

[illegible]

Inven. 2226, 2227.

XXIII. R. R.

Julii Casari Comestaria

Inven. 2226-2227

a. 15002
1492

201
37

Lucanus cum commento

Plin. 40. 210

Pol. 2516

BM 431 (IB 23706)

Non possum nostris temporibus Hieronymo Aduocate mihi in modum non gratulari: prisca enim illa uideor uidere secula: quibus eo in culmine cum græcæ tum latinæ litterarum studia fuere: ut ad utriusque orationis facultatem desiderari haud quicquam posset. Perspicuum. nobis est hæc nostra studia quæ penitus iam trecentis: aut plus eo (ut arbitror) annis: siue temporis iniquitate: siue hominum incuria & negligentia extincta erant: iam ætate nostra ita reluxisse: ut nostri homines prisca illis adæquare se possint. Scimus enim illos in scribendo immortalē quidem gloriam sibi peperisse & laudem. Diuinum. n. quoddam potius quam humanum ingenium scriptis suis ostēderunt. Nostra uero ætate ea proferunt hominum ingenia: quæ tantum ipsa laudis intelligendo: quantum illi scribendo promeruisse ualuerunt. Minorē. n. ego uirtutem censendam non puto: cum poetarum quod diuino quodam ore & pectore carmina effundunt: mentem & sensum intelligas: idque tibi liceat apire: quod ipsi plerumque ad ingenii sui magnitudinem ostendendam obscurum esse uoluerunt: & uix cuique propter (ut aiunt) musas & apollinē intelligibile. Qua propter quæ interpretandis poetis ad cōm omnium utilitatem: cum ex iis omne genus sciētiæ (ut nostri) colligatur: uersati sunt de republica litteraria benemeriti sine cōtrouersia sunt cēsendi: eorumque industria & laborē qui non laudet: admiretur & magnificat: inuidiæ suspitione haud quicquam carere debet. Quid. n. turpius quam uniueris bene cōsulentē detractio & calūniis insectari: & illius famam uelle extinguerē: quod multis uigiliis & laboribus aliis potius quam sibi prodesse studet? In quo quidē genere si quispiam merito laudandus est: Ioannē Taberium Cōterraenū nostrum: quod (ut scis) in hac nostra urbe florētissima cum græcis tum latinis litteris ornatissimus & habet & predicat: extollendū iudico. Is. n. cum eos cōmentarios in pharsaliā Lucani quod falso Omniboni Vincētini titulo inscripti circumferebant: tam manifestis ineptiis & mēdis refertos aduenteret: ut unicuique haud arduum esset dignoscere a grauissimo illo & litteratissimo uiro cōscriptos non fuisse: opis cum ut amicis & litteratis iuuenibus: tum ut ipressoribus quod id quod emendatissimum sum mopere habere studuerunt satisfaceret: correctionē tanto studio suscepit: industria: labor & fide: ut plus certe quam mille locis opus emendauerit: Tantumque ex suo ingenio: quo plurimum ualeat: & addiderit & ademerit: ut iam Lucanus pueris etiam rudibus intellectu facilis sit. Nihil. n. quod ad historiā: ad fabulas: ad geographiā: & ad astrologiā: ad artē denique ipsa pertinet in eo desiderandū inuenias. Nec mihi quidē dubium est: quin his uigiliis suis Ioannes taberius si minus apud presentes: quod plerumque uitio malignitatis humanæ uiuētū scripta & si lectionis cibus sapiat: ueluti fastidio quodam senili degulatur & legunt: apud posteros immortalē sibi & gratiam & nomē sit consecuturus. Hæc autem ut ad te scribere Hieronymo aduocate duo quidē illa impulere potissimum: alterum quod sciebam pro ea beniuolentia qua in Ioannē Taberium (ut es a natura optimus & benignus) semper contulisti: eius scripta & labores tibi iucundos & gratos fore. Es. n. tu is qui inter ceteros excellentis ingenii uiros: quorum haud paucos in urbe nostra est prouetus: uirtutē colis: magnificas: amplecteris. Nihil. n. tibi dulcius est: nihil suauius: nihil denique iucundius quam in his nostris studiis uersari: quorum (quod mihi aliore pace dixisse liceat) iam primam arcē possidere mihi uideris. Iam omnes qui cum litteris commercium habent ingentes gratias tibi agant necesse est. Fecisti enim tua industria: studio & labore ut Viētruius de architectura: qui iam tot sæculis in lucē caput suum proferre non audebat: quod ex omni parte manebat: laceat: mutilatū se sentiebat: nunc politus: purus: integer: huc & illuc gestiat mea re: oibus carus occurrat: oibus gratus excipiat. Alterum quod tanta te obseruatia prosequor: ut omnes meos labores: industria: & me ipsum statueri tibi dicatū esse debere. Nam inter cetera & corporis & fortunæ bona: quæ illustra & amplissima hēs: unum illud est: quod me tibi incredibili quodam amore cōiungit: quod ea te animi excelentia cōgnosco & magnitudine: ut nihil fere unquam nisi de uirtute aut loquaris: aut cogites. Idque tibi statutū sit uirtutē mori stoico solum bonum dicendū esse. Ex quo fit: ut qui te nouerit: plurimum te diligat plurimum te obseruet. Sed hæc actenus. Illud a te dūtaxat petemus: ut Britannicum tui studiosissimum diligas: ames & complectaris. Vale.

M. Annei Lucani uita ex commentario antiquiss.

Annæus Lucanus præm habuit. M. Anneum Melā ex prouincia Bætica hispaniæ iterioris cordubensē: equestris romæ illustre inter suos: notum Romanis: et propter Senecæ fratrem clare per omnes uirtutes uixit: & per studium uitæ getioris: quod sequens magis a turba recedebat: minus latebat. Matrē habuit & religionis eiusdem & urbis Aciliā nomine Acilii Lucani filiā: oratoris operæ apud præcōsules frequētis: & apud clarissimos uiros non nullius ingenii: adeo non improbandus: ut in scriptis aliquibus hodieque duret eius memoria: cuius cognomē huic idem tum apparet. Natus est. iiii. nonas nouēbres. C. Cæsare Augusto Germanico. ii. L. primo Cæsariano cons. sed in patria sua non ualuit educari: fatoque (credo) decretis: ut id ingenium: quod orbem fama sui impleturum cresceret: in domina mundi alere urbe: Octauum. n. mensem agens romā translatus est: ac ne dispar euentus in eo narraretur eius quod in Hesiodo refertur: cum opinio tunc non dissimilis maneret: cunas infantis quibus ferebat apes circumuolarunt: osque insidere cōplures: aut dulcē iam tum spiritum eius in haurientes: aut secūdū & qualē nunc existimamus futurum significantes: præceptoribus tunc eminentissimis eruditus: eosque intra breue temporis spaciū ingenio adæquauit. Vna uero studēs supauit præfectoribus: declamauit & græce & latine: cum magna admiratione audiētium: ob quod per uirili mutato in senatorium cultū & in notitiā. C. Nero. facile peruenit: & honore uix dum ætati debito dignus iudicatus est. Gessit autem quæsturā in qua cum collegis mori tunc uisitato munus gladiatorum edidit secūdo populi fauorē sacerdotium et accepit auguratus. Equestris hæc actenus tempora habuit secūda. Quæ autem sequuntur: mutata inuidia & odio Nero. ipsi exitum domesticis luctu miserabilem attulerunt. Inter amicos. n. Cæ. quod tam cōspicuus fieret præfectus: in poetica frequenter offēdebat. Quippe & certamine pectaterico acto in Pōpei theatro laureis recitate Nerōe fuerat coronatus: & ex tempore orpheæ scriptum in experimentum ingenii ediderat: & tres libros quales uidemus. Quare inimicum sibi fecit ipse atore: quo ambitiose imitare non hominum tantum: sed & artium sibi principatum ueridicate interdictum est ei po

etica: interdictum ē etiā causare actionibus. hoc factū Cæsaris iuuenili æstimās animi calore: speransq; ultio-
nē a cōiuratis i cædē Nerōis socius assumptus est: sed pagē faulste. Deceptus ē. n. a Pisōe & cōsularibus: alitq; p-
tura pfunctis illustribus uiris. Dū uictā experit i mortē irruit: Nā sua spōte coactus uita excedere: uenas si-
bi pēdit: peritq; pridie kl. maias. Attico Vestio & Nerua Syllāo con. xxvii. ætatis annū agēs: non sine iactura
utilitatis: cū patriæ: q̄ tāta imature amissit idolē: tū studioq; quoq; Reliq. n. vii. belli ciuilibus libri locū calūnian-
tibus tanq̄ mēdoli nō darēt: qui tamen sub uero crimine nō egēt patrociniō: fēisdē dici qd i Ouidii libris prae-
scribit: pōt. Emēdaturus si licuisset erat. extāt eius & alii cōplures: ut illa cōsatumalia. katacomon. syluag. x.
Tragœdia medea iperfecta. salticæ fabulæ. xiiii. & hippomata prorsā oratiōe i octauū sagittā: & pro eo dē icē
dio urbis. epistolarum ex campania: non fastidiēdi quidem omnes: tales tamē ut belli ciuilibus uideat accessio.

Ex dimidiato codice particula ad poetæ huius uitam pertinentes sumpta.

Prima ingenii expimēta i Nerōis laudibus dedit i gnquenali certamine: deīde ciuile bellū: qd cū
Pōpeio & Cæsare gestū ē: recitauit: ut p̄fatiōe quadā ætatē & initia sua cū Virg. cōparās ausus sit di-
cere: & q̄tū mihi restat ad Culicē: hic initio adolēsentia cū ob īfestū matrimoniū patrē suū agere
lōgissime cognouisset: reuocatus Athenis a Nerōe cohortiq; amicorū aditus: atq; etiā q̄stura hono-
ratus: nō tamē pmanit i gratia: siqdē ægre ferēs recitātes: subito ac nulla nisi refrigerāda sui cā idicta: senatu
cū recessisset: neq; uerbis aduersus p̄cipē: neq; factis extātibus post hæc tēperauit: adeo ut quōdā i latrinis pu-
blicis clamore cū strepitu uentris emissio hemistichū Nerōis magna cōfessio: facta pronūciarit. Sub terris
tonuisse putes. sed & famoso carmine cū ipsum: tū potētissimos amicorū: grauissime p̄scidit. ad extremū pe-
ne signifer Pisonianæ coniurationis extitit multus i gloria tyrānicidæ: palā p̄dicāda: ac plenus minag: ulq;
eo intēperās: ut Cæsaris caput proximo cuiq; iactaret. ueq; detecta cōiuratiōe nequaq; animi cōstatiā p̄stitit:
facile. n. cōfessus: & ad humilimas deuolutus p̄ces: m̄sem quoq; innoxia iter socios nominauit: sperās ipietatē
sibi apud principem profuturam: impetrato autem mortis arbitrio libero: codicillos ad patrem corrigendos
quibusdam uersibus exarauit: epulatusq; largiter brachia ad secandas uenas præbuit medico.

Pomponii Infortunati. M. Annei Lucani uita.

Neuus Seneca e corduba ciuitate bethycæ Romā uenit: statiq; eques factus ē cuius declamationes
& si celebratæ: negligētia tēporē ad nepotes nō puenire. suscepit i patria ex Elbia uxore liberos tris
L. Anneū Senecā: Iuniū Anneū Gallionē: & Anneū Melā: quē ut minorē natu domi reliq; Seneca
& gallio romæ p̄fecere sub Marullo grāmatico & Cestio Smyrnæo atq; Asinio Pollione thetori-
bus. Melā cū adoleuisset iubēte patrē rē domesticā gubernauit: donatus ut cæteri fratres amicicia Cæsare eq;
stri ordine. C. Aciliā duxit uxore filiā Acilii Lucani oratoris cuius tūc nō mediocre nomē apud prouinciæ p-
cōsules erat Ex ea Melas. iiii. nonas nouēbris. C. Cæsare iteq; & L. Cæsiano cōsulibus. M. Anneū Lucanū ipo-
sito soceri noīe genuit. Fastiditus idē familiari cura cū octimestri infāte romā uenit q̄tiori uitæ apud fratres
uacaturus: sperasq; p̄ pcuratiōes agrendæ pecuniæ breuius sibi iter fore quo æquari cōsulibus credebat. Lu-
can. studuit romæ sub Rhemmio Palæmone & cornuto: ex condiscipulis Saleium Bassum & A. Persium p-
cipue dilexit: Neroni cuius ætas patruo Senecæ commissa erat diu gratus: quæstor ante ætatem gladiatorii
munus edidit: sequenti anno populi fauore in auguratus sacerdotium ascitus: ut Papinius Statius refert.

Romani colitur chori sacerdos.

Vxorem duxit Pollam Argentariam Polli Argentarii filiam de qua Calliope Papinii canit.

Nec solum dabo carminum nitorem:

Sed tædis genialibus dicabo

Doctam atq; ingenio tuo decoram:

Qualem blanda Venus daretq; Iuno:

Forma: simplicitate: comitate:

Censu: sanguine: gratia: decore.

Nero cū per Clinium Ruffum Niobē se pronūtiaturū polliceretur pronūtiavit i theatro pompeii. Lucanus ex
tempore Orpheum recitauit. Iudices quorum censuram uerebatur princeps: coronam Lucano dedere. Non
tulit id Cæsar cuius natura fuit odio prosequi præcellentes: & contumeliis ac maledictis laceßere. Interdixit
igitur poetæ foro theatro. & carmina ostentare prohibuit: de quo Papinius.

Ingratus Nero dulcibus theatris Et noster tibi præferetur Orpheus.

Lucanus cum se premi odio animaduerteteret: Pisonianæ coniurationi hesit: quæ tunc ad extinguendam ty-
rannidem insurgebat: quam & ipse fateri uidetur cum ait:

Consilio iussuq; deum transibis in urbem

Magne tuam: summusq; feret tua busta sacerdos.

Corpus enim Pompei nisi extincto Iuliorum genere Romam transferri non poterat. Accusatus diu silenti-
um tenuit sed promissa impunitate matrem nominauit: acceptoq; mortis arbitrio uenas soluit. Cum frige-
scere pedes manusq; & spiritū cedere itellexit p̄nūciauit uersus quos p̄ huiusmodi imaginē de milite fecerat.

Sanguis erant lachrymæ: quæcunq; foramina nouit

Humor: ab his largus manat cruor: ora redundant

Et patulæ nares: sudor rubet: omnia plenis

Membra fluunt uenis: totum est pro uulnere corpus:

Decessit pridie kal. Maii Silio nerua Attico Vestio cōsulibus q cōsul designatus cū Plaucio Laterāo erat āno

nondum septimo & uigesimo finito. Sepultus est i ortis suis: ubi forte tale potuit iscribi epigramma.

Bethys habet natale solum: est annea propago.

De genitore Mela dat mater Acilia terris.

Vix luna octonos caelo confecerat orbes:

Cum me roma sui resperfit tybridis unda:

Seruatumq; foro traxit Phœboq; dicauit:

Hinc siluæ: geminæq; faces: reus inde sagitta:

Orpheus ingrati stimulus liuorq; tyranni:

Dum ciuile nefas aperit pharsalia nostræ

Inuidit famæ Nero: prohi musæq; canentis

Interrupit opus gladio: uenitq; resectis Affertore sacros: maculauit sanguine uultus:

Scriptis Saturnalia syluæq; libros. x. Medea: Orpheu: icediū urbis: icediū troianū cū Priami calamitate. Orōne

sua Octauiu Sagittā q potiā cōfoderat damnauit. Pharsaliā non finiuit: cuius prios tris libros cū uxore corre

xit quos iscitia deprauatos cū reliqs septē lo. Andreas antistes Aleriēsis diligētissime nro tēpore emēdauit ro

gantibus Cōrado & Arnolddo q ne lingua romana pereat libros laudabili inuentione imprimunt. Varius co

pius: sublimis: concitatus ut Quintilia. ait oratoribus magis q poetis numerandus quāuis aliter Martialis

Sūt qdā q me dicūt nō ēē poetā. Sed q me uēdit bibliopola putat Mela p cāso filio dū rē familiārē diligētius

qrit: accusat a Fabio romano ex itimis Lucani amicis: simulataq; filii ad patrē litteras retulit: ubi Nero ispe

xit ihiās opibus eius cādē ipat: Mela uenas secuit scriptis codicillis: qbus i Tigilinū & Cossucianū Tigilini ge

neg: grādē pecuniā erogauit: ut cætera manerēt adiecit & qrelas: mori se scilicet nullis supplicii causis. Apud

Corneliū Tacitū legi Cōsulibus Silio Nerua & Attico Vestino cōiurationē i Neronē cōceptā & in primis Lu

canū Anneū cōiurasse q famā carminū eius pmebat Nero: prohibueratq; ostētari uanus assimulatione: tum

detecta cōiurationē Luca. Aciliā mrem suā iter cōscios nōiuit pmissa ipunitate. Sed Nero post mortē multo

rū Lucāi cādē ipauit: Is pfluuētē sāguie ubi frigescere pedes manusq; & paulatī ab extremis discedere spiritū

feruidus adhuc & compos mentis intelligit recordatus a se carmen compositum quo uulneratum militem

per eiusmodi mortis imaginem obiisse tradiderat: uersus i psos retulit: atque illi suprema uos fuit.

Si generi foceriq; cupis cognoscere bella: Inuenies & quæ mira poeta canat.

Nō alium quæras: hic manifesta facit. Epigramma Laphrancī Ch.

Immatura dies rupit pharsalica fata: Lucanus ad lectorem.

Quo bonus haud tantum clauderet auctor opus. Non rudis occurro: sed lima tersus ad unguem:

Quod nero crudelis facinus licuisse putasti: Nuper qui fueram sordidus atq; lacer.

A te non aliud debuit ire bonis. Egre dior: lingua iuuenes animisq; fauete:

Multa quidē licuere tibi: sed plura relicta Liuida turba tace: quid nocuisse iuuat?

Imperfecta licet non tamen illa perit. Pantagathi (fateor) monumenta prioribus annis:

Viuet: & extinctis pharsalia nempe legetur Sed mage taberii cura secunda placet.

Cæsaribus: cineres non capit urna sacros. Outinam tales producas Brixia foetus:

Et licet hic partes uel plures rhetoris extent: Vnde habeas nomen perpetuumq; decus.

IOANNES Taberius brixiaūs Frāci. Barbaro Posteriori patritio ueneto integerrimo. Salutē.

Ommētaria q i ānei Lu. pharsa. ab Oibo. leoni. edita putabāt: uiro si qsq; fuit ætate nra eruditif
simo: sicut mihi mādaueras Franc. Bar. succifiua & tumultuaria qdā cognitiōe scensui rē q &
altioris igēii uix & plusculū tpis ad poematis magnificētiā deposcebat. Tāta. n. i illis fuit errorē
series ut mihi uiderer aliquādo (qd aiūt) sine filo labyrinthū igressus: Nāpter odiosā plixitatē:
multa septe nimiū: multa ptra ciuilis historiæ fidē: atq; et nihil ad poetæ expositionē cōferētes
nugas: ut imēfū opus excrederet: qsq; fuerit: iculcauit. Neq; n. oibonū ipm istac ūq; scripsisse credideri: sed ab
eo dictata uero similis sit quēpiā ex discipulis i uolumē colligisse: q iscriptiōe ipsa pceptori suo nō tā bēigne
q iprudēter acceptū retulit. Ego uero etsi itelligebā nullā me p laboribus gratiā suscepturū: q; eo deliciæ oēs
hac tēpestare puenimus: ut nihil sit detrahētū morsibus iuiolatū: tuis tamē i me beneficiis alitctus: opus ip
sū qd aliogū uerborū ambagib; fastidiē dū uidebat: p igenii tenuitate: sed tēperata castigatiōe correxi: ne for
te litteratorū uulgu; crispatis narib; ilurgēs: alienæ messi nos auarā nimis falce subieciisse cōtēderet. Tametsi
qs iure succēseat: Addimus q græce latineq; fuerāt oportūa: q at nō poterāt sine publico eminentissimi uatis
dispēdio legi: recisa sūt. Deprauata loca fideliter emēdauimus: eaq; (opior) solertia: ut si qs errorē cās: & rōnes
emēdationū: collato priore exēplari: sepositoq; liuore diligēter excusserit: pauca admodū sint: q ad plenā poe
tæ itelligētiā desiderēt. Te igit mihi assertorē Vir humanissime pstabis: cuius auspicio qcqd ē hoc lucubratio
nis egrediē: Tu. n. excellēti uirtute sūmoq; igenio unus i primis litterarū subtilis æstimator & cēfor itelligis q
uerborū sentētiarūq; maiestate poeta cōcitatus assurgat itermisissq; nōnūq; grauioribus studiis poeticas iterp
tatiōes ispicias: & exploras: Stilus at si qd te ipolitior offēder: cogitabis trimēstri celeritate: & paucissimis qdem
diei horis cūcta mutari nō potuisse: urgēte atq; idices expostulatē ipressorū turba. Cuius angustia testes mi
hi Hieronymū Aduocatū: Ioannēq; britanicū raræ synceritatis uiros: & plane ἰσχυροὺς καὶ ἀεικταὶ difertiss
mos appello. Quod si acutissimo iudicio tuo pharsalica hæc enarratio fuerit cōprobata: nihil erit āpius qd a
doctoz & bibliotecis ullam repulsā uerēat. Ama nos & uale. Brixia; pridie kal. maias. M. cccc. lxxvi.

ELLA per æmathios: In exponendo hoc auctore hæc omnia libada sunt: Libri titulus: Poetæ uita: Intetio scribētis: character carminis cui parti philosophiæ subiiciatur. Postremo quæ nā illa nia ipulerit populū romanū: ut in se arma cōuerterit: cuius belli cā explicabitur: ubi dicit. Fert aimus causas tantæ: expromere regē. Verum tamē generaliter quædā dicit: quæ principes exci tauerit ad arma. Titulus ē. Lucani Annei Cordubēsis Pharalæ Liber Primus incipit. Lucam proprium nomen. Annei: cognomen familiæ. Cordubēsis: patriū ē. Nam Corduba ciuitas est hispaniæ. Pharalæ denominatio est operis a loco: ubi ciuile bellum de quo tractat gestum ē: q̄ puincia sæpe nomen mutauit: q̄ eam duces uarii a suis no minibus appellauerunt. Nam ab Aemathio: Aema thia dicta est. Pharalæ: a Pharalo. Theffalia a The ffalo. Macedonia: a macedone. postremo a Philippo rege campi Philippii sunt appellati. Liber primus incipit: quia sequit̄ secundus & tertius & reliq̄: nam numero decem sunt. De poetæ uita dictum est. In tentio scribentis est principes Ciuitatum a bellis ciui libus & seditionibus deterrere exemplo Cæsaris & Pompeii qui discordia populum romanū eo furore compulerit: ut rempublicam funditus perderent. Par ti autem philosophiæ subiicitur quām ἡθικὴν uocat̄ idest moralem. Nam sub occasiōe Neronis in domi nadi libidinem inuehitur: quæ mala hæc infert ciui bus. Seditiōes: sacrilegia: cedes: Rapias: Incēdia ciuita tum: casus. Character carminis ē grandiloquus & he roicus. nā ex ametro scribit̄. hic gesta uiroꝝ fortium subtilius uerbis grauibz q̄ sententiis descripta con tinet. Causæ belli tradūt̄ ab aliis: alio modo. C. Iulius Cæsar Iulii Lucii & Aureliæ filius a priā ætate: ani mo magna concipiens: Pōpeio magno filiā suam Iuli am: Seruilio capiti ante desponsatā cōnubio iunxit. Hic Pompeio Marcū Crassum cōcilauit. nam ab eo capitali odio diffidebat. post consulatum & se ip̄is so cium tertium adiunxit: ne male respublica gereretur. Itaq̄ cæsar haud multo post: fauente pompeio Gallias cum illyrico petiit: sed cū Lucius domitius minaretur se si consul factus esset: exercitum adempturū cæsari: illum non modo a consulatu deterruit: sed fauente Pompeio effecit: ut supplementum mitteretur: nec eo ho nore se indignū præbuit: & bello feliciter gesto ī Gallia: Britanniam subegit: cuius uictoria magnæ sunt or tæ disceptatiōes: & rempublicam gessit: non ut antea stipendium militibus duplicauit: & cætēra fecit quæ si ne dubio tytanicam administrationē præ se ferre uidebantur. Itaq̄ diu latens tandem erupit inuidia. Bella per æmathios. Poeta sicut mos est: primo quidem proponit: Deinde inuocat: Postremo narrat: Sed hoc am plius facit: quod per conquestionem a lectoribus beniuolentiā comparat. nam deploratio est populi roma ni magis q̄ inuectio. Proponit igitur Lucanus quod scripturus sit cum dicit. Bella scilicet gesta. Aemathi os campos: idest theffalos a loco ubi gestum fuit bellum iter cæsarem & Pompeiū ab Aemathiōe duce. Nam principes prouincias ab eoz̄ nomine in qbus imperabāt denominare cōsueuerūt. Plusquā ciuilia: quia bellū ciuile dicit̄ quod iter ciues gerit. Hoc autem nō modo inter ciues: sed iter cognatos parentes & filios fratēsq̄ gestum fuit. Iusq̄ datū sceleri: Nam ius quod administrari deberet a uiris itegris & puris quodammodo dā tū est tyrānis. Sceleri: hoc est scelestis. Victrici dextra: s. externoz̄ populorum. nam q̄ externas gentes sube gerāt. nunc ipsi iter se manus cōuertunt. Cognatasq̄ acies: nūc declarat quod dixit plusquā ciuilia uidelicet cum filius aduersus patrē: frater aduersus fratrem: cognatus cōtra cognatū arma sumpserit. Rupto fœdere: Concordia soluta. scilicet Crassi pompeii & Cæsaris. Regni: autē inuidio se dixit. Nam principū factiōes regnū appellauit. nam quoad ip̄i cōcordes fuere bellū ciuile quieuit. mortuo uero crasso & Iulia quæ alterū uinculū erat iter Cæsare & Pompeium: tū demū bellum erupit: deo regni inuidiose dixit q̄ ipsi tanq̄ reges rēpublicā occupauerint: & mortuo crasso iurgia statim ī bella proruperunt. Certatim totis: Nam gētes atq̄ nationes secutæ sunt hinc pompeiū: idē cæsare cū totius orbis imperiū populus romāus teneret. Cōmune: quia cōtra rempublicā fit bellū. Signa: hic cæsaris: idē pompeii. Obuia: ut ostēderet eadē signa nō fuisse cōtraria: quod continuo ostēdit. nam uexillū pompeii Aquilam habebat ī quo scriptū erat. S. P. Q. R. & hoc idē cæsar gesta bat. Pompeius teste Appiāo Hercule iunctū: cæsar uero uictricē uenerem ī auxiliū uocabat: cui erexit templū: Ut prius ad pharalū uouerat bellū initurus. Pares aquilas: Declarat signa obuia. Pila: tela proprie romana. Quis furor o ciues: nūc p̄ d̄plorationē ab auditoribus bēiuolentiā cōparat. deplorat enī populū ro. q̄ externis bellis relictis ī seipsum arma conuerterit: legenda aut̄ hæc sunt cum miseratiōe: non aut̄ cum inuectione. neq̄ eim inuectio cōuēit poetæ heroici carminis: sed satyrici. est aut̄ deploratio talis etiā apud Horatiū. Audiet ciues acuisse ferrum: Quo graues plæ melius perirent: Audiet pugnes uitio parentū Rara iuuetus. Eodem modo

M. ANNEI lucani cordubensis pharalæ li ber primus.

Corduba me genuit: rapuit nero: prælia dixi

Quæ gessere pares: hinc focer inde gener:

Continuo nunquam direxi carmina ductu

Quæ tracti serpat: plus mihi comma placet.

ELLA per æmathios plusq̄ ciuilia campos Iusque datū sceleri ca nius: populūq̄ potētē In sua uictrici cōuer sum uiscera dextra: Cognatasque acies: & rupto fœdere regni: Certatim totis concu

ssi uiribus orbis

In commune nefas: infestisq̄e obuia signis

Signa: pares aquilas: & pila minantia pilis.

cium tertium adiunxit: ne male respublica gereretur. Itaq̄ cæsar haud multo post: fauente pompeio Gallias cum illyrico petiit: sed cū Lucius domitius minaretur se si consul factus esset: exercitum adempturū cæsari: illum non modo a consulatu deterruit: sed fauente Pompeio effecit: ut supplementum mitteretur: nec eo ho nore se indignū præbuit: & bello feliciter gesto ī Gallia: Britanniam subegit: cuius uictoria magnæ sunt or tæ disceptatiōes: & rempublicam gessit: non ut antea stipendium militibus duplicauit: & cætēra fecit quæ si ne dubio tytanicam administrationē præ se ferre uidebantur. Itaq̄ diu latens tandem erupit inuidia. Bella per æmathios. Poeta sicut mos est: primo quidem proponit: Deinde inuocat: Postremo narrat: Sed hoc am plius facit: quod per conquestionem a lectoribus beniuolentiā comparat. nam deploratio est populi roma ni magis q̄ inuectio. Proponit igitur Lucanus quod scripturus sit cum dicit. Bella scilicet gesta. Aemathi os campos: idest theffalos a loco ubi gestum fuit bellum iter cæsarem & Pompeiū ab Aemathiōe duce. Nam principes prouincias ab eoz̄ nomine in qbus imperabāt denominare cōsueuerūt. Plusquā ciuilia: quia bellū ciuile dicit̄ quod iter ciues gerit. Hoc autem nō modo inter ciues: sed iter cognatos parentes & filios fratēsq̄ gestum fuit. Iusq̄ datū sceleri: Nam ius quod administrari deberet a uiris itegris & puris quodammodo dā tū est tyrānis. Sceleri: hoc est scelestis. Victrici dextra: s. externoz̄ populorum. nam q̄ externas gentes sube gerāt. nunc ipsi iter se manus cōuertunt. Cognatasq̄ acies: nūc declarat quod dixit plusquā ciuilia uidelicet cum filius aduersus patrē: frater aduersus fratrem: cognatus cōtra cognatū arma sumpserit. Rupto fœdere: Concordia soluta. scilicet Crassi pompeii & Cæsaris. Regni: autē inuidio se dixit. Nam principū factiōes regnū appellauit. nam quoad ip̄i cōcordes fuere bellū ciuile quieuit. mortuo uero crasso & Iulia quæ alterū uinculū erat iter Cæsare & Pompeium: tū demū bellum erupit: deo regni inuidiose dixit q̄ ipsi tanq̄ reges rēpublicā occupauerint: & mortuo crasso iurgia statim ī bella proruperunt. Certatim totis: Nam gētes atq̄ nationes secutæ sunt hinc pompeiū: idē cæsare cū totius orbis imperiū populus romāus teneret. Cōmune: quia cōtra rempublicā fit bellū. Signa: hic cæsaris: idē pompeii. Obuia: ut ostēderet eadē signa nō fuisse cōtraria: quod continuo ostēdit. nam uexillū pompeii Aquilam habebat ī quo scriptū erat. S. P. Q. R. & hoc idē cæsar gesta bat. Pompeius teste Appiāo Hercule iunctū: cæsar uero uictricē uenerem ī auxiliū uocabat: cui erexit templū: Ut prius ad pharalū uouerat bellū initurus. Pares aquilas: Declarat signa obuia. Pila: tela proprie romana.

Quis furor o ciues: nūc p̄ d̄plorationē ab auditoribus bēiuolentiā cōparat. deplorat enī populū ro. q̄ externis bellis relictis ī seipsum arma conuerterit: legenda aut̄ hæc sunt cum miseratiōe: non aut̄ cum inuectione. neq̄ eim inuectio cōuēit poetæ heroici carminis: sed satyrici. est aut̄ deploratio talis etiā apud Horatiū. Audiet ciues acuisse ferrum: Quo graues plæ melius perirent: Audiet pugnes uitio parentū Rara iuuetus. Eodem modo

Virgil. cum de Aenea loqueretur. Nos tua progenies caeli quibus anuis arcē. Ciues: admonet ciues ipsos eē q sanguinem suū appetūt. Licentia: est data uobis. Præbere: ut præbeatis. Gentibus inuisis: idest hostibus. Nā populus romanus Barbaris sanguinē suū donauit: quem aduersus gētes ipso augendo præbere debuerat. Cumq; supba foret: quæstio uidet excitari cur ī principio deploret quod solet esse Epilogi. Epilogus aut fit per deplorationē & amplificationē: sed habetur in arte rhetorica eodē ferme locos esse epilogi & proœmii. Locus est cum ostendimus factum quod non oportuit. s. populum romanum crudis uulneribus in se arma conuertisse: non factum qd oportuit. uide licet externos hostes bello prosequi: & aduersus eos pro augēdo ipso bellū gerere. In principio beniuolentiam a rebus comparabimus: si incommoda nostra per conquestionem: siue deplorationem ostendimus. Superba: declarat cur superba: nam parthi fuerant gloriari ad interuentionem usq; cecidisse romanū exercitum. Nam cum Crassus: Pompeius & Cæsar inter se cōiuncti essent & rempu. ro. pro arbitrio suo uexarent partiti sunt inter se prouincias: ita ut Cæsar Gallias: Britāniam: & Germaniā. M. Crassus parthiam. Pompeius uero Italiā teneret. Sed Crassum cupiditas auri traxit ī parthiā quā audiuerat auro abundare. Cum igitur fretus uirtute militum: negligētius exercitū duceret: in insidias præcipitauit & tāta sagittarū multitudine obrutus est: ut nubes uiderentur: quæ quasi cælum obtexerent. Cum igitur incollem tutum exercitum recepisset: spe colloqui allectus occisus est. cuius caput abscissum: & cerebro uacuato: plombo impleuit. Nam rex decreuerat tantum auri ei caput crassi obtulisset se daturum.

Ausoniis: italīs. Babylon: Metropolis parthorum chaldaee gentis caput est a semirami condita diu summam claritatem obtinuit in toto orbe: propter quam reliqua pars mesopotaniæ assyriaq; babilonia appellata est. lx. m. passus amplexa: muris. cc. pedes altis. quinquagenos latis: Vnde & hoc ex septem spectaculis unū diciē. Item orti pensiles ut refert Strabo: in figura quadrata: quorū latus quodlibet ē quaternum iugerū. hi fornicibus continentur sese in forpiciis modum intercidentibus: sitis super pilis in aleatoriarum tabellarū formā alius super aliā positarū. Pilæ concauæ sunt & terra plenæ: ut arbores maximas consitas recipere possint. Ex lapide costili & bitumine constructæ: tam ipsæ: q; fornices: & fornicum interfectiones supremum tabulatū ascensus scalares habet: & cochlias ipsis adiacētes per quos continue aqua ex Euftrate in hortos afferebatur ab hominibus ad hoc ipsum constitutis. Umbræ erraret: more gentium locutus est: qui dicebant umbras mortuorum tam diu errare: q; diu sepulchro carerent: & ideo quia crassi corpus alitibus laniandus expositus fuerat errare dixit. M. Crassus bellū parthis illaturus Euphratē fluuiū transiit: uictusq; plio in quo & filius eius cecidit: cū reliquias ī collē recepisset: euocatus ī colloquiū ab hostibus uelut de pace acturis: quorū dux erat Surenas: comprehensusq; ne quid uiuus patere repugnās interfectus ē in urbe Sinnaca: ut ostendit Stra. & ex ceterū militū militibus teste Apiano uix decē milia ī Syriā e fuga euasisse referunt. Nā illi urbe egredienti multa qdē ac dira tribuni annunciauere: ne parthis hac re prorsus idignis īferret bellū monuere: cui minime parēti publicas execrationes extulerūt: quibus spretis crassus demū ī parthiā profligatus dedit poenas. Nullos. ha. tri. Legibus enim romanis cautū erat nulli de ciue triūphare licere. Heu quan. Dolētis ē: uere in q hostibus italū sanguinē pbuistis: ex quo itellige deplorationē. Hauferūt: pro sparserunt. Vnde uenit: declarat illud tantū terræ: uidelicet quod continet ī oriente: occidente: meridie: septētrione. Vnde: a qua terra. Titan: hoc est oriēs. Et nox ubi sy. con. i. occidēs quo sydera cōdunt: præter polos: sed contrariū uidet. Nā nox nō cōdit sydera: imo ī nocte apparēt: unde stellæ a stando dictæ sunt: sed ideo dixit qd ad occasum: quo oīa sydera tēdūt. Qua bruma: plane septētrionē ostēdit. Bruma ri. s. frigore. nā ī scythiā sēp ē hyems. Astrigit: cōgelat. Scyticu: septēprionalē. Glaciali: uehementi frigore nā oceanus septētrionalis cōgelat idōq; amalchiū eū appellat. Hæcathæus: qd scythica lingua oceanū cōgelatū significat Pli. Iuga. s. romana. Setes: scytarū gētes sūt auctore Pli. li. y. lanificio syluagū nobiles p̄fusa aq; depectētes frondiū caniciē: unde geminis foeminis nris labor redordiēdi fila & rurū texēdi: tā multiplici ope: tā lōgi quo orbe petiē: ut ī publico matrona trasluceat. Seres mites qdē: sed & ipsis feris p̄similes: ceterū reliquorū mortaliū fugiūt: adeo ut ceterarū gētiū cōmertia abnuāt. Primū eorū fluuiū mercatores ipsi trāsēunt: ī cuius ripis nullo iter ptes liguarū cōmertia: sed posita regū p̄tia oculis æstimatibus sua tradūt: nra nō emūt. Auctore Stra. Apd hos populos sunt qdā in arboribus uermes q; bōbices appellāt. ii. i. aranearū morē tenuissima fila deducūt: ut refert Ser. li. iii. Geor. Araxes: fluuius q; per Armeniā labitur: unde & Luca. in septimo libro. Armeniumque bibit miles romanus araxē. Et gens si qua: in dubitatione ponit. quia non reperitur ortus nili Nam apud Herodotum legitur q; Cambises persarū rex subacta ægypto conatus est nili ortum inuenire: quod non potuit. Solinus uero dicit lubam regē tradidisse: & punicos libros affirmare nilum originem habere a mōte inferioris mauritaniæ q; oceano p̄p̄iquat.

Vis furor o ciues: quæ tāta licētia ferri
Gētibz inuisis latū. præbere cruorē?

Cūq; supba foret babylō spoliāda tro-
Ausoniis: ūbraq; errant crassius multat: phæis
Bella geri placuit nullos habitura triumphos.
Heu quātum terræ potuit pelagique parari:
Hoc quem ciuiles hauserunt sanguine dextræ:
Vnde uenit titan: & nox ubi sydera condit:
Quaq; dies medius flagrantibz æstuat horis:
Et qua brūa rigens ac nescia uere remitti
Astringit scythicum glaciali frigore pontū:
Sub iuga iam serēs: tā barbarus islea araxes.
Et gens siqua iacet nascenti conscia nilo.
Tunc si tātus amor belli tibi roma nefandi:

LIBER .I.

Orbem totum: quia orbem terrarum imperio suo roma subegit. Si: pro quādo. Tantus a. concessio est color rhetoricus cum aliquid tunc maxime negamus quod concedere uidemur: Vt hoc loco concedit: ut bella gerant: sed tamen dicendo nefandum significat non debere populum ro. hoc belli ciuilibis affici amore. In: idest contra. Verte manus: ad præsens tempus pertinet. At nunc semirutis: Sed nunc inquit si quis quæsierit: quāobrem multa Italiae opida euerfa sunt: aut deserta: non inueniet id ab externis hostibus euenisse: nec eam aliunde accessisse cladem: sed romanos ipsos bellorum ciuiliū causam extitisse. ordo at tendit usq; ad

Totum sub latias leges cum miseris orbem:
In te uerte manus: nōdum tibi defuit hostis.
At nunc semirutis pendet quod mænia tectis
Vrbibus italiae: lapsisq; ingentia muris
Saxa iacent: nulloq; domus custode tenetur.
Rarus & antiquis habitator in urbibus erat.
Horrida quod dumis multosq; iarata p̄ anos
Hesperia ē: defuntq; manus poscētibus aruis
Nō tu pyrrhe ferox: nec tātis cladib; auctor
Poenus erit. nulli penitus discindere ferro
Cōtigat: alta sedent ciuilibis uulnera dextræ.
Quod si non aliam uenturo fata neroni
Inuenere uiam: magnoq; æterna parantur
Regna deis: cœlumq; suo seruire tonanti
Nō nisi sæuorum potuit post bella gigantum
Iā nihil o supi querimur: scelera ipsa nefasq;
Hac mercede placet: diros pharsalia cāpos
Impleat. & poeni saturentur sanguine manes:
Vltima funesta concurrant prælia munda.

fugit i Sicilia traiecit. Mox i italia locros regresus pecuniā proserpinæ auehere tentauit. Sed ea naufragio relata ē. Tū i graciā regressus dum argos oppugnaret ictu tegulæ prostratus ē: corpus ad Antigoni regē Macedoniæ relātū magnifice sepultū. Poenus erit: Sed romani ipsi se mutuis uulneribus occidere. Poenus: Hannibal qui sedecim annos italiam occupauit & sæpe romanorum exercitus occidit. Discindere: uastare. Alta sedent: sed id fecit romana discordia. Alta profunda quæ adhuc apparent. Sedent: sunt: manent. Virgilius Turnus secreta ualle sedebat. Quod si non a. nunc sensim transit ad inuocationem: & sine dubio hoc loco p̄ ironiam dicit Neronem imperatorem: haud indigne tot cladibus ad imperium ro. puenisse. Dicit. n. si aliter Nero ip̄erator Ro. esse nō potuit: nisi prius tot clades Italia pateretur. Iusta cā fuit: cur bella ciuilia fuerint: nā ut talē imperatōrē Romāi consequerentur nulla bella: nullæ clades timendæ fuere: imo potius optandæ. ordo ē iam nihil o superi q̄rimur. Non aliā uen. fa. ne. i. si nulla alia ratione Nero potuit ip̄erare Romanis. Magnū scilicet p̄tio: labore & periculū. declarat periculū: quia nisi prius bella contra Gigantes cōfecisset dii nō potuere reges esse cæloꝝ. Tonāti: Ioui. Gigātū: quia in eam aīmi elationē uenere: ut bellū Ioui inferre ausi fuerint. Scelera: scilicet ciuilibis belli. Nefasque: quæ contra ius diuinum & humanum gesta sunt. Hac mercede: hoc præmio: ut Nero nobis imperet. Diros pharsalia cā. esto: hæc omnia gaudemus contigisse: quādo nō aliter datur: ut imperatorem hunc consequamur. Impleat: scilicet sanguine. Diros campos: ubi dira bella gesta sunt. Et poeni saturentur san. ma. i. umbrae Carthaginensium qui in Italia cæsi sunt satiētur. ut Asdrubalis qui a claudio Nerone & Liuiō collega cum multis carthaginensibus occisus est. Ergo eoz aīa gaudeat se ultionē cōsecutas fuisse. Vltima fu. fuerit etiā plū gestū apud mūdā si aliter Nero imperator esse non pōt quod quidē præliū ultimū Cæsari fuit: nec illud quidē pro reliqua facilitate: sed triste & asper: nā nec Cæsar pro more lætus fuit: sed ante aciem mœstus constitit seu consideratione humanæ fragilitatis secundum Appianum: seu metuens ne id quod Pompeio acciderat sibi contingeret. Cum ergo diu æquo Marte pugnasset subitum inter millites silentium exortum est ipse etiam nefas uidit: quod ante non uiderat: ut Veteranorum manus retro cederent. Ex quo adeo desperauit: ut de morte cogitaret: & uenenum hauriret. Cū igitur cohortes ex transuerso ad eius castra uenirent: quas Labienus misit simulauit eas fugere: & eas ad Mūdā usq; secutus est. Et urbem Mundā obsideri iussit: & cæsorū hostiū factis aggeribus castra uallauit. Vbi iam desperatis rebus filius Pompeii antea intorto talo: latens in speluncha a cæsarianis occisus ē i crure uulneratus ad laurōnē occidit. dicit ergo et bellū illd qd gestū fuit apd mūdā accedat: ut tadē ip̄ator nero fiat.

PHAR SALIAE

Cæsar: scilicet Iulius qui tribus & uiginti uulneribus in curia Pompeii occisus est. conspiratione in eum facta interfectores cuius teste Appiano Alexandrino fuerunt ex suis potissimum fratres duo Cæcilius & Buce lianus: & ultra hos Rubrius Riga: Quintus Ligarius: Marcus Spurius: Seruilius Galba: Sextius Naso pon tius Aquila. Ex amicis uero Cæsaribus Decimus Caius Casca: Trebonius præterea & Tullius cimber: Minu tius Basiliusque. Perusina fames: Augustus Cæsar cum uiginti quattuor annorum esset Lutium Antoni um Perusina obsedit: & eum fame in seditionem uenire coegit: Ibi & ipsi Antonio dedit ueniam: & militi bus eius urbem ipsam diruit. redactisque in potesta tem omnibus aduersæ partis exercitibus bellum ci tra ullum sanguinem confecit. Mutinæque labores. i mutina Marcus antonius Decium Brutum obside bat ad quem legati de pace missi: repudiati sunt. Po stre mo etiam imperator Octavius & primo quidē Pansa aduersus Antonium male pugnauit: deinde Hircius fufis fociis pugnam adequauit. Sed tertio Antonius uictus ab Octauio in Græciam confu git. Et quas premit aspera classes Leucas: Augustus Cæsar initio motus bellorum quæ Marcus Antoni us fecit: traiecit Durachium: ut ibi ueniente Anto nio & Cleopatra occurreret: positis castris Leucada promontorium castris circūdebat: Cornua etiam p montorii cinxit. & statim Cleopatra & Antonius af fuere: quadringentæ naues erant Augusti: ducentæ uero amplius hostium: sed magnitudo harum adæ quabat illas. Nam a senis in nonos remorum ordi nes surgebant. Præterea tabulata adeo alta erāt: ut ca strorum & urbium formam præberēt: sed hæc mo les exitio fuit hostibus nam agiles Augusti naues: graues Cleopatrarum: plures singulas adortæ: facile dis sipauere: & ita Augustus Cæsar uicit. Premit: quia ibi submersæ sunt Cleopatrarum & Antoni naues. Et ardenti seruilia bella sub æthna: Syrius quidam no mine Eunus: quasi phanatico furore stimulatus seruos ad libertatem & arma uocauit: Cum Syriæ Dea comas rotaret. Nam ampla in os nuce sulphure stipata: accepta: cum singulis uerbis singulas flammæ emittebat: quo miraculo moti serui. primo duorum milium postea quadraginta milium exercitum confecit: & cepit castra romanorum scilicet Manilii: lentuli: ipsei: & pisonis: Sed hos tandem nouissime fame uictos & quasi pestilentia consumptos apud ætnam mōtē perpenna in Ergastula duxit. Ardenti: quia semper flammæ emittit. Multum roma: quia hæc omnia bel la fuerint: in quibus tanta romanorum cædes fuit: tamen bene actum est tecum o Roma quæ talem consecuta es impatorē. Tibi res acta: id est ad utilitatem tuam. Statione peracta ast. pe. se. Apostrophat nunc ad Ne ronem: & per ironiam dicit illum potestatem habiturum cæli: cum ex hoc corpore humano discesserit: ut quicquid cæli partem uoluerit diligere possit. Hac sta. p. hac uita finita. Nam statio est locus: ubi naues ad tem pus manent: non autem hyemant: ita & anima in corpore nostro quasi in statione manet. Serus: quia longa uita tibi superest. Prælati: præpositi quia tu cælum præpones regiæ romæ. Gaudente po. quia omnes cæ lestes lætitiā agent te in cælum ascendere. Seu sceptra: siue inquit rex cæli esse uolueris: siue currū solis ascen dere: facile tibi consentient. Nihil ti. quæ admodum timuit phaetō cū curus patris rege uoluit. q. d. nō eris si milis phaetōti: q. zodiaci mōstris territus habenas equorum relinquit. Vago: errante: quia errauit tunc cum solis phaeton currū gubernauit. Lustrare: circuire. Quis: p. q. l. s. Tuo iuri: tuæ potestati. Sed neq. i. ar. mōet ne imas cæli ptes diligat: ne forte maiori onere axem premat: sed dicit mediū cæli locū capiendum esse: ubi sedē suam statuatur. Nā si e regiōe steterit nō posset nisi ex obliquo Romam respicere: & ex hoc eum Strabonem fu isse significat. Nec lege: pro elegeris. In ar. or. hoc est in septentrionali. uidelicet in altero polo cæli. Nā sicut in sphæra uidere licet: diameter: hoc est axis alio noīe appellatur: ab altero polo usque ad alterum polum: per mediam transit sphæram & primus polus arcticus. i. septentrionalis dicitur ab arcto: id est urfa. Nam ἀρκτος est urfa. Alter uero antarcticus est expositio arctici. i. australis uel meridionalis. Dicit ergo ne in altera parte sedē deligat Nero: ne nimio pondere cælum pressum ruat. Nec po. hoc est i. extremitatibus cæli sedere noli. nam utriq. tibi periculum imminet. Austri. i. in meridie in altero polo neq. delegeris sedē. Vergit. uoluit: quia cælū semper uoluitur ab oriente in occidentem: & uertitur circa polos id est arcticum & arctanticum. Aduersi: arctantico polo oppositi. Vnde tu: Nam e regione positus: romam nisi ex obliquo aspicere poteris. Aetheris immen. Noli in extremitate cæli sedere: quia nimio pondere pressum cælum in periculo est ne corruat. Axis: scilicet arcticus & arctanticus. Liberati pondera: quid igitur faciendum? utta inquit pars cæli: erit si in medio sederis. Orbe. s. cæli: id est i. media rotunditate & cōuexitate: nā cælū sphæricū ē. Librati. i. seipsum sustinentis: quia suo pōdere se sustinet: ut i. nullā prē inclinet: iō libratum cælū dicit. Pars. s. mediū cæli.

LIBER .I.

Vacet: idest tibi seruiat: & significat Crassi corporis hominem: ac si dicat tanta est tui corporis uastitas: ut totam Caeli partem sis occupaturus. Tunc genus humanum: hoc loco rursus ironice & Amphibologice: loquitur. Videtur enim dicere tunc cum caelum teneris & gentibus humanis imperare coeperis: pax totum orbem tenebit: sed hoc dicit donec uiuus imperium tenebis semper bella erunt. At ubi e terris discesseris: tum denique pax ubique regnabit. Tunc: postquam mortuus eris: uel postquam regna caeli teneris. Gens omnis amet: idest sit hominum inter se societas atque coniunctio: quae dum imperas esse non potest. Fer

Tota uacet: nullaeque obstant a caesare nubes:
Tunc genus humanum positis sibi consulat armis
Inque uicem gentis omnis amet, pax missa per orbem
Ferrea belligeri compescat limina iani.

Sed mihi iam numen es: nec si te pectore uates
Accipiam: cyrrhae uelim secreta mouentem
Sollicitare deum: bacchumque auertere nisa.
Tu satis ad uires romana in carmina dandas.
Fert animus causas tantarum expromere rerum
Immensumque aperitur opus: quod in arma furere
Impulerit populum, quid pacem excusserit orbem.
Inuida fatorum series: summisque negatum
Stare diu: nimioque graues sub pondere lapsus.
Nec se roma ferens: sic cum compage soluta
Saecula tot mundi suprema coegerit hora:
Antiquum repetens iterum chaos: omnia mixtis
Sydera syderibus concurrent: ignea pontum
Astra petent: tellus extendere littora nolet.
Excutietque fretum, fratri contraria phoebe

mina: in quibus res Romanas scribere constitui. Fert animus: post inuocationem narrare incipit: sed antequam narret attentos facit a rebus magnis: nouis & inuisitatis. Fert: idest cupit. Expromere: aperire: sicut in procemio diximus: licet hoc loco profiteatur civilis belli causas dicturum: tamen generaliter profertur: & primo quidem dicit quemadmodum Pompeius & Caesar dominandi cupiditatem habuerint. Immensum opus: quia non rem paruum scripturi sumus: sed magnam. Excusserit: remouerit. Inuida fatorum: declarat generali causa: quia fata sic uelle uidentur: ut nullum imperium sit diuturnum: sed si diuturnum certe non sempiternum. Inuida: quasi rebus humanis inuideat. Series: est diffinitio fati. Nam ut ait Cicero. Fatum est quaedam continua series rerum sese uoluens implicansque per aeternos consequentiae nodos. Stare diu: nam hoc imperium stare diu non potuisse: non tantum fuit causa bellorum: sed fata quibus aduersantibus nihil perpetuo durare potest. Lapsus: scilicet fuerunt causa huius belli. Graues sub pondere. Unum ex reliquo sequitur, nam si pondus magnum est: ideo grandior est casus. Ferens: sustinens: quia ad tantum culmea magnitudinis roma peruenerat: ut non amplius ex mole nimia stare posset. translatio enim sumpta est a mole quae ubi ad summum peruenerit necesse est: ut ruat. Sic cum com. so. per similitudinem ostendit: quomodo pax turbata fuerit: satis nolentibus imperium romanum diutius stare: cum sit fusa pax in orbem terrarum: sic inquit & fusa est pax: sicut dicunt olim inter se dissolutis elementis: omnia ad antiquum Chaos reditura esse. Sic: quomodo pax fuit confusa: sicut machina mundi. Ordo est omnia sydera concurrunt. Cum: pro quando Soluta. i. concordia quae elementorum est uinculum. secundum Empedoclem: qui dicebat quattuor quidem esse elementa: Aquam: Terram: Ignem: & Aerem: sed dicebat duo esse formalia. uidelicet litem & amicitiam: quae elementa coniungunt & separant. Amicitia esse incipit cum contrariae qualitates elementorum & diuersae discedunt. Lis autem tunc cum illae contrariae qualitates redeunt: sed hoc dicebat futurum spatio duodecim millia annorum. Nam ut elementa: concordent diuersae qualitates habent. Chaos est rerum omnium rudis inordinataeque materiae confusa congeries & dicitur a chaos idest confundo. Ignea astra: quae natura separata sunt uidelicet ignis idest Aether miscebitur cum elemento contrario idest aqua. Fretum: mare ipsum terram inundare uidebitur. Excutiet: confundet: ut omnia inundentur. Phoebe: idest luna aduersa ibit soli: quae a sole semper naturaliter discedit & quanto magis appropinquat soli: tanto minus lucet: & econuerso: & hinc est quod luna dicitur crescere & decrescere. Sed sol exterius suum cursum facit Luna interius & quantum spatii sol conficit uno anno, Luna uno mense perficit.

PHARSALIAE

Obliquum or. idest per zodiacum qui circulus ex obliquo zonas cingit. ergo ubi nūc noctem Luna tenet: tunc diem tenere uolet. Diem poscet sibi: idest relicto suo per cursum solis incedere incipiet. Totaque discors ma. idest concordia elementorum qua omnes res consistunt & seruantur. In se magna ruunt: cum inquit ad eam celsitudinem uenerit imperium romanum: ut altius ascendere nequeat: necesse est ut per se ruat: sed ita dii uoluerunt: ut si finis imperii. Lætis: idest prosperis: sicut tristia aduersa dicimus: sic læta prospera intelligimus. Fortuna commodat inuidiam: Hoc inquit: quas fortuna opes populo romano dedit inuidere cœpit: noluitque ut externæ gentes has opes proster nerent: sed populus romanus. ergo inuidiam suam nulli commodauit. Populum romanum. nam ita fortuna uoluit: ut romani inter se concurrerent bello ciuili & suas opes profligarent. Tu causa malorū: roma enim fuit causa tantorum malorum cum cœpit tribus dominis esse commūis. Nam Cæsar ut Iuliam filiam Pompeio coniungeret & Crassum conciliaret: se tertium socium fecit: ut nihil in republica gereretur quod suo arbitrio displiceret: sed postq̃ cōcordia direpta est morte Iulie & cæde crassi: qui bello parthico occisus ē: ita bellum ciuile ē exortū. Tribus dominis: Pompeio Cras. & Cæ. qui iter se īperiū ro. partiti fuerant. nam ut refert Appiāus. Crassus ac Pompeius consules ambo designati: Cæsari imperiū Gallie in aliud lustrum prorogarūt. prouincias ipsi iter se exercitusq̃ partiti sunt. Pōpeius hiberiam sortitus ac Lybiā: amicis ad eas emissis: romæ perstitit. Crassus uero Syriā ac syriā p̃xima assumpsit: ad parthicum siquidē bellum anhelabat: ut lucrum & gloriā inde referret. Turbā: quia societas regni nunquā duratura est: quomodo? Fœdera. s. fuerant causa.

Regni: quia regnum non patitur duos. sic Statius. Sociisq̃ comes discordia regnis. hæc est ergo causa malorum. Feralia: lætifera: sed satius fuisset non fuisse concordēs Cæsarem & Pompeium: q̃ post concordiam in dissensionem uenisse. Vnde dicitur Cice. prius consuluisse Pompeio: ne Cæsari se coniungeret: quia coniūctionem reipu. optimam uidebat: se discordiam perniciosam intelligebat. O male concordēs: o inq̃ Pompei Crasse & Cæsar quid tentatis inter uos societatem iūgere imperii? non nescitis: nullum regnum sociatum esse posse? Male concordēs: nam ut scribit Plutarchus Non (ut plurimi existimāt) Pompeii ac Cæsaris inimicitia: sed amicitia potius bellum ciuile peperit. Cupidine: quia libido regnandi uos in hanc societatem deduxit. Miscere uires: idest coniūgere & esse socios quasi dicat hoc frustra facitis. Orbem: idest imperium orbis terrarum. nam roma domina erat & regina terrarum. In medio: in communi: ut uos tres imperetis: non intelligitis hoc uos frustra tentare? quia tentatis facere quod numina prohibent: & dum mundi natura perstabit: ipsa nunq̃ fides inuenietur inter socios regnorum: nec fratres quidem inter se fidem seruauit cum regnare cœperūt: quod ita sit exemplis nostris & ueterum probari potest: ut Etheoclis & Polinici fratrum. & cum regnum Thebanum uterque teneret: tandem inter illos orta discordia mutuis uulneribus se ceciderunt: sic Atrei & Thyestis: quorum Thyestes uxorem fratris uitiauit. Atreus Thyeste ad conuiuium uocato filios eius epulandos posuit. Dum terra leuabit: idest dum orbis terrarum durabit. Leuabit idest sustinebit: quia terra suo pondere librata in certa permanet circumferentia cæli. mare enim terram circumdat. recte ergo dicit: quia terra fretum sustinet: aqua uero aerem & terram: quia suo pondere aer sustinet terrā: circumdatus enim est terra: in medioque centro est terra. mare ambit terram. ergo terra ipsum sustinet: quia in nullam partem declinari potest terra: sed cum grauis sit deorsum tendit: & ad locum suum redit. exempli gratia: si circi no facis orbem: punctus: qui in medio circumferētiæ erit. distabit æqualiter ab ipso orbe: nec in aliquam partem inclinari potest: sic nec terra inclinari potest: nec a suo centro discedere licet sit suo loco mota: siue dextrorsum: siue sinistorsum. ergo sequitur ut eam aer sustineat: & necessario in suo centro permaneat. Longi la. quia septem sunt planetæ scilicet Saturnus: Iuppiter: Mars: Mercurius: Venus: Sol: Luna: quinque se modo contra mundum ferunt: modo cum mundo retrogradi sunt. duo scilicet Sol Luna semper contra mundum feruntur: ideo Longos labores dixit: Nam laborat nitens contra uenientis Sphæræ uertiginem.

Voluent: quia sol semper contra mundum uoluitur. Cælo idest per Cælum. Totidem per signa: per quot signa currit sol: per totidem etiam luna: sed hoc interest: quia sol exterius cursum suum facit & singulo mense singula zodiaci signa tenet. Luna uero pereundem circulum cursum suum facit: sed interius. zodiacus est circulus in quo duodecim signa posita sunt: & per obliquum zonarum circumdatur per hunc Sol & luna suum cursum faciunt: sed exterius sol & interius luna. ergo breuior est: ex quo sequitur: ut quantum spacii uno anno sol conficit in uno signo permanens: cunque in omnibus signis cursum fecerit annū p̃ficiat. at uero luna uno mēse oīa signa lustra: ideo recte dixit lunā succedere diei. Nox. i. luna. Nulla si. res. erit Omnis potestas: ep̃m̃ h̃e uo iō: nā cum poetæ aliquid obscuræ dixerint diffusius postmodum dicere solent.

Impat
credatis:
nam a u
mulus &
poneret
dit. Et qu

Impatie
Credite
Fratern
Nec pro
Tunc et
Tempo
Paxq̃ fi
Crassus
Qui se
Nec pa
Ionium
Arma
Assyri
Parthi
Plus il
Arfac
Diuid
Quæ
Non ce
Saguin

Cæsar in
orta dis
Pōpeiu
inter lo
thmos &
maria p
ria illa u
currere
babylon
illam in
do: quia
bylonia
intuler
rum cra
uiditur
perium
ius & Cæ
mul con
ter se mo
uerabat
ano sup
men aff
peii uel
iuncti s
to totiu
q̃ uir sp

LIBER .I.

Impatiens con. i. potestas nulla cōsortium habere poterit. Nec gentibus ul. nolo inquit externis gentibus credatis: sed a uobis exemplum sumite. Fatorum. i. numinum & uolūtatis deorum. Lōge idest ab externis: nam a uobis & conditoribus urbis exemplum sumere potestis. nam ut Liuius & omnes historici tradūt: Romulus & Remus urbem condidere: & cum augurio uellent inter se dignoscere uter eorum urbi nomen imponeret. Remus montem auentinum romulus palatinum occupauit. prior ille sex uultures: hic postea. xii. uidit. Et quum se remus tpe: romulus numero auisū priorē contenderet. exorta est discoridā: ut nō multo post

Impatiens consortis erit: nec gentibus ullis
Credite nec longe fatorum exempla petantur
Fraterno primi maduerunt sanguine muri:
Nec pretium tanti tellus: pontusque furoris
Tunc erat: exiguum domos commisit asylū.
Temporis angustī mansit concordia discors:
Paxq; fuit non sponte ducū: nam sola futuri
Crassus erat belli medius mora: qualiter ūdas
Qui secat: & geminū gracilis mār sepat isth-
Nec patit cōferre fretū: si terra recedat mos
Ionium ægæo franget mares: sic ubi sæua
Arma ducū dirimens miserādo funerē carssus
Assyrias latio maculauit sanguine carras
Parthica romanos soluerunt dāna furores.
Plus illa uobis acie quam creditis actum est
Arsacidæ: bellum uictis ciuile dedistis.
Diuiditur ferro regnum populiq; potentis
Quæ mare. quæ terras quæ totū possidet or-
Non cepit fortūa duos: nā pignora iūcti bē
Saguinis. & diro ferales omine thedas

Cæsar in cōcordiā mansere. Crassus autē erat uinculū cōcordiæ eorū q postq bello parthico dletus est: statim est orta dissensio iter Cæsare & Pōpeiū. Qualiter: p similitudinē ostēdit quō medius crassus tātis per Cæsare & Pōpeiū in cōcordiā retinuerit. eodē mō inquit crassus tenebat eos: ne bello concurrent: quēadmodum terra inter Ionū & Aegeum: duo maria continet ne inter se undis collidantur. Gracilis: idest tēuis & angusta porthmos & isthmos contraria sunt: iā porthmos est mare circūdatum terra isthmos dicitur terra quæ iter duo maria posita est. Conferre: idest iter se cōtendere ut undæ undis collidant: si terra recedat e medio: statim maria illa undas miscere incipiet: quasi exoriatur ilico pugna: sic crasso animoto inter se Pompeius & Cæsar concurrere cōeperūt. Sæua arma: historia talis ē. Nam Crassus aduersus parthos profectus est auri cupiditate babyloniam aggressus: quod sentiēs Arsacidēs rex parthorum: exercitum contra eum duxit: & cum regionē illam ingressus esset: telis parthorum oppressus est. Dirimens. diuidens. Miserando funere: bene miserando: quia cum factum esset ut ad colloquium uēisset: per insidias occisus est. Carræ: carrarum est ciuitas Babylonīæ. Assyrias: quia babyloniam est in assyria: ubi hoc factum est. Parthica: idest a parthis illata: & quæ ipi intulerunt romanis: sed exercitus sui bella ciuilia fecerunt. Oarsacidæ: o persæ. Plusq; creditis: quia non tantum crassum cum exercitu suo deleuistis: uerum etiam populum ro. inter se bello ciuili cōcurrere fecistis. Diuiditur: in duas partes omnes opes populi ro. diuisæ sunt. Quæ mare: per acclamationem dicit tantum imperium populi ro. hoc est terram & maria fortunā regere: tamē in imperio suo duo capi nō potuerunt: Pōpeius & Cæsar. Non cepit: non continuit. Nam: idest quia: aliam causam subiungit cur Pompeius & Cæsar si mul concurrerent: uidelicet mortem Iuliæ: nam ea affinitas continebat: hinc patrem: inde uirum: ne arma inter se mouerent. Iulia Cæsaris filia ex Pompeio pragnās cessit e uita: quo tempore Domitius Aenobarbus ad uersabatur Pompeio ad consulatus petitionem. Die enim statuta ad petendum descenderant: nec (teste Appiano) superueniente nocte e marito campo discedebant: donec cōceptis litibus inter eos: Domitii seruū lumen afferentem interemere. Insecuta deinde omnium fuga Domitius uix in domo ppria saluatus est. Pompeii uestis cruore sordida: a nonnullis ad suos delata causam mortis Iuliæ attulit. Pignora: uicula. Iuncti: cōiuncti sanguine. Ferales: quia tres duces male reip. sociati fuerāt. Thedas. i. nuptias: nam sæpe uno istrumēto totius rei pprietas idicatur. posuit enī thedam pro nuptiis. Antiq; enī i nuptiis thedis. i. facibus utebāt: eo quod uir spōsam noctu ducere solebat. Ferales: quia tres duces his nuptiis magno reipublicæ malo cōsociati erāt.

PHARSALIAE

Ad manes. i. mortua est. Parcarum: quia tres sunt parcae: Lachesis: Clotho: Atropos: quæ uitam hominū disponere uidentur. nam Lachesis quæ filat: principium uitæ cuiuslibet personæ ostendit: Clotho quæ colū sustinet uitam hominum ducit. Atropos quæ fila rūpit: significat finem uitæ hoīs: & dicit quasi inexorabilis ab a & τρεῖς uerto quæ uerti nō pōt cū ad finē puenerit. parcae quoq; similiter fila uitæ iulæ duxerūt. Quod si fata tibi: ratio dicti: quæ si diu uiuisses tu sola potuisses i amicitia cōiungere uirg & patrem. Maiores moras. i. diuturniora spacia uitæ: quæ iulia signū erat pacis. Manus: nam māuū cōiunctio signū ē pacis. Vt generos: p similitudinem declarat historiam tangens: Romulus istituto ludo Consi: unde cōsualia ludi illi: quos i genti apparatu fecit: oēs ciuitates cōuenerunt romā: sed dixit prius militibus suis cū signū dare: ut unus quisq; uirgines rapet: raptis itaq; sabinis patres irati sunt romāis quoq; rex Tatius cū exercitu sumptis armis bellū romāis iulit: cū aut utriq; acies starēt dimicaturæ uirgines raptæ quæq; iniuria bellū mouerat: scissa ueste: & crinibus sparsis: hic uiros: idē parētes arma depōere coegerūt. dicētes nos irag; causa sumus: i nos cōuertite ferrū. melius peribimus cū uiris: q̄ si ne uiris uiuere poterimus: qbus uerbis tunc pax tranquilla secuta ē: & uires simul cōicarūt romāi cū sabinis: & Tatius romæ uixit. quēadmodū ergo sabinæ uirgines: uiros & parētes armatos: i amicitia duxerūt: sic & iulia si uiuisset media fuisset iter māus armatas cæsaris & pompeii & illos i amicitia cōiunxisset. Fides dissoluta est o iulia. Aemula uir. accessit uirtus æmula iuidia nā uterq; dux & p̄iceps erat: & res maximas gessaret. Pōpeius inquit dū mare a piratis liberat: dū Mithridatē subigit: dū Arabiā: ludeamq; bello superat. At uero cæsar dū Galliā: Germaniā: Britanniā cū illyrico decē ānis populi romāi i p̄erto adiūxit. Virtus æmula: quæ nō poterat sibi p̄suadere: ut alter alteri cederet: nec parē pōpeius nec cæsar supiorē patiebatur: ergo æmula quæ æmuli uirtutis iuicē erat. Tu ma. i. pōpeius. nā magnus post deuictā aphricā appellatus ē a magnitudine regis q̄s gessit. Noua ac. i. cæsaris: quæ p̄ decēniū subegerat septētriōis partē: & Britanniā q̄ ab orbe terrarū quodāmodo remota ē. Triūphos uē. quæ triūphauit sæpe pōpeius d̄ Aphrica: d̄ Hispāia: de Mithridate. Piratica laurea: nā piratæ mare superū & iherū: ita occupauerāt: ut intercepta eēt mercatoribus nauigatio. hi primo a Seruilio Isaurico uicti fuerūt: deinde a pōpeio q̄ dragesimo die fūditus deleti: quod ut refert Strabo) supra mille & trecenta nauigia cōcremauit: ex hoībus qui plures uiginti milibus superfuere: alios i urbe solos habitatum deduxit: quā ille pompeiopoli appellauit alios Dimen urbem acheorū hominibus effatam: quæ nunc romanorū colonia ē. Cedat gallis. i. ne uictoria gallorum maior uideatur: q̄ piratarum: his rebus elatus erat pompeius: sed cæsar sua gesta habebat: quæ illius aīum extollerent te. s. o. cæsar. Series. i. ordo cōtinuus qui tuo tenore uictorias cōsecutus fueris. Vfusq; la. quia bellum per decēniū gessiisti semper inuictus. Secundi loci: quia non poteras secundus esse a pompeio: sed iam illuc Pompei & Cæsaris æmulatione processerat: ut non possent animum iudicare: ut alter alteri cederet: necesse est ergo ut dissensio incendat: & ardeat. Quis iustius: magna laus Catōis cuius sententiam comparat iudicio deorum. nam magnum uterque iudicem habet belli sūcepti: dii iudices sunt pro cæsare. Cato uero pro pompeio: ut non iherior uideatur esse sententia catonis iudicio deorum. Nefas: idest non licet scire. quis idest uter cæsaris an Pompeii. Vicitris: declarat: quo iudice: iudicio deorū se defendit cæsar pompeius sententia Catonis. Pares: non ætate: sed pares congressu erant: quæ iam in senium uergebatur pompeius. Nam quadragesimū quartū ānū agebat: sed Cæsar iuuenis erat: pompeius inquit qui prouectioris erat ætatis cum diu in pace uiuisset: iam res bellicas oblitus fuerat. At cæsar tunc maxime uigebat: & omnem ætatem per continuum decēniū in bello gerendo consumpserat. Longo usu togæ: idest longa pace. Dedidit: oblitus est idest iam nescit se esse ducem. Famæ petitor: idest cupidus gloriæ & laudis. Dare: pro dabat. In uulgus: quia largitionibus liberior erat in populū romanū. Impelli: pro impellebatur. Est characteris historici infinitum pro præterito perfecto indicatiui ponere. Auris: idest fauoribus populi. Nam apud historicos aura pro fauore ponitur. Virgilius Gaudens popularibus auris. Aura itē significat pulchritudinem. Horatius Tua ne retardet aura marites. Sui theatri: idest quod ipse condiderat. Nam ante Pompeium nullum theatrum mansurum cōstructum fuerat: sed Pompeius primo illud lapidibus quadratis: construxit. gaudebat ergo plausum populi quem in theatro suo dabat illi incedenti per theatrum. Nam clari & bonæ existimationis uiri in theatrum plausibus excipi: mali uero exhibari solebant. Horatius: Datus in theatro quum tibi plausus.

Abstulit ad manes: parcarum iulia sæua
Intercepta manu. quod si tibi fata dedissent
Maiores in luce moras: tu sola furentem
Inde uirum poteras: atq; hinc retinere parētē.
Armataq; manus excusso iungere ferro:
Vt generos foceris mediæ iungere sabinæ:
Morte tua discussa fides: bellumque mouere
Permissū ducib; stūlos dedit æmula uirtus
Tu noua ne ueteres obscurent fata triūphos:
Et uictis cedat piratica laurea gallis
Magnæ times. te iam series ususque laborum
Exigit: impatiēsque loci fortuna secundi
Nec quēq; iam ferre pōt: cæsar ue priorem
Pompeiusue parem. quis iustus induit arma
Scire nefas. magno se iudice quisque tuetur.
Victrix causa deis placuit. sed uicta catoni.
Nec coire pares. alter urgentibus annis
In senium: longoque togæ tranquilior usu:
Dedidit iam pace ducem: famæque petitor
Multa dare i uulgus: totus popularibus auris

Plausus:
nulli curæ
priori fort
nit ad illu
menti resp
pinam uen

Impellit:
Nec repa
Credere
Qualis
Exuias
Dona du
Pondere
Effunder
Sed qua
Tot circ
Sola ta
Nomē
Stare lo
Acer: &
Ferre n
Succes
Numin
Obtare
Qualit
Aetheris
Emicuit
Terruit
In sua t

essent tan
tus flare c
dem non
rere gaud
stes super
Solent en
sed quo i
sanguine
bat. Infr
peruenit
per simi
let esse su
fulmen u
digitis exp
pitq; dien
tionem u
oculus. F
los: nam
semper fu
hil sit nifi
nis quæ e
ga nulla n

Plausu: quia lætitia quadā significabat q̄ Pompeio uniuerſus populus faueret. Reparare: pbat. Hoc iquit nulli curæ erat Pompeio nouas uires prioribus adiungere quasi opes suæ ad culmē iam euasissent. Credere priori fortunæ: quia nō putabat priorem fortunā posse mutari. Vires nouas: hoc autem quod dicit nō cōuenit ad illud quod Pompeius respondit: cum senatus eum admonuisset: ut pvideret & caueret: ne quid detrimenti respublica pareret: nō ignarus q̄ Cæsar cū ingentibus copiis cōtra senatus auctoritatē in Galliam ciuilem pinam uenerat. Pompeius uero dixit: nihil timeatis patres conscripti nā ubi ego terrā pede pcussēro oīs Italia

Impellit: plausuque sui gaudere theatri.

Nec reparare nouas uires: multumque priori Credere fortunæ. Stat magni nominis umbra.

Qualis frugifero quercus sublimis in agro

Exuuias ueteres populi sacrataque gestans

Dona ducū: nec iā ualidis radicibus hærens

Pondere fixa suo est: nudosque p̄ aera ramos

Effundens: trunco nō frōdibus efficit umbrā.

Sed quamuis primo nutet casura sub euro:

Tot circum syluæ firmo se robore tollant:

Sola tamen colitur: sed non in cæsare tantum

Nomē erat: nec fama ducis: sed nescia uirtus

Stare loco: solusque pudor: non uicere bello:

Acer: & idomitus: quo spes: quoq; ira uocasset

Ferre manū: & nunq̄ temerādo parcere ferro:

Successus urgere suos: instare fauori

Numinis: impellens qcqd sibi summa petēri

Obstaret: gaudensque uiam fecisse ruina

Qualiter expressum uētis per nubila fulmē

Aetheris impulsu sonitu mundique fragore

Emicuit rupitque diē: populosque pauentes

Terruit obliqua perstringēs lumina flamma

In sua templa furit: nullaq; exire uetante

essent tamen Pompeius præ cæteris in honore habebatur. Euro: species pro genere: i. simulat primus uentus flare cœperit. Nutet: moueatur. Sola: i. quercus uetusta. Sed non: talis erat Pompeius: sed Cæsar quidem non erat tantæ gloriæ dux: uigebat tamē & animum habebat acriorem: ut nihil nisi uiribus & bello gerere gauderet. Nescia uir: quia nullius uictoriæ expertus esse uolebat: sed coactos bello potiusq; deditioe hostes superare lætabatur. Acer & indo: unum sequitur ex altero. Nam quia indomitus ideo uehemens erat. Solent enim duces uictoria fieri insolentiores. Quo ita: pudebat aggredi illud quod assequi posse sperabat: sed quo ira illum uocasset statim se rapiebat. Manuum: uires suas. Quo deest eo. Temerato ferro: polito sanguine hostili. Urgere: pro urgebat idest impellebat: non expectabat fortunam secundam: sed eam urgebat. Instare fa: i. imminere fortunæ: ut ei faueret. Impellens quicquid ipsi obstitere: ne ad summū fastigiū perueniret: uiribus suis propulsabat. Ruina: i. omnia prosternebat: contra hostium uoluntatem. Qualiter per similitudinem ostendit Cæsaris impetum. Talis inquit erat Cæsar aduersus hostes: qualis impetus solent esse fulminis: quod magno sonitu fragoreque torquetur. Expressum uentis: causam fulminis tetigit: nā fulmen uentorum conflictu & nubibus in medium cohærentibus exprimitur: quemadmodum os cæsariae digitis exprimitur. Mundi: fragore. Strepitu cæli. Nam fragor dicitur strepitus fractarum arborum. Rupitq; diem: idest emisit lucem: idest coruscationem. prius. n. fit tonitru deinde sequitur lux illa: quam coruscationem uocant. Sed primo lux uidet quia oculorum uisus celerior est: q̄ aurium sensus: quia certior aure arbiter ē oculus. Rupit: emisit lucem. i. Virg. rupitq; has pectore uoces. Perstringens lumina: idest obtenebrans oculos: nam perstringere est obtenebrare: sicut Perstringens oculorum aciem. Obliqua flamma: coruscatione: quia semper fulmen per Obliquum cadit. In sua templa: ipsius Iouis idest ætheris: bene dixit: cum fulmen nihil sit nisi ignis æthereus. Virg. Fœcundis nubibus æther Coniugis in gremium lætæ descendit idest lunonis quæ est aer. Iuppiter uero æther dicitur. Templa: quia alta & excelsa loca fulmina capiunt. Nulla materia: quia nulla moles uim fulminis coercere potest: etiā si moles imēse magnitudinis obstitere: tamē facile exilit.

PHAR.SALIAE

Magnamq; cadēs: qā si ingrediēs ruinā fecerit: ita exiens ruinam facit. Nulla materia. Nulla mole. Cadēs: cū ingredit̃. Reuertens: cū exit. Recolligit: colligit simul illos ignes spar̃os. Hæ ducibus: nūc alia dicit fuit se illius belli p̃icipia: nō priuata sed publica. s. cupiditas & libido ĩperādi: quæ causā ē belli: & hāc causam repetit & dicit: post belli amor dedit luxū: & superfluitas reg̃ haberi cōcepit: & corrupti sunt mores: tūc habendi & dominādi libido iūasit homines: quæ maximāq; seditionū in republica causā ēē consueuit. Hæ causæ: supra memoratæ. Sed publica s̃a. s. fuerunt p̃icipia. Mersere: opprēssere. Fortūa. s. regnādi. i. cupiditas dominandi. Has causas etiā p̃dēdi rempublicā cōmemorat Liuius ĩ p̃æfatiōe sui opis. Cæterz aut me amor susce-

pti negotii fallit: aut nulla unq; respu. nec maior nec factior: nec bonis exēplis ditior fuit: nec ĩ quā ciuitatē tam sera auaritia luxuriāq; ĩmigrauerint: nec ubi tantus ac tā diu paupertati ac p̃simōiæ honos fuerit: adeo quanto reg̃ minus tāto minus cupiditatis erat: nup̃ diuitiæ auaritiā & abūdātes opes desiderii prolu xū atq; libidinē pro eundi p̃dendi: q̃ omnia iūexere: has igit̃ causas publicas commemorat: quia labente disci plina lapsi sunt mores: & omnia simul corruerūt ad ea usq; tempora. Opes nimias: nō necessarias. Mūdo subactō: orbe terrarum imperio romano subiectō. Mores: scilicet boni & temperati nam περὸν ē.

Cessere secundis re. i. propter copiam & prosperitatē abierūt boni mores. Mores: quia diu populus romanus non argēto usus est. Nam familia tota aeliorum quæ. xvi. uiros habuit claros: nec scrupulum quidem argenti possederat. Sed Paulus æmilius primus aelio tuberōi genero qnq; pōdo argēti dōauit: ut Valerius dicit. Licinius cēfor Cornelii ruffinum cēforia notadamauit q̃ quinq; pondo argenti possideret. Seruius rex primus signauit æs nota pecudū teste Pli. undē & pecūia appellata. Argētum signatū ē anno urbis qn̄ gētesimo octogesimo qnto. Quīto Fabio cōsule. Populus ro. ne argento qdē signato ante Pyrrhū regē deuictū usus ē. Nota argenti fuere bigæ atq; quadri-gæ. Nota æris fuit ex altera parte lāus gemius: ex altera rostrū nauis. Aureus nūmus post annū. lxi. percussus est: q̃ argenteus.

Præda & hos. ra. i. præda hostilium rapinarum per endiadim. Suasere lu. quia quanto maiores opes esse cōeperunt: tanto maior cupiditatis habendi romanis uenit iuxta illud. Et quū possideant plurima plura petunt. Modus. i. mensura nulla fuit in opibus. Fames: non modo in ædificiorum magnificentia & in auro possidendo mēsurā non fuit. Verum etiam in conuiujs & epulis modum excessere romani. Aspernata. s. est. Mensas prio. Quia adeo continentes p̃isci romani erant: ut frequentior usus apud eos esset pultis: q̃ panis. Cultus: idest ornatus uestium omnium: & in possidendo auro & in ædium magnificentia & in epulis cōeperunt romani excedere modum: & creuit habendi cupiditas: inde fuit causa bellorum: & seditionis. Virorum. s. fortium uir a uiribus dicit̃ quia maiores habeat uires q̃ fœminā: a quo deriuatur uirtus secundum Cice. Fœcunda pauper. Virorum paupertas fœcunda est. Quoniam fortibus & bonis uiris paupertas abundat: in paupertate. n. duri: in diuitijs molles & effœminati nascuntur. Fugitur. s. a romāis & ab omni natiōe & populo. Arcessit. i. arces: expellit prohibet: ab arceo. n. sit arcesso. Quo gens: nā ppter aux̃ mille doli cadesq; perpetrantur. Phocylides. χρὸς καὶ κὼν ἀρχὴ τῆς βροτῶν. i. aurū maloz artifex: corruptor uitæ. Tunc. s. ubi opes abundare cōeperunt romani contēti erant modicis finibus agroꝝ: nūc latifundia possidere uoluerunt: ut finē agroꝝ nullum facerēt. Iungere: pro iungebāt romani. Quondā sul. q̃ quondā romani principes coluere: nā romāi principes gloriose colere agros solebāt: & ab agris ad cōsulatum aliosq; magistratus accersebant. Qui. fast. primo. Iura dabat populus posito modo prætor aratro. Pascebatq; suas ip̃e senator oues. Vnde uiatores ministri illi dicti sunt a uia: q̃ ab urbe ad agros missi in urbē colonos arantes accirent ad magistratus. Longa ru. quia in agris culturæ dediti habitabant namq; agrum male coluisse cēforium p̃brum putabat̃ & quē bonum colonū appellassent: aplisima erat laudatio. Auctor Cato. Lōgos si. quia agrum agro cōiungebant. Sulcata. i. arata. Vomere camilli. Nam Camillus agriculturam exercuit. hic fuit qui gallos dissipauit: ciuesq; in urbe Romana retinuit: cum cōsiliū caperent migrandi ueios. Curioꝝ: curius fuit qui Cæsis Sanitibus & Sabinis deuictis magistratu relicto agrum coluit. Non erat is po. iā non talis erat populus ro. qui ut ante consueuerat pro libertate bellū gereret: & in pace sine iniuria uiueret in bello aut uiuebat cupiditate. s. possidendi. Sua li. ut contentus esset libertate. Iræ faci. quia romani facile irasci cōeperunt: ut parua causa subsistente bellū gentibus inferrent. Vile nefas. i. ut satisfacerent cupiditatibus suis: nihil nefas esse putabant. Decus. s. romanis: erat. s. plus patria potuisse: q̃ opibus atque potentia cæteros uincerent id putabant esse decus: quod ferro & armis acquirerent.

Materia: magnamq; cadēs magnāq; reuertēs Dat stragem late spar̃osque recolligit ignes.

Hæ ducibus causæ suberant. sed publica belli Sæmina: quæ populos semp mersere potētes.

Namq; ut opes nimias mūdo fortūa subactō Intulit: & rebus mores cessere secundis:

Prædaque & hostiles luxum suasere rapinæ. Non auro tectisq; modus: mensasq; priores

Aspernata fames. cultus gestare decoros Vix nuribus rapuere mares: fœcunda uirorū

Paupertas fugitur: totoque arcesitur orbe: Quo gens quæq; perit: cū lōgos iūgere fines

Agrorum & quondam duro sulcata camilli Vomere: & antiquos curiorum passa ligones

Longa sub ignotis extendere rura colonis Nō erat is populus: quē pax tranquilla iuuaret:

Quem sua libertas immotis pasceret armis: Inde iræ faciles: & quod suasisset egestas.

Vile nefas: magnumq; decus: ferroq; petēdū

Potui
carēt fer
stare uid
beis: sed
plebilita
tribuni re

Plus pat

Viserat

Et cum o

Hinc rap

Ipsē sui

Annua

Hinc uis

Et concu

i A

Cœper

Ingens

Clara p

Turrig

Cæsar

Et gem

Quo

Sicques

Mebra

Langor

Mox ait

Tarpei

iuuenies a

ritate. Na

motus co

facere de

uerlatā e

Arimino

erat: ut q

Quinet

sive mil

ducito: d

stulrit.

niauit le

ra. s. imag

ferme an

ut mos e

quiqs ar

dicabimi

ris. Lāg

possumu

deoz. of

ret. Pro

ne coleb

Spurio T

LIBER .I.

Potuisse plus patri sibi suae patriae iura subiicere. Ferroq; nō solū iquit esse magnū decus: sed de quo dimi-
carēt ferro & armis. Mēsurāq; iuris uis erat: tātū quisq; poterat: quātū uiribus supior erat: nā is iure oēs ante
stare uidebat: q; uiolētia ceteros opprimeret. Plæbiscita. i. coacta sunt: leges erāt cōmūes tam patriciis: q; plæ
beis: sed plæbiscita dicunt statuta: quæ a plæbeis ferebant. Tribuni plæbrogabant leges senatorū: patriciū autē
plæbiscita opprimebant: inde inq; iura oīa tacuisse. Iura cum cō. quia semp tribuni iusti fuere cōsulibus: nā
tribuni rem plæbis augere uolebant. At uero consules studebant patriciis & nobilitati. Hinc. i. a. u. Rapti

Plus patria potuisse sua: mensuraque iuris
Vis erat: hinc leges & plæbiscita coactæ:
Et cum consulibus turbantes iura tribuni:
Hinc rapti fasces pretio: sectorque fauoris
Ipse sui populus: lætalisque ambitus urbi
Annua uenali referens certamina campo:
Hinc usura uorax: auidūq; in tempore scenus
Et concussa fides: & multis utile bellum.

i Am gelidas cæsar cursu superauerat al-
Ingētēq; aio motū. bellūq; futurū: pes:
Coepit: ut uentum est pui rubicōis ad ūdas:
Ingens uisa duci patriæ trepidantis imago
Clara per obscurā uultu mœstissima noctē.
Turrigero canos effundēs uertice crines
Cæsarie lacera: nudisque astare lacertis:
Et gemitu pmixta loquit: quo tenditis ultra
Quo fertis mea signa uiri: si iure uenitis:
Si ciues: hucusque licet: tunc pculit horror
Membra ducis: riguer comæ. gressusq; coercēs
Langor: & extrema tenui uestigia ripa:
Mox ait: o magne qui mœnia prospicis urbis
Tarpeia de rupe tonans: frigique penates

iuuenies apud Appianū Suetoniū Plutarchum. Flore & in suis commentariis Iulium Cæsarem. Cursu. i. cele-
ritate. Nam celeriter omnia agebat Cæsar. Coepit: pro conceperat animo. Motus: magni belli maximos
motus conceperat. Ut uentū est par. cū Cæsar peruenisset ad rubiconem amnē: & ibi aliq̄diu cogitasset quid
facere deberet: fessum laboribus & diuturnis solitudinibus animi somnū oppressisse dicūt: & i somniis ob-
uersatā esse urbis romæ imaginē quæ illū alloq; uidebatur. Parui rubi. quia rubicon amnis est haud pcul ab
Arimino oppido ad quē Cæsar cum uenisset substitit: causa autē cogitationis fuit. Dubitabat eīm q; Decretū
erat: ut quisquis armatus hunc amnē transiret: siue ille ip̄ator esset: siue miles: patriæ diiudicaretur hostis.
Quinēt in portu Arimini prope rubiconem adhuc erat marmorea crusta: in qua hæc scripta erant. Impator:
siue miles: siue tyro armatus quisquis sistito uexillū armaq; deponito: nec citra hunc amnē arma: signaue tra-
ducito: & si quis contra fecerit hostis diiudicabitur populi ro. ac si arma cōtra patriā tulerit penatesq; deos ab-
stulrit. Patriæ tre. cōtra morē dubitantis. Hoc dicit: q; Cæsar ut historici tradūt & maxime Suetonius: som-
niavit se cū m̄e sua coire: aruspices respōderūt ip̄um subactūq; urbē romam: q; ē mater cōis oīum ciuiū. Cla-
ra. i. imago & mœ. t̄q; mœstissima eēt Roma. Turrigero u. q; turrita ē urbs Roma. Cæsar. q; iā septingēti
ferme āni p̄terierāt: ex quo roma condita erat. Lacera. cæ. laceratis crinibus significabat mœrorē. Nudis la-
ut mos est plorantiū. Oūiri quo tē. ul. q; non licet uobis transire rubiconē armatis. Iure: q; dicit inscriptio
quisq; armatus sistito. Hucusq; licet: uobis armatis uenire. Ciues: sicut ciues debent: aliq̄n p̄iæ hostes iu-
dicabimini: si amnē transiueritis. Horror: ē tremor cum frigore. Riguer. i. erectæ sunt: q; signū est timen-
tis. Lāgor: q; corpore quodā ipeditus cōtinuit gradū suū in ripa: & cōuersus ad p̄ximos ait: etiā nūc regredi
possumus. qd si ponticulū trāsiuerimus: oīa armis agēda erunt. Mox deinde amnē transiuit: dicēs. Eaf quo
deorū ostenta & inimicorū iniquitas uocat: iacta est alea. Sed hic pōit alia uerba qbus usus fuerit Cæsar cū transi-
ret. Prospicis mœ. q; p̄ses urbis romæ luppiter erat. Nā i arce Tarpeia q; est i capitolio tēplū Iouis cū Iunō
ne colebatur: & cetera oīa deorū templa superabat. Rupe: capitolium. n. appellatum est rupes Tarpeia a duce
Spurio Tarpeio qui primus arci romanæ p̄fuit. Phrygii p̄. i. Troiani dii quos aeneas i Italiam secū tulit.

PHARSALIAE

Gentis iulii: cōsecrati a gēte iulia: nā iulus consecrauit deos ī Alba: deinde euerſa Alba trāſlati ſunt romam. Secreta q: hīſtoriā tetigit. nā cū Romulus q grinus ē appellatus ſuos milites ad caprea paludē recēſeret ſubi-
to tēpeſtas cū pcella & fragore exorta ē: ut cælū nubes obtexerit & aſpectū oculis adimeret: ī hoc turbie tēpe-
ſtatis euāuit Romulus: nec poſtea ī cōſpectū rediit. Vulgo creditū ē illū pribus fuiſſe laceratū: qd uerīſimile ui-
debatur: qui uero pxiimi romulo ſteterāt dixerūt illū ſublatū in cælū euaniſſe. Populus mœſtus q deſiderio
ſuis regis tenebat nō hoc ſibi pſuadere poterat: & qd appebat rē ad ſeditionē ſpectare. Poſt dies aliquot iulius

pculus: ſiue id ratus: ſiue ut populi dolorem mœro-
rēq cōciliaret in concionē prodiit: & his uerbis cōſo-
latus eſt populum ro. dicens mane: & prima luce ſibi
obuiā factū eſſe Romulum & dixiſſe. Abi nuncia ro-
manis cæleſtis ita uelle. Vt mea roma caput orbis ter-
rarū & ſit: pinde rem militārē colant: ſciantq: & ita
poſteris tradant: nullas opes humanas armis roma-
nis reſiſtere poſſe: hāc locutus ſublimis abiit. Qua-
propter uerbis huius proculi fides ē adhibita: ut om-
nes iuſſerit ſaluere Romulum deumq: ſalutauerint.

Secreta: quia ipſum Romulum ſumma ope occul-
tata diſcerptū atq: laniatum ſciebant. Latialis: quia ī
oppido alba quod in monte cōdiderat Aſcāius tem-
plū Iouis erat latialis: quod nomē accepit: quia latiae
feriae illi erāt dedicatae. Latinae. n. erāt ſacra Iouis cele-
berrime cōſtituta: ad quā ex omni latio populi con-
ueniebāt: de qbus infra. Oſtēdens cōſectas flamma la-
tinas. Foci ueſtales: aeterni ignes ueſtae: nā ueſta græ-
ce ἑστία interpretatur ignis: eo q in templo eius ppe-
tuus ignis ſeruaretur. Huic conſacratae erant uirgi-
nes: quae perpetuam uirginitatem ſeruarent: ideo
ignis in tēplo eius repositus eſt: quia ex oībus elemē-
tis ignis purior eſt: unde uirgines ītemeratae eſſe de-
bent & incorruptae ſicut ignis. Inſtar. i. quae es mihi
ad ſimilitudinem numinis. Furialibus. i. pernicio-
ſis & lœti feris armis: ideo inquit arma ſumo: ut p
imperio tuo augendo atque amplificando pugnem.

Ille erit no. ego iniuriā illius qui me ſibi hoſtem iudi-
cauerit ulciſcar. Incertus Caſar his uerbis quid faceret: amnē tranſiuit. Tumidum: quomodo tumidum:
cum dixerit parui rubiconis: quia imbribus creuerat amnis uſq: ad ripas. Sicut ſqual. per ſimilitudinem
oſtendit quemadmodum ſe habuerit Caſar: cum ad rubiconem peruenit. Hoc inquit: quō leo facere ſolet
cum uenator aut paſtor inſtet obſiciens uenabulum: primo horret: deinde cum cauda iram cōceperit: non ti-
met uenatorem: nec ipſa arma inuadere: ita Caſar ſubſtitit aliquantulum ut leo. Squal. incultis ſterilibus:
nimio calore. Nam aphrica eſt ī meridie: ubi ſol rapidiſſimus ē: ideo ſterilitatē in agris generat. Libyae: aphri-
cae q ab iopia aquae nomē habet: Arto relinquo: & uo pluo. Colligit. i. recipit irā. Ver. cau. i. ſe cauda uerbe-
rado. Nā q de aīalibus ſcripſere: dicūt leonē ſe cauda uerberaſe: ut ad irā ſe cōcitet. Pli. Leonū aī idex cauda: īmo
ta blanditias oſtendit: iratus cauda terrā uerberat: deinde terga ceu quodā incitamento flagellatur. Stimula-
uit: icitauit in irā. Saeue: p ipe ſaeuus. Infremuit: cū fremitu emiſit. Tūc. ſita iratus: nec ferrū timet: ſed me
dios ruit moriturus in hoſtes. Si: p quis. Mauri ſunt populi aphricae Iberiae oppoſiti: q a græcis mauruſii
uocantur a colore peruſto πόνρον nigrum: & eſt ſpēs pro genere: quia in Aphrica maiores & ſauiiores leōes
naſcuntur q alibi. Venabula: uenabulum ferrum aptum uenationi. Iuue. Et nuda teneat uenabula mamma.

Subeat: ſuccedant. Exit: emicat. exilit. Fonte: deſcribit fluuiū quem caſar tranſiuit contra praeceptum fa-
tog. Rubicon: ut oſtēdit Strabo inter Ariminum & Rhauennā excurrit in adriaticum pelagus: hunc fluuiū
& Eſum amnem qui labiſ inter Anconem & Senegalliam: fecere ātea terminos italiae atq: galliae. Delatus igiſ
Caſar ad rubiconem: qui Italiam diſſinit: parumper: ut reſert Appianus: ſubſtitit: & ad fluuium pſpectans:
quacūq: euenire poſſent mala: ſi illum tranſiſſet armatus: mente cogitare coepit: deinde ad praſentes cōuer-
ſis: hāc eſſatus dicit. Continētia huiusmodi trāſitus o amici malorū initiū mihi aſſert: trāſitus uero uniuer-
ſus mortalibus imponet. His dictis ueluti furore concitus tranſire pergit. Hoc inquiens iacta alea eſt: deinde
curſu arrepto Ariminum circa aurorā ingreſſus eſt: nec diu moratus ad ulteriora cōtendit: arcibus pſidia im-
ponens: & quacūq: in curſu obſtiterant uel ui uel humanitate ſibi uendicans. Fugae igiſ & cōuerſiones om-
nibus in locis ſumma trepidatione fieri coepere. Curſus quoq: nullo ordine admixto ſeru. Quae oīa ītelligen-
tes cōſules: Pompeium per Italiam delectus facere ueluti rep. extremo in periculo poſita iuſſerūt. Reliq: uero
ſenatorii ordinis cum Caſaris impetū tam ſubito adeſſe intuerentur: trepidabant: & poenitere eos cōtigat: q
Caſaris petiōes ueluti iniquas reieciſſent: tunc quidem iuſtas arbitratum timor eorū aīos a contentione ad
cōſilii maturitatē traduxiſſet. Fonte mo. parua aqua a natura abundat: ſed iugibus ac ppetuis ībribus inſtaſ.

Puniceus: cuius unda punicea ē. i. rubicunda a quo nomē accepit rubicon. Canduit. i. accenſa eſt tpe aſtatis.

Per imas, u. ga ipse humilis est p imas et ualles labitur. Certus li. e quida q si terminus gallia cisalpina. Na ab urbe rhaena usq ariminu protendit gallia cisalpina: cuius rubico amnis e. Haud pcul ab urbe Arimini iz cipit: sed ab Arimino flamina usq ad Ancone tedit. Deinde incipit ager piccus q usq ad fines urbis Romae tedit. Determinat: distinguit: uel discriminat i duas ptes findit. ga diuisione facit iter gallia & Italia Tunc: si paruus fuit rubico quomodo dixit tumidu amne tralire caesare? quia tunc cu traluit tumidu amne hyems fecerat. Cynthia tertia: significauit tribus mēlibus pluuiā iugē fuisse. Cynthia dicta ē luna a cyntho mōte deli: in quo solū

Perque imas serpit ualles: & gallica certus
Limes ab ausoniis determinat arua colonis
Tūc uirs praebebat hyems: atq; auxerat ūdas.
Tertia iam grauido pluuialis cynthia cornu:
Et madidis euri resoluta flatibus alpes.
Primus in obliquū sonipes opponitur amne
Excepturus aquas: molli tum cetera rumpit
Turba uado faciles iā fracti fluminis undas.
Caesar ut aduersam superato gurgite ripam
Attigit hesperiae: uetitis & constitit aruis.
Hic ait: hic pacem temerataq; iura relinquo:
Te fortuna sequor. pcul hinc iā foedera sunt.
Credidimus fatis: utendum est uindice bello.
Sic fatus: noctis tenebris rapit agmīa ductor
Impiger: & torto balearis uerbere fundae
Ocyor & missa parthi post terga sagitta:
Vicinūq; minax inuadit ariminum: & ignes
Solis lucifero fugiebant astra relicto:
Iamq; dies primos belli uisura tumultus
Exoritur: seu sponte deū: seu turbidus auster
Impulerit. moestam tenuerunt nubila lucem.
Constitit ut capto iussus deponere miles

dicunt a balteo herculis comite quē illic reliquit cū ad geryonē nauigaret. Liuius scribūt historici illic matres filis suis proponere pmiū: si metā designatā funda tetigerint: nec prius eos cibū attingere q̄ demonstratam metā fūda pcusserint. Dicit ergo motū caesaris tāto celeritate fuisse: ut missae glandis funda celeritatē suparet. Ocyor: uelocior. Torto uer exprimit gestum iaculantis. Funda: dicta a fundēdo: q̄ glādem plumbeā fundat. Sagitta mis. quia parthi fugientes tanta arte sagittas mittunt: ut persequentes percutiant. Vir. Fidentēq; fuga parthum uerisq; sagittis. Vicinū: postq̄ rubiconem caesar transit: dicit ariminum ipsum uenisse. Vn de incipit flaminā. Ariminum: ut docet Strabo est umbrorum colonia: sicut & Rauenna: uerum utraq; roma nos accepit inquilinos. Habet autem Ariminum portum & eiusdem nominis amnem. Minax: minabūsus quia quocunq; iret exitium minabatur. Astra fu. quia nocte quidem coeperat iter cum Ariminum uenit: iā solis splendori astra cādebant. i. iam dies aduentabat. Ignēs. splēdorem solis. Luci: stella est nuntia diei. in mane ergo & in ortu solis apparet lucifer unde a grācis φωσ φοπος dicitur: sic & nocte ueniēte in occasu uidetur eadem stella. Reli. luci. quia ultima stella celi ē lucifer: quā splēdore solis offuscatur. Stellae autē nunq̄ occidunt: sed fixae sunt semper in firmamento. Sed maiore solis splēdore superueniente offuscantur luci: fer autem maior est stella ceteris: ideo splēdor eius diuturnior est. Iamq; dies: iam dies oriri coepit: in quo principiū belli erat futurū. Tumultus: dicit auctore Fabio: q̄ si timor multus: q̄a motu belli primo homines timēt. Dicit illā diē obortā: fuisse obscuratā: siue q̄a ita diu uoluerunt: siue naturaliter q̄ cālū nubes obduxerint. Nubila: pro nubes. Tenuerunt: tēxerunt: quia nubes obscuritatē inducūt: q̄ signū mōeroris est: sicut lux latitiae: unū sequitur ex reliquo: quia si obscurus est cālū: moestū iō uidet. Spōte de. ut significaret futurū malū dii. Auster: q̄ uetus pluuiā inducit unā aliter notus uocat ἀπότησ not. 900 ab humore. Impulerat. i. illas nubes. Cōstitit: ubi caesar oppidū irrupit: priō foz coepit: deinde iussit classica canere: ut terreret Ariminēses: q̄ nondū somno excitati erāt: audito strepitu tubaz expergefacti sunt ad armaq; propauerūt: q̄ diu fixa steterant: & his armis instructi in foz cōcurrēbant: sed ut uiderūt caesare sublimē in medio agmine stantē: statim pteriti sūt. Miles: exercitus posuit i singulari p militibus. Depōere signa: i. figere in medio foro. Lituus: dicit incurua tuba ad similitudinē litui uirgā: q̄ usus ē Romulus cum auspicia urbis caperet. Vel q̄a sit litui testis.

PHARSALIAE

Clangor: fictitium est nomen. Classica: orum, sunt signa belli & tubae flexiles: significant etiam sonum ipsum. Rupta, scilicet. Excita: mota electis: nam excio cis exciere penultima correpta est tertia coniugationis: dicitur & excire quarta coniugationis penultima producta. Diripuit: raptim abstulit. Arma fixa: nam mos fuit ueterum: ut tempore pacis arma templis suspenderent. Longa pax: quia longa pace usi: nullis armis instructi fuerant. Fluen, di, i, tabescentes. Crate: $\alpha\kappa\rho\alpha\tau\epsilon\iota\alpha$ tenere: quia inuicem uimina contexebantur. Cratibus, n, an tiqui solebant uti pro scutis: nam crates uiminibus textas fuisse legimus: quibus conglutinationibus coniungebantur: ut eas ualidiores facerent: ideo dicit inuasisse clypeos nudis cratibus cum tabuissent coria superimposita. Nuda: aperta crate quae corii bouum tecta fuerat. Curuata tela: quia antea illis non usi fuerant cuspidem obtuderat. Scabros, i, asperos quia rubigine ferre corrodit nisi exerceas. Ut notae: nunc dicit quod se Ariminenses habuerint postquam signa romana in medio foro fixa cognouerint: & aquilas lucidas: & Caesaris in medio agmine sublimem constituisse. Notae aquila quia non uerunt signa romana Ariminenses, quod p, i, & ephexegesis. Caesus ca, i, in sublimiore loco. Dirriguere, i, horruerunt. Geli ar, quia metu membra torpescunt. Et ra, mu, uo, in sp, Hypallage est: p ipsi muti secum taciti conquirebantur. O male ponit: querelas secretas ariminensium: heumoenia male condita: & reddit rationem: quia pax per omnes tranquilla est: nos uero prima bella romanis illata sentimus: siue domestica siue externa fuerint. Male: infelici auspicio. Vicinis gal, quia teste Appiano: haec ciuitas gallia egredientibus prima in Italia sese offert. Tristi lo, si galliae cisalpinae quae usque ad rubiconem fluium tendit. Danata: quia uobis per donationem contigit: ut hoc loco edificaremini. Pax: per comparationem ostendit ipsos esse miseros: alibi pax omnia tenet: nos iam initia belli fecimus. Alta: profunda: & est locus commiserationis: cum ostendimus nos in maioribus miseriis semper praeteritis fuisse ad commiserationem commouere auditores. Praeda fuit, i, gerentium bella. Castra: quia sumus tanquam castra quoties bellum hic incipit. Orbe sub eo, i, india. Gelidaque sub arcto, i, scythia & septentrione: quae regio quam uis frigidissima: sit tamen nobis esset gratior. Errantes, s, in meridie: nam in aethiopia quae meridiei subiecta numidiae habitatores sunt: quae nunquam in eodem loco consistunt: una cum plaustis liberos & omnia bona uehunt errantes: & ubi nox deprehenderit: ibi habitant: sicut Virgilius dicit. Armentarius apher agit tectumque lateque: an potius per domos errantes significat scythas quae in tentoriis per campos errantibus uiuunt nullis urbibus: ut docet Sallustius & Horatius in carminibus. Campestris melius scythae quorum plaustra uagas rite trahunt domos. Claustra: quia principium Italiae est flaminia & ager picenus. Nos primi motus senonum: senones galli urbem qui deuastauerunt nos primum inuasere cimbrum teutones & cimbrum cum derelictis sedibus suis cum uxoribus & liberis in Italiam uenere: ut illi imperaret: quos Marius funditus deleuit ad aquas sestas: & primo quidem dicit eos Ariminum uenisse. Furentem bello. Libyes, s, Hannibalis. nam Hannibal de Pirrenis montibus primum Placentiam uenit: quae ciuitas est Galliae cisalpinae. Martem libyes, i, Hannibalem libycum quidem libya exercitum in Italiam deduxit. Cursumque: teutonici cum cimbris & ambronibus fuerunt: & cum magno ac prope innumerabili exercitu Italiam inuasere. Quoties ro, for, la, i, nunquam bellum romanis inferret: quin nos illud primi sentiamus. reddit ad illud quod coepit nos primi senonum motus. Haec, i, per nostram urbem bella letum tur. Sic quisque subaudi a superiori congrebat. Latentia, i, suppressio: ne quis audiret quia timebat dicere palam. Credita: commissa. Sed quod uolens similitudinem ostendit illos tenuisse silentium. Tanta inquit fuit Ariminensium gressu: quia est autum tempore hyemis: aut quia est in mari cum tranquillum fuerit. Bru, cohe, uo, nam cum prouia tecta sunt rura uolueres friget: nec caere possunt. Lux sol, exorta dies erat cum haec gererent. Ecce faces belli inquit dies aderat cum Curio & Marcus Antonius tribuni plebis ex urbe depulsi: quod parte caesaris defenderent Ariminum uenerunt contumelia se affectos querentes apud caesarem: quia fortuna etiam uolebat: ut iuste bellum atque arma mouisse uideretur caesar. Nam cum senatus consul deliberaretur: ut successor caesari mitteretur Marcus Antonius & Curio & Quintus casilius, quoniam intercedere bant: ne illi successor eligeretur: in curia primum quidem grauiter reprehensi sunt: & deinde cum in propositio suo per stare uellent: senatus consulto a consulibus ex urbe pulsi sunt. Unde ariminum uenerunt conquirentes apud caesarem

Signa foro. stridor lituum clangoque tubarum
Non pia concinuit cum rauco classica cornu.
Rupta quies populi: stratisque excita iuuentus
Diripuit sacris affixa penatibus arma:
Quae pax longa dabat, nuda iam crate fluentes
Inuadunt clypeos: curuataque cuspide telae
Et scabros nigrae morsu rubiginis enses:
Ut notae fulgere aquilae: romanaeque signa:
Et celsus medio conspectus in agmine caesar:
Dirigere metu, gelidos pavor alligat artus.
Et tacito mutos uoluunt in pectore questus.
O male uicinis haec moenia condita gallis:
O tristi damnata loco: pax alta per omnes
Et tranquilla quies populos: nos praeda furetum
Primaque castra fumus, melior fortuna dedisses
Orbe sub eo sedem: gelidaque sub arcto
Errantesque domos: latius quam claustra tueri
Nos primi senonum motus: cimbrumque furetem
Vidimus, & martem lybies: cursuque furoris
Teutonici: quotiens romana fortuna lacescit
Hac iter est bellis gemitu sic quisque latenti
Non ausus timuisse palam, uox nulla dolori
Credita: sed quantum uolucres cum bruma coercent
Rura silent: mediisque tacet sine murmur potus
Tanta quies noctis, gelidas lux soluerat umbras
Ecce faces belli dubiaeque in praelia menti
Vergentes addunt stimulos: cunctasque pudoris

LIBER .I.

de iniuria sibi illata a romanis: hinc multo magis indignatus est cæsar cōtra romanos. Duo fuere marcelli cæ-
sari aduersantes & consules ambo: primus Claudius marcellus qui teste Suetōio retulit ad senatum: ut ei suc-
cederetur ante tempus: quoniam bello confecto pax esset: ac dimitti deberet uictor exercitus: uerum ut Ap-
pianus refert: hunc Marcellum pompeius orationis placabilitate & beniuolentiæ simulatione cōpescuit. Nec
multo post alter Caius Marcellus in consulatu successit fratri patrueli suo claudio Marcello: & æmilius Pau-
lus: una cum eo ad consulatum eligitur. Tribunus uero curio: & ipse inimicissimus Cæsari: populo acceptus:

Rūpunt fata moras: iustos fortuna laborat
Esse ducis motus: & causas inuenit armis.
Expulit ancipiti discordes urbe tribunos
Victo iure minax iactatis curia gracchis
Hos iam mota ducis: uicinaque signa petētes
Audax uenali comitatur curio lingua.
Vox quondam populi: libertatēque tueri
Ausus: & armatos plæbi miscere potentes.
Utque ducem uarias uoluentē pectore curas
Conspexit: dum uoce tuæ potuere iuuari
Cæsar ait partes quanuis nolente senatu
Traximus imperiū. tūc cū mihi rostra tenere
Ius erat. & dubios in te transsere quirites.
Sed postquam bello leges siluere coactæ

tu assidentes quicquid acerbius ab ullo patiantur. ii celeriter nocte iam multa clanculum ad cæsare uenere: curru
mercenario aduecti seruilibus amicti uestibus: quos cæsar eo habitu idutos exercitui ostendit: uerbis milites
irritas: quod uiros tam p̄claros: tāq̃ ingentia operatos hostes iudicassent ac p̄ ipsis uerba facientes turpissime ex-
pulissent. Hæc tāgit Lucanus. Antonius tamē iussu cōsulū postq̃ e tribunali descendit: questus q̃ sacro sanctā
dignitatē cōtumelia affecissent: e senatu egrediē: bella: occisiones: proscriptiones: ciuiū fugā: bonorū publicatio-
nes annuncians: execrationes etiam impias extulit i eos qui harum regū causam attulissent. Ecce facies. s. Mar-
cus Antonius Curio & Cassius tribūi plæbis. Dubiæ menti: nō q̃ cæsar dubius esset bellū suscipet an nō: sed
dubius erat quid faceret: immo illis hoc exploratū erat: unde menti cæsaris potuerūt addere stimulum. Fa-
ta: deorū fortuna. Cunctasq̃ pudor. quia si q̃ pudor inerat mēti cæsaris illi m̄ penitus sustulerant. Iu. for. la-
bo. q̃a fortuna uidetur hoc uoluisse ostendere: ut bellum iuste mouere uideret cæsar. Armis. i. bellis. Anci-
piti urbe: quia pars Cæsari: pars Pompeio fauebant. Discordes tri. i. An. Cas. & Curionem: qui intercesserant
ne successor cæsari in galliam mitteretur. Victo iure: tribunitio: quia tribunitia potestas erat sacrosancta: un-
de dicit curia minax: quia iure nemini tribuno plæbis poterat nocere. Iactatis: impropertis quia quod grac-
chis cōtigerat tribunis: idē & uobis cōtigit quia expulsi estis e curia. Hos iam: dicit curionem qui superiore
āno tribunus fuerat se illis comitē dedisse. Hic Curio plurimū eloquētia ualebat & cōtionē sæpe ad plæbē ha-
buerat: ut seditionē in populo faceret: his stimulis impulsus cæsar ē: ut quod aīo concepat. Nunc tandem effir-
ceret. Hos. s. tribunos plæbis. M. Antonium & Qu. Cassium. Vicina: quia Ariminū est haud procul ab ur-
be. Curio audax: quia ausus est cōtra senatus auctoritatē partes cæsaris desedere. Venali lin. quia cauidicus
causas p̄rio egerat: illi linguā uendere dicuntur qui p̄rio causas agunt i foro. Vox quōdam po. i. tribunus: quia
uox populi ē tribunus plæbis: eo q̃ agere solet de commodis plæbis. Libertatem. s. contra nobilitatem nō du-
bitabat senatui & patriciis si opus esset resistere. Potent. nobiles. Utq̃: quia tali erat ingenio & eloquentia: ut
cæsarem uidit cogitabundū & incertū: quid primum quidue secuudum aggrediretur: his uerbis quæ sequū-
tur illū aggressus est. Voluentem: cogitantem. Varias cu. quia i diuersas partes cogitās trahebatur. Dum
uocer: dum oratiōe mea factionē tuam potui defendere. Traximus: produximus imperium tuum: etiā inui-
to senatu: ut & prouinciā galliam cum imperio teneres. Nolente senatu: ut tibi successor mitteretur. Impe-
rium: ut dux esses. Tenere rostra: rostra erāt sedilia in foro: ubi tribuni plæbis cōcionari solebāt ad populū: ro-
stra dicta sunt: q̃a deuictis Antiatribus bello nauali a romanis anno urbis q̃dringentesimo & sextodecimo sug-
gestū illud. i. sedile erat ornatū rostris nauū. Dubios q̃ri. quia cōcionibus crebris ego romāos incertos: ad par-
tes tuas transuli. Dubios: an tibi an pōpeio fauerēt. Quirites romāi. dicti sunt a curibus ciuitate sabinorū. nā
. T. Tatius & romulus cum paribus auspiciis imperium ro. regerent: Romulus ut sibi beniuolentiā sabinorū
rū coniungeret ro. oēs a curibus urbe sabina grites appellari uoluit. Sed postq̃: ait o cæsar ubi oppressa sunt
bello leges: nec potuimus pro magistratu nostro agere quæ ad dignitatem tuam spectarent: per uolentiam
e ciuitate expulsi: ad te confugimus: in te spem nostram omnem reponentes. Ut tua uictoria nos in patria
restituatur. Leges siluere: quia contra bellum & arma leges nihil ualent. Nam leges silent inter arma.

PHARSALIAE

Pati, q. uol. exi. non inuiti: sed nostra sponte libenter exulamus cā tua. Faciet ui. ci. sed uictoria tua uos qui hostes iudicati sumus ciues restituet. Dum trepi. arguit a facili nā cū exercitu tuo romā iuaferis pompeii & alios romāos armatus & paratus iperator inermes offendes: facile ergo erit illos subigere. deide arguit a mino ri ad maius. Si maior labor fuit: maiusq; piculū debellādi galliā. q̄ minus erit i debellāda roma: debes ergo hāc rē suscipere o cāsar. Partes. s. cāsar & pōpei: quā in dubio sunt. Tolle moras: qā nocuit semp differre para tis catholica sententia est. Par. la. si par esset labor & periculū in capiēda roma: quantus fuerit in debellāda gal lia: appeti oporteret oīo: quia maius p̄m̄ium cōseque reris: sed cū plus laboris plusq; periculi in debellanda gallia: q̄ i capiēda ro. sit: minus tamē fuit p̄m̄iū. Pre tio ma. quia ubi labor & piculū sunt: pretiū maius ap peti. Metus: p piculo posuit a p̄cedēti id qd sequit.

Bellārē: probat q̄ maior fuit labor in debellāda gal lia: q̄ roma capiēda. Pars quota. q. d. minima. sic luue na. Quāuis quota portio fecis achāx. Geminis lu. qā p decē annos occupatus fuit i debellāda gallia: q̄ ē minima pars terraz: sed paruo t̄pis spacio romā cō parare poteris: & dclerat p cōparationē: quia cū ingē ti labore galliā per decenniū debellaueris: triumphū tantūmō tibi dā nō potuit: sed uicta a te roma te do minū terraz faciet. Lustrum: ē spaciū qnquēni grā cā oλυμπιος. Facili euentu. i. nō laborioso exitu: qā facile finire bellū erit imperatori. Tibi roma su. or. capta roma dominus eris terraz: cū ex Gallia tantū mō iuidiā sis cōsecutus. Nūc. i. debellata gallia. Lō gi tri. qā sic triūphare solebāt: ut currū auratū & albis equis ueherēt: & lōgus ordo captiuoz triūphātes an tecederet. Remeātē. s. deuiētis hostibus. Capitolia lau. nā in capitoliū lauro coronati triūphantes uehe bant. Liur cun. ne. quia nihiles cōsecutus ex illa ui ctoria nisi inuidiā. Liur: p cā effectū ponit. nā inui dia facit hōies liuidos: quo nullū genus hōium est p niciosius. Edax: qā rodit sese: & alios: unde Isocrates φθονος τῶν ἀνθρώπων τοῖς ἑαυτοῖς: hoc solum iustū habet inuida q̄ inuidū prius pungit. Gentēq; su. & (si diis placet) inquit: nō poteris uicisse impune: qā tibi pōena erit uicisse hostes: alii uero solēt prēmia h̄re. Decretū: deliberatum. Genero: Pōpeio. iuidio se dixit. Soceq; cāsarē. Partiri orbē. s. cum genero tuo. sed solus habere potes. Sic hāc: oīo curiōis uim maximā psuasionis habuit: nā aio spōte sua cōmoto facile erat stimulos addē. & p similitudinē nō aliter ingt cāsar incitatus fuit: q̄ cursor sonipes in olympicis certaminibus: q̄ quis sit arrectus aio ad cursum: tamē ubi clamorem circūstantiū & flagella audiuerit: multo magis cursu rapitur. Prono: qā Cāsar quis spōte ira tus esset: tamē addidit stimulos. Eleus soni. i. equus cursor apd Elidē ciuitatē arcadiā: ubi olympia iouis cer tamina apud olympū montē singulis lustris celebrabant: ad quā cursores & pugiles cōueniebāt. Carcere: p carceribus: carceres est locus & meta ubi arcentur eq: ante q̄ i cursum emittantur. & dicif: quasi acer ab arcēdis equis. Clauso: qā adhuc linea recta teneatur. Carcere cla: retentis eqs. Foribus. s. carcerū. Laxet repagula: quia toto pectore procliuis lineam percutit: ut transiliat: sed tamen ab auriga detinetur. Conuocat: nunc di cit quomodo ad concionem exercitum suam conuocauerit. Oratione sua ad bellum icitaturus. Cum igitur magno strepitu milites conuenissent: uultu & dextra illis silentium imposuit: ut significaret apud eos oratio nem uelle habere quibus tacentibus: sicut cāsar incipit. Maniplos: manipuli dicunt ordines militū. collecti in principio fuerunt centū tantūmō: & cēturiones p̄erant manipulis. deinde Tarquinio regnāte aucti sunt. Nā ex duobus factus est unus. s. latino & romano. nam romani & latini cū adhuc pauperes essent hastis fecerūt ma nipulos herbā illigari: & eas pro uexillis sequebātur. Ouidius Pertica suspēsos portabat lōga maniplos. Vn de manipularis noīa miles hēt. Signa: uexilla. Trepidū: trepidatē timore uel festinū. ut Ne trepidate meas reu cri defendere naues. Turba. i. multitudine militum: quā magno fremitu concurrebat. Bellorum o so. a be niuolentia principium facit commemorans fortitudinem & uictoriam militum. Illuc autem tendit indiz gnum esse ut uictores exilio mulctati: hostes patriā iudicentur. Socii: proprie socius in laborem dicitur. & bene separem illis facit. Mille peri. multa finitus pro infinito. Decimo iam uincitis anno: quia per decē an nos galliam subegit populo romano & illiricum Germaniam & britaniam. Arctois: idest septentrio nalibus: & propter Germanas trās thenum incolentes dixit. Sub alpibus actā: Quia ibi omnia gelu rigent.

Pellimur e patriis laribz. patimurq; uolentes Eixlium: tua nos faciet uictoria ciues.

Dum trepidant nullo firmata robore partes Tolle moras. semper nocuit differe paratis.

Par labor atq; metus precio maiore petuntur. Bellantem geminis tenuit te gallia lustris.

Pars quota terrarū: facili si praelia pauca Gesseris euētū: tibi roma subegerit orbem.

Nūc neq; te longi remeantem pompa triūphi Excipit: aut sacras poscūt capitolia lauros:

Liur edax tibi cūcta negat: gētesq; subactas Vix impune feres socerum depellere regno

Decretum est genero: pa rtiri nō potes orbem: Solus habere potes. sic postq̄ fatus & ipsi

In belum pronō: tantum tamen addidit irā: Accenditq; ducē: quantum clamore iuuatur

Eleus sonipes. quauis iam carcere clauso Immineat: foribus. pronusq; repagula laxet

Cōuocat armatos extēplo ad signa maniplos. Utq; satis trepidum turba coeūte tumultum

Composuit uultu: dextraq; silentia iussit. Bellorum o socii qui mille pericula martis

Mecum ait experti decimo iā uincitis anno. Hoc cruor arctois meruit diffusus i aruis actā

Vulneraq; & mortes: hyemesq; sub alpibus.

Non
tur: non
bal eni
cisalpin
lo fuerit
cū ab

Nō fecu
Concut

Hannib
Inclasse

Iussus
Marre

Galloru
Mecū r

Tenran
Milite

Marce
Scilice

Conti
Ille reg

Ille fe
Qui

Acuif
Nescit

Iudiciū
Atq; au

Pompe
Nūc q

Bella n

pcipue i
ciabunt.

Empti
tantas o

umpha
Cn. Pon

anno q
& finet

tigit q
minum

gocia su
eē legē: s

Famen
se forum

lone cau
ut militi

miloside
leges: id

Nan c
gerere p

syllam
ctionis

Non secus uidete q̄ in grati sint romāi. nam quibus prēmia uictoriæ debent: eos etiā tanq̄ hostes persequi-
tur: non certe maiore ui Hannibalem persequerentur q̄ nos persequi statuerunt. Transcenderet al. Hanni-
bal enim expugnata sagunto trans alpes exercitum duxit: & cū nulla parte in Italiam trāsire posset: in galliam
cisalpinam descendit: & urbi romæ per. xvi. annos bella & clades in numerabiles intulit: ut in maximo preicu-
lo fuerint romani: & fere uicti. Implentur: supplent. Tyrone: tyro nouus miles dicit: significat nouū exer-
citū ab aduersariis cōparari: & rapit eos in odiū q̄ sint crudeles: & in inuidiā: pp̄ potentiā & factiōes eorū qui
bus benefactorē insectantur. In clas. pp̄ naues fabri-

Nō secus igēti bellorū roma tumultu acta
Concutitur: q̄ si pœnus transcenderet alpes
Hannibal: implētur ualido tyrone cohortes:
Inclassem cadit omne nemus: terraq̄ mariq̄
Iussus cæsar agit: quid si mihi signa iacerent
Marte sub aduerso: ruerētq̄ in terga feroces
Gallorum populi: nunc cū fortuna secundis
Mecū rebus agat superiq̄ ad summa uocātes
Tentamur: ueniat longa dux pace solutus
Milite cum subito: partesq̄ in bella togata
Marcellusq̄ loquax: & nomia uana cathonis
Scilicet extremi pompeium emptiq̄ clientes
Continuo per tot satiabunt tempora regno:
Ille reget currus nondū patientibus annis:
Ille semel raptos nūquam dimittet honores:
Quid iā iura querat totū suppressa p̄ orbem
Ac iussam seruire famē: quis castra timenti
Nescit mixta foro gladii cū triste minantes
Iudiciū insolita trepidum cinxere corona:
Atq̄ auso: medias perrumpere milite leges:
Pompeiana reum clausurunt signa milonē:
Nūc quoq̄ ne lasum teneat priuata senectus
Bella nefanda parat: suetus ciuilibus armis:

pcipue id facit: q̄ dicit illū ante tps cliētes largitiōibus corrupisse: quibus fretus audet oīa p̄ plū facere. So-
ciabunt. i. si semp clientibus fuerit sociatus pōpeius oī tpe regnabitur: q̄. d. nō. Extremi: humiles & abiecti.
Empti. i. largitionibus quos sibi pecuniā largitionibus subiectos fecit: significat ergo ambitioē pompeiū
tantas opes adeptū esse. Tempora re. i. ab adolescentia usq̄ ad senectutem. Reget cur. i. triūphabit: quia tri-
umphare erat cæsis hostibus imperatorem curru sublimem uehi albis equis i Capitolium. Honores: nam.
Cn. Pompeius in aphrica Caiū Domitiū & hyarba regem libyæ bella moliētes interfecit: & uigesimo quarto
anno quod nulli romanorū contigerat: triumphauit. Nunquā dimittit hono. nunquid tyrānus semp erit:
& finem dignitatibus nunquā ponet? Suppressa: subiecta. i. potestati suæ. Iussa famē: legem frumētariā te-
rigit quam Cicero defendebat. Cn. Pompeiū annonæ præfectum: terræ marisque quātum romāi tenebāt do-
minum fecerunt: unde & portus oēs & merces: fruges: comitiāq̄ & totius agriculturæ negotiationisq̄ ne-
gocia sub sua potestate erant: unde Clodius cauillari cœpit sic pompeio & dicere. Non ppter famem scriptam
eē legē: sed ut lex scriberetur factā esse famem. Per orbem totum. i. cū dominus terræ marisq̄ pōpeius esset.
Famem. i. cum præfectus ē annonæ factus. Quis castra: quis nescit pompeiū militibus armatis circumdedit
se forum: & iudicia armis suis subegisse: quo tempore se ptus erat corona militum milo. unde Cicero pro Mi-
lone causam dixit: & ocioso clodio: legem tulit pom. ut de cæde quereretur in appia uia facta. unde factum est
ut militibus armatis sibi iura fori subiceret. Gladii mi. armati milites: instrumenta pro militibus. Trep-
milo: idest dubiam: quia incertus erat milo absolueretur ne: an tolleretur: & in exilium missus est. Medias:
leges: idest communes. Pompeiana signa: quia exercitus pompeii circumdedit forum. Reum: accusatum.
Nunc quoq̄: adeo inquit facile per uim omnia facere fuit pompeio: & cum in senectute sit bellum quoque
gerere possit. Adducit in inuidiam. Lassum: senio confectum. Priuata: sine magistratu. Ciuilibus ar. quia
syllam secutus est ciuilia bella gerentem contra Mariū. Docilis: peritus. Syllā ma. scele. nam contrariæ fa-
ctiōis fuit pōpeius. i. syllanæ: cæsar uero marianæ. syllā: auctore Suetonio: cæsari multos marios iesse dixit.

PHARSALIAE

Magistrū sce. ad irrisiōē dicit. nam syllam perniciosissimus & crudelissimus omniū romanorū fuit: q̄ tot milia romanorū in cāpo martio cecidit & multos nobiles ac patricos uiros iterfici iussit. Vtq̄ feræ: apostrophat ad pōpeiū: & p̄ similitudinē cædis auidū fuisse ostēdit: nō aliter: q̄ tigres: q̄ cū semel armētoꝝ sanguinem hauserit: faciari nō possit: sic & tu Pōpei cū ciuilia bella tractare cōpisti ab eis desister nescis. Sitis. i. sanguinis. Tigres: aīalia sūt tremēdæ crudelitatis q̄ i Hyrcāia abūdāt: specē p̄ genere pōit: ut Vir. Hyrcāe q̄ ad morūt ubera tigres. At eaz̄ truculētia maxime pbat: cū maternis curis icitāt: cū catulorū iussit raptoribus & (ut dicit Solinus) succedāt sibi egtes licet: & astu quātolibet fuga amoliri p̄dā uelit: nisi i p̄sidio maria fuerint: frustra ē ausū oē notāt frequētissime: si q̄do latrōes suos asportatis catulis renauigātes uidēt in littore: irritata rabie se dare præcipites uelut propriam tarditatem uoluntaria castigantes ruina: quanq̄ de fœtu uniuerso uix unus quæat subtrahi. Feræ: crudeles. Hyrcanæ: nā Hyrcāia ē puincia scythaḡ i asia. Lustra: cubilia feraḡ. Posuere: p̄ de. Altus: p̄fūdus: q̄a ex multis armētis sanguis effūdīt. Armētoꝝ: p̄pōdaicus uerfus. Sitis durat. i. sic auiditas cædis tibi p̄māet. Lambere ferḡ: p̄sistit i trāslatiōe. nā tigres labūt sanguinē feraḡ. Syllanū. i. syllā quo tpe gessit bella ciuilia cōtra mariū. Nullus: p̄ nō ut apud Terentiū: nullus sū p̄ non: sic & pōpeiū semel assuetus bibere & seq̄ sanguinē syllæ māsuescere nō pōt. Quē tamē: cū ita regnare cōp̄is & oīa p̄ uim facer̄ nūqd̄ tadē iuēiet hæc tua potentia finē? Quis sce. mo. sed si inq̄t nulla rō adducit: ut exuas tyrānidē saltē exēplū tui m̄fī syllæ q̄ p̄petuā dictaturā deposuit: te doceat: q̄a cū sylla nō ēte q̄escere nō posset: amicis suadētibz dictaturā deposuit: ut p̄fūde dormire posset. Tamē: anacoluthō est: cōplet̄ quis assuetus sis bellis. Modus: finis. Regno. i. tyrānidē iuidiose dixit. Post cilicas: diminuit res gestas pōpeiū: & dicit nūqd̄ deuictis barbaris: etiā cōtra me bellū pōpeiū suscipiet: & postq̄ externorū regū puincias multas supauerit: ego ne ultima puincia debellāda pōpeio: demādabor a senatu: q̄. d. indignū ē cū cōtra hostes arma sūperit cōtra ciuē romanū arma sumere. Cilicas. i. pyratas. cilices populi fuerūt minoris asiæ quos pōpeiū supauit. nā cū oīs maritimæ regio eius ip̄io subiecta ēet. adeo illi pyratæ ifestū reddiderūt mare: ut iterdū usq̄ ad tiberis hostiū puenirēt: ibiq̄ p̄torē populi ro. cū fascibus cōp̄int: hāc indignitatē cū nō posset amplius pati romāi pōpeiū ip̄atorē delegerūt: ut maritimā regionē oēm subigeret oēs q̄ pyratas suparet. Vagos: huc & illuc discurretes pyratæ at a græco dicti sūt. t̄p̄p̄o. i. a trāseūdo: q̄a naues mercatorias ex trāuerso trāseūtes iuadebāt. Pōtica. i. p̄p̄ti q̄a pōti rex Mithridates fuit cōtra quē missus ē pōpeiū: & p̄ Colchos fugiētē cōpulit i bossorū thraciū. i. Cōstātino poli: q̄ dicta ē Bizātiū: & redacta i formā puiciæ postea filius Mithridatis noīe pharnax p̄ri bellū itulit. q̄ i tur re obsessus ueneno cui assuefecerat usq̄ a puero se iterficere uoluit: sed cū nihil p̄ficere a gallo p̄cussore necem ip̄etrauit. alii tamē acutissimo ueneno extinctū ferūt: quos hic Luca. seq̄. Barbarico ue. q̄a nō soliti fuerūt romāi uenēo gerere bellū: sed armis. ergo barbarorū fuit bellū nō romāorū: cogēs hostes ad uenenū. Quod nō: iniustā cām belli dicit: q̄a uidelicet noluerim arma depōser. nā cū cæsar triūphū peteret: nō solū nō obtinuit: sed hostis p̄riæ iudicatus ē. Mihi si merces: sumit argumētū ab honesto. nā cū uolumus p̄suaderē exēplis aliquid solemus ab uli. uel ab honesto uel a facili arguere. hic arguit ab honesto & a iustitia cuius partes sūt. i. i. i. Prudentia: iustitia: Fortitudo: & Modestia: & a partibus iustitiæ naturalis q̄ sūt sex. i. religio: pietas: gratia: obseruantia: ueritas: uidicatio. grā ē benemerētibus suā debita munera reddere. sed mihi nō mō reddiderūt debita gratiæ munera ueꝝ p̄ rep. bene gesta hostis adiudicatus sum. sed grā q̄ mihi debet nō reddatur mihi: sed saltē his militibus qui sanguinē suū pro repu. effunderūt: captat beniuolentiā a militibus suis cæsar: cū dicit nō magni facio: q̄ mihi p̄mia sint adempta: sed his reddant qui impiū populo ro. pepererūt sanguine suo. Nō cū duce: excepto duce. i. nihil prēmii dux habeat. Sub quolibet: me relicto. Conferet: si prēmio suo milites in iuuentā priuent: cūq̄ ad senectutē puenerint: unde uiuent: & quibus facultatibus senectutē suam sustentare potuerūt: q̄. d. nullis Exanguis: & p̄pter ætatem & p̄pter bella quibus sanguinem suū effuderunt. Emeritus: dicit qui debita militiæ munera cōpleuit. Veteranus: dicitur qui diu bella gessit: & belli peritissimus est: cui cōtrarius est tyro. An melius: obiicit pompeio q̄ cilicas quos maritimo bello supauerat in colōiā misit: sed hoc fecit pōpeiū: ne itez̄ cōgregati mare infestum redderent. Melius. i. q̄ uos o. rō. honestius ne uideref̄ uobis q̄ pyratæ coloniā primi capiat: q̄ ipsi milites ro. q̄ p̄ priā sanguinē suū effunderūt. Tollite: postq̄ probauit cæsar posse aduerialios nō magno labore superari: & causam suā satis honestā esse. nunc quasi cōcludit & adhor

tatur milites: ut signa contra hostes ferant: quæ uincere didicerūt cū præsertim sibi deos adhuc fauere dicat: & cū non id agat ut ciues subigerentur: sed ab his libertatē defendat. Tollite tol. conduplicatio uehementiam habet. Iam pridē. q. d. non expectate adhortationem meā. Victicia. i. quæ uincere consueuerunt. Viribus utē. i. uires habendæ sunt contra hostes. Arma tenenti. i. armato qui negat dare quod iustū ē: armatis dat: quæ etiam iniusta sunt. Nec numina de. non agimus contra deos si iusta causam suscepi. Nec præda quæritur: nō quærimus inquit subigere libertatē populi ro. immo tyrannos detrahare. Neq. regnum: nō ideo bel-

An melius fient piratæ magnæ coloni?
Tollite iam pridem uicticia tollite signa.
Viribus utēdū est quas fecimus. arma tenenti
Omnia dat: q. iusta negat. nec numina desunt.
Nā neq. præda meis neq. rēgnū quærit armis:
Detrahimus dominos urbi seruire paratæ.
Dixerat. at dubiū nō claro murmure uulgus
Secum incerta fremit: pietas: patriiq. penates
Quāquā cæde feras mētes animosq. umētes
Frangunt: sed diro ferri reuocant amore:
Ductorisq. metu: summi tum munera pili
Lælius emeritique gerēs insignia doni.
Seruati ciuis referentem præmia quecum.
Scilicet exclamat. romani maxime rector
Nominis: & ius & ueras expromere uoces:
Quod tam læta tuas tenuit paciētia uires
Conquerimur. deeratne tibi fiducia nostri?
Dū mouet hæc calido spirātia corpora sanguis:
Et dum pila ualēt fortes torquere lacerti
Degenerē patiēre togam: regnūq. senatus?
Usq. adeo miserum est ciuili uincere bello?
Duc age p. scythiæ populos p. inhospita syrtis

rionē itroduct exclamationē ab exordio qd uitiosū ē: id aiā facit apud ouidū. Munera. i. officia. Pili summi. i. primipili cui perat cetero a pilo telo romano. Insignia: Ornamenta. Doni emeriti. i. coronæ ciuicæ. nā qui ciuē seruasset: coronā ex q. t. cu. assequēbat: quæ ciuicā dicebat: siebat etiā ex ilice quod genus superiori proximū est. corona autē obsidionalis fuit: quā ii qui obsidione liberati fuerāt. dabant ei duci: a quo seruati fuissent: obseruariq. solitū ut fieret egramine: quod in eo loco generatū ē intra quem clausi fuissent qui obsidebant: fuere & multa alia coronag. genera. ut li. v. a Gelio ostenditur. Referē. representatē. Ro. ma. duc. o. cæsar inquit quali de uoluntate tuo rū militum dubitasti: immo ipi conquerimur: q. nimium patiens fueris hanc iniuriā ulcisci. Vis. i. potestas. Veras uoces: Quali liceat uincere sententiam suam. Læta patiē. q. lentos faciat homines ab effectu. Deerat fiducia: ideo tardus fuisti iniuriam tuā ulcisci: q. de animis & mētib. nostris dubitares? Dum mouet: dū uiuimus: dū arma fixisse possimus togati romani tibi tua præmia auferat: q. d. non debes pati. Hic san. ἀρκ. τῆσθ. Mouet corpo. secundum opinionē philosophorū: qui dicebāt sedē animæ in sanguine positā esse. unde Vir. & uitam multo cū sanguine fudit. Dege. tog. i. uiles & inertes togatos ro. qui rē publicā occupauerunt. Regnumq. se. i. patiēre. ut senatus regnet? Miserum. s. est uincere bello: quāsi nō deceat ciuile bellū mouere: cum te contra æquitatem opprimunt. Duc age: duc me per omnes populos: per regiones inhabitabiles: non dubito te semper quocunq. uolueris sequi. Scythiæ: frig. dissimæ regionis: quæ nī mio frigore riget. Per inhospita syrtis: in libya ubi syrtis sunt loca quæ nauigari non possunt. Vnde dicunt αροτου αρυ. i. traho: quia propter nimiam harenā desiccatur unda & riuos in sicco destituunt: Inter syrtē quāuis terra pergentibus iter (auctore Solino) syderibus destinatur: nec aliter cursus patescit: nam putris soli faciem aura mutat: & minimo licet uento: tātam diuersitatem flatus efficit: ut subinde peruersis syrtibus locorum nulla inditā agnitioni relinquuntur. Vtræque syrtis ducentis quinquaginta milibus passuum separatur. aliquāto clāmētior quæ minor est. Libyæ sitientis. i. usq. ad torrentem zonam. Hæc manus: an oblitus es q. non dubitauimus causa tua transire rhenum? Victum orbem. i. cum in britannos usq. exercitum Cæsar duxit: & eos imperio Ro. subegit: quasi in alterum orbem terrarum trāsierit nam extra ambitum terræ britannia est. Oceani: nam in oceano occidentalis posita est britannia. Fregit rhenum: Quia pōte uinxit

PHARSALIAE

rhenum. xi. dierum spacio: & transiit in germaniam. Arctoo: Septentrionali ubi habitant germani. Iussa: seq: Ita inqt uolo sicuti necesse e imperia tua & iussa sequi quia iureiurando adducti sumus sequi imperatore quocunque nos duxerit: nam quemadmodum necesse est ut uereamur: ita mihi est animus atq; uoluntas te sequi quocunq; uolueris: possum autem: ideo uolo. Nec ciuis: ubicunq; fuerit ille contra quem signa belli ca ni iusseris: ille non ciuis meus erit: sed hostis. Classica: signa bellica. Per signa: hic significat magna suae uoluntatis uehementima Lelius: ut sequatur non modo quocunque impulerit Caesar: sed si iusserit occidere parentes: & filios: & uxorem & uxoris grauide ex uentre infantem eripere: nihil se reculaturum: quo minus imperio caesaris pareat. Decem castris: Decem bellis a praecedenti quod sequitur. nam decem bellis uictor fuit caesar scilicet in britannia: Gallia: Germania. Primum bellum gessit contra eluetios: ligures. Secundum contra germanos. Tertium contra belgas. Quartum contra neruios. Quintum contra liperas & teneritas. Sextum contra hispanos tras rhenum. Septimum contra britanos. Octauum contra aliorzines. Nonum contra Ambianes Decimum contra eos qui auaricu uenerunt: ut ea oblidioe liberaret. haec bella gesta sunt a caesare. Per tuos triumphos: per tuam uictoria. Iug. par. i. si patrem fratremque iusseris occidere. Inuita dex: inuitus quidem hoc faciem: sed tamen si iusseris faciam

Pleno partu. i. in uiscera grauida coniugis. Si spoliare: si iusseris etiam mihi spoliare templa deorum facile paratus ero non solum illa diripere: sed comburere:

Castris: militaris. Numina monetæ. i. templa lunonis monetæ quæ moneta appellata e cum terremotus factus e: & a sue plena fertur uoce illa ab æde iunonis ex summa arce audita: ideo monetam iunonem appellatam fuisse dicunt a monedo. unde sus pleæ & grauida illi imolabatur. haec Cicero in li. de diuinatione refert. Numina: templa iunonis monetæ. Castra: etiam tuo iussu o caesar contra patriam bellum geram. Ponere: Opponere.

Tyb. thusci. q. flu. plabif romæ & originem habet a thuscia. Metator: castrametator. Audax: quætra iura non dubitabo: patriam inuadere. Tu quocunq; quecumq; moenia oppugnari uolueris paratus ero. & arietem si opus erit ad moenia expugnanda impellam. aries ad similitudinem arietis aialis dictus e. nam aries aialis e quæ capite urget obstaculum. ideo huic instrumento nomen a similitudine rei impositum erat: & feratus erat in extremitate: ut specie preberet capitis arietini. nam tigrillum ferratum in capite suspendebant unde retrahentes maximo impetu remittebant: & eo pacto saepe urbium moenia eueriebant. Actus: Impulsus. Effundere: Euertere. Sit roma: idest non dubito etiam romam euertere si iusseris. His: Nunc uerbis inquit leui omnis exercitus consensit xepio tonia idest eleuatio manuum facta est: ut significarent sese promptos esse in quacunque re quam ipi caesar imperaret. Cohortes: Legio diuiditur in tribunos: praefectos: centuriones: decuriones. Legatus dicitur qui praest legioni Tribunus mille militibus praest: Praefectus praest cohorti: quæ constat ex quingentis & quinquaginta militibus: Centuriones praesunt centum militibus: Decuriones turmis equitum. His: Scilicet uerbis laelii. Manus: Quod signum est probari id quod dictum fuerat ab imperatore. Clamor: non solum manu probabant quod caesar dixerat: sed clamore quem tantum fuisse dicit: quantus solet fragor esse arborum cum ueneus per syluas magno impetu fiat. It: ascendit. Thracius: Quia thracia est in Septentrione unde boreas flat. Rupibus: collibus. Ossæ: motus thessaliae. q. olim centaurorum sedes fuit: tanta pirorum copia ut ramorum flexu & reflexu tonitru repraesentet Solinus. Fit so. scum uentus spirans arbores uertit: q. redeunt in statum suum sonum faciunt. nam flectuntur & redeunt. Cur. ro. pro curuatis roboribus. Redeuntis: In statum priorem. Caesar: decem legiones habuit quarum partem in gallia & germania reliquerat: cum uenit in italiam: nunc dicit exercitum de Gallia in italiam reuocatum: postq. bellum gerere constituit. Fortuna: ut fortunam sibi fauentem caesar uidit: magnum ex omni gallia exercitum suum reuocauit. Acceptum. scesse. Prono: propenso ad id quod uolebat. Ferre. si ipsum idest fauere caesari. Lango: torpore. Sparsas cohortes: Quia in hibernis & praesidiis exercitum liquerat: euocat ergo in italiam. Vndique: idest ex omni parte galliae & germaniae. Deferuere: incipit dicere qui milites conuocati deferuerint galliam. Tëtoria: idest praesidium & hybernia. Cauo. i. profundo. Lemano: lacus est in

Littora: per calidas libyæ sitientis harenas. Hæc manus ut uictum post terga reliqueret orbem Oceani totiens remo compescuit undas: Fregit & arctoo spumantem uertice rhenum Iussa sequi tam posse mihi quæ uelle necesse e: Nec meus est ciuis in quem tua classica caesar. Audiero. per signa decem felicia castris: Perq; tuos iuro quocunq; ex hoste triumphos: Pectore si fratris gladium: iuguloq; parentis Condere me iubeas: plenæq; in uiscera partu Coniugis: in uita peragam tamē omni adextra Si spoliare deos: signemq; immittere templis Numina miscebit: castrensis flamma monetæ Castra super thusci si ponere tybridis undas. Hesperios audax ueniam metator in agros. Tu quoscunq; uoles in planu effundere muros His aries actus disperget saxa lacertis. Illa licet tolli penitus quam iusseris orbem Roma sit. his cunctæ simul assere cohortes: Elataq; alte quæcumq; ad bella uocaret Promisere manus: it tatus ad æthera clamor Quantus piniferae boreas cum thracius ossæ Rupibus incubuit: curuato robore pressæ Fit sonus: aut rursus redeuntis in æthera siluæ. Caesar ut acceptum tam prono milite bellum Fataq; ferre uidet. ne quo langore moretur

ter celtas non longe a rhodano. Vnde lemani populi a lemano sunt appellati: Eleuci: haud procul ide uicti sūt a Cæsare: ubi præsidium erat a tertia parte regionis suæ tūti sunt lemano lacu & rhodano qui prouinciā romanam ab Elueciis diuidebat. Super ardua uogesi: sic legēdum est: non super ripam. Vogelus enim est mōs in finibus hagonum non amnis. Nam cæsar in cōmentariis dicit: mopla flumē de monte uogeso prodiit cur nā ripam propter moplam qui est in finibus lingonum, quos uicti elueci a Cæsare pfugerāt. Armis pictis, i. uersicoloribus. Pugnaces: Quia bellicosissimi sunt lingones. Hic uada: alii uocati sunt ab Isara fluuiio qui

Fortunā: sparsas per gallica rura cohortes
Euocat. & romam motis petit undiq; signis
Deseruere cauo tentoria fixa lemano:
Castraq; uogesi curuam super ardua ripam
Pugnaces pictis cohibebant lingones armis
Hi uada liquerunt isarā, qui gurgite ductus
Per tam multa suo: famæ maioris in amnem
Lapsus ad æquoreas nomē nō pertulit undas.
Soluuntur flauī longa statione ruteni.
Mitis atax gaudet latias non ferre carinas.
Finis & hesperiaꝝ promotō milite uarus:
Quaq; sub herculeo sacratus nūmie portus
Urget rupe caua pelagus: non chorus in illū
Ius hēt: aut zephyrus: solus sua littora turbat
Circius: & tuta prohibet statione monæci:
Quaq; iacet littus dubiū: qđ terra fretumq;
Vendicat: alternis uicibus cū funditur ingens
Oceanus: uel cum refugis se fluctibus aufert
Ventus ab extremo pelagus sic axe uoluit:
Destituatq; ferens: an sydere mota secundo

labitur in rhodanum: & sub alio nomine descendit i mare quia rhodanus maior est fluuius: & ubi illum ingressus est Isara: nomē amittit. Per tā mul. s. loca. Gurgite: uidelicet nullius fluminis alueo cōiūctus. In am. s. rhodanū. Rutem: rutē ē in p̄sidio relictū uenest i italiā q sūt populi galliæ nō pcul ab auernis & sanctōis. Statiōe. i. p̄sidio romanorū quicā gētem pusilis castris i p̄sidio tēuēt. Solu liberat & cōfluūt ad cæ. Atax: fluuius ex mōte pyreneo erūpēs p fies eluciorū labis: sed tanta fluit leuitate: ut oculi i quā partē fluat diiudicare nō possūt. Non ferte ca. quia discedentes uacuū reliquerunt. Varus: App. finis Nā Varus fluuius ē q galliā cisalpinā diuidit ab Italia ut Strabo inquit & Plinius. Qua: ordo. gaudeat p moto milite illi qui habitāt ea parte q. Portus: liguria portum significat. in quo est portus Monæcus: appellatus ideo qđ solus habitauerat Hercules aliis expulsis hoib;: uel q i tēplo eius nulli; dī numēcola tur q herculis: sicut in tēplo iouis Iuno & Minerva: i tēplo ueneris cupido & Adonis & dictus est monæcus a πονος solus: οἶκος domus. i. qā solus i domo expulsis aliis diis colebat & portus herculeus mōæcus. Urget pelagus. s. dextra & sinistra ne igrediatur mare. Portus: qā portus liguriæ celeberrimus est inter alios: ideo urget mare ne igrediat: cū naues i portū deuenerit tutæ sūt ab aliis uētis pter q circio uento occidē tali: q ē collateralis fauonio: qui haud maximā uī hēt q possit nocere nauī. Galli uētū ex sua terra flātē: quē sæuissimū patiūtur: circiū appellāt a tur

bine ac uertigine sua. Gelius. Urget: a se cohercet. Zephyrus: uētus occidē talis qui fauōius a latinis dicitur Prohibet. s. pelagus. Statione: in portu tutō monæci herculis. Ergo qui i liguria constiterāt relictō p̄sidio in italiā ad Cæsarem uenerunt. Quaque: nunc dicit de aquitania uenisse milites qui a cæsare relictī fuerant non de aquitania loquitur: quæ a garumna fluuiō tendi tadpyreneos mōtes: sed de ea parte quæ ad hispaniā pertinet: & spectant inter occasum solis & septentrionem: hunc aut em locum per circuitionem significat: non autem nominat: sed Virgilius: hunc locum illic tetigit: Qua ui maria alta tumescant Obicibus ruptis: rursusque in se ipsa residant. Nam de oceano loquitur qui per hispanias & gallias erumpit contempta lege riparum qui igitur in ea parte galliæ positi fuerant: qua oceanus aliquando per ipsam galliam & hispaniam erumpit in infinitum iubente cæsare in italiā uenerūt. Et. s. gaudent qui sunt in ea parte. Dubium: quia modo mare excedit modo decrescit. Vēdicat: quia erumpente mari sub potestate eius ē littus: & redeunte in alueum suum: terra littus continetur. Re. declarat id est cum refluit in suum alueum. Ventus: hic diuersas philosophorum opiniones tangit & astrologorum: quare oceanus fluit & refluit tanto impetu. alii dicunt hoc fieri ui & impetu uentorum: qui cum uehementius spirauerint maris undas euertunt: & inflatæ undæ terram inundant. Alii dicunt fieri crescente luna nam ardore suo & calore mare feruescere facit: & crescere: & cum decrescit ille calor lunæ: sic mare decrescit: idem facit sol cum crescit aut decrescit: Nam feruescente sole unda maris feruet & crescit: sed si longius abscedit in suum alueum rediit. Hanc opinionem plane tetigit Cicero in libro de natura deorum. Sunt autem stellæ ut flammeæ: quæ terræ marisque uaporibus aluntur. Aliam huiusmodi causam Macrobius dicit oceanus ab oriente duos signus refūdīt unū ad extremitatē septētrionis ad australis alterum: rursus ab occidente duo pariter enascuntur sinus: q usq; ad ambas quas supradiximus extremitates refusi occurrunt ab oriente demissis & dum ui summa & impetu i maiore miscentur: ex ipsa aquarum collisione nascitur illa famosa oceani accessio pariter & recessio: sed ne que Solini p̄termittēda sententia ē. Dubitat etiā nunc inquit quibus ex causis intumescat oceanus & rursus residat nec obscuro est plura pro ingeniis differentiū: potius q pro ueritatis fide expressa. Sed omīssa ancipiti concurrentium quæstione: has opiniones probatissimas inuenimus. Physici autumant mundum animal esse eumque ex uariis elementorum corporibus globatum: moueri spiritu: regi mente: quæ utraque diffusa per membra omnia æternæ molis uigorem exerceant: sicut ergo in corporibus nostris commertia sunt

PHARSALIAE

specialia: ita i pfundis oceāi naves quasdā mūdi cōstitutas p quas emissi anhelitus uel reducti modo islent ma-
ria: modo reuocēt. At hi q sydege sequūt disciplinā cōtendūt meatus istos commoueri lunæ cursibus: in q q
dē opiniōe Plinius ē i secūdo. Aestus maris accedet & reciprocare maxime mirū est: pluribus qdem modis
accidit: uerū causa i sole lunaq. Querite: scilicet uos philosophi q rerū: cās latētes qritis. Extremo axe: i a
cardie mūdi. Destituat qā cū uetus se remiserit: refluit i suū alueū mare. The. uagā: i. uagi maris. Secundo
sy. i. mota lūa: qā primū sydus est sol: secūdū uero luna. Oris: quia cū crescit luna: ita & mare si decreuit i su-
um locū rēdit oceāus. Titā: sol qā cū sol declinat: mar
etiā declinat: si crescit: pari rōne feruet mare. Hau-
riat: qā cū sol & luna calore suo trahūt ad se humore
maria tumescēt uidēt. Tollat: i. calor suo q mittit
ab humor. nā nisi humor ēē ignis æthereus oīa cō-
bureret: ideo deficiēte humore deficeret mūdus qā
dicūt achademici aliqdo mūdus ignescat necesse ē.

Ad si. qā stellæ cū sole & lūa sēsi trahūt ad se humo-
rē & paululū retinēt: tē ignis flāmā remittit: & dīfici-
ēte hūore: calor ē qpp ueteris sydra dixerūt ἄπὸ τῶν
ὑδατῶν ab aq: qd Plin. innuit. & Achoreus ad cesarē
ait. nec nō oceāo pasci phœbūq polūq. Credūs. At
mihisē. si supi uolūt: ut secūta lūa ne scīā nec ego scīr
ueli. Late mī. i. s. abscondita latet mīhi dicimus. p ab-
scōder: sed latet me. p ignorā. Crebros. m. i. uarios
fluxus: & refluxus maris. Tūc ru. pgit enūerā pol-
pulos: uī milites cōuocati sūt: q aut i hybernīs: aut i
psidio positi fuerāt. Nemetes: populū germāiā iter
belgas qui: sub Arionisto militabat duce gallorū cō-
tra cæ. Satiris flu. germāiā. tarbelli populi: ut iquit.

Stabo sūt agtāiā apd quos scrobibz paululū dīfossis
crustæ auri reperiūt. Curuo lit. nā sinū hūt maris
rēductū itrorūs ad quē effodiēdi auri summū apud
oēs studiū ē. Sāctōus gens ē gallicæ aquitāiā iuxta
tolossāos ad oceanū spectās: quoz maxima ciuitas ē
Mediolanū. Strabo. Amoto ho. dīscēdētibus militibus q solēt eē onerosi populis & ifesti. Bitturi populi i
ter agtanos q burdigalliā emporiū hūt. hos Strabo bituriges & ioscōs noīat & cubos. Saxōes: populi ger-
manīā q partē Britāniā occupauerunt: & de noīe suo saxonīā appellauerūt. Leues. i. leuis armature uel a
giles. Lōgis ar. lōgis hastis. Rhemis: populus ex belgis galliā p̄ximus treuiris. Luci: sūt uicini ligōibus &
seqnis. Optius excusso lacerto: optimus iaculator. Ex cusso: quia prius excutit lacertus: deīd emittit fergē
subaudi gaudet amoto hoste. Sequana gēs: secanus & sequanus dicit antiq enī c & q pro eadem lra habue-
runt sicut grāci: ubi nos ponimus q ponūt & sunt sequai nō mediocris fortitudinis populi galliā qui do-
micilia habēt trās Ararī. Gens op. significat hāc gētē pitissimā equitādī fuisse. Frenis. i. frenatis equis. Bel-
gæ populi galliā sunt oceāo: cōfines: quos matrōa & seqna fluuii a celtis diuidūt. Mōstrati: nā belgæ ab his
populis seqnis didicerūt regere equos trahētes curgē. Docilis. i. qui facile didicit eē auriga Couius gēs ē cur-
rus britanici falcatis axibus: meminit Pōpo. & Martia. O iocūda couine solitudo: Carruca magis effeclog gra-
tū. Aruerni. i. gaudēt amoto hoste aruernus populus galliā qui se gloriabāt originē ab iliaco sanguīe duxit
se: qui cōsanguinei populi ro. sunt appellati. nā quēadmodū ab Aenea romāi originē duxisse gloriabāt. Sic hi
aruerni a sūguīe troiāo se natos eē iactabāt. hoc tamē qd d aruernis poeta scribit: hedui sibi uēdicabāt: Corne-
lius tacitus. Hedui primi senatoriū ius i urbe adepti sūt: datū id fōderi antiquo. & quia soligalloz fraternita-
tis nomē cū populo ro. usurpāt. itidē Strabo: & Plutarchus i cesare: & Cic. ad trebatū. Vna nra cōgressio plu-
ris erit q nō mō hostes: sed ēt frēs nri hedui sed iō hāc diuersitas facta ē: quoniā aruernis hedui sūt ctermini.

Neruii: sūt populi iter belgas fortissimi: ad quos aditus nemini patet: nili mercatoribus: qui nihil patiūt ui-
ni: nec aliāz regē ad luxuriā ptinētū intro ferri: qui huiusmōi rebus existimāt mollescere aīos: & a uirtute re-
mitti. hi adeo prinaciter cōtra Cēsare pugnauerūt: q ex ho ium milibus sexagita quigēti tantūm supstites
fuerūt. iō rebellis nimiū neruius. Sanguine cot. historia hoc habet galloz aliquot populi āborige duce ebu-
ronū defecerūt: ab iis Cotta & T. Aurūculeius legati Cēsaris: ut iqt L. i. libro i quo sūmat i regē gestaz ca-
pita referūt: circūuēti isidiis cū exercitu cui p̄erāt cæsi sunt quā rē latius narrat Cēsār i. v. cōmētario. Vāgio-
nes. i. gaudēt populi iter belgas uicini rhuthēis. Laxis brachis. i. imitabāt brachas sarmataz. Sarmatæ: sūt
populi iuxta danubiū aliter puiromatæ dicti q laxioribus brachis utebātur: sūt autē uestes ab umbilico ad ge-
nua quibus pudenda obteguntur. græcæ ἀνὰ ὑπὸ γαστρί. Bataui: populi sunt incolentes insulam quam fa-
cit mopsa cum parte rheni quæ uualis dicitur. Alii penultimam producunt. Mar. Et mutat latias spuma ba-
taua comas. Truces: belicosi. Quos ære recuruo. i. lituo. Lituus at baculus ē recuruus: i cuius similitudinē
tubæ fabricantur. Stridentes: relōnantes. Acuere: icitauerūt ad bellū: nam tubæ cantu ad bellum incitan-
tur milites. Cinga: fluuius est gallicæ. Qua rho. Vienenēs & lugdunenses significat: apud quos arar rhoda

Tethydos una uagæ lunaribus æstuat horis:
Flāmiger an titan ut alentes hauriat undas
Erigat oceanum: fluctusq ad sydera tollat
Quarite quos agitat mūdi labor. at mihisēp
Tu quæcūq moues. tam crebros cā meatus
Vt superi uoluere late: tunc rura nemetis
Qui tenet: & ripas satyri: qua littore curuo
Molliter admisum claudit tarbellicus æquor
Signa mouet gaudetq amoto sātonus hoste
Et byturi: longisq leues sanxones in armis
Optimus excusso leucus rhemisq lacerto.
Optima gēs flexis in gyrum sequana frenis.
Et docilis rector monstrati belga couinni:
Aruerniq ausi latios se fingere fratres
Sanguine ab iliaco populi: nimiūq rebellis
Neruius: & celi pollutus scedere cottæ.
Et qui te laxis imitantur sarmata brachis

no cōm
ua rupe
carentu
q lætar
italiæ: q
scilicet g

Vāgioe
Striden
Gurgite
In mare
Gēs ha
Tu quæ
Etrūc
Crinibz
Et quibz
Teutat
Et tara
Vos q
Laudi
Plurin
Et uos
Sacro
Solis n
Aut sol
Incolit
Non ta
Pallida
Orbe

Fortes
roman
itra sac
rias mit
sapiētes
spu q
teritāia
sce. d. q
re arma
tis: aut
rū a co
au. nō l
oīa ubi
tē ab al
Regit:
ter hāc
ē lōga: si
suo erro
idæ. T
nō agite
ifer: q
ad corp
in Itali
nitis ad

LIBER .I.

no cōmiserunt: auctore Strabōe. Gebenne: oppidū fuit galliæ in prupto mōtis gebēnæ iugo conditum. Ca
ua rupe. s. niue: qā mōs ille frequenter niuibz tegitur. Tu quoq; le. es. s. ut ex gallia milites ro. in italiam uo/
carentur a Cæsare. Treuir: populus rheno proximus: i cōfinibus germāiæ finitimus neruiis. Et nūc: tu quo
q; latus es q; q i p̄sidio positi fuerant a cæsare: euocati te i libertate reliquerūt. Ligures: populi sūt i finibz
italiæ: quoz caput ē Genua. Nunc ton. s. ætate nra tonsus es inqt Luca. sed non superiore tēpore. Comata:
scilicet galliæ. Nā triplex ē gallia: brachata: tōsa: & comata: de qua Catullus. Mamurā hñe qd comata gallia.

Vāgiōes: bataviq; truces quos ære recuruo
Stridentes acuere tubæ. qua cinga pererrat
Gurgite. qua rhodanus raptū uelocibz undis
In mare fert arari: qua mōtibz arduna sūmis
Gēs habitat caua pēdentes rupe gebennas
Tu quoq; latus conuerti praelia treuir.
Et nūc tonle ligur quondam per colla decora
Crinibus effusis toti prælate comata:
Et quibus immitis placatur sanguine diro
Teutates: horresq; feris altaribus esus:
Et taranis scythicæ non mitior ara dianæ.
Vos quoq; qui fortes animas belloq; pemptas
Laudibus i longum uates dimittis æuum
Plurima securi fudistis carmina bardi.
Et uos barbaricos ritus: moremq; sinistrum
Sacrorum dryade positis repetistis ab armis
Solis nosse deos: & cæli numia uobis
Aut solis: nescire datur. nemora alta remotis
Incolitis lucis. uobis auctoribus umbræ
Non tacitas erebi sedes: ditisq; profundū
Pallida regna petunt. regit idē spiritus artus
Orbe alio: longæ canitis sic cognita uitæ

Fortes. i. uiroz fortū de gēte bardoz. Lōgū æuū: nā uatū labor immortalitē parat. Securi: sine solitudine
romanoz. Positis: pro depositis. Barbaricos. i. mores barbaroz. Morē sinistz: qā quosdā hoies cōfigūt &
itra sacras ædes patibulo suffigūt: magnāq; e foeno cordo statuā apparātes: eiq; lignū iniectātes: pecoraq; & ua
rias mittētes belluas atq; homines holocaustū faciebāt: ut scribit Stra. Dryidæ: populi sūt galloz religiosi &
sapiētes: qui pter naturalū causaz studia morālē disciplinā exercēt. & qā syluas hitāt ide nomē traxerunt: nā
Spur querqus dñ de his i cōmētariis cæsar. sed Lucanus tergit nūc ēt alia: nā ē mos illoz sibi psuadere nō in
terit aias: sed post mortē ab aliis ad alios trāsīr qd ad uirtutē maxie excitādā ptiēt mortis metu neglecto. No
sce. d. qā militiæ habēt uacationē: & aliāz regz: nisi cū necessitas cogit: sicut cū cæsar bella itulit coacti sūt sume
re arma: nūc discedētibz militibus rōanis ad sua fdiē sacra. Nosce. d. uel soli didicistis qd si deus: uel nesci/
tis: aut cæteris estis sapiētiōres: aut stultiōres. Remotis: dicit illos i solitudine abditos manē: ne frēqntia alio
rū a cognitiōe sua remoueāt: & ne aliqd minus cessū cogitat i ducat: & ibi dāt theologica uitæ opā. Vobis
au. nō licet uobis aias ad iferos dscēdē: sed post mortē ab aliis ad alios trāsīr. Tacitas. i. pp silētiū iferoz: qā
oīa ubi silēt. nō. n. uoces exaudiūt. Ditis. i. plutōis: eo q; diues sit: nā oīa fdeūt ad iferos. Orbe. a. qā post mor
tē ab aliis ad alios trāsīr creditis: ut nras aias ad ātipodes: ātipodū uero ad nos trāsferri credatis. Arto: mēbra.
Regit: qā aia dñ fger corpū. Cāitis si. c. si uez ē qd dicitis i disputatiōe. Mors. m. e. mors ē media uitā qā in
ter hac uitā & sequētē mors ē media: iō nō ē finis: nec p̄cipiū. Vnū seq̄ ex reliquo: si finis nō ē uitā: ergo uita
ē lōga: si mors media ē: uita lōga ē. Certe. p. uez sit nec ne qd dicitis: nō ego affirmauerim: sed illi populi hoc
suo error felices sūt q nō mortē eē uolūt: sed trāsmigrationē tātū aīaz. Arctos. i. septētrio sub quo hitāt dry
idæ. Timor ma. lō. quia omnium terribilium maxie ē mors. Haud urget. i. nō timef ab eis mors. Urget:
nō agitat. In fergz mēs: p qā neglecto mortis metu excitāt ad uirtutē cū securitate Prona: pcliuis. Ruendi
ifer: qā iuadūt mortē sine metu. Ignauum: uile dicūt. qd timenda ē mors: cum sit nisi trāsmigratio corporis
ad corpus. Redituræ: in aliam formā scilicet. Et uos: i. structus erat cæsar his militibus quos ad se euocauit
in Italiā q i p̄sidio i gallia positi fuerāt. Vos. s. milites oppositi idest positi i p̄sidio ne caici rebellēt: nūc acciti ue
nitis ad cæsarem. Caicos: populos bellis assuetos: unde caici assueti a gallis dicuntur. Crinigeros: q cries ha

Decora: pulchra. Et illi. s. latus sūt cōuerti praelia
in romā. Teutates: lingua gallica Mercurius dñ: cui
humanā hostiā imolabāt: de quo apud Cice. legitur:
qui dicit qnq; mercurios fuisse. Primus fuit q agrū
occidit: & ob eā cām in ægyptū profugisse: eiq; litte
ras & leges tradidisse: hūc uero ægyptii teutatē uo/
cāt. eodē noie primū anni mēsem appellabāt hic tri/
megistus dicit ob multaz regz sciētiā: q si ter maxius
ergo i ægypto Teutates Mercurius appellat: q colit
i gallia & hūano sanguine placat. Teutatē appellari
Mercuriū docet ēt Lilius. Immitis: qā Paris sibi hu
manā hostiā imolari. Esus: ut qdā uolūt mars dicit
cui ēt hūana hostia imolat. Vnde Cice. sic inqt. Quid
Aristeus q oliuæ dñ iuētor fuisse: apollinis filius: qui
esus: & alii quoq; ptes dii fuerūt: nō. n. ipsi in nūero
deoz fulciūt: qui matre dea nati sūt: opinor ēt mars
Legit i iure ciuili: sicut q ex libera matre natus liber ē
ita: q dea matre ē natus: deus sit necesse ē. ergo orphe
us & esus musa matre nati: dii sūt. Lactātius ēt dicit
hoc q esus & Teutates hūano sangūie placat: & tarta
rius. i. iuppiter q & ipse placat sāguie hūano apd cy/
pros. Taramis: sic appellatus ē gallica lingua iuppi/
piter. Ara. s. dianæ: & bis itelligit ara. Nō mi. qā dia
næ i taurica regiōe humanā hostiā imolabāt: cuius tē
plo aliquādiu p̄fuit Iphigenia ab ipsa diana liberata.

Vosq; uos ēt latus estis discessisse romanos ut trā/
glo aio uiuere possitis: nā dū i p̄sidio erāt romāi po/
siti: solliciti eratis & carmia canē nō poteratis. Bar
dus: lingua gallica cātor dñ. Bardi. n. populi gallis i exi/
mio honore sūt: quoniā laudatiōibus & rebus poeti
cis studēt. Fortes lau. i. q uiroz fortū laudes cāitis.

PHARSALIAE

bēt in humeris demissos. Ripas rheni: quia iuxta rhenum habitat. Rhenus autem oritur ex Iepōtiis quae Alpes incolunt: & longo spatio per fines matuātiū: eluetiorum: sequentium mediomatricū: tribucorum: treuicorum: citatus fertur: & ubi oceano appropinquat in plures defluit praes: multis ingentibusque insulis effectis Caesar. Apertū gentibus orbem: id est regio nē gallicā relinquitis a praesidio militū. Caesar: nūc dicit quod Caesar fecerit collecto exercitu: in quo octo legiones fu-
isse tradit ab historicis. Praeparauit. n. iter suū: & ad urbē itēdit: sed prius de medio sustulit: quod ipsi adimēda ui-
debant. Fama belli per omnem italiā sparsa erat: quod maiora ueris nūtiare cōsueuit. Rōani sibi aiō finge-
bāt maiore cā-
sarē deuictis gallis cū germanis aduētare: & cū popu-
lis barbaris ut romā eis diripiendā cōcederet. Imme-
sae uires. s. totius exercitus. Collecto robore. id est unde
cunq; cōuocatis militibus. Fecere fidē. id est fiducia de-
dere caesari. Audēdi ma: quia aiō cōceperat: ut urbem
romā suo iperio subigeret. Cōplet moēs. id est exercitū
duxit ad moenia: uel cōplet. id est praesidiis munit & firmat
moenia quae cepit. Vana: nūc dicit famā per cōsuetudinē
ua maiore per italiā fuisse uulgatā. Vir. Fama malum.
Vana: nō solū uera: quia plus aliq̄to uulga-
tū ueget sit. Vana: mendax: ut Cice. Nec uero ē quicquid turpius uani-
tate. Irrupit: iuasit. Propātis: festinatis. re uera. Nā
celeritate cōficiendi ullus ipator cū caesare cōparari
potuit: unde Celsus dicit ipsū absēte nihil mihi me-
ruebat quod praesentē. Falsa praesentia. quia multa falsa nūtiabātur
& maiora ueris. Est quod alii ingē dictitabāt caesare: alii
in arma ipsū subito affore: & cū uniuerso barbarico ex-
ercitu italiā inuadere: ut diripiendā urbē militibus cō-
cederet. Est. s. aliq̄s. Meuania: praesentia ē thuscia: cuius &
nois insula hibernis proxima Meuania dicitur: sed dicitur thuscia
hoc in loco loquitur. Explicat: extēdit. Tauriferis cā:
id est pascuis ubi tauri pascunt: nā loca meuania plena
sunt pascuis: ubi armēta nutriūt. Et. s. afferat. id est nun-
tiet ea parte quod. Nar: fluuius thusciae in tyberī defluens
a cuius nomine ciuitas praep̄qua Narnia appellata est. Vir.
Sulphurea nar albus aqua. Alas. id est turmas. alas dicun-
tur egres quae in acie apud antiquos dextro cornu sinistro
que collocabāt: lateraque acies in alas modū tegebāt: un-
de iterdū alas omnem militū turbā significāt. Oēs aqui.
uniuersū exercitū significat posuit. n. aq̄las signa mi-
litaria per omni exercitu: quod insignia rōana erant. Nō uno
ag. sed diuersis agminibus. Dēsis: nā maxia celerita-
te tribus castris ad urbē puenit. id est tribus diebus. Me-
mi. uid. id est maiore uidebat caesare. quod ante: & maiora ue-
ris expectabāt: ut faciūt quod timēt. Occurrit: rep̄sentat
maior solito. Hoste: quia uerisimilius putabat Caesar
sauior esse quia germaniā & galliā cū britāniā debella-
uerat nā uictoria facit homines insolētiōs. Nūc: dicitur quod
afferat. Alpē: uidelicet gallos cisalpinos: nā ultra rhe-
nū habitāt germani. Arctois: septētrionalibus: nā in se-
ptētrione ē gallia. Pōe. id est post caesare sequi. Vir. Pōe subit
cōiūx. Urbē: romā κατ'εφοξαν. Rapi: diripi. Ro-
spe. quod indignius ē. Sic quicquid. s. finge-
bat aiō quod metuebat ut mos ē timentiu. Dat. u. s. i. auget famā. Auctore
nullo: nūtio mala nūtiabāt: sed quod ea dicitur icertus erat
auctor. Fixer. s. ea quod cogitauerūt faciēte timorē. Nec
solū uul. nec mixt. ingē cāterā turbā timuisse: cū senatus terrore pulsus curiā dēseruerit & rep̄. cōsulibus demāda
uerit. Seruius sulpitius & Marcellus eo tpe cōsules erāt: quo in urbe romana bellū nūtiatū ē. Inani: terrore: quia
nōdū caesar satis cōstituerat ad urbē aduētare: sed cū ipse moenibus minime istaret: romā dēseruerūt. Sed cu-
ria & ipsi praes: declarat quod dixit curia. Cōsulibus: semp cū aliq̄ tumultū & piculū īfert urbi: solebāt hoc uer-
su rep̄. demādare cōsulibus senatores. Videāt cōsules ne quod detrimēti resp̄. patriae ita nūc factum est: Nam
senatus cum uidit tanto impetu Caesarem uenire: & maiora nuntiarentur quod res ipsa esset: uersiculo declara-
bant potestatem reipubli. cōsulibus demandandam: ut uiderent nequid detrimenti resp̄. publi. patererur: quia
potestate data possent bellum gerere: pacē iungere: exercitū scribere: delectus habere. Fugiēs: fugiētibus praes-
bus cāteri eos sūt secuti. Tuta petāt. id est quoniam se tuto recipiāt. Metuēda reliquāt. id est quo nō fugiāt satis tuti.

Mors media ē. certe populi quos dēspicit arctos
Foelices errore suo: quos ille timorum
Maximus haud urget latī metus: inde ruēdi
In ferrum mens prona uiris: animaeque capaces
Mortis: & ignauum reditura parcere uitae.
Et uos crimigeros. bellis arcere caycos
Oppositi petitis romam rhenique feroces
Deseritis ripas: & apertum gentibus orbem.
Caesar ut immensa collecto robore uires
Audendi maiora fidem fecere: per omnem
Spargitur italiā: uicinaque moenia complet.
Vana quoque ad ueros accessit fama timores:
Irrupitque animos populi: clademque futuram
Intulit: & uelox properantis nuncia belli
Innumeras soluit falsa in praeconia linguas.
Est qui tauriferis ubi se meuania campis
Explicat: audaces ruere in certamina turmas
Afferat. & qua nar tyberino illabitur amni
Barbaricas saui discurrere caesaris alas:
Ipsū omnis aquilas collataque signa ferentē
Agmine non uno: densisque incedere castris.
Nec qualē meminere uident: maiorque ferusque
Mentibus occurrit: uictoque immanior hoste:
Nunc inter rhenum populos alpeque iacēte
Finibus arctois patriaeque a sede reuulso
Pone sequi. uisaeque feris a gentibus urbem
Romano spectante rapis: sic quisque pauendo
Dat uires famae: nulloque auctore malorum
Quae finxere timent. nec solum uulgi inani
Percussū terrore pauet. sed curia & ipsi
Sedibus exiluiere patres. inuisaeque belli
Cōsulibus fugiens mandat decreta senatus.
Tū quae tuta petāt: & quae metuēda relinquāt

LIBER .I.

Quo quēq; fugæ tulit ipe, i. quo metus unū quēq; patrū detulit: eo se cōtulit. Agmīa prorumpunt, sex urbe. Hæretia: cōiūcta iuicē. Credas: nō aliter profugiēbāt romāi ex urbe q̄ si icēdio tota ciuitas correpta esset: aut certe hostes urbē cepissent. Credas: credere q̄q; potesset. Faces nefan. i. hostiles. Corripuisse, i. cēdio correpta esse tecta. Quatiente ru, quādo terrāmotus esset. Turba: adeo oēs p̄cipites fugiebant: ui nulla spes nisi ifuga flicta esset. Lymphata: ifana trāslatio a canibus sūpta: nā cāes lymphati dicunt: cū i rabiē sitis obuersi huc & illuc discurrūt. Lympha, n. aquam significat: & nymphā: q̄a nymphæ sūt fōtiū deæ n. p. l. pōif.

Incerti, quo quēq; fugæ tulit impetus urget
Præcipitem populum: serieq; hærentia longa
Agmina prupūt, credas aut tecta nefandas
Corripuisse faces: aut iam quaciente ruina
Nutantes pendere domos, sic turba p urbem
Præcipiti lymphata gradu: uelut unica rebus
Spes foret afflictis, patrios excedere muros
Incōsulta ruit: qualis cum turbidus auster
Repulit a libycis imēsum syrtribus æquor:
Fractaq; ueliferi sonuerunt pondera mali
Desilit in fluctus deserta puppe magister
Nauitq; & nondum sparsa cōpage carinæ
Naufragium sibi quisq; facit: sic urbe relicta
Imbelum fugit: nullum iam languidus æuo
Eualuit reuocare parens: cōiunxq; maritum,
Fletibus aut patrii dubiæ dum uota salutis
Conciperent tenuere lares nec limine quisq;
Hæsit, & extremo tunc forsitan urbis amatae
Plenus abit uisu: ruit irreuocabile uulgus,
Ofaciles dare summa deos, eademq; tueri
Difficiles, urbem populis uictisq; frequentē
Gentibus & generis coeat si turba capacem
Humani faciem uenturo cæsare prædam
Ignauæ liquere manus, cū pressus ab hoste
Clauditur externis miles romanus in oris
Effugit exiguo nocturna pericula uallo:
Et subitus rapti munimine cespitis agger
Præbet securos intra tentoria somnos,
Tu tantum audito bellorum nomine roma

pia, Urbē po, pbat ex eo qd romāi fecer: Raro deos res magnas: sicut deder ita etiā cōseruaf. Frequentē: ce
lebrē & plenā. Victis: nā ēt hostes uicti urbe romana dōati sūt. Populis: nā multi populi romā cōfluxerūt.
Coeat si turba: q̄a si populi oēs i unū coiissēt poterat hæc urbs oēs tutos cōseruaf ē aut hyperbole. Ignauæ
manus: imbelles & effœminatæ: q̄li suæ uirtutis oblitæ. Facile cæ q̄ facile diripuit cæsar. Venturo: iā romā
uersus directo. Cum pressus ab hoste: quod deorum uoluntate hoc fuerit probat: sæpe inquit romani
exiguus castris a multitudine hostium circundatis se continuere. Nunc autem i tam ualidis mœnibus urbis
se parum tutos crediderunt: Pressus ab hoste: nunc autem nullo hoste inuadente: sed cæsare ciue. Externis
oris: nuuc in patria. Nocturna pericula: nocte etiā putauit se tutū. P. R. in castris: nunc autem in ualidis mœ
nibus urbis se tutū non putat. Et subitus rapti: & secure dormiuit inter aggerē quē raptō cespite subito fece
rat. nūcāt in patria horæ spacio securus stare nō audet. Rapti cespitis: raptim structi Cespes dicitur pars ter
ræ cū uiridi herba reuulsa: ex quibus romāi aggerē facere solebāt: Tentoria: tabernacula ubi milites pnoctāt
Tu tantum audito miles castra tenuit exiguo uallo: & nunc non fidit se posse mœnia contra Cæsarem de
fendere & ideo quasi commiseratione in hanc apostrophē uenit: cum dicit eos non circumfessos ab ho
stibus: sicut castra circumfessa tenebantur: sed tantum audito nomine Cæsaris urbem deseruisse.

Inconsulta: furens incōsiderata. Velut: t̄q̄ i fuga sa
lus esset. Excedere muros. Vtrūq; dicit excedere mu
ros. i. extra muros cedere Excedere muris. i. a muris
discedere. Qualis: fugiebāt iquit anteq̄ hostes uide
rēt: sicut nautæ cum uentus institerit: & procedens
naue pcusserit: metuētēs ne nauis frāgaf: se prius i un
das p̄cipites trahunt. Ordo est. sic fugit in bellū urbe
relicta. Turbidus au. uētus a meridie: q̄ semp plu
uias iducit: iō turbidus. Libycis syrtribus: bene liby
cis dixit: quia a meridie flat auster: ibi syrtes sunt q̄a
sup̄as qd ē traho dicunt. Veliferi: ferētis uela: q̄a an
tēnæ malo sustinent. Deserta puppe: sic adhuc itegra
urbe romāi fugiebāt: sicut puppe itegra nautæ fugi
unt. Sparsa: scissa & dissipata nauis. Cōpage: iūctu
ra q̄a itegra manet. Naufragiū sibi q̄q; fa. q̄q; facit
p̄ceps se demittit i undas t̄q̄ fracta sit nauis: sic ro
māi ex urbe fugiebāt licet secura. Fugit: ipsonale ē
ad oēs ptinēs. Nullū iā: dicit romāos t̄a cōsternatos
fuisse: ut nec pater filios nec uxor maritū: nec frater
fratrē retinere possent: quasi hostes iminērēt. Lan
guidus æuo: q̄li senectus ipsa cōmiserationē mouet
re deberet filiis relinquētibus p̄tes æuo confectos.

Nullū. i. filiū. Cōiunxq;: q̄ lachrymas fūdēs rogabat
maritū: ne se desereret: tamē ipetrare nō poterat. Pa
trii lares: saltē inquit in urbe morari non poterāt t̄a
tisper dum uota diis facerēt: ut se a periculo belli libe
rarēt. Conciperēt: nec tātū temporis sumebant quā
tū animo uota pro patria conciperet: ne dum uerbis.

In limie hæsit: sicut q̄ caras ædes r̄liquūt: q̄li eas nō
amplius uisuri i limie morant: dicētes eritne tēpus
ut redeat: sed hoc illi nō faciebāt: q̄li hostes nūc nūc i
minērēt. Plenus abit uisu idest nemo discessit ut fa
ciaret uisū & cōspectū suū prius aspiciēdo patriā: sed
immemor erat. Ruit irreuocabile uulgus: qd nulla
ratio reuo cari potest. Ofaciles dar summa deos: hic
p̄ exclamationē q̄li tra romāos iuehit q̄ urbē dseru
erint rerū dominā: quæ uniuersi terarū orbis popu
los capei potuerit: q̄q; hoc dicit uolūtate deorū eueif
se: q̄ facile res humanas augeat, sed nō t̄a facile defē
dāt: nō enī quēadmodū p̄ni sūt res secūdas homini
bus p̄stare: ita prōpti sūt eas d̄fēdere. Sūma: magna

PHARSALIAE

Nox una tuis: & nunc nō sunt confisi se posse intra moenia conseruari unius quidem noctis spacio. Dan-
da tamen uenia: excusat quasi romanos dicens quid mirum si ceteri ro. fugere cū pompeius effugerit: q̄ saepe
magna ac piculosa bella confecerit? Dan. dan. anadiplosis est que uehementiā quandam significat. Tū ne q̄
futuri: Præterea alia quoq; causæ accesserūt. Nā celi terra pontus signa dabant futuri mali. Tum: præter q̄ q̄
pompeius fugiebat. Ne qua spes futuri. i. ne spēs. Spes enim semper incerta est: ergo signa euenire adeo: cer-
ta: ut nō speret aliquid bonū futurum. Leuet: leuiore faciat. Fati: fortunæ. Prodigis terras: quia terra cæ-
lo mariq; signa apparere: prodigia dicta sunt a præ-
dicēdo: q̄ futura prædicant. Dicit. n. Cice. præsen-
siones rege futuræ qd aliud q̄ mōstra & prodigia sūt.
Appianus alexandrinus referens mōstra ac signa cæle-
stia quibus territabantur romani: sanguine dicit plu-
isse deū: sudasse: simulacra plurima e cælo tacta fuisse
se tēpla: mulā ēt peperisse: multaq; alia appuisse hor-
renda: quæ reipū. interitum mutationēq; portende-
rēt supplicatiōes quoq; i cōi cōsternatiōe decretas fu-
isse. hæc quoq; & alia pdigia romæ apparuerunt: ut
idem Appianus ostēdit: quo tēpore gestū ē bellū in-
ter sillā & Mariū. Nā & mula peperit: mulier p̄gnans
uiperā pro isate edidit. terræ ēt motus cōcussit terrā
capitolii igne correptū est. Ignota: inusitata. No-
ctes. i. hōies i obscura nocte. Ardētē po. hoc facit uē-
tus cū ad altiora sublatus præ ignis ætheri secū rapit.
Obliquas p inane faces: cū uētus i altiora sublatus p
tē ignis rapit. diuersas species flāmag; facit: & imitat
stellas cadentes. Per inane. i. p cōuexitatē cæli. Cri-
nemq; timēdi. s. cometē. nā cometes est crinita stella.
Et terris: & pro. i. Fulgura fallaci: Aristoteles i me-
teoris (nā dicūt meteorā q̄ apparēt i regiōe æthereā)
cometæ cām dicit. Fulgura enī nascuntur ex uno
quinq; planetæ uel a loue: uel a Saturno: uel a Mar-
te. Vel a Venere: uel a Mercurio hi planete aerē q̄ cir-
ca se ē i flāmat: i flāmatū suo splendore cōtraūt: deī d co-
metæ speciē p̄bēt: sed Saturni & Martis peiores sunt
a reliquis at minus malis significatur: sed de his nunc
itelligit. Nā si a Saturno fuerit: famē & pestē signifi-
cant: si a reliquis: uaria portēdūt: pro ut ipsi sunt pla-
netæ: quæ naturā & Plin. ii. commemorat. Falla-
ci: quia tamen si serenū uidebatur: tamen uerū non erat. Nā ut idē Aristo. ait nō pōt esse fulgur sereno aere: cā
materiæ est uapor siccus: q̄ totus facile accenditur: locus ubi generatur tāq; uasē est nubes aquosa. Vterq; ua-
por & siccus & aquosus rapido cælo subuehitur: & terrestribus uapor qui non tam facile disciditur: sicut aquo-
sus i medio illius cōstrigitur: aquosus circa illū i circuituonis modū expādit: siccus uapor & calidus in medio
comprehēsus ē: & fugit: & fugiēdo cōtrahit humidū: humidus at cōtractus fugiētē p̄sequit & urget: & i-
pellit: ita ignis a contrario pulsus cōtrahit nubē: & magno cū sonitu & fulgure nubē erūpit. Nunc: aliquan-
do. Iaculū: flāma illa fulguris quæ iaculis uidetur. Sparso lumine lampas: pro ipsa sparsa per cælū. Tacitū:
Hoc mirum fuit q̄ sine fulgure fulminata sint moenia urbis. Tacitū. s. sonitru nā fulmē cōtortū sine toni-
tru & sine nubibus prodigiū est: fulminum auctore Plinio plura genera traduntur: uerum quæ sicca ueniūt
nō adurūt sed dissipāt: q̄ humida non urunt: sed insuscant: tertiu ē quod clax uocant mirificæ maxie naturæ
quo dolia exhauriunt itactis operimētis: nulloq; alio relicto uestigio: aux & æs & argētū liquat: intus sacu-
lis ipsis nullo mō ambustis: ac ne confuso quidē signo ceræ. Martia princeps romanorū i cta grauida partu exa-
minato ipsa citra ullū aliud incōmodū uixit. In catilinariis prodigiis pōpeiano ex m unicipio herēnius decu-
rio serneo die fulmine ictus est. Et arctois partibus: Cū deberet rapere de partibus meridianis. Latiale ca-
put: id est romam quæ est caput latii uel capitolium. Stellæ minores: Minores appellantur comparatione so-
lis & lunæ & ideo prodigium est q̄ stellæ moueantur quæ semper in firmamento fixæ stant: mouere autem
uidentur quia cælum semper uoluitur. Cornuq; coactō: luna non obseruato tempore subito obscurata est.
Vmbra terrarum: tangit causam eclipsis lunæ: qui sit obiectu terræ inter solē & lunā: quū pleniluniū est: &
luna umbram terræ q̄ metæ figurā facit: attigerit: repentinæ inducuntur tenebræ. & λειψος significat defec-
tio: Vnde & λειψος defectus. Coactō: coniunctō: cum cornua in unum coierit luna tunc plena est. Fra-
trem: id est solis splendorem regeret orbem: nam non suo lumine luna lucet: sed radiis solis illustratur. sicut cæ-
tera sydera. Solis autem eclipsis est: cum luna perpendiculariter subiecta soli fuerit: & solis radii excepti a lu-
na ad nos peruenire nō possunt: & maior est pro ut perpendiculariter soli subiecta fuerit. Fratrem. i. solem
nam Phœbus & Diana secundum fabulas fratres sunt: ex loue & latona nati. Expalluit: eclipsim passa est.

Desereris: nox una tuis non credita muris.
Danda tamen uenia est: tatorū danda pauorū
Pompeio fugiēte timent: tum ne qua futuri
Spes saltem trepidas mentes leuet: adita fati
Peioris manifesta fides: superique minaces
Prodigiis terras implerunt æthera: pontū:
Ignota obscure uiderunt sydera noctes.
Ardentemq; polū flāmis cæloque uolantes
Obliquas p inane faces: crinem que timendi
Syderis: & terris mutantem regna cometem.
Fulgura fallaci micuerunt crebra sereno
Et uarias ignis denso dedit aere formas
Nūc iaculum lōgo: nunc sparso lumie lāpas
Emicuit cælo tacitum sine nubibus ullis
Fulmen: & arctois rapiens de partibus ignes
Percussit latiale caput: stellæque minores
Per uacuum solitæ noctis decurrere tēpus
In medium uenere diem: cornuque coacto
Iam phœbe toto fratrem cum redderet orbe
Terrarum subita percussa expalluit umbra.
Ipse caput medio titan cum ferret olympo
Condidit ardentes atra caligine currus:

Inuo-
ter obli-
lere sol-
ior erat
fisse ign-
ciber: de-

Inuolui-
Delper-
Sole th-
Ora fer-
Nec tu-
Ignis in-
Sangu-
Latraue-
Ignis: &
Scindi-
Theba-
Suble-
Discu-
Hespe-
Indig-
Testa-
Don-
Accipi-
Audace-
Tū pec-
Mōstro-
Mēbro-
Diraq-
Vulga-
Sæua-
Sangu-
Comp-

herculis
i diis ag-
dabāt: i-
q̄ tēpor-
foro cu-
bous le-
roma.
solēt. M-
Dira ca-
et: ferro
Nam ex
i sacrileg-
nu gladi-
naticam
li sacer-
rum. S-
mortuo-

LIBER .I.

Inuoluit: circumuoluit. Desperare diem: quia gentes credidere nunquid dicit reditum. Solae thiestae: non aliter obscuratus est quod cum Atreus in cenam fratris filium thiestae fratri epuladum apposuit: nota fabula: quo scelerare sol obscuratus est. Mycenae thiestae: ubi habitauit Thiestes: sed fratre pro fratre posuit. Nam Atreus maior erat & rex mycenarum. Duxere noctem: quia sola meridie in suum ortum rediit. Ora ferox: dicit aethna emississe ignem: sed non rectum: ut antea: sed italia uersus fluxisse: ut facile posset apparere pestem italiae imminere. Mulciber: id est uulcanus poeta enim dicunt in monte aethna Vulcani officina esse: & ignem emittere quociens fornacibus ardentibus aliquid fabricare coeperit. Nec tulit in caelum: nam natura ignis est semper superior a petere: Nunc autem non ita fecit. In hesperium latus: quia aliquando sicilia coniuncta fuit italiae: sed longo spacio temporis fluctus maris diremit latus siciliae. Atra charybdis: in sanguinem dicit conuersas esse maris undas: quod signum erat caedis futurae. Flebile: pro flebiliter. Saeui canes: scyllae: nam hoc fabula habet scyllam fuisse uirginem pulcherrimam: quam glaucus deus marinus amauit: Circe autem quod amore glauci tenebatur: uidere coepit: & fontem uenenis uitiauit ubi scylla abluere se solebat: in quem ingressa puella dimidia parte sui in canes est conuersa illa autem suis monstris territa se in mare deiecit est autem locus in freto siculo saxa habens cauernosa: in qua collisae undae latratum canum representant. Vestali raptus ab ara: ait etiam uestalem ignem subito correptum fuisse ab ara & holocaustum uictimae diuisum esse: quod signa deorum indignationem significabant. Confectas: finitas nam ignis qui accenditur in fine holocausti: ostendit sacrificium esse finitum. Holocausta autem sacrificia erat in quibus tota uictima comburebatur graecae ολοκαυστος latino uero sacrificia in honorem iouis in albano monte constituebant: quo omne latium conuenire solebat dicta quoniam eo die inter latios & po. ro. sceldus ictus fuit: licebatque latinis a ro. po. ex sacris uiscerationem petere. Cice, pro placo: quibus est municipiis uix qui carne latius petant iueiunt. Scidis in pro. quod significat ducum dissensiones. Thebaos in pro. dicit non aliter scissam fuisse flammam quam scissa est quodam in rogis fratrum. Etheoclis & Polinices: cum ille a sorore Antigone: hic ab uxore Argia rogo superpositi sunt: quo rogo flammam scissam sunt tanquam adhuc mortui pugnare uellent. Subsedit: submissa est. Cardis: a cetro suo declinata est. Nutantibus: concussis. Niuem: significat autem terram motum fuisse. Tethys maioribus: in mare inflatum est adeo: ut calpe undis superaret. Calpe in Europa & Abila in aethrica montes sunt iter quos mare mediterraneum irrupit: & idigenae colonas

Inuoluitque orbem tenebris: gentesque coegit Desperare diem: qualem fugiente per ortus Sole thiestae noctem duxere mycenae: Ora ferox siculae laxauit mulciber aethnae: Nec tulit in caelum flammam: sed uertice prono Ignis in hesperium cecidit latus: atra charybdis Sanguineum fundo torlit mare: flebile saeui Latrauere canes: uestali raptus ab ara Ignis: & ostendens confectas flamma latinas Scinditur in partes: geminoque cacumine surgit Thebanos imitata rogos: tum cadine tellus Subsedit: ueteremque iugis nutantibus alpes Discussere niuem. tethys maioribus undis Hesperiam calpen: summumque impleuit atlantem Indigetes fleuisse deos: urbisque laborem Testatos sudore lares: delapsaque templis Dona suis: dira que diem foedasse uolucres Accipimus: syluisque feras sub nocte relictis Audaces media posuisse cubilia roma. Tum pecudum faciles humana ad murmura lingua Mostrosque hominum partus: numeroque modoque Membraque matremque suus conterruit infans: Diraque per populum cumanae carmina uatis Vulgantur. tunc quos sectis bellona lacertis Saeua mouet: cecinere deos: crinemque rotantes Sanguine tam populis ulularunt tristitia galli. Compositis plenae gemuerunt ossibus urnae

herculis appellat. Athlata: mons est in mauritania altissimus. Indigetes: dicitur quod ex hominibus facti sunt dii: dicti quod in diis agerent: uel quod nullius rei indigerent: quod diui dicunt. Lares: deos penates. Testes: L. scilicet quia marmora subdabant: ideo magni laboris fore ostendebat. Dona: arma. Diraque. d. f. u. ut bubones noctuas uespertilioes: striges: quod tempore noctis uolitare solent: nunc die uolabant. Syluisque se. hoc magni fuit quod ferae irruerent urbem & in medio foro cubilia ponerent. Sub nocte noctis. Audaces: quia in frequentia hominum uenire ausae sint. Tum p. fa. accessit et boues locutos fuisse: pecudes autem pro bobus posuit apud et. T. Liuium accepimus bouem locutam in triumpho: caue tibi roma. Ad huiusmodi humana uoce. Mostrosque: prius hominum declarat: quia maiora & plura membra habuere quam solent. Mo: magnitudinem. Matremque suus: quia cum maiora & plura membra se pepisse mater uideret quam solita sit: territa est. Dira car. c. u. quod in libris sibyllinis iuncta sunt. uidelicet: R. R. R. F. F. & uates hoc modo interpretati sunt. Regnum ro. ruet: ferro fame fuga. Tunc. q. se. et Cybelis matris deorum sacerdotes in furore uersi sunt. bellona autem pro cybele posuit. Nam ex Apulei sententia eadem erat bellona: cybele: & isis: iidemque sacerdotes trium dearum sacra peragebant in sacrificiis bellonae ipsi sacerdotes non alieno sed suo cruore sacrificabant: sectis namque humeris & utraque manu gladios distinctos exerentes currebant: & uelut insani ferebantur: quam turbam. Mar. entheatam id est phanaticam appellauit ut nec turba cessat entheatam bellonae. Sectis lacertis id est brachiorum uenis incisus. nam gallici sacerdotes sanguine suo placabant Cybelam: & crinibus rotatis in furore uertebant. Cecinere deos. i. oracula deorum. Saeua: quia saeuos facit sacerdotes. Tristitia: scilicet oracula. Compositis plenae: dicit etiam sepulchra mortuorum gemitum dedisse. Compositis: locatis in urna. sic Catulus: inter cognatos compositum merces.

PHARSALIAE

Tūc fragor ar. s. auditus ē. Est autem zeugma a medio. Per auia: Quae procul a uia sūt. Quiq; colūt. i. qui i suburbais uicis habitāt romā uener nūtiātes se uidisse megārā q; flāmis & flagellis serpētinis urbē ambiret. Erinnys. furia isernalis. Excutiēs pñā: ardētē facē altera manu tenēs: & altera serpentina flagella. Strident co. pp serpētinos crines. Agauē agauē mater Pēthei q; sacra liberi patris a mœnibus suis amouit liber pater idignatus Authonōē materterā & Agauē i furorē uertit quo furor existimabāt Pētheū apq; eē. & eū occidere. Mater uero caput filii p urbē furēs gestabat: putās illud apri caput. Sæui Lycurgi: regis thraciæ. Qui & ipse idignatus bacchū ipsū quoq; a mœnibus arcebat: & eo usq; pcessit idinatio: ut uites ēt icideret: qd dū facer uellet sua crura icidebat. hoc iō figit: quoniā ab stēius fuit. Eumēis: furia eumēides dicunt ab eumē nō beniuolus κατὰντιφρασι. Horruit alcides. i. her q; ditē uidit & nō timuit: sed uisā megāra totus horruit: nā her. fidiēs ab iseris: iussu lunōis nouerca ifurorē uersus ē: & lycū q; urbē suā cepat occidit: ac p prios libos cū uxor megāra credēs eos eē Lyci filios: hoc late patet apd Sēcā i her. furētē. Silētibz ūbris. i. silēti nocte. Medio uisi. cō. & uisā sūt ūbrā: hinc syllā tristes: idē marii lātā. Cāpo: qā i cāpo martio igēti pōpa. P. R. sepultus syllā fuerat. Tristia: significabat enī pōpēi cū suis uictū iri. Gelidas anieis: nā apud ripas anienis sepultus erat marius. ibi enī erant sepulchra mariana. Hæc pp placuit: pdigia eiusmodi diuersis i locis futuri mali pñtia apparuerāt. Cē fuit ergo sēto accersēdos eē uates etruscos q; oī diuina tione periti erāt: sicut ab ipsis sacroq; omniū picipia manauerāt: & eorū uetustissimus erat Arōs: q; audito pdigio. pñō pparat si q; rōne dōs placat possit. Hæc pp: hystorologia ē. i. pñō posterus sermo q; fit quotiēs sermo q; pponi deberet postponit. Placuit. i. senatus populoz romāo. De mor uetusto: Sic enī mos erat romāoz uates etruscos accire: q; eiusmōi rex pitissimī erat. Lūā: Lūā ē ciuitas liguriæ q; nūc dīserta ē eius dē noīs portus iuxta ē pulcherrimus: quē græci σελινησ. i. lūā appellāt. Ful. edo. i. q; nōscit quotiēs fulmīa uel rōne ferūt: uel pñter rōne: nam si rōne mouent pdignū non ē: si uero cōtra rōne pdigiū id appellat. Mouēt at fulmīa & locis & tēporibz scēdū rōne: locis: ut i frigidis: & calidis tēporibus i frigidis raro mouet fulmē: ut pote i sexto & qnto climate: mouet at i tropico æstiuo cū sol ē i capite cācri uel accedēs: uel recedēs: tūc ē fortis calor: & uapōrē terræ sub leuat q; bō cōiūctis fulmē efficit: locis calidis i æqnoctiali tropico: & frequētius cū sol ē i capite arietis uel libræ qā i locis calidis nō pōt moueri tropico æstiuo: qā calefacti calorē cōsumerēt prius q; subleuaret: & fulmē fieri nō posset: q; si mouet fulmē pdigiū eēt: ergo dicit eū fuisse doctū quotiēs eēt pdigiū uel nō. Venasq; calētes: Aruspici nā pitū fuisse significat. Calētes: Adhuc palpitātes: & si lātā fuissent: rē pspērā futurā significat: si e cōtra aduersā. Fibraz: fibraz pprie dicunt uenæ iecoris. Mōitus: admōitiōēs: significat auspicii peritū. Pennæ: hoc ē ppetis auis partem pro toto posuit. nā auī aliz sunt ppetes: aliz oscines. prepetes sūt q; auspitia uolatu signāt. oscines uero quæ uoce futura prænūtiāt: dictæ ab ore & cano. Mōstra iubet. i. aboleri & comburi mōstra q; supra dixit. Natura discors: qā sibi ipsi natura dissētiebat quū pduceret mōstrosos ptus. Nullo semie: iō pdigiū qā pter naturā: ut anili semie aut uirgineo. Semie: Quia uirgo Sterili: Quia anus. Nefādos: execrabiles. Mox iubet. i. iussit ambaruale sacrificiū fieri: quo ciuitas q; bōdā sacris abiebat. Festo lu. festiua circuitiōe. nā lustrare ē circumire. Lōga: late porrecta. Pomeria: non magis dicunt pomeria q; sint extra mœnia q; q; mœnia sint post se. dicūt pomeriū solum illud quod inhabitat: siue intus: siue extra mœnia. Sacri: Pro sacrificiū. nā i potestate pōtificū sūt sacrificia. uidelicet q; bus diis & quibus tēporibus sacra fieri uelint. Ritu gabino: Nā gabini cū extra mœnia sacra celebraret: hostes supuenerūt: ipsiq; sine armis erāt: togā a tergo ficerūt: ita ut a dextera pte ad sinistram flecta: ultimā pte extremā togā in sinist. humerū uerteret: sic tāq; clypeo mūti ita pugnat ut uiceret: & ita seruati ē sacrificia romæ mōi gabinoz fieri. Vestalē cho. d. u. s. ēt sacerdos uestalis q; pñt ceteris choz suaz uirginū circūdūxit. Vittata: uelata mōi sacerdotū.

Tūc fragor armorū magnæque pauia uoces
Audita nemoz: & ueniētes cōminus umbræ
Quiq; colūt uinctos extrēis mœnibus agros
Diffugiunt: ingens urbem cingebat erinnys
Excutiens pronam flagrantē uertice pinum
Stridentisq; comas. thebanam qualis agauen
Impulit: aut sæui contorsit tela lycurgi
Eumenis: aut qualem iussu iunonis iniquæ
Horruit alcides uiso iam dite megāram.
Insonuere tubæ: & quanto clamore cohortes
Miscuntur: tantum nox atra silētibz umbris
Edidit. e medio uisi consurgere campo
Tristia syllani cecinere oracula manes:
Tollētēq; caput gelidas anienis ad undas.
Agricolæ fracto marium fugere sepulchro
Hæc ppter placuit thulcos de more uetusto
Acciri uates: quorum qui maximus æuo
Arunis incoluit desertæ mœnia lucæ
Fulminis edoctus motus: uenasq; calentes
Fibrarum: & monitus uolitantis in aere pēnæ
Mōstra iubet primū: quæ nullo sāmie discors
Protulerat natura rapi: steriliq; nefandos
Exutero fœtus infaultis urere flammis:
Mox iubet & totam pauidis a ciuibz urbem
Ambiri: & sesto purgantes mœnia lustro
Longa per extremos pomeria cingere fines.
Pontifices sacri quibus est premissa potestas
Turba minor ritu sequitur succincta gabino:
Vestalemq; chorū ducit uittata sacerdos.

LIBER .I.

Troianum soli, i. palladiū nā si cut in urbe troiana palladiū seruabat: ita & aruspices responderunt, dū ea sta-
tua seruaret: fore ut Priamus tuus regnaret quod oraculū cum audissent græci Diomedes & Vlyxes seruil
habitu induti cæsaribus custodibus rapuere palladiū: quod cū uenisset ad manus Diomedis italiam petentis di-
uersis agitabat curis & tēpesta tibus: ueritus ne hoc pateret ira palladis: dedit operam ut palladiū redderet Ae-
neæ: quod deinde romā traductū ē & seruabat i tēplo uestæ. Fas ē: neq. n. ulli palladiū uidere licet pterq uesta-
li uirgini. Qui fata deum, i. qndecū uiri qperāt libris sibyllinis i qbus fata romana cōtinebāt. Secreta carmi-
na, i. sibyllæ cuius libx: ut inq. Solinus: ad Corneliū
usq. syllā cōsulebāt romāi pōtiffices. Et lotā puo: cy-
beleros sacerdotes dicit. Quibus mos erat quotiens
irātū numē placat uellēt statuā deæ almōis aq. ablue-
re. Cybelē: Quā de Pessimonte acciuerē romāi. Al-
mōe: almo fluuius ē ad capēā portā ubi sacerdotes si-
mulacq. cybeles lauabāt. Maris: phrygiūq. latus almo
q. lauat fergē. Et doctus uolucres, i. augurs, erat, n. ro-
mæ collegiū augurū. Sinistras secūdas: q. ut Cice. di-
cit græcis & externis a dextra ueniētes aues significāt
rē aliq. secūdā: iō optāt dari a dextra. At uero nri opta-
uerē dari a sinistra: q. læpe bōa puenere. Septē uir: nā
ut Cicero ait sub pīōa Catōis: Romæ erāt sacra deæ
matris in quibus diebus festis nocte epulabātur. erāt
autem septē numero. Sed magis placet itelligi septē
sacerdotes Iouis: qui epulones appellabantur: quoniā
ante auream Iouis statuam epulabant i capitolio nec
nō epulas idicēdi Ioui ceterisq. diis potestatem habe-
bāt. Hic generosis ciuib. eligebāt: cū lictore sella q.
curuli pcedentes. Ticii sodales: dicti sūt a ticiis auib.
(ut inq. Varro) q. i certis auguriis obseruare solebāt.

Troianam soli cui fas uidisse minervam
Tum qui fata deum secretaq. carmina seruāt:
Et lotam paruo reuocant almone cybellem.
Et doctus uolucres augur seruare sinistras:
Septem uirq. epulis festus: ticiq. sodales.
Et salius læto portans ancilia collo:
Et tollens apicem generoso uetice flamen:
Dumq. illi effusam longis anfractibus urbem
Circueunt: aruns dispersos fulminis ignes
Colligit: & terræ mœsto cum murmure cōdit.
Datq. locis nomen: sacris tunc admouet aris
Electa ceruice marem: iam fundere bacchum
Cœperat: obliquoq. molas inducere cultro
Impatiensq. diu non grati uictima sacri
Cornua succincti premerent cū torua ministri
Deposito uictum præbebat poplite collum:
Nec cruor emicuit solutus: sed uulnere largo
Diffusum rutilo dirum pro sanguine uirus.
Palluit atronitus sacris feralibus aruns:
Atq. iram superū raptis quæsiuit in extis
Terruit ipse color uatem: nam pallida terris
Viscera ticta notis: gelidoq. infecta cruore
Plurimus asperso uariabat sanguine liuor.
Cernit tæbe iecur madidū uenasq. minaces
Hostili de parte uidet: pulmonis anhelī
Fibra latet: paruusq. secāt uitalia limes.
Cor iacet: & saniem per hiātes uiscera rimas
Emittūt: prodūtq. suas omenta latebras.

ā. cum sacerdotes experiri uolebant bona ne uictima foret: uirum intra cornua fundebant: q. si uictima im-
mota stetisset: diis placebat: si uero se mouisset displicebat. Vir. & ductus cornu stabit sacer hyrcus ad aram.

Obliquo cultro: ritu sacrificātis. Molas: mola fiebat aqua sale & farre Orno, idest unius anni & hac liniebant
cultros: & a cauda ad uerticē uictimæ cultro circumducto iugulabāt. Impatiens: Ostendit nō gratā fuisse ui-
ctimam: quia non stetit aris. Premerent: Quia ministris prementibus tandē uictima uicta requieuit. Nec
cruor: aperto iugulo cruor non exiuit solutus: sed sanies quædam effusa est. Paluit atro: Arūs ubi: hæc uidit:
totus expalluit. Feralibus: Lætiferis. Ipse color: Quia pallidus sanguis erat intestinorum. Tincta notis:
idest nigris distincta maculis. Liuor: proprie est color plumbeus. Iecur madidum: Intestina in duas partes
diuiserat: unam. Pompeio alteram uero Cæsari attribuerat. Vidit autem partem pompeio spectatē: mœ-
stam esse: partem uero Cæsari designatam lætam & exultantem. Madidum: putridum: & hæc pars erat
pompei. Venas minaces ho. d. p. u. idest de parte Cæsaris. Nam hostis patriæ iudicatus erat qui rubiconem
transisset armatus. Pulmonis anhelī: Spiritum reciprocum trahentis & remittentis. Latet. Quasi trepi-
da. Paruusque secāt ui. li. idest paruū interuallum uitalia distinguit significat autem ducum inter se con-
currenti magnam cupiditatem. Vitalia: Quæ sunt cor, iecur: & iecoris capita. Cor iacet: Scilicet a par-
te Pompei. Iacet: Demissum est. Omenta: Omentum membrana est pinguis & tenuis qua uentriculi
atque intestina obteguntur. Peneitalia igitur omenti patebant: & putridum sanguinem emittebant.

PHARSALIAE

Quodq; nefas: euidentius ex intestinis bellum futurum apparuit: nam iecinoris pars quæ constituta pom-
peio erat: & quæ Cæsar: ita se habuerunt: ut altera alteram fugere uideretur. Impune. i. nūquam sine exitio
& pernicie. Capiti. s. iecinoris: Nam ὀφρῶτον græcæ dicitur caput iecinoris: dicit ergo caput unum quod
erat Cæsar: insurrexisse: quasi uellet cum aliis fibris cōcurrere. Alterius capitis. s. cæsar: is. Pars ægra. s. pom-
pei iacet. Micat: Emicat cæsar: pars. Et celeri uenas. m. i. p. pars Cæsar: palpitabat: q̄si adhuc uiueret. His
ubi: Aruns ubi tā manifesta signa uidit in hanc exclamationē prupit o superi tanta ne mala apparēt: ut uix ora-
tione mea explicari possint: His. s. prodigiis quæ i ex-
tis uiderat. Litauit: Recte dixit. nam inter sacrificare
& litare magna ē differentia. omnes sacrificant: pauci
uero litāt. litare est sacrificia diis grata facere. ergo nō
grata tibi iuppiter sacrificauit: sed Plutoni. Cæsiq; p
sed copulatiua pro aduersatiua. Nō fanda: adeo de re
stabilia mihi timent: ut nec fari quidē liceat. Sed ue-
nient: magnus quidem metus est malorū instātium:
sed mala ip̄a multo maiora erūt. Dii uisa secū. Oti
nam inquit uisa: quæ tanta mala portendunt sint mi-
nus infesta q̄ apparēt. Et fibris sit mil. si. Et mala fal-
sa utinam sint: quæ fibræ demonstrant. Artis: haru-
spicinæ. Finxit ista: non uera docuerit: sed falsa fin-
xerit. de Tage apud Ciceronē libro de diuinatione ita
legimus. Tages Cuidam dicitur in agro tarquinēsi q̄
araret statim apparuisse & uisus esse in specie puerili:
sed senili prudētia ad eius cōspectum attonitum fuis-
se q̄ arabat: & clamorē magnū edidisse: & undiq; con-
currisse breui temporis spacio totā penetruriā. Tū il-
le multis audientibus plena uerba mandauit: & quæ
de ruspiciā tradunt mādasse dicit hāc idē tangit Oui-
dius i metamorpho. Flexa: i. plicata obscura. Amba-
ge: circuitiōe uerborū. At figulus: ex altera parte ade-
rat astrologus peritissimus nomie figulus qui prodi-
gia explicaret: quæ in cælo apparuissent. Nōsse de. i.
arcana deorum quæ cursibus stellarum significātur.
Aegyptia memphis. i. par figulo nemo eorum est q̄
habitant apud memphim ciuitatem ægypti. ægypti-
os autē scimus astrologiæ peritissimos immo inuen-
tores a quibsdā dicunt fuisse. Numeris: numeros i di-
xit quoniā non eodē tempore spacio sydera circum-
agūtur. Nā saturnus triginta annis iuppiter. xii. Mars
duobus: sol diebus. ccclv. & viii. horis. Vēus tricēis &
duo de quinq; diebus. Mercurius diebus. ccc. lix. lu-
na. xxvii. additis horis. viii. signiferi ambitū peragūt.
Aut hic errat ait: aut iquit temere oīa regunt: aut di-
uīa puidētia gubernāt. si temere regūt nihil ē quod
metuamus: sed si diuīa prouidētia gubernāt: exitum
magnū & pnicies pparat urbi n̄ræ: & toti orbi terra-
rū: sed tolle alteq; segtur ueritas alterius: nō autem te-
mere reguntur: sed diuina prouidentia gubernant:
ergo i gens calamitas istat. Errat: ferē sine ullo dei regimie. Lege: sine dei puidētia. Mouēt. s. cælū. Vrbi. s.
romæ. Generi hu. p consequens generi humāo. nā urbs ip̄erium tenebat. Lues: exitiū pernicies. Dehiscēt:
apie ntur: & subita uorago cuncta sorbebit. Subsident urbes: nunqd̄ hiatu terræ sorbebit urbs: ut ad bara-
thrū genus humanū descendat. An tollet fer. Aut inficiet aer & omne genus animatiū peribit. Segetes: tel-
lus etiam: si semina terræ mandaueris: fidem non seruabit agricolis: terra. n. fidelis ē cum seminibus acceptis
reddit multiplicia. An infusis. m. u. uan iquit corrūpentur fontes & amnes: ut q̄ ex his hauserint ueneno pe-
reant. O superi: Admirantis exclamatio cū horrore. Extremi dies. i. mors multorū cōueniet i unum diem.
idest multi peribunt eodem tempore. Summo: pergit nunc p duodecī signa zodiaci & uniuscuiusq; signi do-
mum inuit: ostendit aut signa suas domos deseruisse: & cælū marti reliq̄sse: ut ex eo appareat magnum futu-
rum bellū. Si frigida cæ. Saturni domus ē capricornus & aquarius. dicit ergo si saturnus i domo sua aquario
icenderetur fieri diluuium: sed nō ita est. Frigida: nā saturnus torpentis est naturæ: & ideo cæteris planetis
tardior est. Vnde etiā gradū. xxx. ānis pficit. Nigros. i. nocētes & mortiferos uel mius fulgētes: nā q̄ saturnus
summus ē omniū planetarū: ideo & minimus uidet. Deuca. su. aqua. cataclismū quo terræ iundant. deucalio-
neas autē quia tempore deucalionis diluuium fuit: sed non uniuersale: nam thessaliā ferme omnē iundauit.

Quodq; (nefas) nullis impūe apparuit extis
Ecce uidet capiti fibrarum increfcere molem
Alterius capitis: pars ægra & marcida pendet.
Pars micat: & celeri uenas mouet i pba pulsu.
His ubi concepit magnorum fata malorum
Exclamat: uix fas superi quæcūq; mouetis
Prodere me populis. neq; n. tibi summe litauit
Iuppiter hoc sacrum: cæsiq; in pectora tauri
Inferni uenere dei: non fanda timemus
Sed uenient maiora metu: dii uisa secundēt:
Et fibris sit nulla fides: sed conditor artis
Finxit ista tages. flexa sic omnia thuscus
Inuoluens: multaq; tegens ambage canebat.
At figulus cui cura deos secretaq; cæli
Nōsse fuit: quem nō stellarū ægyptia mēphis
Aequaret uisu: numerisq; mouētibus astra.
Aut hic errat ait nulla cum lege per æuum
Mundus: & incerto discunt sydera motu.
Aut si fata mouent: urbi generiq; paratur
Humano matura lues. terræ ne dehiscēt:
Subsidentq; urbes: an tollet feruidus aer
Temperiem: segetes tellus infida negabit:
Omnis an infusis miscebitur unda uenenis:
Quod cladis genus o supi: qua peste paratis
Sæuitiam: extremi multorū tempus in unum
Conuenere dies: summo si frigida cælo
Stella nocēs nigros saturni accenderet ignes:
Deucalioneos fudisset aquarius hymbres:
Totaq; diffuso latuisset in æquore tellus.

LIBER .I.

Si s̄a. rad. domus solis est leo & lun̄a cancer: q̄ si sol i domo sua leonem accēderet: significaret oīa flammis peritura. Ne. leo. Nemea sylua est iter phliontem & argos iuxta cleonas i qua Hercules primo certamine ua-
stissimū leonem prostrauit. q̄ inter. xii. signa zodiaci relatus est. Premeres: Leonē icēderes. Hi cessant ignes
idest nihil tale minā f̄sydera. Tu q̄ flagrante: Martis domicilium est Aries & Scorpio: hūc dicit totū scorpio
nē cum Libra occupasse ita ut icenlo scorpioē bellū significat. nā sicut Mars totū cælum occupauit ita: & bellū
uniuerso orbi futurum apparet. Cauda: Videmus. n. scorpionem cauda letifex uulnus iferre. Chelis: ipsius

Si saxum radiis nemæum phœbe leonem
Nunc premeres: toto fluerēt in cedia mundo
Sucusq; tuis flagrasset curribus æther
Hi cessant ignes: tu qui flagrante minacem
Scorpion incendis cauda: chelaq; peruris:
Quid tātum gradiue paras: nā inittis in alto
Iuppiter occasu premitur: uenerisq; salubre
Sydus habet: motuq; celer cyllenius heret:
Et cælū mars solus habet: cur signa meatus
Deseruere suos: mundoq; obscura feruntur
Ensi feri nimium fulget latus orionis.
Imminet armorum rabies: ferriq; potestas
Confundet ius omne manu: sceleriq; nefando
Nomen erit uirtus: multosq; exhibit in annos
Hic furor: & superos qd pdest poscere finē?
Cū domino pax ista uenit. duc roma malorū
Continuam seriem: clademq; i tēpora multa
Extrahet: ciuili tantum iam libera bello.
Terruerant satis hæc pauidā præfagia plæbē
Sed maiora premunt. nā qualis uertice pindi
Hedonis ogygio decurrit plena lixō
Talis & attonitam rapitur matrona per urbē
Vocibus his prodēs urgentē pectora phœbū
Quo feror o pæā? qua me sup æthera raptā
Constituis terra? uideo pangea niuosis
Cana iugis: latoq; hemi sub rupe philippos
Quis furor hic o phœbe docet: q̄tela māusq;

uitatē reddiderāt: sed accessit et q. quādā matrona furēs p urbem: ambage uerborū exitiū belli p dixit: & mor-
tem Pōpei q apud ægyptum a pholomæo iussus ē occidi: & ēt filios pompeii. Cn. & Sextum tetigit: bellum q
iter Antoniū & Augustū ex una: & ex altera parte brutū: nec pratermisit bellum Augusti contra Antoniū &
Cleopatrá p dixit & mortē eā. Hæc: quæ dicta sunt ab Arunte & sigulo. Nā qualis dicit non aliter per urbē
de bacchatā matronā hanc: q̄ solet i monte thebāo furēs: Bacchi sacerdos orgia celebrās. Pīndi: pidus mōs
est thessaliæ: ubi bacchanalia mulieres frequēter celebraf solebāt: quæ mænades dicunt. αἰγιονογία. i. iānio.
Edonis. i. threissā mulier Edon autē mons est thraciæ. Vnde patronimicū fœ. edouis dis fecit autē systolē: nā
o natura pductū ē. Oui. Protinus i syluis matres edonidas omnes. Ogygio lyeo: Baccho thebāo. nā bacchus
filius iouis: & Semeles q̄ Cadmi fuit lyeus dī q̄a liberet hoies a curis δυω λολυο. Hora. nunc uio pellite curas.
Ogygio: ogyges primus thebāoz rex fuit post cadmū. ergo a rege Bacchū ogygiū appellauit. Prodēs: māt/
festās. Vrgētē. p̄mētē. nā plena erat numine phœbi q̄ cogebat eā mala futura p̄dere. Opaxan: Pæā. pprie laus
ē Apollinis: hymnum autē p ipso deo posuit. Quamēsup æthera: sic enī existimabat se ab Apolline sup æthe-
ra rapta fuisse. deinde in terram constituit. Video pangæa: dicit se uidere locū ubi Cæsar & Pōpeius concurre-
runt. Pangæū: mōs ē thraciæ iunctus macedōiæ. Cana iugis: q̄a semp niuibz tegunt. Hemi: hemus mōs
est thraciæ: qui in thessaliā usq̄ porrigitur: ad cuius radices iacent philippici cāpi. Latos philippos: lōge la-
teq̄ porrectos: campi philippici appellati sūt a philippo rege macedoniæ. Quis furor est. i. quem uideo per
thessaliā? Quæ acies: admiratio est. Manusq̄: nā sibi uidere uidebatur romanas acies manū conferere.

Scorpionis quæ libram efficiūt: ergo scorpio occupa-
uit etiam librā quæ domus est Veneris. Tantum, ſ.
malorum. Gradiue: mars. Nam mitis ab alto: lup-
piter relicta domo ſua Piſce & Sagittario: i occaſu cō-
ſliterat: ergo quoniam ſydera præter naturam p cæ-
lum feruntur aliquod magnum malū orbi impēdet.

Cyllenius: tardatur Mercurius præter naturam: nã
ipse Mercurii cursus cæteris celerior ẽ: pter lunã (ut di-
ctum est) Cyllenius: Mercurius a cyllenio mōte Ar-
cadie i quo natus ẽ. Et cælũ mars: segtur q̃ cum cæ-
tera signa relictis domibus suis uacuũ cælũ relique-
rit marti: & bellum toto terrarum orbi futurum sit.

Obscura fer. i. cū sol & luna patiantur eclipſim p̄ter
rationē. Enſiferi ſul. orion. oriō Venator fuit & au
ſus eſt Dianā de ſupro cōpellare. Diana uero idigna
ta ſcorpionem ī eum miſit q̄ eū ueneno cōfecit: mox
ī ſignum cæleſte trāſlatus eſt: quod ī ortu ſuo bellū ī
gnificat. Enſiferi: χρυσῶς apud græcos dicit q̄lī au
reū enſē ferēs. Latus: Quia lateri accōmodauerat en
ſem. Rabies: Furor. Ius: Diuinū & humanū. Scele
riq; nefādo: q̄a uiolentia appellabit̄ fortitudo. Nā Cæ
ſar q̄ p̄ uim oīa agebat fortis appellabit̄. Sceleri: īpie
tati & uiolentiæ. Multoſq; i. magnus & diuturnus
erit hic furor. Vt ſupos: Primo furor erit īgēs nō ſo
lūm īter ciues: ſed īter cognatos. deīde diuturnus: q̄a
multi īterfuere āni uſq; ad extremum bellum: quod
Augustus geſſit cū Antonio & cleopatra: deīde finis
eiꝯ modi erit: ut ſatius fuerit nō finiri bellum nā ex
itu ciuiliſ belli ſeruitus erit q̄a cæſar oīa tenebit. Ergo
qd̄ ē quod ſuperos oremus ut finiat ciuile bellū: quan
do finis belli deterior futurus ē īpo bello. Cū domi
no pax iſta uēit: ergo ſeruierūt romani. nā domūſ &
ſeruus correlatiua ſūt. Duc ro. apoſtrophat ad urbē
Romā noli īgt q̄ rere finē belli: q̄a tā diu libertas dura
bit: q̄ diu ēd bellū durabit. Duc; ptrahe. Cōtinuā ſe
riē. i. cōtinuū ordinē belli ſine ītermiſſiōe. Extrahē
plata. Terruerāt. i. hāc qd̄ q̄ thuſcus uates p̄dixerat
& figulus aſtologus uaticiatuſ fuerat ſatis trepidā ci

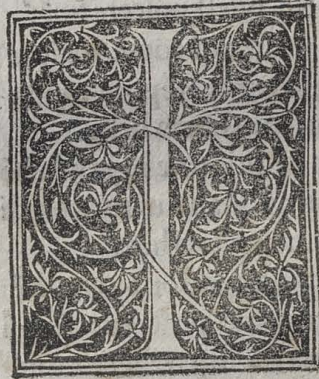
PHARSALIAE

Bellumque sine: quia ciuile. Quo diuersa feror: statim se a philippicis campis rapi in ægyptum existima-
bat. In ortu: nam in oriente est ægyptus. Qua mare lage: ea parte qua nilus i mare ifluit: & maris undas mu-
rat: nam nilus septē hostiis mare ingrediens sua magnitudine aquas confundit: ita ut alium colorem tribuat.
Lagei: ægyptii: nam Ptolemæus lagi filius unus ex principibus alexandri fuit: qui post Alexandrum impera-
uit a quo oēs ægyptii reges Ptolemæi sunt appellati. Hunc ego fluminea: dicit causam cur phœbus se i ægy-
ptū rapuerit: ut prædiceret mortē Pompeii qui postq̃ in thessalia uictus fuit ac diu quo confugeret: cogitaret:
tandem petiit ægyptum: ubi Ptolemæus regnabat:
cuius partem aliquando in regnū reduxerat. sed ubi
Ptolemæus audiuit pompeium acie pharsalica uictū
consilio Achillæ & Photini censuit occidendū: ut
gratiam Cæsaris iniret. Fluminea harena. harena
nili flu. Deformis truncus: quia sine capite. Nā Achil-
las & Photinus cum Pompeium in naue prætoria re-
cepissent: abscisso capite truncū i littore nili reliq̃rūt:
caput uero theodorus ad Cæsare tulit. Dubiam su-
p æquora syrtim: rursus i alias regiones se transfert. s.
in Libyam ubi bellum ciuile gestum ē: cum Cato col-
legisset reliquias exercitus post pompeium interfectū:
ad Iubam Numidiæ regem se contulit qui mox ut i
statis Cæsaris manus effugeret: uticæ se ipsum inter-
fecit: unde uticensis est appellatus. Dubiam: quia syr-
tes aliquando uidentur aquam habere ad uehendas
naues: deinde subito arescunt: & in sicco reliquūt: na-
ues. Arentemq̃ feror libyen: quia aquæ penuria la-
borat. Quo tristis erinnys: acies. n. Pompeii in Tisef-
salia uictæ translatae sunt i Aphricam a Catōe. Nūc
desuper alpis: & iam hinc trahitur in hispāiam Nam
ibi Cneus & Sextus filii pompeii ingentem exercitū
compararunt una cum Scipione: qui post mortē Iu-
liæ socer fuerat Pompeii: ibi etiam Labienus q̃ rei mi-
litaris pitus erat & multa præclara in gallia cum cæ-
sare gesserat: ibi ergo bellum gestum fuit: adeo acre:
ut Cæsar uenenum haurire cogitauerit. nam ut ostē-
dit Plutarchus: quāuis adhuc adolefcētes essēt filii pō-
pei: dignas tamen impio uires & audaciā ostētabant:
ita ut extremum Cæsari discriminē intētarint: magnū
prælium ad urbem Mundam commissum ē. in quo
cum Cæsar suos ægre impetū sustinere cerneret per
medias armatorum acies discurrens: elato clamore: si
nihil inquit pudoris supest: corripite me: & in puerorum manus tardite: magna usus prōptitudine & animi
audacia repulsis hostibus triginta milia eorum cecidit: ex suis mille fortissimos amittens: post præliū excedēs
ad familiares conuersus: sæpenumero pro uictoria inq̃: nunc autem pro uita dimicauī. Nubifera: quia nu-
bibus frequenter sunt obuolutæ alpes. Aeream pyrenem: mons est hispaniæ altissimus ad quem sicut Liui-
us in tertia decade scribit: Hannibal peruenit transiturus in Italiam. Patriæ sedes remeamus in urbes: & sta-
tim uisa est reduci romam: ubi se uidere uidebatur Cæsarem in senatu a Bruto & Cassio confodi. Confur-
gunt partes iterum: nam Marcus Antonius cadauer cæsaris in forum contulit: & orationem habuit qua per
eomiserationem mouit plebem contra Brutum & Cassium. Totumque per orbem: quia bella gesta sunt
usque in ægyptum. Rursus eo: quia uideo bellum inter Antonium & Cleopatram ex una: & Octauium ex
altera: quos uicit apud acciacum promontorium. Littora ponti: quia existimat se iterum rapi ad cāpos phi-
lippicos ubi Octauius cum Bruto & Cassio confligit ideo noli me inquit illuc reducere. Nam ipsos iam pri-
dem uidi: sed potius me reduc usque in pontum regnū Mithridatis hoc autem dicit propter bellum quod
aduersus Cæsarem renouauit pharnaces Mithridatis filius ex ponto: & sine ulla belli mora uictus est. Et las-
so defecta furore: sicut enim fieri solet: ut cum aliquis afflatus fuerit recedente spiritu: relinquatur exanimus.

Pharsaliæ Liber Secundus.

Anq̃ iræ patuere deū: In huius secūdi libri p̃cipio agi: quō romāi māifesta certa q̃ signa bel-
li uidētes: magno dolore affecti sunt & oēs q̃rebāt quō deos placare possent: q̃q̃ adeo irati erāt:
ut nullis p̃cibus moueri potuerit. Sed poeta ad deū apostrophat q̃rēs qd nā ita uoluerit hōies
p̃scire istātia mala: q̃bus puideri nō possit. Nā sicut etiā Ci. dicit: p̃scientia malorū iutilis ē cui p̃-
uideri non pōt: deinde dicit hoc euenisse: aut casu: aut uoluntate fatorū. Patuere: aperta sunt si-
gnis & p̃digiis: quæ terra cælo mariq̃ apparuere. Leges: cōstitutiones. Fœdera regū. i. concor-
diā: nā tunc mutata ē lex rerum: cum bos peperit uitulū capite humāo: & mulier isantem capite elephantino.

M. ANNEI LV-
CANI CORDV-
BENSIS PHAR-
SALIAE LIBER
SECVNDVS.

Anq̃ iræ patuere de-
um: māifestaq̃ belli
Signa dedit mūdus:
legesq̃ & fœdra regū

LIBER .II.

Præcia monstri ferro: naturale ē ut ex uulnere sequatur sanguis: sed ex uulnere uictimæ nō uenit sanguis: ergo natura dedit hoc: quæ multorum futurorum præcia erat. Tumultu: perturbatiōe. Indixitq; nefas: uerbum fecialium est q; præfunt foederibus faciendis: hi enim cōsulto populi ro. cum qbus uolebāt pacem iungebant: bellumq; quibus uollebant indicebant. Indixit: denunciauit. Nefas: nefas appellat ciuile bellum: quod inter cognatos & parentes gestum est. Cur hanc: apostrophat poeta ad Iouē: quærens cur hōies in spe tenere noluerit: o Iuppiter: inquit: cur mala ita apta esse uoluisti ut sperare nō possent Romāi meliora fore? Olym-

Præcia monstri ferro uertit natura tumultu:
Indixitq; nefas: cur hanc tibi rector olympi.
Sollicitis uisum mortalibus addere curam
Noscant uenturas ut dira per omnia clades:
Siue parens rerū: cum primū iformia regna
Materiamq; rudem flamma cedente recepit
Finxit in eternum causas: qua cuncta coercent:
Se quoq; lege tenens: & sæcula iussa ferentem
Fatorum immoto diuisit limite mundum:
Siue nihil positum est. sed fors incerta uagat:
Fertq; refertq; uices: & habet mortalia calum.
Sit subitum quodcunq; paras: sit cæca futuri
Mens hominum fati: liceat sperare timenti.
Ergo ubi concipiunt quantis sit cladibus orbi
Constatura fides superum: feralis per urbem
Iustitium: latuit plæbeio tectus amictu
Ois honos: nullos comitata ē purpura fasces.
Tunc quæstus tēuere suos: magnusq; per oēs
Errabat sine uoce dolor: sic funere primo
Attonitæ tacuere domus: cū corpora nondū
Conclamata iacent: nec mater crine soluto
Exigit ad seuos famulæq; brachia planctus.
Sed cū membra premit fugiente rigetia uita:
Vultusq; exāimes: oculosq; i morte minaces:
Necdū ē ille dolor: sed iā metus icubat amēs:

sint. Ergo ubi: postq; inq; iā certū erat fore bellū romāi magna ex parte parabant deos placare & subito iurisdīctio iterdicta est: & mœsti oēs uestes lugubres iduerūt: & oia honoris isignia deposuerūt. Cōstatura si. i. certitudo deorū magna clade cōstatura sit. Feralis: letifera calamitosum: nā iustitiū dicebat quotiens trepidatio aliq; erat in urbe: unde iustitiū q; iuris statio: & est uerbū iuris ciuilis. Ois honor: ædilis: ptor: censor: consul: & ceteri magistratus. Nullos fasces. i. nullos honores: fasces at pprie isignia cōsulū sunt sed pro omni magistratu posuit. Tunc tenuere. i. q. i. mente. i. q. a tantus dolor erat ut uocē emittere non possent. Vir. Et uox faucibus hæsit. Magnusq; p oēs: declarat quomodo quæstus suos tēuere: q; præ nimio dolore uox pmebat. Sic funere: per similitudinē ostendit quomodo quæstus suos tēuerit quemadmodū fieri solet cū aliq; moritur: primo qdem domestici tacent præ nimio dolore: deinde ubi iā spiritum omnē emisit oēs una uoce cōclamant. Primo funere: cū primum spiritum emisit. Domus. i. domestici. Conclamata iacēt: secundum cōsuetudinē antiquorum locutus est: q; spiritus uitalis exclusus hoīes plerunq; fallebat mortuos calida aqua lauare iustitauerunt & per iterualla conclamare: nā cum uidebant eum iterlauandum non moueri: conclamabat unus. ha. ha. he. he. deinde uetrem iterū lauabant & iterū conclamabant: postremo ueniebant ad uitalia & ubi uidebant spiritum penitus abiisse: tū demū oēs conclamabant. Nec mater cris. i. nondū iubet pficas uenire q; more rōano flerent mortuos: præfica dicuntur mulieres quæ pretio conducūtur ad funus deplorandum. Exigit: postulat. Premit. i. palpitat explorās nunqd uiuat. Regentia: frigida. Vita: anima. Vultus exāimes: nunquid aliquis ex hore spiritus reddatur. Oculos in morte minaces: idest minantes & quasi toruos sicut morientes habent. Nec dum ille dolor: idest nōdum extat & apparet: dum adhuc spes aliqua superest: Nam mater nescit quid faciat: & præ nimio dolore ei uox interclusa est. Mirantur ma. idest obstupefacta est. Cuius primatronæ quoque suas uestes exuerunt: & lugubria indumenta accipere: & per templa diuisæ sunt.

PHARSALIAE

Priores cultus: quibus in pace utebantur. Hæ lachry. spar. de. i. alia implevere lachrymis simulacra deorum. In limine sacri. uestibulo templi. Fudere: sparsere comas more moestæ. Assuetas uo. uotis: quia uotis deos iuocare solebāt. Diuisere deos. i. deorum templi: quia alia alia templi petiere. Parens. i. multitudo matrum quæ solent timere filiis suis. Inuidia. i. odiū diis concitatura propter nimias querelas. Quæ una madetes: una ex illis matronis: quæ cæteris nobilior erat adhortata est alias: ut nunc planctu miseras suas fieret: quod potestas esset flecti: nam cum alter ducem uicerit: & si dolor magnus nobis erit: tamen lætitia erit simulanda. Madetes scissa genas: synecdoche. Scissa: laniata.

Liuetes lacertos. i. liuidos quod sit ex nimio plactu: nam mos erat lacertos nudos percutere. Nunc: quia nunc tempus est: ut omnes nostras miseras lugeamus. Neue hunc differte dolorē: id est. n. certa sunt signa mali futuri. Nec sumis seruate malis. i. nec seruate ad extrema mala: nam cum alter ducem uictoriā obtinuerit: reprimendus erit luctus & simulanda lætitia: ergo nunc cum licet lugeamus.

Flere: pro flecti facultas: & est constructio græca. Pendet fortuna. i. dum incertum est uter uincat. Gaudendum est. si mulanda lætitia est si dolores pectora nostra afficiant. His re stimulis: sic iter se conquerebantur mulieres primariæ. At nec ipsi uiri aliter affecti erant: cum diuersos duces sequi cogerentur: sibi. n. ipsi in memoriā reducebant bella elapsa: & antiqua. i. marii & Syllæ & comparatiōe illorum hæc ista mala illis deteriora esse dicebant. His stimulis: his adhortatiōibus ad luctum. Dolor. i. dolentes mulieres. Diuersa castra: quia alii Cæsare. alii Pompeiū secuturi erāt. Iustas querelas: quia iuste conquerebant de sacrilitia deorum & secundum Epicureos locutus est: quod nulla curam regum humanarum deos habere uolebat. Omiserat fortis: ac si dicat satius fuisset quod perissemus quam ad hæc mala seruari. Punica tempora canas: uicinus erat Apuliæ ignobilis cannæ: sed clade romana postea nobilissimus factus: & duorum ducum alter occisus ut est paulus æmilius. alter uero Terentius. Varro fugit & incertum fuit: uter magis probaretur: nam æmiliū cæso exercitui superesse noluisse constat: At uero Terentiū ut creditum est de republica non desipisse: ut apud Liuium diffuse legitur & Valerium. Trahiæ iuuentus: nam prima clades romarum fuit apud Ticinū fluuiū. secunda ad Trebiā. tertia ad lacum Tiasimenū. Quarta ad canas. nam apud Ticinū exercitus romæ primo fusus est ab Hannibale: & dux romæ. Scipio faucibus fuit: captusque erat: nisi a filio quod postea a deuicta aphrica aphricanus est appellatus: liberatus fuisset: huic bello Trebiū successit: haud pericula placetia ubi milites suos igne oleoque fouit Hannibal: & homines ab Aphrica calida regione: romanos in sua hyeme duce sempronio uicerunt: dicit ergo se uelle fuisse ex his quod apud Trebiā ab Hannibale cæsi sunt. Non pacem: alii inquit pacem optarunt: nos uero bellum undique inferri: nam pace ciuilia bella excitantur: at uero cum bellum instat: romani relictis bellis ciuilibus sumptis armis se defendunt: huc igitur malorum periculi sumus ut melius sit optare bellum quam pacem. Date genas iras: optat ut ab omnibus partibus orbis terrarum bellum urbi romæ inferat sic. n. ciuile discordiā sedari posse dicit: nam cum bellum cōe est statim discordia & simultates inter ciues deponuntur. Urbes fecit quibus nunquam bellum fuit. Achemenis su. susa nobilissimum est perfidis oppidum: in quo (ut docet Solinus) templum fuit Susæ Dianæ & auctore Strabone libro. xv. fere sua pars est inter eas: & Babiloniā posita & susa urbe clarissima habet: nam persea & Cyrus supatis medis cum propria terrā in ultimis litam uideret: Susa uero interius & Babiloniæ & aliis gentibus propinquā in ea ipse in sede locauerunt: simul & regionis cōfiniū ostendentes Susa a tithono cōdita dicitur: Menonis præ. Susi etiam Cassii sunt appellati: Nam Eschilus Menonis matrem Cassiā uocat. Urbis moenia & templi & regie structura erat babilonicis similia: & coctili latere & bitumine: ut quod ediderunt. A susis usque persepolim stadiorum quattuor milia & cc. atque hic usque in Carmaniæ fines sunt mille & sexcenta nationes incolunt regionem quæ patischores appellantur. Item magi quod honestum quoddam uiuendi genus sectantur: & Achemenidæ: de quibus loquitur Luca. ex India reuertentes ab Azanio Carmaniæ flumine septentriōes primū uidet: Achemenidis in hoc tractu sedes fuerunt: auctore Solino. Medica. i. media puincia: Media ut inquit Solinus ab occasu transuersa utraq; Parthiæ regna amplectitur: a septentriōe Armenia circundatur: ab ortu caspios uidet: a meridie perfidem: deinde tractus hic procedit usque ad castellum: quod magi obtinent pharalciola nomine: hic cyri sepulchrum est. Hister: hister fluuius in germaniæ iugis motis arnobæ multisque ultra alpes milibus ac per numeros lapsus gentibus danubii nomen habet: ut primū illyricū alluit hister appellatur: lexagintaque annibus receptis: in pontum uastis sex fluminibus euoluunt. Pli. ultra danubiū incolunt massageræ. Massagetæ. massageræ in scythia asia populi tantummodo ut refert Strabo libro. xi. solē deū putant: atque illi equum mactant: singu-

Miraturque malum. cultus matrona priores
Deposuit: moestaque tendant delubra cateruæ
Hæ lachrymis sparsere deos: hæ pectora duro
Affixere solo: laceraeque in limine sacro
Attonitæ fudere comas: uotisque uocari
Assuetas crebris feriunt ululatibus aures.
Nec cunctæ summi templo iacere tonantis:
Diuisere deos: & nullus defuit aris
Inuidiam factura parens: quæ una madetes
Scissa genas planctu liuentes atra lacertos:
Nunc ait o miserae cõtundite pectora matres:
Nunc laniate comas: neue hunc differte dolorē:
Et summis seruate malis: nunc flere potestas:
Dum pendet fortuna ducum. cum uicerit alter
Gaudendum est: his te stimulis dolor ipse laceffit.
Necnon bella uiri diuersaque castra petentes
Efundunt iustas in numina sacra querelas.
Omiserat fortis quod non in punica nati
Tempora canas fuimus: trebiæque iuuentus:
Non pacem petimus superi: date gentibus iras.
Nunc urbes excite feras: coniuret in arma
Mundus. achemenis decurant medica fuscis
Agmina: massagetæ scythicus non alliget ister.

li singulas uxores ducunt: ut unum est uxoris alioque: idque haud occulte. Alliget: teneat quo minus ueriat in Italia. Sueuos: populi sunt galliae contra quos magno periculo bellum gessit caesar. Flauos: quia flauos per colla crines gestant: & ex Gallia sunt quae comata dicuntur. Albi: flumen est in sueuis & fluvium per regionem posuit. Indomitum: quia bellicosissimi sunt populi. Oibus hominibus summum hoc praestare: ut omnis terrarum orbis bellum inferat: modo civile bellum auertatis. Auertite: nam cum romani se uiderint undique ab hostibus premi: depositis simultatibus se defendent.

Dacus: daci populi thraciae sic a romanis appellati a graecis getae dicuntur: ut scribunt Plinius & Appianus. Quis hos

Fundat ab extremo flauos aquilone sueuos
Albis: & idomitum rheni caput: oibus hostes
Reddite nos populis: civile auertite bellum.

Inde dacus premat: inde getes: occurrat iberis
Alter: & eoas hic uertat signa pharetras.

Nulla uacet tibi roma manus: uel perdes nomen
Si placet hesperium o superi: collapsus in ignes

Plurimus ad terram per fulmina decidat aether.
Saeue parens utraque simul partesque ducesque

Dum nondum meruerit ferit: tanto ne nouorum
Prouentu scelerum quaerunt uter imperet urbi?

Vix tanti fuerat civilia bella mouere:
Ut neuter: talis pietas peritura querelas

Egerit. at miseros angit sua cura parentes:
Oderuntque grauis uiuacia fata senectae:

Seruatosque iterum bellis civilibus annos.
Atque aliquis magno quaerens exempla timori.

Non alios inquit motus tunc fata parabant:
Cum post teutonicos uictor libycosque triumphos

set: sed tamen nec pro libertate quidem tantum bellorum fieri deberet: quanto minus pro seruitute licet. Prouentu scelerum: id est accessione scelerum. Vix tanti: uix causa erat ut bella ista tanto furore concitarentur: ad hoc ut neuter imperaret: sed libertas seruaretur. Talis peritura pietas: quia paulo post pietatem belli habebunt nullam: cum partes sequentur omnia pietate bellum summa libidine gerent ergo pietas peribit. At miseros: seniores dolebant quod tam diu uiuerent ut cogerentur secundum bellum civile uidere: nam primum uiderant inter Syllam & Marium. Fata uiuacia: uiam suam nimium diuturnam. Grauis senectas: quae ipsis molestior esse coeperat. Seruatosque: sic Euander Virgilianus. Tu quoque sanctissima coniunx Felix morte tua: neque in hunc seruata dolorem. Contra ego uiuendo uici mea fata superstes. Atque aliquis magno: nunc per comparationem ostendit ipsos ceteris miserationes esse: nam etsi praeterito tempore bellum gerebatur a Mario & Sylla tamen si bellum illud cum isto compararetur: multo illud hoc inferius esse uidebitur: quo tempore inquit marius exul urbe pulsus in minturnensibus paludibus iacuit eadem mala parabantur quae nunc nobis iminent.

Aliquis: scilicet & romanis senioribus. Exempla quaerens: id est cogitans: nunquam antea tale aliquid populus romanus meminisset. Alios motus: qui tempore nostro. Cum post teutonicos Marius post debellatum lugurtham cum redisset romam: & triumphus uniuersi senatus decreto ei concederetur: fama subito superuenit instare Cimbros: Gallos: Senones: Teutones: quos rumor ita uulgauerat deseruisse regiones suas eo animo cum liberis & uxoribus ut Italiam occuparent: & pulsos romanos ipsi imperium tenerent. Et quemadmodum est apud Pultarchum. xxx. myriades fuere: & unaquaeque myrias decem milia hominum tenet. Marius cum maxima laetitia susceptus est: non tantum pro uictoria ex Numidia partem: quantum quod in tempore uenisse uidebatur: ut tanto malo solus resisteret: neque alius esse uidebatur idoneus: qui hoc tantum bellum susciperet. Ille ergo continuo factus est consul: & quod raro contigit iussus est consulatum continuare: duxit igitur exercitum aduersus hostes: primo quidem eos uicit haud procul ab athesi flumine: deinde alter consul Catulus cum oppositus esset Cimbris: nam ipse Teutones uicerat: in loca tutiora se recepit: ueritus non posse uim tantam hostium sustinere: & cum uictor Marius laetitiam cum uniuerso exercitu ageret: rumor uenit Catulum cum suis ab hostibus fuscum esse: tunc perturbata non nihil est laetitia Marii & militum suorum: sed tamen sumpto animo se cum exercitu ad Catulum recepit quem inuenit se in locis tutioribus tueri: nullam tamen cladem ab hostibus recepisse. Collectis igitur exercitibus aduersus hostes pugnandi occasionem expectant. Hic cum saepe equitum castris hostes per ludibria insultarent: ut cogerent romanos e uallo exire: & romanam illam fortitudinem ostendere. Marius se continerebat. Tandem legati missi sunt a Cimbris qui peterent a Mario & populo romano sibi terrae tantum dari ut urbem condere possent:

PHARSALIAE

& in Italia habitare: cui legationi Marius respondit ita: uos terram tantummodo petitis uobis: at uero sociis uestris nunquid non prouisum esse uultis? Nobis inquit tantummodo: tunc ceteri quidem risum tenere non poterunt. Cum hoc audisset Marius: recte inquit facitis quod sociis uestris terram non petitis: nam terram habetis nunquam amisuri. Tunc legati intellexerunt quod Marius diceret: & illi quasi non crederet: minati sunt multis contumeliis Marium poenas daturos: & ne unquam Marium mentiri existimaret: testimoniū rei facere uoluit: iussit enim reges teutonicos ad se duci: quos in uincula captiuos habebat: quos cum catenis uictos uidissent: tunc in maximos eiulatus conuersi sunt: & se ad pugnam crudeliter apparabant: ut appareret nunquam descendisse in bellum & arma uenturos. Marius censuit differendum: donec intercepta occasione temporis pugnaret: & similiter uicti sunt Cimbrici omnes: mulieres autem ne in potestate hostium ueneret: aliae uiros uulneratos occiderunt: aliae parentes: aliae filios: deinde se cruribus suspenderunt: aliae autem se pedibus equorum laqueis necabant: & ipsos equos ad cursum incitabant: quo facto ad unum omnes consumptae sunt mulieres: sed tamen in potestate hostium sex milia uenerunt. Post hanc uictoriam speciosum triumphum de hostibus egit. Et alter Catulus collega Marii cum exultatione triumphauit. Post aliquot annos Marius cum pacem pati non posset: consul egit ut sibi prouincia mithridatis demandaretur: quam ante consul alter Sylla sortitus fuerat. Et cum Sulpitius Tribunus plebis legem tulisset de prouincia demandanda Mario exorta est contentio in foro. Et. Qu. Pompeius alter consul collega Syllae maxima uirescebat: ne illa lex consummare: quod diceret prouinciā daram esse Syllae: sed confirmata tandem lege ut prouincia demandaretur Mario: misit legatum Gratidium qui exercitum a Sylla acciperet: sed legatus ille a militibus occisus est: Sylla ubi uidit contra leges sibi prouinciā arripere & nulla seruata consuetudine iniuriam sibi fieri: cum exercitu maximo Romam uenit: Marius metuens ne resistere posset Syllae: quod cum tanto exercitu uenerat clam ex urbe fugit: Urbem ingressus est Sylla: & omnes qui aduersi fuerant occidit: deinde conuocato senatu retulit in senatum: ut hostis patriae iudicaretur Marius: & senatus consultum factum est ut mitterentur interfectores qui Marium occiderent: Marius minturnas se receperat: qui cum audisset interfectores adesse diuertit apud quendam pastorem: eumque rogauit ut se in abdito loco poneret: ut piculum effugeret: quod si opera sua contigisset: pollicebatur illi ingentia praemia aliquando daturum: pastor metuens illum domi suae tenere traduxit in solitudinem & ipsum in paludibus delitescere iussit: idemque retulit se nulli indicaturus: interfectores cum inuestigarent eum & audissent apud paludes diuertisse ad eum uenire: nunc promissis: nunc minis: tandem pastorem illum coegerunt: ut sibi latebras ostenderet. Ad quem cum uenissent: ipsum paludibus & coeno oblitum eduxerunt: & interficiendum minturnensibus tradiderunt. Marius igitur in carcerem & in uincula coniectus est: deinde cuidam cimbro negotium demandatum est: ut Marium occideret. Cimber ille ut carcerem ingressus est quasi ulcisci uellet gentem suam: quam Marius deleuerat bipenni instructus cum ad Marium uenisset: statim lux maxima oculis oborta est & maiestate illius perterritus est & (sicut ipse dicebat) uox audita est quae illum a caede Marii arceret. Ille ergo cimber maxima dubitatione carcerem egressus magna uoce dixit: non possum interficere Marium: Marium interficere non possum. Unde ab illis statim minturnensibus audito clamore & uinculis eduxerunt Marium: illique optionem fecerunt eundi quo uellet: ac se paratos auxilium praestare fugae. Cum uero Marius consideraret quid nam potissimum faceret. Ecce uidit a sellum obiectum sibi pabulum relinquere: & celeritate maxima ad aquam confugere: tunc Marius peritissimus auxiliorum intellexit: salutem suam in mari positam esse: unde nauiculam ascendit: & Carthaginē profectus in Aphricam cui a Sextilio qui praerat aphricā iubetur se continere a regionibus suis quas ipse teneret. Interea Romae seditio oritur inter consules. Octauium & Cinnum: Lucius Cornelius Cinna cum leges prosterneret: & per uim & arma omnia faceret a consule Octauio urbe pulsus: ille corruptione Appii Claudii exercitum in potestate redegit: Marius uero haec audiens in Aphrica milites collegit ubi erat Sertorius & Cneus Carbo: qui ingenti multitudine uenerant pastorum conuenarum & huiusmodi generis hominum: & ingenti exercitu urbem Romam inuasere: sed antequam Romam uenirent hostes urbem Romanam expugnatione diripiunt: deinde ad Ianiculum oppidum profecti cum istud expugnarent a consule Octauio pulsī fugantur. Marius tres colonias Antium: Arretium: Lauinium expugnauit: Optimates cum spem nullam resistendi haberent pigritia militum qui pugnare nolebant corrupti recepti sunt in urbem quattuor exercitus: quorum duo inter Sertorium & Cn. Carbonem dati sunt: ingressi urbem eam ferro & rapinis uastauerunt: multi nobiles contrariae partis a Mario fuerunt occisi: in primis Octauius consul: Antonius uir consularis: & eloquentissimus orator obrutatus est: cuius caput Marii mensis expositum fuit. L. Caesaris oratoris caput rostris suspensum est: tunc atharius quia salutare Marium noluit: ipso inspectante Mario occisus est. Alii omnes itidem fecerunt: nam Marius signum militibus suis dederat: uti omnes occurrentes quos ipse non saluaret: aut quoque saluti non responderet in uis necarent. Numitorius

Exul limosa Marius caput abdidit ulua:
Stagna audi texere soli: laxaque plaudes
Depositum fortuna tuum. mors uincula ferri
Exedere senem: longusque in carcere paedor.
Consul & euerfa felix moriturus in urbe.
Poenas ante dabat scelerum. mors ipsa refugit
Saepe uirum: frustraque hosti concessa potestas
Sanguinis inuisi: primo qui caedis in ictu
Diriguit: ferrumque manu torpente remisit.
Viderat immensam tenebroso in carcere lucē:
Terribilesque deos scelerum: Mariumque futurum
Audieratque pauens: fas haec contingere non est
Colla tibi: debet multas hic legibus aui
Ante suam mortes: uanum depone furorem.

LIBER .II.

bebius per mediū f. rum lacerati carnificum uncis tracti sunt: ipse quoque quintus maximus pōtifex scāuo-
la. p. comparationē igit ostēdere uoluit mala istātia grauiora fore: q̄ Marii & iyllā ciuili fuerit rabies. Theu-
tonicos: quia primo theutonicos & cymbros uicit marius. Libycosq; triumphos: quia iugurtam Numidiæ
regem captiuum in triumphum duxit. Quæ: pro idest. Auidi soli. i. sordētis terræ. Fortuna: quia fortu-
na uolebat tantisper seruari incolumem marium: ut malorum causa foret. Mox uincula: tūc cū Marius i car-
cerē & uincula coniectus est. Excedere: quia ferrea uincula corroscere membra. Senē. i. mariū Catheratum:

Si libet ulcisci deletæ funera gentis
Hunc cymbri seruate senem: non ille fauore
Numinis ingenti superum protectus ab ira
Vir ferus: & romam cupienti perdere fato
Sufficiens: idem pelago delatus iniquo
Hostilem i terram: uacuisq; mapalibus actus
Nuda triumphati iacuit per regna iugurthæ
Et pœnos pressit cineres. solatia fati
Carthago mariusq; tulit: pariterq; iacentes
Ignouere deis: libycas ibi colligit iras
Vt primum fortuna redit. seruilia soluit
Agmina: conflato sæuas ergastula ferro
Exeruerē manus: nulli gestanda dabantur
Signa ducis: nisi qui scelerū iam fecerat usum;
Attuleratq; in castra nefas. proh fata quis ille
Quis fuit ille dies: marius quo mœnia uictor
Corripuit: q̄toq; guardu mors sæua cucurrit;
Nobilitas cum plæbe perit: lateq; uagatur

ut seruetis incolumen marium: quia ultor erit uestrorum malorum multis enim cladibus romā capiet: & sit
malorū uestroꝝ fuisse ultor uidebitur. Si libet ulcisci. i. uobis cimbris placet habere ultorē: seruate marium.

Deletæ gentis: cymbrica ab ipso Mario cōsūpræ. Non ille fauore: non est ideo seruatus Marius q̄ romæ
fauerent numina: sed quia romanis erant irati dii. ideo seruatus est ad ciuium perniciē. Vir ferus: Marius i-
mitis & truculentus. Sufficiens fato: hic unus erat qui sufficere posset uolūtātibus deorum qui romam per-
dere cupiebant. Idem. i. Marius. Iniquo pelago: pelagus iniquum appellauit q̄ non obruerit Marium qui
causa malorum fuit. Hostilem in terram: aphyricam bello subiugauit & iugurtham uictum in triumphū
duxit. Vacuis mapalibus: idest quæ ipse uacua & d̄serta fecerat: mapalia casæ sunt pastorales. Nuda regna:
nāq; debellata aphyrica desertos agros fecerat. Pœnos pressit cineres. i. sepulchra & cadauera: numidag; calca-
uit: quos ipse occiderat. Solatia fati: uicissim utrunq; miseria & ruina alterius consolabatur: quia Marium
consolabatur ruina carthaginis: & miseria marii carthaginem. Carthago enim euerſa & ipse marius ad ex-
tremam miseriam redacti fuerant. Ignouere deis: nolo indignari dicebat Marius: si ad extremam miseriam
redactus sum: cum uideam Carthaginem in tantum excidium deuenisse: Et carthago dicit: non irascor: cum
uideam meum hostem ad hanc descendisse calamitatem. Colligit iras libycas: idest iras quales habuit cum
libyam bello subegit. Fortuna. i. secunda quæ interea a Mario discesserat: cum primum rediit. Soluit serui-
lia ag. quia Cinna pulsus a collega suo octauio consule exercitum Appii Claudii corruptum in potestātē su-
am redegit: & Marium exulem cum cæteris exulibus ex Aphyrica acciuit in Italiam. Exeruerē: liberauere &
nudauere. Ergastula: ergastulum erat locus ad quem mittebantur serui fugitiui ut operas suas compediti
dominis absoluerent: nam ανων opus στέλλω mitto: sed posuit hic pro seruis catheratis. Ferro conflato:
nam catheræ ergastuli conflatae sunt in gladios. Ducis. i. Marii. Nulli: idest nullus gestabat uexilla Marii:
nisi qui iam in malorum & scelerum consuetudine uersatus esset. Nefas in castra: uel parricidium uel la-
trocinium uel proditioes. Proh fata: per exclamationem commiseratur tempora: quibus a Mario capta ē
ciuitas Romana. Quis: non interrogantis: sed obstupescētis est. Quis fuit ille dies: idest q̄ p̄ncipiosus &
letifer. Victor. i. Syllæ. Corripuit mœnia: Nam ut dictum est quattuor exercitus: quorū duo dati sūt Cneo
Carboni: & Qu. Sertorio inuasere Italiam: & prima expugnatione hostium ciuitatē Ro. diripiunt: deinde ad
Ianiculum ueniunt: ubi ab octauio consule pulsi fugiunt: Sed Marius iā tres colonias expugnabat: scilicet & I
Lauiniū Antium & Arimam optimates uero quia ipse amiserant posse resistere tantis exercitibus: uel sua ue-
pigritia militū pugnare uolebāt. Marius & Cīna recepti sūt in urbē: quā captā cædibus atq; rapinis uastauerūt.
Gradu. i. celeritate. Nobilitas cū ple. pe. q̄a nullis p̄cebat aduersæ p̄tis ciuib;: siue nobiles: siue ignobiles eēnt

PHARSALIAE

Et a nullo re, quia quicunque obuii fierent omnes occidebāt. Stat cruor in tē, non proderāt ē tēpla illis: Nam mos ē: ut qui ad tēpla deorū confugiūt tuti sint: sed tūc illis non proderāt tēpla. Lubrica saxa: quibus strata erāt paupimēta templog. Madēt, sanguine. Nulli sua profuit aetas: nulli inquit parcebāt: uel plebi: uel nobiles uel mares an foeminae: an senes: siue iuuenes: siue pueri: an infantes fuissent. Piguit, inō graue fuit militibus marianis occidere senes q ad extremū diē uenerāt. Præcipitasse: accelerasse. Annis uergētibz: declinātibz in seniu & decrepitā aetate. Non, spiguit occidere infantē paulo ante natum quod est miserrimū calamitatis genus. Primo limine: primo ingressu: qā uix natus erat. Fata, i. fila pcae: quae uix coeperāt ducere fila i fanti. Crimine quo parui: cū cōmiseratiōe qd criz men inquit cōmiserūt ipsi pueri: ut tā crudeliter occidi dberēt. Sed satis ē iam posse mori, i. sufficiebat militibus Marii q paulo ante natus erat mori poterat. Trahit, i. milites marianos. Impetus: qā quocūq trahebat eos impetus furoris: eo ueniebāt: siue nocēs: siue inocēs erat unū quēq occidebāt. Visum len ti, i. uidebatur ille piger qui quesisset nū aliquis esset syllanus: nā nullo excepto oēs trucidabant. Ignora ceruice, i. obrūcabāt quos nunq cognouerāt. Dū uacua pudet ire manu: ne ociosus quisq esset alicuius ignoti hōis caput Mario gestabat. Spes una salu. o. nam hoc signū Marius satellitibus suis dederat: ut si alicui salutari manū non iungeret Marius: statim ille occideret: si uero porrigeret: abstineret se a morte illius. unde Ancharius qdā qā manū Marius porrigere noluit: i ipsius cōspectu occisus ē. Hic Qu. Ancharius (ut refert Appianus) Mariū in capitolio sacra factuz obseruabat sperās i sacrificio iuētū facile cōciliatuz sibi. Ille ichoato sacrificio igrediētē Ancharium eūq appellatē: ab astātibz iussit interfici. Fixisse, i. porrexisse. Tremētia oscula: pro ipsoz tremētū. Pollutā, i. sanguine. Mille licet gladii: Reprehēdit eos q tā effeminati fuerūt: ut uitā redimerent osculando manū: & dicit etiā si mille genera mortis subeūda essent: satius fuisset mori q sic turpiter uiuere p osculū manus ipurissimae. Sic, i. osculādo manū. Noua si gna, i. iditā quae indicāt noua genera mortis. Mille gladii: mille genera mortis. Vix saecula longa deco. uix honestū erat illis uiris (si mō noie uiroz appellā di sunt) osculari manū cruetā: etiā si uita illis diuturna futura esset: sed cū uicturi iquit tātisper sitis: dū Sylla uictor redeat q reliqas Marii trucidabit: quanto minus uobis fuit honestū eā manū osculari? Breue dedecus: qā nō uita sed ignominia appellat. Sylla eni oēs illos interficiet. Cui uacet: uacuū sit, q. d. tēpus deerit si qs uoluerit uulgi cadauera deferre. Flere: pro flendi. Bebi: hic bebius cum numitorio: quia syllanus erat lussu marii per forum unco carnificis protractus fuit: ut ostēdit. Lafflorus. Hūc tamē: mēbrati dilaceratū fuisse Luca. scribit historiam commutans: nam alius Bebius sine ferro: ritu feraz: iubente sylla lancinatus fuit. O Bebi: ordo uix uacat flere innumeras manus coronae intercarpentis membra discerpisse te o bebi. Discerpisse membra: quia sine ferro laceratus fuit membratim. Intercarpentis: in medio carpentis: participium ab intercarpo pis. Membra: tua o bebi. Aut, i. uacat flere. Te praesage maloz: quia sic diuinabat futura fata sua Antonius. hic. n. Antonius uir cōularis & clarissimus orator occisus est & proditus a quodam seruo per imprudētiā: Marcū enim Antoniū (ut Appianus & Plutarcus docēt) ad fūdū quēdā fugiētē: agricola dilligenter occulluerat: benignēq suscepit: seruū deinde industriū i diuersoriū ire, lusserat ut uinū emeret: cauponi uero cui diligētius uinū polceret iquirenti: cām ifusurrauit auribus. Ille cū discessisset: propere ad mariū accelerans caupo: rē aperuit: qua percepta Marius laetitiae gestiens accurrit: ueluti operā necis eius suscepturus: retinentibus eum amicis: Tribunus militū Annius ad id facinus electus: ceteros intra domū imittit: quos Antonius dicēdi peritia suauissimis detinuit sermōibus: multa uarie pieq elocutus: donec Tribunus ipse domū igressus: milites itētos ad audiendum miratus: Antoniū porrate d. iherētē: iterem it: caputq ad Mariū detulit. sed audi genus crudelitatis iaudi ū nā dicitur Marius manibus caput illud ad se delatū uoluisse & cōsyderasse: & diu i cōuiuio super mensā isolēter tenuisse. Mēsa festā, i. festiuā. s. Marii. Ora, i. caput. Canis: quia senior erat: & p crines caput eius. Fimbria: miles fuit marii qui duos crassos: patrē & filiū occidit in penatibus propriis & in mutuo alterum alterius cōspectu obtruncauit: ideo crassos pluratiue dixit. Appianus tamen dicit q Crassum cum filio una fugientem cum hostes insequerētur: filiū prius occidere maluisse: ipse deinde ab insequentibus occisus est.

Ensis: & a nullo reuocatū est pectore ferrū. Stat cruor in templis: multa q rubentia cāde Lubrica saxa madent: nulli sua profuit aetas Non senis extremū piguit uergentibus annis Præcipitasse diem: nec primo in limine uitae Infantis miseri nascentia rumpere fata: Crimine quo parui cādem potuere mereri? Sed satis est iam posse mori: trahit ipse furoris Impetus: & uisum est lenti quāsisse nocētem. In numez pars magna perit: rapuitq cruetus Victor: ab ignota uultus ceruice recisos: Dum uacua pudet ire manu. spes una salutis Oscula pollutā fixisse tremētia dextrā. Mille licet gladii mortis noua signa sequant: Degenr o populus uix saecula lōga decoz est: Sic meruisse uiris nedum breue dedecus aui: Et uitam dnm sylla redit: cui funera uulgi Flere uacet: uix te sparsum p uiscera bebi: Innumeras inter carpentis membra coronae Discerpisse manus. aut te praesage malorum Antonii: cuius laceris pendentia canis Ora ferens miles festae rorantia mensae Imposuit: truncos lacerant fimbria crassos:

Tribunitio tabo: Nam cū septimū cōsulatū sibi Marius & Cīna usurpauissent: statim simul atq; magistratū inierūt: Sextus lucius trib. ple. e saxo kalendis Ianuarii p̄cipitatus ē: q; mario futuras calamitates p̄dixerat. Robora: erat locus ī carcere q; robur appellabat e quo maleficorū genus p̄cipitabat. sic dictū q; ante robuste is arcis. i. scriniis ex robore factis īduebāt: deinde p̄cipitabat: hīc tracta ē cōsuetudo de robore p̄cipitatus ē ut apud Vale. familiares gracchi de robore p̄cipitati sūt: ita & hoc ī loco Luca. ītelligit. Dicit tamē pōt robora: idest rostra ex robore facta maduisse sāguie Antonii: p̄toz ac cōsulū quoz capita ī foro p̄ rostris appēsa fuerūt: ut docet Appianus. Scauola: nō a Mario seniore iussus ē occidi: sed a minoī mario. Hīcāt Qu. Mutius scauola pōtifex maxius fuit: q; mortuo Mario seniore mioris marii iussu uestales ductus ante aras occisus ē. Neglectū: cōtēptū: q; quis pōtifex esses: tamē religionē tuā cōtēpserūt. Violata dextra: alusit ad nomē illius primi scauolae: q; dextra cōbussit. Ante ipsū: ī uestibulo ædis uestrae. Sed fessa se. sed iā in: q; senior erat: ut uix posset sāguinē effundere cū occideret. Flāmisq; pe. quā nec rogos sāguie illius extinctus ē. Septimus an. septies. n. cōsul fuit: Marius & ī septio cōsolatu mortuus ē. Oīa passo. q. p. f. po. q; nūc aduersa: nūc secūda fortūa illū comitata fuerat: nam hostis patriæ iudicatus Marius exulauit: & miturnis ī carcere cōiectus ē. Quā melior: triūphauit. n. de lugurtha de Cymbris de teutonibus: & cōsul factus. ultus: est īurias inimicorū. Mēloq; hōi. Mario q; oīa īpleuerat q; fata de illo iudicauerant futura: nā cū adhuc pubesceret Marius & ī agro morā ageret: phibēt illū uestibus excepisse nidū ab aq̄la de latū: ī quo septē pulli ferebāt cū uero domū uenisset

Sæua tribunitio maduerunt robora tabo.
Tē quoq; neglectū uiolata scauola dextra.
Ante ipsū penetrāle deæ: semperq; calentes
Mactauere focos: parum sed fessa senectus
Sanguinis effudit iugulo: flammisq; peprecit.
Septimus exequitur repetitis falcib; annus.
Ille fuit uitæ mario modus: omnia passo
Quæ peior fortuna potest: atq; omnibus uso
Quæ melior: mēloq; homini qd̄fata pararet
Iā quot apud sacri cecidere cadauera portū?
Aut collina tulit stratas quot porta cāteruas?
Tūc cum pene caput mūdi rerumq; potestas
Mutauit translata locum: romanaq; samnis
Vltra caudinas superauit uulnera furcas.

cū nido pentes admirati q̄ siuerūt a uatibus: qd̄ illud portederet: respōderūt hūc hominē septies sūmū magi stratū cū īperio consecutus. Iam quot: hīc nescio quis qui a poeta loq̄ introducitur q; pgit narrare cladē ciuiū Romanorū: q; fuit bello ciuili: qd̄ iter marii & syllā gestū ē. Marius qd̄ senior īnumerabiliū cladiū aliāq; sup alias auctore extitit. Romanis: sed iunior q; patri successit: haud puā calamitatē urbi romæ ītulit: cū Sylla sub acto Mithridate Romā fortior rediit: idq; cū Marius senior audisset: cū iā ætate cōfectus eēt: p̄tim dolore: p̄tī senectute: diē suū obiit. Marius itaq; senior cū uideret se nō posse urbē aduersus tātū exercitū Syllæ defendere: ut tamen interea ulcisceretur inimicos suos ex senatu eligi iussit quosdā quos ī carcere cōiecit & singulos eductos iugulandos mittebat ad marium iuniorē: deinde ex urbe egressus ī Sanium profugit: & Lamponiū & Thelesinum duces Samnitum ad auxilium marii iunioris cōuocauit q; atrocius Pyrrho & Hānibale Etruriā omnē atq; cāpaniā depopulati sunt: iā Sylla ad urbē applicabat: dū oēs copiae uenissent ad sacriportū & ad collinam portā: cōcurrerūt: ibi septuaginta milia hominū & amplius Sylla occidit. Sacriportū: est temesis: & est locus nō procul a præneste urbe. ubi exercitū habebat Marius: ad portā uero collinā Lamponius & Thelesinus oppressi sunt Samnitū duces: & septē milia ibi occidit Sylla: unde in magno discrimine fuit īperiū Romanū subacti Ro. regerēt a Sānitibus: q; antea a Romanis uicti fuerāt. Marius illius clarioris marii affinis atq; cognatus: ut iqt Appianus: cū ad sacriportū uenisset copias ī plūi educit: acriterq; ab eo pugnatū: uigessimū nūc dū egresso annū: sinistra acie iclināte: q; peditū cohortes: duæ eq̄tū: nō expectata aliq; conuersiōe: arreptis signis ad Syllā confugerunt: at tum primo Mario cladis origo emersit: interfectisq; plurimis: reliq; p̄nestē fugā cōtēdere. Quot cāteruas: qd̄. īnumeras. Caput mūdi. i. roma. Translata locum: q; ī piculo fuit: ne īperium Romanū trāsseret ad Samnites. Romanaq; samnis. i. samnitum populus sperauit maiore uictoriā tēpore Syllæ: q; apud furcas caudinas consecutus olim fuerit: tangit historiam. C. Veturius & Spurius posthumus consules Romani: cum ducerent exercitum aduersus Sānites: qui luceriam sociam urbem populi Romani obsidebāt. Duæ uiaē erant: una breuior: sed circumdata collibus ac saltibus: & per fauces duas ingredi oportebat altera uero latior & longior: sed quia res celeritate indigebat misserunt Romani exploratores ad Samnites sed: Sānites ratū id quod futūz erat: sub habitu pastoralis miserunt exploratores Romanis cum gregibus & armentis. Romani statim ut hāc uident greges & armenta diripiunt: pastores captiuos ad imperatorem ducunt consules quærunt de rebus hostium. pastores responderunt: Samnites omnes occupatos esse circa Luceriæ ruinam: quod romani credentes statim ingressi sunt fauces uiaē breuioris: uix ingressi sūt cū clamor exortus significauit romanos hostibus esse circūdatos: ut nullo mō exire possent: tadē cum frustra tēntassent exire ī colloctionē hostes uenerūt. Pōtius uero Sānitū dux cū uoluisset consilio pere p̄ris sui q; iussu rat filio ut omnes romanos aut īterficeret: aut dimitteret ita cōtōs subiugūt oēs missit cū maxio dēdecore & clades: & cū magna uictoria Sānitū. Potestas re. i. ipiū ro. Vltra uulnera. i. supra quā fuere clades romāoz apd furcas caudinas cum consules romani Luceriæ obsessæ succurrere uelent. Hāc historia est apud. T. Liuium. Sperauit: nam samnites ob hanc cladem sperauerunt potius ro. imperiū se consequi posse: q; tunc cum exercitum ro. clausum inter angustias caudinas tenere. Caudinas: a caudio oppido quod haud procul idē fuit.

PHARSALIAE

Sylla quoque: Sylla quoque accessit Mario qui clades romanorum auget: quas Marius senior & iunior itumferat. Vltor: id est ut partes syllanae ulcisceretur clades a Mario illatas: ipse quoque strage fecit. Exiguū: quis exiguū esset: tamē ille fuit ultor. Dūq; minus: dū recidere uult id ciuiū quod corruptum erat: recidit etiā qd sanū erat: trāslatio sūpta a medico: q cū putridū ulcus scidere uult: piculū iminet ne cū putrido sanum ampu-
ret: quod fecisse dicit Syllam supra modum. Qua morbi: qua ira impellebat militum animos: ea secuti sūt: ut occiderent marianos omnes: nam Syllae cum occidendi nullus modus esset. C. Metellus: uel ut alii dicunt offidius eius assentator: & quis iquit finis erit cædis? nondū enim quos occidi uelis statuisti: & quos seruari? tum syllā nondum constitui: Dic ergo quos occidi uis? faciā inquit syllā: & triduo amplius qngē-
tos ciues ro. pscriptit: tū demū senatus tacuit tū syl-
la duo talenta dedit illi qui proscriptos occideret. qd autem iustissimū erat ex eorū bonis qui occidebant ærariū fecit. Senatores quadraginta: equites mille & sexcētos ad mortē cōdēnauit teste Appiāo: delēscit & præmia interfectoris: & his q accusarent: & sup-
plicia occulētibus insup ascripsit: nulli inimicorū ad extremum usq; suppliciu pepercit: Verum prætores quæstores: tribunos & quoscunq; alios qui cum ho-
stibus simul quidpiam egissent summis poenis affe-
cit: dicit ergo ante Syllae constitutionē nocētes simul & inocētes pisse. Periere no. anteq inocētes pirent consūpti sunt prius nocētes oēs. Soli nocētes: occisus
nocentibus innocentes supererant: & demum in in-
nocentes sauitum est. Vnde quidam. Qu. aurelius ci-
uis ro. mediocris fortunæ uir nec dicto nec facto bel-
lis se implicans cum in foro uenisset uidit nomē suū
in tabella proscriptum. heu mihi dixit Prædia i. alba-
no me psequi: nā pp suos agros in albāo pscriptus
erat: uix hæc uerba dixerat: cū statim interfectus supue-
niens ipsū i foro obrūcauit. Tunc data: quia permis-
sum fuit cuicunq; syllano inimicos suos iterficere: &
occidētibus decreta sūt duo talēta: siue seruus domi-
num: siue filius patrē occideret. Resolutaq; re. fre. i.
libera prohibitionē legū. Non uni cūcta dā. sed sibi
qsq; dirripiebat. Fecit ge. qā occidit illos: quorum
opes affectabat occupare. Sibi: ad utilitatē suā. In-
fandū do. quia decretū ē pmiū seruis. si dominū suū
occiderent: frater fratrem: filius patrem. Certa-
tum est: filii certabant inter se uter prior occideret
patrem. In fratrum: qā frater a fratre occisus ē. Bu-
sta: s. pleta fuga id est fugientibus plēa sunt sepulchra.
Permixture uia sepultis: quia uiua corpora latebāt i
sepulchris. Latebræ ferarum: tanta multitudo fugientium erat: ut illam crudelia ferarum carpere nō possēt.
Hic laqueo fauces: cum aliter mortem fugere non possent: se occidebant ne occiderentur. Hic se præcipi-
ti: aliquis se de altiori parte ædium præcipitem dabat. Mortesq; cru. ra. ui. suas: quia facius ducebant sibi ip-
sis inferre mortem q i potestatem hostium uenire. Hic robora busti: alter sibi rogiū struebat ut se i eum
iniiceret. Desilit in flammās. i. cum uix se iugulasset: superiniiciebat se rogo. Et dū licet: id est anteq occidi
iussus sit a Sylla: uel dū superesset aliquid sanguinis. Colla ducum: ut Marii & Cinnae tello superimposita
per urbem gestabant. Medio conge. so. quia rostris imponebātur. Illic in foro. Cognoscitur: in foro co-
gnitum erat quidquid scelerum commiserant: & non corpora sed capita cæsorū in foro cognoscebantur
suspensa. Non thracia: per similitudinē ostendit crudelitatem syllanam: dicens non plura capita hominū
nec corpora in præsepibus Diomedis regis thraciæ occisa fuisse ab æquabūs suis quæ humanis carnibus ue-
scebantur: & non plura cadauera cæsorū fuerunt appensa postibus Anthei gigantis: uel ad aulam regis Oe-
nomai in uestibulo: q capita romanorū in foro pendebant. Non tantum. s. cæsorū. Tyranni bistonii: Dio-
medis regis thraciæ: nam Bistonia pars est thraciæ. Libya: nec libyæ. uidit tantum cæsorū hominum.
Antheus: gigas fuit qui hospites quicunq; per libyam transirent ad luctam inuitabat: & uictos occidebat
quorum capita postibus suis suspendebat: ut cæteros terreret: cum autem in libyam hercules uenisset puoca-
tus ab illo certauit: & sublimem illū pectori suo lacertis astrictum suffocauit. Nec græcia: oenomaus rex Pi-
sæ filiā habuit hippodamiā pulcherrimā: quā matrimonio dispōsare uolebat hac lege: ut quūq; eū curuli cer-
tamē uinceret: filia potiret: ad hoc plures forma puellæ capri cū certamē uenissēt uicti sūt: & corpa cæsorū

Sylla quoque immensis accessit cladibus ultor:
Ille quod exiguum restabat sanguinis urbi
Haussit: dumq; nimis iā putrida mēbra recidit
Excessit medicīa modum: nimiumq; secuta ē
Qua morbi duxere manus: periēre nocētes.
Sed quum iā soli possent superesse nocentes:
Tunc data libertas odiis: resolutaq; legum
Frenis ira ruit: non uni cuncta dabantur
Sed fecit sibi quisq; nefas: semel omnia uictor
Iusserat. infandum domini per uiscera ferrū
Exegit famulus: nati maduere paterno
Sanguine: cerratū ē cui cernix cæsa parētis
Caderet: i fratrum ceciderunt præmia fratres
Busta repleta fuga: permixtaq; uiua sepultis
Corpora: nec populū latebre cœpere ferarū:
Hic laqueo fauces elisaq; guttura fregit:
Hic se præcipiti iaculatus pondere: dura
Desiluit percussus humo: mortēq; cruento
Victori rapuere suas: hic robora busti
Extruit ipsa sui: nec dum omni sanguine fuso
Desilit in flammās: & dū licet occupat ignes.
Colla ducum pilo trepidam gestata p urbem
Et medio congesta foro. cognoscitur ille
Quicquid ubiq; latet scelerū. nō thracia tātū
Vidit bistonii stabulis penderet tyranni:
Postibus anthei libyæ: nec græcia mœrens

LIBER .II.

iuuenum i aula œnomaï suspensa sunt: ut cæteri ptererent: Pelops tãdem certauit: & corrupto myrtillo au-
riga puella poritus ē: dicit ergo nō plura capita i aula œnomaï fuisse suspēsa q̄ i rostris populi rōani. Aulea py-
sæa, i. œnomaï regis pysæ. Cū iā tabe: sed cū iqt hic diu stetit: suspēsa tãdē remissa ita data ē ptas unicuiq; co-
gnoscēdi suos. Fluūt: pro fluxerūt: p̄sens pro p̄terito. Cōfusa: quia non cognoscebatur. Notas: signa & idi-
tia. Puido sub, co, sur, adhuc metuebāt: quāuis ira nō nihil exticta esset. Subducit, i. clā subripit. Meq; ip-
singit hoc poeta dici ab eo quē ipse loq; itroduct q̄uix caput fratris sui dicit cognouisse. Impōere flā, i. crema-
re. Lustrasse: circuisse. Pacis syllanæ: pacē appellat

Tot laceros artus p̄sæa fleuit in aula
Cum iā tabe fluūt: confusaq; tempore multo
Amisere notas miserorum dextra parentum
Colligit: & puido subducit cognita furto.
Meq; ipsum memini cæsi deformia fratris
Ora rogo cupidū: ueritisq; imponere flāms
Omnia syllanæ lustrasse cadauera pacis:
Perq; omnes truncos cum qua ceruice recisū
Conueniat quæsisse caput: quid sāguine mæes
Placatos catuli referam: cum uictima tristis
Inferias marius forsan nolentibus umbris
Pendit in expleto non fanda piacula busto:
Cum laceros artus æquataq; uulnera mēbris
Vidimus: & toto quamuis in corpore cæso:
Nil animæ letale datum: morem q; nefandæ
Dirum sœuitiæ pereuntis parcere morti:
Auulsæ cecidere manus: execta q; lingua
Palpitāt: & muto uacuum ferit aera motu.
Hic aures: alius spiramina naris aduncæ
Amputat: ille cauis euoluit sedibus orbes.
Ultimaq; effodit spectatis lumina membris:
Vix erit ulla fides tam sœui criminis unum
Tot pœnas cœpisse caput. hic mole ruinae
Fracta sub ingenti miscēt pondere mēbra.
Nec magis informes ueniunt ad littora trūci
Qui medio periēre freto: quid p̄dere fructū
Iuuit: & ut uilem marii confundere uultum:
Ut scelus hoc syllæ cadesq; ostensa placeret
Agnosendus erat. uidit fortuna colonos
Prænestina suos cunctos simul ense receptos
Vnius populum pereuntem tempore mortis
Tunc flos hesperix latii iam sola iuuentus

Quid p̄dere fru. miror q; hoc fecerint satellites syllæ: p̄diderūt. n. fructū: q̄a deformauerūt mēbra sui inimi-
ci: & Syllæ inimicū Mariū cognoscere nō potuit: quē si cognouisset gratius fuisset syllæ. Iuit. i. satellites syllæ.
Perdere fru. quia nihilo magis cognouit eū syllā q̄ si alterius ciuis corpus eēt. Agnoscedus erat: non ita de-
formis esse debebat: ut cades inimici esset grata syllæ. Fortuna prænestina: quia: ut inquit Strabo habet præ-
neſte fortunæ templum illustre. Vnde certa eduntur oracula. Vidit colo. cunctos appo. populum pereun-
tem tempore unius mortis. Vidit colonos: sylla expugnata præneſte: sex milia præneſtinorū i campo mar-
tio: dum ipse in æde bellonæ conuocato senatu haberet orationē per satellites iugulauit: ad quorū ploratus at-
tonito senatu: iussit omnes senatores sylla quiescere & intentos animos uerbis suis p̄stare: nec q; foris gererē-
tur curare: quoniā suo edicto castigaret qdā flagitiosi. cadesbāt at i uilla publica. Nā publica uilla i cāpo mar-
tio erat: & domus oēs extra mœnia sūt appellatae uillæ: q̄a ibi p̄lerūq; aliquid cū populo agebat si sup̄eiret i-

finem cædis. Perq; omnes truncos: caput ipsum ap-
tabam ceruici cæsorū: donec inueni corpus fratris
mei. Quid sanguine: nunc specialiter nominat non
nullos qui crudeliter occisi fuerunt inter quos Ma-
rium uirum senatorium ducis ipsius fratrem: quem
dicit iubete Sylla ad sepulchrū Catuli tractū fuisse: &
ibi tāq; uictimā occisū: mēbratimq; laniatū fuisse. cru-
ribus. n. brachiisq; fractis auribus præfectis: & oculis
effosis ap̄d Catuli sepulchrū: aliq̄diu seruatus ē ut per
singula mēbra moriret: auctor Liuius. Inferias ap-
piacula. Catuli: hic est catulus: quē cū Marius occidi
iussit: oratibus amicis ut ueniā daret: nil aliud res-
pōdit Marius: mori oportet: q̄ cū sensisset Mariū ipe-
tū i se facere: cubiculo recēti calce illito: igniq; p̄caleſa
cto iclusus expirauit: & sic cōtumeliā hostis aufugit
nūc ergo Syllāq; placare uellet catuli mæes. Mariū
ducis ipsius fr̄em ad sepulchrū catuli trahi iussit: ut
ibi tāq; uictimā imolaret. Marius. s. iunior fr̄. Pēdit:
p̄pēdit: p̄sēs p̄terito. Nolētibz um. q̄ si tātā cru-
delitatē nec ūbræ catuli q̄ iustus fuerat occidi a senio-
re mario patiebāt. Vmbris. s. catuli. Nō fā. detestā-
da. Inexpleto bu. nō faciato: q̄a faciari nō poterat syl-
la cæde huius adolescētis. Vidimus q̄a poeta itrodu-
ciſ loq; dicit hoc ætate sua uidisse. Aeq; taq; u. m. q̄a
quot mēbra erāt tot uulnera i eius corpore cōspiciebā-
tur. Corpore cæ. q̄uis esset intercisus uiuebat tamen:
cū uitalia læsa nō essēt: nā singulis articulis iussit eū i-
cidi Sylla iussitq; oculos post oīa mēbra effodi: ut sui
corporis lacerationē uideret. Lætale: mortifex. Da-
tū anīæ: q̄a uitalia læsa nō erāt. Morēq; ne. iauditū
crudelitatis genus. s. p̄cere morti p̄eūtis: q̄a cū pibat
mori tamē nō poterat. Auulsus: describit quomō i
tercisus fuerit. Palpitāt lī. i. mouet. Muto: q̄a mo-
uebat ligua tamē uocē emittere nō poterat. Hic ali-
us: ex satellitibz syllæ. Euoluit or. oculos postremo
euulsit. Specta. m. i. postq; mēbra uidit tū oculi effosi
sūt. Vix erat il. s. uix credi posset tā crudele facinus: ui-
delicet unū caput accepisse tot pœnas quot mēbra in
uno corpore sūt. Sic mo. p̄ similitudinē ostēdit quo
mō laniatus erat Marius: Nō aliter ingt moles q̄ de
mōte ceciderit i corpus alicuius ipsū cōfringit q̄ erāt
dissipata: mēbra Marii: aut certe q̄le ē cadauer i undis
maris iactatū: tãdē a piscibus laniatum i littus iaciſ.

Miscēt: confundūt. Ruix: mōtis uel saxi: uel tecti.

PHARSALIAE

ber se in eam uillā recipiebant: ut tecti essent: in qua ē uilla quattuor aut secundū Liui. octo milia deditorū inermiū ciuiū Romanorū Sylla iussit interfici. Ouilia: appellauit septa illius domus publicā: ubi hos iussit interfici. Hanc uero istoriā Appianus ita refert: Lucretius Fella pnestē recepto senatores oēs q̄ cum Mario ea in urbe gessissent bellū partim interfici pti in uincula cōiecit: quos Sylla subinde adueniēs neci tradidit: iussitq̄ ex prenestē sine armis in campum prodire omnes qui in urbe morā duxissent: Ex his quoscunq̄ sibi utiles: paucos tamen e ceteris elegit. reliquos in tres partes distinxit. Romanos Sānites & Prenestinos: cum diuisi forent: Romanis i primis per pconem anūciat: quoniam morte digna perpetrassent. Veniam illis elargiri: reliquos confodi iussit: mulieribus eorūq̄ filiis liberē abire pmissit: ac ciuitatem diripuit hostiliter: opibus qdē refertā maxis i hūc igitur modū pnestē capitur. Populū puentē tēpore mortis unius: subaudi fortuna uidit populum pnestinum mori tam breui spacio q̄to solus homō periret: nā omnes ferme eorū dē momento interfecti sunt. Vnius. s. hominis non unius mortis. Tot simul isesto. hoc dicit uel pestilētia uel fame uel bello: tot iuuenes simul aliquando perire poterūt: sed uno tēpore tantam fuisse multitudinem dānatam nūq̄ auditum est: sicut Sylla nūc iussit eos interfici. Pellagiq̄ furor: ut naufragio. Subitā ruina: ut testoz. Cēliq̄ lues: idest pestilētia. Clades bellica: q̄a bello multi pierē. Poena. s. q̄ tot dāna ti ab uno occiderent nūq̄ auditum est. Vix agmīa uulgi: tanta multitudo cēloz marianorum erat ut propter dēsitatem uix syllani gladios uibrare & mouere iter eos possent. Immissa mor. quia mors fure re uidebatur inter eos Peracta cāde idest occisione. Procumbūt: anteq̄ morentur: metu cōcidebant. Dubia ceruice: quia incertum erat an mortui an uiuēssent. Strages praeit: quia alius sup aliū cumulabatur. Peraguntq̄ ca. partem cādis: quia mortui uiuos occidebant cadendo super eos. Partē: scilicet eorū qui mortui nondum erant. Graues trunci. s. grauitas illoz truncorum. Elidūt: suffocant: ut elidit oculos. Intrepidus: Sylla i seggestu confedebat oīa conspectās tāq̄ si ad spectaculū cōstitisset. Securus: sine cura. Alto tribunali. Nō piguit: nō graue fuit Syllae. Gurgēs: tyrrhenus idest tiberis thuscus: q̄ partim ut inquit Srabo p Ethuriā excurrit: deiceps ipsā dīsternās: primū qdē ab ea diuidit umbriā: postea uero Sabinos & latinos Romae ad littus usq̄ finitimos. ex Apenninis autē mōtibz Tyberis effluit igitur omnia cadauera cēloz iussit i tyberim cōiici ita & egerat Marius: nā ut inquit Appianus: iusserat ne corpora humarētur: sed fluuiō imergerent. Syllana cadauera. i. q̄a Sylla cāsa sunt. In fluuiū pri. ce. q̄ prius iactati fuerūt trahūt ad mare: sed ultimi in fluuiū minime cadere possunt ob tātā cēloz cōgeriē. In corpora. s. cecidere. Precipites rates: q̄a cū naues magno uento & remoz īpulsu agitarētur: tamē tāta uis cadauez erat ut tenerēt. Praecipites: remis & uētis īpullā. Interruptus: interclusus. Prior an. prima pars annis dēscēdit i mare: ultima cadere nō poterat: quia detinebat aqua mole cēloz. Ad molē stetit unda: idest aqua retēta ē a mole cadauez. Vis alti sanguinis: uis abundantia sanguinis traxit cadauera i mare. Effusa. s. sanguinis uis p oēm cāpū: ruēs in fluuiū: adiuit aquaz iter. Nec alueus: spaciū qdē ē inter utrāq̄ ripā. Reddūtq̄ ca. cā. emittūt corpora i terrā. Diuidit. x. tanta fuit sanguinis abūdātia: ut suffocatis undis fluminis i mare prorūpēs illi colorē īponeret purpureū. His ne: sylla. n. reipu. ro. salus uocabat cū pro rep. pugnaret: sed nūc tāta fuit crudelitate ut hoc noīe dignus nō uideat. Ingt senex: meruit ne salus rex uocari Sylla? His. i. propter hāc facta. q. d. minime. Felix: sylla a fortuna felix dictus: cum paruulus a nutrice ferret: mulier obuia salue inqt puer tibi & reipu. tuā felix: & statim quāsitā quā hoc dixisset: nō potuit iueniri. ad quod alludit poeta dicēs felix. appianus tamē ait imaginē syllae ex auro equestre ante rostra collocatam fuisse: inscriptumq̄ fuisse Cornelio syllae imperatori fortunato: sic. n. illum adulatōres in hostes feliciter pugnante appellare consueuissē: quā adulatio stabile tandem nomen obtinuit: refert item nonnulla legisse i quibus sylla ex decreto uenustū appellari se uoluit: quod non longe a felici & fausto differre uideat: meruit ne uocari felix: certe nō. Sylla se i oibus felicē uocari uoluit: unde filio suo faustum syllam nomen īposuit. Tumulum: nam sylla fuit a senatu honorifice sublimi sepulchro in campo martio sepultus

Concidit: & misere maculauit ouilia romae.
Tot simul infesto iuuenes occumbere laeto
Saepe fames pelagiq; furor subitaq; ruinae
Aut terrae caeliq; lues aut bellica clades
Nunquam poena fuit. densi uix agmina uulgi
Inter & exangues immissa morte cateruas
Victores mouere manus. uix caede peracta
Procubunt: dubiaq; labat ceruice: sed illos
Magna premit strages: pagitq; cadauera par.
Cedis: uiua graues elidunt corpora trunci. / tē
Intrepidus tanti sedit securus ab alto
Spectator sceleris: miseri tot mila uulgi
Non piguit iussisse mori: congesta recepit
Omnia tyrrhenus syllana cadauera gurgēs.
In fluuium primi cecidere: in corpora summi
Praecipites haerere rates: & strage cruenta
Interruptus aquis fluxit prior amnis i aequor.
Ad molē stetit unda sequens: nā sanguinis alti
Vis sibi fecit iter: cāpumq; effusa per omnem
Praecipitiq; ruens tyberina in flumina riuo:
Haerentes adiuit aquas: nec iā alueus amnē
Nec retinent ripae: redduntq; cadauera cāpo:
Tandem tyrrhenas uix eluctatus in undas:
Sanguine caeruleū torrēnti diuidit aequor.
His ne salus rerum: felix his sylla uocari:
His meruit tumulū medio sibi tollere cāpo:

LIBER .II.

Hæc rursus: reuertitur ad propositum ostendens maiora esse quæ timent romani q̄ ea quæ olim sylla intulit. Hoc ordine: qualis fuit syllanus: talis erit Pompeianus & Cæsarianus ordo bellorum. Hic exitus: finis erit huius belli futuri: ut tot sint occidendi inter Cæsarem & Pom. quot fuerunt occisi inter Syllam & Mariū.

Grauiora: quoniam illi pugnabant propter uindictam: sed Cæsar: & Pom. martem collaturi sunt: ut romano potiantur imperio. Multum humani: maior pars humani generis congregatur in prælia maiori damno q̄ fuerit illud syllanum. Maxima mercede s bel. hanc sylla mercedem maximam bellorum arbitrabatur: cum

roma recepta foret marianis factis exulibus. Vel sic Maxima erat merces marianis exulibus ut romam redimerent a syllanis: sed Pompeius ac Cæsar nō cōtentabuntur hac mercede: quoniam maiorem affectabunt. s. seruitutem romanam. Hos alio fortuna uocas: o fortuna tu uocas hos duces ultra mercedē mittēdi partes aduersas in exilium. Olim: aliquando concurrent Pompeius & Cæsar potiundi imperii gratia. Sic mœsta: imponit finem orationi illius lenis: qui præteritæ memor calamitatis futuram romanorum miseriam lugebat. At non: quædā romana præclara familia portia: quæ a tusculo opido traxit originem: illustris duobus claris uiris. s. censorio & uticensi catonibus. Huius uticensis Catonis soror Seruilia Iunio Bruto nupsit: de qua hic Brutus editus præclaram mulierem Portiam Catonis filiā in uxorem accepit. Igitur & nepos & gener erat Catonis: ad quem suam facturum est orationem. Cū enī tota ciuitas esset in tremore: solus Brutus securus uidebatur. quoniam erat magnanimus. Terror: ē i agēte: ut puta i bellis: tremor i patiēte. Et pars: subaudi non erat pars populi lugentis. Motus pa. qui hoies pauidos efficit. Parrhasis he. legis apd Home. atq̄ Oui. quādam adoloscētulam calistone dictā iunonis instinctu i ursā fuisse cōuersā: quā (ut aiūt) i polum arcticū trāstulit: quæ Parrhasis dicta est a parrhasia ciuitate archadiæ de qua fuit. oriūda uocabat ēt helice. Ait itaq̄ q̄ ursā iā flexerat cursus suos. quādo brutus se domū Catonis contulit. Non ampla. quoniam neq̄ libidini neq̄ iactæ uitæ Cato stoicus additus fuit. Cognati ca. q̄a & nepos erat & gener catonis. Publica fa. de statu ciuitatis cogitatē iuenit catonē. Vigē enī cōsiliū tota non oportet dormire nocte ut ait Home. Cūctis ti. cunctoq̄ gratia timore afficiebatur.

Oībus expulsæ: hæc oratio i deliberatiuo genere cōstitutahabet honestatē: quoniam illud laudibus psequē qd̄ ab oī uiro laudari deberet. Suadet. n. Cato. reāne redomi a bellis ciuilibus absolutū: qd̄ officiū suasoris ē boni uiri. Sola si. o cato solus es refugium uirtutis ab oībus aliis remotæ. Captat bēuolētiā ab auditore ostendēs rē eius magnificā. Fortūa: siue prospe

Hæc rursus patiēda manēt: hoc ordine belli lbitur hic stabit ciuilibus exitus armis:

Quāq̄ agitāt grauiora metus: multūq̄ coitur

Humani generis maiore in prælia damno.

Exulibus mariis bellorum maxima merces

Roma recepta fuit. nec plus uictoria syllæ

Prestitit inuisas penitus q̄ tollere partes.

Hos alio fortuna uocas: olimque potentes

Concurrunt: neuter ciuilia bella moueret

Contentus quo sylla fuit: sic mœsta senectus

Præteriti q̄ memor flebat: metuensq̄ futuri

At non magnanimi pcussit pectora bruti

Terror: & in tanta pauidi formidine motus

Pars populi lugentis erat: sed nocte sopora

Parrhasis obliquos helice cū uerteret axes:

Atria cognati pulsāt non ampla catonis

Inuenit insomni: uoluentē publica cura

Fata uirum: casusq̄ urbis: cūctisq̄ timentem

Securūq̄ sui: fariq̄ his uocibus orsus.

Omnibz expulsæ terris olimq̄ fugatæ

Virtutis: iam sola fides quā turbine nullo

Excutiet fortuna tibi: tu mente labantem

Dirige me: dubium certo tu robore firma.

Nāq̄ alii magnū: uel cesaris arma sequātur

Dux bruto cato solus erit pacem ne tueris

Incōcussa tenēs dubio uestigia mundo:

An placuit ducibus scelerū populiq̄ furētis

Cladibus immixtū ciuile absolvere bellum?

Quēq̄ sue rapiūt scelerata in prælia cause:

Hos polluta domus: legesq̄ in pace timendæ:

ra: siue aduersa nūq̄ uirtutē tibi excutiet: hoc ē nullus rex euentus tibi uirtutē auferre potest: fortuna ē rei incertus euentus. Namque alii: arguit ab honesto ut Cæsarem aut Pompeium non sequatur: ut alii faciūt imperiti. In concussa uestigia tenens: idest firma uestigia tenens in uirtute tueris pacem? an bellum gerere uis? Mundo dubio: idest toto orbe in bellum concitato uis tueri pacem? ac si diceret solus es qui pacem tueri debes. An placuit absolvere: absolvere idest perficere unde uestem absolutam in omni re perfectam appellamus: absolvere etiam est a damnatione liberare. Brutus igitur inquit o Cato uis ne absolvere idest perficere bellum ciuile te alicui ducū fauente? Est autē ordo: an placuit scilicet te immixtū ducibus scelex & cladibus populi furentis absolvere bellum ciuile. Scelerata: quæ non tuēde libertatis grā fiūt. Quæq̄ suæ ra. Suasit Brutus: ne bellū ciuile igredere: Cato a cōsequēti nā si ita i qnto Cato bellū patieris: id pbare uideberis: & cæteri libētius bellū hoc suscipiēt. Nūc arguit hoc mō. Cæteri igt excusari poterūt: q̄ aliqua cā impulsū bellū petāt: tu uero nulla excusationis causa moueris: duæ sunt causæ scilicet impulsua & ratiocinatiua impulsua ē q̄ ipellit hoīem sine cogitatōe ulla nō prius hita ratione ipsius rei. Ratiocinatiua est quotiēs prius diligētius considerata re & ratione ad eam accommodamus cæteri habent causam ratiocinatiua: quia uel com. modi cōsequēdi uel incōmodi uitādī causa bellū petunt. Hos puluta domus idest causa uitandi incōmoda.

PHARSALIAE

Hos ferro fugi. fa. hoc causa consequendi cōmodi. Fides: subaudi semp rapit a superioribus: alii enim pro-
miserūt seg Cæsare uel Pōpeiū: etiā si rueret mōdus: iō promissa fides ruīa mūdi trahit aliquos. Poluta: no-
cēs. Domus: qui delictum aliqd cōmiserunt uel parricidiū: uel adulteriū: uel furtū: unde libenter bellū hoc
amplectunt: ut possint effugere supplitiū futurorum. Leges: quæ improbis pœnam statuunt. In pace: qā i
bello ipunitas sceleg: amatur: ubi sperat unusq; licēter uiuere. Hos furto: cā consequendi cōmodi. Fa-
mes. i. paupras: qā i bellū proficiscunt pauprate ducti. Permiscenda si. quia fide astricti sequuntur: alii cæsa.
Alii Pom. quam seruare non possunt sine mūdi rui-
na: necesse est ergo ut ruat mundus. Nullum fu. ne
mo ira parcitus ad hoc bellum proficiscitur: quasi di-
cat tollerabilius esset si ira & indignatione inimicitia-
rum moti bellum peterent: sed cum spe commodi
hoc faciant iniustior causa est. Mercede: scilicet quā
uterq; dux militibus suis promittit. Tibi uni. Vali-
dum argumentum cur non debeat ipse huic bello i-
teresse quoniam nulla causa excusabili hoc fecisse ui-
debitur: nam alii causa uitandi incommodi: tu uero
cupiditate uideberis bello interesse. Quid tot: argu-
it a iustitia: nam qui innocentiam per omne tēpus ui-
tæ seruauit: debet i ea perseverare: nam si bellum pe-
tis innocentia tua corrumpetur a nocentia: & ab of-
ficio innocentis & itegri uiri desistes ergo debes te o
Cato. mouereāte acta uita ut nolis inocētibus cō-
numerari. Tibi: o Cato. Immunē: criminis iēptē.
Corruptis moribus: cū mores totius mundi cupi-
ditate corrupti fuerūt: tu uero icorruptus es. Quid
p. q. d. nihil si bellū hoc petieris. Hoc solum: o Cato
hoc p̄m̄um consequeris: Nam cæteri in castra nocē-
tes proficiscuntur: tu uero innocens ut primum pro-
ficiseris nocēs efficieris: ergo a bello d̄siste: qd te nocē-
tē faciet. Pretiū: hyrōia: imo penā. Alios: nocentes.
Non tā. nunc p̄ exclamationē detestat hoc consiliū
ut noli cato bellis ciuilibus iteresse. O supi: phibete
hoc nefas: ne hoc bello Ca. uir inocens se iserat: si uero o Cato hoc feceris tibi uni cædes ascribēt nā si qs uult
neratus fuerit dicet se periisse magis tuo tælo q̄ aliorum: maior ergo pars huius belli tibi ascribetur. Ferali-
bus: idest lætiferis uidelicet mouisse manus. Has. scatonis. Nec pila lacertis. i. ne tua brachia ferantur in cæ-
dē Romanog. Pila: sunt tella Romana. Ferantur: scilicet temere ideo cæca nube dixit. Eat icassum: euane-
scat: Nam si semel te immiscueris scelestis ciuibz tua omnis uirtus periisse uidebitur. Ingeret: inculcabit se
tibi. Quis nolet: quasi dicat omnes. Morti qui occidi cupiēt a te. Alio uulnere: idest alterius militis: tamē
te auctorem fuisse cædis suæ dicet. Melius. o brute dissuasti q̄ nō sit proficiscendum in bellum: sed nunc sua-
de quid sit faciēdum: nā non satis est q̄ monueris qd sit fugiēdū: nisi ēt qd sit faciēdū. Hoc ergo dicit Brutus
o Cato consiliū tuum debet hoc esse: ut a bello ciuili remotus in aliqua regione solus permanes: & ibi
tua tranquillitate animi fruaris: & per similitudinem ostendit ut securus uiuat in solitudine a scelestis homi-
nibus remotus. Nam quēadmodum altiora cæli non sentiunt perturbationem: nullamq; uentorum uel ful-
gurum uel fulminum procellam: ita tua mens quæ cælestibus comparanda est omni perturbatione uacare
debet. Solus: o Cato. Melius: q̄ hunc uel illum ducem belli ciuilis sequare. Sicut: fac ut eādem serues stabi-
litem propositi tui quam sydera seruant quod ab initio sibi imposuit diuina prouidentia ab eo non decliat
ita & tua mens quæ cælestibus comparari potest. Cælestia: ut sol luna semper eodem motu suum cursum
perficiunt: hinc est quod Stoici crediderunt stellas & non solum corpora cælestia animata esse: sed etiam ter-
ram mare deos esse: sicut Cicero etiam ostendit dicens: Solem lunam stellas: & non solum corpora cælestia
sed etiam terram mare deos esse: quia reguntur ratione quadam: & quod omnia animata intelligentia per-
maneant: nam cū uidemus solem & lunam semper & eadem ratione moueri: nec unquam a cursu suo de-
clinare: id sine ratione non posse fieri arguebant: & rationem habere non posse: nisi animata essent: sed ualde
decepti sunt: non enim animata sunt cælestia: sed deus diuina prouidentia angelum uel spiritum siue intelliz-
gentiam ut theologi dicunt imposuit cælestibus: qua reguntur & gubernantur: & ideo non sine summa ra-
tione mouentur. Suo lapsu: diuina prouidentia hoc faciente. Fulminibus: cælestia quæ in alto sublata sūt
nullam aeris perturbationem sentiunt: sed crassus hic aer humilior & terræ propinquior succenditur fulmi-
nibus: sic tu o Cato. Aer: proprior terræ scilicet Crassus. Ima telluris: idest pars inferior terræ. Ventos: hic
aer terræ propinquior in nubibus inuoluitur: & e nubibus ignes ætherei erumpunt qui pacem & tranquillitē
hanc perturbent. Tractusq; coruscus: significat fulgura quæ scisis nubibus erumpere uidentur. Olympus:
pars cæli altior: uel Olympus excellenti uertice mons thessalia tantus attollitur: ut summa eius teste Solino
cælum accolat uocent: ara est in cacumine ioui dedicata: cuius altaribus si qua de extis inferantur nec disant.

Hos ferro fugienda fames: mūdiq; ruina
Permiscenda fides: nullū furor egit in arma.
Castra petūt magna uicti mercede tibi uni
Per se bella placēt quid tot durasse per annos
Profuit immunē corruptis moribus aui?
Hoc solum longe precium uirtutis habebis:
Accipient alios: facient te bella nocentem.
Nec tantum o supi liceat surialibus armis.
Has ēt mouisse manus: nec ipsa lacertis
Missa tuis cæca telorum in nube ferāt
Nec tanta incassum uirtus eat: i geret omnis
Se belli fortuna tibi: quis nolet ab isto
Ense mori quāuis alieno uulnere labens?
Et scelus esse tuū? melius trāquilla sine armis
Ocia solus ages: sicut cælestia semper
Inconcussa suo uoluuntur sydera lapsu:
Fulminibus propior terræ succenditur aer
Imaq; telluris uētos tactusque coruscus

LIBER .II.

uentosis spiritibus: nec pluuia disuuntur: sed uolente anno cuiusmo di relicta fuerint: eiusmodi reperiuntur: & omnibus tempestatibus a corruptelis aurarum uindicatur quicquid ibi semel est deo consecratum. Litte-
rae in cinere scriptae ad usque altera anni cerimoniam permanent. Excedit: superat nubes: nam in aetherea regio
ne non nubes non uenti sunt: sed omnia quiescentia silent. Lege deum: deorum uoluntate factum est ut omnia
caelestia sint quiescentia. Minimae reges, humiles res & terrae propinquas perturbat. Summa, alta. Quae laetae caesa-
ris: alia ratio cur non debeat bella ciuilia sequi Cato: ne Caesaris licetia augeat armos: nam si Caesar uiderit te esse se-

Flamarum accipiunt: nubes excedit olympus
Lege deum: minimae rerum discordia turbat.
Pace magna tenent: quam laetae caesaris aures
Accipient tantum uenisse in praelia ciuem:
Nam praelata suis nunquam diuersa dolebit
Castra ducis magni: nimirum placet ipse catoni
Si bellum ciuile placet: pars magna senatus
Et duce priuato gesturus praelia consul
Sollicitant: perceretque alii quibus adde catonem
Sub iuga pompeii: toto iam liber in orbe
Solutus caesar erit: quod si pro legibus arma
Ferre iuuat patrius: libertatemque tueri
Nunc neque pompeii brutum nec caesaris hostem
Post bellum uictoris habes: sic fatur: at illi
Arcano sacras reddit cato pectore uoces:
Summum brute nefas ciuilia bella fatemur:
Sed quo fata trahunt uirtus secura sequetur:
Crimen erit superis: & me fecisse nocentem
Sydera quis mundum uelit spectare cadentem
Expers ipse metus: quod cum ruat arduus aether:
Terra labet mixto coeuntis pondere mundi:

cutum Pompeii ciuilia bella mouente gaudebit: & licentius
arma contra reprobos sumet: & dicet Cato arma sumpsit:
sic Caesar sumere potest. Nam praelata: quod Pompeii sequaris:
non dolebit Caesar: nam se satis placuisse Catoni existima-
bit: cum bellum ciuile a Catone probabitur. Diuersa:
inimica. Magni Pompeii. Nimirum placet: quod si Catoni
placet bellum: & ipsi Caesaris magis placet: quod eiusdem seten-
tia sunt: idem approbat & improbat: uel nimirum placet: si si-
bi: gloriae & nimis superbit Caesar: si bellum placet catoni.
Pars magna: alia ratio: si tu bellum ciuile secutus
fueris te Pompeio subiicies: sicut ciues omnes Romae para-
ti sunt seruire Pompeio: imo omnes Pompeium sollicitant
ut bellum hoc suscipiat: quoniam seruire parati sunt: si
tu id feceris: omnes serui tunc erunt propter Caesarem. Sol-
licitant: si Pompeium: ut uelit imperium suscipere contra Caesarem.

Adde Catonem: tunc omnes alii serui erunt: & solus Caesar li-
ber iudicabit. Pars magna: quia ex maiori parte sena-
tus imperium Pompeio demandabatur: ut bellum sus-
ciperet contra Caesarem. Priuato duce: id est Pompeio quo
tempore nullum magistratum gerebat. Consul: id est Mar-
cellus & Seruilius: quibus consules essent: tamen quia in
bello uidebant praestantissimum ducem Pompeium esse
ideo ei priores partes dedere. Sub iuga Pompeii: si ipse
uelit se subicere Pompeio omnes quidem seruiunt:
praeter Caesarem. Quod si pro legibus arma: sed si in-
quit Brutus o Cato hoc bellum uelis sequi: ut pro liber-
tate & patria pugnes: scito me ante uictoria nec Caesa-
ris: nec Pompeii hostem esse: post bellum uero me
hostem fore uictoris. Pro legibus: romanis: ut leges
defendant aduersus Caesarem qui iura omnia diuina

& humana perturbat. Libertatemque tueri: scilicet aduersus Caesarem qui eam persequitur. Post bellum: uter eo-
rum uictor fuerit eius hostis ero. Summum brute nefas: cum aliquid suadere uolumus si ostendere possu-
mus id esse honestum utile: delectabile: facile: & necessarium: nihil superest quod ad suasionem afferre possimus: & econ-
uerso si dissuademus turpe: inutile: difficile: triste: & non opportunum: sed iter omnia necessarium maximum est. Parum & non
esset id quod suadere uolumus & honestum & utile esse si fieri non posset. Cum igitur Brutus. Suadere conatus sit
ab honesto: ne uelit iteresse bellis ciuilibus Cato: idque negare non posset honestum esse: & innocentiae suae conuenire.
In principio orationis suae id confirmat Cato: sed ad necessarium confugit: ostendit quoque honestum esse id quod suase-
rit Brutus: tamen necessitate compelli se ait: ut una cum ceteris uelit Pompeium in bella sequi. Fatemur: fatemur inquit
cato esse nefas sequi ciuile bellum: & si ab eo abesse possimus id aequius esset: uerum cum nos fata compellant quibus resi-
stere non possumus: si quid turpe in hoc erit: non mihi: sed diis erit ascribendum. Virtus: sensus est idem quem Euripides
in tragedia. Hecuba posuit: omne quod necesse est sapientibus seruit. id est necessitas seruit sapientibus: si necesse est aliquid
esse nemo resistere potest: si non resistit: ergo seruit necessitati sapientis. sed ille dicit quod necessitas seruit sapienti: &
recte. Sapiens. nam cum intelligit aliquid esse necesse facit id esse uoluntarium: unde desinit esse necesse: ita etiam hoc loco
uolumus & nos sequi bellum ciuile: quia necesse est. Crimen erit superis: si omnes nocentes sunt: ego quoque nocens ero
culpa deorum. Trahunt: arguit a necessitate. Sydera: probat argumentum: cum tanta sit totius orbis terrarum pertur-
batio quod est quod inter perturbationem omnium solus ipse quiescere uelit: Probat a necessitate si totus orbis terrarum
perturbatus est: nemo potest esse tranquillus: & quod sit perturbatus appetit: nam signa caeli mare & terra significant uniuerso or-
bi terrarum magnum & inuitabile periculum instare. Expers metus: uidetur Cato philosophi non seruare gra-
uitatem: quia dicit se terroris non posse esse expertem: philosophus animum ita constituere debet: ut nihil me-
tuat: nihil speret: & nulli passioni subditus sit. Aduertendum est autem quod uir fortis sicuti omnis uirtus in
medio consistit: ita ipse medium teneat: alioquin a uirtute desinit: siue ad extremum per excessum declina-
uerit: siue per defectum ad aliud contrarium extremum declinauerit. Vir fortis dicitur qui non timet: quod non
sperat: qui non gaudet: qui non dolet: sed timet tantum quae sunt timenda. Si uero non timet quae sunt timen-
da: declinare incipit ad extremum per excessum: nam appellatur audax: si uero timet ea quae non sunt timen-
da per aliud extremum declinat: nam timidus esse incipiet: sed quotienscunque aliquis per excessum timet

PHARSALIAE

da contemnit: potest in audaciam & furorem incurrere. Terror autē est supra facultatē hominis: aut secundū facultatem: si supra facultatē consideratur dupliciter: aut secundū magnitudinem: aut secundū magis & minus secundū magnitudinē est: uerbi causa multi hostes maiore terrorem incutiunt q̄ pauciores secundū magis & minus ē: ut si hostes uicini sint magis timēdi q̄ remoti: i hoc terrore potest iterpidus ēē uir sapiēs & fortis: terror ē supra facultatē hominis: de quo hic loquitur cui resistere nemo pōt: ut terrā motus diluuiū incendia prodigia, quæ sunt supra facultatē hominis: & si q̄s hunc terrorem non sentiret: iā nō fortis: sed i sanus & furēs diceretur. Nunc ergo Cato dicit se timere hunc terrorem: qui gentibus instat: qui est huiusmodi: ut facultatē hominis super: quē si q̄s cōtemneret non fortis: sed forens appellabitur: quod i sequētibz probat Cato quum dicit: procul hunc arcete furorē. O supi, hic locus ex arcanis philosophiæ depromitur. Compressas tenuisse māus: sumptū est ex prouerbio, nam dicere solemus ignauis cū omnes prouidēt periculo: iste manus tenet cōpressas. Coeuntis mundi, i. corruētis. Gentes ne furorē: totus orbis terrarū ad hoc bellum concurrat: ego ne solus i ocio perlistam: q. d. nō. Furorē hesperium, i. bellū ciuile. Ignorē: i. extremis terrarū partibus positā. Reges alio sub sydere: id est alio climate habitantes q̄ Ro. Diducti fre, diui si per maria nauigantes ad hoc bellum. Procul hūc arcete furorē: q̄a non esset fortitudo: sed potius amētia non timere hoc bellum. Clade: ciuili bello. Me securo, i. sine cura manente. Ceu morte: ego inquit non aliter ero urbi Romæ ac libertati: q̄ pater solet ēē filio nam sicut pater adest in funere filii: nec solū uult adesse: sed rogum struere: faciem tenere quam rōgo subiiciat. Ita ego iterero exitio Romæ patriæ & patri libertatis: dum ad finem peruenero: & si ueram libertatem retinere non potero: umbram saltem libertatis amplectar: dōc aliquis sit exitus. Producere funus, i. comitari pompam funeris. Ad tumulos: id est dum fertur ad sepulchrum. Inseruisse: immicuisse. Atris, i. rogilibz: ut cadauer filii cremetur. Constructo ag, bu, i. constructa pyra ad cadauer comburēdū. Ipsum, i. iuuat patrē. Tenuisse faces: quod ministerium a propinquiorebus præstatur. Ante reuelar: eodem modo me geram in ruina patriæ & libertatis. Reuellar: a bello. Umbram: declarat illud: nomen libertatis. Sic eat: quoniā ita diis placuit ut nullus sanguis absit huic bello ciuili. Piacula, i. expiationes: uel scelera ppter q̄ bellum patimur. Nullo sanguine: nec meo quidem. Immites: implacabiles: qui exorari non possunt ut imperio ro. parcāt. Outinam: tantū absit inquit: ut ego solus uelim a bello ciuili remotus esse: immo si fieri posset me libetē p po. ro. & libertate deuouerē: exēplo deciorū. Duo fuerunt Decii pater, i. & filius: alter bello gallico se deuouit: alter latino: cum uterque dux, i. Decius & Manlius cum latinis sequenti die congressuri essent, habuerunt uterque i somniis: cuius exercitus dux periret: uictoriam haberet: ubi illuxit inter se communicauerunt consilium de somniis & sic inter eos conuenit ut si altero cornu milites pedē referrent: tunc imperator se deuoueret pro omnibus: forte accidit q̄ sub sinistro cornu: ubi Decius consistebat: cohortes refugerent: tum uero Decius ritu Gabino cinctus toga prætexta se deuouit. M. Valerio sacerdote pontifice maximo uerba deuotionis scribente deinde præliū ingressus: fortiter pugnans occisus est: & ex eo loco ubi se deuouerat hostes cessere: tan q̄ procella ingens percussisset ipsos: & uictores fuere ro. eodem modo filius se deuouit bello gallico: itidem precatur cato de se. Pœnas cunctas, i. pœnas confectorum. Cateruæ hostiles, i. multitudines latinorum. Geminæ acies: hinc Cæsar inde Pompei. Rheni: quia germanos secum ducebat cæsar uictos iuxta rhenum. Medius, i. positus inter utranque aciem. Peruius, i. penetrabilis. Excipiam uulnera, i. a telis omnium confodiar. Hic: *ΘΕΙΚΤΙΚΩΣ* dixit, i. huius hominis Catonis. Quicquid ro, i. quicquid supplicii crimina populi ro. meruerunt: id omne in meum caput redundet. Mores, i. scelesti nā uero est. Ad iuga: populi inquit nil meruerunt: ut pereant: quia parati sunt parere uictori: ego uero qui patri non possum seruitutem libentius pro omnibus peam: q̄ pro libertate pugnē. Ad iuga, i. seruitutē. Me solum: q̄ seruire nō possum. Me fru, le, q̄a tamen si arma sumplerim p senatu: tamē uideo me frustra suscepisse. Hic dabit hic: *ἀναδιλωσις* q̄ semp uehemētiā aliq̄ significat. Hic iu, i. Catōis q̄ solus ē q̄ resistat tyrānis.

Compressas tenuisse manus: gētesne furorē
Hæspērū ignotæ romanæq; signa sequent?
Deductiq; fretis alio sub sydere reges?
Ociā solus agam: pcul hunc arcete furorē
OsUPERIT: motura dacas ut clade getasq;
Securo me roma cadat: ceu morte parentem
Natorum orbatum longum producere funus
Ad tumulos iuuat ipse dolor: iuuat ignibus
Inseruisse māus: cōstructoq; aggeri busti atris
Ipsum atras tenuisse faces: non ante reuellar
Exanimem q̄ te cūplectar roma: tuumque
Nomen libertas: & ianem psequar umbram.
Sic eat: immites romana piacula diui
Plena ferant: nullo fraudemus sanguine bellū.
Outinam cæliq; deis herebiq; liceret
Hoc caput i cūctas damnatū expōere pœnas.
Deuotum hostiles decium pressere cateruæ.
Me geminæ figant acies: me barbara telis
Rheni turba petat: cunctis ego peruius hastis
Excipiam medius totius uulnera belli:
Hic redimat sanguis populos, hac cæde luat
Quicquid romani meruerunt pendere mores.
Ad iuga cur faciles populi: cur sæua uolentes.
Regna pati pereunt: me solum iuadite ferro:
Me frustra leges & inania iura tuentem.
Hic dabit hic pacem iugulus: finemq; laborz

LIBER .II.

Post me, post mortē meā. Non opus est bel. q̄a nemo erit q̄ resistat. Quin pu. si. concludit animi sui sententiam: ut sequatur Pom. q̄ decreto senatus arma contra Cæsarem sumit: nam hic bellū contra Cæsarem iustius suscipere uidetur: ut senatus auctoritate: quasi pro p̄ria & libertate pugnaturus sit. Publica si. q̄a auctoritate senatus pompeius arma sumpsit. Nec si for. fa. sed ita seq̄r Pom. ut etiā parta uictoria iperium populi ro. i libertate eē ueli: q̄ si aliter efficere uoluerit opinionem suā falsam eē iueniet: uel. n. sibi concedere. Fauebit: ut Pō. uicat. Hūc: Pom. lus mūdi: ut ipe dominus sit orbis terraz. Cōpertū: exploratū ē pōpeio. Nec

Gentibus he speris: post me regnare uolenti
Non opus ē bello. q̄n publica signa ducemq̄
Pompeium sequimur: nec si fortuna fauebit
Hūc quoq̄ totius sibi ius p̄mitere mundi
Non bene cōpertum ē. ideo me milite uincat
Ne sibi se uicisse putet sic fatur: & acres
Irarum mouit stimulos: iuuenisque calorem
Excitat in nimios belli ciuiliis amores.
Interea phœbo gelidas pelente tenebras
Pulsatæ sonuere fores: quas sancta relicto
Hortensi mœrens irrupit martia busto
Quodam uirgo thoris melioris iūcta mariti.
Mox ubi connubii preciū mercesq̄ soluta est
Teretia iam soboles: alios fecunda penates
Impletura datur gemias ex sanguine matris
Permixture domos: sed postq̄ condidit urna
Supremos cineres miserando concita uultu
Effusas laniata comas: contusaq̄ pectus
Verberibus crebris cineresq̄ igesta sepulchri
Non aliter placitura uiro: sic mœsta profatur.
Dum sanguis inerat: dum uis materna peregi
Iussa cato. & geminos excepi sceta maritos
Visceribus lassis: partuq̄ exhausta reuertor
Iam nulli tradenda uiro. da fœderaprisci
Illibata thori: da tantum nomen inane
Connubii: liceat tumulto scripsisse: catonis
Martia: nec dubium longo quærat in æuo
Mutarim primas expulsa an tradita tædas:
Non me latorū comitem: rebusq̄ secundis
Accipis: in curas uenio partemq̄ laborum.
Da mihi castra seq̄: cur tuta in pace reliquar
Et sit ciuili propior cornelia bello?

p̄creandi filios: statiffeci tibi & hortensio sicut iusseras: non postq̄ desino a puerpio ad te confugi: obsecrās ut me iteq̄ suscipe uelis: & cū finis uitæ meæ uenerit sepulchro iscribas. Hic iacet Martia Catōis. Sāguis. si. iuuenilis ad cōcipiēdū. Vis materna. sicut cōcipiēs parere possē. Visceribus lassis: fassiq̄ āplius cōcipe nō possūt. Prisci tho. q̄a primo fuit cōiūcta tibi. Illibata: icorrupta. Nomē iane: sine fructu coeūdi. Nec dubiū: mihi cōcedas hoc cato: ut dubitari nō possit: an expulsa fuerim a te: an tua spōte tradita Hortensio: q̄d si nō feceris uidebor repudiata. ne igit̄ i hūc errorē icidā obsecro te ut me suscipias. Expulsa: q̄ si idigna cōnubio tuo. Tradita: spōte tua. Nō me: nō uel̄ iqt ducta secūdis rebus tuis: ut existimes me nō amore tui: sed potius felicitate rerum tuaz uenisse. Da mihi castra: nec inquit uelim me domi relinq̄s in ocio: sed tecū in castra ducas q̄a sicut dignum ē ut Cornelia sequatur Pom. sic etiam nec Martia deserat Catonem. In curas. i. ut tuarum curarum sim particeps. Cornelia: quæ Scipiōis filia fuit: & mortua Iulia Cæsaris: Pompeius duxit corneliam.

bat: q̄ itel ligeret bella ciuilia futura. Horrifica: q̄a horrorem i uultu ostēdit ituentibus. Duro. i. sauo uultu nullam humanitatē ostendens. Vt primū: dicit causam cur pmiserat crescere crines & barbā. Rigidam: in asperā frontem descēderant crines. Mœstamq̄. s. erat passus barbā crescere: quā mœrorē significat. Vni: so- lus cato erat q̄ posset apte humani generis lugere miseriam: q̄ instare uidebat expers erat ip̄e cupiditatis: nec huic magis q̄ illi fauebat: sed cōmunē tantūmodo reipu. utilitatē seruabat. Vni uā. i. licet ip̄i Catōi. Odiis. s. inimicitia: quia nec amore: nec odio cuiusq̄ mouebat cato: uacuu. n. erat omni perturbatione mentis. Prisci

Vni quippe uacat studiis odiisq̄ carenti
Humanum lugere genus. nec fœdera prisci
Sunt tentata tori: iusto quoque robur amoris
Restitit: hi mores: hęc duri immota catonis
Secta fuit: seruare modum: finemq̄ tenere:
Naturamq̄ sequi: patriæq̄ impendere uitā:
Nec sibi sed toti genitum se credere mūdo.
Huic epulæ uicisse famem: magniq̄ penates
Summouisse hyemem tecto: pretiosaq̄ uestis
Hirtam membra super romani more quiritis
Induxisse togā. uenerisq̄ huic maximus usus
Progenies. urbi pater est: urbiq̄ maritus:
Iustitiæ cultor: rigidi seruator honesti.
In commune bonus: nulloq̄ catonis in actus
Surrepsit: partemq̄ tulit sibi nata uoluptas.
Interea trepido discedens agmine magnus
Mœnia dardanii tenuit campana coloni.
Hęc placuit belli sedes: huic summa mouēti
Hostis in occursum sp̄as extendere partes.
Vmbrosis mediam quā collibus apœninus
Erigit italiā: nullo qua uertice tellus
Altius intumuit propiusq̄ accessit olympo.
Mons iter geminas medius se porrigit undas
Inferni superiq̄ maris: collesq̄ coercet
Hinc tyrrhena uado frangentes æquora pisæ:

ad speciē descēdit. i. pietatē. Rigidū: dī rectū: & q̄ flecti nō pōt ulla ai pturbatiōe. In cōe bonus: q̄a p̄priū ino- cētis ē oībus p̄desse nulli nocet. Nota uoluptas. i. naturalis uoluptas q̄ naturalis ē hōi: sic cupiditas & libido: nō solū ueneris sed ēt aliæq̄ rege q̄ uulgo appetunt ut diuitiæq̄ & honoz nullā ptē habēt i Catonē inimicū uo- luptatū omniū. Nata. i. naturalis. Surrepsit. i. clā irrepsit q̄a titillatiōibus q̄busdā uidet irrepe uoluptas: cū sē- sus naturæ flectit. Partēq̄: q̄a nulla cupiditate flecti poterat. Interea: cū tāta esset i urbe trepidatio: quātā su- pius Luca. descripsit: iā Pom. ex urbe trepidus discesserat: & i cāpaniā uenerat ubi cōparato exercitu castra po- siturus erat obseruās qd nā Cæ. facturū ēt ut illi ueniet: i Italiā occurreret. Mag. Pom. nā maximo rege om- niū metu uersat Pom. Trepido: festino & timēti simul. Dardāii colōi. i. capuæ a capy: nā capys cū Aenea tro- iā i Italiā uēit: de quo Vir. At capys hic nomē cāpanæ dī urbi. Hęc sedes. i. cāpana. Placuit. i. Pōpeio. Hic: ex cāpania. Sūma mouēti. i. de sūma rege pugnare parātū. Sp̄as ptes. i. ne q̄ parte Cæsar posset i Italiā ueni- re: qn obuios milites haberet. Occursū. i. ut occurreret hosti cæsari. Vmbrosis: nūc describit locū ubi castra Pōpeius posue. expectaturus & obseruaturus qd Cæsar faceret: placuit Pōpeio extendere sp̄as ptes ea pte q̄ Apœninus mōs oēm Italiā mediā umbrosis collibus senegaliā atq̄ cāpaniā mediā diuidens scabrosis & cliuo- sis collibus in finē cāpaniæ tendit. Vmbrosis collibus: q̄a scabrosis finibus Appēninus in finē cāpaniæ tendit. Nullo uertice: a nulla parte. Olympo. i. cælo ut ibi tuto loco castra pōeret. Mons: de hoc Appēnino loquit̄ dicēs quō Italiā oēm mediā diuidit. Gemias undas: hic mōs ea pte q̄ tēdit i lōgū: mediā diuidit Italiā a dexte- ra pte mare i feḡ spectat a sinistra siculū usq̄ fretū p̄gredit̄. Inferni. i. tyrrheni. Supi. i. adriatici. Colles: q̄ in Italia sūt utrinq̄. Tyrrhēa uado: primo qdē hic mōs Appēninus nō nihil tēdit i boreā. deīde uergēs in aust̄q̄ tyrrhenū mare spectat: & Lunā. ciuitatē. Lucā. Pisas. Pistoriūq̄: & Florentiā nobilissimā Tusciæ ciuitatem ad meridiē lingt: hic tandem i modū cubiti se flectēs ceu portus sui partē i adriaticū mare iaciens p̄montorium

PHARSALIAE

facit i cuius p montorii extremitate syracusani tyrãidẽ Dyonisi fugiẽtes urbẽ ancõa cõdidere. Hinc: ab hac pte. Tyrrhẽa æquora: qã nõ nihil i boreã tẽdit. Illic: ab illa pte. Ancon: obnoxia. s. e. i. subiecta. Dalmaticis fluctibus: ubi sunt populi istriae. Fõtibz hic uastis: Nũc dicit de appenino multos flu. descẽdere: & alios qdẽ i supẽ mare: alios i ifẽz defluẽ. Hic. s. Appenĩus. Cõcipit: generat. Gemini põtũ. i. feri & supi maris. Metaurus: flu. e. q. pter labiũ Fanũ oppidũ. & qã ibi fortũ Fanũ fuit iõ Fanũ eẽ appellatũ uolũt. Crustumĩ: flu. q. pter labiũ Ariminũ. Sapis: flu. q. pter labiũ Casenã. Ifaurus: flu. q. pter labiũ pisaugz. Sena: flu. q. pter labiũ senegaliã: q. sinus galliã dẽ. Aufidus: flu. e. Cãnaz: ubi Hãnibal exercitũ Ro. deleuit. Vndas adriacas hunc flu. mõs Appenĩus effũdit i adriaticũ marẽ & galliã cisalpinã respicit. Quoq; magis nullũ. s. conspicit ab hac pte. Soluit se i nul. am. i. nõ capit ullo ane. Eridanus græcã: Padus latine dẽ Eridãus ut nõ nulli uere sũt dictũ: eo q. circa padũ pascua opima sunt & ouibus opportũ ab enion lana & anion lucz: undã dãstã appellãt sceneratores lucri. Tellus soluit: quia oẽs Italiã fluiũ i padũ deriuant. Fractas syl. Vir. Flu. uioz rex eridãus caposq; p oẽs: cũ stabulis armẽta tulit. Hespĩãq; ex aq; qã oẽs pene Italiã fluiũ deriuãt i illũ. Fabulã. s. e. dicit notã esse fabulã phaetontis filii phœbi & Climenes q. decidit i padũ. dicit ergo phaetontẽ curz duxisse: haud pcul a terra: adeo ut oẽs fluiũ nimio calore solis deficaerit: sed solus Eridanus tato calori restitit ut deficari nequerit ex quo magni tudinẽ illius amnis ostẽdit. Coro: populea: qã circũ data sũt priã padĩ his arboribus i corðarum modũ. Phaetõ: filius solis eẽ at dictio trissyllaba. Varro p syl naliphẽ ptulit. Quũ te deiectũ flagrãti fulmine phæton. Ducẽs diẽ pro. qã nesciebat regere paternos currus. Pronũ: pcliue i terra uergẽtẽ. Trãuerso li. non recto quo ire cõsueuerat. Loris: curribz partẽ p to to. Flagrãt: loris. i. ardenti curru. Gurgitibus rani: mio calore dfficcatis. Pẽitus tel. pu. qã pẽitus ardebat: & tãtũ calorẽ solis sustinẽ nõ poterat. Pares un. phe. igni. qã solus calori restitit. Nec mior: nõ minor eẽt padus nilo nisi q. nilus maior uidẽt: qã quotãnis unũ uersã inũdat ægyptũ & eã secũdissimã facit: unde nilus q. si veos i luo nouus limus. Aegypti: iacẽtis per plana: qã ægyptus i plano posita eẽ. Vnde iter Scythas & Aegyptios maximũ certamẽ fuit: qã nã priores nati eẽnt. Aegyptiũ se primũ his rõnibz natos dicebãt: q. il la regio eẽt tẽperatior: & p cõsequẽs ubi aer tẽpatior eẽt: bi primũ etiã genus humanũ natũ fuisse Atuero Scythã. cõtradicebãt cũ se prius natos assererẽt nõ fieri posse hoc: sed cũ sit humilis ægyptus & i plão iaceat: iõ postremã fuisse qã fluctibus maris drelicta fuerit: nã cũ primũ deus elemẽta & aq; a terra sepauit: primo regionẽ suã. i. septẽtrionẽ: qã altior eẽ a mari destitutã fuisse: & iõ ibi primũ hõies natos eẽ. Stagnaret: qã facit ægyptũ oẽm nilus eẽ stagnũ: tũ cũ mũdat eã. Nec mior hic istro: nec padus minor eẽt istro nisi q. ister anteq. i mare uẽiat oẽs undiq; amnes cõprehẽdit: hic flu. alio noĩe Danubiũ dẽ: q. sexaginta amnes capiẽs. vii. hostis i pontũ ifluit. Nõ solus: qã. lx. amnes accipit: &. vii. hostis i pontũ ifluit sicutũ. Dexterora pe. nũc. d. a dextera pte quos flu. habeat. Tybrim: tyberis a dextera parte ex hoc mõte descẽdit Thufciã uersus. Rutubãq; cauũ. i. pfundũ flu. q. i finibus liguriã labiũ. Vulturnus: flu. e. q. pter labiũ Capuã. Nocturnã edi. au. far. sarnus flu. q. pterfluit uelẽu cãpaniã: Et ostendit naturã huius flu. q. nebulã crassã & obscurã facit: ut noctẽ imitari uideat. Lyris: e. flu. iter põpetos & Vulturnus labẽs iuxta minturnas. Maricã um. s. syluã a marica nympħa Latini mĩe q. templũ habuit i ripa lyris. Vestinis aq; .i. au etus cursu ab aq; q. defluũt a uestinis populis: nã lyris quẽ antea claniin appellabãt labiũ p agros uestioz. Cul ta. i. arua. Salernis: q. mons ferme i uisceribus suis Beneuẽtũ habẽs i Salernũ respicit. Salernũ: oppidũ cãpaniã dictũ a sileĩ amne p ævĩoĩoĩxĩov. i. mutata litterã. Macra: dictũ a ppietate rei: qã macer eẽ fluiũ p põ tremulũ labẽs: qã tã rapide & humiliter fluit: ut et naues sustinere nõ possit. Nullas al. i. naues. Lõgior edu. idest ab aquilõẽ respicit Padũ & galliã oẽm Cisalpinã. Surgit: attollit in aerẽ. Gal. ru. i. Galliã Cisalpinã. De uexas: inclinatã alpes. pars altior Appenĩni ab aqlõẽ padũ pspicit: deide Mantuã. Parmã. R. hegiũ. Paduã: & alia oppida lõgior hoc dicit quod & supius dictũ eẽ quomõ Appenĩnus i modũ cubiti se flectẽs: uel pte sui potius

Illinc dalmaticis obnoxia fluctibus ancon.
Fontibus hic uastis immesos cõcipit amnes:
Fluminaq; in gemini sparsit diuortia ponti.
In leuum cecidere latus: ueloxq; metaurus
Crustumĩq; rapax: & iuctus sapis ifauro:
Sennaq; & adriacas q. uerberat aufidus udas.
Quoq; magis nullum tellus se soluit in amnẽ
Eridanus fractas deuoluit in æquore syluas
Hesperiamq; exhaurit aq;: hũc fabula primũ
Populea fluium ripas umbrasse corona
Cũq; diem prouum transuerso limite ducens
Succendit phaetho flagrantibus æthera loris:
Gurgitibus raptis penitus tellure perusta
Hunc habuisse pares phœbeis ignibz undas.
Non minor hic nilo: si non per plana iacentis
Aegypti libycas: nilus stagnaret harenas.
Nec mior hic istro: nisi q. dum permeat orbẽ
Ister casuros in quelibet æqñora fontes
Accipit: & scythicas exit non solus in undas.
Dexterora petens montis decliua tybrim
Vnda facit: rutubãq; cauum: delabitur inde
Vulturnusq; celer: nocturnãq; editor aurã
Sarnus: & umbrosã lyris per regna maricã
Vestinis impulsus aquis: radensq; salerni
Culta siler: nullaq; uado qui macra moratus
Alnos uicinã percurrit in æquora lunã.
Longior educto qua surgit i aera dorso
Gallica rura uidet: deuexasq; aspicit alpes:

in adria
uero fir
appellat
li fertili
feretibu
cis au jo

Tucum
Vomer
Indigen
Hesper
Extend
Longio
Soluer
At post
Extrem
Cæsar
Gaud
Hesper
Atq; i
Bella
Qua
Arua
Conce
Tunc
Ancip
Cessur
Moeni
Saxor
Tela p
Pronio
Cũ terr
Flatib
Si rur
Aeoli
Qua
Aequo
Vend

nam leg
torquẽ
lũrate
gnatq;
paration
sus uetis
rum sequ
uel põ e
xatapul
uirga p
lẽ q. dict
huc mar

LIBER .II.

in adriaticū mare uergens: p̄montoriū facit: in cuius extremitate ueteres gr̄ci urbē Anconā condidere: post uero firmū: Picenū. Aſculū. Marſos. Pelignos respicit: deinde alteꝝ flexū faciens altissimus uerticibus garganeis appellatis i adriaticū mare iſluēs Maſſiliā ciuitatem amplectit̄. Ferax. ſ. Appēninus abūdans: q̄a ibi ſunt populi fertiliſſimi: nā. Vmbria & Maſſia abūdantiſſimæ regiōes fuere. Sabello. i. ſabinio: i eā ptē uergēs. Piniferis. i. ferētibus pinus. Indigenas. i. idē gēitos. idigenæ dicunt̄ q̄ nō aliūde uenerūt: ſed idē nati ſūt ubi habitāt a gr̄cis αὐ τοῦ οὐνεο. Nō deſerit ante: ut ante dictū: habet fere i uiſceribus Beneuētū. Salernos. Lucanos: donec ex

Tūc umbris maſſiſq; ferax: domitusq; ſabello
Vomere piniferis amplexus rupibus omnes
Indigenas latii populos: non deſerit ante
Heſperiam quā cum ſylleis clauditur undis
Extenditq; ſuas in templa lacinia rupes.
Longior italia donec confinia pontus
Solueret incumbēs: terrasq; repelleret æquor.
At poſtq; gemino tellus eliſa profundo eſt
Extremi colles ſiculo ceſſere peloro.
Cæſar i arma furens nullas niſi ſanguine fuſo
Gaudet habere uias: qd̄ nō terat hoſte uacātes
Heſperia fines: uacuoſq; irrumpat in agros:
Atq; ipſum nō perdat iter: conſertaq; bellis
Bella gerat: non tam portas intrare patentes
Quam fregiſſe iuuat: non tā patiente colono
Arua premi: q̄ ſi ferro populentur & igni.
Conceſſa pudet ire uia: ciuemq; uideri
Tunc urbes latii dubiæ uarioq; fauore
Ancipites: quanquam primo terrore ruentis
Ceſſuræ belli denſo tamen aggere firmant
Mœnia & abrupto circundant undiq; uallo:
Saxorumq; orbēs: & quæ ſuper eminus hoſtē
Tela petant altis murorum turribus aptant.
Pronior in magnū populus: pugnatq; minaci
Cū terrore fides: ut cum mare poſſidet auſter
Flatibus horriſonis hūc æquora tota ſequūt̄.
Si rursus tellus pulſu laxata tridentis
Æolii tumidis immittat fluctibus eurum:
Quāuis iſta nouo uentum tenuere priorem
Æquora nubifero polus conceſſerit euro
Vendicat unda notū: facilis ſed uereteſ mētes

nam legitur apud Joſephum: & pultarchum ueteres uſos fuiſſe hoc genere tormenti: unde tormētum dicit̄ a torquēdo: quia magna ui torqueſ bombardā. Sup: p̄ deſup a mœnibus. Pronior: nūc dicit̄ populi quā uolūrate fuerit. omnes qd̄m erant p̄niroes i Pom. ſed metu cæſaris ab eo deterrebant̄. Populus. ſ. Italus. Pugnatq; minaci cū ter. ſi. q̄a hīc fides ad Pom. trahit: idē terror cæſaris ab eodē illos deterret. Vt cū mare: p̄ cōparationē oſtēdit quomodo animi populorū i diuerſas ptes diſtrahebāt̄: nā ſicut maris unda iſerta ē cū diuerſis uētis agitāt̄: primo ſi auſter flauerit ſequit̄ auſtꝝ unda: at ſi deinde flare cœpit eurus: tunc relicto auſtro eurus ſequit̄: ita animi populorū diſtrahebant̄ i uarias ptes. Vendicat undā notū. i. unda maxima notū trahit: uel pōt̄ eē hyppallage. p̄ uēdicat notus undā. Auſter: uētus a meridie p̄flās gr̄cæ notoꝝ. Hūc: auſtrū. Laxata: pulſata. tellus. i. ſubterranea ſpelūca: ubi æolus uētos clauſos habere dī apoetis: quos cū uult emittere ſua uirga pcutit terrā. Tridētis æoli: q̄a æolus tridētē habet ſicut Neptūnus: quo impat uētis. Eug: uētū oriētale q̄ dictus ē q̄ ſi αὐροῦ τοῦ εὐρεῶν. i. ab aurora fluēs. Priorē uētū. i. prioris uēti reliq̄as: q̄a prioris uenti ipetu ad huc mare criſpat̄ & tremulum ē. Facis ter. quīs pugnet cū terrore fides tamē uī maiore hēt terror a cæſare.

PHARSALIAE

Dubiamq; fidē: q̄a pro fortuna mutabaf fides. Gens: libo p̄erat etruria. Cæsar. M. Antoniū cū cohortibus q̄nq; misit Aretiu: Libo ubi audiuit iā adesse Antoniū trepidus aufugit. Nudata. sē. Vmbria ther. Thermus p̄tor tenebat tigniū oppidū umbriæ cæsar factus certior Vmbriā a thermo teneri: & omniū uolūtates sibi cōciliare. Pōpeiū: Curionē cū tribus cohortibus q̄s p̄isauri & Arimini habebat misit: Cuius aduentu cognito diffusus municipii uolūtate cū q̄nq; cohortibus thermus aufugit & curio oppidū recepit. Nec: Sylla: hic sēio ris fuit filius q̄ faustus ē agnomiatus: ubi senatuscōsulto cū decreta mauritāia eēt: Philippus tri. ple. intercessit.

Auspiciis pa. q̄a bella feliciter gessit sylla: unde se felice appellari uoluit: q̄ ē filio faustū Syllā nomē impositum. Varrus: cæsar audita deditioe thermi oppidi cōsensus uolūtati municipū tertiæ decimæ legiōis cohortes euocauit ex p̄sidio auximōq; p̄ficiscit: hoc oppidū tenebat actus. Varrus aduētū Cæsaris cognito milites Vargz circūstūt ofone: docētq; q̄ sit uolūtates municipū hōz oratiōe. p̄motus Varrus eductis cohortibus fugere tētauit: sed tamē ex p̄rio ordie pauci milites illū cōseret manū adhortat: sed cōmissio p̄lio deserit a suis: ps demū fugit: reliq; ad cæsarē transfugit. Varrus: ordo ē. Varrus ruens p̄ diuersa mœnia neglecto tergo fugit: ea pte q̄ syluæ sūt & saxa. Alæ ad. i. cohortes cæsaris appropiqtæ pulsarūt Auximō oppidū nō pcul ab Ancōe. Neglecto ter. q̄a mō hac mō illac petebāt milites. Syluæ: p̄ loca auia fugit trepidus desertus a suis. Lētulus: q̄ p̄erat Asculo: cū de cē cohortibz: & cū audiuit aduētū Cæsarē: ipse quoq; trepidus relicto oppido fugit: Hic Lētulus cū deserto Asculo fugeret icidit i lubiliū rufū q̄ p̄mittebat a Pōpeio: ut picēi agri ciuitates & populos cōfirmaret: ab eo amōitus q̄ gerat a cæsarē: milites accepit & cōtra ctis militibus Pōpeiū corphinū ad Luciū domitiū Aenobarbū puēiūt: & cōiūctis copiis oppidū mūuer ut se a Cæsarē tueat. Diuertit. i. a fuga ad se reuocat acies asculanoz. Dux. Lētulus. Agmie: q̄a a suis desertus ē. Nullas co. q̄a solus ipse Lētulus cū uexillis aufugit: alii uero milites eius ad Cæsarē cōfugerūt. Tu quoque nu. nūc dicit scipionē deseruisse luceriā ciuitatē q̄q; robustissimis illā mūitā cohortibus teneret: nā ibi duabus legiōibus Scipio: p̄fectus erat. Legiōes at hæ ante sub Cæsarē militauerāt: nā cū Gallia i aliud q̄nq; mū Cæsarī progata eēt: fauēte Pōpeio cū quo cæsar affinitate tūc cōiūctus erat: q̄ cū stipēdiis decreta eēt i supplementū unā legiōē Cæsarī Pompeius dedit. Postq; uero crassus cum exercitu a Parthis deletus ē: duæ legiones Cæsarī detractæ sunt sub prætectu parthici belli iminentis: q̄a senatuscōsultum factum est: ut duæ legiones ad bellum parthicū mitterētur. Vna a Cneo pompeio: altera a cæsarē: Sed cæsar cū esset certus de uolūtate inimicorū suorum ex senatuscōsulto legionem suā pompeio reddidit: & q̄ntādecimā legionem: quā ipse i gallia ci teriore habuerat ex sēatufcōsulto itē tradidit: Has legiones dicit i p̄sidio Luceriæ positas fuisse q̄bus p̄erat Scipio: q̄ tametsi firmos accertos milites haberet: tamen & ipse terrore cæsaris p̄asidium deseruit. Nudata. s. p̄asidio & militibus suis. His castris: i p̄sidio Luceriæ. Seducta cæsaris armis. i. ab armis q̄a senatuscōsultū factū eēt: ut duæ legiōes mitterent ad bellū p̄thicum: una a cæsarē: altera a Pōpeio: sed has legiōes prius i supplementū exercitus Pom. cæsarī tradiderat. Qua: pube. Suppleuit gallica damna. i. supplementū exercitus Pōpeiū dedit cæsarī: & suppleuit exercitū: cuius pte bello gallico cæsar amiserat. Ipse: cæsar ad bella uocaret. s. gallica. Socero: cæsarī ut uteret hac legiōe: & sāguinē eoz p sāguine & gloria sua effuderet. Ac te corphini: Lētulus ut dictū ē Asculū tenebat: hic audito cæsaris aduētū ex oppido statī p̄grediēs milires secum ducere conatus ē: sed a maiori pti militū deserit: icidit aut i lubiliū rufum a Pōpeio magno missum ad cōfirmādas picēi agri ciuitates: hic a lētulo multos accepit milites auditus q̄ facta erat a cæsarē. s. q̄ municipiū uolūtates inclinatæ erāt i cæsarē cōtractis undiq; cohortibus quos potuit milites secū adduxit & magnis itineribus corphinū itēdit ad. L. domitiū Aenobarbū successorē cæsarī a senatu destinātū q̄ p̄erat corphino: cæsar eo confestim cohortes duxit cū cohortibus iā q̄nq; p̄missis q̄ pontē fluminis interrumpēt distantē ab oppido passuū: circa tria milia: cæsar cū ad pontē uenisset proeliū cōmissum est: milites statim Domitiā repulsi se i oppidū receperunt: cæsar ad oppidū cohortes ducit ad murosq; castra ponit: & oppidū magnis opibus itercludere itituit. Interea. L. Domitius desperatis. Cn. Pōpeiū auxiliis fugā pabat: id cū sensissent milites cēsentes salutis suæ quoq; habendā esse rationem ipi cum cæteris Domitiū circūstāt: ipsumq; pductū i publicū custodiunt: postea die ubi illuxit p Lētulū facta deditioe Cæsar i potestate acceptos: educi iussit: fuerūt aut patricii tribuni militum egresq; Ro. & patricioz liberi: iter quos erat. L. Domitius corphini p̄fectus & Lētulus spiter rufus Varrus Quintilius quæstor. L. rubrius & Domitiū filius: hos oēs Cæsar cōtumeliis & cōiūctis militū suorum phibitos iculumes ex uiculis dimisit: accepto tamē Corphio: hoc hēt historia: quā breuiter Luca. amplectit.

Terror erat: dubiamq; fidem fortuna ferebat.
Gens etrusca fuga trepidi nudata libonis:
Iusq; sui pulso iam perdidit umbria thermo
Nec gerit auspiciis ciuilia bella parternis
Cæsaris audito conuersus nomine sylla:
Varus ut admotæ pulsarunt auximon altæ
Per diuersa ruens neglecto mœnia tergo
Qua syluæ: qua saxa fugit. depellitur arce
Lentulus asclea: uictor cedentibus instat:
Diuertitq; acies: solus ex agmine tanto
Dux fugit: & nullas ducentia signa cohortes.
Tu quoq; nudatam commissæ deseris arcem
Scipio luceriæ: quanquam firmissima pubes
His sedeat castris: iam pridem cæsaris armis
Parthorum seducta metu: qua gallicadamna
Suppleuit magnus: dumq; ipse ad bella uoca
Donauit socero romani sanguinis usum. ret:
At te corphini ualidis circumdata muris

LIBER .II.

Tecta, i. nō in oīa priuata aedificia dixit corphini. Tua clas. ser. hi. n. milites uel ps eoz ex deletibus Pom. fue-
rūt quos sub potestate sua dicit habuisse domitium quibus aliquādo foz Pō. obsederat: quo tēpore M illo cir-
cundatus corona militum non ausus dicere causam damnatus est de cāde clodii. Polluto milloni. i. nocenti
cādis clodianae. Oppositos: obfesso a militibus pom. foro ne qua uis fieret iudicibus: & causā suā dicere co-
actus est millo: pro quo orationē isignem Cice. habuit. Dixit. s. domitius. Nubē. s. pulueris: nam ex puluere q
sublatus erat cognouit adesse Cēsare: deinde post puluerem acies conspexit. Ardentes. i. fulgentes. Virgili.

Tecta tenēt pugnax domiti: tua classica seruat
Oppositus quondam poluto tyro miloni.

Vt procul immēsam campo confurgere nubē

Ardentesq; acies percussis sole corusco

Conspexit telis: socii decurrite dixit

Fluminis ad ripas: undisq; immergite pontē

Et tu montanis totus nunc fontibus exi:

Atq; oēs trahe gurgēs aq̄s: ut spumeus alnos

Discussa compage feras: hoc limite bellum

Hæreat: hac hostis lentus erat oīa ripa

Præcipitem cohibete ducem, uictoria nobis

Hic primū stans cēsar erat, nec plura locutus

Deuoluit rapidum nequicq̄ mœnibus agmē:

Nam prior e cāpis ut conspicit amne soluto

Rumpi cēsar iter: calida prolatus ab ira

Non satis est muris latebras quæsisse pauori

Obstruitis campos: fluuiisq; arcere paratis:

Ignauī. non si tumido me gurgite ganges

Summoueāt: stabit iam flumine cēsar in ullo

Post rubicōis aquas: equitū pperate cateruæ:

Ite simul pedites: ruiturum ascendite pontem

Hæc ubi dicta: leuis totas accepit habenas

In cāpū sonipes: crebroq; simillima nimbo

Trans ripam ualidi torserunt tela lacerti:

Ingreditur pulsa fluuium statione uacantem

Cēsar: & ad ruitas hostis compellitur arces:

Et iam moturas ingentia pondera turres

Erigit: & mediis subrepsit uinea muris.

Ecce (nefas) belli reſeratis agmina portis

Captiuum traxere ducem: ciuīsq; superbi

Constitit ante pedes: uultu tamen alta minaci

Nobilitas recta ferrum ceruice poposcit

Scit cēsar pœnamq; peti: ueniamq; timeri.

Viue: licet nolīs & nostro munere dixit

eē iterpositio: ut dicat o nefas: quasi deſetetur hanc pfidiā militū qui ducē suū prodiderūt hosti. Cōstitit. s.
Lu. domitius. Ciuīs superbi: cēsaris. Vultu minaci: quāuis ante pedes cēsaris stetit Domitius tamē mina-
ci uultu intuebatur cēsarem: qui cupiebat potius interfici q̄ supplex uiuere. Nobilitas: domitii generositas
& magnanimitas. Recta ceruice: non demisso collo sicut supplices facere solent. Poposcit ferrum: quia mo-
ri mallet. Scit cēsar: cēsar intellexit illum potius mori uelle q̄ uiuere: sed tamen ueniam dedit Domitio
ac ceteris quos in captiuitatem redactos contumeliis militum prohibitos incolumes dimissit. Pœnamque
peti: scit Domitium petere mortem. Viue licet nolīs: licet sciat hoc esse Cēsar: tamen ait: uiue etiam inui-
tus. Et nostro munere dixit: quia in potestate nostra sita est uita tua. Cerne diem: idest uiue.

Ardentes are cateruas. Immergite: rūp̄te fluminis
pontē. Et tu mōtanis: ad ipsum torrentē apostro-
phat. L. domitius: quē rogat ut totas uirces contra-
hat: & iflatus hūc Cēsaris impetum retineat: quod
si fecerit uictoria prima Domitio attribuetur: quod
ibi primū ab ipetu suo Cēsar smoratus fuerit. Exi:
egredere o amnis: sed torens erat sine nomine. In-
gentes trahe aquas. i. contrahe oēs aquas ut implea-
ris & ingēres quoq; naues sustinere possis. Alnos:
naues. Discussa compage. i. ut dissoluant naues ni-
mia ui aquarū. Hoc limite hereat. i. hoc termīo re-
tardeſ Cēsaris impetus. Lentus: ab impetu suo tar-
datus. Cohibete. s. cōmilitōes cōprimite. Victoria
noī. cēsare ab ipetu suo rep̄sum eē instar uictoriæ
nobis erit. Nec plura lo. hæc ut dixit Domitius ita
ē fecit: nā milites statī ad flumē cōcurrūt: & pōtē de-
moliri parāt. Deuoluit. i. emittit ex mœnibus. Ne-
q̄q; nā cēsar audiēs aduētare cohortes domitii: idē
gnatus magna celeritate cohortes suas duxit: & ibi
cōmisso p̄lio statī domitiāi repulsi i oppidū se recipi-
unt. Prior cēsar significat ducis diligētiā q̄ prior ex
oībus uidit: ubi sibi obstaculū fieret. Amne soluto:
idest soluto pōte amnis. Prolatus: q̄si poro latus a
se ipso quasi alienus eēt: ira nimia p̄citus. Quæsisse
latebras pauori. i. ut se i muris abscondāt pauore deter-
riti. Gāges flu. ē idē: de cuius ortu ignorat: sicut ni-
li: hic nō paucioribus hostiis oceanum ingredī q̄ ni-
lus: bene elegit hūc fluuiū gangē cēsar ingentem: ut
ostēdat se nulla ui reprimi posse. Post rubiconis. a.
postquā rubiconē semel traieci: nullus fluuius erit q̄
me retinere possit. Pontē ruiturū: priusq̄ eueratur.

Hæc ubi dicta. s. sunt a cēsare statim eius iperū exe-
cuti sunt milites. Leuis: uelox. Totas acce. habet. i. oī-
bus eq̄s ad pōtē delati sūt milites. Crebroq; similli-
nym. tāta teloz copia fuit: ut iber cælitus cadere ui-
deſ: posuit nymbū pro uēto cū pluuia. Validi lacer.
pro ualidoz militū lacerti. Vacatē: uacūū hostibus.

Pulsa sta. i. pulsīs militibus: q̄ in statiōe pōtis positi
fuerāt. Arces: corphini. Erigit tur. nā positis ad mu-
ros castris oppidū ipsū magnis operibus munire isti-
tuit cēsar: ut illud expugnaret. Ingentia pō. turres fa-
cit quæ rotis uehi possēt quocūq; uellēt. Subrepsit.
clā admota est. Vineæ: tegmen ē i modū turris quæ
admota muris defendit milites: q̄ mœnia concutere
& effodere uoluerūt. Ecce: facta p Lētulū deditiōe
Lu. Domitiū milites sui cū ceteris apprehēsi ad cē-
sarē traxerūt. Agmīa: mil. tes domitiāi. Nefas: pōtē

PHARSALIAE

Victis iam bona spes partibus esto: hoc uelim esse principium meae clementiae: ut omnes intelligant aduersae partis me non ideo arma sumpsisse ut crudelitatem uelim exercere in ciues: sed ut iniuriam potius propulsem quam inferam. Esto bona spes: exemplo tui seruati ceteri ciues omnes bene sperent de Caesare: ut facile a nobis ueniam impetrent. Exemplumque meum: id est esto exemplum meae mansuetudinis & clementiae. Vel si libet arma: non recuso quin iterum arma repas contra me: & si uiceris nolo mihi gratiam fieri. Vel: pro etiam. Retenta: iterum tenta: quanuis tibi semel male cesserit. Nihil paciscor: id est nullum pactum faciam. ueniam quam tibi cedo. Heu quanto: deplorat ignominiam Lu. Domitii Lucanus: quod coactus fuerit ueniam a Caesare accipere cum honestius mori debuisset. Parcere romano pu. quia hoc fuit magno dedituri cori romanis ciuibus: ut ueniam ab hoste accipere cogeretur. Poenarum: declarat illud pudori: hoc inquit loco supplicii magni: ut ignoscatur habuit: quia meliorem causam secutus est. Ignosci ciui. Domitio: ordo est. Hoc ignosci fuit extremum poenarum ciui quod quia sit secutus castra patriae. Extremum poenarum: hoc fuit loco extremi supplicii: ut sibi ignoscere tur: quasi ingens facinus admiserit. Extremum: ultima poena qua nulla maior esse poterat. Premit il. quod indignabundus & interitus a Caesare esset Domitius: tamen iram in pectore clauderebat: & cum diu cogitasset: quid nam faceret an bello secederet: an in aliquam solitudinem se reciperet deliberat ut potius moriatur quam ipse ceteris bellum gerentibus in pace quiesceret. Premit: claudit. Virgilius Premit altum corde dolorem. Et secum: scilicet cogitat quae sequuntur. Petes: adibis ne romam quasi beneficium caesaris probans quod te dimiserit incolumem. Degener: si hoc feceris scilicet. Recessus: solitudines. Medios belli: se ipsum alloquitur: o ignaue adhuc dubitas: quasi tibi morituro non intelligas satius esse in bella ruere. Rumpe moras: id est omnes dilationes frange. Rue certus: id est rue in media hostium arma: ut interficiaris: & sic pereat donum caesaris qui te incolumem esse uoluit: & sicut dixerat Domitius fecit: nam se ad exercitum Pompei recepit. Sed aliter res ipsa tamen sese habet nam Domitius captus Corfini radio uitae uenenum hausit: postquam uero biberat audita Caesaris clementia: poenituit facti: & omni opere ut uiueret annixus est ut scribit Plinius. Nescius interea: redit nunc ad Pompeum: dicens quid fecerit: postquam audiuerit Caesarem quaecumque praesidia romana debellare. Parabat igitur Pompeius ut firmaret exercitum aduersus Caesarem. Capti ducis: scilicet Domitii. Immixto robore: ex diuersis milibus parabat exercitum. Partes: quae erant aduersae caesari. Lang: antequam castra moueret Pompeius primo orationem ad suos milites habere uoluit: ut animum tentaret omnium: quo fortes studiosique arma sumerent contra caesarem. Classica: signa mouendi castra: classicum signum est militare: tuba cōtorta. Secuturo phoebo: die sequenti. Iras militis: id est ut iram sumeret contra hostes. Veneranda uoce: propter uenerandam uocem ducis Pompei & maiestatem: quo attentos orationi suae milites faceret. Osceleg: ultores: haec oratio est indeliberati uoce: cuius finis est suadere arma contra Caesarem esse sumenda: suasio finem habet utilitatis honesti & facili: ut ostendimus quod suadere uolumus esse utile: delectabile: facile: honestum: & necessarium: hic arguit ab honesto & a facili magis: deinde beniuolentiam capiat primo a persona commilitonum: qui secuti sunt Pompeium & fortiter arma pro patria sumpserunt contra parricidam Caesarem. Osceleg: ultores: Sumit beniuolentiam: laudans eorum res gestas: quod scilicet arma fortiter sumant uindicandi sceleris causa. Melioraq: signa: a causa arguit: a re ipsa beniuolentiam comparabimus: cum nostram causam extollendo laudabimus: aduersariorumque uituperando deprimemus. Meliora: id est quae senatus populusque romanus mihi tradidit. Vere romana manus. q. d. studiosa libertatis: & qui pati non potestis seruitutem caesaris. Non priuata arma: sed publica ad illud respicit: quod caesar bellum gerebat contra patriam priuato consilio. Ardent hesperii: beniuolentiam comparamus a persona aduersariorum tribus locis: uidelicet in odium in inuidiam: in contemptum: aduersarios inducendo: quos nunc in inuidiam adducit: res eorum superbe & crudeliter factas proferens: quia contra patriam sumpsit arma Caesar. Hesperii: itali: unde Quintilianus ardentem & concitatum Lucanum dicit: & oratoribus magis quam poetis enumerandum. Popularibus: quia quaecumque ibat Caesar depopulabatur agros. Gallica rabies: quia bellicosos gallos Caesar secum duxerat.

Cerne diem: uictis iam spes bona partibus esto. Exemplumque meum: uel si libet arma retenta Et nihil hac uenia si uiceris ipse paciscor. Fatur: & astrictis laxari uincula palmis Imperat: heu quanto melius: uel caede peracta Parcere romano potuit fortuna pudori: Poenarum extremum ciui quod castra secutus Sit patriae: magnumque ducem: totumque senatum Ignosci: premit ille graues interitus iras. Et secum, romane petes: pacisque recessus Degener: in medios belli non ire furores Iandudum moriture paras: rue certus: & omnes Lucis rumpe moras: & caesaris effuge manus. Nescius interea capti ducis arma parabat Magnus: ut immixto firmaret robore partes: Lang: secuturo iussurus classica phoebo Tentandasque ratus moturi militis iras Alloquitur tacitas ueneranda uoce cohortes. Osceleg: ultores melioraque signa secuti Ouere romana manus: quibus arma senatus Non priuata dedit: uotis deposcite pugnam: Ardent hesperii saeuis popularibus agri: Gallica per gelidas rabies effunditur alpes.

Sanguis. s. romāus. Dii me, a cā arguit: qā nos nō bellū gerimus ī alios: sed ut propulsemus iuriam: qā nō cēs q iuriā infert: sed inocēs ē q illatā ppulat licet. n. uim ui repellere. Dii melius: scilicet fecerūt. Tullimus: passi sumus nō itullimus aliis ergo licet iniuriā propulsare. Inde: scilicet ab aduersariis & a Cæsare. Iam iā: Nūc incipit arguere bellū eē suscipiēdū cōtra Cæsare: prio a ptribus iustitiā: q ē ps iuris naturalis. Ius naturale diuidit ī religionē: pietatē gratiā: uindicationē: obseruatiā: ueritatē: hoc loco ē a uindicatiōe. Vindicatio ē p quā ostēdimus male merētibus poenā eē statuēdā: qā Cæsar male meritus est de priā: iō petit sumi ab ipso suppli-

ciū. Me p. me duce & ipatore. Prælia iusta: qā latro ciniū potius ē q bellū. Sed uīdicis irā. i. ultoris patriæ nō ē bellū appellādū: sed ira: ab attributis negocii arguit. Hoc bellū: qā suscipimus cōtra cæsare. Quā cū catilina: q patriā eodē icēdio rapinisq; consumere parauit. Lētulus: q ptor romāus cōiuratiōis huius cōscius & piceps fuit. Historia nota ē apd Salu. Exerti cethegi. i. deserti & nudati: nā postea nudatus fuit cū ī carcerē cōiectus ē: aut melius: exerti. i. strēui & accincti: cethegi. n. celeritatē maxie pbarūt: & iō nūq tunicā usi sūt: ut tradit porphyrio. Orabies misere. ecce breuis totius argumēti cōplexio qd ē q cæsar agit nō ē bellū: sed ē proditio patriæ quā miserandā rabiē appellat. Miserada: scilicet q detestabilitate sua miserabilis ē: Ampliat hoc argumētū p locū illū: cū ostēdimus id cōmissū eē ab illo qd oportet ipsū si ab alio cōmitteret: defendere. Cū fata camillis: dii te patriæ desolore cæsar eē uolebāt. nō at proditorē. Camillis: similem facere camillo: q defendit patriam a gallis. Metellis: quoz alter a lugurtha patriam defendit: alter uero a cretēsis. Ad cinas mariosq; ue. simili-

lis esse uoluiti his q patriam prodiderunt: ut fuit cina & marius. cina flagitiosissimus tempu. lūma crudelitate uastauit: prio consulatu ferēs de exulibus reuocadis legē ab Octauio collega prohibitus & honore priuatus urbe profugit uocatisq; ad pileum feruis aduersarios uicit: Octauiu interfecit. Ianiculum occu-

Iam tetigit sanguis pollutos cæsaris enses.
Dii melius belli tulimus qd damna priores
Cœpit inde nefas: iam iam me præside roma
Supplicium poenāq; petat: neq; n. ista uocari
Prælia iusta decet: patriæ sed uindictis iram.
Nec magis hoc bellū est: q quā catilia parauit
Arfuras in tecta faces: lociusq; furoris
Lentulus: exertiq; manus uasana cethegi.
Orabies misera: ducis: cum fata camillis
Te cæsar magnisq; uelint miscere metellis.
Ad cinas mariosq; uenis: sternere profecto:
Ut catulo iacuit lepidus: nostrasq; secures
Passus sicanio tegitur qui carbo sepulchro.
Quiq; feros mouit sertorius exul iberos.
Quāq; siqua fides his te quoq; iungere cæsar
Inuideo: nostrasq; manus q; roma furenti
Opposuit: parthoz utinā post prælia sospes
Et scythicis crassus uictor remeasset ab oris
Ut simili causa peteres qua spartacus hostis.

Pauit. Itēz & tertio consulē se ipse fecit: quarto consulatu cum bellum contra Syllam pararet Anconæ ob nimiam crudelitatem occisus est. Sternere: arguit a facili per simile. Catulo lepidus: facile erit Pompeio uincere cæsarem quoniam semper uincere consuevit: arguit etiam a possibili: a maiori ad minus: nam si magnos interpretatores uici: uincam etiam minores prætereā uult cōparare cæsarem fugitiuis: ut bellum hoc non dici possit: sed potius latrocinium. Catulo lepidus. Marcus Aemilius lepidus cum tentasset acta Syllæ rescindere bellum excitauit: unde a Qu. Catulo eius collega pulsus est: qui cum se in Sardiniam recepisset bellū molitus est: ubi paulo post periit. Carbo. Cn. Pompeius cum imperio missus est in Siciliam aduersus carbonē a Sylla proscriptum: quem etiam occidit: sed turpiter mortuus est: nam cum duceretur ad supplicium: petiit tantum temporis spacium ut aluum leuaret cumq; illic diutius moram traheret: a militibus sedens ī latrina de truncatus est. Secures: quia iussit eum uirgis cædi & securi percuti. Sicanio: sepulchro: in sicilia enim res gestata est. Quiq; feros mouit: sertorius a sylla proscriptus in hispania citeriore bellum ingens excitauit: & p. flagitatus a Marco Antonio: & M. Perpennā: aliisq; coniuratis in conuiuio trucidatus est decimo sui ducatus anno imperium ad Marcum perpennam traslatum est: quem paulo post uicit Pompeius atq; interfecit. Mouit feros iberos: quia prius q bellum motum fuerat: illum recepit hispania. Exul: quia proscriptus est a Sylla. Iberia: hispania ab iberō flu. appellata. Quāq; arguit a facili per argumentum a maiori ad minus quasi dicat hoc mihi dedecori esse uidebitur: ut te o Cæsar uincam q magnos imperatores uincere consueui: cum tu fugitiuis & gladiatoribus ascribi potius debueris q ducibus ro. Utinam inquit Crassus e parthia uictor rediisset: quemadmodum enim spartacum fugitiuum & gladiatorem uicit ita te quoq; fugitiuum & gladiatorem uinceret. Inuideo: indignor te cum his annumerari qui connumerandus es: cum fugitiuis. His: magnis ipatoribus quos supra dixi. Opposuit fui. i. tibi gloria etit perisse auspiciis nostris: iō inuideo tibi qā mere reris sterni a minori duce: utpote a Crasso. Parthoz: utinā (si fieri posset) Crassus e Parthia uictor rediisset q fugitiuos uincere consuevit. Ab oris scythicis. s. ubi deletus ē Crassus cū exercitu ab arlacide rege syrioz. Si mili cā. s. latrocinii: spartacus e thracia oriū dus gladiator chrysus: & eunomaus: ex ludo lētuli cū qtuor & septuaginta eiisdē fortunæ uiris aufugerūt capua. cōgregataq; seruoq; & ergastuloq; manu usq; ad iustū exercitū bellū fecerūt populo romano eruperūtq; per capaniā omnem: & infestā illam regionem reddidere uniuersa acie cum Claudio legato: & uoreno pratore conflixerunt eosq; cū exercitu uicere. Tādē a Lucio crasso uicti pulsi atq; fugati: is ad extremū angulū brutioq; inclusus fugam frustra tentauit: eruptione deīde facta (ut dignū uiro erat) mortem Spartacus non timēs in bello fortiter dimicans tanq bonus iperator occisus ē.

PHAR.SALIAE

Te quoque nunc arguit a possibili. Vires enim se paratas habere ostendit atque uirtutem : qua possit uincere Cæ. non usque adeo inque ætate prouectus sum : ut arma tractare non possim. Te quoque similiter cum cæteris. Titulus : id est uictoris trophæis. Hæc p̄cordia : demonstratiue. Disces : o cæsar disces me longa pace a bellis desuetum posse etiam gerere bella : si necessitas ingruat. Pacem potuere pati : quia sicut pacem ita bellum sustinere possum. Licet ille : Pō. suis confirmatis argumētis debere milites suos bellum suscipere aduersus Cæsarem : nunc argumēta aduersariorū. Cæsaris qui dicebat sup̄ius : ueniat longa dux pace solutus : oratorie refellit : & quod ille obieciebat in suam uertit utilitatē. Dux cōcedo quod ego sum senior uobis : sed quātomagis sum senex : tātō etiā peritior in re militari. At uero Cæsar iuuenis est ut miles potius quam ip̄erator appellari possit.

Senior : sit miles senex in illis castris : & sit iuuenis dux sed nobis sit senior dux : & milites iuuenes. Quo potuit arguit nunc ab auctoritate. Nam hæ sunt partes quæ ualēt ad Imperatorē probādū : ut dicit Cicerō. uirtus & auctoritas felicitas : & scia rei militaris : ostēdit quod auctoritatem senatus tātā eē : ut fortuna sine pudore pati non possit Pō. a latrone superari : ab auctoritate sui : ergo refellit dicēs se ad eū dignitatis gradū euassisse : quo nullus superior est : nisi si aliquis regnū appetat & sic cæsare in inuidiā adducit : quod maior uult eē Pōpe. non ciuica : sed tyrannica cōditione. Ascendi ad eū dignitatis gradū euasi. Quo : ad quē gradū.

Liber. i. qui in libertate sit : non sub tyrāno. Supraque nihil : supra gradū quo euasi nihil reliquit : nisi si aliquis fieri rex appetit : plane hic in cæsare loquitur : quod cum maior esse Pōpeio uelit : regnū appetit. Non priuata uita : sed regiā dignitatē appetit. Hinc cōsul : nunc ab auctoritate cōsulū arguit : totiusque senatus. Hic : a parte nostra. Vterque cōsul. Lentulus & Marcellus.

Cæsar ne. uictor erit senatus : cum indignatiōe legendū. Trahis oīa cæco cursu. i. non adeo impudēs est fortūa : ut tātū dedecus patiat senatus. Nihil pudet : per non ullius rei te pudet. nomē per aduerbio. Multis ne rebellis : refellit ea quæ ab aduersario dici poterāt. non uincet Cæsare o pōpe : qui galliā & fortissimas gentes subegit : unde Pom. hoc argumētis leuat quod negare non potest. Gallia. si quā uicisti. x. anni fluxerūt ex quo contra gallos bellū geris : quod tibi semp̄ rebelles fuere : nec unquē eos subigere potuisti. Multis lustris : hoc inuidiose dicit. Nā duobus tantū lustris galliā oēm subegit Cæ. quia cum quinquē annis galliā populo. ro. subegisset : & pars illius tamē restaret : obtinuit in altero lustro : ut sibi prouicia prorogaret. Aetateque ip̄ensa labor. quia ætatē cōsumpsisti in debellāda gallia. Aios. i. audacia : ut Iuue. Iram atque aios a crimine sumūt. Rheni gelidis : quod ad rhenū flu. ptinet ita legi cum hūc flu. cæsar pōte iuxisset : cūque bellū suscepisset : quod non alius unquē fecit : traductis copiis in sinibus hostiū paucos dies moratus ē : ut uicis & ædificiis exultis in fines ubique se cōtulit : & illis auxiliū pollicitus est : si a Sueuis premerēt a quibus cognouit sueuos more suo liberos : uxores resque suas oēs in syluis deposuisse : & oēs qui arma ferre possent in unum locum cōuenisse : ibique romanorū exercitum expectare : atque ibi decertare constituisse. hoc ubi cōperit Cæsar cōfectis oībus rebus : per quas exercitū traduxerat : ut germanis metū inferret ut sicambros ulcisceret ut ubios obsidio ne liberaret : satis esse ad gloriā & utilitatē arbitrās exercitū in galliā reduxit : pōtēque rescidit : iste uero dicit fugisse se ex oceāo in galliā : sed falsū ē quia domitis hostibus se in galliā recepit. Terga britānis : sicut a germanis : ita a britānis dicit fugisse Cæsarem. Ita se habet de Britannis historia. Cassiuellaunus dux britānorum uastatis agris de trimentisque acceptis & in primis ciuitatum defectione permotus per atrebatem comium legatos ad cæsarem de deditiōe misit cæsar qui in continenti hyemate cupiebat obsides britannis imperauit : Britanniamque populo romano tributariam fecit : & obsidibus acceptis in Galliam copias traduxit non igitur fugit immo subactis britannis sponte sua se cum exercitu recepit in galliam : sed Pompeius res quas negare non potest Cæsari : leuat. Oceanumque : nā uenit in britanniam Cæsar : & duxerat ad oceanum usque exercitum : post quem est britannia : quæ alter orbis terrarū a nonnullis dicitur. Vnde & Virgilius. Et penitus toto diuisos orbe britannos.

Incerti profundi stagna : quia uocat oceanum tanquam stagnum. Britannis : quos ipse temere inuaserat : ideo terga dare Coactus est Cæsar. An mare : refellit quod cæsar dicere posset. Facile erit uincere pom. qui romā deseruit. Vnde dicit inferius Cæsar. Pro qua pugnabitur urbe : ac si dicat si pax tutus in urbe romana uidebatur pompe. ubi tutus esse poterit a Cæsare : unde se non fugere inquit sed senatus me secutus est non fugientem : sed cōsilio bella gerentē : nam ciuibus parcere uolui. Ne si in urbe permanerent aliqd detrimētū ciuitas caperet. Vanæ minæ : cæsaris : rursus oratoriæ in laudem & utilitatē suam uertit : quod cæsar dicere poterat.

Quia
minora
ter & succ
orbe terra
gioni : Na
& latrocin

Quicquid
Ante bis
Omne fr
Angusta
Idem pe
Indomit
Ad mort
Pars mu
Terra m
Hinc m
Arctos
Aegyp
Occas
Qui f
Me do
Enioch

dum fug
randem a
q̄ nulla sp
Meotim
nos incō
expeditio
dia : colch
in excurs
& illuc fu
paludis a
Luculo
hoc pom
phauit : d
ribus & r
id est sept
armenia
pro : prop
torrida z
cæ locut
lis terrar
stro perp
ne q̄ pro
ta est : & e
nitor uer
partii mo
luit : nec ta
bauit uer
hispania
hispania d
niochi : p
conibus
uelleren

LIBER .II.

Qui ab auctoritate sui & uictoris arguit: & a maiori ad minus. Ego Pompeius qui maiora bella confeci: minora etiam conficere potero & uincere: Vnde introducit a poeta Dom. qui res omnes gestas suas breuiter & succincte commemorat. Signa tuli: me ideo inquit sequuntur: cum ea ante oculos ponunt: quæ toto orbe terrarum magna uirtute gessi. Ante bis exactum: lege gabina præfectus est Pompeius maritimæ regionis: Nam mare infestum reddiderant piratæ adeo ut nec hostiæ tutus esset: quin in terras descendebant: & latrocinium exercebant: duo prætores romani cum insignibus imperii capti sunt, capta est etiam Mar. ant.

Qui cum signa tuli toto fulgentia ponto
Ante bis exactum q̄ cynthia conderet orbem
Omne fretum metuens pelagi pirata reliquit:
Angustamq; domū terrarū in sede poposcit.
Idem per scythici profugum diuortia ponti
Indomitum regem, romanaq; fata morantem
Ad mortem sylla feliciore ire coegi.
Pars mundi mihi nulla uocat: sed tota tenet
Terra meis quocunq; iacet sub sole trophæis.
Hinc me uictorem gelidas ad phasidos undas
Arctos habet: calida medius mihi cognitæ axis
Aegypto: atq; umbras nusquā flectete siene:
Occasus mea iura timent tethymq; fugacem
Qui fecit hesperius post oia flumina bethys.
Me domitus cognouit arabs: me marte feroces
Eniochi, notiq; erepto uellere colchi,

dum fugientem regem persequitur Mithridatem: primo quidem mithridates a Luculo sæpe acie uictus: tandem ad tygrannem confugere coactus est: cum quo & ipse tygrannes aliquoties fusus atq; fugatus: post q̄ nulla spes esset a tygranne defendi: alias gentes & ignotas quærere constituit. Fugit igitur i bosphorox atq; Meotim & in ultimas terras. pom. tamen fugientem persequitur: qui per populos Bosphoro ac Meoti uicinos incōmoda multa passus est: sed nationes ac gentes per quas iter faciebat bello subegit: nam hac pompeii expeditione domita isula ponti: Armenia: Cappadocia: palestina: arabia: india: & piratæ oēs: paphlagonia: media: colchis: hyberes: albanis: syria: cilicia: mesopotamia: phœnicia: hæc igitur enumerat pompe. breuiter quæ in excursionem illa breui temporis spacio consecerat. Idem: ego pom. Per diuortia: per diuerticula: quia huc & illuc fugiebat Mithridates salutis suæ incertus. Scythici ponti: scilicet per gentes Bosphori ac Meotidis paludis accolas. Indomitum regem: mithridatem qui antea uinci non poterat ab imperatoribus romanis: Luculo & Sylla. Sylla feliciore: quia neq; sylla hoc efficit: quis ipsū regno mutilasset. Pars mundi: & profecto hoc pompeio contigit: quod nemini alii imperatorū romanorū: nam de tribus partibus orbis terrarum triū phauit: de libya uicto Domitio: de Europa pulsus e maritima regione piratis: postremo de Asia: deuictis gentibus & nationibus paulo ante uictis. Quocunq; sub sole: siue in libya siue in europa: siue in asia. Arctos: idest septentrio. Ad phasidos undas: quia dum persequitur Mythridatem cepit populos omnes pontum armeniam: cappadociam: paphlagoniam: mediam: cholchidem: ubi est fluuius phasis. Cognitus axis ægypto: propter palestinam dixit: quæ est pars ægypti. Calida ægypto: quia in meridie est: ideo calida quia sub torrida zona exposita. Atq; si est cognitus. Axis syenne: idest propter syenem ablatiue positus est: nam græcæ locutus sicut thebe t hebes. Nunquam flectente umbras: quia syenne ciuitas in ægypto est: ubi radii solis terram perpendiculariter adeo feriunt: ut nullum corpus: umbram faciat quia quāto magis sol capiti nostro perpendiculariter imminet tanto breuiorem facit umbram. De quo Macrobius. Ciuitas autem syenne q̄ prouinciæ thebaidos post superiorum montium deserta principium ē sub ipso æstiuo tropico constituta est: & eo die quo sol certam partem ingreditur cancri hora diei sexta (quoniam sol super ipsum tunc inuenitur uerticem ciuitatis (nulla illic potest in cæteris de quolibet corpore umbra iactari: sed nec stillus hemisphærii monstrantis horas: quem γνομονιον uocat tunc de se pōt umbram creare: & hoc ē quod Lu. dicere uoluit: nec tamen plene ut habetur absoluit. Dicendo. n. Atq; umbras nusq; flectete syenne: rē qdē attigit: sed turbauit uerū: non enim nusq; flectit: sed uno tpe. Occasus: de septentrione & oriente dixit: nūc de occidente pp hispaniam: ubi Sertoriū expugnauit. Mea iura: meā potestatem. Bethys: qui flu. ē hispaniæ a quo Bethycæ ps hispaniæ dī. Me domitus: nunc de oriēte dicit. Arabs: pp Arabiā dicit: ludeā: phœniciam: & palestinam. Heniochi: populi sunt iuxta colchon: dicti quoniam rhecas & amphistratus castoris & polucis aurigæ cum lacōnibus ex exercitu iasonis hanc habitarunt regionem: ηνιοχοι enim aurigam significat. Strabo. Erepto uellere: nam colchorum nomen uulgatum est propter aureum uellus quod iason cum argonautis rapuit.

tonii filia: cum in agrum proficiscetur: & magna redempta est pecunia: illi ergo regioni maritimæ præfectus est pom. qui postquam persecutus est piratas mare totum duorū mensium spacio liberauit quos maiore ex parte captos non occidit: sed cogitans hominem esse ratiois participem: existimauit uitæ mutatione atq; locorū posse feritatem deponere: constituit eos incontinentem deferre: & partem quidem eorum urbes parua dēsertæq; receperunt concludēs complures in solorum urbe quæ restituta a pompeio fuit: quam tygrannes armenia rex nuper desertam fecerat. Alii Dimen achaiæ ciuitatem tunc ciuibus uiduatam incoluerunt. Ante bis exactum. i. ante duos menses: nam quadragessimo die secundū L. Florum superati sunt. Plutarchus uero haud longiori trium mensium spacio. Piratæ: prædator ætæ pææ idest a transeo: quia ex transuerso simul ac nauem uiderent impetum facientes deprædabantur. Metuens. s. me & arma mea. Angusta domum: idest paruam habitationem: qui tantum mare infestum reddebant: contenti fuere breui spacio terræ. In sede: in urbibus paruis ut solis & dime. Idem p scythi. gentes bello a se subactas dinumerat: Nam

PHAR SALIAE

Cappadoces: quia deum prosequitur fugiēte Mitridatē omnia lustrauit loca Pom. oriētis: sed primo etiā tygrāne uicit qui cum Pōpe. successisse lucullo audiuiſſet: nam filius eius a patre Tygrāne defecerat: & Pom. i Armeniam uocauerat tygrannes certior factus de humanitate Pompeii ipſū adire conſtituit: & cum equo ueheretur a liſtoribus Pōpei iuſſus eſt deſcendere: q. uidelicet nemo peregrinus i caſtra romana equo uectus uenire conſueuerit: paruit tygrānes & gladium eductum prābuit militibus: deinde cum ad conſpectū Pō. ueniſſet: & coronam ante pedes eius deponere uellet: Pōpeius eum dextera porrecta in proximam ſedem. i. ſiniſtram apud ſe collocauit. Tunc Pompeius ingit q. tibi ablatae fuerint Armeniae partes. ſ. Syria Cilicia cappadocia: Gallatia: Sophone: lucullo aſcribendum eſt: q. at nunc uſq. tenuiſti: ſi nouē milia talenta p. reſ. liquo ſolueris: oīa poſſidebis: delectatus eſt his uer. bis tygrannes: cū etiam pompeii milites eum regē ſa lutarēt: pmiſſit militi heminā: Centurioni uero he minas. x. Tribuno at militū. x. talēta: hēc cū audiuiſ ſet filius eius aegre tulit: ad cōnāq. uocatus ueniſ no luit: q. diceret ſe nō egre pompeio: & romanorū aliz um iuenturum eſſe pompeius tradidit illū cuſtodi bus & in triumphū a pōpeio cū ceteris captiuis du ctus ē. Cappadoces mea ſi. te. q. cappadociā ablatā regi tygrāni reſtituit: Cappadoces ſunt populi in ca pite Syriae: taurū mōtē ab oriēte cappadocia ſpectat cui mōri Iſauria ſubiacet atq. cilicia: iō cū dixit cappa doces: ſtatim has prouincias nomiauit cū tauro mō te. Incerti iudea dei: imo tū icertū dū colis iſane poe ta: ſed iudei unū deū uerū ſolūq. colebāt. Incerti: q. deum unum uerū colebant iudei: nec nomen impo nebant: deo deos incertos colere dicebantur: ſe uero deos certos colere dicebant ueteres: quia illis nomia iponebāt. Iudea dedita ſa. iudeam ut ante dictū ſu begit: pompeius: & templum ad id tēpus inuiolatū ſpoliauit: Ariſtobolūq. regē iudeae coepit: & ſecū ca priuū duxit. Sophone: populi galatiae finitimi ſūt. Molles: dixit pp benignitatē aeris ſic iſerius Emol lit gēres clemētia celi. Cilicas: pp pyratas dixit: tau roſq. q. iuxta tauz mōtē habitabant: nā tauz mon tē cappadocia ab oriente ſpectat cui ſubiecta eſt Iſauria & cilicia. Quid ſoce. b. quid deniq. relinq. caſari pter ci uille bellū. q. d. nihil oīa. n. bella conſeci i toto orbe terraz. Socero: caſari. Verba ducis: hēc ubi dixit pom. nulla ſucclāmatioe probata ſunt: ut taciturnitas pōpeio ſuſpecta fuerit: ideo non eſt auſus cōtra caſarē duce re exercitū timētē: ſed ſatius eſſe exiſtimauit i locū tutū recipere. ſ. brūdusiū. Nullo clamore: nō ē ſucclāmaz tū a militibus: ut ſolet fieri cū orationē ducis cōprobāt. Matura claſſica. i. ſigna propere data. Promiſſae pu. qa promiſſerat ſi alius ita fuiſſet pom. militibus ſe ſignū datūz ut caſtra mouerēt: & caſarē q. Italiā populabaſ uniuerſo exercitu petere. Matura: opportuna. Senſit & ipſe metū magnus. i. pompeius: quia tacitos milites uidit: coepit & ipſe metuere. Placuit: pompeio. Referri: retro ferri: i. enim milites procedere ceperant. Mit tere: exponere. Iam uictum fama: quia antequam caſarē uideret iā ferme uictū metu uidebatur. Pulſus ut armētis: icertus inquit & pudibundus agmē auertit pōpe. non aliter q. taurus alterius tauri metu dterritus & uictus ſolitudinē petit: ubi ſe tantisper exerceat: & reſumptis uiribus aduerſariū repetat. Tradidit. i. caſa. Armētis: deſt ab. Syluaz ſecreta: ſolitudinē. Vacuos: armētis. Exul: a paſcu ſuis depulſus quaſi extra propriū ſolū ſit. Explorat. i. exercet. tentat. Iam paſtus: quia quaſi dedignat capere gramē: donec uires ſuas perfecit: ut ſe nō parē modo: ſed ſupiozem eſſe exiſtimet aduerſariis. Recepta ceruice. i. recepta fortitudie. Excuffi: qa cū caput excutiſ colla qtiūſ & palearia. Mox reddita uictor: qa quā antea uictus amiſſerat: nūc rediit uictor. Inuito: nolente paſtore. Quolibet i ſaltus: quocunq. uoluerit ipſe. Trahit agmina: i. deſt ar menta. Comitantibus tauris: ſcilicet ipſum quaſi triumphantem & uictorem. Mox: ſecunda pugna. Vrbs eſt dictais: nunc deſcribit ſitum Brundusiū: & τὸ τοῦ γράμματος eſt. i. deſt ueri loci deſcriptio τὸ τοῦ οὐνοῦ eſt ficta qualis apud Vir. Eſt in ſecluſu longo locus. Hēc urbs brundusi a cretenſibus condita fuit: ab his q. neſti ſunt naue theſei: poſt deuicto Minotauro athenas uictor rediit: nec meminit mutare uela: ſicut ageus pater mada uerat. Fabula hoc habet. Androgeus erat Minois regis filius nobiliſſimus Athleta. q. cū iuuenes athenienſiū i uirtute ſuparet: iuidiā contraxit: hunc igiſ aequales in terrā editiſſimā ſubductum i mare p̄cipitauerūt. Mi nos Rex cū fruſtra filiū repeteret bellū athenienſibus intulit: q. cū obſidionē āplius tollerā nō poſſēt i deditio nē uenerūt: hac lege: ut quot annis ſeptē q. ſcōmias Minotauro deuorādos mitterēt: priō mittebā tur plābei: multitudo cū gētē ſuam perdi uideret facta ſeditione in turbe diutius hoc paſſi nō ſunt: & ita coa ctus eſt ageus Rex Athenienſiū: forte nobiles eos coepit educere qui mitterent: Accidit igiſ ut fors caderet i

Cappadoces mea ſigna timent & dedita ſacris Incerti iudea dei. mollesque ſophenae. Armenios cilicaſq. feros taurosque ſubegi. Quid ſocero bellum prater ciuile reliquit Verba ducis nullo partes clamore ſequuntur: Nec matura petunt promiſſae claſſica pugnae Senſit & ipſe metū magnus: placuitq. referri Signa: nec i tāta diſcrimina mittere pugnae Iam uictum fama non uili caſaris agmen: Pulſus ut armentis primo certamine taurus Syluarum ſecreta petit: uacuofq. per agros Exul in aduerſis explorat cornua truncis. Nec redit impaſtus: niſi ceruice recepta Excuffi placuere tori: mox reddita uictor Quolibet i ſaltus comitatibus agmina tauris Inuito paſtore trahit. ſic uiribus impar Tradidit heſperium: profuſuſq. p apula rura Brundusi tutas conſcendit magnus in arces. Vrbs eſt dictais olim poſſeſſa colonis Quos creta pfugos uexer p aquora puppes

Quid ſoce. b. quid deniq. relinq. caſari pter ci uille bellū. q. d. nihil oīa. n. bella conſeci i toto orbe terraz. Socero: caſari. Verba ducis: hēc ubi dixit pom. nulla ſucclāmatioe probata ſunt: ut taciturnitas pōpeio ſuſpecta fuerit: ideo non eſt auſus cōtra caſarē duce re exercitū timētē: ſed ſatius eſſe exiſtimauit i locū tutū recipere. ſ. brūdusiū. Nullo clamore: nō ē ſucclāmaz tū a militibus: ut ſolet fieri cū orationē ducis cōprobāt. Matura claſſica. i. ſigna propere data. Promiſſae pu. qa promiſſerat ſi alius ita fuiſſet pom. militibus ſe ſignū datūz ut caſtra mouerēt: & caſarē q. Italiā populabaſ uniuerſo exercitu petere. Matura: opportuna. Senſit & ipſe metū magnus. i. pompeius: quia tacitos milites uidit: coepit & ipſe metuere. Placuit: pompeio. Referri: retro ferri: i. enim milites procedere ceperant. Mit tere: exponere. Iam uictum fama: quia antequam caſarē uideret iā ferme uictū metu uidebatur. Pulſus ut armētis: icertus inquit & pudibundus agmē auertit pōpe. non aliter q. taurus alterius tauri metu dterritus & uictus ſolitudinē petit: ubi ſe tantisper exerceat: & reſumptis uiribus aduerſariū repetat. Tradidit. i. caſa. Armētis: deſt ab. Syluaz ſecreta: ſolitudinē. Vacuos: armētis. Exul: a paſcu ſuis depulſus quaſi extra propriū ſolū ſit. Explorat. i. exercet. tentat. Iam paſtus: quia quaſi dedignat capere gramē: donec uires ſuas perfecit: ut ſe nō parē modo: ſed ſupiozem eſſe exiſtimet aduerſariis. Recepta ceruice. i. recepta fortitudie. Excuffi: qa cū caput excutiſ colla qtiūſ & palearia. Mox reddita uictor: qa quā antea uictus amiſſerat: nūc rediit uictor. Inuito: nolente paſtore. Quolibet i ſaltus: quocunq. uoluerit ipſe. Trahit agmina: i. deſt ar menta. Comitantibus tauris: ſcilicet ipſum quaſi triumphantem & uictorem. Mox: ſecunda pugna. Vrbs eſt dictais: nunc deſcribit ſitum Brundusiū: & τὸ τοῦ γράμματος eſt. i. deſt ueri loci deſcriptio τὸ τοῦ οὐνοῦ eſt ficta qualis apud Vir. Eſt in ſecluſu longo locus. Hēc urbs brundusi a cretenſibus condita fuit: ab his q. neſti ſunt naue theſei: poſt deuicto Minotauro athenas uictor rediit: nec meminit mutare uela: ſicut ageus pater mada uerat. Fabula hoc habet. Androgeus erat Minois regis filius nobiliſſimus Athleta. q. cū iuuenes athenienſiū i uirtute ſuparet: iuidiā contraxit: hunc igi� aequales in terrā editiſſimā ſubductum i mare p̄cipitauerūt. Mi nos Rex cū fruſtra filiū repeteret bellū athenienſibus intulit: q. cū obſidionē āplius tollerā nō poſſēt i deditio nē uenerūt: hac lege: ut quot annis ſeptē q. ſcōmias Minotauro deuorādos mitterēt: priō mittebā tur plābei: multitudo cū gētē ſuam perdi uideret facta ſeditione in turbe diutius hoc paſſi nō ſunt: & ita coa ctus eſt ageus Rex Athenienſiū: forte nobiles eos coepit educere qui mitterent: Accidit igiſ ut fors caderet i

Thele alba mu prā nim uem red eſſe nolet naue

Cecropi Hanc la Hesperia Adriaca Nec tar Portus Exciper Hinc illi Opposui Ut tene Hinc la In port Illyris Huc fu Mouit Spum Ergo u Nec lic Cū med Tunc ſ Affatur Euphar Noſtri Poſt m Redde

firmat n tū ſi qdo cga tata minū ia teriacet Calaber brūdusi i Hiſpa tiones ctos heb Cn. Pōpe phratem rat. Eup extrema nomen r grānem a patre d factus T pite dem de collo

LIBER .II.

Theseum cui proficiscenti i cretam: pater mandauit ut si uictor occiso Minotauro redire: uela ex nigris in alba mutaret. Theseus igit occiso Minotauro ope Ariadnae filiae Minois cum ea phedraque sorore abduceret praenimia festinatione oblitus est uella mutare: pater Aegeus cum filium expectaret locum eminente conscendit: na uem redeunte uidit uellis nigris: & existimans filium suum a Minotauro deuoratum: cum supstes post illum esse nolet: se precipitem dedit i mare: & de suo noie mare aegaeum appellatum est: dicit ergo cretenses qui uecti sunt naue Thesei hanc urbem condidisse. Velis mentitis: quia uelis nigris rediit Theseus uictor: & mentitae sunt

Cecropiae: uictum mentitis thesea uelis.
Hanc latus angustum iam se cogitis in arctum
Hesperiae tenuem pducit in aquora linguam
Adriacas flexis clauditque cornibus undas:
Nec tamen hoc arctis immissu faucibus aquor
Portus erat: si non uiolentos insula choros
Exciperet saxis, lassasque refunderet undas
Hinc illinc montes scopulosae rupis aperto
Opposuit natura mari: flatusque remouit
Ut tremulo starent contentae fune carinae:
Hinc late patet omne fretum: seu uela ferant
In portus corcyra tuos: seu leua petatur
Illyris: ionias uergens epidaurus in undas:
Huc fuga nautarum: cum totas adria uires
Mouit: & in nubes abiere ceraunia: cumque
Spumoso calaber perfunditur aequore sason.
Ergo ubi nulla fides rebus post terga relictis:
Nec licet ad dueros marte couertere iberos.
Cum mediae iaceant immensis tractibus alpes:
Tunc sobole e tanta natum cui firmior aetas
Affatur: mundi iubeo tentare recessus:
Eupharte nilumque moue: quo nominis usque
Nostri fama uenit quas est uulgata per urbes
Post me roma ducet. sparsos per rura colonos
Redde mari cilicas, pharios hic cocute reges:

firmat nonnulli: nam dyrrachium ut idem igit Strabo, alio noie dicit epidamum. Huc fuga: fuga nautarum excitat ad hunc portum si quando uiderit i mari tepestare. Adria: adriaticum mare. Mouit: uentis agitatae naues concutit. In nubes, a. quia tanta nubes sunt cumulate quae cacumina cerauniorum tegat: ceraunia sunt montes epyri sic appellati: a crebro fulminu iactu: nam κεραυνος fulmen significat. Sason: saso ut refert Strabo, insula iterualli: quae iter epyri & brundisium interiacet: media sita est: ea prope quod rectum nauigando tenere cursu nequeunt: a Safone ad hydruntem: leuorsum iter faciunt. Calaber: dixit ad differentiam alterius: quod mos est germaniae unde Sasoia pro germania. Ergo, u. redit ad historia: cum se brundisium recepisset Pompeius, uidens spem nullam repositam esse i Italia quia iam Caesar omnem eam occupaturus esset: nec transire posset i Hispaniam: quia oppositae erant alpes: statuit mittere i Asiam filium natu gradiorum. Cn. Pompeius & consules qui gentes & nationes orientales omnes ad bellum contra Caesarem concitarent: quos aliquando deuicerat: & suo beneficio & libertate deuictos habebat. Relictis, r. s. Italiam quia iam omne latum occupauerat Caesar. Iberos: quia claudius hispania alpiibus. Natu: Cn. Pompeium. Sobole: stirpe Pompeii. Iubeo: uerba Pompeii ad filium, Cn. Pompeium. Recessus, i. loca extrema mundi. Euphratem: quia ut ante dictum: dum Pompeius persequitur fugientem Mithridatem ad aegyptum usque getes omnes domuerat. Euphratem: flumina periculis posuit. Nostri, s. u. quia postquam dux Romanorum sui nomen romanum puenit ad extrema usque terrarum loca: antea enim populus romanus gentibus illis incognitus fuerat. Roma fama: & nomen romanum. Cilicas: piratas quos aliquando expulsi. Pharios: reges aegypti Ptolemeum. Tigranemque meum: quia cum Tigranes Mithridatem dimisisset quod nullus sibi auxilium foret filius Tigranis a patre defecerat: & in armenia Pompeium uocauerat cum quo progrediens multas urbes Pompeius capiebat: certior factus Tigranes de humanitate Pompeii ad eum uenire constituit: & cum i illius conspectum uenisset: coronam a capite demptam ad pedes Pompeii deponere uoluit: sed eum Pompeius prauehit illumque correctum dextera i proximam se de collocauit deinde ipsum regem cum uniuerso exercitu appellauit, Tigranem meum igitur quem uictum i regnum restitui.

PHARSALIAE

Nec pharnacis: Pharnax filius Mithridatis fuit: qui patrē & ipse prodidit pp Pōpeium: & pater mōitus se a filio prodi: sumpto ueneno quod secum gestabat: ne i triumphū Pom. duceretur se occidit. Vtraq; arma maiore & minore. Nec subaudi: reliquias a supioribus: nō reliquas qn ad bella cōcites. Armenia: cuius regē Mithridatē uici. Ponti. i. maris q; nūc mare magnū appellatur. Rhiphaēsq; manus. i. scythicas: nā d riphā is mōtibus nascit tanais: ad quē usq; persequēs Mithridatē Pōpeius gētes oēs Bosphoro & Meotidi uicinas debellauit. Aequore dēso. i. planicie cōgelata: & glaciē Meotis paludis dicit: q; adeo duro & cōgelato erat ter gōre: ut plaustra sustineret. Sed qd plura mo. quid opus ē igt in singula loca cōmemorē: ubi gētes habi tāt meo bello dominā? Per totos ortus: p totū oriē tē. Omnes redeant in castra triūphi: oēs populi de quibus triūphauit i castra redeāt. Et uos q; la. nūc Pō peius consules in grāciam mittit atq; Macedoniam ut ubicunq; nomen suum cognitum esset: inde gen tes omnes ad bellum excirēt. Signatis fastos: libros ubi magistratuū nomina continebantur. Agar uos boreas: quia ut supra dixi habet a borea: idest a septē trione adriaticum sinu: ubi situs est Epidaurus op pidum: quod antea uocabatur epitaurus. Vide Stra bonem. Primus: pro primum: unde superius ita de clarauit poeta portum hunc Brundisii aptum i grā ciam nauigantibus: in epirum & in indiam. Inde ab epiro: quā est finitima macedoniā. Macedum: pro macedonum: ut Papinius. Nec macedum gens dura placet. Dat tē. hy. i. dū tēpus hyemis bellum differt. Oēs: filius & cōsules. At nunq; nūc redit ad Cēsa rē ostēdēs illū igenio prōpto & impigro & celeritate cōficiendi gaudere: nec. n. unq; satis fecisse uidebatur ubi aliqd supeffet agēdū. Pacis: qā nō poterat pacē i terminare: sed bella bellis cōtinuare gaudebat. Ne qd satis: ne iterea dū morā facit fata. i. fortūa: q; secun dā hēbat i aduersā mutare. Sufficerēt aliis: ostēdit qd differat Cēsar ab aliis. Ceteri. n. sibi ipsis grande facinus fecisse uidere: si oēm Italiā uiribus occupa set. At uero Cēsar nihil fecisse uidebatur: cū nō dū to ta Italia Pōpe. pulsus esset: & exercitū angustis ita lia teneret cūq; adhuc pars italiā eēt cū Pōpeio. s. brū dūsiū qd ē i fine Italiā. Cursu: prio ipetu. Ipsa ca. & roma sufficeret aliis: sed relicta roma quā est caput mūdi persequitur Pom. Bellog; ma. m. quod. n. ma ius pmiū eē poterat: de quo iter se certātes bellabant q; Romā? Roma. c. s. quia cum destituta eēt a sena tu populog; romano: q; oēs secuti sūt Pom. haud dif ficulter capi poterat: aliis eēt satis hoc fecisse: sed alia ratione bellum gerebat Cēsar. Extremo littore. i. agustis adriatici maris uidelicet Brūdisiū: ideo existi mabat sibi cum Pompeio communem Italiā: qd pati nō poterat. Rursus: sicut ante fecerat. Errare. s. tērat excludere a mari Pompeiū: ne brūdisio exire possit. Apto: libero mari. Molibus. i. munitionib; parabat munire brūdisiū: i. instituit & muros rescidere & circumdare munitiōibus ut obsidione oppressus Pompeus in deditionem uenire cogeretur: sed obtinere non potuit quod uolebat. Molibus: ingentibus aedificiis. Rupibus: saxis ingentibus quasi fundamentum operis construens. Cedit immensum cassus labor: omnia pontus Haurit saxa uorax: montesq; immiscet harēis Vt maris aegi medias si celsus in undas Depellatur eryx: nullā tamen aequore rupes Emineant: uel si conuulso uertice gaurus Decidat in fundum penitus stagantis auerni.

Ergo ubi
Tenuit
ut pote
sar: ne na
fluuios de
mōs ē M

Ergo ubi
Tunc pla
Robora
Tales fan
Constru
Europar
Incessu
Non eur
In medi
Arctant
Surgit o
Pompe
Ora uic
Vt refe
Sape n
Ipla ma
Discusse
Torta q
Multifid
Furtiua
Nauticu
Neu tub
Pracept
Phoebur
Cum ta
Mouit d
Dū uag
Erigitur
Strictac
Nec qua

ne tuba si
sit e Brun
posito. Ve
i quo. xii. f
zodiacus a
dēte uirgie
lis scorpū
nale: recte
tur libra.
Voces. m
Ardua. p
dentes: qā
facere nau

LIBER .II.

Ergo ubi: postq̄ non ualuit moles i mare iacere ut Pom. brundusii icluderet statuit deide circumdare uallo
Tenuit: firmare potuit. Vado: p̄fundo. Cæsis syluis: hoc ē ualo munire brūdusium caput. Late: spaciose
ut pōte cōstruēto adiret mœnia brūdusii. Tales. s. p̄ similitudinē ostendit quō mare obstruere uoluerit Cæ
sar: ne nauigari posset a Pōpeiō: quēadmodū igt̄ Xerxes: cū i Graciā traiecit inuēg: exercitum ut q̄cūq̄ iret
fluiuos deflueret. Vnde ē illud Iuue. Credit̄ oli Velificatis Athos: Itē epotaq̄ flumina Medo prādēre. Athos:
mōs ē Macedōiæ altitudinis admirādæ mari ægeo sup̄eminēs. Xerxes cū bellū Atheniēsi bus i ferret facto pō

Ergo ubi nulla uado tenuit sua pōdera moles
Tunc placuit cæsis innectere uincula syluis:
Roboraq̄ immensis late religare catenis.
Tales fama canit tumidum sup̄ æquora xersē
Construxisse uias: multum cū pontibus ausus
Europamq̄ asiæ: selsionq̄ admouit abydo:
Incessitq̄ fretum rapidi simul helleponti.
Non eorum zephyrūq̄ timēs: cū uela ratesq̄
In medium deferret athos. sic ora profundū
Arctantur casu nemorum: tunc aggere multo
Surgit opo: lōgæq̄ tremūt sup̄ æquora turres.
Pompeius tellure noua compressa profundū
Ora uidens: curis animū mordacibus angit:
Ut reseret pelagus: spargatq̄ p̄ æquora bellū.
Sæpe noto plenæ tensisq̄ rudentibus actæ
Ipsa maris per claustra rates fastigia molis
Discussere salo: spaciumq̄ dedere carinis.
Torta q̄ p̄ tenebras ualidis balista lacertis
Multifidas iaculata faces: ut tempora tandem
Furtiuæ placuere fugæ: ne littora clamor
Nauticus exagitet: neu buccia diuidat horas:
Neu tuba præmoitos pducatur ad æquora nau.
Præcepit locis: iā coeperat ultima uirgo - tas
Phœbum laturas ortu præcedere chelas:
Cum taciti soluere rates: non ancora uoces
Mouit: dum spissis auellitur uncus harenis:
Dū uaga curuantur mali: dumq̄ ardua pinus
Erigitur: pauidi classis siluere magistri.
Strictaq̄ pēdentes deducunt carbasa nautæ:
Nec quatiunt ualidos ne sibilet aura rudētes.

ne tuba signū det mouēdi castra ut isciis hostibus aufugerē. Iam. c. ul. u. nūc describit tēpus quo Pom. disces
sit e Brundusio: Astronomice. Dicens autūnale fuisse ægnoctiū: quod sit octauo kalēdas octobris sole i libra
posito. Vernale āt ægnoctiū sit octauo kalēdas aprilis: sole i ariete posito: dixit ultia uirgo: nā signifer circulus
i quo. xii. signa cōtinentur ita p̄ zonas tripartitas i obliquū extēditur: ut cursum solis continet: ipse circulus qui
zodiacus appellatur: ita per yonas uertitur: ut sol i uno quoq̄ signo mensis unius spacii consumat: ergo discē
dēte uirgīe seq̄ libra: chelæ scorpii librā faciūt: quo circa ultia uirgo igt̄: iā cepat discedē subseq̄te libra. i. che
lis scorpii subseq̄tebus: i q̄bus cursus solis futurus erat cū ergo i libra cursus solis ēē cepit ægnoctiū est autū
nale: recte ergo ultima uirgo. i. ultima pars uirginis. Ceperat præ: q̄a cum sēsim discesserit uirgo: iam subseq̄
tur libra. Chelas. i. libram. Ortu: quia occidente uirgīne oritur libra: & statim est æquinoctium autūnale.
Voces. m. i. sonitū fecit. Vncus. s. ancora. nullas uoces fecit dum euelleret. Dū. i. u. c. m. s. ne impediri posset.
Ardua. p. arbor alta nauis. Siluere. m. ipsi quoq̄ gubernatores nauium taciti suū q̄sq̄ officiū p̄fecerūt. Pen
dentes: q̄a pendere uidef: cū uela detrahūt & iuolūt. Stricta carbasa: iuoluta uela. Nec. q. u. ru. quod solent
facere nautæ: sed nō nūc ne cōcussæ rudētes ionitū redderēt & sibiliū auræ facerent: sed sēsim & q̄te trahebāt.

PHAR.SALIAE

Dux etiam Pompeius nam solum non resistit tibi o fortuna: quia tu uolebas ut ex Italia discederet sed ipse te rogat sibi licere amittere Italiā. i. e. māibus cæsaris au fugere. Quā. r. u. tu fortūa uetas Pompeiū retinere Italiā: & ipse cōsentit: imo p̄cibus optat ut sit sibi fas illā p̄itus amittere. Nā. m. u. quia dū naues ī mare pueherentur īgens sonitus factus ē: adeo ut uigiles Cæsaris exercitauerit. Vasto: pro uastarū nauū pōdere. Fluctuat: quā unda fluctuans excitauit uigiles cæsarianos. Permixtis: cōfufis. Ergo ho. p. pom. q. peritissimus dux erat existimauit id qđ futurū erat: uidelicet ne taciti discedere possent: sed hostes sentirent: & ipsis cedentibus non dubitauit fore ut Brūdusii oppidani apirēt cæsarianis portas: quia a militibus suis nō satis placide tractati fuerant: sed fecit ut p̄ oēs uicos urbis munitiones op̄derēt: & solū effoderēt cratibusq; tegeter supposita terra: ne hostes supiores eē possent dum p̄ urbē discurrerēt: hisq; castris īpositis & foueis iter eēt īclusū: Interea spaciū datū ē Pompeio: & suis ut discederent.

Quas portas: ergo quā secesserat ex portis Pompeius cū exercitu. Petūt: cæsariani. Cū fato cōuersa fides: quā ita fieri solet: ut fides mutet cū fortuna. Oui. Et cū fortuna statq; caditq; fides. Ita & qui cū pōpeio senserant: cū cæsare nūc sentiebāt. Ora petūt: Noluit dicere discurrunt p̄ portus: Sed ora. i. hostia. Per. c. quia portus & lingua ubi sitū est Brūdusii duo cornua quasi porrigit & portū efficit Et ut īquit Strabo Brūdusii portus sua excellentia præstat. Multi. n. ore uno portus includuntur: qui nulla fluctuum agitatioe p̄turbant: cum ī terra sinus excipiāt: ut forma ipsa cerui cornibus simillima sit: unde & nomen īditū est: locus enī cū urbe ceruino capiti maxime ē cōparādus: nam lingua Mesapiorū Brūdusii caput cerui uocatur.

Dolēt. i. cæsariani q; classes mare obtinuerāt. Heu pudor: cæsari parua uictoria uidebat q; Pōpeius fugerat. Angustus: dicit quā munitioibus oclusus erat portus & relictus erat limes angustissimus exeūdi: dicit ergo q; Brūdusii portus molibus cæsaris adeo exiguus erat: ut naues exire non possent: sed paulopost duæ naues exire non potuerunt: quæ a cæsarianis capte fuerūt. Limes: angustæ fauces molibus cæsaris.

Chalcida: ē urbs Euboeæ: cuius maris hostium angustissimum ē. i. arctiores fauces erant q; unda quæ uerberat pulsant & inundat chalcida. Hic: in angustis faucibus. Paratas. i. eorum qui parati erant contra classem. Excepere. i. milites ad obsidionem parati compræhendere eas duas naues aut per manus: harpagonas itelligit. Hic primum ru. unda maris primū rubuit multis occisis cum se defenderent. Nereus. i. mare. Cætera classis abijt: quemadmodum inquit per symplegades Iason cum argonautis p̄transit: ut pupi comprehēsa: cætera nauis icolumis euaserit. Ita classis Pōpeiī ē emissā ī extremis angustii. Pagasea ratis: argo quā Iason in colchos ad rapinā aurei uelleris nauigauit Pagasa autē oppidum fuit thessaliæ: ab ubertate fontiu nōmē habens. Nā πηγὴ significat fontem: huic adiacet sinus pagaficus ex quo Iason nauem deduxit ī altum quidam īepte legerunt pegasea: a monte: quoq; error manifestus ē: nam p̄terq; syllaba prima repugnat pegafus mons ī thessalia nūq; ī geographis apparet. Peteret undas phalidos. i. cum nauigaret colchos: nota qđem fabula. Aeson & pelias fratres fueres & reges Thessaliæ: pelias filias tantum habuit. Aeson uero unum filium Iasonem: pelias sub specie gloriæ filium fratris parabat exponere periculo: quā uidebat post mortē suam fore: ut ī regnum ueniret nepos: tandē Iason a pelia excitatus ad colchos profectus est ad tollendum uellus aureum de quo fata responderant ubicunq; illud eēt futurū: illic īperium orbis terrarū: nauigauit igitur ad īsulam colchon: unde necesse erat per angustias symplegades una cū argonautis transire. Symplegades sunt duo saxa ī pōto euxino quæ ab utroq; latere concurrebant: & ī locum suum redibāt. nō sine ratione finxerūt hoc poetæ quoniam paruo discrete īteruallo ex aduerso intratibus geminæ cernebāt: paulūq; deflexaacie coentiū specie p̄bebāt. nā fieri solet ut q̄to magis appropinquat: tātō magis apire uideant unde dicūtur a uerbo græco συνπληττω. i. pcurio & collido Iason igit quū trāsiret p̄ symplegades dicūt cōcurrissē sed ipse sceleris remorū īperū cū naue elapsus ē: extrema tamē pupē cōprehensa: & mutilata sic nauis Pom. p̄ angustias portus aufugit relictis aliis. Emisit ī æquora. i. tellus utruq; latus emisit. Cyaneas. i. symplegades. nā cyaneæ ēt symplegades appellāt. Cautes cyaneas. i. utruq; latus. i. dextrū & sinistrū.

Mōtibus. i. ex illis cautibus & saxis cōcurrētibus. Minor: quā minor potesta egressa ē. Vana: quia nō fregit nauē sicut uolebat. Inanē: sine naue. Statura rediit: quia indignata ē symplegas & noluit amplius cōcurrere: sed nūq; mota ē ī littore. Iā phœbū: iā īquit aurora fulgebat: q; relictō īferiore hemisphærio significat aduentate diem & solis ortum. Non idē: q; fuerat tota nocte: quā īcipiebat clarescere. Eoi: oriētalis. Virgere: instare.

Dux etiam uotis hoc te fortuna precatur
Quam retinere uetas liceat sibi p̄dere saltem
Italiam: uix fata sinunt: nam murmure, uasto
Impulsum nostris sonuit mare: fluctuat ūda:
Totq; carinarum permixtis æquora sulcis
Ergo hostes portis quas omnes soluerat urbis
Cum fato conuersa fides: murisq; recepti
Præcipiti cursu flexi per cornua portus
Ora petunt: pelagusq; dolent cōtingerē classes.
Heu pudor: exigua ē fugiēs uictoria magnus.
Angustus puppes mittebat in æquora limes:
Arctior euboica quæ calcida uerberat unda.
Hic hæserē rates geminæ: classiq; paratas
Excepere manus: tractoq; ad littora bello
Hic primū rubuit ciuili sanguine nereus:
Cætera classis abijt summis spoliata carinis:
Vt pagasea ratis peteret cum phalidos undas
Cyaneas tellus emisit in æquora cautes:
Rupra p̄nppe: mior subducta ē mōtibus argo
Vanaq; p̄cussit pōtum symplegas inanem.
Et statura redit. iam phœbū urgere monebat

Alba
men stel
supueni
guetia:
cut stella
mē &

Non id
Lux rub
Etiam p
In facie
Maiore
Lucifer
Non ea
Prædon
Destitu
Et nati
Vadis
Qua
Non c
Malu
Parci
Abfco
Imma
M. A
SIS P

Ad u
Nubi
Inde
Mem
Vita
Toller
Sedib
Ad st
Post
Eum
phleg

LIBER .III.

Albaq. n. l. r. i. nondū dies erat: sed stellæ incipiebāt iā languescere: qā superueniente solis ortu languescit lu-
men stellaz. Propioribus: ppingoribus: nam propiniorā ortu solis primo languescūt. Et iā. p. h. stellæ. n.
supueniēte sole i cæli colorē mutari uidē: ideo dicit plaustra bootæ flecti: q̄ uertunt circa Polū arcticū. Lan-
guetia: obscura. Maioresq. l. st. sensim dicit primo stellas ppingores luci solis euāescere. & deinde maiores si-
cut stella Mercurii & alioz planetaz. Lucifer. r. d. Lucifer quis sit maior cæteris stellis: unde a luce appellat: ta-
mē & ipe euāescere cōpat supueniēte sole. Pelagus iā. m. te. hoc ē oriēte sole sine ullo piculo securus cū tota

Non idem eoi color ætheris: albaq. nondum
Lux rubet: & flamās propioribus eripit astris:
Et iam pleias hebet: flexi iam claustra bootæ
In faciem puri redeunt languentia cæli:
Maioresq. latent stellæ: calidumq. refugit
Lucifer ipse diem: pelagus iā magne tenebas
Non ea fata ferens: quæ cū sup æquora toto
Prædonem sequerere mari: lassata triumphis
Destituit fortuna tuis, cum coniuge pulsus
Et natis: totoq. trahens in bella penates
Vadis adhuc ingēs. populis comitātib. exul.
Quæritur indignæ sedes longinqua ruinæ
Non quia te superi patrio priuare sepulchro
Maluerit: phariæ busto dānantur harenæ
Parcitur hæseriæ: pcul hoc & i orbe remoto
Abscondat fortuna nefas: romanaq. tellus
Immaculata sui seruetur sanguine magni.
M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER .III.

Ropulit ut classē ue-
lis cedentib. auster
Incubēs: mediumq.
rates tēuere profūdū
Ois in ionios specta-
bat nauita fluctus:
Solut ab hespia non
fluxit lumina terra
Magnus: dū patrios
ports: dū littora nūq.

Ad uisus reditura suos: tectumq. cacumen
Nubibus & dubios cernit uanescere montes.
Inde soporifero cesserunt languida somno
Membra ducis: diri tum plena hororis imago
Vila caput mœstum per hiantes iulia terras
Tollere: & accenso furialis stare sepulchro.
Sedibus elysiis campoq. expulsa piorum
Ad stygias inquit tenebras: manesq. nocentes
Post bellum ciuile trahor. uidi ipsa tenentes
Eumēidas quaterēt q̄s uestris lāpadas armis

phlegetōre accēsas. phlegetō amnis inferoz totus igneus. Vris. ar. ut post bella ciuilia supplicia digna daretis.

classe nauigabas. Nō ea. f. f. nō erat inqt ea fortūa tibi
q̄ quondā fuerat: cū psecutus es piratas: tūc. n. tibi re-
busq. tuis aspirauit: ut duoz mensiū spacio mare im-
mensū qd piratæ ifestū reddiderāt pccaueris. For-
tuna. l. i. fatigata qā pene ad satietatē usq. triumphau-
rat. Destituit. f. te. Cū cōiuge. p. nūc p idē mare pul-
sus fugis cū uxore: natis: & senatu populoq. ro. Con-
iuge: Cornelia filia scipionis. Natis: Cn. & sexto Pō-
peio. Penates. i. uniuersam familiā. Ingēs exul: quis
sis exul: tamen igens: uidelicet populis comitātibus
te. Queris in causā cur lōgius ab Italia discessisti: cre-
do hāc fuisse. s. ne ducē suū uictū i regiōe suā cōspiceret
sed pcul tātū ducē: q de bene meritis fuerat indigna
morte affici uoluerit cōspiciat. s. sit ob hoc qā supi ma-
luerit ne i priā sepeliaris. Phariæ. b. qaloco supplicii
fuisse Italia: si i ea tā idigna morte afficereris iō dii i
ægypto uolūt te pcul ab Italia occidi. Parciū he. Ita-
lia ne uideat ducē suū laceratū: orbe remoto in ægy-
pto. Immaculata: nō poluta sāguie ducis sui. Pōpei.

Pharsaliæ liber tertius.

Ropulit ut classē: Hic tertius liber
hæc continet. Primo quemadmodū
Iulia Pompeium: cui in somnis appa-
ruit extaret: deinde quomodo Cæsar
de mandata Curioni rei frumentariæ
cura spoliāt ætarium: postea catalo-
gus sit populorum: quos Pompeius cōtra Cæsarem
armauit: subsequēter Cæsar Petreium & Afrāium
in Hispania: petēs Massiliā oppugnare constituit: &
huic bello Decium Brutū præfecit: primum Iulia de-
scribitur quæ in somnis territat Pompeium. Solus.
m. nō. fle. hoc fieri solet ut homines faciari nō possint
ea intuendo: q̄ sibi cara sunt: sic hoc loco facit Pom. nā
ex Italia nauigās cum uniuersa classe alii alia loca spe-
ctabāt solus Pom. nūq. oculos ab Italia deflexit. Au-
star uentus: meridionalis. Velis cedentibus: qā uen-
tis uela cedūt cum inflant. Nunq. re. qā nūq. postea
rediturus erat i Italiā. Cacumina: montiū qā in cacu-
mine montis residere uident nubes. Dubios: qā pri-
mo qdem incertus erat uideret: nec: ne: sed cū magis
atq. magis recederet euāescēbāt: donec nihil omni-
no uidere posset. Inde. so. post hæc (ut ferme fit) ex-
lāgore somnus irrepit nā si q̄s fessus est calore & fri-
gore ex ipā solitudine i somnū resoluit: sicut nunc
Pom. Diritū: uix Pom. somnus iuaferat: quū statim
Iulia Pompeii olim uxor i somnis uisa ē sibi obuersa
ri: minaciter in uerba prorumpens. Per. hiā. t. quasi
aperta terra erumperet. Furialis: furenti similis. Se-
pulchro: subaudi. i. Sedibus: hoc ait faciunt ciuilia
bella quæ geritis uos: ut cum ego in campis elysiis ge-
scerem: nunc cogar ad inferos trāsire: sed dabitur pœ-
nas: & ita miata ē Pompeio. Sedibus elysiis: ubi aiā
pioz ut poetæ fingūt dicūt hitat. Emēides. i. furias
s. Megerā: Alecto: & Tefiphonē. Lāpadas: faces de

PHARSALIAE

Præparat: Charō se parauit ut oēs aīas in hoc bello ciuili morituras multis nauibus p paludem traduceret: q̄a una cymba facere hoc nō posset. Portitor: charō. Laxant apunt & delitant ut capiant aīas ciuilis belli ad supplicia. Vix. o. dicit tothōies i bello pituros: ut ad rōpēda stamīa uix parca sufficere possēt. Lassāt: fatigāt.

Opi: in rūpēdis staminibus. Cōiuge me: quoad ego igt tibi cōiūcta fui scda fortūa sp bella tua cōitata ē: nūc uero cū cōiuge mutata ēēt fortūa: tibi. n. cōiūcta ē Cornelia q̄ sp uiris suis ifelix ēē cōsueuit. Latos. t. i. sp ui ctor fuisti: & de hostibus triūphasti. Fortūa. m. t. i. mutata cōiuge mutata sim ul ē fortūa. Fato: ita dii uolue rūt ut uiri q̄b cōiūcta ēēt Cornelia i felices forēt: hoc dicit pp publiū Crassū licinii Crassi filiū q̄ cum p̄e & oī exercitu cāsus fuerat: huic publico primū Cornelia nupserat: adolescēs spectatae uirtutis fuit: & sub Cēsa re militauit i gallia ipius opa. P. Crassus i illā regionē pfectus fuerat: iō p̄i in p̄hiā exercitū ducēt: hūc cē sar moleste tradidit. Pellex: cornelia Scipionis filia. Cn. Pōpeio nupsit i uirgo: sed uiro eius i p̄hia mor tuo Publico Crasso: ierāt puellā ābitiōes pulchra erat p̄ter corporis formā litteris istructa: fidibus quoq̄ p sōare sciebat: geometriā didicerat philosophiā haud temere audire cōsueuerat: mox erant illi oīs fastus & arrogantia: q̄ uitia huiusmōi artibus fœminis iustru ctis ēē solēt. Pellex: cū inuidia q̄a marito suo nō con iūcta erat: sed. P. Crasso adolescētī spectatae uirtutis.

Tepido bu. q̄a uix extinctus erat rogo prioris mari ti: & iā altero uiro se cōiūxerat. Vel tepido busto refe rat ad Iuliā. i. sepulchro meo adhuc calēti. Hæreat il la. t. cōcessio color cū id confirmare uidemur: q̄d ma xime negamus. Hæreat. i. quocūq̄ duxeris exercitū sp bello tuo hæreat. q̄. d. nō hærebit. Dū liesto q̄ hæ reat semp: sed nūq̄ te securū dormire pmittā. Vacuū sit tps amoris: se indignatā ostendebat q̄ secundas nu ptias appetisset pōpeius. Sed teneat: sed Cēsar die te infestet: ego uero nocte. Me non le. non existimes me d̄ lethea paludē bibisse q̄ facit imemores umbras: sed i imo pectore meo recōditū ē scelus tuū: ut abole ri nō possit. Lethe ē palus ad ieros de q̄ cū umbre bi berint omniū regē & maloz obliuiscunt p̄pessoz: cū eēnt i corporibus: hāc paludē uel flu. iferna exūdatiōe p̄rūpētem p̄terlabi berenicē circa extimū syrtiū cor nu ifert Solius. ē ēt lathe flumē i hispāia: q̄d a celtibe ris & uacceis labit auctore Strabōe. Silētū: mortuo rū ubi sūt iferi. Veniā: ut tibi terrorē incutiā. Nūq̄ tibi: & uelis nolis sp eris gener p̄ris mei cēsarīs. Per que me. ma. q̄a umbrā & māes mei faciēt te inuitūēe genez cēsarīs. Abscindis fru. frustra affinitatē diri mis bello: q̄a i bello morieris & ad ieros d̄scēdes ubi ego sum. Pignora. i. affinitatē q̄ tibi ē cū patrem eo.

Per amplexus dela. ma. q̄ Pōpeius eā amplecti uolu it i sōnis nā pdite hāc amauit uxorē. Ille dei: ostēdit magnitudinē pōpeti q̄ q̄q̄ multa signa nuntiarent: q̄ aduersa sibi oīa significarēt: tamē maior erat ad bella gerēda: & nunq̄ deterrebat: quo mius uolūtātē suā p̄fice rēt. Dii minēt. i. signis q̄ supius descripsit Luca. Māes: umbrā mortuoz minēt cladē. In ar. i. in bella. Cer ta cū mē. ma. ēt mori certus: bellū tamē magno aīo suscipiebat. Aut nihil ē sēsus aīus: d̄lēmāte utif pulcher/ rimo: nō igt timēdū ē hoc sōniū: aut. n. post mortē sēsus nullus relinq̄t aut post mortē sēsus relinq̄t: si nullus: mors igit nihil ē: ergo nō metuēda si iliq̄t: mors nihil ē: q̄a aīa ēt post mortē uiuit ab utraq̄ igit p̄e: cōcludit nō ēē timēdā mortē. Aut nihil ē sē. s. cū corpus morit: ergo mors nō ē timenda. Aut mors ipa nihil: nā post mortem aīus est quiuit: ergo nihil timenda mors. Nihil: q̄a nō priuat uitā: immo potius soluit aīum: q̄ hoc carcere corporis detētus ē: ut uigorē suū exercere nō possit. Titā iā p. describit tps: quo tadē puēit ad terrā Pō peius: dicit. n. sol ad occasū tēdēs talis erat: quēadmodū lūa cū dimidia pte sui semiplēa ē. Plēa fuit. i. cū crescit: & iā semiluniū ē hoc ē iā dimidia pte sui sol occiderat. Plēa fuit. s. cū decrescit. Hospita tel. s. macedonia. Le gere: pro collegerunt rudentes in spirā. Remis: q̄a detractis uelis: remis littora petierūt. Posito: p̄ deposito & flexo malo. Cēsar: cēsar postq̄ uidit bellis lassum esse Pōpeium: quis relictus solus i Italia esset: tamen do lebat q̄ Pōpeius euasisset quē maxie cōphēdere cupiebat. Solus dux. s. cēsar: & ordo ē. cēsar dux solus stetit.

Præparat innumeras pupes acherōtis adusti Portitor. in multas laxantur tartara pœnas. Vix operi cunctæ dextra properante sorores Sufficiunt: lassant rumpentes stamina parcas. Coniuge me latos duxisti magne triūphos: Fortuna ē mutata toris: semperq̄ potentes Detrahē in cladem fato damnata maritos En nupsit tepido pellex cornelia busto: Hæreat illa tuis per bella per æquora signis: Dum non securos liceat mihi rūpere somnos. Et nullū uestro uacuum sit tempus amoris: Sed teneat cēsarq̄ dies: & iulia noctes. Me non lætheæ coniunx obliuia ripæ Immemorem fecere tui: regesq̄ silentum Permisere sequi: ueniam te bella gerente In medias acies. nūq̄ te magne per umbras Perq̄ meos manes generum non esse licebit. Abscindis frustra ferro tua pignora. bellum Te faciat ciuile meum. sic fata refugit Umbra per amplexus trepidi delapsa mariti. Ille dei quauis cladem manesq̄ minentur Maior in arma ruit certa cum mente malorū. Et quid ait uani trememur imagine uisus: Aut nihil est sensus animus a morte relictum: Aut mors ipsa nihil: titan iam pronus i undas Ibat: & igniferi tantum demerferat orbis: Quantū deesse solet lunæ: seu plēa futura ē: Seu iam plena fuit. tunc obtulit hospita tellus Pupibus accessus faciles: legere rudentes Et posito remis perierunt littora malo.

LIBER .III.

Carinas emissas: e portu. brundusii. Absconditq; fretum. clas. hypallage est: pro classes abscondere fretum: quia rectum mare classibus erat: uel hoc dicit quia medium mare tenentes uideri non poterant. Terga ferant ho. respexit ad illud: quia fugiebant. Præcipiti for ui. quia iā tanta celeritate omnia conficere gaudebat cæsar: ut nulla fortūa q̄tumlibet secūda esse satis uideret nisi re pfecta. Præcipiti: celeri & ueloci uiro in opibus. Nec uim tan. uictoria etiā sibi parua esse uidebat: q̄ bellū differret: q̄ sibi gerere bellū gratius erat q̄ uincere. Tunc pectore curas: sed postq̄ uidit ademptam occasionem sibi belli gerendi: animū ad alia conuertit. s. ut sibi popu

Cæsar ut emissas uenti rapuere carinas:
Absconditq; fretum classes: & littore solus
Dux stetit hesperio: non illum gloria pulsi
Lætificat magni: queritur q̄ tuta per æquor
Terga ferant hostes. neque enī iā sufficit ulla
Præcipiti fortuna uiro: nec uincere tanti
Vt bellum differret erat. tunc pectore curas
Expulit armorum: paci q̄ intentus agebat
Quoq; modo uanos populi cōciret amores:
Gnarus & irarum casus: & summa fauoris
Annona momenta trahi. nanq; asserit urbes
Sola fames: emiturq; metus: cū segne potētes:
Vlgus alunt. nescit plæbes ieiuna timere.
Curio sicanias transcendere iussus in urbes
Qua mare tellurem subitis aut obruit undis:
Aut scidit: & medias fecit tibi littora terras:
Vis illic ingens pelagi: semperq; laborant
Aequora ne rupti repetant cōfinia montes.
Bellaq; sardoas etiam sparguntur in oras.
Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis:
Nec plus hesperiam lōginquis messibus ullæ:
Nec romana magis cōplerunt horrea terræ:
Vbere uix glebæ superat cessantibus austris
Cū medium nubes borea cogente sub axem

metūt: ne sibi irascat princeps. Segne. i. ignobile. Nescit plæbes ieiunia timere: pbari ēt hoc pōt a cōtrario sensu: si plæbs ieiunia nihil timet: ergo satura oīa timet plæbs & plæbes dē i casu noiatiuo. Curio sicanias: dicit cæsarē misisse curionē in Siciliā ut ibi simul bella gereret: & rei frumentariæ curā h̄ret. Duxit at secū tres legiones. Sicanias. i. siculas. Qua mare tellurē: diuerlas opiniones tagit: & significat illas angustias inter Apoeninum & pelogē positas & dextere latus a peloro ē: ubi periculū est maris: qd̄ appellat syllā: in sinistro uero latere ē charybdis: dicit ergo iuisse in eā partē Siciliæ: ubi est angustū mare inter pelogē & apoeninū: q̄ mōtes olim iūcti: Italiā cū Sicilia cōtinuabant: deinde aut inq̄t assiduis undis abrupta ē tellus media: aut certe fluctibus assiduis interrupta: ut Siciliā ab Italia separauerit: alii dicunt terremotū fuisse & partem mediam mōtis ita mare occupasse Strabo dicit: Siciliā nihil magis q̄ abscissum ab Italia fragmētū uideri. Aut scidit. s. terremotu uel assiduis fluctibus obruit. Et medias fecit s. lit. ter. p̄ ipum mare mediū fecit sibi littora terras. Terras. s. Siciliā & Italiā diuiso apoenino a peloro q̄ cōtinuabant Siciliā cū Italia: & Italia a sinistra: Sicilia a dextra factæ sunt littora maris. Vis. i. ipetus pelagi. Laborāt æquora: q̄a ubi mare angustius est illic solet eē impetuosius: ergo agitant maria ibi. Mōtes. s. pelorus apoeninus. Confinia: Italiæ. Repetāt. i. terrum coniungātur. Bellaq; non satis est misisse Curionem in Siciliam: sed etiā misit ualerium in sardiniam: ut ibi simul bella ferret: & rei frumentariæ prouideret. Sardoas: a Sardinia sardous formatur: sunt q̄dam deriuatiua q̄ pauciores syllabas habēt suis primitiis: quis econtrario fieri debeat: ut Hispania hispanus: & Sardinia sardus: & sardous. Vtraq; insu. s. Sicilia & Sardinia: q̄ sunt uicinæ: angusto mari intercludūt. Nec plus: nulla terra est feracior frumēto Sicilia & Sardinia: adeo ut sint horrea duarū prouinciarū: uidelicet Italiæ & hispaniæ. Hespian: Hispaniam. Messibus. i. frugibus aduecticiis. Vbere: abundātia. Cū me. dicit Siciliā & Sardinia uix fertilitate frugū a Libya supari: quā cōstat eē foecūdisimā. unde Hara. q̄d̄ libycis uerris areis. Cessāte: q̄do igit aphrica flate austro q̄ calore iducit p̄uria laborat: at si pluuiæ abūdarēt mirifice ibi nascūt fruges. Supat. s. Sardinia & Sicilia.

PHARSALIAE

Magnū: fertilē & fecundū effusioe pluuiarū. Cogente: cōgregāte. Axē: polum āt arctīcū: q̄ est in meridie. Hæc ubi: nūc dicit cæsare post hæc statim aīum intendisse ad urbē romā: ut ī priam longo post tpe rediret. Hæc: q̄ ad rē frumētariā ptinet. Nō ar. agmina: q̄a milites depositis armis duxit: q̄si nō bellū priā inferret: sed ad eā uictor rediret. Proh: o si iquit Cæsar cōtētus fuisset uictoria galloz: in patriā redire q̄ speciosissimū de hostibus triūphū ducere potuisset: sed dū plura uincere uult minus laudis cōsecutus ē. Arcto: i. septētrioe: ubi ē germāia & gallia trāsalpīa: sed tamē magis Britānia declinat ī occidentē. Serie: ordinē regū. Lōga pō. lōgo ordine captiuoz pcedente de more triūphantū.

Potuit. sp̄mittere. Belli fa. i. diffonas liguis habitu & armis. Vt uincula: exponit quō id fecere potuerit: q̄a p̄ctis uictoriis gestabāt in triūphū duces: urbesq̄ captas: & populos bello subactos āte curz. Vt: p̄ q̄li ter. Vincula rhe. q̄a rhenū pōte iunxit decē diebus: & transgressus est in germaniā quā subegit: & deinde britāniā. Cælos cur. i. triūphales. Britānis: quia britāni sunt flauī: sicut res ip̄a ostendit: & Cæsare sequētur: ergo Cæsar dū uictoria galloz & germāoz britānorūq̄ minime cōtētus est: sed alias uictorias addētentat: maiore triūphū pdidit. Nō illū lā. uenientē cæsare nō læto uultu excepe urbes: sed mæsto: q̄ tāq̄ hostē cæsare timuerūt. Lætis coeti. quia urbes nō pcesser. Cæ ari obuīam honoris grā. Esse ti. gaudebat Cæsar: tū se p̄bere formidādū populis: hic sine dubio Luca. Pōpetiūs ē: q̄ capta occasioe sp̄ cæsare iniq̄ dila cerat. lāq̄ & p̄cipites: nūc dicit q̄ parte Italiā iter cæsar fecerit: dū romā petiit: conumeratq̄ loca & urbes: dicit primo p̄ cāpaniā iter fecisse: & albā uēisse: inde ī Ausōiam tetēdisse: & tadē ad urbē puenisse. Præcipites: altas & q̄ ī p̄cipitiū stare uident. Anxuris: ciuitas cāpaniæ: ubi αἰνέεω ποσ iuppiter colit. i. imberbis: nā αἰνέω sine: & λυπόω nouaculā significat: unde ciuitas Anxur dicta ē: q̄ ut Pli. docet: alio noīe Tauracina dicebat. Pōtinas pa. q̄ nō pcul sunt ab anxure inter uolscos. Iuue. Et pōtina palus & gallinaria pinus: pōtina paludes a cornelio cæthego cōsule siccata: ager que ex his factus: Mutianus ter cōsul pontinā paludē. xxiiii. urbiū locū fuisse pdit teste Pli. hūc locū siccare ēt cōstituerat diuus Cæsar: ut refert Sueto. nisi morte pūctus fuisset. Vda uia. i. plaustris uia: q̄ est inter illas paludes. Sublime ne. i. nemus aricinū diāe cōsecratū: ubi ē fons egerius: apud quē simulabat numa pōpilius se cōsilia agitare de rep. romana cum egeria nymp̄ha: a q̄ & fōs appellatus ē. Arcinū uero nemus ab aricia sylua: urbi uicia ubi relegauit hippolytū diana. Regna: sacerdotes. n. diāe ariciæ rges appellabāt: qd̄ ostēdit Sue. i. Caligula: regē nemoresem uocās sacerdotē diāe: & flaccus ī argō autis. Immitis aricia regi: Mar. Qua triuiā nemorosa petit dū regna uiator. Scythiā: q̄ colebat ī scythia & ī taurica regiōe: & sāguie hūano placabat ip̄higēia āt cū horeste simulachz diāe ī Italiā detulit. Latiis. f. q̄a romāi cōsules feriis latinis albā cōuēire cōsueuerāt: & uniuerso latio & albais uiscerationē dabāt. und̄ feriæ a seriēdo dictæ sūt. Excelsa: postq̄ ī albanū montē cōsedisset Cæsar p̄spiciēs de rupe alta moenia urbis romæ uidit. Rupe. salbāi mōtis. Arctoī. i. gallici & septētrionalis. Te ne deū: cæsar ubi procul ex arce albana moenia urbis Romæ uidit: ī hæc uerba prupit: ad urbē romā apostrophās te ne deū sedes: cū admiratiōe qd̄a legēdū ē: quō inqt tā ignaui fuere romāi ut te o roma desererēt: in q̄ sedē suā posuerūt dei: cui p̄sides sunt iuppiter luno & Minerua. Non ullo mar. co. si bellū forte īgrueret. Cuius metu urbē egredi cogereēt romāi excusandi forent. Pro qua pu. ur. q. d. pro nulla si pro roma nō pugnauerint. Dii melius. f. fecerūt: ut hoc tpe nō sint gētes natiōesq̄ externæ: q̄ semp inimicæ fuerūt imperio romano: Nam si bellum romanis intulissent magnū periculum impio iminebat: cum tā formidolosus romāis dux cæsar hoc tempore foret. Eous furor. i. parthorum: qui paulo ante exacerbati fuerant contra romanos bello illato p Crassum: quem cum uniuerso exercitu occiderūt. Sarmata uelox. f. nō incubuit: qui est populus scythiæ. Iuncto panonio. i. iuncto populo pānoniæ: quam nūc Vngariam uocāt. Getes dacis: populi sunt scythiæ de quibus ante dictum est: ο γέθω γέτοϋ: hic getes getæ dicūt & geta. Quod bellū ciuile fuit: quia bellum ciuile conflatum est: ideo salutē tibi dii o roma dederunt: sed si aliud bellum q̄ ciuile fuisset periisses. Subdit: ingreditur.

Effusis magnum libye tulit imbris annum. Hæc ubi sūt prouisa ducit: tūc agmina uictor Non armata trahēs: sed pacis habentia uultū Tecta petit patriæ: proh si remeasset ī urbem Gallorum tantum populis arctoq̄ subacta: Quam seriem rerū lōga præmittere pompa: Quas potuit belli facies: ut uincula rheno Oceanoq̄ daret: cælos ut gallia currus Nobilis: & flauis sequeretur mixta britannis. Perdidit o qualem uincendo plura triūphū. Non illum letis uadentem coetibus urbes Sed tacitæ uidere metu: nec constitit usquam? Obuia turba duci: gaudet tamen esse timori Tam magno populis: & se non mallet amari. Ianq̄ & præcipites superauerat anxuris arces Et qua pontinas uia diuidit unda paludes. Qua sublime nemus scythicæ q̄ regna diāe. Quaq̄ iter ē latiis ad summam fascibus albā Excelsa de rupe procul iam conspiciit urbem Arctoī toto non uisam tempore belli: Miratusq̄ suæ sic fatur moenia romæ. Te ne deum sedes non ullo Marte coacti Deseruere uiri: pro qua pugnabitur urbe? Dii melius quod non latias eous in horas Nunc furor incubuit: nec iūcto sarmata uelox Pannonio: dacisq̄ getes admixtus. habenti Tam pauidū tibi roma ducē: fortuna pepcit Quod bellum ciuile fuit. sic fatur: & urbem

Atton
rem urb
rus. Igm
mali tim
simulab
non licet

Attonit
Credit
Sparlu
Velle p
Non fu
Vix od
Turba
Elateb
Fulseru
Prætor
Omni
Testus
Si reg
Exiliu
Erubi
Viri
Libert
Vi uic
Mole r
Ante f
Vsq̄ a
Auri
Amiff
Certa
Victo

uoluit
Appia
trepid
enim l
claustr
ne con
ditos
asser
bis ali
de aur
lati per
turnia
Rum
ri: & q
leges: q
i eade
runt: c
diuitia
na æra
ueritu

LIBER .III.

Attonitam: territam metu. Nāq; ignibus atris: causas explicat terroris romanorū: quia existimabant cæsa rem urbe q̄si capta incendio & ferro oīa uastatūz. Vt. i. ac si capta esset urbs ab hostibus. Rapturus: euerfurus. Ignibus atris: incendio. Sparsurusq; deos. i. creditur euerfurus templa deorū. Fuit hæc mens. tim. tantū mali timebāt q̄tum cæsar inferre poterat: uidelicet ut funditus urbē euerteret. Non omnia festa: romani nō simulabant uultu lætitiā: imo nec possunt etiā odiſſe aīo cæsa rem: tantū pauoris aīo cōceperant. Vix uacat: non licet romanis. Festa omina: festiua auguria. Non fictas: saltē fictas: si nō ueras. Odiſſe: cæsa rem. Phœbea palatia. i. sibyllina: ubi libri sibyllini seruabant. lō

Attonitam terrore subit: nanq; ignibus atris
Creditur ut captæ rapturus moenia romæ
Sparsurusq; deos. fuit hæc mensura timoris
Velle putant quodcūq; potest nō omina festa
Non fictas læto uoces simulare tumultu
Vix odiſſe uacat. phœbea palatia complet
Turba patrum nullo cogendi iure senatus:
E latebris educta suis. non consule sacra
Fulserunt sedes. non proxima lege potestas
Prætor adest: uacuæq; loco cessere curules.
Omnia cæsar erat. priuatæ curia uocis
Testis adest: sedere patres censere parati
Si regnum: si templa sibi: iugulumq; senatus
Exiliumq; petat: melius quod plura iubere
Erubuit: q̄ roma pati: tamen exit in iram
Viribus an possent obſistere iura: per unum
Libertas experta uirum: pugnaxq; metellus
Vt uidet ingenti saturnia templa reuelli
Mole rapit gressus: & cæsaris agmina rūpens
Ante fores nondum referatæ constitit ædis
Vsq; adeo solus ferrum mortemq; timere
Auri nescit amor: pereunt discrimine nullo
Amisſæ leges sed pars uilissima rerum
Certamen mouistis opes: prohibensq; rapina
Victorem: clara testatus uoce tribunus.

uoluit experiri unum uirum Metellum: an tueri posset iura. Exit: erumpit. Virum: Metellum. Cæsar teste Appiano roman delatus po. ueterum calamitatū recordatione turbatū: quam sub sylla & Ma. olim ptulisset trepidantemq; magna spe pollicitationibusq; leniuit: hostibus præferens humanitatem ac clementiā: Lutiū enim Domitiū a se captū cū pecuniis ac necessariis suis: libertati reditum fuisse ait: quibus dictis publici ærarii claustra perfregit: obſtantiq; in aditu Metello ex tribunis plæbis mortem est comminatus: thesauros a nemine contactos uicq; in illam diem militibus rapere concessit: hos enim olim execratione proposita publice conditos fuisse memorant ut nisi celtico insurgente bello a nullo promeretur: uerum Cæsar celtas a sede uictos afferens urbem ab execratione liberam reddidisse ait. Iura: leges. Pugnaxq; metellus: Metellus tribus plæbis alia omnia perpeſſus est: sed ubi uidit referari templum Saturni: in quo erat ærarium populi romani: ut i de aurum & argentum auferret Cæsar: quo militibus suis stipēdium daret: commotus ē qui antea leges uiolati permiserat & iura: cupiditate auri & pretio: ut hoc tollerare nequiuerit. Pugnax: ex eo quod sequit. Saturnia templa: idest ærarium quod in templo Saturni erat. Ingenti mole: idest ueſte. Rapit: Rapit im fert. Rumpens: per agmina Cæsaris irrumpes. Vsq; adeo: impulit Metellum pro ærario pugnare cupiditas auri: & qui pro legibus non decertauit: nūc pro auro decertare ausus est. Amisſæ leges: sine certamine pereunt leges: quia nemo est qui pro legibus decertauerit. Discrimine nullo. i. nullo certamine: sicut apud Virgilium i eadem significatione: Post hos æquo discrimine pistris. Sed pars uilissima: leges nullum certamen mouerunt: quanuis uiolatæ sed opes fuerunt: quæ ausæ sunt certare cōtra Cæsa rē. Vilissima pars: q̄ sordes dicunt diuitiæ: q̄ homines faciant fordidos. Tribunus: silicet Metellus uictorem: cæsa rem prohibens Silicet a rapi na ærarii. Testatur. i. defensionem suam clara uoce. Non nisi: conuersus ad omnes cæsarianos metellus: nec ueritus cæsa rē ipum dixit: uobis nullo pacto patebūt ærari fores: nisi prius ppectus nostræ trāſſigat ferrum.

PHAR.SALIAE

Per nostrum latus: prius percutiendum erit nostrum latus q̄ templa Saturni uobis pateāt. Raptor: o Cæsar. Sparfas opes: id est spargendas militibus tuis. Certe uiolata potestas: s. tribunitia. Deos: scilicet ultores. Crassum: probat exemplo o Cæsar si me uiolaueris: quia tribunus sum: scito deos ultores fore. Diræ: fuz riæ: quæ sunt tres Alecō Megæra & Tesiphone. Tribunitiæ: fauentes tribunis. Vouerunt: destinauerūt: ut refert Appianus: Crasso urbe egredienti illaturo bellum parthis: multa quidem ac dira tribuni annunciauerunt: ne parthis hoc malo prorsus indignis inferret bellum monuere: cui minime parenti publicas execrationes extulerunt: quibus spretis Crassus demum i parthia

profligatus est cum filio eiusdem nomine. P. Crasso & uniuerso exercitu fere cæso: nam ex centum milibus uix decem milia in Syria e fuga euasisse ferūtur. alii. Vouerant scilicet Crasso. Sæua prælia. s. parthorum. M. Cato tribunus plæbis intercessiōibus suis comitia impedierat & ueste senatus mutauerat: deinde plato uatinio præturæ repulsam tulit: idem. M. Cato cū impediret legem qua in quinquenium prouincia Syria Crasso parthicūq; bellum: hispania pōpeio dabantur a. C. Trebonio i carcerem deductus: est ideo dicit tribunitiæ iræ secutæ sunt crassum i bella: q̄ ad hoc ut Syria parthicūq; bellū obtineret. Crassus: Cato tri. pl. i uincula cōiectus ē. Detege iam fer. accinge inqt i me gladiū o Cæsar hoc enim facere potes absq; respectu cuiuspiam pudoris: nā quoniā ciuitas deserta est: ideo pauci erūt q̄ hoc tuū scelus aspiciāt. obicit cæsar: q̄ metu ipius romāi urbē deseruerint. Turba ue. nō est opus ut erubescas hoc facinus cōmittere: q̄ de ferta stamus in urbe. Miles scelera. i. tuus exercitus.

Non feret præ. nā hoc aux & argētū militibus tuis distribuere uolebas. E nostro. i. de publico. Non cogit egestas: sed si necessitas hoc te facere cogeret excusandus uidereris: at uero cū possis aliōs populos militibus tuis diripiēdos obicere: debes parcere tuæ patriæ. Populi. s. hostiū. Dones: militibus tuis. Pacis ex. s. ciuibz q̄ ciues in pace cōsumpti sunt nec illoz spolia q̄ nulla cogit necessitas eripere debes. Bellum cæ. ha. quia habes bellū o Cæsar potes milites tuos diuites facere. His magnā: ira parcitus est non medio cri cæsar: ubi uidit Metellū tā obstinate aduersari uoluntati suæ. Vanā sp̄: uana inqt est spes tua o Metelle: q̄ uidelicet honoste mori & fortiter possis: ut dicaris p libertate reipu. pugnasse & q̄ mori malueris: q̄ permittere ærarium spoliari sed māus cæsaris indignerent polui sanguine tuo. Honestē. m. cū p libertate & ærario populi ro. pugnes. Isto san. s. tuo uili sanguine. Nullus ho. i. magistratus: nō es tātæ dignitatis: ut digne tur te cæsar occidere. Te uin. ironice loquit: te ultore nimiz tuta erit libertas populi ro. Nō usq; adeo: non adeo inquit lōgitudine t̄pis cōparauit magna paruis: sūma infimis: ut si altez p̄staretur: aut destruantur leges a cæsa: aut seruent a Metello: nō malint a cæsa: destrui: q̄ a Metello defēdi. Lōgus di. i. lōga uetustas. Seruent le. si ista cōditio ponere inter te & me & leges sensum haberent: dicendo optate leges. an malitis destrui a cæsa: an defendi a Metello: ipæ leges deligerent potius a me destrui q̄ a te defendi. Et nōdum: cum adhuc persisteret in proposito Metellus ne lineret referari ærarium: tunc cæsar magis incensus ira ita cōp̄it circūspicere gladios militum suorum: ut ipum in conspectu suo obrūcarent: tūc Cotta tribunus alter collega Metelli: ut cognouit periculum eū est allocutus: ut a proposito suo deterreret & ostēderet rationes: quibus Metellus non deberet supra uires rem tantam suscipere: cuius persuasione tandem motus cessit a foribus ærarii.

Togam. i. pacem quam simulauerat in ingressu urbis. Libertas: o Metelle inquit qui in libertate est: si libertatem illam defendere uoluerit contra potentiores libertas illa peribit: sed hæc libertas quis defenderis perit: nam potentior libertatem illam destruit: eodem modo cum te sit Cæsar potentior ipa libertas peribit: q̄ non poteris resistere: sed seruire cogeris. Sed quomō poteris defendere libertatē: si nolis resistere potentiori etiam si non seruabis libertatē: libertatis tamē defensor eris. Cuius seruaueris umbram: sed tu seruabis umbram libertatis: si uelis quicquid iubeare a potentioribus: uerbi causa. Si Cæsar uoluerit aperire ærarium: & tu permiseris aperire: seruire uideberis: si hoc facere nolueris: tunc non seruabis umbram libertatis: at uero si resistere uolueris & non potueris. Tunc seruire eam uideberis: sed libertatem nō solum: uerum nec imaginem libertatis seruabis. Velis: permittas. Iubeare. s. a potentiori. Quem regna coercent. i. reges & principes q̄ non iā ciuicam: se tyrānicam ptatem exercēt. Libertate perit: cuius seruaueris umbram

Non nisi per nostrum uobis percussa patebūt
Templa latus: nullasq; feres sine sāguine sacro
Sparfas raptor opes: certe uiolata potestas
Inuenit ista deos: crassumq; in bella secutæ
Sæua tribunitiæ uouerunt prælia diræ.
Detege iā ferrum. neq; enim tibi turba uerēda
Spectatrix scelerum: deserta stamus in urbe.
Non feret e nostro sceleratus præmia miles.
Sūt quos p̄sternas populi: quæ mœnia dōes:
Pacis ad exhaustæ spoliū non cogit egestas.
Bellum cæsar habes: his magnam uictor i irā
Vocibus accensus: uanam sp̄ mortis hoēstæ
Concipis: haud inquit iugulo se polluet isto
Nostra metelle manus. dignum te cæsaris ira
Nullus honor faciet: te uindice tota relicta est
Libertas: non usq; adeo permiscuit imis
Longus summa dies: ut non si uoce metelli
Seruentur leges: malint a cæsa: tolli:
Dixerat. & nondum foribus cedēte tribuno
Acrior ira subit. sæuos circūspicit enses
Oblitus simulare togam: tum cotta metellum
Compulit audaci nimium desistere cōp̄to.
Libertas inquit populi quem regna coercent
Libertate perit: cuius seruaueris umbram

Tot
Ven
bus in
bantur
hæc in
tra liber

Sig
Paru
Degen
Ocyus
Dana
Nō lib
Protin
Tunc
Testat
Eruit
Rom
Qu
Q d
Qu
Qu
Q d
Vich
Q d
Tunc
Qu
Eger
Paup

lippu
epiro
tulir:
reliqu
lia fuz
cii uir
necat
let ip
nes p
tarun
sisset
mula
popu
unde
prolet
num a
in Cy
neaff
xitill
tis reg
gis an
ærari
regu
spolia

LIBER .III.

Tot rebus: maioribus inquit iam uicti paruimus si ergo maiora perpeffi sumus cur nō minora patiamur? Venia hæc: in hoc solum uenia nobis præstatur: q̄ si uelimus potentioribus negare: non possumus. Tot rebus iniquis: idest opibus potentium paruimus: cum Cæsari contra senatus auctoritatem prouinciæ delegebantur: Syria parthicumque bellum Crasso: Pompeio Hispania nolente tribuno mandabantur: sed tamen hæc inuitis nobis facta sunt: passi ergo sumus maiora minora etiam patiemur. Venia pudoris: si pudet contra libertatem aliquid per mittere. Degeneris metus: si sibi uidetur pusillanimus fuisse. Non potuisse ne. etiam si uolueris negare non poteris: ideo hæc est sola uenia pudoris. Ocyus auertat: o Metelle permittas hunc a nobis auferre aurum & argentum quod ē cā & primordiū oīū bellog̃. Damna: si quos sua iura cū pōt aliq̃ sua iura seruare: tunc indignissimū ē: si quid amiserit: at uero cum iam opprimatur a potentioribus si quid indignum: patiat̃ id non sibi: sed uiolatori uitio dandum est. Si quos sua iura: pro si qui possunt sua iura defendere: hyppalage est. Non egestas: egestas & necessitas quæ seruit potentioribus non est dedecori sibi: sed domino qui coegit eā: & non patiendi dedecori est sed facienti. Protinus: cum hæc dixisset Cotta: Metellus tandem cessit cæsari: & fmo illo reſerata sunt fores ærarij. Abducto: remoto Metello. Tunc rudes tar. sic enim fabricatae fores ærarij erant: ut sine magno strepitu aperi ri non possent: ideo hoc fecerunt romani: ne quis furari posset aurum & argentum. dicit igitur cum reſeraretur fores ingentem strepitum fecisse: ut tota rupes tarpeia resonauerit. Tunc conditus: dicit quātus ab ærario theſaurus exceptus fuerit a cæsare: uidelicet quod iam a condita urbe ad tempus cæsaris fuerat a populis & nationibus partum id omne in ærarium repositum fuerat. Multis non tactus ab annis: qui seruatus fuerat per multos annos. Quē punica bel. ut carthago populi romani inimicissima euerſa: bona omnia & pecuniæ a Scipione Romam trāſlata sunt: & in hoc templo reposita. Quem: census. Perſes: rex macedonum quem uicerat paulus æmilius. & captiuum cum magnis opibus in triumphū duxit. Præda phi. Nam Lelius quintius fla. phi

Si qcquid iubeare uelis: tot rebus inquis Paruimus uicti. uenia est hæc sola pudoris Degenerisq̃ metus: nil iam potuisse negari Ocyus auertat diri mala sæmina belli: Dāna mouēt populos: si quos sua iura tuētur Nō sibi sed domino grauis ē q̃ seruit egestas. Protinus abducto patuerunt templa metello. Tunc rupes tarpeia sonat: magnoq̃ reclusas Testatur stridore fores. tunc conditus imo Eruitur templo multis non tactus ab annis Romani census populi: quem punica bella: Quē dderat perſes: quē uicti preda philippi. Qd̃ tibi roma fuga pyrrhus trepidante ſliq̃: Quo te fabricius regi non uendidit auro. Quicqd̃ parcorum mores seruastis auorum Qd̃ dices asiæ populi miſere tributum: Victoriq̃ dedit minoia creta metello. Qd̃ cato longinqua uexit ſup æquora cypto Tunc orientis opes: captorūq̃ ultima regum Quæ pōpeianis prælata est gaza tuumphis Egeritur. tristi ſpoliantur templa rapina Pauperiorq̃ fuit tunc primum cæsare roma.

lippum regem macedonum uicit. Præda ſcilicet dederat. Quod: ſcilicet aurum eruitur. Pyrrhus: rex epirotarum qui a Tarentinis accitus in Italiam cum aliquod equitibus uenerat bellum populo romano intulit: & ſæpe uictor euasit: tandem uirtute & continentia Fabricij uictus ex Italia decedere coactus est: & ipſe reliquit aliquid prædæ populo roma. ad hoc uſque tempus ſeruata. Fuga trepidante: Nam trepidus ex Itaz lia fugit. Quo uendidit re. ga fabricius cum miſſus eſſet legatus ad pyrrhum qui tarenti erat: pyrrhus Fabricij uirtutem eſt admiratus: iam enim antea etiam medicum regis auerterat quicapo præmio ſpondebat ſe necaturū eſſe regem tentauit quoque pyrrhus magnis præciſibus pellicere Fabricium & ſi ſecum uiuere uellet ipſum inter primos habiturum & cum eo omne ſuum regnum communicaturū. Fabricius autem omnes pollicitationes pyrrhi contempit: ideo dicit aurum illud diripi a cæsare: quo auro pyrrhus rex epirotarum non potuit emere Fabricium. Fabricius non uendidit: quia ſi aurū accepiſſet: imperium oppreſſiſſet. Quicquid parcorum: eruitur etiam omne aurum quod paſſimonia antiquorum congeſtum & cumulatū fuerat. Quod dices asiæ populi: deuicto Rege antiocho: nam tunc tributaria facta eſt Asia populo Roma. & inde magna ueſtigalia exigebantur. Metello ſcilicet cretico: Nam cretam deuicit: unde & cognomen accepit. Minoia idest quæ quondam fuit: ſub imperio regis Minois. Cato longinqua: ptolemæus rex Cypro magnum theſaurum ſeruabat: & populo roma. ueritus ne magnitudine pecuniæ magnū aliquod periculum urbi romæ inferret. ſtatuit pecuniam Regi auferre Rex cum audiuiſſet Catonem in Cyprum mitti: ut aurum ſuum auferret quod in eo ſpem omnem reſeruauerat: tanta animi ægritudine affectus eſt: ut ſibi mortē cōſcierit: Cato cū aux̃ illud accepiſſet ſūma diligentia & integritate Romā adue xit: illudq̃ i ærariū reſeruit. Tūc oriē. o. cæsar diripit & ultima ſpolia q̃ i ærariū Pō. reſeruit ſubactis oriē tis regibus. Oriētis opes. ſeruūſ: ē. n. zeuma ab iſeriori. Captorū regū: Ariſtoboli: Mithridatis: Tigranidis regis armenia & filij ſui: quos captos i triūphū duxit Pō. & Mithridatis regis pōti opes multæ ac ſpecioſæ i ærariū a Pō. reſeruitæ fuerāt. Prælata gaza. q̃ ē p̃miſſa & ante lata nā p̃cedere uidebāt captiui: & ſpolia captorū regum præmittebantur i pompa triumphij. Templa: ſcilicet Saturni. Tristi rapina: ab effectu q̃ tristes facit ſpoliatos. Pauperiorque fuit: & quo die Cæsar ærarium populo roma. ſpoliauit: ditior urbe romana fuit

PHARSALIAE

Interea totū: in hoc capite continetur cathalogus gentium & populorum q̄ Pom. coniuncti sunt aduersus Cæsarem: nā filiū suū. Cn. Pom. & consules misserat ī asiā: q̄ oēs undiq̄ gētes cōducerēt ī bella: Appianus Ale/ xādrinus refert pom. affuisse orientis natiōes omnes magno numero: partī in equis: partī pedestribus sufful/ tas copiis: e grācia lacedæmonios sub propriis distributos regibus: & ex pelopōneso alios. Boetii p̄terea cum/ ipsis aderāt: & atheniēses ī castris ex grācis quicūq̄ in circuitu maris: orientē uersus icolūt fere oēs ad eū uene/ rāt: thraces hellespontii: bithinii: phryges: iones: lydii: pāphili: p̄sidæ: & paphlagonēs: cilicia: ad hęc & syria: phoeniceq̄. & hebreorū genus Arabesq̄ his finitimi: Cyprii insup & Rhodii: & Cretēses fūditores & īsu/ lares alii cōuenerāt: & reges ac dynastæ auxilia secū afferentes: Deiotarus oriētaliū galathæ: Tetrarcha: Ariarathes Capadocū rex: Armenios intra Euphra/ tē icolētes Taxiles p̄iceps adduxerat. Armenios ue/ ro supra Euphratem megabathes Artapi Regis p̄fe/ ctus: alii p̄terea īferiores potētia Dynaste ad belli la/ borē una se cōtulerāt: ferūt & ex ægypto naues. lx. ad illū puēisse: ex ægyptiis regibus cleopatra fratre pue/ ro ueg. hęc qdē bello minime īterfuere: non. n. aliæ naues ad id accesserāt sed Corcyræ in ocio cū cæteris degebāt: qdā a Pom. minus prudēter factū existimāf q̄ classē neglexisset: q̄ lōge p̄potēs oēm q̄ ad hostes fe/ rebat cōmeatū facile auferre potuisset. Cæsari uero affuerē egtes Celtæ: ac celtæ q̄ supra alpes icolit numerus fē alius: grācorū ad hos auxilia accesserūt: dolopes: Acarnanēs: Etoli. Cæ. duo supra. xx. milia habuisse fēf īter quos egtes circa mille ānumerāt. Pōp. bis totidē secuti sūt: ī qbus septē milia eqtū fuere: q̄ autē uerisimilia loquī existimāf: septuaginta milia Italorū hoc p̄lio ī unū cōcurrisse memorāt: q̄ miorē numerū describūt. lx. milia q̄ rē ī maius extollūt q̄tercēta milia extitisse aiunt: horū sexcuplū pōpeio: alii tribus ex p̄tibus duas illi ascribūt: hęc paulo altius sp̄etiuius: q̄ cognitu digna sūt. Casuras urbes: metōymia p̄ populis q̄ ī urbibus cōtinēt. Casuras: quia gētes quas secū habebat Pōpeius cæsar in thessalia ad internicionē prope cæcidit. Veg. ut idē Appianus refert ex pom. p̄tibus senato/ res. x. ceciderūt: quorū e numero fuit. L. Dom. i. olim Cæsari in gallia successor destinatus in cōfinio captus ab eo dimissus: equestris ordinis ad quadraginta ex illustrioribus. ex reliquo āt exercitu q̄ rē ī maius extollūt quinq̄ supra uiginti milia cecidisse aiūt cæter. Asinius pollio q̄ sub cæsare ea in pugna dimicauit: sex milia ex pom. exercitu interiisse solū scribit. Proxima: ex his urbibus q̄ auxilia pōpe. attulerāt: dicit p̄rio de grācia. Proxima: propinq̄ italia. Vicino bel. i. ciuili bello: qd̄ haud procul gestū ē. Phocaicas: urbs phocidōs ē am/ phisa teste Stra. iō amphisa. i. populi q̄ circa hāc urbē habitāt auxilia dāt pōpeio. Scopulosq̄ cyrrha. Cyt/ rha urbs uetusta est ad mare phocensium locata sub cirphin rupē parnaſi: Strabo, recte ergo icopulosam di/ cit. Parnasus: mons est phocidis decantatissimus: baccho dedicatus & Apollini: ut auctor est Macro. in septē trionem flexus usq̄ ad oetheos & etolios montes. Vtroq̄ iugo: significat uenisse locros: ozolas & delphos qui homines habitant parnasum. Habet. n. parnasus duo latera: alterum in meridiem uergēs. in quo delphi Alterum in occasum prospectans: in quo habitant locri & ozolæ ut scribit Strabo: Ideo Lucanus respiciēs mō/ tis situm qui bifidus est: utroq̄ iugo dixit. Nam qui heliconem & citheronem colles assignauerunt parnaſo erroris sui excusationē nullā iueniēt. Sūt. n. a parnaſo seiuncti: qd̄ patebit uetustos cosmographos diligentius īspiciēti. Boeti: p̄terea etiam Boetii duces. Coier. i. conuenerunt ad Pom. & q̄ fuerūt declarat uidelicet quos impiger ambit fatidica zephisus aqua. Fatidica. i. iuxta quem flu. est templum fatidicæ themidis. Ce/ phisus: flu. est boetiæ e lilea urbe ortū habens ī cuius amnis marginibus themidis tēplū fuit: quæ fata fiscitāti bus dabat. Cadmeaq̄ dirce: thebas urbē boetiæ quā cōdidit Cadmus: dirce appellauit Luca. a fonte dirceo q̄ ante thebas ē pro urbe fontē ipsū ponēs. Piseaq̄ manus: pisa & elis arcadiæ ciuitates fuerūt: iuxta olympum montem: ubi olympica certamīa ī honorē iouis celebrabantur. Sicanii al. a quas: hoc dixit secundū fabulas & rei ueritatē: fabula ē q̄ alpheus annis uiderat ī undis suis Arethusa nympha post sudorē uenatiōis se lauān/ tē: quā uisā statī amauit q̄ cū illi aduersaretur hāc uiolare uoluit: illa ī fugā cōuersa ē: quæ diu e mātō illius ela/ pla tādē cū uinceret ab alpheo: supplex deos rogauit: ut sui misererent: & statī cōuersa ē ī fōtē sui nominis: Al/ pheus statī fōtē suū secutus ē: illa subter mare p̄ mediū trāsiiuit ī Siciliā: ut aquā suā nō īmisceret amaritudini maris & ab elide usq̄ ī Siciliā penetrauit. Alpheus p̄secutus ē eā: dicit ergo p̄ æquora. Mittēs sic al. aqs: nam ita ēē dephēdis ex eo q̄ apud p̄sas singulis qbusq̄ lustris ī honorē iouis Olympia certamīa celebraret: & sacri/ ficia fierēt: sāguis & fordes uictimæ q̄ apud p̄sā & elidē iolabāt: postea ī Siciliā appebāt ī arethusa fonte. Hu/ ius sententiæ fuerūt Pindarus: & Timeus philosophus: sed Strabo id plane disputat fabulosum esse & impos/ sibile. Mænala: mōtes archadiæ. Oethē: mōtē thessaliæ: ubi Hercules cōbustus ē: nā cū illi uxor eius deiani/ ra misisset uestē Nefeo sanguine tinctā q̄ stulta credebatur: ipsā uires amoris h̄re (erat āt lerneo sanguine uene/ nata) statī uenenū serpēs ad medullas usq̄ Herculis ita penetrauit ut ī furorē conuerteret: & cū dolorē pati nō posset: rogū sibi cōstruxit in quē se iniiceret: & Philoctetæ cui arcū suū & sagittas reliq̄t: iussit ut flāmā rogo subiceret: & ita cōbustus ē: ideo dicit herculeā oethen: ī qua Hercules cōbustus est. Trachinius: Trachin: ut ostendit Strabo: Boetiæ est ciuitas Thetæ noīe similis phocensi exiguā sane: eius ciues trachinii uocant.

LIBER .III.

Thesproti: Thesproti acarnaniam & etoliā supiorē habitabāt: barbaroz sane: ut refert Strabo. natio: sub thesprotis pristinis sæculis erat dodona. Dryopes: populi sunt Epiri. Sellæ: fellæ: populi sunt in epiro: q̄ chaonia ē appellata a chaone fratre heleni: ut Vir. Chaoniāq̄ oēm troiano a chaone dixit ubi nemus erat plenum quercubus q̄bus inhabitabāt colūbæ: & sciscitatibus respōsa dabāt: q̄si ex ore Iouis. Ioui. n. nemus illud cōsecratū erat. Dicit ergo quo tēpore misserūt auxilia Pō. tū colūbæ respōsa amplius nō dabāt: iō silētes quercus. i. i q̄bus iā siluerāt colūbæ. Chaonio uertice: q̄a i mōre sint positi. Exhaustit totas: dicit quis milites delecti essent

Thesproti: driopesq̄ ruūt: quercusq̄ silentes
Chaonio ueteres liquerunt uertice sellæ.
Exhaustit totas quauis delectus athenas.
Exiguæ phœbea tenent naualia puppes.
Tresq̄ petunt ueram credi salamina carinæ.
Iam dilecta ioui centenis uenit in arma
Creta uetus populis: gnosisq̄ agrat phatras
Docta: nec eois peior cortyna sagittis.
Tunc q̄ dardaniā tenet oricon: & uagus altis
Dispersus syluis athamas: & nomine prisco
Encheliæ: uersi testantes funera cadmi.
Colchis & adriacas pumās absyrto in undas.
Penei qui rura colunt: quorumq̄ labore
Thessalus hemoniam uomer pscidit hiocon.
Inde laceffitum primo mare: cum rudis argo
Miscuit ignotas temerato littore gentes:
Primaq̄ cū uētis pelagiq̄ furentibus undis
Composuit mortale genus: fatiq̄ per illam
Accessit mors una ratē. tūc linquitur hæmus:
Thracius: & populū pholoe mēta biformem

thoz q̄ sunt populi orientis. Tunc: scilicet uenerūt. Oricon dardaniā: Oricū oppidū ē ad initium epiro cōditū a colchis ut tradit Pli. quis Troianos poetā fuisse hic inuat. Athamas: flu. epiro q̄ dicit icēdere ligna admota: unde Oui. meta. In secta pythagorea dicit: Admotis athamatis aquis icēdere lignū Narrat: minimos quū luna recessit i orbes: dicit ergo populos Athamane q̄ iuxta flu. athamātē habitāt uenisse i auxilia Pom. Encheliæ: ē encheliæ populi illyriæ nō procul a cerauniis mōtibz ubi cadmus cū hermiōe uxore cōuersi sunt i angues. Prisco: antiquo. Testātes fune. cad. nā apud enchelias ea ostēdebātur: dicit Stra. q̄ de Cadmi & hermiōnes mutatiōe narrata sūt i de sumpto noie: nā εγγελλω anguillā significat. Colchis: uenerūt ē q̄ habitāt colchon insulā: q̄ est haud procul a caucaso monte: hæc loca subegerat Pō. cū persequeretur Mithridatē. Absyrtos: flu. colchoz: sic dictus ab Absyrto fratre Medæ quem illa fugiens mēbratū dilacerauerat. Nota fabula. In undas adriacas: quia descendit in mare adriaticum in omnibus subaudi uenerunt. Penei: amnis thessaliæ ante omnes clari tate insignis: ortus iuxta gonphos inter ossam & olympū fuit amœnissima tēpe intersecans. Pli. Colūt rura. i. q̄ peneum amnē habitāt. Hemoniā hiocon: urbē thessaliæ. Quoz: thessaloz. Inde laceffitū primo mare: Ex hac thessalia inquit primum nauigare cōeperunt principes: nam ædificata prima nauē argo ab argo fabro: cui suū nomē tantum posuit: laon thessalus fuit: qui græciæ principes accitos secū duxit: ad insulam colchon ad rapiendū uelut aureum: quod auxilio Medæ partū uexit in thessalia. Inde: a thessalia. Rudis argo: noua uel quia priā fuerat: non ita artificiose fabricata fuerat: ἄργος græcæ per omnes casus declinatur: latine autem in tribus casibus tantum: nominatiuo: accusatiuo: & uocatiuo Hæc argo: hæc argo: o argo. Ignoratas gentes. s. thessalos cholchis qui nunq̄ ante se uiderāt. Temerato littore: idest uiolato: q̄ si nephas. Declarat illud temerato littore: quia nauis prima fuit ausa miscere terrestres mortales cū alitibus & piscibus. Cōposuit. i. miscuit & coniūxit cū uētis & cōcutiētibus undis pelagi. Accessit mors una: multa genera mortis ante erant: sed aliud accessit. s. naufragiū quod execrat Hor. Illi robur & æs triplex circa pectus erat q̄ fragile truci cōmissit pelago ratē primus: nec timuit p̄cipitē africū: laonē autē lōga naue primū nauigasse auctorē Philostephanus. Per illā. s. argo. Hemus: mons Thraciæ: sex millibus passuum arduus: teste Pli. & Solino. Linqūt: ab incolis. Pholoe: archadiæ mōs olympiæ terræ pro ximus. Populū biformē. i. cetauros. Mentita: q̄a falsē dixerat centauros bifformes habitasse i eo monte semiuiros non. n. bifformes erant: sed q̄a primū assueti equos eq̄tare & frena equis iponere: ab his a q̄bus nūq̄ antea uisi fuerāt semiuari fuisse dicūt.

PHARSALIAE

Strymon: flu. thracia. Bistonias aues. i. grues thracias nā tēpore æstatis discedūt a nilo qē i lybia: & cōferūt se ad strimonē q ē i septētriōe: grues. n. amāt tēpiē: & in eā se cōferūt: qā tūc in ægypto uel nilo: tēpore æstatis maior calor ē: iō deserto nilo cōferūt se in bistonīā ubi ē strymō flu. deinde adueniēte hyeme: relicto strimōe redeūt in Nilū. Tepido: calido. s. supueniēte hyeme. Bistonias. i. thracias: nā bistonēs po. sunt in thracia. Pli. Multifidi istri: nā sex hostiis uastissimis i euxinū pōtū dēscēdit ister: Alīi septē dicūt primū peuce: secūdū Nara: customa: tertiū Calostoma: ubi ē īsula sarmatica: qrtū p̄seudostoma ubi ē īsula Cone qntū Baryostoma sextū spireostoma dī. Vbi p. a. i. imiscet aq̄s suas aq̄s pelagi. nā īsula cone aq̄ maris circū inūdat: unde trāseūtibus necesse ē ut ambiāt īsulā. Perdit. a. dēscēdit i mare: deseritq̄ sarmaticā īsulā. Vnū ca. i. hostiū pseudo stoma. Peuce: īsulā q ē i priō istri hostio. Sp̄s: asp̄s ablutā & madefacta ab illo hostio. Mœsiaq̄. s. deserit a populis suis: Est ār Mœsia minoris asiæ regio.

Tellus ida: ab ida fit idalis. i. terra idæa: dicit pō. au xilia dedisse oēs q aliā icolūt iuxta idā. Caico: qā ab ida quēadmodū bacchilides iqt̄ fluit caicus id Stra. negat sed i teutraiā ortus ad gergethā uicū pgamū p̄terfluit p̄ capū: q caicus appellat. Exilis aris. ciuitas ē Troiæ: teste Stra. Arisba ciuitas ēt i lesbō fuit. Arisbō uero Thraciæ flu. ē ppe quē cebrini Thracēs hitant

Pitanē: ciuitatē æolicā: ē pitāna fuit Arcefilaus academius q cū zenōe ap̄d polemonem didicit: tradūt ap̄d pitanē lateres sup aq̄s inatate: qd & i Etruria i īsula qdā cōtigit: nā cū terra sit leuior q̄aq̄: uehi eā cōtigit: ita refert Stra. Et q̄ tua mūera pal. palas tibiāz usū prior iuenit: quarū sonus placuit qdē: īflāte āt ea buccas displicuit: unde Oui. sexto fasto. priā terebra ta p̄ rara foramiā buxo: Vt daret effici tibia lōga for nos Vox placuit: faciē liq̄dis referētibz undis Vidi & uirgineas intumuisse gēas Ars mihi nō tātī ē Valeas mea tibia dixit hēc de se loq̄ pallas & abiectā tibiā sustulit marſya: & tātū ualuit ea arte sonādī: ut phœbū ausus sit puocā: a quo uictus & exoriatu i flu. sui noīs cōuersus ē: sed iō celenas dicit lugere mūera palladis qā cā fuit ut Marſya ciuis nimiū supbus cōuerteret in flu. Celenæ: urbs phrygiæ ubi natus est Marſya q̄ deinde apamea uocata fuit: eo flumine cir cōfusa. Pli. Munera: tibiās. Damnatæ: a phœbo q i certamē prouocatus uicit: & uictū pelle nudauit & i flu. uertit. Pli. uero igēti platāo marſyā suspēsu cōfirmat. Qua celer: nā hic flu. Marſya dēscēdit i Meādgz. Meādrō: amnis q p̄ phrygiā & cariā excurrit: & adeo sinuosis flexibus dēscēdit ut i fōtē suū regredi uideat: & secū trahit Marſyā amnē. Passaq̄ ab au. & populi lidyæ uenere ubi nascit̄ pactolus & hermus Lidyæ flu. q̄ harēas aureas secū trahūt Vir. Atq̄ auro turbidus hermus: sed hermus Mysiæ intū est. Tellus. s. Lidyā. Auriferis me. qā arēis aureis irrigat populos. Nec hermus ui. s. pactolo: q & ipse arenas aureas trahit. Iliacq̄ ma. om. p. s. i. malis auspiciis: qā uici cōsueuerāt: nā Ilion ter capta ē: primū ab Hercule & Telamōe: deinde ab agamēno ne: a quo euersa ē: postremo a fimbria romano duce capta ē & deleta: ē āt urbs i asiā: quā recidiuā cōdiderant. Nec fabula troiæ: nec eos cōtinuit: quo minus se Pōpe. cōiūgerēt q a sanguīe suo iactabat̄ genus suū traxisse Cæsar: nā Cæsar ferebat se a sanguīe Iuli troiāi originē ducere Vir. Nalces pulchra troianus origīe cæsar. Syria: populi i oriēte. Desertus: ab icolis suis. Orontes: flu. Syria iter libanū & antilibanū iuxta heliopolī ori tur: sub terrā illatus iteq̄ emergit ppe Anthiochiā procedēs i mare Seleuciæ proximū deferē. Et felix sic. s. n. significat ipsā fertilissimā regionē. Niuos: ciuitas ē syriæ quā cōdidit ninus: cuius uxor semirāis regno succedēs cōdidit Babylonē. Damascus: & ipsa syriæ priā ciuitas ē. Gazaq̄: ciuitas a diuitiis appellata: quā cābi ses cōdidit Persaz rex. Idume: ciuitas q̄ abūdat palmis Vir. iii. geor. Prius idumeas referā tibi mātua palmas ē āt ciuitas a meridie qdē cōtermiā Arabiæ a septētriōe uero phœniciæ. Arbusto: locus ē arboribus cōsitus.

Et tyros īstabilis: propter terremotum. Sidō: ciuitas fuit a phœnicibus condita dicta a frequentia piscium quos sidonas uocant. Pretiosa murice: quia ibi tingitur purpura. Has ad bella ras. sed tyros & sidon respicientes minorem ur̄sam nauigant in Italiā: nam cynosura idest ur̄sa minor nauigantibus a Tyro in Italiā iter ostendit. Phœnices primi: dicit phœniciam secundum non nullos primam fuisse litterarum inuentricem: licet non notis primum: sed animalium figuris usos fuisse credatur: sed Plato dicit litteras antiquissimas uideri apud Aegyptios: Cornelius tacitus idē dicit: uidelicet animalium figuris pro litteris usos: quorum adhuc monumenta pro memoria seruantur: q̄ testatur Aristoteles: ubi cum serpens retorta in os cauda: annum significat: quia annus in se reuertitur. Virgilius. Atque in se sua per uestigia uoluitur annus.

Deseritur strimon: tepido committere nilo Bistonias consuetus aues: & barbara cone Sarmaticas ubi pdit aquas: sparsaq̄ p̄fundo Multifidi peucen unum caput abluit istri.

Mœsiaq̄: & gelido tellus perfusa caico: Idalis: & nimium glebis exilis arisbe.

Quiq̄ colūt pitanē: & quæ tua mūera pallas Lugent damnatæ phœbo uictore celenæ

Qua celer & rectis descendens marſia ripis Errantem menādrōn adit: mixtusq̄ refertur:

Passaq̄ ab auriferis tellus exire metallis Pactalon: qua culta secat non uilior hermus.

Iliacæ quoq̄ signa manus: perituraq̄ castra Ominibus periēre suis: nec fabula troiæ

Continuit: phrygiq̄ ferens se cæsar iuli. Accedunt syriæ populi: desertus orontes:

Et felix (sic fama) minos: uentosa damascus: Gazaq̄: & arbusto palmarum diues idumæ.

Et tyros īstabilis: preciosaq̄ murice sidon. Has ad bella rates non flexo limite ponti

Certior haud ullis duxit cinosura carinis: Phœnices primi (fama si creditur) ausi

Qua celer: nā hic flu. Marſya dēscēdit i Meādgz. Meādrō: amnis q p̄ phrygiā & cariā excurrit: & adeo sinuosis flexibus dēscēdit ut i fōtē suū regredi uideat: & secū trahit Marſyā amnē.

Passaq̄ ab au. & populi lidyæ uenere ubi nascit̄ pactolus & hermus Lidyæ flu. q̄ harēas aureas secū trahūt Vir. Atq̄ auro turbidus hermus: sed hermus Mysiæ intū est. Tellus. s. Lidyā. Auriferis me. qā arēis aureis irrigat populos. Nec hermus ui. s. pactolo: q & ipse arenas aureas trahit. Iliacq̄ ma. om. p. s. i. malis auspiciis: qā uici cōsueuerāt: nā Ilion ter capta ē: primū ab Hercule & Telamōe: deinde ab agamēno ne: a quo euersa ē: postremo a fimbria romano duce capta ē & deleta: ē āt urbs i asiā: quā recidiuā cōdiderant.

Nec fabula troiæ: nec eos cōtinuit: quo minus se Pōpe. cōiūgerēt q a sanguīe suo iactabat̄ genus suū traxisse Cæsar: nā Cæsar ferebat se a sanguīe Iuli troiāi originē ducere Vir. Nalces pulchra troianus origīe cæsar. Syria: populi i oriēte. Desertus: ab icolis suis. Orontes: flu. Syria iter libanū & antilibanū iuxta heliopolī ori tur: sub terrā illatus iteq̄ emergit ppe Anthiochiā procedēs i mare Seleuciæ proximū deferē. Et felix sic. s. n. significat ipsā fertilissimā regionē. Niuos: ciuitas ē syriæ quā cōdidit ninus: cuius uxor semirāis regno succedēs cōdidit Babylonē. Damascus: & ipsa syriæ priā ciuitas ē. Gazaq̄: ciuitas a diuitiis appellata: quā cābi ses cōdidit Persaz rex. Idume: ciuitas q̄ abūdat palmis Vir. iii. geor. Prius idumeas referā tibi mātua palmas ē āt ciuitas a meridie qdē cōtermiā Arabiæ a septētriōe uero phœniciæ. Arbusto: locus ē arboribus cōsitus.

Et tyros īstabilis: propter terremotum. Sidō: ciuitas fuit a phœnicibus condita dicta a frequentia piscium quos sidonas uocant. Pretiosa murice: quia ibi tingitur purpura. Has ad bella ras. sed tyros & sidon respicientes minorem ur̄sam nauigant in Italiā: nam cynosura idest ur̄sa minor nauigantibus a Tyro in Italiā iter ostendit. Phœnices primi: dicit phœniciam secundum non nullos primam fuisse litterarum inuentricem: licet non notis primum: sed animalium figuris usos fuisse credatur: sed Plato dicit litteras antiquissimas uideri apud Aegyptios: Cornelius tacitus idē dicit: uidelicet animalium figuris pro litteris usos: quorum adhuc monumenta pro memoria seruantur: q̄ testatur Aristoteles: ubi cum serpens retorta in os cauda: annum significat: quia annus in se reuertitur. Virgilius. Atque in se sua per uestigia uoluitur annus.

Qua celer: nā hic flu. Marſya dēscēdit i Meādgz. Meādrō: amnis q p̄ phrygiā & cariā excurrit: & adeo sinuosis flexibus dēscēdit ut i fōtē suū regredi uideat: & secū trahit Marſyā amnē.

Passaq̄ ab au. & populi lidyæ uenere ubi nascit̄ pactolus & hermus Lidyæ flu. q̄ harēas aureas secū trahūt Vir. Atq̄ auro turbidus hermus: sed hermus Mysiæ intū est. Tellus. s. Lidyā. Auriferis me. qā arēis aureis irrigat populos. Nec hermus ui. s. pactolo: q & ipse arenas aureas trahit. Iliacq̄ ma. om. p. s. i. malis auspiciis: qā uici cōsueuerāt: nā Ilion ter capta ē: primū ab Hercule & Telamōe: deinde ab agamēno ne: a quo euersa ē: postremo a fimbria romano duce capta ē & deleta: ē āt urbs i asiā: quā recidiuā cōdiderant.

Nec fabula troiæ: nec eos cōtinuit: quo minus se Pōpe. cōiūgerēt q a sanguīe suo iactabat̄ genus suū traxisse Cæsar: nā Cæsar ferebat se a sanguīe Iuli troiāi originē ducere Vir. Nalces pulchra troianus origīe cæsar. Syria: populi i oriēte. Desertus: ab icolis suis. Orontes: flu. Syria iter libanū & antilibanū iuxta heliopolī ori tur: sub terrā illatus iteq̄ emergit ppe Anthiochiā procedēs i mare Seleuciæ proximū deferē. Et felix sic. s. n. significat ipsā fertilissimā regionē. Niuos: ciuitas ē syriæ quā cōdidit ninus: cuius uxor semirāis regno succedēs cōdidit Babylonē. Damascus: & ipsa syriæ priā ciuitas ē. Gazaq̄: ciuitas a diuitiis appellata: quā cābi ses cōdidit Persaz rex. Idume: ciuitas q̄ abūdat palmis Vir. iii. geor. Prius idumeas referā tibi mātua palmas ē āt ciuitas a meridie qdē cōtermiā Arabiæ a septētriōe uero phœniciæ. Arbusto: locus ē arboribus cōsitus.

Et tyros īstabilis: propter terremotum. Sidō: ciuitas fuit a phœnicibus condita dicta a frequentia piscium quos sidonas uocant. Pretiosa murice: quia ibi tingitur purpura. Has ad bella ras. sed tyros & sidon respicientes minorem ur̄sam nauigant in Italiā: nam cynosura idest ur̄sa minor nauigantibus a Tyro in Italiā iter ostendit. Phœnices primi: dicit phœniciam secundum non nullos primam fuisse litterarum inuentricem: licet non notis primum: sed animalium figuris usos fuisse credatur: sed Plato dicit litteras antiquissimas uideri apud Aegyptios: Cornelius tacitus idē dicit: uidelicet animalium figuris pro litteris usos: quorum adhuc monumenta pro memoria seruantur: q̄ testatur Aristoteles: ubi cum serpens retorta in os cauda: annum significat: quia annus in se reuertitur. Virgilius. Atque in se sua per uestigia uoluitur annus.

Qua celer: nā hic flu. Marſya dēscēdit i Meādgz. Meādrō: amnis q p̄ phrygiā & cariā excurrit: & adeo sinuosis flexibus dēscēdit ut i fōtē suū regredi uideat: & secū trahit Marſyā amnē.

Passaq̄ ab au. & populi lidyæ uenere ubi nascit̄ pactolus & hermus Lidyæ flu. q̄ harēas aureas secū trahūt Vir. Atq̄ auro turbidus hermus: sed hermus Mysiæ intū est. Tellus. s. Lidyā. Auriferis me. qā arēis aureis irrigat populos. Nec hermus ui. s. pactolo: q & ipse arenas aureas trahit. Iliacq̄ ma. om. p. s. i. malis auspiciis: qā uici cōsueuerāt: nā Ilion ter capta ē: primū ab Hercule & Telamōe: deinde ab agamēno ne: a quo euersa ē: postremo a fimbria romano duce capta ē & deleta: ē āt urbs i asiā: quā recidiuā cōdiderant.

Nec fabula troiæ: nec eos cōtinuit: quo minus se Pōpe. cōiūgerēt q a sanguīe suo iactabat̄ genus suū traxisse Cæsar: nā Cæsar ferebat se a sanguīe Iuli troiāi originē ducere Vir. Nalces pulchra troianus origīe cæsar. Syria: populi i oriēte. Desertus: ab icolis suis. Orontes: flu. Syria iter libanū & antilibanū iuxta heliopolī ori tur: sub terrā illatus iteq̄ emergit ppe Anthiochiā procedēs i mare Seleuciæ proximū deferē. Et felix sic. s. n. significat ipsā fertilissimā regionē. Niuos: ciuitas ē syriæ quā cōdidit ninus: cuius uxor semirāis regno succedēs cōdidit Babylonē. Damascus: & ipsa syriæ priā ciuitas ē. Gazaq̄: ciuitas a diuitiis appellata: quā cābi ses cōdidit Persaz rex. Idume: ciuitas q̄ abūdat palmis Vir. iii. geor. Prius idumeas referā tibi mātua palmas ē āt ciuitas a meridie qdē cōtermiā Arabiæ a septētriōe uero phœniciæ. Arbusto: locus ē arboribus cōsitus.

Et tyros īstabilis: propter terremotum. Sidō: ciuitas fuit a phœnicibus condita dicta a frequentia piscium quos sidonas uocant. Pretiosa murice: quia ibi tingitur purpura. Has ad bella ras. sed tyros & sidon respicientes minorem ur̄sam nauigant in Italiā: nam cynosura idest ur̄sa minor nauigantibus a Tyro in Italiā iter ostendit. Phœnices primi: dicit phœniciam secundum non nullos primam fuisse litterarum inuentricem: licet non notis primum: sed animalium figuris usos fuisse credatur: sed Plato dicit litteras antiquissimas uideri apud Aegyptios: Cornelius tacitus idē dicit: uidelicet animalium figuris pro litteris usos: quorum adhuc monumenta pro memoria seruantur: q̄ testatur Aristoteles: ubi cum serpens retorta in os cauda: annum significat: quia annus in se reuertitur. Virgilius. Atque in se sua per uestigia uoluitur annus.

Qua celer: nā hic flu. Marſya dēscēdit i Meādgz. Meādrō: amnis q p̄ phrygiā & cariā excurrit: & adeo sinuosis flexibus dēscēdit ut i fōtē suū regredi uideat: & secū trahit Marſyā amnē.

Passaq̄ ab au. & populi lidyæ uenere ubi nascit̄ pactolus & hermus Lidyæ flu. q̄ harēas aureas secū trahūt Vir. Atq̄ auro turbidus hermus: sed hermus Mysiæ intū est. Tellus. s. Lidyā. Auriferis me. qā arēis aureis irrigat populos. Nec hermus ui. s. pactolo: q & ipse arenas aureas trahit. Iliacq̄ ma. om. p. s. i. malis auspiciis: qā uici cōsueuerāt: nā Ilion ter capta ē: primū ab Hercule & Telamōe: deinde ab agamēno ne: a quo euersa ē: postremo a fimbria romano duce capta ē & deleta: ē āt urbs i asiā: quā recidiuā cōdiderant.

Nec fabula troiæ: nec eos cōtinuit: quo minus se Pōpe. cōiūgerēt q a sanguīe suo iactabat̄ genus suū traxisse Cæsar: nā Cæsar ferebat se a sanguīe Iuli troiāi originē ducere Vir. Nalces pulchra troianus origīe cæsar. Syria: populi i oriēte. Desertus: ab icolis suis. Orontes: flu. Syria iter libanū & antilibanū iuxta heliopolī ori tur: sub terrā illatus iteq̄ emergit ppe Anthiochiā procedēs i mare Seleuciæ proximū deferē. Et felix sic. s. n. significat ipsā fertilissimā regionē. Niuos: ciuitas ē syriæ quā cōdidit ninus: cuius uxor semirāis regno succedēs cōdidit Babylonē. Damascus: & ipsa syriæ priā ciuitas ē. Gazaq̄: ciuitas a diuitiis appellata: quā cābi ses cōdidit Persaz rex. Idume: ciuitas q̄ abūdat palmis Vir. iii. geor. Prius idumeas referā tibi mātua palmas ē āt ciuitas a meridie qdē cōtermiā Arabiæ a septētriōe uero phœniciæ. Arbusto: locus ē arboribus cōsitus.

Et tyros īstabilis: propter terremotum. Sidō: ciuitas fuit a phœnicibus condita dicta a frequentia piscium quos sidonas uocant. Pretiosa murice: quia ibi tingitur purpura. Has ad bella ras. sed tyros & sidon respicientes minorem ur̄sam nauigant in Italiā: nam cynosura idest ur̄sa minor nauigantibus a Tyro in Italiā iter ostendit. Phœnices primi: dicit phœniciam secundum non nullos primam fuisse litterarum inuentricem: licet non notis primum: sed animalium figuris usos fuisse credatur: sed Plato dicit litteras antiquissimas uideri apud Aegyptios: Cornelius tacitus idē dicit: uidelicet animalium figuris pro litteris usos: quorum adhuc monumenta pro memoria seruantur: q̄ testatur Aristoteles: ubi cum serpens retorta in os cauda: annum significat: quia annus in se reuertitur. Virgilius. Atque in se sua per uestigia uoluitur annus.

LIBER .III.

Nōdū flumī. nōdū isis in ægypto iuenerat papyg ubi scriberet: nā βιβλος est iuncus: & ex iteriori cortice cōpaginavit libros: & papyros appellavit: nā secūdū quosdā isis prima dī fuisse: quæ litteras inuenit apd ægyptios. Alii mercuriū uolūt. Memphis: ciuitas ægypti ubi erat tēplū isidis: q̄ a lunone primū in uaccā cōuersa ē: deinde a loue in isidē deā: quā coluerūt ægyptii. Flumīneas: quia iunci nascūtur in fluminibus. Magicas: sapientes & eruditas: nam in oriēte apd plas p̄cipue sapiētes magi dicunt quos græci philosophos: nos sapiētes: dicimus. Tauri: mōs ē oriētalīs iter ægyptū & pāphilū pelagus obiectus septētrioni uicinus caucaso: un-

Mansurā rudibus uocem signare figuris
Nondū flumīneas mēphis cōtexere biblos
Nouerat: & saxis tātum uolucresq; feræque
Sculptaq; seruabāt magicas animalia liguas.
Deseritur tauriq; nemus: perseaq; tarso.
Corycium patens exelis rupibus antrum.
Mallos: & extremæ resonāt naualibus ægæ.
Itq; cilix iusta iam non pirata carina.
Mouit & eos bellorum fama recessus:
Qua colitur ganges: toto qui solus in orbe
Hostia nascenti contraria soluere phœbo
Audet: & aduersum fluctus impellit in eurū.
Hic ubi pellæus post tethyos æquora ductor
Constitit: & magno uinci se fassus ab orbe est.
Quaq; ferens rapidum diuiso gurgite fōtem
Vastis indus aquis mixtum nō setit hydaspē.
Quiq; bibunt tenera dulces ab arūdiē sucos
Et qui tingentes croceo medicamine crimen
Fluxa coloratis astringunt carbasa gemmis.
Quaq; suas struxere pyras: uiuiq; calentes
Confedere rogos: proh quanta est gloria gēti
Iniecisse manu fatis: uitaq; repletos
Quod superest donasse deis: uenere feroces
Cappadoces: duri populus nō cultor amanni:
Armeniūsq; tenens uoluentem saxa niphatē.
Aethera tangentes syluas liquere coastræ

.d.s. Solinus dicit India: q̄ parte palustris ē arundinē creat: adeo crassā ut internodiis scissis lembi uice uectet nautas: & in radicibus eaz̄ humor dulcis est ut suauitat ē melleā imitē: quod Luca. breuiter perstixit. Etq; cingētes. c. m. idē Soli. dicit i indis: omnibus promissa casaries ē: nō sine fuco cerulei coloris: aut croci: sed cultus corporis in gēmis p̄cipuus est. Coloratis gem. i. margaritis uerſi coloribus: nā habēt gēmas profibulis: inde dicit astringūt: q̄a fibula astringit in hūeris clamydē. Fluxa carbasa. i. tunicas lineas a sinu fluētes. Qui suas. i. p. apud indos eminentissimū sapientiæ genus est repletos uita structis rogis & acensis mortē accersere uiui. n. se sup rogos iniiciunt uolūtaria morte uitā finientes. Pli. Quanta ē gloria: q̄a eminentissimū sapientiæ genus est & religionis. Proh: cū admiratatiōe legendū. Iniecisse ma. fa. i. p̄cipuissē fata nolētia. Quod superest. do. de. nā q̄ uita superat diis donare uoluerūt. Venere: ad auxilia pom. Nō cultor duri amanni: unū ex reliquo sequit: nā q̄a durus est: ideo non colitur: amānus mōs est q̄a siris ciliciā disternat: in quo ē oppidū bomite Pli. Tenens: habitās. Niphatē: flu. ē armenīæ uelocissimus q̄ tanta celeritate decurrit ut secum saxa deuoluat. Coastræ. populi india: apud quos nemora sunt tam procera & sublimis celsitudinis ut nec iactu sagittæ transiri possint. Syluas tangentes æthe. q̄a nō possunt p̄trālii cacumina arborū. Arabes. populi sūt orientis: qui quia habitant in oriēte: ideo admirati sunt cū uenissent in occidentē: & uidissent umbras nō ire a sinistra: nam his qui habitāt in oriente cum sol ad occasum tendit: umbra sinistrorsum uergit sed habitantibus in occidentē: sicut nos: cum sol tendit ad occasum umbra dextrorsum uergitur: sicut apud ipsos: ubi dicitur maleū mōtē sex mēsisibus in aultū. i. in dextrā partem uergere umbras: & totidē mēsisibus in septentrionē. In or. i. gno. i. i. occidentē. Sinistras: ut i oriēte. Horestes: po. sūt i f̄motissia regiōe hitates meridiē uersus.

de & nōnulli utrūq; unū eē crediderūt. Tarso: ciuitas ciliciæ quā cōdidit Perseus. Coryciū: Coricus eodem nomine oppidū & portus & specus est ciliciæ croci fama iclitus q̄ mōtē ipositū mari a summo cauat uertice: patulus hiatus amplissimus: p̄ duo. n. milia & quingentos passus extēdit nō sine largo die. hinc ide fōtiū larga & assidua scaturigie. Solinus. Itē coryciū antrū i parnaſo ē nymphæz domicilio celeberrimū: de quo Oui. Corycidas nymphas & numia mōtis adorat. Mallos: ciuitas maritima ciliciū. Aegæ: oppidū ē libez̄ i cilicia. Pli. Naualibus: p̄ naualia: nā piratæ has urbes coluere. Iusta ca. q̄a destitit esse pirata postq̄ a Pom. uictus ē. Mouit & eos: et q̄ iuxta gangē India flu. habitāt ad bella uenere. Recessus: separatos locos oriētis. Gages: flu. India latissimus ex scythicis mōtibus defluēs: quū ad planiciem puenerit ad oriētē cōuersus: palibothra ciuitatē maximā p̄terfluēs: i eius mare p̄gredit uno hostio. Strabo Hūc Alexā. post oceanū nauigare timuit. Toto q̄ so. hic solus dī fluere oriētē uersus: cū alia flumina aliorū tēdāt. Eugē: q̄a eurus flat ab oriēte. Hic ubi pel. hic gages ē q̄ primū deterruit Alexā. post oceanū ut ulterius p̄gredi nō auderet. Pellæus du. Alexan. natus i pella urbe macedonū: undē lue. Vnus pellæo iuueni nō sufficit orbis. Tethyos: primū continuit oceanus: sed post oceanū gages. Constitit: firmatus ē & nō ausus ulterius p̄gredi. Et magno uici: deniq; cōfessus ē se nō posse pagrare totū orbē: q̄a maior esset q̄ ipse cōphēdere posset. Quaq; ferēs: nūc indos uenisse cōmemorat in expeditionē pom. quos subegerat. Diuiso gur. q̄a duobus hostiis in mare descēdit idus flu. q̄ defluit a paropanyso iugo caucasi mōtis i India: a quo India ē denominata: hic etiā recipit hydaspē: q̄ parthiā p̄terlabit: & ex eo q̄ta sit uastitas ide dephēdit: q̄ hydaspē q̄lū limū obruit: & ideo dicit. Nō setit hydaspē. scilicet magnitudie sua subaudi a superiori: mouit eos fama bellogz̄. Bibunt teneras

PHARSALIAE

Extremos: quia habitāt meridiē uersus i extrema pte orbis: ultra quos nulla hoīum iueiē habitatio. Carmanos: carmania regio ē cōtermina plis q̄ oppida hēt zethym & alexādrīa. Pli. Aspiciat arcton: bene aspiciat ut fam: sed nō totā: ergo hoc facit rō orizontis. Orizontes at dicūt fines: quoad oculi nostri p̄spicere possūt op̄grā. termino la. Orizontes enī duo sunt. s. sublimis & humilis: sublimis i arctico: humilis i antractico: terra in medio ē & spherica. q̄ iuxta orizontē sublimē icolūt nō possūt uiuere eos q̄ i orizonte imo habitāt: quia tumor terre impedit. nec nos illos p̄spicere possumus: ideo dicit hos populos q̄ habitāt i oriēte meridiē uersus in orizonte depresso tumore terrae īpediri: & pagē ad modū uidere septētrionū flexus. Flexus. i. uergēs in meridiē q̄ īpediūt tumorē terrae sphaericaē q̄ īpedit oculos eorū ne ad orizontē nostrorū pueniūt possint. Lucet exi. bootes ē stella i minori ur̄sa posita q̄ plaustrū comitat: nā sūt q̄dā stellae q̄ faciūt plaustrū: & bootes ē q̄si bubulcus: q̄ plaustrū uehat: q̄ grāca uocat̄ ὄρετρον ὄρετρον. i. custos ur̄sae: sed occurrit quāstio cur dicat uelox: cū Virgi. & alii tardā dixerit diuerso respectu uelox dī & tardā: tardā dicitur quia magno tēporis spacio magnā celi p̄tē discurret: sed si cōlyde remus tēpus tardā uidetur: si spaciū q̄ p̄currit uelox est: sed est alia ratio: cur uelox & tardā sit: q̄a respicit ad sitū regionis: scilicet arabicū: uelox est quia totū arctophilacē idest bootem uidere nō possunt: sed paruā eius partē: & quia cito occidit arabibus: p̄p̄ea uelox esse uidetur: nobis at̄ quia nunq̄ occidit: tardior uidetur: nā a nobis sp̄ uidet̄ & nunq̄ occidit: nisi cum aurora luceat. Aethiopūq̄ solum: aethiopes duo sunt scilicet i oriente & occidente. Solinus dicit hanc regionē aethiopū non subiectam fore alicui si gno zodiaci: nisi ungula tauri protēso pede illos p̄tingeret: Ratio est hāc: quinq̄ enim sunt zonae: duae extremae frigidissimae una feruētissima: sed iter has frigidissimas & mediam utriq̄ duae temperatae sūt quae habitātur a nobis. Sed signifer circulus ita ambit obliquas has zonas ut nunquā perueniat ad hanc mediā & nunquā ad has frigidissimas redeat uicinus at̄ ē sol his duabus mō magis: modo minus: & cum ap̄d antipodes facit astatē minus appet nobis: e diuerso: cum ergo meridiē uersus positi sint aethiopes: circulus signifer excludit eos i oriēte: & q̄ i occidēte positi sūt nisi ungula tauri p̄tēderet nulli signorū zodiaci subiecti essent: sed q̄a dixit poplite lapso respexit ad fabulā: nā iuppiter cōmutauit se i tauro: & captus amore europae blāde ad eā uenit: q̄ cū ceteris aq̄libus flores colligebat: & poplite flexo puellā i tergū recepit & bosphorū mare traiecit: deinde in signū tauri extēdētis pedē trāslatus ē i celi. Signiferi poli: idest zodiaci ferētis signa. Procederet ungula. s. meridiem uersus: ubi sunt positi aethiopes. Poplite lapso. i. genu flexo quo gestu fuit: dū exciperet puellā. Quāq̄ caput: dicit ēt ex Armenia uenisse populos. Euphrates: oris ex armēia maiore sub radicibus mōtis quē cathoten appellāt ut Mucianus: ut Domitius corbulo: ex mōte aga receptis: quāliquot fluuiis luctat̄ cū tauro mōte: quē tādē apud elegeam scindit: & inter arabīā Comagenēq̄ p̄fluēs mox babylonā iterfecat: & i mare erythreū īfluit. Ex eadē armēia tigris ortū hēt a loco q̄ elogosine appellat̄: primū pigre fluit: mox quū ad fines medorū puenit rapidissimus ē: unde nomē sumit: nā tigrim medi sagittā uocat̄. īfluit i arethissā lacū omnia pōdera sustinentē: transtretusq̄ resistēte tauro in profundū specū mergitur: subterq̄ lapsus ab altero eius latere erūpit apud zoroāda: eundēq̄ esse purgamēta demersa ostendūt: trāsit dīnde in thessalīcū lacū: & idētidē absconditur rursusq̄ emergit: mox diuisus īnsulam mesopotamiā complectitur & in euphratem apud babylonios descendit auctor. Plini. & Solinus. Dicit poeta q̄ uterq̄ tantae magnitudinis ē q̄ si misceant̄ in unum: incertum est uter eorū nomē obtinuerit: an tigridis an euphratis. Persis: cuius pars est Armenia. Non diuersis fontibus: Nam tigridis & euphratis fontes inter se distant solum stadiis duobus milibus & quingentis. Stra. Sit nomen: an de noīe Euphratis appelletur: an. tigridis. Sed sp̄sus in agros: sed fertilis Euphrates est: cum in agros funditur: nam cū Euphrates Mesopotamiā inundat illā fertilissimā reddit eodē tpe quo Nilus aegyptū. Phariā: niliacā: nā pharus īsula aegypti ē. At tigris: sed tigris defluēs p̄ parthiā & armēiā statim mergit̄ & p̄. xii. milia passuū subterrāneo meatu discurrens tādē emergit. Nouo. s. pelagi: uidelicet maris rubri. Inter cā. alii q̄dē populi sequebāt̄ Pō. sicut dictū ē: soli uero parthi medios se iter utriq̄ gessere ducē: satis enim habuere q̄ ex tribus romanis principibus duos fecissent occiso Crasso cum exercitu. Acies: inter arma caesaris. Diuersa signa. s. pom. contra Caesarem. Dubium fa. quia neutrum secuti sunt: atqui lūstius cum trogo parthos i castra pom. uenisse auxilio refert. Errātes: q̄a errabāt sicut numidā: nā plaustris uehebāt liberos & uxores: ubicunq̄ nox dephēdisset ibi habitabāt. Ideo capestres scythae ab Hora. nuncupāt̄.

Ignotum uobis arabes uenistis in orbem
Vmbrae mirati nemorum non ire sinistras
Tum furor ext remos mouit romanus orestas
Carmanosq̄ duces: quorū iā flexus in austrū
Aeter nō totam mergi tamen aspiciat arcton:
Lucet & exigua uolox ubi nocte bootes.
Aethiopumq̄ solū: q̄ non premeret̄ ab ulla
Signiferi regione poli: nisi poplite lapso
Vltima curuati procederet ungula tauri.
Quāq̄ caput rapido tollit: cū tigris magnus
Euphrates: quos non diuersis fontibus edit
Persis: & incertum tellus si misceat amnes
Quod potius sit nomē aq̄s sed sparsus i agros
Fertilis euphrates phariā uice fugitur undā.
At tigrim subito tellus absorbet hiatu:
Occultosq̄ tegit cursus: rursusq̄ renatum
Fonte nouo flumen pelagi nō abnegat undis.
Inter caesareas acies diuersaq̄ signa
Pugnaces dubium parthi tenuere fauorem:
Contenti fecisse duos. tinxere sagittas

LIBER .III.

Bactros: scythiae fluius qui hircanos fines includit: a quo populi circa habitantes Bactriani dicuntur. Vastisq; hyr. nā hircania ē siluestris & nemorosa & tigris abūdās scythae regio. Hic: ab hac scythia. Lacedaemonii he. populi scythiae ut dictū ē supra: dicti ab hνιοχοο auriga: nā rhecas & aphistratus aurigae Ca. & Pol. hac regione tenuerūt: & a se noīarūt: hos nunc lacedaemōios appellat poeta: qā a lacedaemōiis rheca & aphistrato originē hēnt. Moto. g. a. f. i. equo pugnātes. Sæuis: aspis bello. Affinis: uicius. Sarmata: sarma: tā sunt scythiae populi: quos græci sauromatas uocant: undē lue. Ultra lauromatas: sunt autem populi qui ex p̄fundo paludis Meotidos icipiētes r̄giōes uersus boream itinere dierum quindecim incolunt exilem quidem ac tenuem: sed felicibus & infelibus arboribus abūdātē q̄ secūdum Pli. d̄ medoz sobole sunt & Florus. Sarmatae iqt̄ nihil p̄ter niues rarasq; syluasha bēt: q̄b̄ ē tāta barbaries q̄ pacē n̄telligūt. Moschis: pol. lūt scythiae uicini sarmatis. Colchog. q. r. phasis flu. d̄ armēia fluēs: q̄ p̄terlabit̄ colchos: per quē argo nautae cū iasōe īgressi sūt ad colchos. Oui. vii. meta. Multaq; p̄pessi claro sub iasōe tā. Cōtigerāt rapidas limosi phalidos undas: ē et phasis urbs colchog. emporiū Stra. Ditissima: regio. n. colchog. amoenissima ē: fructib; & fabricādīs nauib; opportūa. lino. canabe cæra. pice: fœcū diffima mel tamē frequētius amag. ē.

Errātes scythiae populi: quos gurgite bactros
Inclut gelido: uastisq; hircania syluis
Hinc lacedaemonii moto gens aspera freno
Heniochi sæuisq; affinis sarmata moschis
Colchorum qua rura secat ditissima phasis.
Qua cræso fatalis halys: qua uertice lapsus
Rhiphæo tanias: diuersi nomina mundi
Imposuit ripis: asiæq; & terminus idem
Europæ: mediæ dirimens confinia terræ.
Nūc huc nunc illuc qua flectit̄ ampliāt orbē
Quaq; fretum torrens meotidos egerit ūdas
Pontus: & herculeis aufertur gloria metis:
Oceanumq; negat solas admittere gades.
Hinc & sidoniæ gentes: auroq; ligatas
Substringens arimaspe comas. hinc fortis ari-
Longaq; sarmatici soluens ieiunia belli
Massagetes quo fugit equo: uolucresq; geloni
Non cū memnoniis deducens agmina regnis
Cyrus: & effusis numerato milite telis

Fatalis: respicit historiā. nā cræsus cū bellū cyro p̄sa rū regi īferre paret apolinis oraculū sciscitatus ē: quē nā exitū eēt hiturus: respōdit oraculū ābigue sicut cōsuevit. Cræsus p̄det halym trāsgressus pluriā r̄gna cræsus ī fauorē suū hoc oraculū apol. accepit Cræsus: rex lidiae. Perdet: p̄ destruet: sed oraculū amittet itelligebat: qā uictus ē a cyro magna pugna: & ī regnū suū trepidus refugit: seq; ī sardi metropoli r̄gni sui recepit: & cū cyrus obsedisset eā: ad extremū & ip̄sū regnū: & regē ī p̄tātē suā redegit: fatalis igit̄ fuit. i. p̄niciosus. Halys: flu. ē p̄ti: & oriē ex radicibus tauri mōtis: & d̄flēs p̄ cappadociā disīxit olī r̄gna lidiae ap̄lis: q̄ ē teste Hero. uersus boreā exiēs ī euxinū p̄o-

tū definit: undē Oui. d̄ p̄to ostēdit: Adde q̄ hic scythico miscēt flumīa ponto: Inluit & multo uertice tor-
tus halys. Tanais: flu. fert̄ d̄ septētrionis p̄tibus: nilo cōtrariis: nō tamē p̄ diamet̄: ut qdā putāt: sed oriēta-
lior: originē: ut ille: certā habēs. Quā. l. ea pte habitātes. Riphæi: mōtes sūt septentrionis. Ripis mū. ripis
asiæ & europæ tanais. n. asiā ab europa distermiat. Mediæ ter. ī q̄ mediis ip̄sē. Ampliat or. qā q̄ pte icuruaē
ī asia auget Europā: q̄ pte icuruaē ī europā: illic asiā auget. Hic: ab europa. Illic: ab asia. Pōtus ege. f. f. Meoti-
dis un. qā Tanais flu. nō prius ī meridie uergit q̄ recipit a Meotide palude: quā adeo lōge lateq; āplificat: ut ab
ignaris p̄grādīs maris sinus credat̄. Pōtus: euxinus. Meotidas un. qā ripis meotidis paludis ap̄d boroastras
ab Alexādro terminus īteris sui positus aris d̄signatus ē. Aufert. g. m. h. qā nō solū Hercules ī oceāo gades po-
suit: sed ēt Alexāder ī Meotide palude terminū statuit. Oceanūq; ne. i. negat oceanū solas gades accipe: qā & ī
meotide palude Alexā. terminū posuit & gades. Arimaspe: arimaspus flu. ē aureis fluuēs arēis quē scytæ co-
lūt: & qā auro abūdāt iō circulis aureis crines nectūt ī corōa modū. Hic: a scythia. Arius mas. hi oēs sūt po-
puli scythiae. Massagetes sol. i. e. sar. bel. e. q. f. qā uidelicet hi fugiētes sarp̄a hostes ad lassitudinē ducūt: neq; cō-
meatibus īdigēt. sed lacte & sāguie eqno nutriūt. papinius. lactea massagetae ueluti quū pocula fuscāt. Sāguie
puniceo. q̄ mos ēt sarmatag. fuit: ut Pli. & bisaltag. ut Vir. & cōcāog. ut Hor. ī carminib; testat̄. Belli sar. i. bel-
lū qd̄ cōtra sarmatas gerit. Volucres ge. populi scythiae a filio Hercu. gelono appellati. Hero. Nō cū mem. p̄
similitudinē exaggerat exercitū. Cn. pō. dicēs nūq̄ ante fuisse exercitū: ī quo dux plurib; r̄gib; ip̄aret q̄nūc pō.
imparabat. Non cyrus: non xerxes: non agamemnon: tot nauib; bellū ante gesserūt. Ordo ē: tot reges nō ha-
huere unū ducem. Ducens agmina. i. inferens bellum parthis & babiloniis. Mēnoniis regnis. i. mēnon ī
diā rex fuit: & aurora filius: & parthia ps ē India: quā bello Cyrus īuasit cū babiloniā cepit urbē a Semira-
mi conditā: ī diuersos meatus Euphrate diuiso. Herodo. at optime describit obsidionem hanc. qua urbē ba-
bylonē cepit Cyrus: & dicit nulla ui urbē capi potuisse: nisi hoc fecisset cyrus quod operis adeo magnū laborē
perfecit: ut apud posteros plus admiratiōis habitag. se crederet: nā euphratē qui preterlabitur hac urbē ī du-
os alueos diuisit: ut deficcaret alueum & tenuitatē aquae ad deditiōnē uenire cogeret babilonios: dicit ergo
quo tēpore bellū gessit cyrus cū babiloniis nō duxit secū tot reges quot Pom. Xerxes: nec xerxes habuit tot re-
ges cū ille descēdit ī graciā tāta multitudine militū: ut eos sagittis missis numeraret: duob; at̄ modis exercitū
suū dinumerauit: nā si singulos dinumerare uoluisset: tps nō uacabat: priō septū quoddā cōstruxit doriscū no-
mine: cētū uiginti milia hoīum capientē: deinde iubebat milites īgredi & quotiēs replebatur locus ille notari
iubebat alter modus erat: nam iussit omnes mittere sagittas in unum locum: deinde sagittas numerat̄ iussit.

PHARSALIAE

Utor: Agamemnon: nō habuit tot reges. Fraternalis amoris: Menelai fratris sui: nā uxorem illius Helenam abduxerat Paris. Utor: quia potētissimā urbē Troiam totius Asiae euerit: cū ulcisci uellet iniuriā fratris. Coiere: conuenere. Tā uariā gētes: uidelicet cultu & linguis: ut locis erāt diuersae. Tot immensae: hoc fuit: quia fortuna uoluit ut dignas consequeretur exequias Pom. & quoniā piturus erat uoluit: ut ipse q̄ totū orbē domuerat cū toto ēt orbe terrarū periret. Nō cessauit: cū his etiā Mauritanī oēs & marmarici ad Pom. uenire. Corniger am. ex ea parte libyae multi uenerunt in auxiliū Pom. ubi collis iuppiter in forma arietis: cuius diuinationē & oracula plurimū uenerabatur antiqui: teste Strabo. libro. xvi. sed eaq̄ reg. maxima accessit negligentia: nā romanis Sibyllae respōsa satissaciebant: & etrusca diuinatione: per auguria: per extra: & iouis signa: respōsa nō ut apud delphos & brāchidas uerbis dabant: sed magna ex parte nutu & signis & dicitur ab αὐτοῖς quod significat harenā: nā iuppiter baccho: & populo suo sitiēti: per libyam iter facienti: i formā arietis pede pulsauit harenā: ubi primū fons exiuit: unde baccus patri suo Ioui templū cōdidit. Corniger: in formā arietis. Marmaricas cateruas: nā marmaria appellat regio ubi positū est templū Iouis ammonis. Quicquid: subaudi non cessauit mittere. Libyae: nominatiuus graecus. Arida: idest penuria aquae laborans. Patet: iacet planities magna. Ab occiduis mauris: incipiēs ab aethiopibus occidentalibus: nam mauri occidui sunt: & aethiopes: duae. n. sunt aethiopiae. scilicet oriētales & occidentales. Mauris occiduis: idest a Mauris: qui sunt iuxta aethiopas occidentales. Paretonias syrtes. i. aegyptias nā syrtes aethiopiae respiciunt aegyptū: est at̄ paretonium urbs aegypti & portus igens q̄draginta fere stadios. Stra. Eoa: oriētales. Acciperet felix: fortuna quae fauebat Caesari fecit ut uniuersū orbē haberet in thessalia quae una p̄gnā uicere posset. Nenō. i. ut acciperet oīa. Sermele. i. una pugna uiceret uniuersū orbē. Vincēdū pariter: quia fortuna uoluit ut i pharsalia totus terrarū orbis cōgregatus ab ipso caesare uinceretur. Pariter. i. una acie simul oēs uinceret. Ille ubi deseruit: postq̄ dinumerauit gētes: quae magno pompeio auxilia tulerūt. Nunc redit ad caesare dicēs qd fecerit Postquā ex aërio pecuniā sustulerit: ut militibus stipēdiū tribueret: dicit. n. illū cōstituisse i hispaniā proficisci: ut prouinciā illam opibus ac uiris abundatē subigeret: nā id maximū uictoriae momētū fore putabat: si hispanias in suā potestātē redigeret: qd facile se factū existimauit q̄ petreius & afranius: tametsi magnos exercitus haberēt: tamē minime duces idonei uidebantur. Ille: caesar.

Trepidatis romae: spoliato aërio timentis. Nubiferam. i. altā: q̄ nubes trāscendat idest transit in galliā trāsalpinā: ut i hispaniā tendat: nam eā prouinciā i potestātē suā redigere uolebat: q̄ maximū uictoriae momētū fore putabat: id quāta astutia p̄fecerit caesar hoc deprehēdi pōt dicebat. n. uado ad exercitū sine duce: & reuertar ad ducē sine exercitu. Cūq̄ alii fa. cū alii populi metu se dederent caesari: soli Massilienses iuenti sūt q̄ fidē senatui populūq̄ romāo seruauerūt: & in officio suo p̄manerēt. Terrore: caesaris qui oīa ferro subigeret. Phocais iuuentus: phocis ciuitas graeciae fuit: quā a barbaris iniustam & crematam deseruere ciues: & diu nauigantes in galliam uenerunt: ubi Massiliam condiderunt supra rhodanū. Est at̄ Massilia ut ostendit Strabo. Petrosi in loco sita cui quidem portus subiaceret: saxū uidelicet i theatri formā: ad austrū spectās: urbs uniuersa pulcherrimis circuncincta mœnibus: magnitudine eximia: in cuius arce ephesiū & Apollinis delphici templū cōditū ē. Nō graia leuitate. i. cōstantia: quae graiorū ē propria. Signataq̄ iura. i. scripta in marmore aut insculpta aere: significat fœdera: quibus populi romani socii & amici facti erant. Causas: iustas. scilicet. Nō fata. i. fortunā: licet fortuna secūda uteretur caesar: tamen iustiorē causā senatus populūq̄ ro. q̄ Caesaris credebāt. Tamē ante furorē: quis se uere in fide persisterent Massilienses: tamen uoluerunt tentare oratiōe leni ut si quomō possent aīum caesaris placarēt: anteq̄ plane se Caesari aduersos ostenderent. Ante. scilicet. q̄ excluderent caesare. Hostemq̄ propinquum idest caesarem uicinum: iam enim aduentabant urbi Massiliae. Prælatā fronde mineruæ. i. oliuæ q̄ signum est pacis. Mineruæ: palladis. Nam ipsa Pallas fuit: quae percussa terra prima edidit oleam. Virgi. Oleaq̄ minerua inuentrix. Semper i externis: in deliberatiuo genere & cōstitutione iuridiciali absoluta hæc oratio posita est: deliberatur utrum se caesari coniungant an ne. Est autē cōstitutio iuridicialis absoluta. uidelicet iniustū est se caesari coniungere: ideo licet nobis a bello ciuili abesse. absoluta est: quia nulla extrinsecus cā sumpta: iustū dicunt quod faciunt. nam coniungere se caesari iniustum est: licet igitur nobis a bello ciuili abesse: p̄tes effectus p̄emii sūt: quia captāt bēuolentiā a p̄sōa sua: cū officiū suū sic arrogātia ostēdūt.

Descendit xerxes: fraternalisq̄ ultor amoris
Aequora cū tantis percussit classibus: unum
Tot reges habuere ducem: coiere nec unquā
Tam uariæ cultu gentes: tam dissōna uulgi
Ora: tot immensae comites missura ruinae.
Exciuit populos & dignas funere magni
Exequias fortuna dedit: non corniger ammon
Mittere marmaricas cessauit in arma cateruas
Quicquid ab occiduis libyae patet: arida mau-
Vsq̄ paretonias eoa ad littora syrtes ris
Acciperet felix ne non semel omnia caesar.
Vincēdum pariter pharsalia praestitit orbē.
Ille ubi deseruit trepidatis mœnia romae:
Agmine nubiferam rapto super euolat alpem
Cumq̄ alii famae populi terrore pauerent:
Phocais in dubiis ausa est seruare iuuentus
Non graia leuitate fidem signataq̄ iura:
Et causas non fata sequi: tamen ante furorem
Indomitum duramq̄ uiri deflectere mentem
Pacifico sermone parant: hostemq̄ propinquū
Orant cecropiae prælatā fronde mineruæ.

LIBER .III.

Semper in externis: Sensus est: Omnes historiae & quaecumque annalibus continentur: declarant nos populo romano semper fuisse coniunctos. Ordo est quaecumque aetas est comprehensa latius annalibus testatur Massiliam tulisse fata communia semper populo romano in externis bellis. Externis bellis. id est quotiens bellum gessistis contra externos o romani. Fata communia: fortunam communem siue bonam: siue malam. Quaecumque aetas. id est cuiuscumque aetatis res gestae quae continentur in Italicis historiis. Et nunc ignoto: & nunc idem facere parati sumus si uis iuventutem armatam duce re contra hostes, externos populi romani. Et nunc: sicuti superiori tempore. Deuotas: destinatas. Quos triumphum. aliquas uictorias. At si funestas acies: sed si uultis bella iter uos gerere: oramus patiamini nos ab hoc civili bello abesse: ne manus nostras in sanguine uero polluiamus quae socii omnes uereri deberent. Dira praelia. id est quae geruntur inter propinquos & ciues & filios & patres. Lachrymas damus: liceat nobis abesse & deplorare fortunam & casum uestrum. Secretumque damus: id est uolumus secessum & receptaculum esse discedentibus a bello civili. Sacra uulnera. id est uerenda a sociis: quia socii uereri deberent ne uulnus inferant principibus romanis, aut sacra. id est execranda. Tractentur. scilicet a uobis. Nulla manu: nulla ope auxilioque sociorum. Si caelicolis: arguit ab obseruantia: nam suasio & dissuasio habet locos a partibus honesti necessarii: facili delectabilis utilis. Sumit igitur argumentum ab obseruantia: quod est pars una iuris naturalis: obseruantia est per quam homines aliquam dignitate excedentes cultu & honore coli debent: ostendit. debere socios cultu & honore praefere romanos & a simili exornat hanc argumentationem. Si diu iter se bellum gereret: non esset equum homines his uel illis se adiungere: uereri. debemus deos: comparat romani diis: quemadmodum arma sumere contra deos non aequum est eodem modo romanos instar deorum socii & amici timere debent: & potius uereri eos quam se illis adiungere. Si caelicolis: ab obseruantia arguit: uos o romani non bis estis tanquam caelicolae: & quam obseruantiam habent homines erga deos eandem sumus erga uos habitu: sed discordibus diis nemo auderet arma coniungere ergo nec quisquam concurreribus uestro. se ad bellum adiungere debet: sed procul abesse. Tamen: quauis dii essent. Ignarum sortisque. id est nesciens quae nam sit fors deorum. Fulmina: quia cum fulmina audiret: tunc sciret locum in caelo regnare. Adde quod innumerat: arguit a necessario a contrario: quia: quemadmodum ille qui suadet arguit a necessario: cum aliquid faciendum esse dicit: quia sit necessitas: ita qui dissuadet arguit a necessario a contrario: quia non sit necessitas. Non usque adeo inquit gentes horrent bellum civile: quin sint plures populi bello quam nos: ergo nulla necessitas est quae cogat nos Massilienses iunctos in bellum coniungi. Concurrent: ad uos sponte sua. Iners: ignauum in bello. Contagia scelerum: ut maculent se scelere bellorum civilium. Egeant gladiis: quia populi sponte ad bella concurrent non est necesse nos trahi inuitos in praelia. Sit meus ista: arguit ab utili: utile est ne uobis cum populi arma coniungant: nam si nemo uobis arma coniungeret. tunc cum ciuis ciue: pater filium: filius patrem: frater fratrem uideret: arma comprimeret: nec erit qui audeat tantum scelus committere: ut primus bellum civile incipiat: ex quo sequitur: ut tam tetri tamque nepharii belli insisteret finis. Fata: fortunas. Alius miles. id est ne ulloque populorum auxilia sequatur. Cui non: si ciues cum ciuibus: parentes filiis coniuncti fuerint: quis erit qui audeat arma miscere: ergo finem habebunt bella civilia. Laqueabit: torpescet. Cospecto: uiso patre nemo eum uulnerare audebit. Finis adest rerum. id est finis est bellorum civilium: si non conceditis arma externis. Arma quibus est fas. id est externis: tunc enim bellum locum habebit. Haec nobis summa: Massiliensium legati hic se gratos ostendunt: quod uidelicet Caesar recipere uelint dimisso tamen exercitu: quod de se benemeritis fuerat: nam deuictis gallis maximis uectigalibus aucti fuerunt massilienses o caesar: ut nos beneficio gratos intelligas placet: ut dimisso exercitu ipse ingrediaris moenia nostra. Credere: committere. Excludi: sinas: arguit a parte honesti ab ea parte quam Cicero per appellat. par est quod inter omnes aequabile: est uidelicet ut omnes pacis rationem habeant: nos ergo hanc pacis rationem habere uolumus: ut sit ciuitas nostra receptaculum tibi & Pompeio: ubi de pace tractari possitis. Sit locus. scilicet ciuitas nostra. Exceptus: remotus a scelere. Tutus locus: uidelicet ciuitas nostra ad quam uos recipietes tuti esse possitis. Fatum si consular: si fata uoluerint consulere paci urbis romanae paratus sit locus tibi & Pompeio pacis auctoribus.

PHARSALIAE

Urbi in. s. romæ: quæ a nullis externis uici potuit. Foedera: pacis inter uos. Sit. s. urbs nra. Vel cū: a partibus prudentiæ arguit quæ sunt tres memoria: intelligētia: & prouidentia: primo ab intelligētia arguit, nam prudentis ē maiora minoribus ante ponere cum bellum hispanum sit maius q̄ oppugnatio Massilia: o cæsar quid ē cur non omīssa oppugnatione Massilia: debeas ad bellum hispanum p̄fisci? Cum tāta uocet: o cæsar cum ire festines in hispaniā: quid non relicta Massilia propas in hispaniā: qđ maioris ē momenti? Deflectis: declinas. Tanta discrimina: tanta bella & certamina. Martis hiberi: hispani belli. Non pon. q̄a comparatiōe belli hispaniensis: nos nō sumus pondera belli. Nec sumus mo. i. nō sumus utiles bello quia semp infeliter dimicamus. Nunq̄ feli. ar. a partibus memoriæ arguit o cæsar nō debes nos ita tibi facere socios i bello ciuili: qui semp ifelices fuimus i bellis: ergo a partibus prudentiæ. i. memoria: nā memoria p̄terierit fa cit: ut futura p̄uideāus. Et post trāssa. postq̄ barbari urbē nostrā icēdio cremarūt: semp aiūs noster ifelix fuit: & hanc urbē posuimus i ripis rhodāi sola fide tuti: fideles igit̄ se cæsari ostēdunt ut sibi parcere uelit Manus priæ: urbis nræ. Post arces: postq̄ sedē e græcia trāstulimus in galliā. Exultæ: a barbaris cū Xerxes penetravit i græciā. Moenibus exiguis. s. cōparatiōe urbis phocidos. Littore aliēo. s. rhodāi. Sola si nullo bello sumus illustres: sed fide tantū. Si claudere mu. a. difficili arguit: difficile est. n. o cæsar uincere eos q̄ parati sunt extrema quæq̄ pati: sūt. n. ip̄a desp̄atiōe fortes: unde Luca. alibi. Vincit̄ aut gratis iugulo qui puocat hostē. hic posita ē magna pars deliberatiuæ cōsultatiōis: sed si credis facile nos posse oppugnari: hāc sp̄e deponas: nos. n. extrema mala pati parati sumus: etiā si auertas undas: puteos in uisceribus terræ q̄remus: & si inopia cōmeatuū nos premere tētabis: nostra ip̄orum uiscera laniare parati sumus: & morte potius affligere nos q̄ a fide populi romāi deficimus. Claudere muros: circūuallare moenia nrā neq̄s egredi possit ut nos fame expugnare possit. Excepisse: pro excipere. Faces tectis. i. parati sumus etiā uidere domos nrās incēdi. Vndage. ra. parati sumus ēt si fontes auertis ne rhodanus p̄ urbē nostrā labat̄: ef̄ fodere terrā: & in ip̄is terræ uisceribus iuēire aquas. Lambere terrā: nō solū aquā: sed aquā terræ mixtā bibemus. Et desit: si etiā fame oppresseris parati sumus ea facere q̄ nefas esset dicere: ne dū uidere: significant se nec uisceribus quidē filiorū parcere paratos esse. Et. s. sumus parati. Si larga ce. si copia frumētī deerit. deam p̄ frumētō posuit. Foeda contingi. i. foeda cōtactu. Nec pauet. h. p. nō dubitamus inquit sustinere qđ sagūtini aliquādo sustinuerūt potius q̄ amissa libertate in potestate tuā uenire. Saguntum aut̄ hispaniæ oppidū causa fuit secūdi belli punici: ut dicit Lilius: Cū socii populi romāi sagūtini essent: Hānibal diu eos obsedit: cū uero ad extremū usq̄ puenissent fidēq̄ seruare p̄misissent: ne in potestatem Hānibalis uenirent rogū in medio foro struxerunt: quo se suaq̄ oīa cara su periecerunt. Hic populus. s. Massiliensis. Subire. s. extremū. Pœno marte: aphricano bello pectoribus rapti: præterea auulsos a pectoribus matrum liberos in medios rogos proiciemus. Sicca ubera. s. lacte: quia fame afflictæ lac habere nō poterunt. In ignes. s. accensos in foro. Frustra: unum sequit̄ ex reliquo: quia sicca ubera: ideo frustra trahentur. Vxor & a caro: præterea mulieres nolent uiuere: immo uxor poscet maritum ut se interficiat. Fata: mortem. Miscebunt: confundent: quia fratres alios occident. Bellumq̄ coacti: si coacti erimus bella gerere potius in urbe nostra faciemus ut nos ciues mutuo occidamus q̄ te. seq̄mur o Cæsar Hoc ciuile: potius. s. q̄ tuum. Sic graia iuuentus: iam dudū dicentibus Massiliensium legatis uultu suo ostēdit indignationem Cæsar: quē statim silētibus illis: uerbis ostendit. Graia iuuentus. i. Massilienses: qui a phocide ciuitate græciæ uenerunt. Turbato iam. s. anteq̄ loqueretur. Vana mouet: pro exordio posuit hūc uersum. Creditis uos Massilienses uerbis uestris dissuadere: ne faciam quod iam animo proposui? in hoc uersu consistit proprietas procemii: beniuolentiam captat a persona aduersariorum: in contemptiōem adducit graios: arguens eorum leuitatem. Quāuis hesperium: refellit quod dixerant satius esse inferre bellum hispanis q̄ oppugnare Massiliam: dicit Cæsar si de duobus alterum: eligēdum esset: uerum fateor satius fore bellum hispanum conficere: omīssa opugnatione Massilia: sed si utrunque possum efficere: satius esse existimo.

Tutus: ut inuictæ fatum si consulat urbi:

Fœdera si placeant: sit quo ueniat inermes.

Vel cum tanta uocant discrimina maris iberi

Quid rapidū deflectis iter: nō pondera rerū

Nec momēta sumus: nunquam felicibz armis

Vsa manus patriæ primis a sedibus exul

Et post translatas exultæ phocidos arces.

Moenibus exiguis alieno in littore turti.

Illustrat quos sola fides: si claudere muros

Obsidione paras: & ui perfringere portas:

Excepisse faces tectis & templa paratis:

Vndarum raptos auersis fontibus haustus

Quærere: & effossam sitientes labere terram.

Et desit si larga ceres: tunc horrida cerni

Fœdaq̄ contingi maculato corpora morsu.

Nec pauet hic populus pro libertate subire

Obsessum pœno gessit q̄ marte saguntum.

Pectoribus rapti matrum: frustra q̄ trahentes

Vbera sicca fame medios mittent in ignes.

Vxor & a caro poscet sibi fata marito.

Vulnera miscebunt fratres: bellumq̄ coacti

Hoc potius ciuile gerent. sic graia iuuentus

Finierat: cum turbato iam prodita uultu

Ira ducis tandem testata est uoce dolorem:

Vana mouet graios nostri fiducia cursus:

Quāuis hesperium mūdi properemus i axē

LIBER .III.

Vacat. i. uacuum est nobis tempus & spaciū delere uos. In hesperium axem: in hispaniam quæ est in occidente. Gaudete cohortes: arguit ab utili: dicit enim utile est oppugnare massiliam o commilitones: ne uires uestræ ocio languescant: quia excitabuntur uires in oppugnatione Massiliæ. Fatorum munere. i. dii ita uoluerunt & instar muneris diuini hoc esse debet: uidelicet ut oppugnetis hanc urbem. Ventus: exornat hanc argumentationem a simili quemadmodū inquit uetus cū perflat habere uires non uidetur: quia oīa sibi patet: sed si obstiterit aliquid: uehementior efficit: sic & uobis si patefacta essent oīa uires deficerent: sed si qd obstiterit exaugebuntur uires uestræ. Densa syluæ: casus

Massiliam delere uacat. gaudere cohortes
Obuia præbentur fatorum munere bella.
Ventus ut amittit uires: nisi robora densæ
Occurrant syluæ spatio diffusus inani.
Vtq; perit magnus nullis obstantibus ignis
Sic hostes mihi deesse nocet: dānūq; putamus
Armorū: nisi qui uinci potuere rebellent.
Sed si solus eam dimissis degener armis
Tunc mihi tecta patent: iā nō excludere tātū.
Inclusisse uolunt: at enim contagia belli
Dira fugant. dabitis pœnas pro pace petita:
Et nihil esse meo discetis tutius æuo
Quam duce me bellū. sic postq̃ fatus ad urbē
Haud trepidā cōuertit iter: tūc mœnia clausa
Conspicit: & densa iuuenum uallata corona
Haud procul a muris tumultus surgētis i altū
Telluris: parum diffuso uertice campum
Explicat. hæc patiens longo munimine cingi
Visa duci rupes: tutisq; aptissima castris.
Proxima pars urbis: celsā conscendit i arcem
Par tumulo mediisq; sedent cōuallibus arua
Tunc res immenso placuit statuta labore
Aggere diuersos uasto committere colles.
Sed prius ut totam qua terra cingit urbem
Clauderet a summis pduxit ad æquora castris
Lōgum cæsar opus: fonteq; & pabula campi
Amplexus fossa: densas tolentia pinnas
Cespitibus crudaq; extruxit brachia terra.

cin. i. circumdari longo uallo. Tutissima castris: q̃ in colle castra posita ab omni hostium impetu tuta essent. Proxima pars ur. quæ ex opposito erat tumulo & propinqua ei arcem habebat. Par tumulo: quia altitudie mœnia urbis ubi arx fuit: erant æqualia tumulo. Par: altitudine æqualis. Mediis con. nam inter urbem & tumulum media conuallis erat plana: conuallis dicitur quæ inter duas altitudines media est posita: uallis uero dicitur respectu altioris loci. Sedent: iacent. Mediis. i. inter collē urbis & tumulum a cæsare captum. Tunc res: q̃tū operis suscipiebat ab imperatore ro. qd etiā susceptū perfeci declarat. placuit igit cæsari aggerē ducere a tumulo: ubi castra posuerat ad aliū tumulum ubi posita erat arx urbis: ut urbs facile expugnari posset. Placuit: cæsari. Diuersos col. i. urbis & castrorum. Cōmittere: cōiungere. Statuta: cōstatura. Sed prius: sed ea parte qua urbs i plano sita erat: uallis lata fuit arx in colle erat posita: ergo anteq̃ aggerem cū arce cōiungeret Cæsar statuit munitiones oppōere: ne quis egredi posset: & ut aquam includeret: unde oīs exercitus aquari posset. Terra cingitur. i. a plano: colle uero non. A summis castris: ab altitudine tumuli: in quo castra erant. Prius. i. ante q̃ collem castrorum & urbis cōiungeret. Amplexus fossa: quia duo brachia terræ in uertice col. i. deduxit: ut clauderet urbē: & aquatū ut ire possent milites. Cespitibus cruda terra: exposito est unū alte. r. ius: cespes dē pars terræ cū uiridi herba auulsa. Extruxit: incumulauit. Tollentia: erigētia. Pinna. i. propugnacula: quia supra aggerem propugnacula edificauit a quibus milites mœnia urbis oppugnarent. Iam satis hoc non potuit non honorificum & gloriosum esse Massiliensibus: q̃ potuerint impetum cæsaris retinere.

PHAR.SALIAE

Iam satis: etiā si nihil aliud fecissent. Cursum: belli caesaris. Strata metu: inducā metu: quo ceterae urbes inducebant. Flagrantis: ardenis in oīa. Cunctis: urbibus. Vna: sūbs massilia uincit mora. Quātū est: qđ est gloriosum. q. d. qđ magnū & mirū. Quod fata tenent: tardant. fortūa. n. quā caesarem dominū terrarū orbis facere uolebat: potuit retardari. Perdit dies: sin oppugnāda Massilia. Tunc oīa late: ad struendos aggeres & ad circūuallandā urbem oēs syluā cadūt. Robore: i. arboribus: hoc faciebat ne rueret agger. Ardet: ut cōiungat. Leuis terra: quia cū primū terra defoditur leuior est: sed euulsa deīde grauior fit: uel paulo ante effossa: ideo uidebat non densa: sed instabilis. Virgulta: qđ innata erant terrae structurā non sinebant cōdenfari: ideo agger uidebatur instabilis. Cōpage: i. uallo. Lateq: quia extrifecus uallū faciebat: & quū duceret utriq: uallū medius stringebat agger. Pressus ne. qđ obrē uult stringere terrā: quia turres sup aggerē adificare uolebat: ne agger rueret: ut circunualata fossa & terra cōdēfata stabiliior fieret. Lucus erat: nunc describit Lucū qđ haud pcul ab urbe erat: incerto tamen dō cōsecratus: nā cū Lucus dicit dī fligiōe itelligimus. Obscurū aera connexis ramis: unū sequit ex altero quia a nullo caesus: ideo densus uidebatur. Summo tis solibus: quia illuc usq: radii solis penetrare non poterant: ideo opacitatem reddebat. Hunc: dicit hunc lucū non panes: nō syluanos deos syluarū habitasse: nō nymphas quā nemoribus praesse dicuntur. Panes: dii pastoz. Nymphae: dryades: quā syluas habitant: & hamadryades: quā cum quercubus simul nascuntur & pereunt. Secra bar. ritu. deum: quia nullus deus erat certus: sed colebatur mos deorū: Vnde dixit Barbara. Lustrata: purgata. Humanis cruoribus: quia ibi humanae uictimae immolabantur. Si qua fidē meruit: tamen si ignarus esset deus: cui lucus iste consecratus esset: tamen tanta apud homines reuerētia: immo etiā i stupore fuit: ut lucū hunc ipsi igre dii pauerēt. Si qua fidē meruit: idest si credi posset qđ religionē admirabant: pfecto id quoque dixerūt uolucres horruisse syluis illis insistere. Insistere: insisto alibi habet ēt accusatiuū. Virgi. Nulli fas casto scelera tū insistere limē. Lustris: cubilibus ferarū. Nec uetus: idest uetus quoq: horret illas syluas ifringere. Fulgura: non audent illas arbores ifringere. Nubibus attris: tetigit naturā fulminis nā ex nubib: collisis fulmē erumpitur. Nō ullis auris: qđ aurā sūt causa ut arbores frōdescāt & flores emittāt: cū pp opacitatē radii solis nō igrediant. Suus horror: sua reuerētia iest arboribus. Tū plurima: ibi sunt fontes quoq: unda nigerrima similis ē umbrā arborū: & tenebris luci simillima. Simulacra qđ mae: sunt ēt simulacra deorū: nō fabrefacta: sed tantū mō māibus aggreftiū pdolara. Arte ca. nō artificiose sed rudi arte effecta. Extāt iformia trūcis: qđ in ipis arboribus icisae sunt formae deorum. Situs: pro antiquitate ponitur: sed proprie situs est lanugo quaedam quā ex humore innascitur locis sole carētib: sicut i cellis uinariis apparet & syluis. Facit: reddit. Pallor: unum ex reliquo sequitur qđ robora putrida sunt: ideo pallent. Non sic metuunt: non usq: adeo iquit imagines deorū iam dudū tēplis dedicatae plus timoris afferūt qđ alpa arborū facies. Vulgatis: celebratis iam pridē. Tantū terroribus addit: hoc ipum magis timent: quia nesciūt quē deum timeant. Iam fama se. iam fama uulgata erat inqt qđ auditi sunt mugitus ex cauernis terrae erūpentes: & taxos arbores: nūc quidem cadere: nunc iterum resurgere. Ferebat: dicebat. Cauernas: quia cōcussa terra ex cauernis mugitus quasi erūpere uidebat. Et. si fama erat ardere syluam: neq: tamen comburi: qđ ignis deorum facit. ut ardere aliqd uideatur: nec tamen comburitur: sicut Vir. dicit de Iulo in cuius uertice ignis erat: tamen de historia sumptum est: qđ uidelicet in domo Tarquini prisci puer Ser. tullus de serua natus erat: qđ nutriebat i domo regia: in cuius capitis uertice statim flamma supuēit: ut crines eius ardere uiderēt: tamē innoxia illa flāma fuit. Non ardentis: ut ardere uideretur nec combureret.

Iam satis hoc graiae memorandum: cōtingit urbi Aeternūq: decus: quod nō impulsā nec ipso Strata metu: tenuit flagrantis in omnia belli Praecipitem cursum: raptisq: a caesare cunctis Vincitur una mora: qđ tū ē quod fata tenēt Quodq: uirū toti pperans imponere mūdo Hos perdit fortuna dies: tunc omnia late Procubūt nemora: & spoliātur robore syluā: Vt cum terra leuis mediā: uirgultaq: molē Suspendant: structa laterū compage ligatam Arctet humū pressus ne cedat turrib: agger. Lucus erat longo nunquam uiolatus ab auro Obscurum cingens connexis aera ramis Et gelidas alte summotis solibus umbras. Hunc non ruricolae panes: nemorūq: potētes Siluani: nymphaeq: tenent. sed barbara ritu Sacra deum structae diris altaribus ara. Omnis & humanis lustrata cruoribus arbor. Si qua fidem meruit superos mirata uetustas: Illis & uolucres metuunt insistere ramis: Et lustris recubare ferarū. nec uentus in illas Incubuit syluas: excussa qđ nubibus attris Fulgurat: nō ullis frondem praebentibus auris Arborib: suus horror in ē: tūc plurima nigris Fontibus ūda cadit: simulacra qđ mcesta deorū Arte carent: caesi qđ extrant informia truncis. Ipse situs: putriq: facit iam robore pallor. Attonitos: non uulgatis sacrata figuris Numina sic metuunt: tantum terrorib: addit Quos timeāt nō nosce deos: iā fama ferebat Saepē cauas motu terrae mugire cauernas. Et procumbentes iterum consurgere taxos. Et non ardentis fulgere incendia syluā:

PHARSALIAE

Roboraq; fama ferebat dracones esse q; complecterentur arbores: deinde subito cōfluere. Non illum: nō audent homines uenerari illos deos: qā nō audent cominus accedere: sed pcul absistunt. Pauet ipse sacerdos: immo ipse sacerdos: cuius curae lucus ille demandatus erat: nō audebat propius accedere. Cū phœbus i axe ē: nec medio die: nec media nocte audet ire. Medio axe. i. meridie. nā dicūt Laruas. i. imagies & spiritus & umbras in terras ueniētes hominibus plætunq; nocere: ita & media nocte umbras errare. i. mās: ideo dicit sacerdotem timere: cui demādata erat luci cura in ipso meridie.

Roboraq; amplexos circūfluxisse dracones.
Non illum cultu populi propiore frequētāt:
Sed cessere deis: medio cū phœbus i axe est.
Aut cælum nox atra tenet. pauet ipse sacerdos
Accessus: dominumq; timet deprēdere luci.
Hanc iubet immisso syluā procūbere ferro.
Nam uicina operi: belloq; intacta priore
Inter nudatos stabat densissima montes.
Sed fortes tremuere manus motiq; uerenda
Maiestate loci. si robora sacra ferirent
In sua credebant redituras mebra secures.
Implicitas magno cæsar torpore cohortes
Vt uidit: primus raptam librare bipennem
Ausus: & ætheream ferro proscidere quercū:
Effatur merso uiolata in robora ferro:
Iam neq; uestrū dubitet subuerrere syluam
Credite me fecisse nefas: tunc paruit omnis
Imperiis non sublato secura pauore
Turba: sed expensa superiorum & cæsaris ira:
Procumbunt orni: nodosa impellitur illex:
Syluaq; dodones: & fluctibus aptior alnus:
Et non plæbios luctus testata cupressus:
Tūc primū posuere comas: & fronde carentes
Admisere diem: propulsaq; robore denso
Sustinuit se sylua cadens: gemuere uidentes
Gallorum populi: muris sed clausa iuuentus
Exultat. quis enim læsos impune putaret
Esse deos: seruat multos fortuna nocentes:
Et tantum miseris irasci numina possunt.
Vtq; satis cæsi nemoris: quæsitā per agros
Plaustra ferunt: curuoq; soli cessantis aratro
Agricolæ raptis annum fleuere iuuentis.

sustinebat. Gemuere uidentes: cum id Galli uidissent gemitum dedere: neq; enim sine dolore id intueri poterant: ut quam syluam uenerati fuerant: eam nunc euertere uiderent. Oppidani Massilenses qui pro mœnibus steterāt: ut urbē ab oppugnatione hostiū defenderent: gauisi sunt: neq; enim dubitabant futurum: quin deorum numen læsum supplicia de hostibus sumeret: sed aliter inquit euenit atq; illi putauerunt: nam non omnibus numina irascuntur: sed miseris tantum. Videntes: scilicet arbores illius syluæ religiōe patrum iam diu seruare: euertere. Seruat multos: sed sefellerunt opinionem eorum. quia non semper nocentes pūniuntur: sed plærūq; seruantur. Miseris: iam non miser erat: Cæsar: sed felix: ideo nullam deorum iram sentire potuit. huic contraria est sententia Iuuenalis contemnere fulmina pauper creditur atq; deos diis ignoscentibus ipsis. Vtq; satis: postquam satis arborū uisum est incisum: ex omni agro plaustra aduecta sunt: quibus arbores. uerberentur: & agricolæ doluerūt: q; raptis iuuentis ab aratro agros colere nō poterant. Plaustra ferunt: ipas arbores. Fleuere annū agri: qā solum cessabat & steriles erāt agri: quia arari solum nequiuerat raptis iuuentis.

erat. Hanc iubet: causa cur luci huius religionem tā latē descripserit poeta: hæc ē: ut ostēdat in Cæsare cōtemptū deorum: unde in partes Pompei Luca. iclinalitur: nunc dicit tametsi omnes gentes hunc lucum: ut pote religione ductæ ueneraretur: & ipsi milites Cæsaris horrerent tamē Cæsar detracta e māsibus militum securi: primus arbores icidere cœpit: ut exēplo eius milites moti idem facerēt. Nāq; uicina operi: quia cōmoda erat munitiōi quam circa urbem facere parabat. Inter nudatos: alii qdem montes nudati erant syluis & arboribus: sed sola sylua intacta erat & uiolata. Nudatos: spoliatos arboribus. Sed fortes tre. manus militibus qdē iussit incidere syluā Cæsaris. sed tamē militū mās quīs fortium nō sunt ausæ euertere syluam. Motiq; uerenda. m. i. metuebāt ne si icidere cœpissent arbores ab arboribus in sua ipso: rum corpora resiliēt secures. Implicitas magno: cæsaris de māsibus militis rapuit securim & procerā quercum incidere cœpit: & cum immisisset i arborem bipennem inquit: ne quis uestrum contra religionem timeat facere: hanc mihi culpam attribuire: qui prius hoc nefas sine terrore commiserim. Torpore: ne auderēt incidere arbores. Vibrare: mittere. Aerīā: proceram. Fecisse nefas. i. culpā mihi tribuite. Nō sublato pauore: quauis uidissent milites Cæsarem bipenni icidere arborem illā: nondum tamē erant sine metu. Sed expensa: idest librata ira deorum & cæsaris: qā hinc cæsaris: idē deorum metuebāt iram: ideo incerti erant quid facerēt: tamē non sine metu inciderūt syluam. Syluaq; dodones. i. quercus. Dodōe sylua chaoniæ fuit in epiro: qā abundabat quercubus: in cuius ramis colūbæ insidentes responsa dabant: ideo p excellentiā dixit: syluaq; dodones. Aptior alnus: Nā ex alno arbore fiunt tabulæ qbus naues ædificantur.

Cupressus luctus: qā cupressi arboris rami solebant apponi postibus ædiū principiū: in qbus aliquod suus nus erat. unde cupressus postibus affixa signū erat domum funestā esse. ideo aut affigebatur: quia semel cæsa non repululat: quemadmodū semel mortuus non reuiuiscit. Luctus non plæbeos. i. principum. Tunc primum: quia nūq; antea cæsa fuerat. Admisere diē: idest acceperē lucem: nam antea densitate arborū lux eo penetrare nequiuerat. Propulsaq; robore denso: quia arbores cadebant aliæ in alias: ideo arbor arborē

PHARSALIAE

Dux tamen: Cæsar quæ occupatus esset in obsidenda urbe Massiliensium: tamen postponere noluit bellum hispanum: quia obsidionem illam diuturni temporis futuram uidebat: ideo demandauit militibus suis oppugnationem urbis: & ipse in Hispaniam profectus est. Tamen: quanuis adeo perseveranter Cæsar insisteret in proposito oppugnandæ urbis. Ad mœnia: quæ tam obstinate defenderent ab hostibus. Extremaque mundi: id est ad extremitates mundi id est hispaniam. est enim ephexegesis. Iussit bella geri. scilicet ducibus suis ut terre strebellum gereret Trebonius: Maritimum uero Decius Brutus. Stellatis: hi duces Trebonius & Decius: statim executi sunt iussa ducis: primum quidem inquit erigitur agger in cælum: nam significat altitudinem aggeris per hyperbolem: qui ad cælum usque erectus fuisset. Stellatis axibus: usque in cælum: nam axis polus appellatur. Accipit: agger: quidem altissimus: & super aggerem duæ turres surgebāt. Aequantes mœnia. id est quæ tantæ altitudinis erāt: quāta mœnia urbis: ideo id fecerunt duces Cæsariā: ut ex his turribus tela in oppidanos immittere possent. Hæ: scilicet turres. Fixerunt. terra. n. r. id est humi non sunt fundatæ: sed subiectis rotis quocumque uellent impelli facile poterant. Sed per iter longum: id est in longum spacium & tractum uentæ sunt ignoratibus oppidanis. Latenti: id est occulta oppidanis cum tantum oppidani: cum uideret turres moueri crediderunt terremotum esse. Iuuētus. scilicet Massiliensis: quæ corda circūdiderat mœnia & parata erat ad oppugnationem præ credidit erumpere uentum. Onus: scilicet turrium. Nutaret: concuteretur. Telluris inanes. c. l. causam ostendit terremotus: nam physici: quæ latent res causas uestigant: dixerunt hanc causam esse terremotus: ut cum uentus per cauernas ingressus fuerit in uiscera terre: & cum exire uoluerit non repto exitu terram impulsu suo erumpit: & ita terremotum efficit. Erumpere. se terra. Inanes sinus. id est gremium uacuum terræ. Mirata muros stare: mirabantur ergo quod mouerentur turres: & sua mœnia firma staret. Illinc tela: dicit ad quæ effectum turres ædificatæ fuerit: tela. n. missa a ro. sunt in arcem massiliensium: sed maiore impetu a Massiliensibus tela in Roma. torquebantur: quia non e mœnibus tantum: sed etiam machinamentis saxa torquebāt. Ferro. id est ferratis telis. Vis: impetus. Telo turbine. id est impetu sumptum a uento impetuoso: nam quibuscumque machinis tanto impetu tela mittebantur: ut cum corpora militum pertransissent spacium aliquod procederent. Rapta. id est raptim acta. Balistæ: tendunt rotas: & ualidi iuuenes rotas torquent: donec erectæ fuerit: super imponunt terræ rotæ: quæ ualidis manibus reuolutæ: deinde remittunt. Haud cōtēta latus: quia cum unius militis latus transiit non cadit: sed duorum uel trium militum latera transiit: & tamen etiam spacium aliquod ulterius progreditur. Relicta morte. id est relictis duobus uel tribus militibus mortuis. Per arma. id est per armata corpora. Super cursus. id est postquam uulnerauit hostes: progreditur adhuc telum. At saxum: tota quidem lancea magnam faciebat stragem in exercitu Cæsaris sed saxa quæ mittebantur non minorem cladem faciebāt. Excutitur: emittitur. Ictu uerberis. scilicet balistæ. Adiuta uetustas: quod saxum præ nimia uetustate abscissum uentus impulerat de uertice montis. Cuncta. substantia & occurrētia. Nec tantum: nec satis est saxum corpora oppressisse: nisi etiam ossa simul cum sanguine dissipet & discutiat. Ut tamen hostiles: dicit quod remedium adhibuerunt Romani aduersus turbinem tormentorum quæ mittebantur ab hostibus: dicit illos fecisse testudinem: est autem testudo scuto: cum scutis inextio: quæ capitibus superimponunt: ad similitudinem animalis: quod animal testudo rectum est: his tegebantur milites ut mœnibus inuicui succederent: deinde cum successissent tela nocere non poterant: nisi eminens missa fuissent: succedentibus igitur Romanis ad mœnia Massilienses tela longius mittebant: & milites cæsarianos perungere non poterāt. Tamen: quāuis tanta strages fieret in exercitu Cæsariano. Virtus testæ. scilicet testudine. Armisque innexa: testudinis diffinitio. Arma: dicuntur quæ armos tegant. Umbo extensus: declarat quod dixit arma innexa armis: ne alia arma intelligamus quæ scutum. Umbo: est scuti umbilicus. id est tumor. Quæ prius ex longō: quia nisi spacium interpositum fuerit iter tela quæ torquentur: ad quod tela perueniunt: nihil nocere poterunt. Nec gratis: quia occurrebat illud cur non flectebāt tela massilienses in ipsos Romanos. quæ successerant mœnibus: dicit non poterant quia tormenta tam graua sunt: ut ubi semel posita sunt: non facile possint torri ordo est: haud facilis labor est mutare modum tormenti parati ad bella longinqua: nec facilis labor est gratis. id est Massiliensibus flectere iactum.

Dux tamē impaciēs hæsurū ad mœnia martis
Versus ad hispanas acies extremaque mundi
Iussit bella geri: stellatis axibus agger
Erigitur: geminasque æquantes mœnia turres
Accipit: hæ nullo fixerunt robore terram.
Sed per iter longum causa respere latēti.
Cum tantum mutaret onus telluris inanes
Concussisse sinus: quærētem erumpere uentum
Credidit: & muros mirata est stare iuuētus.
Illinc tela cadunt excelsas urbis in arces:
Sed maior graio romana in corpora ferro
Vis inerat. nec enim solis excussa lacertis
Lanceas: sed telo balistæ turbine rapta
Haud unum cōtēta latus transiit quiescit:
Sed pandēs pque arma uiam pque ossa flecta
Morte fugit. superat cælo post uulnera cursus.
At saxum quotiēs ingēti uerberis ictu
Excutitur. qualis rupes quæ a uertice montis
Abscidit impulsu uentorum adiuta uetustas
Frāgit cuncta ruēs: nec tantum corpora pressa
Exanimat: totos cum sanguine dissipat artus.
Ut tamē hostiles de sa testudine muros
Tecta subit uirtus: armisque innexa priores
Arma ferūt: galeaque extensus ptegit umbo
Quæ prius ex longo nocuerūt missa recessu
Iam post terga cadunt: nec graiis flecter iactū

LIBER .III.

Haud facilis labor: quia fundant in mœnibus tormēta. **Missi.** i. Ro. Parati tor. paratum quidem erat tor-
mentū lōgius tela mittere: nō autē ppius uulnerare. Sed pōn. postq̃ massiliēses tormentis non ualuerūt cōuo-
luere tela mœnibus saxa euoluere cœpunt in Ro. Solo pondere: quia adeo ponderosa illa saxa erat: ut sine īpul-
su tormētoz ingentem stragē facere possent. Dum fuit armorū series: nūc dicit dum scutoz cōnexio stetit:
tela omnia innocua discesserūt: non aliter quā grando tecta pcutere solet. **Armōz series:** idest testudo. In-
nocua grādine. i. non nocenti: quia grando tecta pcutit sed pculsis tectis nihil nocet. At postquam: sed ubi ci-

Haud facilis labor est lōginqua ad tela parari
Tormenti mutare modum. sed pondere solo
Contenti nudis euoluunt saxa lacertis.
Dum fuit armorū series: ut grandine tecta
Innocua percussa sonant: sic omnia tela.
Respuit. at postq̃ uirtus incensa uirorum
Perpetuam rupit defesso milite cratem:
Singula continuis cesserunt ictibus arma.
Tunc adoperta leui procedit uinia terra
Sub cuius pluteis & tecta fronte latentes
Moliri nunc ima parant: & uertere ferro
Mœnia: nunc aries suspenso fortior ictu
Incussus densi compagem soluere muri
Tentat: & impositis imum subducere saxis
Sed sup & flammis & magnæ fragmīe molis
Et sudibus crebris & adustri roboris ictu
Percussæ cedunt tures: frustra q̃ labore
Exhausto fessus repetit tentoria miles.
Summa fuit grauis starent ut mœnia uoti:
Ultro acies inferre parant: armisq̃ coruscis
Nocturni texere faces: audaxq̃ iuuentus
Erūpit: non hasta uiris non lætifer arcus:
Telum flamma fuit: rapiensq̃ incēdia uentus
Per romana tulit celeri munimina cursu.
Nec quamuis uiridi luctetur robore lentas
Ignis agit uires: ræda sed raptus ab omni
Consequitur nigri spaciōsa uolumina fumi.
Nec solum syluas sed saxa ingentia soluit
Et crudæ putri fluxerunt puluere cautes
Procubuit: maiorq̃ iacens apparuit agger.
Spes uictis telluris abijt: placuitq̃ profundo
Fortunam tentare mari. non robore picto
Ornatas decuit fulgens tutela carinas:
Sed rudis: & qualis procūbit mōtibus arbor
Conferitur stabilis naualibus area bellis.

tes Cæsariāi oppugnatione terrestri: spē omnē deposuerūt: posse mœnia oppugnare. Spes tellus. i. spes pugnae
terrestis. Placuitq̃: quādo terrestis pugna nō pcesserat statuerūt tentare pugna naualē. Nō robore picto:
dicit nō fuisse naues fabrefactas sed pro tempore celeriter extructas. Tutela fulgens: quia non erat pictus in
puppe deus i cuius tutela eēt: ut pistrix: neptūnus: cētaurus: nā ut testat Virg. naues denominabāt a tutela dei:
q̃ in illis pictus erat. Rudis: nō elaborata. Cōserit: paginat ad naues. app. Aerea: quia nō uidebat nauis pōde-
re suo moueri: sed fixa planiciē ostendebat: in qua milites tanquā i area stātes pugnaret. Et iam turrigerā: lā-
ingit prætoria naus bruti præcesserat: nā Brutus classis præfectus erat: Trebōius dux erat pedestris exercitus.

PHARSALIAE

Turrigerā, i. excelsam: significauit illius prætoria nauē. Fluctus, r. q. rhodanus flu. galliæ iuxta massiliā urbem decurrit: & mari tyrrheno misceſ. Stœchades: stœchades iſulæ tres sunt: digna quidē ſatis amplitu- dine: ſed duæ per exiguæ: eas exercent Maſſilienſes opere ruſtico. Strabo, iſulæ ſunt ſic dictæ q. in ordine ſūt poſitæ: nam οἱ ῥόδοι per ordinem incedere ſignificat. Nec non: ſicuti ſumma ui claſſem temperauerāt ro- mani: itidem Maſſilienſes effecerant: qui non ſolū iuuenes ſed ſenes & impuberes armarunt. Accepit: non ſolum claſſis: quæ in undis erat uiros accepit: ſed etiā quæ ſitæ ſunt naues uetultæ & prioribus bellis cō quaſſa- tæ. Emeritas alnos: naues nimia uetultate dimiſſas. Tranſlatio a militibus ſenioribus qui emeriti dicun- tur: cum debita ſtipendia peregerunt. Nauilibus: de- eſt de. Vt matutinos: hic poeta deſcribit quomodo naues utrinque inſtructæ fuerint: & altera i alteram uehi coepit: ex quo tunc clamor undiq. ſublatus ē & magno impetu cōcurrere coeperunt. Fregit radios: quia radii percutientes undam franguntur. Liber, i. ſerenus. Poſito: ideſt quiſcente ſic. Virgilius. Qu- um uenti poſuere. Auſtris tenentibus pacem: quia neque a Septentrione: neque a Meridie uenti flaz- bant. Seruatū bello: ut uideri poſſet ad id paccar- tum mare: ut inter ſe concurrerent claſſes. Ab om- ni ſtatione: Romani a ſua: Maſſilienſes a ſua portus: ubi ſemper naues tutæ permanent. Statio uero lo- cus ē ubi naues ad tempus tempeſtate ſe recipiūt. Pa- ribus: ideſt pariter motis. Tōlis: remis Tonſæ remi- dicunt a tondendo mari, i. a decutiēdis fluctibus. Vir- gilius. In lenio luctant marmoſ tōſæ. Tremuere: de- ſcribit motum nauis: quæ quaſi tremere uideſ: cum impellitur a remis. Crebra uerba, ſ. remog. Con- uellūt: e portu commouēt. Cornua: nunc dicit quo- modo claſſem ſuam Romani inſtruxerint: nam uali- diſſimis arboribus militum Romanog. firmata erāt cornua aciei: ſiue terreſtris: ſiue maritime pugna eēt. ſtruebant acies in modum cornu ad ſimilitudinē luz- næ nondum plenæ. Cornua ro. claſſis, ſi i medio po- ſita. Triremes: quæ tres ordines remorum habent. Quasq. quater, i. quatriremes. Extructi remigis: i- ordie poſiti. Et plures pinus: etiā q. quereſ. Ci- xere: circūdedere. Apto patenti. Oppoſitū: ut exci- peret impetū hoſtilē: ſi q. alicunde ipetus fieret. Li- burnæ: ſed in medio in modū cornu liburnæ naues poſitæ erant de qbus Hora. Ibis liburnis inter alta na- uiū. Lunata claſſe: q. i modū lunæ ſemiplenæ erāt. Recedunt, i. medio aciei ſinū faciūt: ſi. n. claſſis recta ſtetiſſet: cornua: nō fuiſſet aciei: ſed cū dicat in utroq. cornu multas naues circūdatas fuiſſe a triremibus: di- cit i medio fuiſſe liburnas. Liburnæ: autē ſunt naues a liburnis populis qui adiacēt adriatico mari. Vnum ergo ſequitur ex reliquo: quia retro cedunt: ideo claſ- ſem faciunt in lunæ modum. Geminio ordine: quia biremes erant. Prætoria puppis: ſexiremis erat. nam tabernaculū i terra uel in puppe prætoriū dicebat & magiſtratus ille poterat imponere nomina tabernaculo: Vnde imperatores qui reliquos dignitate antecede- bant pretotes appellabantur quaſi prætiores q. præirent. Agitur: impelliſ. Verberibus ſenis: ideſt cum ſex ordinibus remorum. Summis remis: ideſt altis quia ultimi remi & altiſſimi ſunt & longiores. Vt tantum: Nunc clamor inquit emiſſus eſt ingens utrinque: ut etiam ſuo clamore ſtrepitum remorum ac maris occu- parent. Tantum medii maris: ideſt tantum ſpaciū ſuit maris in medio utriuſque claſſis. Semel: uno im- petu remorum. Præmitur: occultatur. Nec ullæ tubæ: non modo ſtrepitus remorum: ſed nec tubarum au- diri poterat. Tunc cerula: tunc uero exorto clamore q. maximo potuerunt: utrinque naues impulerunt: ut roſtra roſtris colliderentur. Cerula: ſcilicet maria: nam Ceruleus color maris eſt: a græco dictum κεραιος la. cornu ſignificat: qui cornu colorem habet mare. Atque in trāſtra cadunt: ſignificat tanto impetu concur- riſſe: ut cum remos traherent: ſimul pectora pulſarent & in tranſtra caderent. Vt primum roſtris: poſtquā roſtra roſtris impuſa ſunt repercuſa impetu ſuo reſſa ſunt. Rediere: quia cum naues retroceſſerunt.

Et iam turrigeram bruti comitata carinam
Venerat in fluctus rhodani de gurgite claſſis
Stœchados arua tenens: necnō & graia iuue-
Omne ſuū ſatis uoluit cōmittere robur. tus
Grandæuoſq. ſenes mixtis armauit ephœbis.
Accepit non ſola uiros quæ ſtabat in undis
Claſſis: & emeritas repetunt naualib. alnos
Vt matutinos ſpargens ſup æquora phœbus
Fregit aquis radios: & liber nubibus æther:
Et poſito borea pacemq. tenentibus auſtris
Seruatū bello iacuit mare: mouit ab omni
Quisq. ſuam ſtatione ratē: paribuſq. lacertis
Cæſaris hinc puppes: hic graio remige claſſis
Tollitur. impuſa tonſis tremuere carinæ.
Crebraq. ſublimes cōuellūt uerba puppes.
Cornua romanæ claſſis ualidaq. triremes
Quasq. quater ſurgēs extructi remigis ordo
Cōmouet: & plures quæ mergūt æquora pi-
Multiplices cixere rates: hoc robur apto nus.
Oppoſitum pelago: lunata claſſe recedunt
Ordine contentæ gemino creuiſſe liburnæ.
Cæſior at conctis bruti prætoria puppis
Verberibus ſenis agitur: molemq. profundo
Inuehit: & ſummis longe petit æquora remis.
Vt tantum medii fuerat maris: utraq. claſſis
Quod ſemel excuſſis poſſet trāſcurrere tōliſ:
Innumera uasto miſcentur in æther uoces
Remorumq. ſonus premiſ. clamore: nec ullæ
Audiri potuere tubæ: tunc cærulea uerrunt.
Atq. i trāſtra cadunt: & remis pectora pulſāt.
Vt primum roſtis crepuerunt obuia roſtra:
In pupim rediere rates: emiſſaque tela

LIBER .III.

Aera texerūt: tantus telogz numerus fuit: ut quasi solē tegerent. Pontū uas, nauibus: sed telis tectus erat. Iā diductis pro. s. utriqz. i. diuersas ptes ductis: id faciebāt: ne ipsi circūuenirēt ab hostibus: sed ipsi hostes circūuenirēt. Diuersaqz ra. qz Massiliēses a ro. & ecōuerso recepti sunt. Laxata clas. i. cornu facto. Vt quociens: p similitudinē ostēdit quomō iter se naues commixtæ fuerit: quēadmodū inquit sæpe euenit: qz diuersis flantibus uētis fluctus maris ipellitur aut repelit a uētis iter se certatibus eodē mō ipellebant & repellebantur aliæ naues ab aliis. Ordo ē: sic æquor repellit. Zephyrus: ab occidēte Eurys: ab oriēte spirat: iō contrarii sūt. Abeūt flu. undæ recedūt impulsæ ab alio uēto.

Aera texerunt: uacuumqz cadentia pontum.
Et iam diductis extendunt cornua proris:
Diuersaqz rates laxata classe receptæ.
Vt quotiens æstus zephyris eurisqz repugnat
Huc abeūt fluctus: illuc mare: sic ubi puppes
Sulcato uarios duxerunt gurgite tractus
Quod tulit illa ratis remis: hæc rtulit æquor.
Sed graiis habiles pugnamqz capefcere pinus
Et tentare fugam: nec longo frangere gyro
Cursum: nec tarde flectenti cedere clauo.
At romana ratis stabilem præbere carinam
Certior: & similem terræ bellantibus usum.
Tunc in signifera residenti puppe magistro
Brutus ait: paterisne acies errare profundo?
Artibus & certas palagi: iam consere bellum.
Phocaicis medias rostris oppone carinas.
Paruit: obliquas & præbuit hostibus alnos.
Tunc quæcunqz ratis tentauit robora bruti:
Ictu uicta suo: percussa & capta cohæsit.
Ast alias manicæqz ligant teretesqz cathenæ:
Seqz tenēt remis. tecto stetit æquore bellum.
Iam non excussis torquētur tela lacertis.
Nec longinqua cadūt iaculato uulnera ferro.
Miscenturqz manus: nauali plurima bello
Ems agit: stat quisqz suæ de robore puppis
Pronus in aduersos ictus: multiqz perempti
In ratibus cecidere suis: cruor altus in undis
Spumat: & obducti cōcreto sanguine fluctus:
Et quas immisissī traxerunt uincula ferri:
Has phibent iūgi cōserta cadauera puppes:
Semianimes alii uastum subiere profundum:
Hauferuntqz suo permixtum sanguine pōtū:
Hi luctātem animam lēta cū morte trahētes
Fractarum subita ratiū periēre ruina.
Irrita tela suas peragunt in gurgite cædes:
Et quodcunqz cadit frustrato pōdere ferrum
Exceptum mediis inuenit uulnus in undis.

dū natarēt: & resistētē aiam retinerēt: subito ruina nauū i eos euerfa obruebant. Trahētes: trahere aiam ē cū labore respirare. Luctantē: qz aia cū morte certabat: ne exiret. Irrita tela: & tela quæ primo ictu uana erant: cadentia ipso ictu uulnerabant: quia tot erant cadauera semimortua in mari natantia: ut uana cadere non possent. Exceptum: a corpore natantis. Inuenit uulnus: nam uulnus qd nō iuenerat i nauibus iuenit i mari.

Tractus: spacia. Sulcato gur. qz i sulci modū nauis mare diuidit cū ipellit. Tulit. s. i. classē Massiliēsiū. Hæc æquor repulit: quia æquor impulsū a Massiliēsiū repulit ad ro. Sed graiis: diuersæ erāt naues hostium: quia Massiliēses habebant naues leues & agiles: ut quocunqz uellent impellerēt eas: At uero Ro. naues habebant: quæ rudes ædificatæ fuerāt: & paulo ante in syluis cæstæ. Pinus habiles. i. naues pineæ: posuit materiā pro forma. Lacescere. i. aptæ ad lacescendā pugnā hostiū. Tentare fugā: quia cū parassent ro. classē & quacunqz excurrere cœpissent: ubi se nō posse resistere Massiliēses intelligerent statim refugiebāt. Cursum: nauis si pōderosa fuerit: nō facile flecti pōt i gygē: sed nauis agilis: si i medio cursu fuerit facile cōuertit. Gyro. i. circūuolutiōe. Nec tarde: imo cito: qz a simul atqz pssisset gubernator clauū: uel dextrorsū: uel sinistrorsū statim sentiebāt. Certior: firmior. Carinā stabilē: qz naues ro. graues erāt iō stabiles. Bellantibus usū: qz nō aliter pugnabat qz si i terra fuisset. Tūc i signi. massiliēsiū naues agiles ad pugnā eē dixit & iō naues ro. facile iuādebāt: Brutus igitur in p̄toria nauis residētē magistz alloquēs: & patens inquit h. tes artibus suis ut nos icludāt & mare i potestate sua teneāt: qd nō opponis nauē nostrā hostiū nauibus ut illas excipiat: & exceptas p̄fundo mari imergant? Signifera: prætotia. Artibus: qz nos artibus pelagi icludūt. Cōsere bellū. i. pugnam miscere. Oppone carinas: idest transuersas naues opponere rostris massiliēsiū. Tunc quæ: tūc ubi naues oppositæ sunt e transuerso: naues massiliēsiū adēpta ludendi occasione ro. nauū robora percutientes nō poterant uim ro. nauū sustinere sed in seipsas redeūtes harpagonibus capiebant. Percussa: dū pcutiunt percutiuntur: nam si quippiam paruum percutit aliquid maius: ictu proprio lædit. Cohæsit: qz fugere nō poterat. At alias: deinde nauibus suis manus ferreas in naues hostiū proficiebant: quæ cathenis alligatæ & manicis retinebāt: ut qz i terra cōtinēti sisterēt. Manicæ: uincula manuū: sed itelligit harpagonas. Seqz te. re. cū remis ne possent se i aliquā pte trahi. Stetit æquo. bellū firmatū ē tā qz si i terra pugna ref. Iā nō: iō qz cōstiterāt naues nō hostes tela emittebāt. a longe: sed cominus gladiis pugnabāt. Excussis: uibratis. Stat: stabilis manet. Pronus: obliquus in iferendo ictus aduersos. Obducti: circumdati: qz maris uortices & fluctus uidebāt sanguinei. Et qz: dicit tot iā cadauera cecidisse e puppibus qz non sinebāt naues cōiūgi: quis cathenis retinerēt. Cōserta cada. iter duas naues cōdēfata. Hauferūt pōtū. i. biberūt maris undā suo sāguie pmixtā. Hi luctantē: alii

PHAR SALIAE

Phocaicis ro. post generalem pugna: ad specialē Luca. descendit: dicens quomodo singuli pugnabāt: & loquitur de rate quadā. ro. quā circumdederāt Massiliēses. Robore diducto: dicit ro. nauē circumdatā fuisse a Massiliēsiū nauibus: illius milites bifariā diuisi defēdebāt utrūq; latus: in medio erat Tagus q; pugnabat: a tergo tella mittebāt: & eodē tpe duobus telis pectus & tergū percussū ē: i dubio at erat i quā precaderet sanguis: tandē emissus sanguis loca uulneris docuit. Robore diducto. i. diuisis militibus. robur posuit pro milibus fortibus. Aequo Marte: quia quot erant in uno latere: tot in altero. Cuius: nauis romanæ. Tagus: roma. miles.

Graui amplustre. i. gubernaculū græcæ nauis manibus cepit. Incertus: an pectore: an a tergo sanguis erūper. Diuisitq; ani. si. i. duas ptes: qā sanguis dicitur eē se des animæ. Dirigit huc pup. ad hāc nauē ubi tagus uulneratus ceciderat telō puenit: hic erat pitissimus nauigandi: ut nullus magis tpa tēpestatis & serenitatis futuræ cognosceret. Miseriā uuo uerbo habitū futuræ rei significauit. Turbate: dū turbare: picipiū p picipio. i. turbato. Nec lux est nō. nemo erat nauta: q; magis cognosceret futurā serenitatē aut tēpestatē. Seu phœbū. i. a signis solis cognoscebat: & lunæ. Lux crasti. i. qualitas tēporis futuri. Componere carbasa uen. i. parare uela uentis: siue secundis: siue aduersis. Hic latia: is inquit telon rostro nauem ro. isregerat: & eā ictu dissoluerat: sed telum isfixum ad pectus ē: & cū fugere uellet: moriēs nauē i pte aliā uoluit. Latia alni. i. nauis ro. arborē pro materia posuit. Pila: sed cū iam uictor exultaret ecce telum immissum pectus illius transiliuit. Pila: tela proprie romana. Auertit ratem: qā accepto uulnere nauē auertit iam moriēs telon. Dū cupit in sociā: alter Gyareus in nauē Telonis transire uoluit: sed dū toto corpore rectus i illa nauī staret: ecce telū immissū illa eius trafixit. Gyareus: nomē Massiliēsis. Cupit: ut pote successurus ministerio gubernadæ nauis: occiso iā telone. Suspensa: quia toto corpore rectus erat. Pependit: ex rate. Stāt gemini fra. nūc dīscribit pugna duorum gemellorum: qui adeo inter se similes erant: ut a parentibus non discernerentur: sed alterum roma. miles occidit: alter relictus semp parentibus amissū fratris memoriā representabat: sed quō petierit non sine strage ro. pater: qā anteq; periret romanā nauē submersit. Hic miror quō Luca. quīs poeta sit: historiā puerat: nō. n. græci nauē romanā imerserūt: imo ut ē apud Valeriū. Plutarchū: & Suetoniū: hic fuit miles cæsaris: dicit. n. Vale. ne Atiliū pterire possumus: qui cū miles decimæ legionis esset & p cæsaris partibus pugnaret: amissa dextra: quā i puppē Massiliēsiū iniecerat: leua puppim apprehendit: nec prius dimicare destitit q; captā nauē profundo mari immergeret. miles ergo Cæsaris fuit: sed excusari potest Lucanus: quia poeta: & qā studiosus partium Pōpei hanc gloriam Massiliēsis tradidit. Variis fatis. i. fortunis: quia aliter morte amissit. Discreuit. m. s. u. qā ante adeo simillimi erāt: ut discerni non possent. Sublato erro. qā uno tācūmō supstite iā errare nō poterāt i discernēdis fratribus. Aeternis cām la. sed supstes ille æternum dolorē seruauit parentibus. Quorū alter. i. unus: nūc dicit quō occisus fuerit alter. Obliquo pectore: exprefit nauigantis gestū. Ictus: Ro. militis. Hæsit: nauī ro. Dirigit: uidelicet cōtractis neruis. Creuit i aduersis uirtus: amputata dextra: leua cōprehenderat nauē: quā amputata se superiniecit q; maxia ui potuit i nauē romanā: nec prius dimicare destitit q; nauē profundo immergeret: ut antedictū: nō Massiliēsis fuit sed Atilius d. cimæ legiōis pfectus pro cæsarī parte pugnās. De hoc ita iqt Plutarchus. Atilius ex cæsarī cōmilitiōibus nauali plio apd Massiliā hostilē igressus puppī abscissa ei dextra gladio: umbonē sinistra retinuit: eo usq; uultibus hostes obterēs: ut pstratis oibus nauē uictor occupauerit. Creuit ui. q; maiore iracūdia cōtra hostes p. citus ē amissa manu: ē. n. ita q; si eos fortitudinis: nā sicut cotæ ferrum acuitur: ita uirtus ita acuitur: unde academici disputātes multas hominibus cōmōtiones datas: iracūdiā ipsā quasi cotē fortitudinis eē dixerunt.

Phocaicis romana ratis uallata carinis
Robore diducto dextrum leuumq; tuetur
Aequo Marte latus: cuius dū pugnat ab alta
Puppe tagus: grauiq; audax aplustre retētat
Terga simul pariter missis & pectora telis
Transigitur: medio concurret pectore ferrum:
Et stetit incertus fluere quo uulnere sanguis
Dōec utraq; simul largo cruor expulit hastas
Diuisitq; animam: sparsit in uulnere lacerum.
Dirigit huc puppē miseri quoq; dextra telōis:
Qua nullam melius pelago turbante carinæ
Audiuere manum: nec lux est notior ulli
Crastina: sed phœbū uideat seu cornua lunæ:
Semper uenturis componere carbasa uentis.
Hic latia rostro compagem ruperat alni
Pila sed in medium uenere trem tūta pectus:
Auertitq; ratem morientis dextra magistri.
Dū cupit i sociam gyareus erūpere puppem
Excipit immisum suspensa per ilia ferrum:
Affixusq; rati telo retinente pependit.
Stant gemini fratres fecundæ gloria matris
Quos eadem uariis genuerunt uiscera fati
Discreuit mors sæua uiros: unumq; relictum
Agnorunt miseri sublato errore parentes:
Aeternis causam lachrymis tenet ille dolorem
Semp: & amissum fratrem lugentibus offert.
Quorū alter mixtis obliquo pectore remis
Ausus romanæ graia de puppe carinæ
Iniectare manū. sed eam grauis insup ictus
Amputat. illa tamē nixu quo præderat hæsit
Dirigitq; tenens strictis immortalia neruis:
Creuit in aduersis uirtus: plus nobilis iræ

LIBER .III.

Truncus: id est amissa manu truncum dixit militem. Dextram: quæ pendebat de naue hostili. Lacerto: demissus est gladius a romano qui lacertum amputauit. Iam clypeo: & quæ utraq; manu priuatus esset: ille nihilominus instabat: ut puppē pderet hostilē. Clypeo: iam amissa sinistra qua clypeus tenebatur. Telis: iam amissa dextra. Non cō. nō ppea a pugna defecit. Expositus: extra positus: ut se obiceret telis hostiū. Arma: scutum fratris. Confixus cui. quis telis hostiū transfixus esset: tamen pstatat in proposito: ut nō inultus caderet. Emerita morte. pfecta quia corpore excipiebat tela: quæ mittabatur in alios: iō a morte suos: corpore suo defendebat. Emerita: translatio a militibus: qui emeriti dicuntur: cum debita stipendia pfecterunt. Tū uulnere multo: postquam iam toto corpore cæsus stare non poterat diutius: collegit uires sanguine suo: & se saltu deiecit in nauē romanā: quæ cum grauata esset cadauere: & sanguine repleta: in latus pendere coepit & submersa est: sed peruertit historiā.

Truncus habet: fortique instaurat praelia læua:
Rapturusque suam pcumbit in æquore dextrā:
Hæc quoque cum toto manus est abscissa lacerto.
Iam clypeo telisque carens non cōditus ima
Puppē: sed expositus fraternaque pectore nudo
Arma tegens: crebra confixus cuspidē perstat
Telaque multorum læto casura suorum
Emerita iam morte tenet: tum uulnere multo
Effugientem animam lassos collegit in artus:
Membraque contēdit toto quæcunque manebant
Sanguine: & hostilem defectis robore mēbris
Insiluit solo nociturus pondere puppim.
Strage uirum cumulata ratis: multoque cruore
Plena pobliquum crebros latus accipit ictus.
At postquam ruptis pelagus compagibus hausit
Ad summos repleta foros: descendit in undas.
Vicinum inuoluens contorto uertice potum:
Aequora discedunt merula diducta carina:
Inque locum puppis cecidit mare: multaque potio
Præbuit illa dies uarii miracula fati.
Ferreā dum puppi rapidos manus inserit uncus
Affixit lycidam: mersus foret ille profundo:
Sed phibent socii: suspensaque crura retentat.
Scinditur auulsus: nec sic ut uulnere sanguis
Emicuit lentus ruptis cadit undique uenis.
Discursumque animæ diuersa in membra meatis
Interceptus aquis: nullius uita pempti
Est tanta demissa uia: pars ultima trunci
Tradidit in locum uacuos uitalibus artus
At tumi dus qua pulmo iacet: quæ uiscera feruēt
Hæserunt ibi fata diu: luctataque multum
Hæc cum parte uiri uix omnia mēbra tulerunt:
Dum nimium pugnax unius turba carinæ
Incumbit pno lateri: uacuamque reliquit
Qua caret hoste ratē cōgesto potdere puppis
Versa caua textit pelagus nautasque carina.
Brachia nec licuit uasto iactare profundo:

latere naui cūstiteret: usque adeo nauē ab illo latere oppresserit ut ea euerteret & ipsi cum nauē obruerent. Puppis uer. nā qui in nauē erat latere sinistro relicto in dextera uenerunt: ubi aduersus hostes pugnabāt. Nimiū pu. ut que in perniciem suam. Lateri: scilicet unde pugnabant aduersus hostes. Caua: concaua: & casus ablatiui: & in modum uasis euerfa est. Brachia: quia tecti erant ideo non potuerunt explicare se e nauis: ut nates euaderent.

LIBER .III.

Clauso mai. nō parēti. Tūc. u. deinde secutus ē casus nouæ mortis unius iuuenis: q dū medio nataret pelago: forte duæ naues aduersæ cōcurrūt & rostris corpus illius transfixerūt. Vnica: singularis. Discessit. i. diuisū ē ī mediū. Ictus uai. i. mēlos cōcurrētū nauū. Nec ar. corpus nihil īpedimēto fuit quo minus rostra īter se colliderēt: & sonarēt. Aera. i. rostra ærata. Postq̄ ihibēt re. pup. i. postq̄ ἀνακλῶν fecerūt. i. cū remiges ī puppē cōtrahūt nauē: dicit q̄ naues illæ collisæ rostris se ī puppē receperūt: & cadauer mediū ī undas diecerūt. & submersū ē. Deiectū. i. cadēs qd̄ ante sustētātū fuerat a rostris. Vulneribus trās. a. q̄a uulnus adeo latū erat utaq̄ p̄ mediū trāsiret. Pars. mai. i. mortis casū d̄scribit multoz. Iuuenes multi e nauī deiecti fuerant: q̄ natātes sp̄e salutis hēbāt: si a suis recepti essēt: quonīa & ipsi Massiliēses erāt. Itaq̄ ad naues Massiliēsiū natātes tēdebāt: cū iā ī eo essēt: ut māibus nauē aprehenderēt: illæ ne nauē euerterēt: māus simul cū lacertis obrūcarūt: & corpora ipsa merla sūt. Naufraga: q̄ nauī fracta enatabat. Turba. s. massiliēsiū. Oblucta: cū diu cōtēdisset cū morte. Puppis ad au. uidelicet ut a socia naue recepti seruarēt. Robora. s. nauis. Alti. i. manus erigentes altius ut nauem comprāhenderent. Vlnis uetitis: quia uetabantur ne comprāhenderent nauem. Peritura: quia sine dubio si recepissent eos peritura erat. Impia: contra socios quia maluerunt suæ salutis consulere q̄ aliorum. Brachia linquentes: abscessis brachiis. Furor arma inuenit: nam ut inquit Maro: rimanti telum ira facit. & nobilis tragicus ἐν ἑξέποισι θυμὸς οὐ λυγρὸν χερσὶν. In hoste armat ira manū. Amplustre: gubernaculum nauis. Auulsaque: quid dixi remos & amplustria torque re: cum transtra nauium alius in alium coiceret? Sedes: transtra nantium & sedilia. Excusso: eiecto. Fregere: quia frangebant rates: ut fragmine earum uterentur pro tellis in hostem. Sidentia pessum: idest sub pedibus stantia: unde pessundo idest sub pedibus do. Spoliantque cadauera: cæsos telis spoliabāt: & e corporibus eoz̄ tela extracta mittebant ī hostē. Et uulnera: quō si lætale uulnus attulerat: poterāt ī hostē telū mittere: q̄a amoto telo ne sanguis exiret leuā apposuerūt & sanguinē retinebāt: ut uulnerato saltē hoste: nō inulti deīde expirarēt. Oppresse re. i. occluserūt. Validos dū: ut iterī sanguinē retinerēt: quo possent uires suppetere ad uulnerandū hostē. Hostilem: quā hostis contra se torserat. Nulla tamē plures: quāuis diuersa genera læti superius tractarentur: tamē nulla fuit mortis pluriū cā: q̄ ea quæ cōtraria est pelago: uidelicet ignis. Lues: strages diuersa pelago. i. ignis. Nā pin. q̄a facies habebāt pice litas: q̄s icēnsas mittebāt ī aduersas naues unde uis tāta ignis erat: ut nō solū siccas naues corripere: sed etiā fragmina nauū quæ aquam ibiberāt. Viuax. s. ignis abditō ī ipsis facibus sulphure. Faciles: ad cōburendum q̄a aridæ. Prebere. s. igni. Pice: quia pice & cera naues insperferunt: ut facile icenderent. Nec flāmas: nec undæ inquit extinguere poterāt flāmam. Fragmenta uēdicat: idest attrahit: nam ignis nauū fragmīa q̄ natabant corripiebat & correpta cōsumebat. Hic recipit flu. alii hauriebāt aquā: ut extingueretur ignis qui ī naue erat. Mors una: unusq̄q̄ timebat mortē: quā afficiebat: nā alius igne: & alius ferro: alius aq̄ peribat: & oēs simul conabāt mutare genus mortis. Nec cessat: illi ē q̄ natabāt: nō p̄pea pugnare desisterūt: ut si non pugnaret. saltē tella susciperent collecta ex fluctibus. Virtus naufraga. i. natanti um. Legunt: pro eligūt tela ut ea subministrēt suis.

Sed clauso periere mari: tunc unica diri
Conspēcta est læti facies: cum forte natantē
Diuersæ rostris iuuenem fixere carinæ
Discessit mediū tam uastos pectus ad ictus
Nec prohibere ualent obrutis ossibus artus
Quo minus æra sonent: eliso uentre per ora
Eiectat saniem permixtus uiscere sanguis.
Postq̄ ihibent remis puppes: ac rostra rēcedūt
Deiectum ī pelagus perfosso pectore corpus
Vulneribz̄ trāsīuit aquas: ps̄ maxima turbæ
Naufraga iactatis morti obluctata lacertis
Puppis ad auxilium sociæ concurrat illi
Robora cum uetitis prensarent altius ulnis
Nutaretq̄ ratis populo peritura recepto:
Impia turba super medios ferit ense lacertos
Brachia linquentes graia pendentia puppe
A manibus cecidere suis: non amplius. undæ
Substinuere graues in summo gurgite trūc os
Iamq̄ omni fulis nudato milite telis
Inuenit arma furor: remum cōtorfit ī hostem
Alter. at hic tortum ualidis amplustre lacertis
Auulsaq̄ rotat expulso remige sedes.
In pugnam fregere rates: sidentia pessum
Corpora cæsa tenēt: spoliātq̄ cadauera ferro
Multi iopes teli iaculum lætale reuulsum
Vulneribus traxere suis: & uulnera leua
Oppressere manu: ualidos dū præbeat ictus
Sanguis: & hostilem cū torserit exeat hastā.
Nulla tamen plures hoc edidit æquore clades
Quā pelago diuersa lues: nā pinguibz̄ ignis
Affixus tædis: & tecto sulphure uiuax
Spargitur: at faciles præbere alimēta carinæ
Nunc pice nunc liquida repuere incēdia cæra
Nec flāmas superāt ūdæ: sparsisq̄ p̄ æquor
Iam ratibus fragmēta ferus sibi uēdicat ignis:
Hic rēcipit fluctus extinguat ut æquor flāmas:
Hi ne mergantur tabulis ardentibus hærent.
Mille modos inter læti mors una timori est
Qua cœper̄ mori: nec cessat naufraga uirtus:
Tela legūt deiecta mari: ratibusq̄ ministrāt.

LIBER .III.

Incertas: errantes in iaculando: quia natantes cum sinistrorsum uellent hostem ferire: aqua eos ipellebat dextrorsum. Ictu languente: quia manus nutabat: ut ictum non posset ualidū inferre. Nunc rara datur: qui non poterant ferro hostē occidere: ipsi inter se obruere certabāt: ut sub undis necarent. Vtūq; pela, ut inter se alius aliū demergat. Et implicitis: declarat quō se cōplectūtur: q̄ dum mergunt alios: ipsi etiam mori non recusabāt: & dū hostes necarēt ipsi necabant. Sub sidere: obrui aq̄s. Pugna fuit: sed prācipuum quendam de scribit: qui peritissimus erat natandi & retinendi spiritum sub aqua: is cum hostē sub aq̄ obrutū tenuisset: de

Incertaq; manus ictu languente per undas
Exercent: nunc rara datur si copia ferri
Utuntur pelago: saeuus complectitur hostem
Hostis: & implicitis gaudent subsiderē mēbris
Mergentesq; mori: pugna fuit unus in illa
Eximius phoceus animam seruare sub undis:
Scrutariq; fretum siquid merisset harenis:
Et nimis affixos unci conuellere morsus
Adductū quociens non seferat ancora funē.
Hic ubi compressū penitus deduxerat hostē
Victor: & icolumis summas remeabat ī ūdas.
Sed se per uacuos credit dum surgere fluctus
Puppibus occurrit: tādēq; sub æquore māsīt.
Hi super hostiles iecerunt brachia remos:
Et ratiū tenere fugam: non perdere lætum
Maxima cura fuit: multus sua uulnera puppi
Affixit moriens: & rostris abstulit ictus.
Stantem sublimi tyrrhenum culmine proræ
Lygdamus excussæ balearis tortor habenæ
Glāde petēs solido fregit caua tēpora plūbo:
Sedibus expulsi postquā cruor omnia rupit
Vincula procurrunt oculi: stat lumine raptō
Attonitus: mortisq; illas putat esse tenebras.
At postquā mēbris sensit constare uigorem
Vos ait o loci sicut tormenta soletis
Me quoq; mittendis rectū componite telis.
Egere quod superest animæ tyrrhene p̄ oēs
Bellorum casus: ingentem militis usum
Hoc habet ex magna defunctū parte cadauer
Viuentis ferire loco: sic fatus in hostem
Cæca tela manu sed non tamen irrita mittit.
Excipit hæc iuuenis generosi sanguinis argus

inde emergebat: ut aliū hostē necaret sed semel capi te percussit naui fūdū & ipse etiam tādē submersus ē.
Eximius: p̄clarus. Phoceus: nomen propriū ē: non āt patriū. Arenis: ita scutabatur arenas: ut quod submersum erat iueniret sub undis tāq̄ ī continentī terra. Affixus unci: si forte anchora adeo profundo esset infixa: ut ab harenis trahi nō posset: ipse merus ī undis e fūdo trahebat. Morsus unci: i. anchoræ. Vir. Vnco nō alligat anchora morsu. Adductū quo. cū funis traheret cui anchora est appensa: & anchora tractū nō sentiret. Hic ubi: hic adeo natādī peritus erat ut retinere spiritū facile sub aqua posset. Penitus: in īfimo maris loco. Victor: necato hoste. Occurrit. s. capite. Surgere se. i. sursum erigere se: a fursū & fgo cōponit. Per uacuos fluctus: imo erant nauibus tēcti. Puppibus: fundo nauis. Hi sup: nūc dicit de his qui necati fuerunt: ut manibus ad motis remos caperent: interiisseq; nōnullos dicit: q̄ ubi naues cōcurrere uidissent: se medios īterposuisse corpore suo: ut nauē suoz ab hostili ipetu defēderēt. Non pu. loc. i. nō frustra mori: nisi prius nocuisset hostibus. Mori ens af. p̄ multi moriētes affixerūt. Vir. Plurimus uolūtās p̄ plurimi uolūtās. Abstulit. i. se ī mediū īterponēs. Stātē sub. more suo post genus descēdit ad īpēcīē. describit nō nullos q̄ hostilibus ratibus nocēre studeōt ēt nocuerūt. Hic ictū ītulit mirandū. Nā lygdamus qdā erat pitus fundæ: glāde. n. quēcūq; locū uolūisset facile percutiebat: hic specularus tyrrhenum quēdā pugnātē egregie ī sūma prorā: fundā ter & q̄ter rotās dimissit ī tēpora tyrrheni glāde: ille fractis tēporibus oculos amissit: & tenebras oculoz credidit mortis eē: sed paulo post ītellexit uigē aliquid sibi residuū eē: tūc iussit suis: ut se ī frōte nauis ponerēt: futuz loco tormētī bellici: & datis tellis pugnaturum.
Culmine pro. i. ī celsitudine nauis. Lygdamus: massiliēsis erat. Tyrrhenus: romanus. Excussæ glande: quia fūdæ habenā ligatā habēt & ter ac q̄ter circa capud rotantur. Balearis: insulæ sunt in oceano positæ ubi maxīus fūdæ usus fuit: dicūt balearis a βαλ. i. iaculor & torqueo. Has propius insulas ad nauigans Metellus cognomento balearicus: pelles nauium tectis prætendit: ut aduersus fundarum iactus tegmina essent in his enim optimi fonditores sūt a puerilibus hoc pacto ad fūdas exercebantur annis: ut alioquin ne panis quidem pueris exhiberetur nisi

funda quicquam prius attingerent: & ut scribit Strabo homines ad implorandam populi romani opem confugere coacti sunt cum arbores & domicilia ex subterraneis cuniculis euerterentur. Vincula: idest neruos: quibus oculi fixi sunt. Procurrunt: exeunt oculi ex uulneribus. Stat: eiectus oculis obstupefactus erat nesciens quid id esset: credebatur autem illas tenebras mortis esse. At postquam ī se fēdit: & rediisse uires sensit aliud cogitauit. Tormēta: quēadmodū balista & machina. quibus tela torquetur in fronte nauium ponuntur ita & me ponite & singite animis uestris me esse balistam: sicq; tela imponite manibus meis. Constare: consistere. Rectū: ex opposito admittēda tella. Egere: emitte. hortatur seipsū Viuentis feriere loco: quasi dicat quum nihil reliquum uitæ sit: si ferieris: uiuentem aliū seruabis. Casus: p̄ speros uel aduersos. Hoc: demōstratiue. Cæca manu: pro ipse cæcus. qdē p̄sonæ rei attribuit: hypallage ē. Irrita: q̄a multos ex hostibus uulnerauit. Excipit. h. nam uulnerauit nobile Massiliensem nomine argum.

PHAR.SALIAE

Descendit ilia uen, idest cum ad imas costas descendit. Adiuuitq; ga cecidit ex suo casu iuuit telum: nam cadens altius telū fixit. Stabat diuersa: nūc casū describit miserabilē: nam pater in altera parte nauis stās ut uidit in tellū procubuisse filiū: accurrit quoquomodo poterat senior & dū properaret sapius lapsus ē anteq̃ ad illū peruenisset: tandē peruenit: cunq; superincubuiisset filio tāto dolore cōfectus ē: ut tenebræ oculis obortæ sint: & iam filiū non cognosceret: filius qui nondum mortuus erat attollens oculos: patrem ipsum inuitabat ad amplexū suū & oculos claudēdos: pater nullo mō patiēs filio supstes esse cupiebat ante filiū mori: dixitq; ignosce p̄i tuo: qui nō uult occupari amplexibus tuis: sed cōfossio pectori mori pperat ut tua fata pueniat: hāc dicēs se tello pcussit. Victæ carinæ: q̃a ferme uicti erāt q̃ illa nauī cōstitērāt. Diuersa: remota ab ea pte ubi filius ceciderat. Iuuetæ: q̃ cū iuuetis esset nulli Massiliensiu uirtute cedebat armox. Victū æuo: sed nūc senectute languidior factus erat & ibecillior.

Exēplū: q̃a occurrebat illud si ibellis erat & senior: quid igiſ militabat: dicit ut exēplo sui cōcitaret iuuenes. Carinæ: pater erat i prora: filius uulneratus fuit i puppe. Sæpe cadēs: unū ex reliquo sequi: q̃a senior ipse sæpe cadebat ad filiū properās. Spirātes: uiuētes. Non lachrymæ cecidit, s̄ p̄ nimio dolore: qui latētes lachrymas occludit. Rigit: obstupefactus est. Distentis palis, extēsis manibus. Nox su, q̃a tenebræ sunt oculis obortæ. Obduxere: circūuenerunt oculos. Agnoscere, s̄ argū tenebris ipediētibus oculos sensim, n̄ amittebat lumē oculox. Lāguentia: torpētia q̃a moriebāt. Vox fauces nullas, s̄ prosequi: intelligi bis negatiua, i. fauces nō solutas prosequi nulla uox: q̃a solui nō poterāt i uocē. Tacito uultu, q̃a uidebat iuitare patrē: ut se oscularet & oculos clauderet. Inuitatq; dex. pa. quia phēdebat dexterā p̄is: ut clauderet oculos: quē morē ē nūc seruamus: ut qui propinquiore sunt oculos moriēti claudāt: locus hic est plenus cōmiseratiōe. Ut torpore: postq̃ senex tā dē ad se rediit. Torpore: langore: q̃ toto corpore perfusus erat. Cruentus: s̄ uis dolor. Sæuis deis: i. uos deos appellat: q̃ se uoluerūt filio supesse: q̃a æquus erat ut senex moreret ante filiū. Veniā cō. ignosce iquit parēti tuo q̃ nolit occupari i te amplectēdo: hoc iō facit: q̃a tu uiuis & potes eē supstes: properat ergo ut tua fata pueniat. Quāuis capulū: quis iquit uulnus lætale sibi itulerit: tamē ut cito moreret, se præcipitē deiecit i undas. Capulus: manubriū ensis a capiendo dictus. Præcedere: puenire mortē filii. Festināte animam: p animam ipsius festinantis mori. Nō uni mortis: duabus enim cādibus se occidit: una cū se uulnerauit: altera cum se in undas præcipitauit.

Inclinant: iam tandem fatebantur Massilienses se uictos esse: nam multis amissis nauibus & ceteris concussis non poterant resistere. Fata ducum: scilicet Massiliensium: quorum princeps fuerat. Le. Domitius. Classis mer. quia tum fluctibus obruta erat tū rostris hostium. Ast aliæ: sed naues Massiliensium quæ non sunt obrutæ. Victores: quia romani concenderant eas naues: quæ iam mutatis remigibus i portum subducebantur. Mutato re. occisis Massiliensibus. Victores su. scilicet Ro. Nauallia pauca: sed pauca naues Massiliensium fuere: quæ in sua se naualia receperunt. Naualia loca sunt ubi naues seruantur græcæ νεώπια. Quis in urbe: describitur passim fletus & coploratus suorum: qui maximus erat in urbe Massiliæ. Quis: pro qualis: non interrogantis: sed admirantis. Virgilius. Quis talia fando. Matrum: quæ filios suos expectantes implacabiliter lachrymabantur. Coniunx sæpe uiri: Coniunx Romani militis cadauer amplexa est: Credens esse maritum suum cum confusus esset cæde uultus. Vnda: Propter Vndam. Confusus uultibus: turgidis & infectis.

Qua iā nō medius descendit in ilia uenter: Adiuuitq; suo pcumbens pondere ferrum. Stabat diuersa uictæ iam parte carinæ Infelix argi genitor: non ille iuuentæ Tempore phocæicis ulli cessurus in armis Victū æuo robur cecidit fessiusq; senecta Exemplum nō miles erat: qui funere uiso Sæpe cadens longe senior p transtra carinæ Peruenit ad puppim spirantesq; inuenit artus Nō lachryme cecider genis: nō pectora tūdit: Distentis toto rigit sed corpore palmis Nox subit: atq; oculos uaste obduxer tenebre: Et miserum cernēs cognoscere desinit argum. Ille caput labens: & iam languentia colla Viso patre leuat: uox fauces nulla solutas Prosequitur: tacito tantum petit oscula uultu: Inuitatq; patris claudēda ad lumina dextram. Ut torpore senex caruit: uiresq; cruentus Cœpit habere dolor: nō perdā tempora dixit A sauis permissa deis: iugulumq; senilem Confodiam: ueniam misero cōcede parenti Argetq; amplexus: extrema q; oscula fugi: Nondum destituit calidus tua uulnera sāguis Semianimisq; iaces: & adhuc potes eē supstes. Sic fatus quāuis capulum per uiscera missi Polluerit gladii: tamē alta sub æquora tendit. Præceps: & lætum gaudens præcedere nati Festinantem animam morti nō credidit uni. Inclinant iā fata ducū: nec iā amplius anceps Belli casus erat: graiæ pars maxima classis Mergitur: ast aliæ mutato remige puppes Victores uexere suos: naualia pauca Præcipiti tenuere fuga: quis i urbe parentum Fletus erat: quātus matrū per littora plāctus? Coniunx sæpe sui confusus uultibus unda Credidit ora uiri romanū amplexa cadauer.

Accensu
Certaue
Primus
M. A
SIS E
dia du
Imper
Peruig
His pr
Vecton
Gallo
Colle
Pingu
Surgit
Hespe
Saxeu
Hyber
Signa
Castr
Explic
Vix o
uener
rūt. H
que ex
quodā
mi. Le
tumulu
hispano
hybern
furor
tentori
eta fuit
recta in
Cinga

LIBER .IIII.

Miseri patres certauere: ita inter se contendebant: quia trunci dignosci non poterant autulso capite. Accēsis rogis: ut cadauera filiorum super imponerent. At brutus: Brutus fuit pri- mus qui e ducibus ornamentū addidit: & laudē armis cæsareis. In æquo. q̃a nauali pugna uictor fuit: Trebo. uero terrestri pugna uictoriā amisserat. Pharsalia liber quartus.

T procul: Hic quartus liber continet quomodo Cæsar hispanias subegerit: uictio Petreo & Afranio: qui cum exercitu & consulari imperio pro parte Pompeii eas tenebant: deinde quo

Accensiq; rogis miseri de corpore trunco
Certauere patres. at brutus in æquore uictor
Primus cæsareis pelagi decus addidit armis
M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER .IIII.

T procul extremis ter-
rarum cæsar in oris
Martē sæuus agit: nō
multa cæde nocentē
Maxima sed fati duci-
bus momēta datuz.
Iure pari rector ca-
stris afranius illis
At petreus erat: cōcor-

dia duxit in æquas

Imperium cōmune uices: tutelaq; uali
Peruigil alterno paret custodia signo.
His præter latias acies erat impiger astur:
Vectonesq; leues: profugiq; a gente uetusta
Gallorum celtæ miscētes nomen iberis.
Colle tumet modico: leniq; excreuit in altum
Pingue solū tumulo: sup hūc fūdata uetusta
Surgit ilerda manu: placidis prælabit undis
Hesperios inter sicoris nō ultimus amnes:
Saxeus ingēti quem pons amplectitur arcu:
Hybernas passurus aquas: at proxima rupes
Signa tenet magni: nec cæsar colle minore
Castra leuat: medius dirimit tētoria gurgēs.
Explicat hīnc campos tellus effusa patentes
Vix oculo prendēte modū: camposq; coerces

uenere: & i locis iberiæ cōfederūt: & mixto uocabulo celtiberi appellati sūt. Agēte ue. unde originē habue- rūt. His. i. Petreo & Afranio & romanis q̃ secū erāt. Colle tumet mo. Nūc describit ubi castra posuerit uter que exercitus: nā haud procul ab ilerda oppido cōfederāt: sed planiciē priō describit ilerdæ: quā dicii i medio quodā tumulo positā fuisse. Pigue so. significat terrā sēcūdā atq; feracē frugū. Colle mo. non ualde subli- mi. Leni tumulo: quia sensim crescit: & in altum surgit. Manu: scilicet hispanorum. Super hunc: scilicet tumulum. Placidis aquis: ante urbem ilerdam prælabitur sicoris fluius qui ignobile nomen tenet inter hispanos fluui. Saxeus ingenti: dicit hunc amnem ponte lapideo uictum: & addit rationem quia fluui. hic hybernis aquis minimum crescit: & omnes alios pontes facile merferat. Arcu: quo totum fluui. uixit. Pas- surus: sustentaturus aquas etiā si nimīū iflaretur. Signa: in quibus Petreus & Afranius erant nomine Pom- tentoria. i. castra Cæsa. & Pō. diuidebat sicoris. Explicat hūc tellus: dicit planiciem quādā longe lateq; porre cta fuisse: ut ad extremum illius uisus hominum uix peruenire possit. Hic: ab hoc sicori. Tellus effusa: por- recta in omnes partes. Explicat: extendit aperit. Vix oculo. i. quantum uix oculi hominum capere possent. Cinga rapax: fluui. uelocissimus & præceps: qui circa hanc planiciē labitur. Cohercet: terminat campos.

modo Piso & Curio duces Cæsaris i aphrica cæsi fue- rit: i principio at describit quomodo Petreus & Afra- nius cōmuni consilio bellū contra cæsarē apud iler- dā ciuitatē hispaniæ gerere cōstituerūt: q̃ is locus si- bi opportunior eē uideret: & cæsar eodē dixit exerci- tū: cū sub noctē uenisset eq̃tibus ante aciē locatis: & manipulis cōdensis i unū ut hostes prospicere nō pos- sent castra fossa muniuit cū id prius factū uiderit ho- stes: q̃ p̃uiderint. At procul: massilia: nunc terra: nūc mari pugnabat: tādē uiribus Ro. ipsi cesserūt: at ue- ro in hispania bellū grauius cæsar gerebat: q̃d etsi in cruēta uictoria successerit: tamen magnū momētū sequētibz rebus reliquit: nā facile apparebat eos ma- gnā uictoriæ partem adēptos esse q̃ hispanias obti- nerēt. In extremis horis: i occidēte i quo hispaniæ: unde hesperia dicta ē. Sæuus: idest magnus & for- tis. Vir. Sæua iouis cōiunx. Idē Sæuus ubi æacide telo iacet hecstor q̃uis Luc. ex aio suo uideat posuisse pro- crudeli. Nō multa cæde: quia ibi pauci admodū oc- cisi sunt. Maxia sed fati: tamen bellū hoc datuz. est maximū momētū ducibus. Fati: fortunæ. Momē- ta ducibus: uter. n. dux hispanias obtinuisset: ille ma- gnā p̃tē uictoriæ obtinuisset uidebat. Iure pari: nūc describit q̃ nā duces i hispania fuerint: Nā eq̃tibus au- xiliisq; lusitaniæ Petreus: celuberiæ cātabrisq; & bar- baris oībus illius regiōis Afranius ipabat: Sed Petre- us coactis oībus p̃ uectones ad Afraniū puenit: con- stituerūtq; cōmuni cōsilio bellū apud ilerdā urbē ca- pta loci oportunitate cōtra cæsarē gerere. Rector: petreus: q̃a ut dixi ex lusitania Petreus p̃ uectōes po- pulos coactis oībus suis ad Afra. puenit. Cōe ip. i. Pe- treii & Afra. In æquas ui. i. pes uicissitudines q̃a alter- nis diebus ipabat. Custodia: app. tutela. Alterno si- nūc classico Petrei nūc Afranii: q̃a alternis diebus im- pabāt exercitui. Custodia pui. q̃ i statiōe pro castris posita erat ad obseruādū uallū. His p̃. nūc dicit celti- beriæ: cātabris: barbarisq; q̃ usq; ad oceanum ptinēt afraniū impasse. Latias aties: p̃ter ro. milites. Astur: hispaniæ po. ab asture flu. nomē accepit. Vectōesq;: populi hispaniæ iuxta uacceos. Leues: leuis armatu- ra: hastis tantummodo & scutis armati. Celtæ gal. qui populi sunt galliæ & forte hi errātes: i hispaniā

PHARSALIAE

Fluctus: qui fluit. cinga non suo nomine in mare hispanum decurrit q̄a ibero flu. miscetur qui est maior. Littora: non suo cursu: sed iberi. Pepulisse: pro pellere praeteritum pro praesenti. Cursu suo: sui nominis. Nam gurgite: ideo uetitus es o cinga fluctus & littora oceani impellere tuo cursu: quia misceris ibero: qui quemadmodum prestat regioni (nam ab ibero iberia est appellata) ita nomen aufert tibi: quia maior flu. est. Prima dies belli: nunc ponit quomodo se uterque exercitus habuerit: postq̄ in conspectum hostium Caesar uenit: dicit enim primo quidem territōs esse a pugna: cum utrinque prospicerent: alii cognatos: alii amicos: non poterat animus arma sectari: ergo diem unū bello ciuili donauerunt duces exercituum. Marte cruento: bellum & pugna differunt: Nam bellum dicitur cum inimicitiae sunt: sed pugna & praeliū dicitur cum manus conseruntur: hoc loco martem pro pugna posuit. Spectandasq̄ ducum uires: quia i eo occupati fuerunt oēs: ut diligenter uires & exercitus hostiū contēplarēt: nā caesar uires Petreii cōtēplabatur: e diuerso. Numerosaq̄ signa. i. multiplicia uexilla. Piguit sceleris: cū uiderēt utriq̄ suos cognatos & affines. Ruptis legibus: q̄a contra leges pugnabāt. prono: sed interea caesar instituit milites suos circū dari fossa sub noctē: quod sanū cōsiliū putabat esse munire castra. Iussit. n. equites in fronte consistere: maniplos densos atq̄ conserptos castra circumdare: ne conspectu hostiū uideri possent: inter illos uero maniplos dēfos alios duci iussit: nec uallū fieri uoluit ne a superiore loco hostiū conspectu uideri possit: sed tamen fossa sine uallo satis erat ad tuēdū exercitum ab hostiū ipetu. Prono olympo: sole iā occidente. Fossa: non uallo: ne uidelicet uallū erectū cōspici possit ab hostibus qui subito i cursu caesarianos ab opere p̄hibeāt: q̄ā i comentariis ēt caesaris commemoratur. Praestant: ante stant. a pra & sto. Fefellit ho. ut ante fossa cingeret castra sua q̄ hostes intelligerēt. Cōser. i. coniunctis. Obtexit: circumdedit & subuepsit caesar itra hanc fossā legiones deduxit: atq̄ ibi sub armis proxia nocte cōquieuit. Luce no. i. sequenti die ubi luxit: in medio duoz̄ castrorū erat collis: unde apparebat uter deoz̄ exercitū illū occupasset ipsū magnā opportunitatem habituz̄: & nocituz̄ hosti quotiens uoluisset. caesar ergo peritissimus dux collem uisum statim occupari uoluit: & ex militibus suis: quosdam elegit qui collem ascenderent: sed conspecti sūt ab hostibus. Medius: inter castra. Huc: ad hunc collem. Terror: quia & hostes hostiū terrore concussi: ne si occupatus esset collis a caesarianis plurimū incommodi susciperent. Pudor: quia pudebat eos cum propin qui essent praueeniri ab hoste. Rapto: raptim & uelociter capto. His: caesarianis. Virtus: quia freti uirtute & ferro properabant eum locum occupare. Illis: Petreii & Afrani milibus: quia iā illū ascēderant. Miles: collem medium iter castra uterq̄ exercitus occupare uolebat: sed priores fuere milites Petreii & Afranii: q̄ tumulo propinquiore essent caesarianis: tamē i aduersū niti tētauerūt: si forte illos ipellere possent: sed de superiore loco facile extrudebantur ab his qui iā locū tenebāt: & cū i periculo essent: ne intercluderent caesariani: dux peritissimus caesar aequitatum misit qui inter utranq̄ aciem equitaret: & interim auersis hostibus in alteram partem: ut cum equites pugnaret: facultas daretur peditibus recipiendi se in locum tutiorem. Oneratus: armis. Nititur. ascendere. Supina: expressit gestum ascendentis in aduersum: quia caesariani in montem ex aduerso tendebant. Hæret: tarda est: neque enim facile erat superare montem. Casura: scilicet acies Caesaris. Erigitur: propter arduum tumuli a sequentibus umbone sustentatur. Nulli tellum: sed non poterant tela in hostes torquere: quæ ictum ualidum facerent quia instabiles erant: & pedibus niti non poterant. Vacabat: licebat. Labat: instabilis est. Et fixo firmat eusti. idest tantum aberat: ut pila in hostem mittere possent: q̄ necesse erat ipsis pilis gradum stabilire. Scopulos: eminentia saxa tenebant: ne ruerent. Stirpes: arborum radices præhendebant ut quoquomodo euaderent in summū. Relicto hoste: quia ferme obliiti erant hostium qui in superiori loco erant. Cædunt ense uiam: satis habebant ensibus uirgulta cædere: ut iter sibi expeditum facerent. Vidit lapsura: at uero Caesar ubi uidit periculum suorum: ne i superiori loco facile detruderēt & ide ab his q̄ urbe erat & q̄ ex tumulo descēderēt iter ducerēt: egatū ab altera pte mōtis succederē iussit: ut iterea facultas suis dare se i castra recipiēdi. Lapsura: casura de loco superior. Egitur: idest equitatum. Munitum latus: idest densum latus hostiū. q̄a dēsu iō munitū: nec facile poterāt uici.

Cinga rapax: uetitus fluctus & littora cursu Oceani pepulisse suo: nam gurgite mixto Qui prestat terris. aufert tibi nomē hyberus. Prima dies belli cessauit marte cruento: Spectādasq̄ ducū uires: numerosaq̄ signa Expofuit: piguit sceleris pudor arma furētem Continuit patriaq̄ & ruptis legibus unum Donauere diem. prono cum caesar olympo In noctem subita circumdedit agmina fossa Dum primæ præstant acies: hostemq̄ fefellit: Et prope consertis obduxit castra manipulis. Luce noua collem subito conscendere cursu Qui medius tutā castris dirimebat ilerdam Imperat. huc hostē pariter terrorq̄ pudorq̄ Impulit: & rapto tumulū prior agmine cepit. His uirtus ferrumq̄ locum p̄mittit: at illis Ipse locus: miles rupes oneratus in altis Nititur: aduersoq̄ acies in monte supina Hæret: & in tergum casura umbone sequentis Erigitur: nulli telum uiurare uacabat Dum labat: & fixo firmat uestigia pilo: Dū scopulos stirpesq̄ tenet: atq̄ hoste relicto Cædunt ense uiam: uidit lapsura ruina Agmina dux: equitēq̄ iubet succedere bello.

Produ
tas dare
fariani
ricis fam
Recept
Impos
Munitu
Sic ped
Irritus &
Hacten
Fata de
Pigro b
Aetere
Vreban
Non d
Atq̄ o
Aruer
Sed p
Syden
Atq̄ i
Temp
Cynt
Exclu
Ille suo
Torfit
Et quas
Exhal
Sol pa
Intule
Incen
Nec n
nocti
quant
effusi
ut affir
constr
ab orie
lis ref
idest o
& laph
mo me
India: n
Concr
deantur
lis est ue
tur calu
stos hab
remoti
Nec n
bos rap
etiam u

LIBER .III.

Producere: id est extendere: porro ducere auertere a suis: quia dum auersi sunt contra equites: interea facultas daretur militibus: ut se in castra tutos reciperent: quod ita factum est. Sic pedes: hoc modo liberati sunt cæsariani. Pedes: pro peditatu: singularis numerus: pro plurali. Vir armato milite complent: qui modus historicis familiarissimus est. Nullo urgente: quia sublatis erant: dum ab altera parte equitatus Cæsaris succederet.

Receptus: quia e colle deiectione pedites se ad signa legionum receperunt. Victor irritus: id est pompeianus miles: Impos propositi sui: quia copia pugnae sublata est. Pependit: in dubio stetit. Subducto, m. i. remoto milite

contra quem pugnaret. Haecenus ar. hucusque inquit milites iter se pugnauere: sed quod deinde secuta sunt: in tempe aeris potius quam armis gesta sunt. Cætera fata: reliqua fortuna. Incertus: dubius: quia modo serenum modo pluuium se ostendebat. Pigro: describens inundationem aquarum: & ibres qui secuti sunt: prius dicit frigore constrictas fuisse nubes: ne aqua calidius emitteret & superueniente uere: statim collectas nubes in occiduum axe condensatas fuisse & imbrem effusum plus quam credi posset emisisse: ut regionem illam omnem hispaniam inundaret. Bruma, i. hyems. bruma interpretatur quasi σπάρχυσιν ἡμερῶν, i. brevis dies nam eo tempore breuissimi sunt dies. Pigro gelu: ab effectu. Siccis aglonibus, i. frigidis qui naturaliter siccant: nam non solum calore: sed frigore desiccantur humores. Virg. Et penetrabile frigus adurat. Constricto, s. nimio frigore. Omnis tellus: id est: omnis, occidens aruerat nimio frigore, Propior caelo mergenti, i. occidenti: nam in mari sol mergitur: secundum uulgares.

Sed postquam: sed ubi inquit hyemem successit uer: statim calor liquefecit nubes: quia a natura nimio frigore constrictae pluuias continuerant. Ordo est: sed tunc cynthia exclusit boream: & accepit flamas ab Euro.

Portitor helles, i. aries: nota quidem historia de ariete aureum uelut habente: qui postea translatus est in sydus caeleste. Portitor: id est uector aries qui per mare hellem uehebat: & qui retrospexit eam excussit a tergo. Calidum titana: cum in arietem sol ingressus esset liquefactae sunt niues & nubes calore solis resolutae effusum imbrem emisere. Vernus, i. qui facit tempus uernum: sole enim existente in signo arietis æquinoctium est, xi. kal. Martii: & tempus ueris est: sic sole existente in libra æquinoctium est autumnale. Sydera re, id est qui sol in ariete esset. Libra pondera temporibus: quia bis est æquinoctium. Vicere, s. noctes. Itaque, i. secundo quia semel quod sol est in ariete: dies uincunt noctem: sed quando est æquinoctium autumnale: dies quoque uincunt noctem.

Aequatis temporibus: qui tantum spacium occupat nox: quantum dies. Tum sole relicto: id est nouilunio quod secutum est statim resolutis niuibis pluuiarum & imbres effusi ceciderunt. Dubitanda: cum luna primum noua est dubitatur quid uideatur: non enim plena satis uidetur: ut affirmari possit lunam esse. Boream: frigidissimum uentum septentrionalem: cuius frigore ante nubes constrictae fuere. Euro: a uento orientali qui ideo calidus est: quod ab oriente perflat. Ille suo nubes: eurus flamas ab oriente nubes omnes a regione sua in occiduum compulit: & illic congregatae nubes: postquam semel calore solis resolutae sunt: agentes inundationes fecere. Torsit, compulit. Suo axe: orientali. Nabathæis flaminibus: id est orientalibus: a nabath qui in regione orientis regnauit: & filius fuit laphet: nam Noe genuit: Sem: Chama: & laphet: ex quo natus est Nabat: a quo regio Nabathæa dicta est: quae est ex arabia contermina syria: Qui, primo meta. Eurus ad auroram nabathæaque regna recessit. Arabs: populus orientis. Gangetica tellus: id est India: nam ganges flu. est india: & india pars est extremi orientis. Primus sol: id est oriens sicut ultimus occidens.

Concrescere: condensari. Quicquid, c. patitur: quia tam in oriente quam in occidente calor est: ut ibi raro nubes uideantur nimio calore solis. Quicquid corus: subaudi nubium torsit: a superioribus: nam corus occidentalis est uentus collateralis fauonio. Fuscator: tenebrator: nam flante corio pluuiosum & nubilosum efficitur caelum in oriente. Defenderat: a calore. Indos: populos in extremo oriente positos qui nimio sole perustos habent uultus. Incendere diem: nam nubes remota incendunt diem: unum sequitur ex reliquo: quia remotis nubibus radii solis non impediuntur: quominus uim suam exerceant. Diem icen, id est orientem.

Nec medio: nec nubes in meridie esse poterant, quia illinc sol nunquam ferme discedit. Graues: aquosae. Nimbi rapuere su. hyppallage est pro nimbi rapuere nubes. Fuga, i. uelocitate. Nimbi dicuntur ueteri cum pluuiis est etiam uas quo theatri puplita uino & croco spargebatur. Martialis, Lubrica corycio quis sint pulpita nimbo.

PHAR. SALIAE

Vacat: a sufficienti numeratione pbat in occidentem nubes compulsa fuisse: non erant in oriente esse: non poterant in meridie propter calorem: nec in septentrione flante aquilone relinquatur ergo ut complerentur omnes in occasum. Arcos: septentrio. Vacat: uacuata est imbribus. Notus: idest meridies. Solam calpem: idest in solum occidentem. calpe mons hispaniae est. Calpem & abylicē ut tradit Strabo opinati sunt quidam esse columnas herculis: a radicibus huius montis sita est eiusdem nominis urbis calpe: uetustum: & haud abiectum sane oppidum hic mons circuitu quidem non magnus admodum altitudine uero ingēs & arctus: adeo ut longinquis isulae formam praestet. Hic: ubi nunc dicit q̄ zephyrus qui perflat ab occidēte terminum suum profert usque ad Aphricum: omnia illic nubibus plena erant: sic enim se habent si orbem caeli consideres. hic oriens est & eurus a parte dextra: Vulcanus a sinistra: deinde septentrionem uersus boreas contiguus euro: deinde corus contiguus est zephyro a parte occidentali: circius cōtiguus ē Africo: & Africus collateralem habet notum qui latine appellatur auster: dicit ergo qua parte tetmios suos porrigit zephyrus ad Africū omnia nubibus plena erant ut uix spacium quod erat a caelo usque ad terram nubes capere posset. Zephyri fines: iter africanum & zephyrū.

Summus: idest ultimus. Nā ultimus & summus p se iuicem ponuntur. Summus cardo: i. ultimus axis: uidelicet occiduus. Tethym: i. mare occiduū. Inuoluere globos: quia uenti eas glomerauerant in occasum. Vix recipit: i. uix a toto quātum a caelo est ad terram spacio capi poterant. Congestum: substantiuū est: i. congeriem aeris & nubium condensationem. Iamque polo: more poetarum describit hanc multitudinem nubium per hyperbolem: iam iquit solis calore compressae nubes & resolutae in imbres inundatiōem fecere. Densantur: quae rarae antea erant. sic enim aer cum densatur in nubes conuertitur: quae deinde aqua calore solis haurientes postq̄ altius ascenderint: eodē calore solis compressae imbres emittunt. Polo: idest calore solis. Spissatae: cum altius euectae fuerit. Nec seruant fulmina: dicit. tantam fuisse densitatem nubium: ut quis fulgura crebra essent: tamen ad oculos peruenire non potuissent: retinebantur enim crassitudine nubium. Moriuntur fulgura: in ipsis nubibus fulgura extinguuntur. Imperfecto: nam ita offuscatu erat: ut uarii colores i ipso p̄spici nō possēt. Hic: ex ipsis nubibus. Variatus color: i. habēs uariatū colorē ulla luce: nā solis radii exopposito reperiētes nubes faciūt arcū: sed quia densae nubes erāt: radii solis non usque adeo poterant penetrare & illustrare nubes ut arcum efficerēt. Luce: quia uarios colores arcus repraesentat: ut Mille trahens uarios aduerso sole colores. Oceanumq̄ bibit: quia una extremitas arcus uidetur i extrema parte caeli haurire aquas: nam arcus nunq̄ fere apparet: quin sequantur pluuia: ergo poetae finxerunt ipsum ex mari aquas haurire: quas e nubibus emittat. Raptos: haustos. Caelo: s. de. Diffusum aquor: idest hausta aquam maris emisit in terras. Iamq̄ pyreneae: dicit pyreneos mōtes cum altitudine sua semper niues habuerint: quia quo altiores sunt: eo minus calorem solis sentire possunt: niues nunq̄ resoluebantur: sed hoc tempore resolutae sunt: ut multitudine imbrium regionem omnem hispaniae inundarent. Pyreneae niues: i. pyrenei montis. Montes siquidem pyrenei Galliae partem ab occasu terminare dicuntur: auctore Strabone mare ex utroq̄ latere pertingentes & internū & externum: ab ortu rhenus qui aequali a pyreneis montibus spacio ad lineā distat: ab Aquilone & meridie sic iacet: ut a septentrionalibus p̄ montioris pyrenes i choans oceanus ambiat usq̄ ad rheni eruptiones: e regione autem Massiliense ac Narbonēse pelagus. Fracto gelu: idest resoluta glacie. Tum quae fontibus exeunt: uiam inuenire non poterant p̄ alueos suos qua fluere: nam adeo alueos plenos inueniebant: ut transcederēt i campos. Iam naufraga campis: iam plēa omnia aquis erant: ut castra iundata essent: & arma militum natarēt. Naufraga: ad similitudinem naufragorum. quē admodum enim naue fracta remiges & uectores ruūt p̄ undas: ita arma caesariarum natabant. Castra: uallū castrorum. Labant: quia uis aquarū uallos castrorū euellebat. Flu: restagnant: redundant stagnare ē locum in stagnum facere. Non pecorum: ex hoc diluuiō secuta est inopia commeatum: ut iam caesaris milites fame oppressi: nec sibi commeatum nec equis facile subicerent. Raptus fa. peco. idest non facile milites praedari poterant pecora quibus uelcerētur. Tectarum er. gregarii milites qui pabulatum mittebātur: ut ex agris fenum & herbam conuherēt: q̄ aquis oīa tecta erant uiam discernere non poterant. Occultos: p̄ occultatos.

Sed nimbos rapuer fuga: uacat i brio arcus
Et notus in solam calpen fluit humidus aer.
Hic ubi iā zephyri fines & summus olympi
Cardo tenet tethym uetita transcurrere desos
Inuoluere globos: congestumq̄ aeris atri
Vix recipit spacium quod separat aether terrā.
Iamq̄ polo pressae largos densantur in imbres:
Spissataeque fluunt: nec seruāt fulmina flāmas
Quāuis crebra micet: moriūt fulgura nībis.
Hinc imperfecto complectitur aera gyro
Arcus: uix ulla uariatus luce colorem.
Oceanumq̄ bibit: raptosq̄ ad nubila fluctus
Pertulit: & caelo diffusum reddidit aquor.
Iamq̄ pyreneae quas nunquam soluere titan
Eualuit fluxere niues: fractoq̄ madescunt
Saxa gelu: tunc quae solitis e fontibus exit
Non habet unda uias: ita largas alueus omnis
Aripis accepit aquas: iam naufraga campo
Caesaris arma natant impulsaeque gurgite multo
Castra labant: alto restagnant flumina uallo.
Non pecorū raptus faciles nō pabula mersi
Vlla ferunt sulci: tectarum errore uiarum
Fallitur occultos sparsus populator in agros.

LIBER .III.

Iamq; comes: ex hoc diluuiio secuta est fames: & inopia rerum omnium. Comes malorum fa, quia fames pestilentiæ comes est: magna mala sunt bellum & pestis: & semp fames est comes horum duorum malorum: unum non est sine altero. Obsessus miles. i. Cæsaris a nullo hoste obsessus: nihilominus laborat inopia commeatu: ac si undiq; ab hostibus oppressus esset. Prodigus: quauis prodigus esset: non poterat exiguum panem emere: etiam si quacumq; possidebat pro exiguo pane commutare uellet. Proh lucri. p. per exclamatiōe inuehitur in auariciā. quāta inquit est hominum auaricia: nā in tanta rerum inopia iuentus ē quidā qui ieiunus esse

Iamq; comes sēp magnorum prima malorū
Saua fames aderat: nulloq; obsessus ab hoste
Miles eget. toto censu non prodigus emit
Exiguam cererem. proh lucri pallida tabes:
Non deest prolato ieiunus uenditor auro.
Iam tumuli collesq; latent. iā flumiā cuncta
Condidit una palus: uastaq; uoragine merisit.
Absorpsit penitus rupes: ac tecta ferarum
Detulit: atq; ipsas hausit: subitiscq; frementes
Vorticibus contorsit equos: & repulit æstus
Fortior oceani: nec phœbum surgere sensit
Nox subiecta polo: rerum discriminia miscet
Deformis cæli facies: iunctæq; tenebræ.
Sic mundi pars una iacet: quam zona niualis
Perpetuæq; premūt hyemes: nō sydera cælo
Vlla uidet: sterili nec quicquā frigore gignit:
Sed glacie medios signorum temperat ignes.
Sic o summe parens mundi: sic sorte secunda
Aequorei rector facias neptune tridentis.
At tu perpetuis impendas aera nimbis:
Tu remeare uetes quoscunq; emiseric æstus:
Nō habeāt amnes decliuem ad littora cursū:
Sed pelagi referant aquis: concussa q; tellus
Laxet iter fluuiis: hoc campos rhenus inūdet:
Hos rhodaūs. uastos obliquēt flumina fotes.
Rhiphæas huc solue niues: huc stagna lacus.
Et pigras ubicūq; iacēt effunde paludes: que
Et miseras bellis ciuilibus eripe terras.
Sed paruo fortuna uiri contenta pauore

est: quod alio nomine fuscina nominatur hac enim & piscatores utuntur. Impēdas aera. i. desuper facias aerem nebulosum: & effusos imbres emittētem. Emiseris. i. in hispaniam. Remeare. i. in mare. Non habeāt amnes: & semp mare tumidū ueter i seipsum aquas fluuiorum descēdere. Ad littora cursum: quia naturaliter omnes fluuii decurrunt in mare. Referant: retro ferantur. i. in fontē. Concussa q; tellus. i. terremotus: & sic certe contingere solet: ut terremotu: amnes qui nunq; fuere subito erumpant qui uero aliquādo fuere terremotu sorbeantur: qd de numicio fluuiio legitur: ubi Aeneas demersus ē: & nunc non inuenitur. Obliquēt fontes. i. ut ad huc locum omnes deriuentur. Huc: in hispaniam. Niues rhiphæas. i. septentrionales. nam rhiphæi montes sunt i septentrione positi: qui semp niuibus tecti sunt. Et ut inquit Solinus: damnata hæc pars mundi: & a rerum natura in nubem æternæ caliginis missa ipsiq; prorsus a quilonis conceptaculis rigentissima: sola terrarum non nouit uiecs temporum nec de cælo accipit aliud q̄ hyemē sempiternam. Terras eripe: id est ne concedas terram & locum romanis: ubi bella ciuilia facere possint. Sed paruo fortuna: post inuocationem hanc narrat poeta fortunā quasi poenituisse: q̄ non nihil ab eo tenore quo ire cœpat secundū uota Cæsaris declinasse uidebatur & puo hoc iteruallo quo cæsare deseruisse uidebatur: deinde multo plenior rediit: ut i quo defecerat: id postea maiore copia suppleret. Cōtēta pauore: q̄ exiguū timorē inieciisset Cæsari.

PHAR.SALIAE

Plena, i. uberior & copiosior. Veniā me, quasi indignatū Cæsare metuerūt dii, si ne cæsar ignosceret diis q̄ aduersi fuerāt. Iam rarior aer: nunc ostēdit quomodo dii magis propicii fuere Cæsari: q̄ antea. Rarior: q̄ cum densat aer in nubes cogit: at cum rarefactus erit: nubes q̄ ante densatæ fuerant rarefactæ i serenū rediunt. Rarior, i. tenuior, s. fuit. Par phœbus aquis, i. calore sui par erat humori: antea, n. phœbus humoris abundātia uictus fuerat. Sparserat: attenuauerat nubes i uelleris modū: non enim nigrae erant ags: ut ante: sed plucidæ ut uelera quædā uiderent. Noctes rubebant: quod significat crastinā serenitatē. Seruato loco regē, i. diffinito loco rebus aqua in suū rediit: nā sicut motus ita getis triplex ē locus, uidelicet naturalis: aīa lis: uiolēta: naturalis quies dicit cū corpus est i suo loco: sibi a natura determinato atq; cōstituto: ut terra i centro: ignis i alto, aīalis quies dicit cū aīa cessat a motu: siue suo appetibili cōiuncta: siue nō, uiolenta autē quies dicitur cū corpus ē in loco sibi astricto: & non pprio: ut ecōtrario: terra i sublimi: ignis uero i cētro. Ergo seruato loco: ut i centro sit quies terræ: i ocea/ no sit qes aquarū: in cælo & sublimi sit qes ignis, natu/ raliter ergo poeta dixit hoc: i suū locū rediisse humo/ rē q̄ antea in altiora euectus ē: nūc tandē coepisse ser/ uare locū a natura: cōstitutū. Pēdebat, s. i aere: descē/ dit ad sphærā suam, s. in oceanum. Tollere sylua co/ syluæ obrutæ inundatione aquarū: nunc sensim sur/ gere coepunt defluentibus ags. Emergere: apparere ex undis. Viso die, i. sole. Vtq; habuit, r. nūc dicit qd Cæsar egerit: postq̄ aquarū inundatio substitit: nam i/ mul atq; itra alueum suū sicoris fuit: statim iussit mi/ litibus suis itexere naues: & ita uiminibus itextis: co/ rio cæsog iumētoz eas textit: deide his nauibus mili/ tes traiecit. & cū nihil tale timerēt: hostes subito ausu/ gerunt. Historia ē: nā sæpe tētauit Cæsar transire al/ pes: hostes i ulteriore ripa se obtulerunt ut cæsarem i/ pedirēt. Ille contextis nauibus: cū discessisset: & pcul/ ab hostibus traiecit amnē prius q̄ ab hostibus sentire/ tur. Habuit ripas: nā i flatus amnis ripas trāsuerat: nūc declinatibus ags ripas hēre coepit. Cana salix: q̄a/ frondes salicis ex una parte canæ sunt, i. uimīa salicis. Madefacto, u. ut flexibiliores eēnt i texēdo nauicu/ las. Cæsog i. cū texisset sibi milites naues: deide eas/ texerūt corio: ut aquā retinerēt. Patiēs nec: ut sustie/ re posset uectores. Supemicat, i. mouet sup amnē: & exilit, emicare ē celeriter moueri. Sic ue, p similitudinē ostēdit quō sicorim flu. milites Cæsaris traicere. nō aliter inqt q̄ nauigare solēt Britāni p oceanū: tūc cū terrā inundauerit: ut ægyptii Nilo crescēte puppibus p agros suos nauigant: nā oceāus certo tpe britāniā inundat: & nilus ægyptū. Stagnante pa. q̄a aliquādo pa/ dus ita i flāt: ut regionē iundet: ut nauibus de loco ad locū necesse sit nauigare. Fuso: i. undate britāniā. Con/ ferit bi. i. ægypto nascūt syrpi siue iūci robustiores qbus sibi cymbas itexūt ægyptii: & his utūt cū nilus ægy/ ptū iundauerit. Mēphitis, i. ægyptia: nā Memphis ciuitas ægypti fuit: und mēphitici uates dicti sūt. Cymba/ dē q̄ ad similitudinē cubæ figuræ facta sit: nā figura cuba ē cōcaua: & ad extremitatibus edita. Bibula: arēo/ sa: quia papyrus i arenosis nascit locis. Tenet: obruit: & oīa iundat. His ratibus: dicit cæsariāos icidisse arbo/ res nemoris: & his arboribus texuisse crates: qbus sicorim amnē facile trāsire possēt: si rō belli posceret. Ma/ nus: multitudo militū. Succisum ne, p arbores icisas. Curuare ne, i. festiat texere crates. Fluuiq; se, adhuc/ memor pristinæ inundatiōis miles cæsariāus: nō icipit a ripis fluminis pontē: sed lōgius spaciū occupat: ne iū/ dationes fluminis i/ pedire possent, quo minus quo uolebāt traicerēt. Incremēta: Inflatōes fluminis. Robo/ ra: ligna basides pōtis. Primis ri. in parte prima ripaz. Distendit: porrigit. Ac neq; sicoris: p̄terea diduxit/ alu eos qbus fluuius diminueret: si forte cresceret. Sulcos: meatus. Repetitis un. i. inundationibus: ne itegz/ crescat. Dat poenam, i. patitur: q̄a antea nimis inflatus fuerat. Postq̄ oīa fatis: Petreius & Afranius postq̄ ui/ derunt mutatam fortunam: & res ex uoto fluere Cæsari, statuerunt inde discedere. Historia autē est: nā Afrā/ us & Petreius ueriti ne oīa pabula intercluderent: q̄a Cæsar egatu multū ualebat: constituerūt capta loci op/ portunitate inde discedere: & in celtiberiā bellū trāsferre: huic cōsilio suffragabatur & illud: qd priori bello in/ lusitania fecerat: qd Pōpeius cōtra sertoriū gesserat: ciuitates q̄ cū illo senserāt magni Pompeii uiribus uictæ/ ipsius absentis fama uel noie terrebat: q̄ uero i amicitia & officio Pōpeii māserant maximis beneficiis affectæ/ eū diligebant: p̄terea parua admodū: aut nulla fama cæsaris illuc puenerat: ergo inde discedere cōstituerūt/ sed nō ex sentētia cessit: nā Cæsar illogz iter interpellauit. Fatis, i. ire secundū fortunā & uolūtatem Cæsaris.

Plena redit: solitoq; magis fauere secundi:
Et ueniam meruere dei: iam rarior aer
Et par phœbus aquis densas in uellera nubes
Sparserat: & noctes uentura luce rubebant:
Seruatoq; loco rerum discessit ab astris
Humor: & ima petit quicq; pēdebat aquarū.
Tollere sylua comas: stagnis emergere colles
Incipiunt: uisq; die durescere ualles.
Vtq; habuit ripas sicoris camposq; reliquit:
Primum cana salix madefacto uimine paruā
Texitur in puppim, cæsog inducitur iuuenco
Vectoris patiens tumidum sup emicat amnē
Sic uenetus stagnante pado: fusq; britannus
Nauigat oceano: sic cum tener omnia nilus
Conferitur bibula mēphitis cymba papyro.
His ratibus transuecta manus festinat utrinq;
Succisum curuare nemus: flumiq; ferocis
Incrementa timens non primis robora ripis
Imposuit: medios pontē distedit in agros.
Ac nequid sicoris repetitis audeat undis
Spargitur in sulcos: & scisso gurgite riuis
Dat poenas maioris aquæ: postq; omnia fatis
Cæsaris ire uidet: cællam petreius ilerdam

Noti
pania
trāsire
perauit
oraqua
laris m
Deserit
Indom
Martis
Nudat
Cōspic
Nec u
Paretu
Quoc
Membr
Reliti
In me
Carp
Attol
Vall
Cont
Anfr
Fauci
Inq; fe
Ordin
Et faci
Necli
Excip
Dixit
Illic
Castr
riatur
puer
pōi u
ciū lō
data ē
enle q
uener
cū Ca
datā P
bulosē
ca fecer
temad
haberi
Afrani
tes loq
exced
pexer
citus p
ad col
que ill

LIBER .IIII.

Noti orbis. i. cognitæ hispaniæ. Populos. s. celtiberos bellicosos. In ultima mundi: quia i ultima parte hispaniæ positi sūt celtiberi. Nudatos cæ. col. sed cū Cæsar uidit hostiū castra eē deserta: statim iussit militibus trāsire fluuiū: nec p pontē traicere: sed natātes ad ulteriōrē ripā propare: ut fugiētes psequerēt: unde sicut imperauit Cæsar: ita milites executi sunt. Nudatos col. ubi castrametati erāt hostes. Nec uada: loca ubi humili or aqua eēt: p quæ e xire possēt. Supare: transire. Vir. Supant mōtes & flumīa tranāt. Paref: statim dicto cæsarīs milites fuerūt au dietes: & se i iter piculosū iecere ut psequerent hostē: quix fugiētes se i tantū discrimen cōiecissēt: q̄ ipi suscepūt psequēdo fugiētes. Fugiēs: nā q fugit mīus cōsiderat picula. Mox uada: quoniā mēbra sua rigida & frigētia: cursu fouere: ipositis armis: & psequēdo hostes. Cursu: subaudi cū. Restituūt: calefaciūt. Gelidos: frigefactos a gurgite: nā dū celeritate psequerēt hostes: calefacta sunt mēbra. In mediū surgēte die: qā nō destiterūt psequi hostē: usq̄ ad meridiē. Decresceret: dimiueret: nā meridiē umbra sūt minores. Surgēte die. i. sole se attolēte. i. meridie. Iāq̄ agmina sūma: & iā adepti erāt Cæsarīs milites fugiētē hostē ut extremū eorū exercitū cederent. Eques. i. equatus. Carpit: cōprehēdit. Sūma agmina. i. ultima. s. fugiētis Petreii & Afranii. Dubiūq̄ fu. qā incerti erāt fugerēt ne: an cōuersi cōtra Cæsarianos pugnarēt. Attollūt cā. describit nunc locū: ad quē fugiētes Petreii & Afranii milites: & psequētes Cæsariāi puenerūt: dicit uallē cauā fuisse: i. mediaq̄ ualla duos colles surrexisse: q̄ terra cōtinuabāt: iter hos colles media uia erat: ad quā si puēssent fugiētes: tuti ēt iuitis cæsariāis se i extremas iberiæ ptes contulissent: ergo cæsar ut āte capet locū: milites suos ppare iussit. Gemina ru. duo colles. Tellus ē i me. duo colles erant a dextris & a sinistris deide uia arctior cōiungebat hos colles. Hic: ab una parte. Cōtinuat: cōiungit. Anfractus: pprie dī locus pcept. dicit ergo uias illas undiq̄ clausas fuisse āfractu colliū. i. pceptio ut locus ille iacessibilis eēt. Latuere. i. occultæ fuerūt. Quibus. h. p. si ad hāc uia uēssent hostes tūc ire potuissent iuitis cæsariāis i extrema iberiæ. In deuia. i. remota loca & usq̄ i celtiberiā. feras gē. qā bellicosi sūt celtiberi. Ite: ergo cū cæsar iā mitteret milites: prauēite iqt hostē: & occupato loco fugiētibus occurrere: ut non a tergo illos: sed a fronte cedatis. Cōuertite. si uos. Raptū: qā raptim fugere tētant. Nec liceat: cum illi fugiant. Ignaua mor. i. a tergo: & facite ut milites ignaui moriātur fortiter. Paudis. i. fugiētibus: qā mors ignaua ē fugiētibus. Dixit: hāc ubi dixit cæsar: statim milites puēf: & iā hostē puenere. Illic: hostes ubi iā uiderūt se dephēdi castra posuerūt: & cæsar haud pcul ide castra pōi iussit. Illic: i eo loco ubi cæsariāi adepti erāt hostē. Locāt. i. Cæsar & Petreius. Exiguo. u. qā non erat spaciū lōgioris ualli faciēdi: i orbē angustū castra posuerūt. Postq̄: & cū castra nō pcul uterq̄ exercitus posuisset: data ē facultas: ut iter se milites cōspicerēt de castris: & fratres cōspicerēt fratres: ptes filios: & priō qdē taciti ense quē cūcti tenebāt i clāto significabāt salutē: sēsim āt pcesserūt eo ut itra uallū hostiū trāsirēt: & iā eo res puenerat: ut pax secutura uideref: sed Petrius & Afranius ubi piculū uiderūt: ne sui milites moti pietate suorū cū Cæsare iūgerēt: armati cū aliquot cohortibus uēiūt: & hostē e castris trudūt: suosq̄ acriter trudunt: q̄ fidē datā Pōpeio senatui: atq̄ reipu. p dēre uoluerit: & ita cōcordia q̄ ppemodū cōiuncta erat excussa ē: nec hic fabulose loquit Luca. q̄ hāc fere eadē ab Appiāo referunt: ait enim cū Petreius & Afranius ad iteriora iberiæ loca secessissent: aliū paraturi exercitū: q̄ Cæsar īsecutus: fossā ppeditos ulterius trāsire phibuit: eorū quoq̄ paratēmad exercitus sui detentionē pdeuntē circundedit: hi aut capita clypeis subiiciētes (quod deditiōis signum haberi solet) seipsos tradere significabant: cæterq̄ cæsar nec suscepit eos: nec ullo genere mortis affecit: ueq̄ ad Afraniū redire cōcessit: omnifariam blandiciāq̄ genere ad hostes usus: qua ex causa milites: i unum se imiscētes loquebant: & iam sermones iter eos de cōuētiōe agitabantur: tandē Afraniū cæterisq̄ ducibus hispāia excedere uisū ē: eāq̄ cæsari reliquere: & nullo accepto icōmodo ad Pompeiū redire: his Petreius aduersabaf: & p exercitū hic ide discurref: quoscūq̄ cæsaris militibus imixtos repisset ferro seq̄bat. Insurgētibz i eū exercitus primoribus: unū ex ipis ense cōfecit: aq̄tiōe tādē a cæsare ītercepta: Petreius i arcto cōstitutus cū Afraniū ad colloquiū cū cæsare puēit exercitibus utraq̄ parte spectātibus: cōuenere igit cū illo hispāia excedere: eamque illi possidendam tradere: si ultra fluuium tutos pramississet: indeq̄ ad Pompeium liberos abire fineret.

PHARSALIAE

Lumina lan. spa. hoc fit quum uisus oculorum nullo iteruallo hebetantur. Deprehensum est. c. tum deniq
intellectum ē quantū nefas esset ciuile bellū. Metu. s. suorum ducū: quia non audebant hinc caesariani mili
res salutare illos: & e diuerso. Ense: quia educto ense aciē gladii in manu tenebant: & inclinato capite se saluta
bant. Mox ut. s. sed ubi sensim appropinquauerunt: & uis pietatis animos utriusq; impulit: primo quidem
ausi sunt caesariani milites transcendere uallum. Rupit leges: quibus ducibus suis astricti erant: iureiurando
enim affirmauerant fidem datam seruare. Palmas: quia occurrebant milites militibus: & inter se non tanq
hostis hostem: sed ut amicus amicum amplectaban
tur. Hospitis ille: nunc causas exponit quibus illi in
amorem sine ullo ordine ruerunt. Admonet hunc
studiis: & amicus familiarem suum aspiciebat: cum
quo ab iuēte pueritia usus & cōsuetudo fuerat. Pue
rilibus aetas: qā similitudo studiorum maximum est
amoris uinculum: ut Vir. Adeo in teneris consuescef
multum est. Nec romanus erat: sed peregrinus: ipsi
ro. inter se cognoscebāt: prāter q̄ qui ex iberia & Cel
tiberia erant cum Petreio & Afrāio: & ex gallia cum
Caesare: illi ergo non cognoscebant hostem. Arma
rigant cum ita inter se coniuncti alloquerentur: pri
mo quidē lachrymas dabāt & singultus uerba impe
diebat. Singultibus: quia primū uerba exprimere
nō poterāt dulcedie quadā pietatis. Quā potuit se.
quia obuersabat oculis eoz q̄tū mali facere poterāt:
uidelicet pater filiū: filius patrem: familiaris familia
rem occidere potuisset. Maculatus sanguine. i. nullā
cādē perpetraverit. Quid pectora. p. cum in notitiā
uenit sceleris quod facere poterat sibi pectora pulsa
bat dicens. Hei mihi quo redactus fuit ut palulum af
fuerit: quin patrem occiderē: reprehēditq; eos poeta
dicēs: stulte qd pectora pcutis: quasi doleas q̄ tātum
scelus cōmittas: nunquid difficile ē pacem agere: qd.
facile ē: uidelicet si uolueris caesare deferere: ergo hāc
tibi necessitatem inducis: quam si uolueris facile uita
re poteris: ut quem potentē fecisti: priuatum reddas.
Inanes. i. cur inaniter fles: cū possis tuis tibiq; consule
re. Spōte: quasi coactus sis ad hoc facius belli te pue
nire. Times. s. caesarem cui nisi parere uolueris: te co
gere non poterit. Classica dent: ostēdit si modo uo
luerit miles posse a bello dīstingere: nā si caesar iubet tu
bis signum belli dari: tu negligē cantū: nec ad cātū tu
bā sumpseris arma. Classica. i. tubā. Bellū. i. signū
belli. Signa ferant: contra hostem. s. iubēte. Caesā:
desiste noli ire. Iam iam ciuilis he. si hoc feceris furor desistet: & caesar qui persequitur generum ubi se priua
tum uiderit non parentibus militibus: illū amare incipiet. Priuatus: non parente milite. Nūc ades aeterno:
poeta hic concordia inuocat ut adsit perpetuoq; maneat iter milites. Ades: p. adsis. O rex salus: qā nisi con
cordia esset: nec ipsa rex primordia starēt: nā id est ex quo pbant philosophi: primam materiam esse: uidelicet
q̄ inter se concordia quadā cuncta tenerentur: dicunt enim nō secundū diuersas qualitates coniuncta esse in
ter se elementa. i. rerum primordia: sed secundū eas magis discerni uel dissentire frigus a calore humidū a sic
co: sed est aliud cōmune omnibus. i. cōcordia qua iter se coniuncta manēt. Cōcordia mundi: quia ex diuer
sis qualitibus quā ī mundo sunt continentur. Et sacer orbis amor: hoc ad humanū genus spectare uide
tur. nā nisi inter se amore cōiunctū teneretur humanum genus: nec domus: nec urbes: nec ipse orbis terrarū
stare posset: sed hoc primū a pietate prouenit: deinde a iustitia. Sacer amor. i. coniunctio inter amicos & ami
cia: quā salus est totius orbis: oīa enim conseruat: & ī ea oīa consistunt. Magnum nunc sē. nō. nunc in ma
gnum periculum uenturi sumus: ne in futurum caritas pereat: & ea quā est inter sanguine cōiunctos: nā pro
posito horū exemplo qui se mutuis uulneribus scientes occiderunt: nullo sanguinis uinculo deterriti: pericu
lum est: ne id posterī quoq; faciant. Venturi: ne malo hōz exemplo arma contra seipsos hoies ferant: & filii
contra parentes. Periere latebrā: iam nō ignorātiā potest attribui hoc: postq̄ iter se semel cognouerūt. Late
brā. i. ignorantia: qā primo nesciebāt contra quos arma stringerent: sed nūc non poterut sine magno scelere
cōserere manum. latebrā ī prosa corripitur: in uersu uero pro ratione metri cōmunis ē. Populo uenia ē: nūc
postq̄ cognouere suos non excusandi erūt. Proh numine fata: o fata iquit q̄ aduersum fuit numē romanis:
ut uolueritis illos breui tempore esse cōcordes: ut mox scelus inexprabile facerent: fata enim hoc interuallum
præstare uoluerūt: ut iter se cognoscerēt quo scelus magnū cōsequerēt. Sinistro numie: p. sinistri numinis.

Mutua conspicuos habuerūt lumina uultus.
Et fratres natosq; suos uidere patresq;
Depresum est ciuile nefas: tenuere parumper
Ora metu: tantum nutu motoque salutant
Ense suos: mox ut stimulis maioribus ardens
Rupit amor leges: audet transcendere bellū
Miles: in amplexus effusas tendere palmas
Hospitis ille ciet nomen: uocat ille propinq;
Admonet hūc studiis consors puerilibus aetas.
Nec romanus erat: q̄ non cognouerat hostem
Arma rigāt lachymis: singultibus oscula rūpūt.
Et quamuis nullo maculatus sanguine miles
Qua potuit fecisse timet: qd pectora pulsas
Quid uesane gemis: fletus qd fūdis inanes
Nec te sponte tua sceleri parere fateris
Vsq; adeo ne times: quē tu acis ipse timēdū
Classica dent bellū: sauos tu negligē cantus
Signa ferant: cessā: iam iam ciuilis herinnys
Concider: & caesar generum priuatus amabit.
Nunc ades aeterno complectens omnia nexu
Orerum mixtiq; salus concordia mundi:
Et sacer orbis amor: magnū nūc saecula nostra
Venturi discrimen habent: periēre latebrā
Tot scelerum: populo uinia est erepta nocēti
Agnouere suos: proh numine fata sinistro

LIBER .IIII.

Exigua requie, i. paruo interuallo posito quo inter se cognouerunt. Tantas clades: concordia hoc fecit: ut futura clades maior sit: & interuallo non ignoscenda. Pax erat: redit ad propositū post iuocatam concordia.

Et miles castris: nam caesariani milites in castris Petreii & Petreii milites i castris Caesaris pmixti erāt. Errabat: q̄a iter eos iā nouū foedus cōpositū erat. Libamina baccho: q̄a mos erat antiq̄s anteq̄ biberēt exigū uini i ignē ifundere: & id baccho libare dicebant. a gr̄co ἑλαιοβιβαν, libamen a λειβω fundo. Ita id uinum quasi pri mitias dicebant. Libamina, s. instituunt. Graminei: ex herba icensi: uel i gramine constituti. Foci: dicunt lo ci ubi ignis seruatur a fouendo. Iunctoq̄ cu. i. eodem lecto dormientes inter se confabulantur de bellis in ter se gestis. Extrahit. idest producit. Insomnes no. Quia uigilabant dulcedine amoris confabulantes.

Exigua requie tantas augmentia clades.
Pax erat: & castris miles permixtus utrisq̄
Errabat: duro concordēs cespitē mensas
Instituunt: & permixto libamina baccho.
Graminei luxere fociniunctoq̄ cubili
Extrahit insomnes bellorum fabula noctes:
Quo primū steterint cāpo: qua lācea dextra
Exierit: dum quā gesserunt fortia iactant:
Et dū multa negant: quod solū fata petebant
Est miseris renouata fides: atq̄ omne futurū
Cruit amore nefas: nā postquā foedera pacis
Cognita petreio seque & sua tradita uenum
Castra uidet: famulas scelerata ad praelia de
Excitat: atq̄ hostes turba stipato iermes xtras
Præcipitat castris: iunctosq̄ amplexibus ense
Separat: & multo distubatur sanguine pacem.
Addidit ira ferox moturas praelia uoces.
Immemor o patriæ: signorum oblite tuorum:
Non potes hoc causā miles præstare senatus
Assertor uicto redeas ut caesare: certe
Ut uincare potes: dum ferrum incertaq̄ fata
Quicq̄ fluat multo nō deerit uulnere sāguis:
Ibitis ad dominum: damnataq̄ signa feretis:
Utq̄ habeat famulos nullo discrimine caesar
Exorandus erit: ducibus quoq̄ uita petēda ē.
Nunq̄ nostra salus pretiū mercesq̄ nefandæ
Proditionis erit. non hoc ciuilia bella
Ut uiuamus agūt: trahimur sub nomie pacis.

terāt nō possumus uincere: ergo satius ē ut concordia & pacē agamus: respondet si uincere non potes: mori potes: ergo satius est ut liber moriaris: q̄ seruus uiuas. Causæ: idest qui meliorem causam secutus pro rep. ar ma sumpseris. Assertor. i. uidex libertatis. Ut uincat: nō potes hoc facere: q̄a inferiores uiribus: moriaris liber tate potius q̄ in seruitute uiuas. Incerta fata: scilicet nō deerunt nobis: quia in dubio adhuc est pugna uter ui ctor futurus sit. Ibitis ad dominum: ut seruiatis: cum liberi esse possitis. Feretis: sustinebitis. Damnata si gna. i. Caesaris: q̄ semel damnastis: tunc cum Pōpeii signa ptulisti. q. d. nō debetis seruire. Utq̄ habeat flu. pul chrum est iquit exorare Caesarem: ut uos uelit in seruitutem recipere. Nullo discrimine. i. certamie hoc est. Incruento Marte. Ducibus quoq̄ uita: si diis placet hoc pacto cū Caesare conuenietis: ut uos accipiat: & no bis ducibus uitā donet: sed nō patiemur hoc. Pretiū mer. i. nunq̄ pascicemur pro libertate seruitutē. Non hoc. c. b. nō itelligitis qd Ca. agat: & milites suū. nō. n. hoc facit ut uiuamus: sed sub obtētu pacis seruitutē dabit si ei parei uoluerimus. Pretiū mer. arguit a pte honesti. i. fortitudinis q̄a uiri fortis ē gloriose mori: potius q̄ turpiter uiuere. Non ca. gētes: sēsus ē si hoies seruire possēt bella nulla gererēt: sed libertatis cupido facit ut hoies uelit alii aliis eē supiores. Est at argumētū a cōparatiōe: nā i locis argumētōz cōtief a pi: a simili: a maio ri: & minori: & a cōparatiōe. i. cū cōparat res rei: q̄rit. n. utq̄ libertas antepōnda sit paci: an pax libertati. Si be. li. i. si hoies æquo aīo seruire possent i pace: nulla bellorum cā prorsus esset: ordo tendit ad eum locum: si be ne libertas unquam daretur p pace. Gentes non er. ca. idest non quærent ferrum: quo arma fabricarent.

PHARSALIAE

Calibes: populi sunt in ponto iuxta paphlagoniam apud quos optimū ferrum inuenitur. Vir. At calybes nudi ferrum. Hos. n. ferri copia ut inquit Strabo: illustres fecit: apud calybes pharnatia sita est imari habens pelagum. Mydū copiam in terra uero sunt metalla: nunc ferri: prius etiā argenti iminent montes metallis plēi ac syluis. Nulli ual. opi. mu. nec etiā moenia aedificarent: quibus se ab hostibus defenderēt. Fugiete me. quia metallū iteri us fugere uidet: & hoies illud hūmāo labore effodiūt. Nec soni. nec bella terrestria eēt: nec maritima. Turrigeras carinas: quia turratae sunt carinae: quibus bella gerunt. Si bene libertas. i. si pax libertati esset antepōnda.

Hostes. nē. meos: ab honesti parte arguit: a iustitia: a pte iustitiae quā ueritatē Ci. appellat: nā ueritatis fides ē custos: fidē dictā eē uolunt Stoici: q. fiat qd dictum est: arguit ergo a iustitia: uidelicet debere eos seruare fidē datā Pompeio: quia deīde sunt ipis ducibus obligati. Arguit et a minori ad maius: nam si hostes caesa riat q. deteriorē cām sequunt: ipi quoq. arma sumpserunt: ut unus caesar regnet: tamen milites fidē illi seruāt: q. to magis uos eā seruare debetis: q. nō p. unius imperio: sed p. libertate: p. rep. p. senatu populoq. ro. arma sumpseritis? Sacramēta tenēt: nā et si iusiurādū p. stiterūt: ut p. unius domū pugnaret: tamen fidē datā seruāt. Sceleri nē. s. Caesaris. Quod p. cā pu. aequa: p. ciuitate: p. libertate: p. legibus: atq. iudiciis defendendis. Et ueriā spare li. uos tandē meliores estis q. Caesaris milites: a quibus etiam ueniā spare potestis: & caesar q. arma cōtra illū sumpseritis: cū uos honestiorē cām defēdatis: immo caesar a uobis: ueniā petere deberet.

Proh dira pudoris fœdera: nunc in conuestione erūpit. Pudoris: nō aduertitis quātum dedecus admittatis q. parati estis cōtra maiestatem uestri impatoris Pompeii fidē iungere cū Caesare: ut ab eo (si diis placeat) ueniā petatis quod indignum ē aetate: fortuna: honore: & maximis meritis: quibus uos & rem publicā sibi obligauit. Dira. i. saeva fœdera: quae uos instituitis. Nūc toto fatore: nūc apostrophat ad Pompeiū: o Pompei quo nā redacti sūt milites tui uidet: q. p. dignitate tua totū orbē in bella cōcitas: arma sumis p. libertate: aduersus Caesarem: & milites tui parāt turpiter a Caesare impetrare salutem quod indignum est. Fatorum. i. tuarum rerum quae hic gerunt. Paras acies: paras totum orbē ad arma cōcitare p. libertate.

Cum forsā fœdere nostro: cū iā nos milites tui (se enim cum illis cōmemorat) pasciscemur salutem tuā a Caesare. Sic fatus: concludit nunc quō se habuerit milites audita oratiōe Petreii deposita. n. pietate: oēs in belli amorem restituti sunt. Sic ubi desuetā: p. similitudinem ostēdit quō redierit in pristinum furorē: quemadmodum inquit custos & magister leonum: q. eos in cauea seruat: ita plerūq. subigit: ut incipiant paulatim mansuescere & hoies imperia pati: sed si forte sanguinem gustauerint: statim naturae suae recordantur: & in furorē naturalem redeūt. Desuetā syluis. i. relictis syluis diu in caueis custoditae fuerunt. Mansuere. i. mansuefactae sunt ferae longitudine tēporis. Vultus po. mi. quia non solū re ipsa mansueuerunt: sed et specie & habuit mansuetudinē quandam induisse uidet. Atq. hoīem. i. imperia hominis. In torrida ora: q. diu sanguine sicca fuerunt. Admonitae. s. gustato sanguine. Feruet: incenditur. Trepidō magistro: quia magister trepidare incipit ubi uidet irasci leonem. Itur in omne nefas: postquam semel concitati sunt urbis & oratione Petreii milites: ruunt in oē scelus. Et quae for. deorum: sensus est: si fortuito inter se pugnant ignari: tolerabilis illa pugna fuisset: & quicquid discordiae gestū atq. admissum esset: diis ascribendū uidet. Tulisset: excusasset. Cæca nocte: ignorātia occulta: quia ignorabāt parentes filios suos. Inuidia for. de. quia omne nefas diis ascribendū esset: q. uoluissent ut māus inter se consererent. Fides. i. certitudo: quia certi erant contra suos sumpsisse bellum & ferrum. uel fides quā iurati erant petreio. Monstra: scelera monstris simillima. Inter mēsas iter ipsas epulas: ubi paulo atē iter se cōplexi fuerāt cædes perpetratae sūt. Cædūt: uulnerāt. Et quis prior: & quāquā primo quidem inuiti uulnerauerunt suos: & cum gemitu: tamen postquam semel dextra sanguine corrupta fuit: id multo etia crudelius fecere. Dum feriunt: interpugnandū. Primo: in principio pugnae. Ut dextra iusti. quia iter strepitus armorū iusticia & leges non audiuntur. Odere suos: odium concepe contra suos. Aiosq. la. quia contremiscebant dextra & uulnerabat: sed uulnerado confirmabatur animus & dextra.

Non calybem gentes penitus fugiete metallo
Eruerent: nulli uallarent oppida muri.
Non sonipes in bella ferox: non iret in æquor
Turrigeras classis pelago sparsura carinas:
Si bene libertas unquam pro pace daretur.
Hostes nempe meos scelcri iurata nefando
Sacramenta tenent: at uobis uilior hoc est
Vestra fides: q. pro causa pugnantibus æqua
Et ueniā sperare licet. proh dira pudoris
Fœdara: nunc toto fatorum ignarus in orbe
Magne paras acies: mundi q. extrema tenētes
Sollicitas reges: cum forsā fœdere nostro
Iam tibi sit promissa salus: sic fatus & omnes
Concussit mētes: scelerumq. reduxit amorem
Sic ubi desuetā syluis in carcere clauso
Mansueuere ferae. & uultus posuere minaces:
Atq. hominem didicere pati: si torrida paruus
Venit in ora cruor: redeūt rabie q. furorq.
Admonitae tument gustato sanguine fauces.
Feruēt: & a trepido uix abstinēt ora magistro.
Itur in omne nefas: & quae fortuna deorum
Inuidia cæca bellorum nocte tulisset:
Fecit monstra fides: inter mensaq. torosque
Quae modo cōplexu fouerūt pectora: cædūt
Et quamuis primo ferrū strinxere gemētes:
Ut dextra iusti gladius dissuasor adhæsit:
Dum feriunt odere suos: animosq. labantes

LIBER .III.

Feruent tumultu. i. contremiscunt: quia oīa perturbata erant. Rapiuntur col. pa. & filii obruncabant pa-
rētes & capita illorū ante duces statuebāt: ne scelus occultū fuisset. Occultū pereat. i. sine fructu: quia si ignora-
retur scelus sine fructu periret. Mōstra: cādē parentū mōstra appellat. In faciem: ante oculos ducū. Tu cæ-
sar quīs: dicit poeta: quam in partē Cæsar acceperit hoc: q. ex suis militibus multi occisi fuissent in partē melio-
rē acceperit: q. iuste nunc Cæsar arma sumere uidebatur: postq. lemel milites in ipsa pacis compositione occisi
fuerint. Tu cæ. nūc demū agnoscis fauere tibi deos: q. ē data tibi occasio arma iuste cōtra hostes sumere. Su-
peros: idest deorum fauorem. Neque enim tibi ma-
ior fo. quia nec maior felicitas fuit tibi cum Pompe-
ium in campis philipicis profligasti. q. d. nunc demū
data est tibi pugnandi iusta causa. Phocidos. m. quā
phocenses graci edificarūt: & quā maritima pugna
uicisti. Phario: i. aequore ægyptio: nā pharus īsula ē
ægypti q. turri hēt multis tabularis: ut refert Stra. ex
cellā: & albo lapide mirifice structā: eodē noīe quo ī-
sula. eam Softratus Gnidius regū amicus posuit ob
nauigatiū salutē: ut epigrāma declarat: Softratus gni-
dus Dexiphani filius: diis seruatoribus pro nauigā-
tibus: nā cū ora ex utraq. parte importuosa & humi-
lis esset: signum aliquod necessarium fuit: altū & cla-
rum: quo nauigātes ad portus ingressum dirigerēt.
Hoc liquidem: reddit rationem quare cæsar plus
lætitiæ habuerit ex hac cāde: quæ in castris facta est
Petreii q. ex omibus uictoriis: quas uel antea uel
post consecutus fuerat: Dicit enim hoc ideo illud
consecutum esse Cæsarem: ut iuste uideatur bellū
gerere: quam occasione nullis antea bellis habuerat
Causā melioris: in hoc uno uidebis honestiorem
belli cām habuisse. Polluta: nefāda. Petreius & Afra-
nius postquā tantā cādē ī castris commisserūt: & ho-
stes qui concordēs esse cōeperant: cum suis e castris
eiecissent: non ausi sunt milites ī castris tenere: quæ
Cæsari coniuncta essent: ergo statuere itē. ilderdā re-
dire unde discesserāt. Polluta ag. q. manus cōmacu-
lauerāt sanguine suorū. Iunctis: propinquis castris
scilicet hostiū metuētes: ne rursus de concordia age-
rent. Intendere: idest direxerunt. Cāpos. e. sed Cæ.
ubi sensit quid facere pararet hostes: equites misit: q.
oēs aditus occuparent: ne qua hostes transire possēt.
Eques: pro equitatu posuit. Obuius: occurrens ho-
stibus ilderdā petentibus. Siccis collibus: ubi nihil
oīno nasceret qd ad sustentandos equos uel homi-
nes ptingeret. Tunc inopes: ubi Cæsar uidit hostes ī
collē se recepisse: ubi nec aquæ nec pabuli facultas ef-
set cōtruit eos ibi obsidere: & oēs descēsus claudere ne ad aquā descenderent. Prærupta fossa: idest in ingen-
ti: alta simul & lata. Nec castra pati. i. auct prohibere hostes: ne uallū ducāt ad aq. uel certe brachiū: ut ab un-
dis exclusi in deditiōē uenire cogāt. Brachia. i. castro. Circū. i. som. idest omnino pati nō uult ut uallū d.
ducant de mōte ī fōtes: in brachiorū modū. Ut loc. u. sed ubi Petreius & Afranius cū militibus suis uidere
se pati famē: ut sibi in illis collibus moriēdū esset: tunc ex metu in iram cōuersi sūt. Loeti: mortis propter fa-
mē. Miles non: primo qdē mactauere iumenta & equos ut eorum carnibus uelceretur. Non utile auxi-
lium: idest quibus uti non poterant: nam in obsidione equi augent inopiā & nullum sui usum præbēt. Clau-
sis: obsessis. Damnare fugam: idest pœnituit fugæ: quam antea intenderat ad ilderdā quia uidelicet uidit
hac ratione non posse se ab hostibus liberare: ergo quod fugiēdo obtinere nequiuerat: id nunc audendo face-
re tentauit. Spe posita: scilicet salutis comparandæ in fuga. Casurus in hostes: desperatione quadam mori-
turus fertur in hostes. Ut effuso: at uero Cæsar belli peritissimus: ut uidit illos ipsa desperatione fortiores fa-
ctos esse iussit militibus suis: ut interea arma cōtinerent: donec furor ille torpesceret: nec enim uidebat cū ho-
stibus posse conferre pugnā sine maximo militū suorū damno. Vnde Vir. Vna salus uictis nullā sperare salutē.
Decurere: descendere e collibus. Effuso passu: inordinate quemadmodū desperati. Deuotos: morti destina-
tos. Tene tela: idest contine. ne cum furētī hoste pugnaueris nam magno tibi uictoria constabit. Subtrahe. i.
ab hoste currenti remoue ferrum. Non ullo: nolo sanguinem militū effundere: sed incruentam ex his ui-
ctoriā parere. Vincitur haud gratis. i. is qui eo animo lacerat hostē ad pugnā: ut mori uelit non sine magno
damno uincit. Iugulo. i. morte ipsa q. paratus est iugulari & mori. Haud gra. i. sine magna iactura & dāno.

Confirmant ictu: feruent iam castra tumultu.
Et scelerum turba rapiuntur colla paretum:
Ac uelut occultū pereat scelus omnia mōstra
In faciem posuere ducum: iuuat esse nocentes.
Tu cæsar quamuis spoliatus milite multo
Agnoscis supos: neq. enim tibi maior ī armis
Aemathiis fortuna fuit: nec phocidos undis
Massiliæ phario nec tantum est æquor gestū.
Hoc siquidem solo ciuili crimine belli
Dux causæ melioris eris: polluta nefanda
Agmina cæde duces iūctis committere castris
Non audent: altaq. ad mœnia rursus ilderdæ
Intedere fugam campos eques obuius omnes
Abstulit: & siccis inclusit colibus hostem.
Tunc inopes undæ prærupta cingere fossa
Cæsar auct: nec castra pati contingere ripas:
Aut circum largos curuari brachia fontes.
Ut loeti uidere uiam conuersus in iram
Præcipitem timor est: miles non utile clausis
Auxilium mactauit equos: rādemq. coactus
Spe posita damnare fugam: casurus ī hostem
Fertur: ut effuso cæsar decurrere passu
Vidit: & ad certam deuotos tendere mortem:
Tela tene iam miles ait: ferrumq. ruenti
Subtrahe: nō ullo cōstet mihi sanguine bellū.
Vincitur haud gratis iugulo q. puocat hostē:

PHARSALIAE

En sibi uilis adest: hæc dicens Cæsar ostendit militibus suis furorem hostium: nunquid uidetis quomodo ipsi mortem suam contempserunt: quis sperare posset uictoriam: sine magno sanguine? En sibi uilis: quia se hostis contempsit desperatione quadam. Inuisa luce: quia uitam quoque oderunt hac obsidione coacti. Non sentiet ictus: adeo obstinata est. Incumbet gladiis: nostris: quia miles moriturus fertur in hostem. Deserarat hic feruor: antequam manum cum hoste conseratis: finite interea ut deseruecat ira: furor: ifania: qua mori cupiunt: uiuere enim cum desiderant: tunc manum conferere poteritis. Perdant uelle mori: idest postponant cupiditatem mortis. Sic deflagrare: sicuti instituerat Cæsar: ita etiam fecit: nam abstinuit a pugna milites suos per totum diem. Deflagrare: idest deferuere & tepescere. Incassum: quia non est data facultas pugnandi. Inde ubi: sicuti animo conceperat Cæsar: ita & euenit: nam sublata pugnandi copia sensim calor ille & ira feruens extincta est. Saucia maior: per similitudinem ostendit quomodo sensim ira defecit in hostibus: quemadmodum iquit aliquis saucius fuerit: dum adhuc calor inest ipso uulnere fortior est: & dolore uehementior: sed si uictor qui eum uulnerauit telum abstineret: donec sanguis exeat: & paulatim exhausto sanguine deficiat: tunc ille sine ullo labore uincitur. Maiores: quia dolor ipse facit eos maiores & fortiores. Dolor est: quia cum saucius est aliquis in principio uulneris dolor incitat illum. Mobile neruis: quia dum membra calida sunt: facile moueri possit & quo uelint facile gladium & tella uiurare. Conamen: quia quocumque conati fuerint uiurare tela: facile cedunt membra. Stat uictor: interea dum ille nimio dolore percitus pugnaturus est: & uictor se ab eo continuo: facile superabitur. Conscius ensis adacti: idest transfixe pectus illi: & non diutius duraturum esse. Tenuitque manus: sua pugna. Frigidus artus: quia paulatim sanguis egreditur & frigus succedit: quo membra omnia uno tempore frigescent. Rigens: frigescentes. Astrinxit uulnera: quia uulnera clauduntur cum id est sanguis exierit. Iamque ino: dicit milites cum deposita ira in castris rediissent: coepisse non solum rastris & ligonibus: sed gladiis suis terram effodere: ut quoquo modo possent: uenam aquarum inuenirent: sed cum usque ad profundum montis descendissent: nec minima pars aquae inuenta esset: cogebantur glebas comprimere manibus: ut uel gutta aquae in os caderet: rorem etiam colligebant ex frondibus: & sicubi forte aqua putrefacta esset eo decurrebant omnes: tanquam suauem potum hausturi. Abstrusa: idest occulta. Rastris: nam huiusmodi instrumenta etiam milites portabant cum foueam facere uellent: semper enim fossa & uallo castra cingebant. rastra a radenda terra dicta sunt. Puteusque caua: dicit fecisse foueam quadam: quae usque ad profunditatem collium perueniat & in planum & uallē descendebat: tamen nihil aquae apparuit. Premis: fodis. Fastigia: idest profunditatem. fastigium significationem habet contrariam: nam significat culmiam: ut Vir. Et summi fastigia tecti: significat etiam profunditatem: ut idem in Ge. Forsitā & scrobibus quae sint fastigia quas. Non se tam penitus: maiori quidem diligentia & labore rimati sunt uiscera terrae: ut aquam inuenirent quam si aurum & argentum quaesiuissent. Penitus: interiorius: idest in ipsius terrae uiscera. Relicta luce: idest relicto caelo & die. Assyrii scrutator palmarum: quia in uisceribus terrae cum diu multumque uersas pallores quemdam contrahit. Assyrii: quia in oriente frequentius uenae oriuntur auri: nam gariel ex auro & argento multa habet uasa: ut refert Strabo. lectos: tripodas: crateras cum operculis: domosque sumptuosas: nam & portae & parietes & tecta ex ebore: auro: argento: lapidibusque incrustatis sunt distincta. Sunt & prope hos alii: apud quos aurum effodit: magnitudinem minima sanctae: mediana: mesophilis: maxima nucis: has auri glebulas perforantes cum lapillis pellucidis: alternis positis: armillas faciunt inserto filo & collo manibusque circumponunt: uidentur id aurum uicinis utilitatis: aeris triplo: argenti duplo: tum propter operam iustitiam: tum propter inopiam eorum quae contra accipiuntur: quorum usus magis est ad uitam. Assyria regio in oriente ubi regnauit ninus quam esse auri fertilissimam legimus. Non tamen: quamuis in profunditate terrae rimati fuerint: tamen nunquam apparuit unda. Percussio: idest aperto. Pumex: lapis est caernosus. Antra nec exiguo: sed nec paruam quidem: aut ullam inde stilliculam emisserunt. Stillant sudantia: idest minutatim guttas emittunt. Impulsa: scilicet scaturiente aqua.

En sibi uilis adest inuisa luce iuuentus
Iam damno peritura meo: non sentiet ictus
Incumbens gladiis: gaudebit sanguine fuso.
Deserat hic feruor metes: cadat ipetus amens:
Perdant uelle mori sic deflagrare minaces.
Incassum & uetito passus languescere bello.
Substituit mersa dum nox sua lumina phoebo
Inde ubi nulla data est miscendi copia martis
Paulatim cadit ira ferox: mentesque tepescunt.
Saucia maiores animos ut pectora gestant:
Dum dolor est ictusque recens & nobile neruis:
Conamen calidus praebet cruor: ossaque nodum
Adduxere cutem: si conscius ensis adacti
Stat uictor: tenuitque manus tum frigidus artus
Alligat atque animum subdicto robore torpor.
Postquam sicca rigens astinxit uulnera sanguis:
Iamque inopes undae primum tellure refossa
Occultos latices abstrusaque flumina quaerunt.
Nec solum rastris purisque ligonibus arua
Sed gladiis fodere suis: puteusque cauari
Montis ad irrigui premitur fastigia campi.
Non se tam penitus tam longe luce relicta
Merferit assyrii seruator pallidus auri.
Non tamen aut tectis sonuerunt cursibus amnes.
Haud micuere noui percussio pumice fontes
Antra neque exiguo stillant sudantia rore
Haud impulsa leui turbatur glare a uenas:

LIBER .III.

Tunc exhausta: & cū diu in uisceribus terræ scrutati essent undas: nec ullo mō iuenire possent: tandē extra
 Et sunt ad auras: quasi ex ipsis iheris emerferint. Exhausta: effœta & multo labore defatigata. Sup. i. supra
 terrā. Metallis: idest inquisitionibus a græco uet αλλας: scrutor: & inquiror: nā metallū ē quicqd inquiri
 non. n. quæsiuerāt metalla: sed aquas. Sudore: idest labore a pcedenti id qd sequitur. Extrahitur: supra auras
 deducitur. Quoq; minus: non modo non profuit querere aquā: quia nihil iuenerūt: sed etiā nocuit: quia dū
 fatigatur: aucta est sitis. Corpora sustentat: abstinebāt etiam se a cibo: quia fames uidebat q̄ si leuamen sitis

Tunc exhausta super multo sudore iuuentus
 Extrahitur: duris silicum lassata metallis.

Quoq; minus possent siccos tolerar uapores

Quæsitæ fecistis aquæ: nec languida fessi

Corpora sustentant epulis: mensasq; perosi

Auxilium fecere famem: si mollius aruum

Prodidit humorē: piques maūs utraq; glebas

Exprimit ora super: nigro si turbida limo

Colluues immota iacet: cadit oīs in haustus

Certatim obscenos miles: moriensq; recepit

Quas nollet uicturus aquas: rituq; ferarum

Distentas siccant pecudes: & lacte negato

Sordidus exhausto sorbetur ab ubere sanguis.

Tūc herbas frondesq; terunt: & rore madētes

Distringunt ramos: & siquos plamite crudo

Arboris aut tenera succos pressere medulla.

O fortunati fugiens quos barbarus hostis

Fontibus immixto strauit per rura ueneno.

Hos licet in fluuios saniem tabemq; ferarum

Pallida dictæis cæsar nascentia saxis

Infundas aconita palam romana iuuentus

Non despecta bibet: torrent uiscera flamma:

Oraq; sicca rigent sequamosis aspera linguis:

Iam marcent uenæ: nulloq; humore rigatus

Aeris alternos angustat pulmo meatus.

Rescissoq; nocent suspiria dura palato.

Pandunt ora siti: nocturnumq; aera captant.

Expectāt imbres: quoq; modo cūcta natabāt

Impulsu: & siccis uultus in nubibus hærent.

Quoq; magis miseros undæ ieiunia soluant.

est qui reciprocum spiritum trahit: dicit ergo deficiente humore pulmonem strinxisse meatus: ut iam neca-
 rentur nonnulli: & nimia siti: semianimes rederentur. Meatus alternos: idest reciprocus: quia accipit spiri-
 tū & reddit pulmo: nihil aliud uita hominis est nisi. reciprocus spiritus aeris. Longa: ab imo usq; pectoris an-
 helitū trahebāt. Resciso: profciso. Pandūt ora siti: ut uel aere lenirēt calorē & ardoris uim. Nocturnū aera:
 qa humidus ē. Virgili. Noctis lētus nō deficit humor. Cūcta natabāt: paulo ante oīa erāt multitudine ibri-
 um plena aquis: nūc at arida terra facta erat: & ibres quos antea inuisos habuerāt nunc expectāt. Quoq; ma-
 miseros: aliud addit quod plurimū ualebat ad augendā sitis grauitatē: qa uidelicet nō i regione positi erāt: q̄
 naturaliter arida esset: sed i medio fluuiorū positi siti ardebant: nā si regio penuria aquæ laborasset: tolerabili-
 us uideri potuisset: nunc cum undiq; aquæ fluerent: in mediis undis sitiebāt. Ieiunia undæ: penuria aquæ.
 Soluant: idest cruciet illos. Meroē insulā: meroe insula ē quā nilus i medio sui facit: & calidas emittit aq̄s. In
 fluunt enim: ut refert Strabo duo flumina e lacubus quibusdam ab oriente delata & meroem ingentem insu-
 lam cōplectuntur: quoq; alteq; dicit astaboras ad orientale latus fluens: Alteq; Astapus quod non nulli Asto-
 sabam uocant: supra Astaboræ & nili concursus: meroem urbem esse eodem nomine quo insulam.

cibus enim inducit sitim. Si molibus aruum: quæ-
 rebant si alicubi esset molior terra: & glebam auulsā
 manibus comprimebant: si qua gutta exprimi pos-
 set. Pingues: humiditas. Nigro si. t. sicubi forte pisci-
 na putrida cōgesta esset oēs eo se cōferebant: ut aquā
 etiā putridā & grauiter olētē haurirēt. Nigro li. idest
 fœtenti. Colluues: idest permixtio aquæ cum ter-
 ra. Immota: stabilis: ideo & putrida. Moriensq; re-
 cepit: & moriēdo haurit aquas quas si cōditio uitæ
 fieret non haurirēt: ut si diceret aliquis. Tu uiuere
 potes: si hanc aquā bibis: ille recusasset: nunc certus
 mortis eam bibebat. Nolet: scilicet accipere. Ri-
 tuq; ferarū: pecudes erant in exercitu. Has ore lacte-
 bant: usq; adeo etiam ut cum lac deficeret sanguinē
 exprimerēt & haurirēt. Distentas: plenas. Tunc her-
 bas: omnia inquirebant unde humorem aliquē hau-
 rire possent: nam herbas & frondes terebant: ut inde
 succum aliquem ebiberent: aut etiā matutinum ro-
 rem de frondibus coligebant. Destringunt: frangūt
 & decutiunt. Palmite: qui nondum in duritiem li-
 gni conuersus sit. Crudo: uiridi. O fortunati fugi-
 nūc per comparationē dicit fortunatos fuisse illos: q̄
 bus potestas data ē bibendi uenenatos fontes Mithri-
 dates dum persequentē Pompeiū fugeret: quacun-
 que iret fontes ueneno inficebat: ideo fortunatos il-
 los uocat quibus data est potestas hauriendi aquas:
 quāuis ueneno infectas: comparatione istorū qui sic
 mori cogeant. Hos licet i. f. o. Cæsar inquit: ut scias
 quantum isti mortē non timent: si bibentibus ipsis
 aq̄s ueneno ifeceris: illis quāuis sciant se ueneno mo-
 rituros: tamen bibere non dubitabunt. Non dece-
 pta: quia uidentibus ipsis hoc feceris. Flu. scilicet si-
 corim & cingam. Tabem: corpora putrida ferarū.

Aconitū: herba ē uenenata: quam poetæ fingūt ex
 spuma cerberi natā esse: cū illū ab inferis traxit Her-
 cules q̄ quia in cautibus nascitur dicit απο τοσ ακο-
 πης idest a caute. Plinius quamuis ab acone portu ab
 aliis deducatur. Dictæis: cretensibus species pro ge-
 nere. Torrentur: nec mirum quia diuturna siti ar-
 debant. Squamosis aspera linguis: quia arida lingua
 erat in squammarum modum. Iam marcent ue-
 næ: euacuata sanguine. Nulloque humore: pulmo

PHARSALIAE

Sub axe: idest sub oriente & regione pusta. Nudi garamantes: quia nimio calore solis populi libyci nudi arare cogunt. Garamatū regio ultra gætuliā ē: & pariter cū illa progredit: unde carchedonii lapilli afferuntur. Inter stagnatē si iundatē eā regionē. Rapidū ibex: uelocē fluuiū: unde iberia dicta ē hispania: nā iberus amnis toti hispaniā nomē dedit (ut ait solinus). Spectat uicinos: quia augebat dolorē aquā proximam uidere: & eā haurire non posse. Iā domiti: cum diu oīa tentassent: si quo mō possent e māibus Cæsaris euadere: post quā oīa frustra fuerūt: tādē i cæsaris deditionē uenerūt. Pacisq: postq uidit nulla ratiōe nullisq: uiribus euadere posse: Afranius auctor fuit deditionis cū primū cōsiliū cū oī exercitū cōmunicasset: deinde ipse quā si publicus legatus totius exercitus ad cæsare proferētus orationē habuit. Cessere, s. necessitati. Domiti, i. subacti fame. Pacisq: petēdā: quia petreius concitauerat milites: iā de pace foedera agētes. Damnat: idest abiectis qbus se defendere nō poterat. Semianimes tur. qā pene siti cōsūpti erant milites. Seruat: nec tamē quāuis supplex ad pedes accessisset: maiestate i peratoriā deposuit. Stetit nō fracta: qā dignitate i peratoriā p se ferebat. Priorē fortunā: iter fortunā i peratoris. Nouos casus: qā nūc uictus erat: & i potestate uenerat cæsaris. Victi ducis: nō ignaui militis sed qualia uictū ducē decebāt. Securo: qsi sine cura salutis quia licet peteret ueniā: etsi nō cōcessisset Cæsar: tamen nō magnificiebat. Si me degeneri: cū stitutio cōiecturalis ē: cū qrit de facto & disputat: ut o Petrei & Afrani: sūpsistis arma cōtra me: qstio est imo nō sumpsimus: & probat p locos ipsius cōstitutionis: Primo captat beniuolētiā a persona sui: cū ostēdit se fortē eē q mori honeste potuerit: si opus fuerit a persona auditoris: cū ostēdit q de iudice spes semp fuerit: & cū res eoz sapiēter fortiter mansuete factas ostēdemus: & ita hoc loco a Cæsare beniuolētiā captat: quem fortē mansuerū ostēdit: ideo dignus est a quo ueniā petat. Si me dege. ecce quomō ostēdit se fortē q mori potuerit honeste nō turpiter uiuere: si opus fuerit. Degeneri: idest uili qui indignus esset: ut ab eo ueniā peteremus. Dextra fortis. i. uirtus q oppeterē potius. At nūc: a psona auditoris beniuolētiā captat: sed qā credimus o Cæsar te esse dignū q uitā dones (id. n. ante facere cōsueuisti) ideo supplices ad te uenimus. Nō ptis studiis: nūc descēdit ad cōstitutionē hoc mō sūpsisti arma cōtra me o Afrani: quomō uis ergo ignosci tibi? Imo nō sūpsit: qstio est: probatur unde proderit plurimū cōsiderare q facta sūt ante rē: i. re: & post rē: Ante rē: ubi fuerit antequam bellum gereretur: i. hispania cū i perio: quā prouiciā Senatus popululq: Romanus ei tradit antequam bellum ciuile conflaretur: nam si postquam bellum conflaretur arma sumpsisset: tunc culpandus esset. Consiliis inimica: quia non est demandata nobis prouincia contra te: quia nos denique inuenit bellum ciuile: nam antequam bellum ciuile moueretur: prouincia nobis cū i perio demādata est. Causa prior: idest populo romāo a quo huic prouiciā pfecti eramus. Nil fata morātur: in re: uidelicet cū uolumus probare per cōstitutionē cōiecturalē aliquid factū: & anteq factū fuit: aliquid ostēdimus factū, qd nō oportuit: aut nō factū quod oportuit: probat a cōiecturali: hoc modo. In prouincia tenēda fecisti aliquid qd nō oportuit: dici pōt nō fecimus: quia si prouiciā tenuissemus ultra quam necesse fuerit: dicere posses fuisse aliquid factum quod non oportuit: sed illam tenuimus quo ad fata concessere: ergo non fecimus quod non oportuit. Nil fata me: fecimus qd oportuit: imo nō fecimus quod non oportuit: non oportuit tenere nos prouinciam: postq oīa experti sumus: quā humana necessitas tolerare posset: sed postquā dii nobis contrarii fuerunt noluimus contra deoz uolūtātē prouinciam tenere. Tradimus hesperias: descendit a cōstitutione cōiecturali ad deliberationē: nam omnis peritio habet deliberationē: uidelicet eius a quo petimus cū eni petimus aliquid: is a quo petimus deliberat dare uelit an nō iō opus ē suasiōe: suasio oīs ē i deliberatione: deliberatio habet finē honestū & utilis quēadmodū peritio cū petimus aliqd debemus suadere a ptibus honesti: cum deliberamus aliquid: ab hisdem partibus suadere debemus: deliberatio habet finē utilitatis: utile est ut i deditionē accipias nos o cæsar: quoniā ex hac deditionē magnam utilitatem consequeris. Tradimus hesperias gentes: o Cæsar ueniā præstes: in tuam enim potestatem tradimus hispaniam & orientalem plagam aperimus. Aperimus eoas: idest orientales: Nam donec hispania occidentalis regio contra te esset: non securus inuaderes orientem ubi Pompeius erat. Securum: quia te securum damus: ut nihil a tergo hostile relinquamus. Post terga: scilicet occidentis. Nec cruor effusus: suadet a facili quia hanc uictoriam Cæsar incruentam consecutus est

Non super arentem meroē cancriq: sub axe
Quam nudi garamantes arant sed inter
Stagnatē sicorim: & rapidū deprænsus hibe
Spectat uicinos sitiens exercitus amnes.
Iam domiti cessere duces: pacisq: petendā
Auctor damnatis supplex afranus armis
Semianimes in castra trahēs hostilia turmas
Victoris stetit ante pedes: seruata precanti
Maestas non fracta malis: interq: priorem
Fortunam: casusq: no uos gerit omnia uicti:
Sed ducis & ueniā securo pectore poscit.
Si me degeneri strauissent fata sub hoste
Non deerat fortis rapiendo dextera leto.
At nunc causa mihi est orandā sola salutis
Dignum donanda cæsar te credere uita.
Non ptis studiis agimur: nec sūpsimus arma
Consiliis inimica tuis: nos deniq: bellum
Inuenit ciuile duces: causaq: priori
Dum potuit seruata fides: nil fata moramur:
Tradimus hesperias gentes: aperimus eoas:
Securumq: orbis patimur post terga relictis:
Nec cruor effusus campis tibi bella peregit:

Lassa
remur.
rogamus
bis: nec p
tur: a te q
Prostrat

Nec ferru
Quod u
Ocia des
Degereq
Agmina
Misceri
Captos
Hoc peti
Dixerat
Flectitu
Ut prin
Inculto
Incumb
Contin
Aera n
Arctau
Cedit a
Viscerib
Et uires
Luxurie
Et quæ
Ambiti
Discite
Et quan
Nobilis
Non au
Vita re

teris pro
q semp
tas hono
te: nunc
guo sust
facile pre
ribus ual
Diffusu
cōsule pp
propter u
rha mitt
cipua tan
abachos
colore: si
coloris p
culis qu
um est

LIBER .III.

Lassæ. s. pugnādo. Hoc hostibus unū: hoc solū ignosce q̄ incruetā uictoriā accipias: & ne tibi uiliores uideamur. Nec ma. pe. a possibili nā cū petimus aliqd ostēdere debemus id qd petimus p̄stari posse ab eo quem rogamus: q̄ tu facere potes o cæsar: uidelicet ut dimittas nos ab armis hac cōditiōe: ut posthac nō liceat nobis: nec pro te: nec cōtra te arma sumere: & tanq̄ emeritis militibus futuri tēporis stipēdia nobis dabis. Petūtur: a te quæ p̄stare potes. Ociades. i. nos ab armis dimittas. Inermem. i. depositis armis: & relicta militia. Prostrata ia. & putes aīo nos ad īternecionē: usq̄ occisos esse. Nec. n. felicibus armis: arguit a p̄tibus iustitiæ uidelicet a g̃ra g̃ra ē ut bene merētibus p̄miū def: & male merētibus p̄cna: q̄a infelices sumus p̄mia nos habere nō debemus. nec igit̄ debes nos exercitui tuo felici cōiūgere. Felicibus: q̄a cū nos īfelices sumus p̄ticipes uictoriæ tuæ nos eē nō decet. Turba hæc: q̄ tū p̄tinet ad exercitū nost̄: nost̄æ fortūæ satisfecimus: iō nihil nobis relictu ē qd bellū ciuile seq̄ uelimus. Fata pegit: quādo semel uicta ē. Vincere cō. i. postq̄ semel uicti sumus nolumus amplius uincere. Facilis. i. ad ignoscēdū. Vultuq̄ se. i. benignus: quia q̄litas uultus significat animi ītentionē. P̄cnaq̄ re. ut sint tāq̄ emeriti & uacationē habeant. Vt pri mū iustæ: postq̄ Cæsar facili ter cōsensit petitioni Petreii & Afranii: statim milites ubi facultas data ē ad aq̄æ flumina oēs sine ordine discurrūt. Iustæ pacis: q̄a iusta pax: erat q̄ iter ciues cōponebat. Incustoditos: sicut antea seruabant ab hoste. Incūbit: idest īstat nī mia siti laborās. Flumina turbat: quia multitudine militū turbabat unda. Continuu multis: dicit q̄ milites postq̄ semel facta ē bibendi facultas tā auide aquas hauerunt: ut seipsos suffocarent: nā multi ex iplis p̄ nimia auiditate bibēdi suffocati sūt. Continuu tractus: idest haustus aquarū sine ītermissione: q̄a auide nimis trahebāt. Arctauit: angustauit. Animas: desti uitam & spiritū. Feruida pestis: idest aq̄ auide hausta. Cedit: quīs aquæ superaret & abūderet: tamen faciri non poterant. Morbus egēs: idest uitium sitis ex inopia aquæ contractū. Robora neruis: postq̄ tādē sitim expleuerūt uires ī corpora redierunt. O prodiga rex luxuries: capta occasione poeta ī uehīf in eos: qui curiosi sunt ciborum & q̄ terra marisq̄ q̄rūt: unde delicatū aliquid habere possit: qd nō necessitati suæ conueniat: sed uoluptati satisfaciāt. O uos inquit qui adeo solliciti estis in inquirendis uariis ciborū generibus aduertite & cōsyderate quā paucis rebus humana uita possit esse cōtēta: hi enim recuperauerunt uires suas aqua & pane cōtēti. Luxuries: supflua rex abundantia. Prodiga. i. quæ rebus abundat.

Nec ferrum lassæq̄ manus: hoc hostibus unū
Quod uincas ignosce tuis: nec magna petūt
Ociades fessis: uitam patiaris inermes
Degere quam tribuis: campis prostrata iacere
Agmina nostra putes: nec enī fecilibus armis
Misceri damnata decet: partemq̄ triumphī
Captos ferre tui: turba hæc sua fata peregit.
Hoc petimus uictos ne tecum uincere cogas.
Dixerat. at cæsar facilis uultuq̄ serenus
Flectitur: atq̄ usum belli p̄cnamq̄ remittit.
Vt primum iustæ placuerunt fœdera pacis:
Incustoditos decurrit miles ad amnes:
Incumbit ripis: permissaq̄ flumina turbat
Continuus multis subitarum tractus aquarū
Aera non passus uacuis decurrere uentis
Arctauit clausitq̄ animam: nec feruida pestis
Cedit adhuc: sed morbus egēs iā gurgite plēis
Visceribus sibi poscit aq̄s: mox robora neruis
Et uires rediere uiris. o prodiga rerum
Luxuries nunquam paruo contenta paratu:
Et quæditorum pelago terraq̄ ciborum
Ambitiosa fames: & lautæ gloria mensæ.
Discite quam paruo liceat producere uitam:
Et quantum natura petat: non erigit ægros
Nobilis ignoto diffusus consule bacchus.
Non auro myrrhaq̄ bibunt: sed gurgite puro
Vita redit: satis est populis fluuiusq̄ ceresq̄:

teris prodigus dicit̄ a prodegere idest cōsumere & dī qui sua bona nequicquā cōsumit. Nunq̄ cōtēta: idest q̄ semp magno sumptu cibos & epulas parare soles. Ambitiosa: idest cupida: ambitus proprie dicit̄ cupiditas honoris: sed pro omni cupiditate aliquando ponitur. Paruo paratu: quæ nunquam faciri possis. Discite: nunc exemplo horum militū qui satis habuerunt aquam haurire & panem comedere. Paruo. i. quā exiguo sustentare possit humana hominis natura. Aegros: ægotantes. est argumetnum. si ægotātibus aqua facile proponentibus medicis satis erit ad recuperandā ualitudinē pristinam: quanto magis sufficiet corporibus ualidis? Nobilis bacchus: idest uinum pretiosum quod magno pretio cōparatur & aduectitium est. Diffusus ignoto cōsule: idest uetustum uinum: nam quanto uetustius est tanto ualidius: ideo dicit̄ ignoto cōsule p̄p̄ antiquitatem quia ro. tempora a consulibus dinumerabant: ergo cōsule ignoto idest cuius nomē propter uetustatem incognitum est. Non auro myrrhaq̄: idest non aureis poculis & mirrhinis bibebāt. Myrrhia mittuntur ab oriēte: ut refert Pli. Inueniuntur enim ibi in pluribus locis: nec īsignibus: parthici regni: p̄cipua tamen in carmania humorem putant sub terra calore densari amplitudine nunquam paruos excedūt abachos: crassitudine rara uasi potorio: splendor iis sine uiribus: nitorq̄ uenus quā splēdor. sed ī p̄tio uarietas colorū: subinde circūagētibus se maculis in purpurā cādorēq̄ & tertiū ex utroq̄: ignescere ueluti per trāsītū coloris purpura rubescere: aut lacte cādescere: sunt q̄ maxie in iis laudēt extremitates: & quosdā colorū rep̄cusos quales in celesti arcu spectantur his marulæ pingues placent. translucere quicquam aut pallere uitum est. Flu. idest aqua pro parte sui ponitur: ut restinguere fontibus ignes. Ceres: deam pro fruge posuit.

PHARSALIAE

Heu miseri: nunc in eos inuehit qui cupiditate bella gerunt: quos dicit miseros esse seu uincant: seu uincant si uicti fuerint: necesse est ut seruiant: si uicerint nunquam a bellis desinent: sed bella ex bellis sauiunt: cum alia semper appareant quod miseri sint ex hoc cognosci potest: quia depositis armis in extrema miseria constituti coeperunt esse & multo feliciores uictoribus suis. Tunc probat quod securi sint depositis armis milites cum antea armati in extrema miseria constituti essent: & tuti esse non poterant: nunc uero inermes securi sunt: quod e contrario uidetur. Victori: caesari. Tutus: quod nemo timebat. Innocuus: cui nemo noceret. Liber cum ante magnis curis

& sollicitudinibus agitabatur: cum mortis piculum ante oculos haberet. Spargitur: diuiditur. In oras suas: id est in patriam suam quia in suam quisque patriam redibat. O quantum donata: postquam depositis armis semel liberi fuerunt poenitentiam agebant se ipsos incusantes: quod sitim & aliarum rerum inopiam: tam diu perpessi fuissent.

O quantum: cum admiratione quadam legendum.

Pace potitos. potentes factos pacis quam consecuti erant: potitur aliquis cuiuspiam rei: qui potes factus est rei quam cupiebat. ut Virgi. Optata troes potuit arena. Tolerasse sitim: stultos se quodammodo fuisse intelligebant: & stultitiam suam damnabant: quod depositis armis potuisse ut omnia abunde consequi.

Rogasse bella deos: constructio latia. id est precibus petiisse a diis. Frustra: quia obtinere nequiuērunt. Nepe usis: ratione affert: quam obrem penituerit eos tanta cupiditate uictoriam a diis exoptasse quia intelligebant se nunc feliciores esse uictoribus: & quod a diis optabant ipsis damno: potius quam utilitati future hoc comparatione sui & hostium intelligebant. Videbant enim multa bella restare Caesari & militibus suis: ut unius belli finis: principium alterius esset: quauis etiam omnia Caesari prospere cederent: tamen opus esse longiore tempore antequam uictoria plene consequeretur. Dubia acies: id est incerta pugna. Tot in orbe labores: quia opus erat ut Pompeium terra marique persequerentur: quod magnis exercitibus terrestribus atque maritimis abundabat. Ut nunquam fortuna: & supposito: non concessio tamen: quod nunquam fortuna sit Caesari aduersa: tamen saepenumero gerenda sunt bella: ut magno labore uictoria constet. Ordo est: ut nunc

pendum est totiens: cruor est fundendus in omnes terras: & Caesar est sequendus per tot sua fata. Ut quis. Fortuna anceps: id est quae semper dubia & incerta esse solet euentibus. Vincendum totiens: quamuis omnia ex uoto Caesari succederent. In omnes terras: in omnes partes terrarum: in oriente: in occidente: in meridie: ubi Pompeius exercitus suos habebat. Caesar sequendus: necesse est ut Caesaris milites ipsum sequantur. Per fata: per fortunas: qui ubicunque in periculo est: uincat ne an uincatur. Felix qui potuit: comparatione caesaris atque suorum felix est qui scit iam ubi habitaturus sit: qui sequuntur Caesarem incerti sunt quas colonias habitaturi sint pro praemio uictoriae: milites enim uictores in colonias mittebantur more maiorum: dicit igitur uictos illos habitaturos patriam ubi geniti & educati sunt: at uero uictores milites caesaris adhuc nesciunt quam partem habitaturi sint. Nutante ruina: id est cum mundus omnibus ruinam minetur: nam cum esset imperium longe lateque porrectum & ferme omnem terrarum orbem comprehenderet motis ro. mouebatur uniuersus orbis.

Quo iaceat: in quo loco moriturus sit: & uicturus reliquam uitae suae tempus. Non praelia fessos: nam hi milites iam sunt securi bellog: & cum coniugibus ac liberis suis acturi sunt uitam & in suis tectis habitaturi: ubi geniti & educati fuerunt. Vocant fessos. id est dimissis armis & relicta militia. Somnos certos: quia non sunt solliciti de bello imminenti. Nati: recipiunt eos qui in patriam rediere ad suos. Rudes nati: infantes qui adhuc in cunabulis nutriunt. Sordida tecta: uilia & ideo pacifica quia raro discordia in humili tecto: sed in magnis principum aedibus discordia regnat. Sua terra: in qua nati sunt & educati. Deductos. id est in alienas colonias: inter municipium & colonias hoc interest: municipium dicitur oppidum illud cuius ciues donati sunt digniori ciuitate: & diuerso appellatur colonia: cum a digniori ciuitate mittuntur ad inferiorem recte ergo dicit hos milites felices: hoc etiam felicitatem suam auget: quod uidelicet non cogerentur relicta patria ubi nati sunt in alienas colonias deduci. Hoc quoque securis: hoc quoque accessit ad felicitatem eorum: quod securi sunt: & nullum onus metuebant: nullumque laborem militiae. Menti: id est a mente eorum: quod nil metuant: uterunque uicat: haud in magno discrimine ponuntur. Fortuna remisit: fortuna hoc addidit etiam ad felicitatem eorum: ut sine pauore sint: uter caesaris & Pompeii uincat. Oneris: nam magnum onus est pavor. Sollicitus: ab effectu: quod reddit homines sollicitos. Saluti auctor: quia caesar: cum paulo ante uenisset in potestate suam ipsis salutem donauit. Ille: Pompeius. Nullo uoto: quia non optant ut caesar magis Pompeius: aut e diuerso uincat.

Heu miseri qui bella gerunt. tunc arma reliquens Victori miles spoliato pectore tutus

Innocuusque suas curarum liber in urbes

Spargitur. o quantum donata pace potitos

Excussis nunquam ferrum uibrasse lacertis

Poenituit tolerasse sitim: frustra quoque negasse

Prospera bella deos: nempe usis Marte secundo

Tot dubiae restant acies: tot in orbe labores:

Ut nunquam fortuna labet successibus anceps

Vincendum totiens: terras fundendus in omnis

Est cruor: & caesar per tot sua fata sequendus.

Felix qui potuit mundi nutante ruina

Quo iaceat iam scire loco: non praelia fessos

Vlla uocat: certos non rumpunt classica somnos:

Iam coniunx nati quoque rudes: & sordida tecta

Et non deductos recipit sua terra colonos.

Hoc quoque securis oneris fortuna remisit

Sollicitus menti quod abest fauor: ille salutis

Est auctor: dux ille fuit: sic praelia soli

Felices nullo spectant ciuilia uoto.

Non ea
na fortuna
huic fortu
salonas: i
expugna
uoluit. S

Non ea
Cōstituti

Qua ma
Et tepid

Illic bell

Quos a
Claudit

Cautus a

Expugn

Pascend

Flaua ce

Miles: d

Castro

Ut prin

Et basil

Exquisi

Extend

Molibus

Nanque

Quaru

Ordin

re ubi ca

inquit ne

sed haec p

tissimo co

la: describ

to minus

orif. Seg

Miles: de

consump

herbam

redactu

manibu

ad fugar

naues ae

cer antiq

officiu

moles gr

ratem: de

cūtur ali

hanc rat

& a fron

ratu illi

nihil in

fos rem

uideri po

LIBER .III.

Non eadem bel. sicuti antea res oēs fortuna cæsari feliciter ex uoto cedebat: at nūc oīa ī iūidia mutata sunt: nā fortuna tācti cæsari fauebat: tamē aduersus eum non nihil sinistri ausa est. Non eadem: non sunt similis huic fortūa: quā ī hispania habuerat. In ptes cæsaris: qā nō nihil cæsaris ptribus aduersata ē. In: cōtra. Ferit salonas: ī illyrico littore & dalmatico ausa ē Cæsari aduersari. Salona: arum. ciuitas est dalmatiæ: quā Pollio expugnauit: & de ea speciosissimū triūphum egit: unde filiū suum de nomine captæ urbis saloninū appellari uoluit. Salona: imperiū dalmatag: fuit: hęc gens: ut refert Stra. annos cōpluris aduersus ro. bella gessit ca:

Non eadem belli totum fortuna per orbem
Cōstitit: in partes aliquid sed cæsaris ausa est:
Qua maris adriaci longas ferit unda salonas:
Et tepidū in moles zephyros excurrit iader,
Illic bellaci confusus gente curetum
Quos alit adriaco tellus circumflua ponto
Clauditur extrema residens antonius ora
Cautus ab incurſu bellis: si sola recedat
Expugnat quæ tuta fames: non pabula tellus
Pascendis summittit equis: non proferit ullā
Flaua ceres segetum: spoliabit gramine cāpū
Miles: & attonſo miseris iam dentibus aruo
Castrorum siccas de cespite uulserat herbas.
Vt primum aduersæ socios in littore terræ
Et basilū uidere ducē: noua furta per æquor
Exquilita fugæ: neque enim de more carinas
Extendūt: puppesq; leuant: sed firma gerēdis
Molibus in solito contextunt robora ductu:
Nanq; ratē uacuæ sustentant undiq; cuppæ.
Quarum porrectis series constricta cathenis
Ordinibus geminis obliquas excipit alnos:

re ubi castra posuerat. C. Antonius nā Dolobella in dalmatico posuerat. Cautus ab incurſu belli: prouiderat inquit ne q̄ parte hostes inuaderent: sed nō puiderat cōmeatibus. Si sola recedat: nō puiderat cōmeatibus: sed hęc pars magna illi & necessaria deerat: unde exercitus fame obsidebat. Tuta: scilicet loca etiam si in tutissimo constiteris: & nō suppedite nē alimenta necesse est ut sponte ī hostium potestatem uenias. Nō pabula: describit q̄ta iopia Antonius & milites sui laborarēt. iā. n. herbas cū radicibus euulserāt. Pascēdis eqs: multo minus nutriēdis hominibus. Proferit: pducit ab eo qd̄ pcedit id qd̄ psequi: nam priō feritur seges: deinde oris. Segetē: frugē: uel pōt eē hypallage: & segetē pro terra posuit. Virg. Quid faciat læ. se. Spoliabat gra. cā. Miles: deficientibus aliis rebus terrā quoq; ī usū suū milites colligebāt. Attonſo auro: more iumētōg: iā inqt consumptis herbis ad radices usq; tendebāt. Castrōg siccas: quia aggere castra circūdederāt & ex aggeribus herbam dentibus carpiērant. Vt primū: nunc describit quomodo res gesta fuerit: nā Antonius ad hāc inopiā redactus ubi Basilū uidit cum ratibus auxiliaribus uenisse: parauit se ad fugam: si quo modo posset furtim e manibus labi: quomodo autem fecerit poeta describit. Basilū: qui cū auxiliaribus uenerat nauibus. Fugæ: ad fugam. Neq; enim: declarat quia sibi rates non secūdū ritū fecerāt. Extendunt: producunt: non de more naues ædificant longas quas uulgo galleas uocant. Puppes leuant: idest leuiiores puppes faciūt. More: scilicet antiquo. Leuant: attollunt gerendis molibus. Rates: uulgo dicitur cum multa ligna inuicem connexa officium & usum nauis præbent. Firma robora: ualida ligna scilicet gerendis molibus idest ad sustentandas moles grauiiores. In solito ductu: idest tractu non solito: nunquam antea tale aliquid factum erat. Nanq; ratem: declarat quod dixit robora firma cuppæ: quia naues quas hic cuppas huius ponti uocant: scutellæ: dicitur alio loco idest ad similitudinem scutellæ uel cuppas has undiq; struxerant longo ordine cathenatas: q̄ hanc ratē sustinere uerbi cā: hic ratis erat: utrinque erant scutellæ siue cuppe: quæ sustinebant hanc ratem: & a fronte & a tergo nauigantes latebāt sub hac rate: & in ipsis cuppis tribus ordinibus nauigabāt: mouebat ratis illi admirabantur q̄re mouerēt: cū nullū uiderēt remū: sed hoc erat qā interius nauigabant. Vacuæ: quia nihil in his præter remiges uehebantur. Cathenis: quibus coniunctæ tenebantur. Obliquos alnos: trāsuer sos remos: materiā pro materia posuit. Geminis or. quia sicut ordines duos habebant a tergo: ita iterius ne uideri possent. Nec gerit ex a fronte uidebātur cuppæ: sed non hic erat remiges q̄ uideri possēt: sed a tergo.

stella ad. L. habuit dignitate pstantia. Longas: respexit ad sitū urbis ita albā longā dicimus. Tepidū iader: nō q̄ iader sit generis neutri: sed rerulit ad flumē tepidū: iader at flu. ē ī adriaticū mare fluēs: unde opidū est haud procul ab eo iadra appellatū. Tepidū: qā ī occidēte ē: & zephyrus semp ē tepidus. Illic bellaci: narrare icipit nūc quō nō nihil aduersi in illirico passus fuerit Cæsar. Historia ita se hēt: cū fauces maris adriatici. C. Antonius & Dolobella cæsaris legati ipsius iussu occupassent inde ī illyrico littore ali: us: alter ī Dalmatico castra posuissent. Pōpeio oīa iā maritima loca tenente. Octauius L. bo cilix repēte cū oī exercitu classicōg utrūq; circūuenit: & fames qdē Antoniū ī deditiōē abtorsi: quin etiā rates q̄ i auxiliū eius uenerāt cū Basilo nouo pōpeianog marte funibus occultis ī medio mari extensis cilica arte captæ sunt: duas tantum æstus explicuit: una quæ ferebat opiterginos inuadis hæsit. facinusq; memorabile posteris edidit quippe uix mille iuuenū manus circūfusi undiq; exercitus per totū diē tela sustinuit & quum exitū uirtus nō haberet tamē ne ī deditiōē ueniret: hortāte tribuno uulteo mutuis ictibus ī se cōcurrit: & ad unū oēs occisi sunt. Hoc est quod fortuna operata ē cōtra Cæsarem. Curetum: idest cretē sium quia cretenses milites auxiliares secum habebat. Curetes ut ostendit Strabo: quidam ad Acarnanes: quidam ad Etoles assiscunt: & nonnulli a creta aliqui ex euboea genus duxisse asseuerāt. Quos alit: describit insulam curetum. Ponto: in medio enim mari adriatico posita est creta. Illic: in illyrico litto:

PHAR.SALIAE

Telis: scilicet hostium quia potuissent ab hoste uulnerari: si in fronte fuissent. Remigium: idest remiges expositos. Circundedit: ipsi remiges trabibus æquor circundiderant. Taciti miracula cursus: quia mouebatur ratis: nec unde moueretur quisquam precipere poterat. Nec uela: non sustinebat uela: quibus uento impulsis naus feratur. Apertas: patentes undas: quia interius remi impellebant æquor: & ita ratem mouebat. Tunc seruantur: & cum ita parata esset: expectabant donec mare faceret refluxum (quia quotidie mare fluit & refluit) & undam haberent: quæ ratem sustinere posset. Seruatur: obseruatur. Decliuibus undis: quæ declinarint. Iamq; relabenti: postquam mare refluxisset: & unda sufficiens erat: ut ratem sustinere posset: illam maiore cursu commouerunt. Relabenti: quia fluentem obseruarunt undam maris. Geminæ comites. s. naues: quia ea ratis longas secū duas naues habebat. Pinnis: scilicet cū. Minantia tabula: idest eminetia. Tremulis pinnis: quia sicut mouebantur naues ita & tremere uidebantur propugnacula. Nox luit illyricæ: nūc dicit quomodo se egerit Octauius libo cilix pitissimus: tamen si inquit facile posset eam nauē obruere: tamen nihil ostendit i suis se castris facere: ut spem auget hostibus: & reliquas naues et i pōtū dūderet: ut maiore p̄dā capere posset. Præda: i. naues p̄dā deducit i mare. Inuitat ingressos: scilicet hostes ut ite: alia naues deducatur in mare. Pace maris. s. relicta: quia nihil ipse infestabat hostē. Sic dū pauidos: per similitudinē ostēdit quomodo Octauius libo cilix pitissimus nō prius fraudes suas aperire uoluit: q̄ sp̄e oibus daret posse eos liberius fugere ut oēs e castris & e loco tutiore deductos una oēs cōprehēderet: nā ita eos illexit: sicut uenator facit: cū iubet oēs cāes q̄ latrare cōsueuerūt remoueri: & eos tātū mittit i saltus: qui prædā inuestigare didicerūt postea cū præda patuerit: tūc oēs i eos canes emittit: ita & iste pirata fecit: cū oēs relictis castris medium mare teneret quosdā emissit qui latentibus cathenis naues illaquearet. Comparat at Octauii libonem uenatori romanas uero naues Antonii & Vultei cōparat ceruis. Metuentes aera pēnæ: dicunt enī rubras pennas uehementer formidare ceruos. Venatores igitur cū ad locū peruenerit: ubi cerui frequētāt: saltum omnem circundant funibus: & de funibus pennas rubras suspendunt: ut Virgi. Rubræ pauidos formidine pennæ: qui cū de saltu effugere uellent ad funē sæpe ueniūt: de quo pennæ rubræ dependēt: qui cū timent nunc huc nunc illuc redeunt has a deo dicūt penas ceruos formidare: ut anteq̄ illas uideāt eas odor rem sentiant. Odorata pennæ. i. cuius odorem sentiunt a uentis deportatum. Dispositis uarris: idest perticis: Varrus per geminum. rr. significat perticam: qua retia circundatur. Molossi: molossia eadem est quæ & epiros: primo molossia: deinde Chaonia appellata est a molosso & chaone: ut Virgilius Chaoniamque omnem trolano a chaone dixit ideo molossi dixit per excellentiam quia ibi canes uelocissimi nascuntur. Leuis: idest agilis & uelocis. Sparthanos: nam in lacedæmonia & in Creta insula optimi canes nutriuntur. Horatius. Aut fuluus lacon. Creditur: committitur. Ligat: sic reprimat canes uenator: sicut classem suam retrahit Octauius. Nisi qui presso uestigia rostro: nisi tacitis canibus qui nihil aliud agūt: nisi odore narium huc & illuc cursantes inuestigent feram. Rostrum: appellauit nares canis: nam olfaticis canis nares acutæ sunt in rostri similitudinē. Vestigia: nā uestigare proprie est canum qui per uestigia sequunt feræ odorē. Nescit la. nā canes olfatici sunt docti: cū feras uiderūt latratū tenent. Contentus tremulo: huiusmodi canes cū ad cubile uenerint leporis uel alterius feræ concutit lorū: quia ligatus a uenatore tenetur: tunc intelligit uenator inuentam esse feram. Ecce non discedit a similitudine. Nā ille peritissimus pirata misserat q̄ funē sub mari latentē ducerent: quo fune illaquearent naues hostium. Nec mora: antoniani igitur milites & oppitergini ubi uiderūt neminē moueri ex hostibus crediderūt metu desistere: ergo una omnes relictis castris in mare naues deducūt. Moles: naues magnæ. Cōplēt: implēt. Virgi. Cōplēt uallesq; cauæ. Auidæ: q̄ solent poetæ qd obscure dicunt per ephexegem exponere. Insula: ubi castra Antonius posuerat. Ratibus pe. i. cum rates milites conscendissent. Quo tēpore: describit tps crepusculi noctis: crepusculū tps illud dicit icertū: cū nec plenus est dies: nec plena nox: nā κρησπος dicit lat. dubius. Lux ex. i. occidēs sol. At Pōpeianus: sicut uenator res. retia tēdūt: & fune saltū circundant: ita hic pirata funes medio mari extēdit: ut illaquearet fugiētū naues.

Nec gerit expositum telis in fronte patenti
Remigiū: sed qd trabibus circundedit æquor
Hoc ferit: & taciti præbet miracula cursus:
Qd nec uela ferat: nec aptas uulneret undas.
Tūc freta seruantur: dum se decliuibus undis
Aestus agat: refluxoq; mari nudentur harenæ.
Iamq; relabenti credebant littora ponto
Missa ratis prono defertur lapsa profundo
Et geminæ comites: cunctas super ardua turris
Eminet: & tremulis tabulata minantia pinnis.
Noluit illyricæ custos octauius undæ
Confestim tentare ratem: celereq; carinas
Continuit: cursu crescat dum præda secundo
Et temerē ingressos repetēdū inuitat ad æquor
Pace maris: sic dū pauidos formidine ceruos
Claudat odorata metuentes aera pennæ:
Aut dum dispositis attollat retia uarris.
Venator tenet ora leuis clamosa molossi
Sparthanos cretaq; ligat: nec creditur ulli
Sylua canis: nisi qui presso uestigia rostro
Colligit: & præda nescit latrare reperta
Contentus tremulo monstrasse cubilia loro.
Nec mora complētur moles: auideq; petitis
Insula deseritur ratibus. quo tempore primas
Impulit ad noctem iā lux extrema tenebras

Pomp
cio mare
lonias m
beneficio
ma fre
& cath

At pom
Antiqua
Summa
Et laxa
Rupis
Quæ
Hælit
Impend
Stat
Huc
Corpo
Restit
Euome
Tauro
Hic op
Const
Circu
Vultei
Dux er
Rump
Incertu
Hoc ta
Effect
Circu
Pugna
Nox lu
Tunc
Rexit
dice: ub
nient:
nunc u
sit se
q̄ diu tē
la: quis
ga nesci
nec pug
rati: tam
hebant
litum
re tene
ius se
ratiuo
ciendu
beram

LIBER .IIII.

Pompeianus: quia ciliques fuerunt piratae: contra quos magnus Pompeius missus duorum mensium spacio mare uniuersum infestissimum piratis libere redidit: deinde piratas: ut vires eorum dissiparet in diuersas colonias misit: & cum ante mare habitarent: in continenti terra sub specie beneficii habitare fecit: id amabat eum quasi beneficio eius astricti: & partes ipsius sequebantur. Antiqua arte: cuius erat peritissimus & assuefactus. Summa fides: i. supficia. Vacare: i. uacua esse: quia in supficia maris nihil doli esse uidebatur: sed sub mari miserat qui funes & catenas ex transuerso duceret: quibus hostium naues caperent. Suspendit: quia uincula non tetendit sed laxauit: ut naues quae captae essent non sentirent. Religatque catenas: religat eas ut cum postea nauis se senserit captam: tunc copia fiat circoueniendae nauis. Illyricae ruinae: i. lit toris illyrici. Nec: p. noluit primam nec secundam nauem capi ut reliquae spem conciperent fugae. Nec illa quae sequitur: i. secunda nauis. Sed tertia moles: i. tertia nauis: quia plus hominum uehebat. Adducto fune: quia funem adduxerunt: & sic ad littora impulsam nauis constitit. Impedit: describit locum quo ratis capta adducta est quae onerata erat militibus: crepido hic porrecta est in mare: quia fluctus cum littora saepe pulsarent concauitatem fecerant: ut rupes crepidinis pedere uideretur: & sub hac crepidine deducta est nauis. Caua: i. fluctuum inundatione. Moles: rupis illius & crepidinis. Mirum: in terpositio est. Ruitura: quia si quis suppositus fuerit crepidini: timet semper ruinam rupis quae non cadat. Aequor inumbrat: quia rupes porrecta est in mare & in rupe natae sunt arbores: id dicit inumbrari aequor. Fractas: dicit fluctus sub hanc crepidinem naufragam corpora saepe inuoluisse: deinde quia natura maris est ut nihil sordidi contineat: ex eodem loco euomere consueuerat quae atea absorpserat. Submersas: quae nauis fragio perierant. Abscondit: illa corpora & naues fractas. Restituit: reuomuit rapinas. Cumque cauernae: dicit quod transuersum mare ibi est: ut cum inuoluunt uortices imitent siculam charybdis. Taurominitana: nam ut traiectu charybdis ostendit profundum quod inmensum: quo inundationes freti mirum in modum nauigia detrahunt: magnas per circūdutiones & uortices precipitata: quibus absorptis ac dissolutis & naufragiorum fragmenta ad taurominitanum littus attrahunt: taurominium condiderunt zandei: ut refert Strabo & urbs est non procul a Messana. Euomere: eructauere fretum. Vortex: a uertendo dicitur. Feruore: quia maior est feruor huius maris quam siculae charybdis. Hic opiterginis: redit ad id quod omiserat: & ostendit rationem cur descriperit: dicit: nam in hunc locum raptam nauem & catenis illaqueatam fuisse: quae opitergini uehebatur: Hi opitergini transpadani Caesaris auxiliares fuerunt: qui teste Lulio in eo condice: ubi summati reges gestas: capita referunt: rate sua ab hostibus nauibus clausa: potius quam in potestate hostium uenirent: inter se concurrentes: occubuerunt Moles: ratis. Constitit: retenta est sub hac cauerna. Hanc omni: nunc uero emittuntur molossi: quia omnes undique classes circūdederunt hanc nauem. Vulteius: dux quod se sit se captum esse: sed sero: tunc cum providere non posset. Incertus: dubius an fugeret an pugnaret. Cognatus: postquam diu tetrauit ferro an rupe posset catenas. Ferro ense: quia credebat uincula esse stupea: sed ferrea erant. Spe nulla: quia non speraret posse uicere: tamen plura postulat: ut uel gloriose moriatur. Incertus: cogebatur appetere plura quia nesciebat quo fugeret: ut pote irretitus. Bello: se fortiter pugnando defendere. Hoc tam: quia nec fugiendi: nec pugnandi potestas erat: tamen plus effecerunt quam vires eorum ualebant nam cum ois undique classis hostium ita esset unita: tamen tantum uirtus eualuit: ut usque ad noctem pugnando pugnare sustinerent: nam mille fere iuuenes hac rate uehebant. Effecit: quantum potuit efficere inter tot milia. Cohors: est quingentorum & quinquaginta quinque militum numerus: sed tamen fere mille iuuenes fuisse legitur. Cohortem: scilicet opiterginorum. Pacemque habuere tenebrae: interiecta nocte pax facta est: hoc est a pugna destiterunt omnes. Tum sic attonitam: nunc Vulteius se ipsum & socios adhortatur: ut liberi potius moriantur: quam in seruitute uiuant: est igitur haec oratio in deliberatione genere: habet: nam consultationem cum duae res plures uel in questionem possint: sunt: & utrum potius faciendum sit quaeritur: consultatur enim utrum liberi moriantur: an serui uiuant. Et quia non est dubium liberam mortem anteponi uitae serui: statim ad probandum uenit. Sed quia spatium breue consulendi datur occurre

PHARSALIAE

bar: Si uelimus nō possumus deliberare mortem. Refellit hoc Vulteius a repugnātibz hoc mō. Mos delibe-
rata: mors improuisa: deinde lōga uita: breuis uita: ea q̄ repugnantia sunt se e diuerso respiciūt. cōtraria at ex
opposito ponūtur: ut deliberata lōga cōtraria ē. iprouisa breuis cōtraria ē: iō dixi q̄ cōtraria opponūt: ut de
liberata mors: & breuis uita opposita sūt: iprouisa mors lōga uita repugnāt: itaq; arguit si de morte delibera-
re possumus: satis uitae nobis supest: at q̄ de morte deliberare possumus: igit̄ satis spaciū dā. Libera: hic po-
niē q̄stio: nō uti p̄ocemio: nā ubi auditōz animi nō sūt ad attētiōē excitādi: nō opus ē p̄ocemio: nec beniu-
uolētia necessaria ē. nec ēt dubitat: de quo locuturus
ēet: hāc proprietates sūt p̄ocemii ut beniuolētiā capte-
mus. Libera nō ultra: ostēdit illos i seruitute eē: & si
delegerit uiuere ip̄is paratā eē seruitutē. Parua no-
idēst puo noctis spacio: q̄a simulataq; illuxerit neces-
se ē ut i seruitutē hostiū uēiat. Extremis re. ut mo-
ri potius i libertate uelitis. q̄ i seruitute uiuere. Vita
breuis: occurrebat illud nō possumus deliberā mor-
tē p̄ angustia tēporis: respōdet si tamē spaciū nobis ē
q̄tū satis ē ad deliberādā mortē: nō potestis dicere no-
bis parū uitae supeffe. Quare dā. i. deliberādā mor-
tis. Nec glo. lō. refellit qd̄ obiici poterat si morimur
nihil gloriosū erit: iō nō spōte nra nos moriemur sed
coacti: unde probat hoc mera quadā rōne: locū at su-
mit ab adiūctis negocio: in quo desperatū & cōtrari-
um secūdū rethoricos cōtineē: uidelicet maius: mi-
nus aequē. magnū. forma. species: siue genus. ab his ar-
gumēta sumūt. Arguit hoc loco ab oppositis sui cō-
trarii. Inferior: occurrebat illud q̄ nā nobis gloria
erit moriētibz: cū coacti eē uideamur: illi. n. glorio-
se moriunt q̄ spōte moriūt: at nos coacti nobis mor-
tē itulisse uidebimur: primū argumētū ē a pari. Hoc
mō i aequa laude ponēdū ē & cōtemnere qd̄ speres:
& despare qd̄ cōtenis: nā utrūq; icertū ē qd̄ despera-
mus: ergo nō minus laudādū est mori: istate morte:

q̄ mori in spe lōgā uitae nā illi q̄ moriūt istate morte: despāt de uita: & alii iterrūpūt uitā lōgā sperātes. sed isti
q̄ desperāt iminēte morte possūt tamē uiuere si dii uoluerit: sicut q̄ lōgā uitā sperāt uiuere. Fato admo. i. ui-
cinā morti dūmō pueniamus eā: quis istet. Inferior: nō minor ē gloria q̄ si uita remota uideret. Oibus icer.
uē. rō cū tps futurā uitae breue sit tā spātibus q̄ despātibus eā: nā & q̄ desperāt possent longam uitam hāre: &
q̄ separāt breuē cōseq; seq; ergo ut i aequa laude ponēdi sint p̄ cōparationē. Spectaueris an. quis speres lōgos
annos: potes tamē breues habere. Accersas. i. prouoces. Fata manu. i. spōte moriaris: dū uiuere possis. Nō
cogit̄ ul. rō cur par laus: & ē argumētū ut supradictū a cōtrariis. s. uelle & nolle. Velle mori: ergo si mori uo-
luerimus spōte moriamur: libertatis amore: q̄ turpiter uiuamus. Fuga nulla pa. postquā refellit q̄ obiici pos-
sēt: nūc arguit a necessitate: uelimus nolimus nos necessitas urget: uel ut fortiter moriamur: uel turpiter uiua-
mus: si uero posses necessitatis seruitutē fugere: uel libertatē seruare: hoc esset antepōndū: sed altez hōz eli-
gamus necessitas urget. Stāt undiq; nostris: q̄a uidemus nos undiq; circūuentos ab hostibus: ut multitudi-
ne circumstantiū fugere non possimus. Abest: pro absit. Cupias: quodcūq; necesse est idēst de necessitate se-
ceris uoluntatem unde uera est illa sentētia: oē qd̄ est necesse seruit sapienti: q̄q̄ necesse est sapiens uult: & q̄
quid uoluerit cedit sapienti: & ex necessitate fit uolūtariū. Cupias: iā non erit necesse si cupias. Nō tamē in
cāca: hic a laudabili sumit argumētū: nā i suauione consyderat: nō modo utile & honestū: sed etiā laudabile
q̄q̄ ex recto & laudabile sequat̄: tamen potest laudabile seorsū tractari ab honesto: q̄a honestū nō solū laudis
cā fit: sed etiā si nulla laus sequeret̄: sed si laus sequit̄ duplicat̄ recti appetēdi uolūtas ut hoc loco: & est pars
una laudabilis q̄ gloria dicit̄. Est at gloria frequens de aliquo fama cū laude: & hāc gloriā illos consecuturos
ostēdit Vulteius: hāc at sumūt ab auctoritate & opinione hominū: nā cū hoīes opināt̄ uulgo aliquid eē ma-
gnificū: id nō pōt nō laudabile esse & gloriosum: sed nos inquit i cōspectu tā hostiū: q̄ ēt nostrōz positi: mor-
tem nobis fortiter inferemus: & in magna tā hostiū q̄ nostrōz opinione moriemur: & id nobis honorificū
atq; gloriosum futurum est. Non tamen in cāca: quāuis simus ab hoste circūuenti: nō tamen moriemur
ignaua morte: imo i cōspectu tā hostiū q̄ nostrōz fortiter cademus. Cāca nocte. i. occultis tenebris belloz
ut discerni non possit uirtus nostra. Permixtis tenebris. i. p̄mixta turba q̄ occultat̄. Conserta corpora. i. per-
mixta cū ignauis: fortes: & inerres confusi sunt: ut alii ab aliis discerni non possint: sed nostra melior ē condi-
tio: quia uirtus nostra & fortitudo in cōspectu omnium erit. Mors: illorum. In cōe: in turbā ignobilem
Perit: euanescit: quia non cognoscitur. Obruta uirtus: quia licet fortes fuerint: tamen non dignoscuntur
ab ignauis. Nos in conspicua: sed nos tam in cōspectu fortium hostium q̄ nostrorum dii posuerunt: ut
mortem nostram laudabilem omnes spectare possint. Conspicua: quā in oculis sociorum est: atque ho-
stium. Præbebunt a quo. te. cælum: terra: homines: ipsa quoq; saxa in uita strenua mortis nostrae testes erūt

Testes
stiterant
re: & per
te erga ip
do super
tores suo

Constitu
Præbeb
Spectab
Nescio
Exemplu
Exhibu
Militæ
Namq;
Esse pa
Obsess
Abscin
Quo
Indom
Et mor
Non p
Fœder
Outiu
Promit
Nenos
Desper
Cælar
Hoc d
Emitta
Proiec
Mortis
Permil
Victu
Felix
Nobil
Ante
Aspic
Idem

tiōi ante
licitatē:
mouit
cut nos.
Durē
bāt: &
teii mu
stulit: i
Ante
plaustr

LIBER .III.

Testes. i. classe hostilē. Præbebunt terræ exercitū nostræ & hostiū q̄ littora occuparūt. Insula. i. q̄ insula cōstiterant. Diuerso lit. illyrico & dalmatico. Nescio q̄ nostris: p̄sistit i hoc ut probet mortē suā gloriōsā fore: & perpetuā laudē cōsecuturam. Exēplū: uidelicet ut exēplo simus posteris nostris: uelint pro fide & pietate erga ipatorē suū seruāda & ardua quæq̄ subire: & mortē ipsā si opus fuerit. Trāsbīt no. i. u. fortiter moriēdo superabit fidē militiæ. Exhibuit. i. ipatoribus suis. Trāsbīt mo. i. uincet historias oēs. Pietas: erga ipatores suos. Ferro seruata: nā nōnulli ante milites fuerūt q̄ pro fide erga ipatorē seruāda id fecerūt: q̄ nos facturi sumus: si me audire uolueritis. Nāq̄ suis p̄ te: nulla unquā fides & pietas erga ipatorē suū militū maior fuit: imo nostra supabit: q̄ nō cōsiderabit q̄ fecimus: sed q̄ facturi fuisset: mō facultas fuisset: Nā multū laudis nostræ fortūa nobis aufert: q̄ non fuerint parentes liberi: cōiuges quoq̄ n̄ræ: nā pro te o Cæsar pro pietate & fide tibi seruāda: sicut nos iterimus: ita & parētibus liberis cōiugibusq̄ n̄ris mortē illaturi sumus: si facultas fuerit. Suis. i. propriis gladiis. Sed nō maiora sup̄sunt: sed nō maius aliqd̄ facere possumus pro te: q̄ si maiora facere possemus id libenter & cupide faceremus. Abscidit. i. diminuit nostræ laudē. Indomitos sciat: moras i eo argumēto laudabili: dicit. n. nō solū cæteris laudādī sed etiam admirādī uidemur: q̄n̄ ēt ipsis hostibus iā nimis fortiter oppetere uidebimur: & incipiet fortunā laudare q̄ non plures fuerint cathenis iuoluti: nā si pauci admodū tā fortiter & obstinate pugnauererint: ut uix eos uincere potuerit: q̄d plures facturi erāt: magnā igit̄ gloriā ostendit honorificamq̄ mortē. Sciat: scilicet hostis. Viros: milites Cæsaris. Timeatq̄ fures: posthac quia ipsa desperatione fortes sunt. Hæsisse. i. cathenis eorū. Tentare: ēt hostes tentabūt animos nostros: nūqd̄ in deditionē pacto salutis uenire uelimus. Turpi uita: turpis uita ē eorū q̄ i seruitutē ueniunt. Vnica mors: singularis & p̄cipua. Famæ: gloriæ. Salutē spe. ut mors n̄ra gloriōsior sit. Ne nos: utinā promittāt nobis salutē: p̄p̄ea ut cū nos uidebūt m̄ibus n̄ris oppetere: intelligāt non coactos: sed uolūtarios iteriisse. Despassse salu. i. coactos mori. Magna uirtute me. ē: artificiose argumētū quod ualidius erat i fine posuit: id uidelicet ad laudē suam uel in primis spectare ut magnā de se opinionē Cæsari relinquant: nā ab optimo laudari ea demū uera laus est. sensus at̄ ē. Nō ē inq̄t mediocri uirtute opus: ut id agamus q̄d Cæsar existimet morte n̄ra magnā cladē accepisse: cū tales uiros strenuos & fortes occidisse audierit intelligat se plurimū dāni habuisse. Cæsar ut amissis: ēt si pauci sumus tamē nō mediocrem cladē accepisse existimabat Cæsar: non multitudine: sed uirtute. Dent fata re. ostēdit se adeo esse cupidū huius laudis ut optimā de se opinionē Cæsari relinquat: q̄ si def̄ illi euadere malit tamē fortiter oppetere. Viuere: si mihi libera fieret optio utq̄ uelim: an elabie manibus hostiū: an fortiter mori: ego illi op-

Constituere dei: præbebunt æquora testes.
Præbebunt terræ: summis dabit insula saxis.
Spectabunt geminæ diuerso littore partes.
Nescio q̄d nostris magnū & memorabile fatis
Exēplum fortuna paras: quæcumq̄ per æuū
Exhibuit monumenta fides: seruataq̄ ferro
Militiæ pietas: transibit nostra iuuentus.
Namq̄ suis pro te gladiis incumbere cæsar
Esse parum scimus: sed nō maiora supersunt
Obsessis: tanti quæ pignora demus amoris.
Abscindit nostræ multum fors inuida laudi
Quod non cū senibus capti natiq̄ tenemur.
Indomitos sciat esse uiros: timeatq̄ fures:
Et morti faciles animos: & gaudeat hostis
Non plures hæsisse rates: tentare parabunt
Fœderibus: turpiq̄ uolent corrumpere uita.
O uitiam quo plus habeat mors unica famæ
Promittant ueniam: & iubeāt spectare salutē
Ne nos cum calido fodiemus uiscera ferro
Desperasse putet: magna uirtute merendū est
Cæsar: ut amissis inter tot milia paucis
Hoc damnū clademq̄ uocet: det̄ fata recessū
Emittamq̄ licet: uitare instantia nolim.
Proieci uitam comites: totusq̄ futuræ.
Mortis agor stimulis: furor est: agnoscere solis
Permissum est quos iam tangit uicinia mortis
Victurosq̄ dei celant ut uiuere durent.
Felix esse mori. sic cunctas sustulit ardor
Nobilium mentes iuuenum: cum sydera cæli
Ante ducis uoces oculis humentibus omnes
Aspicerent: flexoq̄ ursæ temone pauerent.
Idem cum fortes animos præcepta subissent:

tiōi anteponeat mortē. Instātia. i. fata iminētia. Proieci: cōtēpsi. Felix: generis neutri & substantiū. i. ēē q̄dā felicitatē: hoc ē illi soli cognoscūt felicitatē ēē mori. Felix si oēs hoīes inq̄t cognoscerēt istar felicitatis ēē mori ne mo uiuere uellet: iō occultat hāc cæteris felicitatē dii: ut i uita p̄maneāt: his at̄ tātū indicāt q̄ morti uicini sūt sicut nos. Vicina mori. i. q̄ propinq̄ sunt morti: sicut nos. Celant: occultant cæteris hoībus felicitatē mortis. Durēt. i. patiāt uiuere. Si cūctas sustulit: nūc dicit quē effectū uultei habuerit ofo: nā q̄ antea mortē metuebāt: & iō nox breuis eis ēē uidebat: q̄ existimarēt spaciū uitæ suæ futurū q̄ nos lōga fuisset: audita oratiōe uultei mutata sentētia noctē longā nimis ēē existimarūt: quæ mortē ip̄diret. Ardor: cupiditas moriēdi. Sustulit: ide st̄ erexit pene demissos atq̄ iacētes. Oculis hu. idest lachrymātibus: p̄ timore imminētis mortis. Ante ducis uo. ante orationē Vultei. Flexo temone ursæ: idest iā media nocte præterita: quū temo arctici plaustrī iam incipit flecti: ita ut uideatur uelle occidere. Flexo: scilicet ad occasum iam aduentante aurora.

PHARSALIAE

Oprauere diem: ut sub oculis animum occumberent. Præcepta: scilicet Vultei de morte honesta. Nec se-
gnis urgere: noctem longiorem esse putabant: quam uis breuis esset: erat autem nox æstiuæ. Nec segnis po-
lus: idest non erat tarda nox sed cito occidebat quia breuis. Nā sol lædæa tenebat: idest sol erat in geminis.
Nam quintadecima die mensis Iunii sol egreditur geminos: & tunc longiores sunt dies & noctes breuiiores:
quid autem est quod dicit nox ad sagittas peruenerat idest sagittarum: si sol ingressus erat geminos quomo-
do nox parua ad sagittarium peruenerat: sed ratio hoc facit hemisphærii: quia zodiacus in quo sunt duodeci
signa dimidia parte est supra terram & dimidius in-
fra terram quo fit ut semper sex signa zodiaci sint su-
pra terram: & totidem infra: dicit ergo q̄ geminos i-
gressus erat sol: quo tempore hæc res gesta est: finge
circulum: & gemini signū quod ingressus erat sol: cō-
putādo sic. Cancer: Leo: Virgo: Libra: Scorpio: Sagit-
tarius: cum igitur ingrederetur sol gemino occide-
bat sagittarius: & cōsequenter nox illa erat sagittarii.
Sydera lædæa: idest geminos: nam gemini: idest ca-
stor & pollux q̄ lædæ & Iouis filii fuerunt post mor-
tē i signa cælestia translati sunt qui gemini appellantur: q̄ eodem partu nati sunt. Altissimo cancro: ge-
mini iam oriebantur: & cancer ascendeat. Thessā-
licas sagittas: idest sagittariū: nā chirō centaurus qui
p̄ceptor fuit Achillis in Thessalia medicinæ præce-
pta docuit: quē antiqui finxerunt eē sagittariū signū
in zodiaco. Detegit ora dies: nūc dicit orta luce qd̄
fecerint hostes: & quid Vulteius cōsuluerit. Istros:
qui ptes Pompeianas sequebantur: nā in illyrico res
gesta ē: in illyria at sunt istri atq̄ liburni populi: Vir-
illyricos penetrare sinus atq̄ intima tutus Regna li-
burnorū & fontem superare timauit: Strabo libro se-
ptimo dicit primos illyrici littoris istros esse in ipso
italiæ ambitu. Solinus liburnos gentē esse Asiaticā af-
firmat in Italico excursu: qui procedit i dalmatiæ pe-
dē: Dalmatia in limitem illyricū. Appianus dicit il-
lyriorū gentē: liburnos esse: qui quia finitima quæq̄
citius nauibus inuaderent: ob id a celeritate nōnullas
romani naues liburnicas dixerūt. Graia clas: naues
longæ ex diuersis locis accitæ legionibus pluribus sti-
patæ usq̄ ad sexcētorū numērū Pom. sequebāt: teste
Appiano ex his cētū Romanis refertæ: q̄ cæteras an-
teirent. Tētauerē prius: hostes tētare uoluerūt: nun-
quid scēdere in deditionē uenire uellēt: sed nō cōti-
git quod optabant. Suspēso bello: idest i termissio hoc ē factis induciis. Fieret captis: q̄ si interponeret spa-
cium: interea iciperent uelle uiuere. Dulcior uita: cū ipsi speraret uiuere posse: inciperet uelle uiuere: potius
q̄ mori. Deuota: idest destinata morti. Damnata luce: contempta uita. Promisso sibi sine manu: idest pro-
missa morte q̄ oēs conspirauerunt consciscere sibi mortē. Tumultus: terrores. Excussere mētes: q̄ circun-
uenti ab hostibus nō mutarūt consiliū. Ad summa: idest ad ultima. summū & ultimū iuicē cedūt. Innume-
rasq̄ simul & aliquādiu tanta classe circunuenti Vulteii milites sua uirtute se sustinuerē: adeo solet ipsa despa-
tione crescere uirtus. Mariq̄: quia littora plena erāt hostibus & classis circūdederat eos. Fidutia mortis: i
morte tantū confidunt & est acclamatio. Versus ab hoste furor: cū uero iā satis cadiū pro facultate sua fecit
se uideretur: tunc Vulteius inuitauit socios ut iugulū sibi aperirent: ut primus ipse adimpleret: quod superiore
noctē constituerat: statim igitur uno tempore multi Vulteio uulnus intulerunt: & qui primū letale uulnus
intulerat: ut uicissim redderet quod acceperat ipsum interfecit: quo facto cæteri homines in mutuā cædem
ruerunt. Fluxisse: pro emisisse cruoris uidelicet: quod iā multos ex hostibus occiderat. Furor: quo uis fue-
eant cōtra hostes in seipsos cōuerterūt. Vulteius iugulo: & uulteius qui primus cæteros adhortatus fuerat:
ipse etiam implere uoluit quod aliis persuaserat: nam aperto iugulo quis erit iquit q̄ mihi iugulum aperiat: &
statim cum letale uulnus accepisset: talionem redidit ei a quo primum uulneratus fuerat. Retecto: nuda-
to. Dextra digna cruore: idest qui se dignum facit: ut me interficiat. Testetur: idest testimonio signifi-
cet se uelle mori eo ipso q̄ me interficiat. Nec plura locuto: uix hæc locutus fuerat: q̄ iam multi pectus Vul-
teii gladiis & tellis confoderant. Non unus: sed complures. Collaudat: q̄ recte fecissent. Sed eum cui: cū
multi uulnus una uulneo intulissent: ei primo a quo uulneratus fuerat mortem intulit. Grato: quia gratitu-
dinem seruauit ut redderet quod acceperat. Debebat: debitor erat primi uulneris. Cōcurrunt: mortuo du-
ce in mutuam mortem & cædem corruiere omnes. Partibus unis: quia omnes erant concordēs.

Sic se-
rigenæ
tibus na-
quidem
urbem
care iou-

Bellorū
Emicu-
Vulne-
Phalid-
Terrig-
Cognā-
Ipsaq̄
Expau-
Fata ca-
Mors
Vuln-
Cū fe-
Deber-
Et iug-
Fratr-
Hau-
Exeg-
Non n-
Semia-
Infude-
Victo-
Et mo-
Conf-
Corp-
Esse d-
Ore r-
Non
Perci-
Seru-

hæc
idest
cunda-
riente-
suos: u-
gis dec-
milites
ma im-
lum R-
tam f-
roma-
tyran-
empl-
endo-

LIBER .IIII.

Sic semine cadmi: duas similitudines ponit: quomodo inter se occisi sunt: non aliter inquit quam terrigenæ qui nati sunt ex serpentinis dentibus satis a Cadmo uel quam illi terrigenæ ex serpentinis dentibus nati quos seminavit Iason tunc cum aureum uellus comparauit: Medea consulente & auctore. Nota quidem est fabula Cadmi: qui fatigatus in sorore quærenda Europa: oraculum Apollinis consuluit: ubi nā urbem conderet & auspicio bouis boetiam condidit: sed conditurus urbem primum de more uoluit sacrificare Ioui misit igitur quosdam ex focis aquatum quia serpente Marti sacro sunt interfecti: quæ postea Cadmus interfecit: ex cuius dentibus satis nati sunt homines armati qui se mutuis uulneribus interficere.

Bellorum fecere nefas: sic semine cadmi
Emicuit diræa cohors: ceciditque suorum
Vulneribus: dirum thebanis fratribus omen:
Phasidos & campis insomni dente creati
Terrigenæ missa magis e cantibus ira
Cognato tantos implerunt sanguine sulcos.
Ipsaq; in exptis quod primum fecerat herbis
Expauit medea nefas: sic mutua pacti
Fata cadūt iuuenes: nimiumq; i morte uiroꝝ
Mors uirtutis habet: pariter sternūtq; cadūtq;
Vulnere lethali: nec quæquam dextra fefellit
Cū feriat moriēte manu: nec uulnus adactis
Debetur gladiis: percussū ē pectore ferrū.
Et iugulis pressere manum: cū sorte cruenta
Fratribus icurrunt fratres: natuq; parenti:
Haud trepidante tamē toto cū pōdere dextra
Exegere enses: pietas ferientibus una
Non repetisse fuit: iam latis uiscera lapsa
Semianimes traxere foris: multumq; cruoris
Infudere mari: despectam cernere lucem:
Victoresq; suos uultu spectare superbo
Et mortem sentire iuuat: iam strage cruenta
Conspicit cumulatā ratis: bustisq; remittūt
Corpora uictōres: ducibus mirantibus ulli
Esse ducem tanti: nullā maiore locuta est
Ore ratem totum discurrens fama per orbē.
Non tamē ignauæ: post hæc exempla uiroꝝ
Percipient gentes: quam sit non ardua uirtus
Seruitium fugisse manu: sed regna timentur

hæc sola pietas fuit inter eos ut uno uulnere se interficerent: ne multis uulneribus frustrarentur. Foris latis: idest spatiosis tabulatis: nam fori. oru. dicuntur tabulata nauium & pontes quibus naues utroq; latere circumdatæ sunt: a ferendo quia ferant nautas. Despectā lucem: idest contemptam uitam. Victoresq; suos. morientes: gaudebant q; uulnera sua hostes intuerentur. Vultu spect. superbo: quia superbe aspiciēbāt uictōres suos: ut gauderent potius q; timerēt. Et mortē sentire: idest uolūtate capiebāt ex sensu mortis. Bustis. i. rogis decorauerūt cæsos. Mirantibus: q; mirant. Octauius Libo & cæteri Pompeiani q; inueniri potuissent milites qui tāti facerent ducē suū. Nullā maio. dicit nullā unquam fuisse nauē quæ totum orbem terrarū fama impleuerit post hanc. Ore: idest sermone. Non tamen ignauæ: hic latenter Lucanus inuehitur i populum Romanum qui turpiter crudelissimo Neroni seruiebat exemplum opiterginorum habens qui mortem fortiter uoluerunt potius q; seruire. Tamen: quamuis fortiter occiderint: tamen post hoc exemplum romani non intelligent: q; sit facile effugere seruitutem quasi dicat satius est mori q; seruitutem crudelissimi tyranni sustinere. Percipient. ueniet tpus q; obliuiscuntur gētes suæ libertatis: cum hoc propositum sit exemplum gentibus nec uelint seruire. Seruitium fugisse manu: uel seipsos uel tyrannum potius interficendo. Regna timentur ob ferrum &: quia custodibus armatis & satellitibus securi incedunt tyranni.

PHARSALIAE

Ignorantq; datos: homines nesciunt quam ob causam enses sint dati hominibus nullam ob aliam causam in primis: quam ut se a seruitute liberent. Mors utinam pauidos: nunc imprecatur hoc illis pro pena contingat: ut semper in timore mortis uiuant. Mors utinam o utinam negares itescere eos qui nimium sunt cupidi uitæ. Subducere: id est remouea uita. Pauididos: scilicet mortis. Sed uirtus te sola: ut illis solum alii quem finem imponeres qui cæteris uirtute præstant: nam mors est finis omnium malorum. Non segnior illo: transit ad aliam historiam ostendens quomodo Curio pro partibus cæsaris bellum gesserit aduersus Actium Varrum & Iubam Regem Numidiæ in Aphricæ: qui partibus Põpeianis fauebant: dicit. n. non inferius fuisse bellum hoc: quod nunc mari gestum est per Vulteium contra Pompeianos: quam bellum quod gestum est in Aphrica per Curionem aduersus Iubam. Nam cum Actius Varrus in Libya pro Pompeio exercitum haberet: & Iuba Maurus rex Numidiæ rex (ut inquit Appianus) Varro obsequeretur: Curio a Cæ. ex Sicilia missus duabus cum legionibus in eos mouit: nauibus longis duodecim onerariis uero plurimis stipatus: is cum Vtricam applicuisset breui quadam equestri pugna: nonnullos ex Numidis equites in fugam uertit: & exercitu adhuc in armis consistente: imperatorem tamen se nominari uoluit est. n. hæc appellatio priori bus non mediocri apud milites auctoritatis: quasi ipsis testificantibus eundem imperatorio nomine haud indignum fore hunc quippe honorem prætores iam pridem in maximis belli operibus sibi uendicauerant: nunc autem sub quo decem millia in bello cecidissent: hac appellatione dignus habebatur: cum autem Cæsarem in Iberia uictorem euasisse nunciatum esset animo sublatus Curio: loco admodum angusto iuxta mare castra locat: pugna igitur acriter incepta: unicus ex Curionis militibus cecidisse dicitur: uari ad sexcentos iteriere adueniente deinde Iuba: tum mor falso sublatus est circa Bagradam fluium Iubam non longe distantem retroverti: finitimis eius regnum inuadentibus. Saburam prætorem regis: cum parua manu ab eo in ripa flu. destitutum esse: quo rumore confusus Curio: æstatis calore cuncta perurente: circa tertiam diei horam fortissimam exercitus sui partem in Saburam mouit: per iter harenosum & aquis sterile prouectus: Latex quippe hybernus calore solis adustus inaruerat: squalebant omnia circum loca fluuius uero a Sabura & Rege assistente tenebatur: sublata itaque spe Curio ad colles ob arbores retrocessit suffocatione confectus: quem cum adeo affectum intuerentur hostes flu. statim transiungere ad pugnam præparati: Curio uicissim e montibus descendit: imperite admodum ac insipienter acies infirmas agens: dum Numidarum equitibus eum circumuenientibus per aliquantulum temporis paulatim retrocessit & intra breue spacium telluris copias redegit: repulsus denuo confugit ad montes Asinius Polio clade iam multorum imminente uticam cum paucis exercitum reducit: ne qua interim a uarro calamitas ob ruinem habitæ cladis insurgeret. Curio periculum aggressus: pugnaeque cum omnibus qui una aderant interfectus est. Ita ut ad pollionem nemo uticam tantæ cladis nuncius redire posset. hunc igitur finem: pugna apud Bagradam fluium gesta habuisse dicitur: Curioni caput abscisum ad Iubam delatum est. Nec segnior: hic mars. Nam rates audax: nunc incipit narrare (ut superius dictum) Cæsar curam rei frumentariæ agens Curionem miserat in Siciliam: nunc ergo dicit quod profectus ex Sicilia in Aphricam Curio: uenit ad eum locum: qui ut historici quidam referunt: aquilaria uocatur: inde transportauit duas legiones: quas a Cæsare acceperat & d. equites biduo & tribus noctibus nauigatione consumptis ad eum locum peruenit: hic autem locus abest ab oppido clipea: quod siculi extruxerunt: & aspida primum nominauerunt teste Soli. passuum. xx. millia ibi est statio nauibus aptissima: nam duobus promontoriis utrinque eminentibus continetur: id stationem hanc notam. i. nobilem Poeta dixit. hic apud flu. Bagradam castra posuit Curio: sed Bagrada flu. Aphricæ iuxta oppidum Vtricam labitur: & huic fluuiio Bagrada uicina etiam metatus est castra Atilius regulus: quo tempore magna clade militum serpente illi longitudine & magnitudine insignem in hoc ipso fluuiio iterem it pedum uidelicet centum & uiginti: ut refert Gelius. Audax: Lucanus & Vir. nunquam audacem appellant quenquam: cui deinde non sit semper aduersa fortuna secuta: ut Turnus audax: sic est supra: Audax uenali comitatus Curio lingua. Lilybeo: id est sicula telure: nam Lilybeus mons est Siciliæ quæ trinacria appellatur id est trium promontorium insula: quæ sunt Lilybeus Pachinus & Pelorus. Aquilone recepto: quia biduo & tribus noctibus nauigatione consumptis ad eum locum peruenit quæ aquilaria appellatur: & ut ex cõmentariis Cæsaris fertur: ex quattuor legionibus quia copias Actii Varri despiciebat: quod prouinciâ illâ a senatu populoque Romano tenebat: aut pro Pompeio exercitum habebat: duas tantummodo Curio asportauit. Semirutas carthaginis arces: quæ euerfa fuit a Scipione aphricano inferiore. Notæ: id est nobilis quia habet hic locus stationem æstate accommodatam: nam duobus promontoriis eminentibus clauditur. Cano æquore: spumoso mari. Lentus Bagrada. i. tardus descensu. Sicca arena: quia Libya quæ est pars Aphricæ penuria aquæ laborat. Inde: post hæc secunda nocte posuit castra apud rupes ubi fama est Antæum habitasse cauernas. Antæi regna: ut refert Solinus Colonia in eodem tra-

Ob ferrum: & sæuis libertas utitur armis.

Ignoratq; datos ne quisquam seruiat enses.

Mors utinam pauidos uitæ subducere nolles

Sed uirtus te sola daret. non segnior illo

Marte fuit qui tunc libycis exarsit in aruis.

Nam rates audax lilybeo littore soluit

Curio nec forti uelis aquilone recepto

Inter semirutas magnæ carthaginis arces

Et clypeam tenuit: stationis littora notæ:

Primaq; castra locat cano pcul æquor: qua se

Bagrada lentus agit sicca fulcator arena.

Inde petit tumulos: exesaq; undiq; rupes

Anthæi quæ regna uocat non uana uetustas

Stu Lib
nit m
teris m
terra d
quia pe
tu an

Nomi
Cogni
Nond
Terrib
Nec ta
Aut tri

Quoc
Hoc qu

Terra
Iam d

Hæc
Rupe

Ad fo
Assue

Innu
Aruo

Auxil
Terra

Qua
Fama

Magn
Ille cl

agro C
& prof

runt: ill
us se i

enorm
um: qu

addid
fiebat

nostr
tergo

riere c
tutis e

les uer
stru h

æquor
phalid

Arcadi
Hercu

it Herc
tarent

fert St
prodi

Cleon
cidera

LIBER .IIII.

Atu Libye constituta est: ubi Antæi regia, qui iplicandis explicandisq; nexibus humi melius sciens: uelut genitus matre terra ibidem ab Hercule uictus est. Strabo libro ultimo dicit: Gabiniū Romanorū scriptorē literis mandasse: apud Lingem Antæi sepulturā esse: & Tibiā cubitorū .lx. quā a Sertorio nudatā ait: ac rursum terræ demandatā. Rudis incola: idest agrestis. Antiqui no, idest nobilis cur uocarent Antæi regna. Patres quia per successionē antiquorū fama perpetuo manserat nā apud ueteres historiæ hoc genus: ut maiores nati anteacta posteris indicarent: Virg. Atque equidē memini fama est obscurior annis: Auruncos ita ferre senes. Nōdū post genitos: nunc ponit narrationem incolæ: qui exponebat Curioni quare ea loca Antæi regna appellata fuissent. Telus. n. gigantes illos cum genuisset ut cēū: Enceladū: qui ausi sunt rescindere cælum: & Briareū: qui centimanus bellum suscepit aduersus deos: non effœta fuit: quin alios generaret Gigantes. Effœta: idest exhausta: primos gigantes genuit: qui in Iouem gigantomachia fecere. Terribilē: & hunc tantarū uirū genuit Antæum tellus: ut si illū ante gigantes genuisset in maximo periculo fuerit regnū Iouis: unde pepercisse uidetur diis q; illū se ro genuerit terra. Nec tā iū, sū, quā typhon magnæ gloriæ fuerit terræ propter talē partū: unus ex gigantibus qui arma cōtra Iouē sumplerat. Typhonis gigantis cubile positū accolæ credunt in antro illo ciliæ famosissimo quod latis primum patet faucibus post modū ī processu p angustias obscurat auctore Soli. Tityus: gigas qui ausus fuit latonā de stupro īterpellare: unde Apollinis & dianæ sagittis occisus ē tantæ magnitudinis fuit: ut per terrā extensus nouē iugera terræ occuparet: & detrusus est ad iferos hac pœna: ut corrosus a uulture uisceribus semp renascatur. Verum tityus (ut refert Strabo) uir uiolentus ac flagitiosus tyrannus panopeæ interemptus est ab Appoline: cum delphos adiret p uiam: quā tūc athēniēsis populus phytidē supplicationē: cum pompa pmittebat. Briareus: gigas centimanus: qui ausus ē prodere cælum. Quod non. ph. in hoc miserata cælum terra q; non hunc ante alios peperit. In armis phlegæis: idest in gigantomachia quæ gesta est ī ualle phlegæia: Buftore Strabo. libro quinto ī phlegæia.

Nominis antiqui cupientem noscere causas
Cognita per multos docuit rudis icola patres.
Nondum post genitos tellus effœta gigantes
Terribilem libycis partum concepit in antris
Nec tam iusta fuit terrarum gloria typhon:
Aut tityos briareusq; ferox: cælōq; pepercit:
Quod non phlegæis antæū sustulit aruis.
Hoc quoq; tā uastas cumulauit mūere uires
Terra sui foetus: q; cum tetigere parentem.
Iam defecta uigent renouato robore mēbra.
Hæc illi spelunca domus: latuisse sub alta
Rupe ferunt: epulas raptos hauisse leones.
Ad somnos non terga feræ præbere cubile
Assuerunt: non sylua torum: uiresq; resumit
In nuda tellure iacens: periēre coloni
Aruorum libyæ: pereūt quos appulit æquor
Auxilioq; diu uirtus non usa cadendi
Terræ spernit opes: inuictis robore cunctis
Quāuis staret erat: tandem uulgata cruenti
Fama mali terras monstros: æquorq; leuantē
Magnanimum alcidē libycas exciuit ī oras
Ille cleonæi proiecit terga leonis

agro Campaniæ uicino: antequam opidum fieret. rumor est in militia mundi dimicatum cum gigantibus: & prosequitur Solinus quantis probationibus impia indicia diuinæ expeditionis in hoc sæculo perseuerauerunt: illic si quando ut accidit nimbis torrentes excitantur: & aucta aquarū pondera ruptis obicibus ualentius se ī cāpos ruūt: eluione ossa refert detegi: quæ non sunt ex corporibus humanis sed mō grandiori: q; ob enorme exercitus monstrosi magnitudinē iactitant extisse: idque adiuuatur argumento saxorum immanium: quibus oppugnatum cælum credunt. Hoc tam uastas: ad cætera quæ alii gigantes habuerū hoc munus addidit terra antæo q; quotiens uiribus defatigatus esset cadens a terra uires resumebat: & recetior ad pugna fiebat. Cumulauit: amplificauit. Sui foetus: antæi. Vigent: recreantur reficiūtur. Ferunt: scilicet maiores nostri. Ad somnos: nec sibi cubile sternebat: sed in nuda tulture iacens seipso fortior redebatur. Terga: protergora: idest pelles: quia non utebatur stratis pellibus. Non sylua torum: non frōdibus stratis iacebat. Periere coloni: & dum uiueret terrestria & maritima uastabantur uiolentia Antæi. Auxilioq; diu: & tāta uirtutis erat: ut dum certamē ipsi fuit cū cæteris: non opus fuit cadere ut uires a terra reassumeret: sed cū Hercules uenisset: opus fuit ut uires a terra acciperet. Tandem uulgata: tandem peruenit ad aures Herculis monstrū hoc antæi: & sicut aliis malis terram liberauerat: ita & hoc monstro liberare uoluit. Terram monstros æquorq; leuantem: nā occidit Caccū. Aprum. Nemeæum. Leonē. Hydram in lerna palude. Aequor. i. stymphalidas: aues in æquore occidit quæ infestabant nauigantes. Stymphalides: aues dictæ sunt a stymphalide Arcadiæ palude quas ab Hercule sagittis & tympanis fugatas poetæ finxerunt. Ille cleonæi: nunc dicit cum Hercules uenisset quo pacto uterque hinc Antæus hinc Hercules præpararunt ad singulare certamen: nolu it Hercules claua: nec ille gladio pugnare: sed rem lucta inter se agere placuit: & tanquam luctores inter se certarent: & probare uter utrum prosterneret. Cleonæi leonis: inter cleonæas & phliūntem surgit sylua (ut refert Stabo) in qua argiui sacra celebrare consueuere Nemeæa: ubi quoq; quæ de Nemeæo Leone gesta: fabulis prodita sunt: distant Cleonæ ab argo stad. centum & uiginti: a Corintho uero stad. octoginta: Sunt autem Cleonæ mediocri oppidum ī uia situm: quæ ex argo corinthum ducit. Antæus libyci: quia sicut Hercules occiderat nemeæum leonem ita Antæus libycū occidit & pellem deferebat. Hospes: hercules q; peregrinus erat.

LIBER .IIII.

Liquore: id est oleo. De more palestra: ad similitudinem olympici certaminis: quod primum ipse Hercules instituerat in honorem atavi materni pelopis: intermissum autem auctore Solino iphitus filius eius instauravit post excidium Troiae anno quadringentesimo octavo. Ille parum: Antaeus non satis tutus tangere terram pedibus: totum corpus insperit harenis: ut vires a matre sumeret. Conseruere: proprie est luctatorum: quod manus manibus conferunt. Et brachia nexu: conseruere. Colla diu: quia etiam lacertis capere colla tentabant ut alter alterum prosterneret. Frustra: quia nihil efficere poterant. Caput immotum scilicet tenebatur: sed fronte & pedibus certabant. Immotum: nervis extensis. Fro: te: quia frotem fronti opponebant. Miranturque habuisse parem: & Hercules mirabatur sibi parum Antaeum esse: & Antaeus Hercule. Nec uiri nunc dicit quare te Hercules luctatus fuerit cum Antaeo. Nam primo aliquam diu sustulit ut fatigaret eum: & lassum facilius uiceret. Nec uero, cer. noluit Hercules prius effundere totas vires: sed sensu illum tenere sublimem: & illum ad lassitudinem deducere tetrauit. Exhaustit: euacuauit uiribus: ex eo cognouit Hercule, quod ille crebro anhelitu fateretur lassitudinem. Tunc ceruix: alia signa subiungit: prius immotum caput dixit tenuisse nunc dicit magis magisque quati ac nutare nunc dextrorsum nunc sinistrorsum. Quati: per quatiens. Pectore per. iam lacertis non poterat a corpore suo oreicere Anthaeus herculem: nam Hercules comprehensum illum pectori suo astrinxit. Vrgeri: perurgebarur. Labare: id est cadebant. Obliqua manu: nam habet luctatores artem quandam & manum: & pedum: ut facile aduersarium peruertere possint. Iam terga: iam ita inharebat Hercules Antaeo ut ipsi manibus comprehensum constringeret. Mediū: quia qua illa sunt medius comprehensus erat. Pedibus distendit: cum pedes pedibus inseruisset peruerterit illum & praecipitem dedit humi. Per me. uita longus latusque erat quod membris occupauit terram. Rapiat arida tellus: sed simulatque tetigit terram refectus est: & recens ad pugnam rediit acrior. Venae: antaei. Intumuerunt: resumptis a matre uiribus inflati sunt. Toros: pulpas appellat. Induruit: id est durior factus est. Nouo: id est corroborato. Constitit: admiratus est Hercules: nam quem iam uicisse putabat nunc ita restitutum uidebat quasi nunc primum luctari inciperet. Non sic: dicit magis timuisse in hoc certamine nunc Hercule: quod in certamine hydrae: & aliorum monstrorum quibus cum certaret constat in periculum atque discrimen incurrisse. Rudis: quia quamprimum adultus esse coeperat Hercules: nullum ante monstrum uidit praeter angues: primum monstrum fuit hydra lerneae: & quamuis nouus esset certator tamen non tanto timore percussus est. Inachiis aruis: id est lerneae paludis ubi hydra habitabat: Lerna argiui & Mycenei agri palus est: in qua (ut ostendit Strabo) hydram constituisse scriptores tradunt. In illa cum facta sint purgamenta prouerbiū quoddam uulgo manauit: Lerna malorum: & Lerna fluuius est eodem quo Paulus nomine praeterfuit Temenium: in quo humatus est Temenus. Inachus fluui. qui (ut ibidem docet Strabo) argiuam percurrit terram. Rudis: nouus bellator. Anguibus: qui caelo uno capite tria subcredebant. Suis: naturalibus. Nunquam sperate: & Iuno quae illum prodere uolebat nunquam sperauit posse Herculem perire: nisi hoc certamine Antaei. Olympus: cum ad Atlantem uenisset Hercules Atlas autem stellas quasdam labentes: cum uidisset orauit Herculem ut humeros suos tantisper subiceret polo antractico: dum ille labentes stellas firmaret: quod Hercules fecit. Atlas teste Solino mons est Libyae e media arenarum consurgens uastitate: & eductus in uicina lunaris circuli ultra nubila caput condit: lucet nocturnis ignibus audiuntur & cantus tibiarum & tinnitus cymbarum per oram maritimam: Apex Perseo & herculi peruius: inaccessus ceteris ita fidem ararum inscriptio palam fecit. Ut quae iterum: sed postquam Hercules iratus iteque lacertis mediū complectebatur. Antaeus uero expectauit quoad complexus esset: & sponte sua cecidit ut vires resumeret. Quisquis uest: & tellus cum uideret in magno discrimine positum esse filium suum: ipsa quoque filio omnes vires ministrabat. Spiritus: fortitudo.

Antaeus libyci. perfudit membra liquore
Hospes olympiace seruato more palestra.
Ille parum fidens pedibus contingere matrem
Auxilium membris calidas infudit harenas.
Conseruere manus: & multo brachia nexu.
Colla diu grauibz frustra tentata lacertis:
Immotumque caput fixa cum fronte tenetur:
Miranturque habuisse parem: nec uiribus uti
Alcides primo uoluit certamine totis:
Exhaustique uirum: quod creber anhelitus illi
Prodidit: & gelidus fesso de corpore sudor.
Tunc ceruix lassata quati: tunc pectore pectus
Vrgeri: tunc obliqua percussa labare
Crura manu. iam terga uiri cedentia uictor
Alligat: & medium compressis ilibus arctat
Inguinaque insertis pedibus distendit: & oem
Explicuit per membra uirum: rapit arida tellus
Sudorem: calido complentur sanguine uenae.
Intumuerunt tori: notoque induruit artus:
Herculeosque nouo laxauit corpore nodos.
Constitit alcides stupefactus robore tanto
Nec sic inachiis quamuis rudis esset in aruis
Defectam timuit reparatis anguibus hydrā.
Confluxere pares: telluris uiribus ille
Ille suis: nunquam saeuere superare nouerca
Plus licuit uidet exhaustos sudoribus artus
Ceruicemque uiri siccam qua ferret olympum.
Vtque iterum fessis iniecit brachia membris
Non expectatis antaeus uiribus hostis
Sponte cadit: maiorque accepto robore surgit.
Quisquis inest terris infestos spiritus artus

Labore
o antae:
pectori
Credere
gros faci
dit effect

Egerit
Vt ad
Alcides
Non cre
Hareb
Huc an
Nitente
Non po
Alcides
Stricta
Hinc a
Mirati
Sed m
Poenu
Scipio
Hareb
Roma
Curio
Bella g
Felici
Inclus
Sollici
Omni
Tunc
Confis
Excui
Signa
Terra
Cardi

nomer
gener
Ois ro
am illa
citum d
rat: duas
uarrus:
suum au
cum im
ro. dedi
& Num
erat At
ammor
dine reg

PHARSALIAE

Laborat: scilicet tellus suggerendo filio vires. Vt tandem: postquam hoc intellexit Hercules: stabis iquit
o antæ: non cades: quia non patiar ut iacens reficiaris a terra: hæc ubi dixit medium complexus antæum
pectori suo astrinxit: & eo usque tenuit: quo illum animam efflare coegit: & exanimatum cadere permisit.

Credere: non commiteris terræ. Sensit: cognouit crebro casu id quod erat. Pigro gelu: quod homines pi-
gros facit: quia anima excedente corpus contrahitur & torpescit. Hic æui ueteris: nunc suæ nationis conclu-
dit effectum: ut ex his quæ supra dicta sunt id inferat, quod Curio audire cupiebat hac de causa quia ibi antæ

Egeritur tellusq; uiro luctante laborat.

Vt tandem auxilium tactæ prodesse parentis

Alcides sensit standum est tibi dixit: & ultra

Non credere solo: sternitq; uetabere terra:

Hærebis præssis iterea mea pectora membris

Huc antæ cades: sic fatus sustulit alte

Nitentem in terras iuuenē morientis in artus

Non potuit nati tellus permittere vires.

Alcides medium tenuit iam pectora pigro

Stricta gelu terrisq; diu non credidit hostem

Hinc æui ueteris custos famosa uetustas

Miratrixq; sui signauit nomine terras.

Sed maiora dedit cognomina collibus istis

Pœnum qui latius reuocauit ab arcibus hostē

Scipio. nam sedes lybica tellure potito

Hæc fuit: en ueteris cernis uestigia ualli.

Romana hos primū tenuit uictora campos

Curio lætatus tanquam fortunæ locorum

Bella gerat: seruetq; ducū sibi fata priorum

Felici non fausta loco tentoria ponens

Inclutit castris: & collibus abstulit omen.

Sollicitatq; feros non æquis uiribus hostes.

Omnis romanis quæ cesserat africa signis

Tunc uarii sub iure fuit: qui robore quāquam

Confusus latici: regis tamen undique vires

Exciuit libyæ gentis: extremaq; mundi

Signa suum comitata iubam: non fusior ulli

Terra fuit domino: qua sunt lōgissima regna

Cardine ab occiduo uicinus gladibus athlas

nomen ferebatur: quo fuit ut cum cæsar Scipionē & Iubā persequeretur: despectissimū quendā ex Corneliorū
genere secum in castris habuerit ad eludēdas uaticinatiōes. Omen: felicitatis. Nō æqs uiribus: quia inferior erat

Ois ro. nūc dicit quō uiribus inferior erat hoste curio: nā (ut ante dictū) actius uarrus perat aphricæ: nā puici
am illam senatus populūq; ro. ei demandauerat: quā cum iperio tenebat: aut teste Appiano pro Pōpeio exer-
citum ducebat: nā ab initio copias actii uarri despiciens Curio ex quattuor legionibus quas a cæsare accepe-
rat: duas tamen & cl. equites biduo & tribus noctibus nauigatione cōsumpto in apricā asportauit. sed Actius
uarrus: licet cum exercitu romano prouinciam teneret tamē Iubā regē Numidiæ populūq; romani sociū ad
suum auxilium contra Cæsarem uocauit. Aphrica signis: ea pars aphricæ quam carthagenēses aliquando
cum imperio tenuerant: nam uictis carthagenēsis ois aphrica quæ sub iperio carthagenēsum fuerat i po.
ro. deditionem uenerat. Cesserat. i. uicta erat ab imperatoribus romanis. Libyæ gentis. i. iubæ regis libyæ
& Numidiæ. Non fusior: usq; ad torridam zonam porrigebatur regnum regis Iubæ. terræ cuius longitudo
erat Atlas. Iuba: Ptolemæi filius auctore Solino utrinque Mauritanix regno potius est. Medium terminat
ammon. latitudinem torrida zona: quam mare occiduum ab aphrica se iungit. Cardine ab occiduo: quia longitu-
dinē regni sui terminabat atlas: usq; ad gades. Gadibus: a quibus nō pcul metas i mari oceāo hercules posuerat.

PHAR SALIAE

A medio confinis syrtibus ammon: a meridie medium regni sui terminabat ammon templum Iouis in libya arenosa ubi Iuppiter in forma arietis colitur: quia baccho & populo suo sitienti: cum illac transiret in forma arietis arenam pede percussit: & statim natus est fons. hoc ergo templo cingebatur mediū regnū iubae.

Confinis syrtibus: quia ut refert Strabo circa parua syrtis initium est Thera urbs: prope qua est ammonis promontorium. Solinus dicit maiorem syrtim ostentare oppidum quod cyrenas uocat: iter hoc oppidū & templum Ammonis milia passuum trecenta esse. At qua: latitudo terminatur a torrida zona. Feruida: quia nimio seruore habitari non potest. Detinet. id est disiungit Libyam: quia torrida zona inter Libyam & oceanum posita est. Exusta calentis: id est exusta loca feruidae zonae. Sufficiunt: id est finem imponunt spacio regni. An dolopes: populi aphyrae qui meridiem uersus habitant. Numidae uagi: uagos dicit nam ut libro ul. refert Strabo cum regionem fecundam incolerent: quique feris abundanter omnis & agricolae studio licetius iter se commiserant: & regione series dimissa: uagam & instabilem uitam agebant: non secus: qui ob iopiam & locorum sterilitatem & aeris inclementiam eiusmodi uitae genus eligunt. Nasamones: populi qui teste Strabone primi sterilem & aridam regionem obtinent: postea phylli & getulorum pars & garamantes. Paratus getulus inculto equo: unum sequitur ex reliquo: nam quia inculto utitur equo: ideo semper paratus est: nam equum ascendunt sine ephippio sine freno. Getuli: auctor Strabo in penitior regione libyae motana ac deserta tenent: qui quodammodo dispersa sunt usque ad syrtis. Maurus: occidentem uersus sunt mauri in aethiopia occidentali: & ut refert Strabo uberem regionem inhabitant: magna ex parte pastoraliter uiuunt: his comae cincinis exornantur: & barba & auro: & tersura dentium: & unguium cultu: raro uideas inter se contingere: dum ambulat: ne capillorum ornatu perturbetur: pugnant frequentius ab equo hastati equis nudis utentes & iuncis frenis. Concolor ido. nam sicut indi orientales nigri sunt: ita mauri occidentales nigri sunt dicta a πῶπον nigrum. Inops: ariditate nimia sterilis. Garamantes: ut docet Strabo ab aethiopibus absunt. ix. x. ue dierum itinere hi matrimoniorum ex-

ortes passim cum foemina degunt. Pli. Marmaridae: marmaridae: ut idem inquit Strabo ad ammonem usque perrendentes cyrenae plurimum accedunt & a pharedoni regione: ad syrtim usque maiorem porrecti. Pli. Perusto: a solis calore. Aequaturusque sagittas: & macas populus sagittarum pitus: ut et sagittando medos aequare possit macas populus est libyae post nasamones. Pli. Tremulu: uibratum. Et gens massylia: qui equum regit non freno: non calcibus sed uirga tantummodo. Martialis. Et massyleum uirga gubernat equum. Massylia: non galliae sed Aphyrae secundum ducta. Vir. Massylii: qui ruunt eques: nam massylia urbs galliae secundum corripit: supra. Massylia deleui uocat. Dorso. s. eq. Afer uenator: qui consuevit mapalia habitare. nam hi sunt maximi uenatores: & praecipue leones agitant: quos uenabilis persequuntur & si uincere nequiverint laxis uestibus implicant eos: & tanquam retibus implicantibus capiunt. Apricae principium est a finibus aegyptiorum: & Alexandriae ultimus autem finis illius Atlas: insulaeque occidentales: quas fortunatas uocant: interna eius plurimae quidem bestiae: sed in primis leones tenent. qui ut Aristoteles perhibet: soli ex eo genere: quod dentatum uocant: protius cum nascuntur uidentur.

Ferri: non confodiunt uenabilis nec sagittis: sed laxis uestibus. Nec solum: dicit lubam regem motum fuisse ut bellum inferret Curioni: non solum qui in auxilium a praefecto ro. uocabatur: uerum etiam qui priuatae sibi erant cum Curione inimicitiae & similitudines: nam Curio in tribunatu suo intercesserat ad populum ut bellum inferret lubae: qui periculosus ac formidolosus esset provinciae romanae. i. aphyrae. huius rogationis causa hic magna cupiditate in auxilium actui Varri cum uniuerso exercitu aduersus Curionem uenit. Concitus ira: id est bella concitabat ira qua inflammatus erat aduersus Curionem. Anno: sui tribunatus. Superos humana: id est diuina humanaque iura turbauit: hoc dicit: & quia magis fauebat pompeianis partibus Lucanus: & quia re ipsa fuit: nam cum senatus censeret referente consule primo legatum mittendum esse Caesari in galliam: ipse uero caesar tradito successori exercitu in Italiam priuatus rediret: huic senatus consulto qui in sententia fiebat consul intercesserunt tribuni plebis. M. Antonius & Curio contra leges: ideo dicit ipsum uiolatorem fuisse diuinarum humanarumque rerum: hanc autem rogationem fecit ad populum de bello inferendo iuba curio. Lege: quam tulerat ad populum. Tyranno: iuba. Dum regnum: quod uni subigere tentauit: quia uolebat ut caesar cum imperio Italiam armis opprimeret. Memor. s. luba doloris qui se nouerat e regno prope depulsum a tribuno curione existimabat se nunc ulcisci iniuriam quam a curione acceperat. Fructum putat: quod si diu hoc dederit: ut hoc

Terminata medio confinis syrtibus ammon.
At qua lata iacet uasti plaga feruida regni
Detinet oceanum: zonaeque exusta calentis
Sufficiunt spacio: populi tot castra sequuntur
Aut dolopes numidaeque uagi: semperque paratus
Inculto getulus aequo. tum concolor indo
Maurus: iops nasamon: mixti garamante pusto
Marmaridae: uolucres aequaturusque sagittas:
Medorum tremulum cum torxit missile macas
Et gens quae nudo residens massilia dorso:
Ora leui flectit frenorum nescia uirga:
Et solitus uacuis errare mapalibus afer
Venator: ferrique simul fidicia non est
Vestibus iratos laxis operire leones.
Nec solum studiis ciuilibus arma parabat.
Priuatae sed bella dabat iuba concitus ira.
Huc quoque quo supos humanaque polluit anno
Lege tribunicia folio depellere aurorum
Curio tentarat: libycumque aufere taranno
Dum regnum te roma facit: memor ille doloris
Hoc bellum sceptri fructum putat esse retenti.

bello poss
uit in aux
ipse milit
ad caesare
antequam
ipso nunq

Hac igit
Et quod
Illa noui
Explora
Infiduc
Fas utru
Cernit c
Desolata
Audede
Ipse pri
Dum me
Eripe c
Enle su
Quis
Qua
Muner
Produ
Instrux
Deceptu
Nam p
Terga
Tristia
Sunt a
Sit reb
Obscur
Hoc fo
Mittit
Eliciat
Vt lib
Ipse ca

malis
suo in se
hibiti su
illu fide
uidebat
bus sed c
Rapien
maxime
incautu
buram
idem il
luba qu
commi

Bello possit instare contra eum qui se de regno expellere conatus fuerat. Hac igitur regis: curio postq̄ audiuit in auxilium Varri uenturum esse lubam: trepidare coepit q̄ illius uires cognouerat: praeterea et suorum ipse militum fidei non ualde fidebat. Ex his, n. erant qui diuersis i locis a caesare uicti de partibus pompeianis ad caesarem transferant: ut propterea fidem illorum instabilem fore metueret. Fama: trepidare coepit curio anteq̄ cum exercitu ueniret iuba. Atq̄: aliam ratione adiungit cur etiam trepidat. Nouis castris: quia sub ipso nunq̄ antea militauerat. Nec exploratus: sed tyro potius. Corphini captus: erant milites: qui maiori

Hac igitur regis trepidat iam curio fama
Et quod caesareis nunquam deuota iuuentus
Illa nouis castris: nec rheni miles in undis
Exploratus erat: corphini captus in arce:
Infidusq̄ nouis ducibus: dubiusq̄ priori.
Fas utruq̄ putat: sed postq̄ laeguida segni
Cernit cuncta metu: nocturna q̄ munia ualli
Desolata fuga: trepida sic mente profatur,
Audedo magnus tegitur timor: arma cape ssa
Ipse prior: capum miles descendat in æquum
Dū meus est: uaria semper dat oicia mentem.
Eripe consilium: pugnae cum dira uoluntas
Ense subit pressor: galeae texere pudorem.
Quis cōferri duces meminit: qs pēdere cās?
Qua sterit inde fauet: ueluti fatalis arenae
Muneribus: non ira uetus concurrere cogit
Productos odere pares. sic fatus apertis
Instruxit campis acies: quē: blanda futuris
Deceptura malis belli fortuna recepit.
Nam pepulit uarrum campo: nudataq̄ foeda
Terga fuga donec uetuerunt castra: cecidit.
Tristia sed postquam superati praelia uarri
Sunt audita iubae: latus quod gloria belli
Sit rebus seruata suis: rapit agmina furtim:
Obscuratq̄ suam per iussa silentia famam.
Hoc solum metuens incauto ab hoste timeri.
Mittitur exigua qui praelia prima lace ssat:
Eliciatq̄ manu numidis a rege secundus
Ut sibi commissi simulator sabura belli
Ipse caua regni uires in ualle retentat.

malis. Nā pepulit: q̄a primo cōcursu fufus ē Varrus cum exercitu romano. Castra cecidit: Curio cū exercitu suo insequabatur cādens exercitum Varri: donec se in castra recepit: & cum castra ingressus esset: uallo prohibiti sunt ne percuti possent. Tristia sed: redit ad lubam qui ad auxilium Varri uenit quum audisset q̄ curio illū fuderat atq̄ fugauerat: hac conditione magnam lāritiam cepit luba: q̄ sibi facultatem nunc denique dari uidebat: ut suam iniuriam ulcisceretur: cōtinuo igitur exercitum suum dūcere parat & nititur: non solū uiribus sed cōsilio Curionem opprimere. Tristia: aduersa. Gloria belli: ipse uictor gloriam huius belli obtineat. Rapit: idest raptim ducit. Suam famam: idest sui aduentus famam. Iussa silentia: quia iussit ut omnes q̄ maxime possent profectiōem suam occultarent: quia illum incautum opprimere posse sperabat. Hoste: qui incautus erat donec timere. Mittitur exigua: simulauit se luba non discessisse de regno suo: sed pmississe saburam quendam ductorem exercitus sui: uel praetorem regis: teste Appiano (ut diximus superius) & pmissit q̄dem illum sed ipse luba cum reliquis copiis subsecutus est saburam. Numidas: inter numidas primus erat luba qui omnibus imperaret: sed post regem hic habebatur secundus. Simulator: ut simulet sibi bellum esse commissum a rege: & tamen ipse erat in ualle: ubi milites & exercitum omnem delitescere iusserat luba.

ex parte capti fuerant: ideo de fide eorum Curio non mediocriter dubitat. Priori: scilicet Pompeio. Dubi us: iter priorem ducem Pompeium & nouum scilicet curionem. Fas utrunque: an illam magis q̄ aliam partem tenerent ignari. Sed postq̄: at uero ut audit etiā milites dubitare & incertos: esse. quin etiam metu pculsos deseruisse excubias tempore noctis: tum uero curio iam secum cogitare coepit: audaciā ostendendā esse & metum deponendum: ut fiduciā uultu simularet. Nocturna munia: idest officia excubiarum nocturna. Desolata: destituta. Fuga: quia omnes i interiorē partem ualli se receperant. Prior: scilicet q̄ hostis: & quia prior descendit i aciem uidet suis uiribus confidere & sic audaciam ostendens: timorem tegit. Dū meus est: idest sub imperio meo: & anteq̄ transfuga fiat. Variam mentem: quando spaciū cogitā di datur semper in diuersa trahitur animus. Eripe consilium: idest demas spaciū ne cogitent transfugere ad hostes. Cum dira uoluntas: quia simul ac pugnare coeperis non cogitabit utrum ex duobus sequi malit. Pressor: idest comprāhenso māibus ense. Texere pudorem: quia non uident contra quos pugnant: neque ipsi cognoscunt recto ore galea: ut aliquis eis obiciat: qui paulo ante cū Pompeio militaueras: nūc partibus Caesaris fauces. Conferre: idest compatiōe alterum alteri praeponere. Pendere: compensare uter ducum meliorem causam habeat. Veluti: nunc per similitudinem probat hanc sententiam Curio: quem admodum gladiatores postq̄ i campum processerint nulla similitate antiqua concitantur: sed ubi alter aduersariū sibi oppositum uiderit: etiam si nullae unq̄ inimicitiae fuerint: ita aduersus eum fertur. ac si esset capitalis hostis: ita facient milites nostri. Arena: in qua gladiat res dimicare solent. Muneribus: idest spectaculis. Iuue. Munera nunc edunt. Fatalis: i theatro enim saepe cōsodiebantur ad necem gladiatores. & arena pro theatro ponit quod arena i spargebat: sic Martialis. In matutina nup spectatus arena. Pares: pares dicuntur proprie quū armis inter se cōcurrūt. Quē blanda fu. & primo quidem cursu fortuna fauit Curioni: quia sic solet facere his quos maiore clade parat opprimere. Blanda: quā semper blanditur

PHAR.SALIAE

Aspidas ut pharias: ichneumon: ut ostēdit Strabo crocodelis & aspidibus p̄niciē i fert eas & eorū oua delet luto icrūstatus: inuoluit enim i eo: postea ad solē siccatus aspides p̄ caput uel caudā capiēs in flumē trahit atq; occidit: qui autē sentiunt mustellā interimere aspidē erant: nā ut ait Solinus mustellā uincūt Basiliscum malū in terris singulare: p̄ similitudinē ostēdit igitur quō ludificauerit Curionē Iuba: quē admodū ichneumon ser- pentē: hāc enim naturam hēt ichneumon ut occidat aspidē dolo: nā cū diligēter obseruauerit ubi aspis i cauer- nis habitat: ichneumon ad cauernulā uēit: & caudā trahit supra os illius cauernae cū aut caudae ūbrā uidit mo- ueri irritat aspis: ichneumon fertur huc & illuc: deniq; excitus: serpens erumpit: at uero ichneumon agilitate corporis huc & illuc mouetur: & serpens cū iā captū eē crediderit: obliquo capite i eā partē ubi est ichneu- mon flectitur: ille agilis saltu a tergo occupat eum: & guttur aspidis dētibus astrigit: hoc mō dicit fecisse Iu- bam: nā curio cū intentus esset i eos quos p̄miserat a tergo eū iuba iuasit: & cū oī exercitu circūuēit ut de- letus occideretur bellū ichneumon & aspidis expōit Plinius i octauo. Hostis: ichneumon. Aspidas pha- rias. i. serpentes aspidas q̄ abundant in aegypto. So- lertior. i. aspidē: licet uenenosior sit aspis: tamen cau- rior est ichneumon. Prouocat: ad irā. Incerta um- bra. i. concussione extremā caudae. Obliquans: nā obliquo capite speculatus inuadit in fauces. Effusa serpentis: quia effundit in auras: dum credit capere ichneumonem ipse ab illo capitur. Guttura. i. sub ca- pite ubi sanies: est nam i dentibus serpētis sanies ē Ci- tra sa. le. i. sub ueneno letifero. Irrita pestis: nā cū eli- sum fuit guttur serpentis tota serpens extenditur. q̄ cū uiuit i spiram circunvoluitur. Experimif: expli- catur. Fortuna: quia prima pugna hostes fuderat cu- rio. Euentum: successionem i fraudibus: nam quia uicerat ideo audatior factus erat. Ferox: ob uictoriā Nō exploratis: de more nullis exploratoribus p̄ae- missis. Nocturnum: notatur curionis imperitia: & temeritas: q̄ p̄ ignotos cāpos egres miserit. Sub auro- rā mo. i. simulata: quilluxit sub ortu solis signa mouit: q̄ deniq; exercitus seq̄retur. Frustra rogatus: a militi- bus suis ut cautus i cederet. Libycas fraudes: nā puni- ci natura solēt eē uersuti unde Lilius de hānibale. in humana crudelitas: perfidia plus q̄ punica. Infecta. i. ualde facta hoc loco auget: sicut Virgilius Turnus ut i fractos aduerso: uel infecta idest imixta. Lethi fortu- na: sic fata uolebāt: ut hic sponte i perniciem suā curio rueret: & q̄ belli ciuilis auctor esset ipse inter primos periret. Lethi: propinquae mortis. fata enim apropi- quabant curioni. Auctorem: curionem qui iplis bel- li ciuilis auctor extiterat: nam tribunus plābis inter- cesserat: quō mīus senatusconsultum fieret i sententiā consulū qui censebant mittendum successorē cāsari: & ne cum exercitu: sed priuatus in italiā rediret: ideo partes cāsaris defēderat i seātu: ut ille ciuilis belli auctor dici posset: auctore belli ciuilis fuisse. Curionē mēorat etiā Pli. Nec fuit rex curio aut gentiū impator: nō opibus i signis: uti qui nihil habuerit in cēsu p̄ter discordiam principū. Sup ardua ducit: ille nulla mōtis aspitāte deterritus super oīa abrupta ducit exercitum. Abrupto milite. i. nō seruata uia. uel aspo: nā abrupta loca aspera dicimus. Cū pcul: & ubi uiderunt temere exercitū a Curioē duci hostes sublata fuga retulere pedē ut audaciā curioē augetet. Cū: p ardua loca multo seruato li- mite ducebat exercitū curio: cū pcul e specula mōtis ab hoste conspectus est: & illi non nihil frutes pedē: ut ille audacius pcederet. Sua. i. ppria. Dū donec i planū adduceret exercitū. Ille fugā: curio ubi uidit illos recedētes tāq̄ uictor eēt sine ullo ordie exercitū duxit i planū. Paruer do. uix i planū dīcēdrat cū undiq; ex i fidiis exorti eēt hostes: & nō prius sēsit illos q̄ se circūdatū aspiceret. Numidæq; fugaces: q̄ fugā simulauerāt. Agmē. i. ro- & curiois. Proiecit: sine ulla cōsideratiōe. Nō ti. p. nec licuit timidis fugere: nec fortib; pugnā: adō erāt un- diq; circūuēiunt ut nulli se uiribus tueri. Possēt p̄. q̄a pugnā nō poterāt iclusi. Fugā: nec fugē poterāt: q̄a iclu- si. Quippe: nā iter saxa & abrupta loca egres ipellebāt: q̄ si etiā calcaribus urgerēt eq̄ cū p saxa moueri nō pos- sent: idignabūdi frena mādabāt. Spargitq; iubas: nā eq̄ cū i locis sint angustis & moueri nō possit q̄rit colla.

Aspidas ut pharias cauda solertior hostis
Ludit: & iratas incerta prouocat umbra:
Obliquansq; caput: uanas serpentis in auras
Effusa tuto comprandit guttura morfu
Lethiferam citra saniem: tunc irrita pestis
Exprimitur: faucesq; fluūt pereunte ueneno.
Fraudibus euentū dederat fortuna: feroxque
Non exploratis occulti uiribus hostis
Curio nocturnm castris erumpere cogit
Ignotisq; equitem late decurrere campis:
Ipse sub aurorae primos excedere motus
Signa iubet castris: multum frustra q; rogatus:
Ut libycas metuat fraudes: infectaq; semper
Punica bella dolis: lethi fortuna propinqui
Tradiderat fati iuuenem: bellumq; trahebat
Auctorem ciuile suum: super ardua ducit
Saxa: super cautes abrupto limite signa.
Cum procul e summis cōspecti collib; hostes
Fraude sua cessere parum: dum colle relicto
Effusam patulis aciem committeret aruis.
Ille fugam credens simulatae nescius artis
Ut uictor medios aciem proiecit in agros.
Ut primum patuere doli: numidæq; fugaces
Vndiq; cōpletis clauferūt montibus agmen:
Obstupuit dux ipse simul: perituraq; turba.
Non timidi petiere fugam. non proelia fortes
Quippe ubi nō sonipes motus clāgore tubae
Saxa quatit pulsu rigidos uexantia frenos
Ora tenens. spargitq; iubas & surrigit aures
Incertoq; pedum pugnāt non stare tumultu.

LIBER .III.

Fessa iacet ceruix: iā cū diu luctati fuerit. Artus: q̄a calefacti erāt laboꝝ. Līgua p̄iecta: q̄d signū erat laboris
Pectora rauca gemūt: sic faciūt eq̄: cū nimio āhelitu spiritū trahūt: idē gemitū emittere uidēt. Vrget: ipellit.
Ilia pulsus: signa sūt eq̄ i suprema delassatione. Grauis: p̄ grauius diuturno laboꝝ. Lōge: p̄ ualde. Sicca. s.
præmia siti. Lupatis sanguineis. i. cruētatis frenis. lupatū gēus frenorū ē ad similitudinē dētū luporū. Vir. Et
duris parere lupatis. Iāq̄ gradatū: & seu uirga: seu calcaribus uergerent eq̄: tamen nō poterāt augere gradū
p̄ nimia laboris lassitudine. Addūt: addet gradū ē augeꝝ. Rupisse moras cor. i. equū ipulisse. Impetus: cur-

Fessa iacet ceruix: fumant sudoribus artus:
Oraq̄ p̄iecta squallent arentia lingua.
Pectora rauca gemūt: quæ creber āhelitus ur
Et defecta grauis longe trahit ilia pulsus. get:
Siccaq̄ sanguineis durefcit spuma lupatis.
Iamq̄ gradū neq̄ uerberibꝫ stimulisq̄ coacti
Nec quamuis crebris iussi calcaribus addūt.
Vulneribus coguntur equi: nec profuit ulli
Coripedis rupisse moras: neq̄ .n. ipetus illi
Incurfusq̄ fuit. tantum perfertur ad hostes
Et spacium iaculis oblato uulnere donat:
At uagus afer equos ut primū emisit i agmen:
Tum campi tremuere sono: terraq̄ soluta
Quantus bistonio torquetur turbine puluis
Aera nube sua textit: traxitq̄ tenebras.
Vt uero in pedites fatum miserabile belli
Incubuit: nullo dubii discrimine maris
Ancipites steterunt casus: sed tempora pugnae
Mors tenuit: neq̄ enim licuit p̄currere contra
Et miscere manus: sic undiq̄ septa iuuentus
Comminus obliquis: & rectis eminus hastis
Obruitur: non uulneribus nec sanguine solū
Telorum nymbo peritura & pondere ferri.
Ergo acies tantæ paruum spissantur i orbem:
Ac si quis metuens mediū correpsit i agmen:
Vix impune suos inter conuertitur enses:
Densaturq̄ globus: quātū pede prima relato
Constrinxit gyros acies: non arma mouendi
Iam locus ē pressis: stipataq̄ membra terunt.
Frangitur armatum colliso pectore pectus.
Non tam læta tulit uictor spectacula maurus
Quam fortuna dabat: fluuios nō ille cruoris
Membrorūq̄ uidet lapsum: & feriētia terrā
Corpora: cōpressū turba stetit omne cadauer.
Excitet inuisas diræ carthaginis umbras

capeꝝ. Feriētia terrā: q̄a opp̄ssi & suffocati moriebant. Cōpressū: i media terra cōdensatū ab hostibus. Ste-
tit: nō cecidit. Excitet inuisas: nūc poeta q̄si detestat hāc uictoriā regis iuba: q̄ uidebat esse pro. S. P. Q. R. dicit
enī ex hac uictoria ro. nihil capiūt utilitatis: sed fiūt q̄si quādā i feriæ carthaginēsiū & Hānibalis: ut ūbræ eoge
ga ro. cæsi fuerūt: ex hac uictoria letitiā capiāt: & pars nulla ad Pō. pueniat: nec ad scātū populūq̄ ro. p quorū
ptibus nūc rex luba pugnaꝝ uidebat. Inferiaq̄: p̄prie dicūt sacrificia q̄ diis māibus exhibēt: & p mortuis fie-
ri cōsueuerūt: ūde iferiæ q̄si diis inferis dicebant. Excitet: ad lætitiā. Inuisas um. i. aias iā pridē inimicas ro.

sus bis idē dicit. Tantū p̄fec: tātū inq̄t ap̄propinq̄bat
hostibus ut tela in eos torqueri possint. Oblato uul.
idest oblato milite ad uulnera. At uagus afer: at ue-
ro equites hostiū postq̄ semel adepti sunt cāpū: tū ue-
ro toto cursu & ipetu in hostē delati sunt: ut puluerē
excusserint: quo tāq̄ nube cælū tegi uidēbat. In agmē
i. in impetū: ut inuaderēt hostes. Virg. Illi agmine fa-
cto Lacoonta petunt. Sono. s. cornipedum & tubæ.
Terraq̄ soluta: diffinitio ē pulueris. Torquet: exci-
tat. Turbie bistonio. i. borea flante p̄ thraciā: nā bisto-
nes populi sūt inter thraces Pli. Vt uero in pedites:
primo eq̄stre certamē fuit: cū ad pedites uēssēt: tū ue-
ro apparuit: quā iferiores essēt ro. uiribus nā cū i eos
hostes incurrerēt: quos iā circūuenerāt: quāto pro-
pius: tanto dēsiorem orbē in angustum coarctabant:
adeo nō ferme telis aut gladiis occiderēt: sed corpore
densatione ita urgerent: ut multi suffocarentur. In-
cubuit: inuasit in pedites. Miserabile: quia quadam
miseratiōe opprimebat: cū nulla parte se defenderēt.

Nullō: pro non. Discrimine: dubitatiōe: quia iam
uictoria inclinauerat ad hostes: nec dubitat q̄sq̄a pos-
set qui oppressi essent ro. Ancipites casus: q̄a nō du-
bius erat mars: apparebat enī māifeste curionē uictū
esse cū suis. Sed tēpora pugnae mors tēuit. i. progatū
fuit tēpus praelii: nō p̄pter fortitudinē romāorū: sed
q̄a nō breui spacio poterat tāta multitudo trucidari.
Sic undiq̄ sep. a dō ab hostibus p̄mebant: ut se i eos
cōuerterē nō possēt. Obliq̄s hastis: q̄a i gyro dēfos ro.
nō poterāt ex directo: ideo ex obliquo necesse erat fe-
ri. Emius: q̄a paulo lōgius erāt fctis telis petebat.

Nībo: multitudinē telorū cōparat nībo: nō tā dēsus
iber caderē solet q̄ tela i ro. cōiecta ceciderūt. Pondere
ferri: nedū acie ferri: sed pōdē ip̄o ro. cadebāt. Ergo
acies: ergo quia undiq̄ circūuenti erāt ro. ut sensim i
eos hostes ruerēt: effectū ē ut q̄to magis eos inuaderēt
tanto densiori orbe in angustū coarctarent. Ac siq̄:
is q̄ metu p̄cussus ex militibꝫ Curiōis se i tra suos fce-
pisset uulnerabat a suis. Vix in. adeo dēsi & suffocati
erat. Metuēs: metu p̄cussus. Correpsit. i. incipit se i tra
suos. Dēsatq̄ g. sicuti dēlabat hostes q̄ circūuenerāt

Cyros: quanto magis primi referebant pedem a me-
dio: tanto orbis breuior & defensor efficiebatur. Te-
runtur: premuntur ab hostibus & ipsi inter se. Pe-
ctus: ro. Pectore: hostium. Non tam læta tulit: di-
cit magnum uictoriæ fructum amisisse iubam: cum
præstringerentur ac suffocarentur potius q̄ uulnera-
rentur occusq̄ hostium sanguinem fluentem uidē
nequuerit. Fluuios non ille: uincit quidem iuba:
sed non potuit spectare uictoriā: ut ex ea lætitiā
Cōpressū: i media terra cōdensatū ab hostibus. Ste-
tit: nō cecidit. Excitet inuisas: nūc poeta q̄si detestat hāc uictoriā regis iuba: q̄ uidebat esse pro. S. P. Q. R. dicit
enī ex hac uictoria ro. nihil capiūt utilitatis: sed fiūt q̄si quādā i feriæ carthaginēsiū & Hānibalis: ut ūbræ eoge
ga ro. cæsi fuerūt: ex hac uictoria letitiā capiāt: & pars nulla ad Pō. pueniat: nec ad scātū populūq̄ ro. p quorū
ptibus nūc rex luba pugnaꝝ uidebat. Inferiaq̄: p̄prie dicūt sacrificia q̄ diis māibus exhibēt: & p mortuis fie-
ri cōsueuerūt: ūde iferiæ q̄si diis inferis dicebant. Excitet: ad lætitiā. Inuisas um. i. aias iā pridē inimicas ro.

PHARSALIAE

Nouis inferiis, l. ut sanguis ro, nūc a luba effusus sit q̄si iferia umbrarū carthaginis. Hānibal: q̄ ifestissimus hostis ro, fuerat. Ista: mala q̄ nūc ro, acciderūt. Māes, i. aphricāe ūbrā. Piacula: expiatiōes uidelicet q̄ sāguis ro, fusus fuit quasi quoddam piaculum umbrarum carthaginensium: ut nunc purgent iniuriam quam a romanis acceperunt. Libyca tellure: quā facta est in aphrica. Votisq̄ senatus: indignum est q̄ senatus cupiat hanc ruinam romanis illatam sibi a luba rege numidarum. Sibi: ad utilitatem suam magis q̄ Pompeii. Curio fufas: curio postquam uidit suorum stragem nec spem ullam esse relicta non potuit suis superstes esse: sed i fortissimos ruit: & fortiter dimicans occubuit: historiam ex Appiano superius recitauimus. Fufas campis: idest stratas iacere p̄ cāpos.

Sanguine pul. q̄a ipse sanguis p̄ nimia multitudine puluerē humore suo cōp̄sserat. Compressus: congelatus cum puluere. Afflictis rebus: post cādem suorum. Sperare fugam idest spem ponere in fuga & uitae suae consulere. Fortis uirtute: quia ip̄a desperatione factus est fortis. Quid nunc rostra tibi: nūc apostrophat ad Curionē dicens o curio: qd utilitatis aut quem fructum cepisti ex tribunitia potestate: in qua te gessisti ut auctor bellorum ciuiliū fieres? Ecce nunc poenas meritas dedisti: ut te mors p̄ueniret: atēquā bellū ciuile uidere potueris. Rostratur bata: cum populum conuocata contione cōtra senatū concitabas, rostra sunt sedilia populi i q̄ cōtionabundi tribuni plābis sedere solebant: sic dicta q̄ de uictis bello nauali āciatibus. C. Méio: sūle: āno urbis cccc. xvi. ex rostris captarum nauū sedilia i suggestu po. ro. sunt ornata: unde a rostris nauū sedilia & forum rostra appellata sunt. Vnde: a quo foro. Plābeius signifer. i. taq̄ signifer populi q̄a tribunus plābis erat. Arcetribunitia. i. tribunitia ptāte. Arma. dabis po. i. armabis populum contra senatum. Proditā. s. plābi. Bello cōcurrere: quia ipse auctor fuerat ciuilis belli: nā semp̄ intercesserat senatus consulto: ne successor miteret cēsari. Pharsalia. i. cāpi philippici i q̄bus bellum ciuile gestum est. Dira: i. qua bellum dirum inter parētes & affines gestū fuerit. Spectandūq̄ tibi. i. negatum ē ne belli ciuilis spectator fieres. Has urbi miserā: nunc alloquitur generaliter poeta oēs p̄cipes ciuitatum: q̄ statum reip̄. perturbant: dicit enim ita cōtingere solere: ut patriā dent poenas: quas ēt ip̄a p̄ria non mediocriter passa est: sicut nunc contigit curioni: q̄ quia auctor belli ciuilis extiterat dedit poenas p̄ria: ex q̄bus ip̄a quoq̄ p̄ria non mediocrem dolorē & iniuriā accepit. Ferre datis: ut ferat: q̄a hoc ip̄o patriā dolet q̄ quis iniuriā accepit a uobis: tamen uos p̄derenollet. Leuitis arma. i. poenas datis bellorum quorū auctores fuistis. Libertatis. s. tuendae. Quā uindicta. s. offensae libertatis: si ita dii libertatem po. Ro. defendere uoluisset sicuti uindictam sumplerunt de his q̄ libertatem offenderunt: i. perpetuum respub. maneret: sed qui contra libertatem fecerunt poenas q̄dem dederunt: nam Marius & Sylla & Cinna: & pauloāte saturninus tr. ple. postea cēsar & M. Anto. crudeli morte perierunt dicit ergo q̄ dii uideant eos q̄ contra libertatem faciunt: & remp̄. peruertunt probans exemplo curiois.

Pascit: q̄a iacet insepultum. At tibi nos: & ne quis forte existimet hoc me de Curioe dixisse q̄ seditiosus fuerit: & auctor bellorum ciuiliū: quasi contra eum inuehi uoluerim: tamen non fraudabo eum meritis laudibus: nam etiam si ego tacuissē: quā pauloante exposui: tamen fama ip̄a uulgasset: unde quod ad laudem eius pertinet: non prāteribo. Nos: ego Lucanus nisi ista narrarem: fama ip̄a uulgasset. Ista: idest facta tua o curio. Omne senium. idest omnem uetustatem: quā nunc etiam post tot annos narratur quasi recens fuerit elades curionis. Meritae uitae: quia multa tibi bono partim fortuna: partim natura data fuerunt: si modo his bonis in meliorem partem uti uoluisses: non omnino tibi culpa esset ascribenda: sed temporibus: nam illis tēporibus natus es quibus disciplina bene uiuēdi de suo curriculo labi cōcepit. Haud aliū tāta: laus maxia curioni: dicit nullū unquā i urbe ro. adolescentē tātāe idolis fuisse quā curio: si recta secutus fuisset: fuit eni eloquētissima Curionū familia: & i ea tres cōtinua serie oratores clauerūt. Soli. Indoles: pp̄rie ē species futurae p̄bitatis. Leges deberēt: si ip̄e īgeniī acūmīe leges ciuitatis defendere: uoluisset: Nūc eni frustra spauit Cicero remp̄. afflictā & oppressā miseris temporibus & perditis moribus in ueterem libertatem uendicaturum.

Inferiis fortuna nouis: ferat ista cruentus Hannibal: & poeni tam dira piacula manes Romanam superi libyca tellure ruinam Pompeio prodesse nefas: uotisq̄ senatus Aphrica nos potius uincat sibi: curio fufas Vt uidit campis acies: & cernere tantas Permisit clades cōpressus sanguine puluis: Non tulit afflictis animam producere rebus Aut sperare fugam: ceciditq̄ in strage suorum: Impiger ad lethum: & fortis uirtute coacta: Quid nūc rostra tibi prosūt turbata: forsq̄? Vnde tribunitia plābeius signifer arce Arma dabis populis: qd prodita iura seātus? Et gener atque socer bello concurrere iussi? Ante iaces quam dira duces pharsalia cōferta: Spectandumq̄ tibi bellum ciuile negatū est: Has urbi miserā uestro de sanguine poenas Ferre datis: luitis iugulo sic arma potentes. Felix roma quidem: ciuesq̄ habitura beatos Si libertatis superis tam cura placeret: Quam uindicta placet: libycas en nobile corpus Pascit aues: nullo cōtentus curio busto. pus At tibi nos quando non proderit ista silere Aquibus omne xui senium sua fama repellit Digna damus iuuenis meritae praconia uitae. Haud alium tanta ciuem tulit indole roma: Aut cui plus leges deberent recta sequenti.

Perdita
cōsuetud
omne co
icertā mē
tor: q̄si ex
factis nu

Perdita
Ambitus
Transue
Momen
Galloru
Ius licet
Sylla po
Cāsarea
Cōcēssa
MAN
PHAR

gno uall
fame m
gnatus
diu pug
cōmiser
Pom. co
Cāsare
hanc pu
necessit
haberēt
raret: ta
duces: h
accepit
i Africa
niā & a
doniā ep
nouī ma
& Marce
excellit
bris: nā
icipiūt
brē: i d
piebat h
su nouē
consulu

LIBER .V.

Perdita, i. pernicio sa: nā corrupti mores ciuitatis nocuer tibi o curio: neq; ab his te cauer didicisti: sed aliog; cōsuetudinē secutus es. Ambitus, i. supflua cupiditas honog;. Luxus: luxuriose uiuēdi cōsuetudo q̄ ciuitatē omnē corrūpebat. Metuēda facultas: q̄ diuites usq; adō facti erāt potētes ut formidolosi eēnt reip. Dubiā: incertā mētē: q̄ hīc te trahebat reip. amor: idē uero cupiditas honog;: sed tādē uicit parua cupiditas. Tulerūt tor: q̄ si excusat eū: q̄ illa cōsuetudo ad malū oēs contraheret nimia cupiditate incēsos: tanq̄ torrēs: qui liquae factis nubibus & effusis imbris tanto impetu fertur: ut nullum prorsus obstaculum resistere possit. Mutatus, i. a proposito honesto. Fuit momentū, i. inclinatio rerum. Gallorum captus spoliis: quia magna munera a cæsare accepit curio ut partes suas defenderet: cū tri. plā. esset. Cæsaris auro: quod igens ex p uicia quam debellauerat secum attulerat: Nā aucto Appiano: curionem ut p se ageret: plurimo aere alieno oppressum facile adegit cæsar. Ius licet: non parua eum nunc uituperatōe onerat. Dicit enim quamuis alii principes q̄ bella ciuilia mouerūt patriæ libertatē emerint: tamen cum cæteri emerit libertatē: hic solus inuentus est qui uenderet. Licet: intelligitur tamen. Ius: idest potestatem sibi fecerūt armis. In no. iug. idest i ciues. Sylla marius: q̄a marius & sylla de ipio paribus uiribus decertarunt. Cinna: qui Octauium collegam suū trucidauit ipsum Mariū elibya uocauit ad perdendam urbem. Cæsareque domus series: quia ad Nerone usque cæsares imperauerant: nam oēs Impatores cæsares dicti sunt a Iulio Cæsare prio. Tanta potestas: ut ipsi imperium romanū teneant in quo totus terrarum orbis continetur. Emere oēs urbē: quis isti libertatē nostrā usurpauerit tamē emer eā. Hic: scilicet Curio uēdidit urbē: q̄d itelexisse credit Vir. i. ænei. Vendidit hic auro patriā acceptis scilicet mueribus a Cæsare. nā plurimo aere alieno oppssum facile adegit Cæsar: ut p se pugnaret.

Perdita tunc urbi nocuerunt sæcula: postquā
Ambitus & luxus & opū metuenda facultas
Transuerso mentem dubiam torrente tulerūt:
Momentumq; fuit mutatus curio rerum:
Gallorum captus spoliis & cæsaris auro.
Ius licet in iugulos nostros sibi fecerit ense
Sylla potens: mariusq; ferox: & cina cruentus
Cæsareq; domus series: cui tanta potestas
Cōcessa est: emere omnes: hic uendidit urbē.
M. ANNEI LVCANICORDVBENSIS
PHARSALIAE LIBER Q VINTVS.

Sc alterna duces bello
rū uulnera passos
In macedū terras: mi
scēs aduersa secūdis
Seruauit fortuna pa
res iam spserat hemo
Brūa niues: gelidoq;
cadens athlātis olym
Instabatq; dies q̄ po
dat noua noīa fastis:

Sc alterna duces: hic cōtiet quō Cæsar
atq; Pōpeius se i epig; fcepunt. nec p
cul alter ab altero erat: Primū qdē co
natus ē Cæsar Pōpe. obside & eū ma
Pharsaliae liber Quintus.

igno uallo & fossa itercludet: qd fecit: sed ita ut maiore iopia obsidētes pateret q̄ obfessi. Cū iteri Cæsar cū suis fame maxia laboraret: adō ut radices herbag; i usū cōuerteret. Tādē pom. tætsi oīa abūd sibi suppeditaret: idi gnatus q̄ a Cæsare itercluderet: cū bene gerēdæ rei occasionē cepisset adhortatus suos: uēit extra uallū: ubi aliq̄ diu pugnatū ē: tādē i fugā cōuersis Cæsarīanis Pom. eos psecutus ē usq; ad uallum: & nisi Pom. humāitas & cōmiseratio fuisset: eo die actū erat de Cæsare: sed iussit militibus suis ut ciuib; parceret. Appianus tamē dicit: Pom. conuersis militibus Cæsaris i fugam uoluisse bellum uno ope cōficere nisi a labieno phibitus fuisset. Cæsarem q; dixisse: bellū ea die finem habiturum fuisse: si hostes ducem q̄ uictoria uti sciuisset habuisset. post hanc pugna se i thessaliam uterq; recipit: ibiq; rursus cum cæsar magna inopia laboraret: nec dubium esset qn necessitate ipsa cogente ad oēs cōditiones pacis accipēdas uerturus esset: q̄ cū Pom. erat q̄ si uictoria i māibus haberet: nō prius destiterūt q̄ ipsū ipulerūt: ut i cæsare bellū moueret: qd ubi p̄fessit cæsar licet fame igēti laboraret: tamē magna læticia affectus ē: & uniuersos milites suos ad pugna adhortatus. Sic fortuna seruauit pars duces: hactēus fortūa nō magnopere aut Cæsari: aut pō. fauit: idō pares. Alterna uulnera: q̄a i hispāia Pō. cladē accepit amissis Petreii & Afranii exercitibus: In illirico mari cladē p̄fessus erat cæsar Amissa naue opitergiog; i Africa amisso Curioe cū exercitu. In macedū terras. i. fortūa dubiā se p̄stitit utriq;: donec puētū ē i Macedo niā & a uicinitate thessaliā itelligit: i q̄ tūc cæsari fortūa se totā cōcessit: aut macedū terras uocat epig;: nā macedoniā epiroticas terras i solis occasū fcedit aucto Pli. Iā sparserat hemo: iā igt appropiq̄bat p̄cipiū āni: quo noui magistratus creari solēt. & noui cōsules inire magistratū: atēq; magistratus cōsulū exiret: uidelicet Lētuli & Marcelli curiā habuer i Epiro. ut d̄ sūma rerū cōsultaret. Hemo: mōte thessaliæ cuius esex miliū passuū excelsitas Pli. Cadens athlātis. i. spserat niues. i. occidēs: sumit tēpus quo res gesta fuerit uidelicet i fine Nouēbris. nā stellæ q̄ sūt iter finitionē tauri & caueā arietis pleiads dicūt: la. autē uergiliæ: hæ. xi. Nouēbris occider iicipiūt. & ix. die gladius oriōis ocridr iicipit p athlāidas ergo. i. p pleiadas filias athlātis ex pleiōe significat nouēbrē: i dēcēbri autē finis ē magistratūū: nā calēdis iāuarii noui cōsules magistratū inibāt. Gelido olimpo: q̄a ici piebat hyēs. Athlātis: patrōymicū ē soc. & unā p oibus posuit. Instabat: q̄a mēsis unus cū dimidio erat: ab occasu nouēbris usq; ad p̄cipiū sequētis anni: quo magistratū noui cōsules ineunt Fastis: fasti libri sūt qbus noīa consulum continentur: bene ergo noīa fastis dicit: q̄a cū noui cōsules creatur: etiā eorū noīa fastis iscribūtur.

PHARSALIAE

Quicq̃ colit primus ducentem tēpora ianū.
Dum tamē emeriti rēmanet pars ultima iuris:
Consul uterq̃ uagos per belli munia patres
Elicit epīrum: peregrina ac sordida sedes
Romanos cepit proceres: secretaq̃ rerum
Hospes in extremis audiuit curia tectis.
Nam q̃s castra uocet tot strictas iure secures?
Tot fasces: docuit populum uenerabilis ordo
Non magni partes: sed magnū ī partibꝫ esse:
Vt primum mœstum tenuere silentia cœtum
Lentulus e cœl̃sa sublimis sede profatur.
Indole si dignum latia: si sanguine prisco
Robur inest animis non qua tellure coacti
Quāq̃ p̃cul tectis captæ sedeamus ab urbis
Cernite: sed uestræ faciem cognoscite turbæ.
Cunctaq̃ missuri primū hoc decernite patres
Quod rēgnis populisq̃ liquet nos esse senatū
Nā uel hypboreæ plaustrū glaciale sub ursæ
Vel plaga qua torrēs claususq̃ uaporibꝫ axis
Nec patitur noctes: nec iniquos crescer soles.

ut cōtra
ga pace
respira
sant Ita
offend
nam c
ab ea p
tes sem
um in
at. H
Cur
Patrici
sequi co
neam u
aspirare
mus se
testas c
perpet
repu. u
Pom. e
deinde
sequer

LIBER .V.

Summa rerum: id est imperium. Tarpeia sede: probat a simili: nam sicuti capta reliqua urbe capitolio in columi ibi senatus permanebat: & ideo curia in capitolio erat: idem etiam nunc dicit capta urbe ab hostibus hic nos habitantes curiam facimus. Nota est historia: ad Alliam fluuium Galli fabii consulem cum exercitu fuerunt: & ad urbem ro. contenderunt: Et primo quidem metuentes insidias: nonnullos praemississent: qui diligenter omnia scrutarentur: quibus exploratis neminem exire uidentes statim ingressi sunt moenia: & uastam urbem atque desertam reliquerunt nam Ro. relictis senibus & in belli turba ceteris qui arma per aetatem ferre non possent capitolium conscenderant: sed eo tpe Camillus qui ardeat exultabat pro patria uentura male diuisam: Dictator absens creatus: postquam audiuit urbem captam a gallis misertus est patriae: & cum aliquot copiis: gallos propter uictoriam negligentiores inuasit & eos partim sopitos ac temulencia oppressos occidit. Illic roma fuit: ubi ergo fuit camillus Dictator cum exercitu ro. illic roma esse consuevit: pari ratione & nos hic Romam esse putemus. Mutato solo: id est regione. Moerentia tecta: haecenus beniuolentia auditorum comparauit a sapientia eorum: quia senatus sapienter iudicauit: ut ubicumque esset se ius imperii teneret creuerint. nunc beniuolentia captat a persona aduersarii cum adducit eos in inuidiam: ostendens eorum uim potentiam: nobilitates: affinitates: ostendit potentiam & uim caesaris qui patriam tanquam hostilem occupauerit armis.

Si fortuna ferat: rerum nos summa sequetur
Imperiumque comes: tarpæia sede perusta
Gallorum facibus: ueiosque habitante camillo
Illic roma fuit: non unquam perdidit ordo
Mutato sua iura solo: merentia tecta
Caesar habet uacuasque domos: legesque silentes
Clausaque iustitio tristi fora curia solos
Illa uidet patres plena quos urbe fugauit.
Ordine de tanto quisquis non exulat: hic est.
Ignaros scelerum: longaque in pace quietos
Bellorum primus sparsit furor: omnia rursus
Membra loco redeunt: en totis uiribus orbis
Hesperiam pensant superi: iacet hostis in undis
Obrutus illyricis: libyes squalentibus aruis
Curio caesarei cecidit pars magna senatus.
Tollite signa duces fatorum impellite cursu.
Spem uestram praestate deis: fortunaque tantos
Det nobis animos: quantos fugientibus hostem
Causa dabat: nostrum exhausto ius claudit anno
Vos quorum finem non est sensura potestas
Consulite in medium patres: magnamque iubete
Esse ducem. laeto nomen clamore: senatus
Excipit: & magno fatum patriaeque suumque

Tecta Caesar habet: non est dicendum romae senatus esse: & curiam: cum in potestate Caesaris sit deliberare quicquid uoluerit. Vacuas: scilicet senatoribus: Legesque silentes: quia non possunt uim suam obtinere: postquam semel armis oppressae sunt. Tristi iustitio: quia semper iustitiam tristitiam significat: quasi iuris statium. Curia: in qua nos senatores consistimus.

Ordine de tanto: adhuc in eo persistit ut in inuidiam adducat: de tanto ordine senatorio nemo abest a nobis: nisi qui exul est cum Caesare: nam qui hostes patriae adiudicati sunt hi et exules sunt. Non exulat: cum Caesa. Hic: apud nos. Ignaros scelerum: ante inquit cum maxima trepidatione ciuitas plena esset speris fuimus in diuersa loca: putantes quicquid ipse tulit. nunc denique cum respirauimus in unum eundemque locum omnes conuenimus. Ignaros. senatores: qui diu a sceleribus huiusmodi alieni fuimus: uel ignaros. qui nunquam timere poterunt tantum scelus:

ut contra patriam caesar arma sumeret: postquam audiuerunt quod rubiconem transiit contra leges & iura ciuitatis. Longa pace: quia omnes qui diu in pace constiterunt omni tumultu facile commouentur atque perturbant. Rursus: postquam respirauimus. Membra. scilicet totius senatorii ordinis. En totis uiribus: id est pro toto orbe terrarum superi compescunt Italia: benedixit: nam omnis terrarum orbis commotus est Italiae gratia. Iacet hostis: postquam causam suam honestam ostendit: extollendoque illam laudauerit: & aduersariorum pro contemptum deprimendo: nunc arguit a possibili nam ostendit totius terrarum orbis uires cum senatu populoque Ro. consensisse: ut dubitari non possit: quin ab ea parte consecuturi sint uictoriam: & commemorat uictorias quas pauloante in illyrico & Africa partes senatus habuerunt: sed nullam mentionem facit cladium: quas habuere: praesertim amissorum exercituum in hispania: oratorie enim facit: ut ea quae causae suae profunt commemoret: quae autem obsunt praetereat. Hostis in undis obrutus: quos Octavius Libo uicerat: & opiterginos praecipue qui seipsos occiderunt. Curio: a rege iuba cum exercitu deletus. Squallentibus: sterilibus aridis app. Pars maiore. quia curio erat Patricius nobilis & magna: indole fax & caput bellorum. Tollite signa duces: postquam semel fortuna nobis obsequi coepit: sequamur eam. Fatorum impellite cursum: urgete fata ut festinantius uictoriam ex hoste obtineamus. Fortunaque tantos: si magno animo patriam deseruimus maiore nunc animo retentemus: quando aspirare fortuna nobis coepit: & est argumentum a minori ad maius. Causa. scilicet melior: quia meliorem causam uoluimus se quam potius deferendo patriam: quam contra libertatem aliquid & dignitatem uestram facere. Nostrum ius. id est potestas consularis: nos iam inquit uenimus ad finem magistratus nostri. Vos quoque: uos o patres conscripti qui perpetuo duratis (non enim ad tempus senatores erant) consulite in medium: & in commune quid uobis de reperi uideatur. Laeto no. c. nunc dicit quomodo in sententiam Lertuli consulis factum est senatus consultum. ut magnus Pompei exercitus imperator decerneretur: Tunc enim omnes maximo clamore laetitiam suam significabant deinde decretum est ut honor haberetur his ciuitatibus & populis: qui senatum populumque Romanum sequerentur. Magno fatum: & summam rerum Pompeio demandauit senatus. Fatum: fortunam.

PHARSALIAE

Tunc in reges: deinde decreuerunt ut honores haberentur his qui in fide & officio senatus populiq; Ro-
mani permanerent. Sparfus: diuifus. Merentes: bene de populo romano. Rhodos phœbeia: quia ibi fuit
colossus Apollinis miræ magnitudinis a chare lyndio tanta arte fabre factus ut inter. xii. mirabilia mundi
connumeretur: quamuis Strabo hanc statuam Iouis fuisse dicat: aut phœbiam appellat quod cælum nunq;
ita nubilum est: ut in sole rhodos non fit: ut ostendit Solinus. Potens: quæ potentissima fuit classe & nauali
bello. Iuuentus taygeti: idest laconica. ham taygeti mōtes sunt laconicæ regionis. Inculta: idest modico cul-
tu contenta: utpote: quæ legibus Ligurgi ad rigidita-
tem instituta fuerat. Fama ueteres laudanturq; non
solum ciuitas fuit bonag; artium inuentrix sed etiā
fama q; i officio populi romani permanebat. Atheni-
enses enim ut libro nono ostendit Strabo regali pri-
us gubernabantur imperio in pupularem postmo-
dum transiere statum: Romanus senatus eos popu-
larem statum agentes accipiens: proprias ipsis leges i
institutaque seruauit & libertate donauit. Veteres
athe. i. uetustate ipa nobile. nā ex Asia. cilicibus. athēis
corcyrra. pōto. & bithynia magnā classē coegerat Pō.
Phocis: unde uenerat q; gallia Massiliā cōdiderunt
donat libertate i gratiā massiliæ. Suæ mal. q; ex pho-
censibus originem traxerunt massilienses. Phocis:
auctore Stra. li. nono apposita est Boetia: phocensi-
um ædificium est Massilia: ut idem refert: petroso in
loco sita: cui quidem pontus subiacet de qua plura su-
perius. Tunc sadalim: sadalis & cothis ex thracia du-
ces auxilia cum equitibus suis miserant. Deiotarū:
quia cum septem milia equitum haberet Pompeius
Deiota. quia peditibus plurimū utebant antiqui: mi-
lia multa peditum ei missit: Ariobazanes ex Cap-
padocia ad eundem numerum miserat equites & Rhafipolis ex Macedonia præerat ducentis equitibus: qui
cum Pompeio militabant. Deiotarus orientalium Galatharum Terrarcha. Ariarathes Cappadocum Rex:
Armeniorum intra Euphratem incolentium taxiles princeps: Armeniorum uero supra Euphratem Mega-
bates: alii præterea inferiores potentia dynastæ ad belli ciuilibis laborem sub Pompeio militauerunt: ut refert
Appianus libro secundo & quicumque in circuitu maris orientem uersus incolunt fere omnes ad eum uene-
rant. Collaudant: senatores. Fidum deiotarum: quia donec bella ciuilia durarunt semper fidelissimus po-
pulo Romano fuit. Gelidæ oræ: scilicet Macedonum. rhafipolis enim ex Macedonia equitibus ducentis p-
erat. Libyamq; iubent: iubent etiam iubā regem esse Numidiæ quia paulo ante pro senatu Curionem cum
exercitu deleuerat. Proh tristia fata: in exclamationem prorumpit: q; inter ceteros Reges Ptolemeus quo-
que rex declaratus sit: qui deinde magni Pompeii causa fuit mortis: & auctor cuius caput obruncatum Cæ-
sari obrulit. Tristia: idest miserrima & aduersa populo romano. Dignissime regno: dignissimus prope
rex eras gentis. Non fidæ: idest perfidæ: quæ tibi simillima esset. Pudor fortunæ: Nam fortunam pudere
debit: q; ad regiam maiestatem te peruenerit. Crimenque deorum: quia dii: in hoc peccasse uidentur q; ip-
sum Regem dici passi fuerint. Pellæo diademate: idest Alexandrino: nam pella (ut refert Strabo) Macedo-
num metropolis fuit: Philippi & Alexandri patria: unde Pellæus idest ægyptius: Alexandriam enim de no-
mine suo condidit Alexander Iuuenalis. Vnus pelæo iuueni non sufficit orbis: Pellæo igitur idest alexandri-
no quia urbem ipsam amplificauit. Puer accipis ensē: quia adhuc puer sub tutela aliorum uiuebat. Prin-
cipes autem erant Photinus & Achilles: quorum consilio res omnes Ptolemeus gerebat. Atq; utinam: sci-
licet accipias in populos & non in Pompeium. Donata: scilicet patri tuo senatusconsulto: a quo pater accepe-
rat regnum ægypti: in eum postea tantum nefas ausus es perpetrare. Regia lagi: quia primus inter Aegypti
Reges lagus fuit nam cum multos annos permanisset lagidarum imperium tandem euersum est: nam Pto-
lemæus lagi filius Alexandro successit: Ptolemæo autem (ut refert Strabo) philadelphus. philadelpho euer-
getes: postea philopater agatocliæ: postea Epiphanes: postea philomator filio a patre imperium accipiente:
hinc uero frater successit secundus Euergetes nominatus: hunc physconem dicunt: cui Ptolemeus cogno-
mento lathurus successit. Lathuro auletes Cleopatæ pater: qui præter alia flagitia: etiam choraulam exercu-
it: hic est quem Alexandrini exegerunt: quem Romam profectum Pompeius successit: & Senatui commen-
dauit: Ptolemeus itaque a Gabinio reductus: non multo post morbo absumptus: relictis duobus filiis & to-
tidem filiabus: quarum grandior erat Cleopatra: Alexandrini & puerum natu grandiore & Cleopatram
regno perfecerunt: sed pueri familiares: mota seditione Cleopatram eiecerunt: Cæsar adolescentulum inte-
remit: & Cleopatram ab exilio reuocaram ægypti Reginam constituit. Iugulus magni: quia simul cum
regno factus es potens cædis Pompeii. Accessit magni iu. scilicet potestati tuæ. Regnumque sorori: &
quia te regem senatus populusque romanus declarauit: ereptum est regnum sorori tuæ Cleopatæ.

Soteroq; nephas: quia quod nephas erat Cæsari occidere generum: eripuisti ut o Ptolemæe. Tunc turba: nunc dicit quomodo senatu dimisso omnes se ad arma parabant: Sed appius unus ex oibus oraculum fiscira ri constituit: quid nam facturus esset: an bello ciuili interesset: an a bellis segregatus recessum aliquem eligeret: ubi quietus ab oi cura & periculo redderetur: Venit igitur delphos: & oraculum illud ausus est mouere quod per multos annos tacuerat: Diuinum ipsum domicilium: auctores certi memorat profundâ & curuâ esse speluncam: non admodum lato ore patentem: unde auram quidem referri sacro efflante numine: excel-

Ereptum est: soteroq; nefasiam turba soluto
Arma petit cœtu: quæ cum populiq; ducesq;
Casibus incertis: & cæca sorte pararent:
Solutus in ancipites metuit descendere martis
Appius euentus: finemq; expromere rerum
Sollicitat superos: multosq; obducta p annos
Delphica fatidici referat penetralia phœbi.
Hesperio tantum quātum submotus eoo
Cardine parnasus: gemino petit æthera colle.
Mōs phœbo bromioq; sacer: cui numie mixto
Delphica thebanæ referūt trieterica bacchæ:
Hoc solum fluctu terras mergente cacumen
Eminuit: pontoq; fuit discrimen & astris.
Tu quoq; uix sūmā seductus ab æquorū rupē
Extuleras: unoq; iugo parnasē latebas.
Vltor ubi expulsæ premeret cū uiscera partus
Matris adhuc rudibus pæa phytōna sagittis

mōs ut li. nono refert Stra. usque ad occiduos phocidis montes locatus est: eius latus i occasum prospectans Locri & Ozolæ possident: australe uero Delphi: locus sane petrosus: spectaculi formā habens in eius cacumi ne templum surgit: & oppidum in circuitu stadia. vi. ac. x. cōplectens supra illud lycorica sita est: quo in loco antiquitus delphi supra tēplū consistebant: hoc autem tempore circa ipsum affines castalii fontis sua locarūt domicilia ante urbem autem cirphis ex haustrali parte periacet rupes sane prærupta: at sub cirphī urbs uetusta iacet cyrrha ad mare locata: ab ea incipit ad delphos ascensio stadia fere. lxxx. Gemino colle: est enim parnasus biceps (ut antea dictum est) parnēs usque iugo missit desertus utroq; Nam ab australi parte habet cirphim præruptam rupem: cum profunda ualle per quam plurimus amnis effunditur: A qua diuisione biceps cognominatur: illic phœbus & bacchus collebantur ut asserit Macrobius: qui tamen eiusdem numinis sunt & potestatis: auctore Diodo. Bromio: baccho $\beta\rho\mu\iota\omicron\varsigma$ significat impetum uel sonitum uel q; ebrii impetuosi sint & uocem incompositam emittant: aut quoniam in bacchi ortu tonitru insonuit. Numine: ipsius bacchi: quia propter uinū in furorē uersæ sacrificia bacchi colebant. Mixto: inserto ipsis bacchis. Bacchæ: sacerdotes bacchi: græc. Moenades dicuntur quasi insaniens: $\mu\omicron\epsilon\iota\omicron\upsilon\mu\epsilon\iota$ insano. Referunt: repræsentant. Trieterica: sacrificia bacchi triēnalia q; ternis quibusq; annis celebrabant: $\alpha\tau\rho\epsilon\iota\omicron\varsigma$ & $\epsilon\tau\omicron\omicron\varsigma$ annus. Thebanæ: nam & thebanæ mulieres hæc sacrificia colebant sicut delphicæ. Solū eminu. i. apparuit supra terras tēpore diluuii quo oēs terræ obrutæ sunt. Pontoq; fuit: q; mare a cælo discerneret. Discrimen: interuallum & separatio. Extulleras: extra diluuium. Sūmā rupē: cacumia. Vno: alteq; quidē iugū obrutū erat: alteq; apparebat. Vltor ibi: dicit ibi phytōnē serpētē ab Apolline occisū fuisse: cū primū e uētre matris eductus est: nā ut i fabulis ē. Iuno irata q; Latona grauida esset ex loue: ipsam p totū orbē psecuta ē: q; terrā nullā iuenit a qua exciperetur: timebāt. n. oēs rē igratā facere lunoni. sed cū ad Ortygiā uenisset (sic. n. tūc appellabat) cognouit sororem suā Latonā: & eā benignissime accepit: ortygiā. n. fuerat soror Latonæ: quā cū Iuppiter uitiare uellet illa auersata esset: ausu gere cœpit cūq; ad mare peruenisset: deos petiit ut misererēt: q; statim conuersa est in co turnicē (optuē enī græcæ coturnix dicit) Iuppiter autē conuersus i accipitrē i sequi cœpit auem: & cū i medio mari esset: nec diutius posset ex unguibus louis euadere. Rursus mēte sua p̄cata est deos: & statī cōuersa ē i lapidē: lapis statim crescer cœpit: i isulā: & excepit sororē suā latonā Ortygiā: q; ibi gemellos peperit: apolinē & dianā: Apollo igit loco beneficii q; matrē excepisset: eā duabus isulis illigatā stabili fecit. i. Gyaro & Mycōe: & phytōnē serpētē: quē latonæ Iuno imiserat: sagittis occidit: & matri suæ iā tūc Diana obstetricis p̄buit officiū. Pæan: apollo q; a sagittatione phytōnis nomē consecutus est: nā $\mu\epsilon\iota\omicron\varsigma$ significat ferio. Pæanes proprie dicuntur laudes apollinis. Matris: quam serpens a Iunone missus persecutus fuerat. Premeret uiscera: cū in eo esset: ut pareret Latona. Expulsæ: a Iunōe. Rudibus sagit. q; tū primū natus erat: nec unq; sagittas exercuerat.

PHAR SALIAE

Explicuit: occidit a præcedenti id quod sequitur. Cum regna themis, te, i. cum themis oracula daret. Ut uidit pæan: sequitur dicere originem oraculi Apollinis quomodo sedem sibi delegerit: dicit enim cum ibi natus esset: & phytone sagittis occidisset: postq̄ uidit ex eo antro uentum cum humana uoce erumpere: iu cūditate habitandi in eo loco ductus est: ut ipse futura siscitantibus prædiceret: nā ibi templum themidis fuit erat anteq̄ resideret Apollo. Vastos hia. antrum illud cyrrhæū. Fidem diuinam: hoc est oracula & responsa dare. Spirare. i. emittere. Ventosq̄ lo. quia spiritus ide erūpebat ut humanas uoces & uerba perfecta emitteret. Sacris. i. an. i. in illis penetralibus unde responsa darent. Incubuit. a. ibi fatidicus esse coepit Apollo. Adyto: nomē græ. & neutri generis: significat locū tēpli ad quē nulli sacrdoti ingredi licebat. a. priuatiuū ē: & est adu ingredior. Factus ua. diuinator & oraculor: respōsor. Quis la. hic: nūc quasi cū admiratio ne quandā loquitur poeta dicēs: q̄s potuit deor: esse q̄ primum ibi habitauerit: ubi postea locū delegerit Apollo: & deus ab æthere delatus huic loco includit uoluerit: & has cauernas colere: est ne aliq̄s deor: qui deserto cælo terrā inhabitare malit? Presū: depositū p̄mere deponere. Vir. Quod supest q̄cunq̄ p̄mes uir gulta p̄ agros. Cæcas: obscuras. Aeterni: cursus tē nēs. i. series fator: q̄a cā causam generat: nā nihil aliud ē fatū nisi series causar: Mundi: q̄ futuri cō. i. cōscius eor: quæ in futurū uentura sunt. Proferre: apire. Contactusq̄ ferens hominū. i. phœbadē afflans numine suo: hoc est pati hominū cōtactus: q̄a ut i se quentibus declarabit: pugnabit Apollo ut mente & pectus phœbadis occupet: & i eam oīa q̄ sunt: q̄ fuerunt: quæ futura sunt reponat. Magnus po. sensus magnus & potens ē ille deus: siue q̄ futura sunt ipse p̄dicit: siue p̄dicēdo facit esse futura fatum enim ē q̄ dii fantur. Forſan terris: an fortasse illud est: q̄ cum magna anima mundi p̄ oēs partes diffusa sit cæli: ibi maiorem partem sui esse uoluerit: ut futura oīa responderet: q̄a Stoici dicebant unā tātūmodo eē aiām & eam p̄ oēs mundi partes esse diffusam: quā sententiā Virg. quoq̄ expressit in. vi. Principio cæli ac terras caposq̄ liquentes: Lucēq̄ globum lunæ titaniaq̄ astra Spiritus intus alit. Pars iouis: aiā mundi respicit ad illud q̄ Stoici diffiniebat: q̄ deus ē ignis sensibilis i fertus omnibus elementis: in hunc errorem conuenere Stoici q̄ uidebat omnia summa ratione regi: ut propterea uiderentur habere animam intelligibilem & rationabilem: & sine ratione putabant hūc ordinem nō posse seruari cælestia & terrena corpora: ideo: cælum: terram: mare: deniq̄ elementa omnia deum esse putabant. Libratum orbem. i. sustentatum. terram sphaericam hoc loco significat. Aere uacuo. i. in centro uacui aeris: nā suo pōdere terra in medio orbis in cælesti centro est posita: ideo in nullam partem moueri potest: cū terra grauius sit elementum cæteris: suum proprium a naturalem locum habet centrum dimidium totius orbis: & circumferentiæ cæli a quo puncto discedere non potest. Tonanti: cum æthereo loue: nam significat ignem celestem. respicit ad illud stoicorum qui dicunt louem ignem esse sensibilem hoc est. Hoc ubi: & cum hoc numen quod in eo loco magis habitat q̄ alibi inlederit & occupauerit uirgineum pectus tunc uero ora mouens quicquid dixerit uerum est: siue de præsentibus: siue de præteritis: siue de futuris: quæsitum fuerit. Virgineo: nō licebat enim adytū illud ingredi nisi uirgini incorruptæ. Feriens animam: pulsans: & crucians animam corporis quod occupauerit. Sonat: idest sonitum dat. Soluit: aperit ora ut futura prædicat: respondens ad ea quæ interrogantur: tātō q̄dē tumultu & ipetu: ut uideat ætæna qui globos flāmag: eructat. Siculus apex: cacumē siculi mōtis. Aetna: mons ē Siciliæ q̄ temp̄ fere euomit globos flāmag: adeo ut regionē totā depopulet ac uastet: ipsi quoq̄ urbi piculū imineat. Loca supiora montis: tum nuda: tū cinerosa sunt: & p̄ hyemē niuib: referta: ut Strabo refert. Cæteg: inferiora syluis & uariis arbor: cōsitionibus partita: ipsa uero mōtis cacumina multas suscipiunt mutationes: uescientibus incendiis: nunc q̄dē unum in craterem collabente igne: nunc diuisio effluente: nunc igniti emittuntur riu: nunc flammæ fumo: sæ ue fuligines: nunc exardentes exhalat lapides: necesse est meatus ipsos subterraneos. cum his pariter accedentibus uariari: & ora ipsa quandoque secundum circumstantem superficiem plura esse. Vrgentibus: pel lentibus montem. Inarime: insula in sinu puteolano: in qua mons flammæ emittit: unde poetæ finxerunt typhoeum unū ex gigātib: q̄ loui bella itulere sub eo monte positum. Aeterna. i. ppetua: q̄a ppetuū emit tit ignē. Vaporat: calefacit & exurit. Saxa campana: nā maxie q̄ & pythecusa dicit: in campano mari est. Typhoeus autem cū o e diuiso: & eu diphthongo omnino proferendus est: quod si q̄s dubitat: græce nihil uidit.

Explicuit: cū regna themis tripodasq̄ teneret: Ut uidit pæan uastos telluris hiatus: Diuinam sperare fidem: uentosq̄ loquaces Exhalare solum: sacris se condidit antris: Incubuitq̄ adyto uates ibi factus apollo. Quis licet hic super: q̄ numē ab æther pres Dignat cæcas iculsum habitat cauernas: Quis terrā cæli patitur deus: omnia cursus Aeterni secreta tenens: mundi que futuri Conscius ac populis sese proferre paratus: Contactusq̄ ferēs hoium: magnusq̄ potēs: Siue canit fatum: seu quod iubet ille canendo Fit fatum. forſan terris inserta gerendis Aere libratum uacuo quæ sustinet orbem Totius pars magna iouis cirrhæa per antra Exit: & æthereo thraitur connexa tonanti. Hoc ubi uirgineo conceptum ē pector numē Humanam feriens animā sonat: oraque uatis Soluit: ceu siculus flammis urgentibus ætnā Vndat apex: cāpana fremēs ceu saxa uaporat Conditus in arimes æterna mole typhœus.

Hoc tamen expositum: & q̄q̄ respondeat oībus qui aliquid consulere uoluerint: tamen sciret qui ab eo malum aliquod cupit: neq̄ enim nocentibus respondet: sed bonis & honeste aliquid scire cupientibus: seruat ergo dignitatē numinis. Expositum: idest paratum omnibus aliquid scire cupientibus. Vindicat: liberat. Humana labe: idest uitio flagitiosoz hominū. Haud illic mala: q̄ tantūmodo audiat bonos: malos uero repellat probat exemplis. Iustisq̄ benignis: idest his: qui patriā & regionē suam deseruere: & alīquem sibi locū elegere consilio numinis: sibi propitius fuit. Vrbes: diuersas patrias. Vt: pro sicut. Tyriis: idest cadmo cum suis: de quo supra dictum cū

Hoc tamen expositū cunctis: nulliq̄ negatū
Nomen ab humani solum se labe furoris
Vindicat: haud illic tacito mala uota susurro
Concipiūt: nā fixa canens: mutādaq̄ nulli
Mortales optare uetat: iustisq̄ benignis
Sæpe dedit sedem: totas mutātibus urbes
Vt tyriis dedit ille minas impellere belli
Vt salaminicū meminit mare: sustulit iras
Telluris sterilis monstrato fine. resoluūt
Aera tabificū: non ullo sæcula dono
Nra carēt maiora deū quā delphica sedes
Quod siluit postquā reges timuere futura
Et superos uetere loqui: nec uoce negata
Cyrreæ mœrēt uates: tēpliq̄ fruuntur
Iustitio: nā si qua deus sub pectora uenit:
Numinis aut pœna ē mors imatura recepti
Aut preciū: qppe stimulo: fluctuq̄ furoris
Compages humana labat: pulsusq̄ deorū

aut eiisdē noīs urbē i salaminico littore: Attici & megarici cōfinia sūt soli. Telluris sterilis: exēplū ē Calabria: nā cū Calabria subita telluris sterilitate laboret: nec ullus finis iueniret irā deoz: ad oraculū miserūt ibi respōsū ē ita fertilitatē reparare posse si palinuri manes placaret: quo facto statim sterilitas rediit.

Monstrato fine: & ipsa cōsilio suo pestilētia impulit: nam & Ro. cum nullū remediū iuenirēt patriæ pestilentia laborātī libros sibyllinos inspexerūt: q̄ & ipsi ab Apolline originē habuerūt: nā ipse Cumeā sibyllā docuit uaticinari: q̄ deīde hos scripsit libros: inspectis igitur libris sibyllinis intellexerūt Romani ita pestilentiam posse sedari: si æsculapiū ab Epidaurō Romam adducerent. Decē igit̄ legatos miserunt principe Qu. Volūniō q̄ cū eo uenisset & simulachz ingens mirarent anguis e sedibus eius elapsus uenerabilis & non horribilis p mediā urbē cū admiratiōe oīum ad nauē Romanā cōcessit: & se in Volūniū tabernaculo cōspirāt: legati deū uehētes Antiū puecti sunt: ubi p molliciē maris anguis pxiū æsculapii templū petiit: & post paucos dies ad nauē rediit: & cū aduerso Tybri subuehere: in pxiā īsulā desiliit: ubi templū ei cōstitutum & pestilētia mira celeritate sedata est. Aera tabificū: pestilentē. Nō ulla sæcula: ætas nostra inquit nullo maiorz munere deorū priuata est q̄ q̄ sibi apollo: nec multa hoībus sciscitātibus respōsa dare uoluit: uoluit sed nō potuit. Postq̄ reges: cām huius silētii ignarus poeta regibus attribuit: & principi bus q̄ maluerūt nō scire futura q̄ scientes mala sua in cōcilio prædicerent: fatius. n. putauerunt eē reges ut oracula silerēt q̄ futura scirēt: q̄ si nō scirēt mala futura nō timerēt: sed si scirēt regno suo puidere nō poterāt: necesse ergo erat ut i metu cōtinuo uersarent. Timere futura. i. petere respōsa. Vates cyrrheæ. i. placet phœbadibus. Mœrent: q̄a magno sibi cōstabat hoc: nā quotiēs oraculū peteret: aut moriebat: aut semiuia iacebat: postq̄ numē a pectore discesserat nō mœrēt imo gaudēt. Iustitio tēplū. i. silētio ad similitudinē cū ius i foro taceat. Nā siq̄: reddit nūc cām cur fruere hoc silentio phœbas: nā cū semel inflata nūmie phœbi eēt nō prius dimittebat q̄ aut moreret: aut pagz deerat: qn mortua eēt. Siq̄ deos: sub alicuius uirgis pectora. Imatura: acerba & ante tps ad similitudinē fructus q̄ ante tps colligit. Mors: pœna: si mala ē mors pœna: si bona pœnā ē secūdū diuersas opiniōes dicit bonā & malā eē mortē secūdū lunōis sententiā bona uisā ē mors cū sacerdos argua petiit a lunone: ut filius suis p beneficio daret qcqd bonū eē sciret: postera die iuētī sūt mortui &c. Stimulo irritamēto furoris: q̄a deus tāq̄ stimulus pectori uirginis īfūdēns icitabat. Fluctu: abūdāria q̄ usq̄ adeo furore replebat: ut eū capere non posset. Com. hu. la. humana corporis cōpositio dissoluitur. Pulsus: impulsiones deorum: quæ pectora sacerdotum concutunt. Fragiles animas: idest fragilis corporis animas: quæ uim tātam sustinere nō possunt. Sic: ut supra diximus.

LIBER

Longo tēpore: idest post lōgū silentiū. Tripodes: erant tabulæ Apollinis: quibus sup̄positū erat coriū phytonis: ad quos tripodas cū uenisset sacerdos statī dei numine replebat. Immotas: quia nemo ad ipsas peruenerat. Silētia: quia diu siluerāt. Vastæ rupis: i. magni & pfundi illius antri. Fati: idest fatog: quæ ita dicebant. Ad ultima: usq; ad ultimū. Antistes iussus: antistes templi phœbi iussus ab Appio: ut aperirer antrum & phœbadem uirginē immitteret: sed antistes diu quæsiuit phœbadem: quæ per montem parnaſum circa castaliū fontē uagabat̄ ſecura. nō dubitabat. n. post diuturnū tempus fore aliquē qui reſponſa dei peteret. Antistes templi custos qui alio nomine æditiuus appellatur ab æde: ubi templum stare cōſueuerat. Phœmonoe: uirginē phœbadē: nā quæ tūc temporis præerat sacerdos tēpli sic appellabat̄ phœmonoe priā diuinatrix phythia fuit: sic & uates ipsa uocata est: ut refert Strabo libro. ix. Urbis quoq; uocabulū ab pythēſche idest interro-gare: audire: discere inclinātū eſſe: priore pducta ſilaba: ut immortalis: & indefeſſa miniſtra foret. Cir-cum: laticeſ: circa fontem caſtaliū in mōte parnaſo. Recessus: i. circum ſecreta nemorū. Cogit: inuitā ut accepto numine reſpōſa det. Lumine terrifico: phœbas quæ didicerat diſcrimine ſalutis ſuæ deū pectore accipere conata eſt diſſuadere Appio ne uel let ab Apollie reſpōſa accipere q; uidelicet iam diu deſierant dare reſpōſa & cæteras ratiōes afferebat: cur iam deus in antro ſileret: ſed nihil ſuis rōnibus apud Appiū ualuit. Phœbas nomē græcum. Limi-nis: in antro Apollinis. Terrifico: terrorē incutiēti. Abſterrere: remouere. Caſſa: irrita & uana. Im-proba: proterua ſpes: quia ſperas ſupra quam obti-nere poſſis. Veri: ut uerum ex oraculo cognoscere poſſis. Parnaſſus: i. cyrrha totū p parte. Hiatus mu-to: nullā uocē reddēdo. Præſſitq; deū: idest clauſit ut nullam uocem emittere uelit. Spiritus: obmu-tuit inquit oraculum: nam ex antro erupit: & alio migravit. Verſum: conuerſum. Deuia: extrema mundi. Seu barbarica cum lampade phiton: ſecu-da rō: ſeu inquit cum templum cōbuſtū ē: & a Xer-se & Breno Rege Gallorum & cinere clauſere ſpi-racula tēpli: unde uox illa errūpebat: ut poſtea exi-re nequiuerit. Tenuere uiā: idest ſpiracula illa un-de uox phœbi emittebatur. Seu ſponte deog: ter-tia ratio: ſeu ē ita dii uoluerunt ut poſt hac reſpon-la nulla daret: quia ſufficit uobis o Ro. libros ſibyl-ſinos habere: unde poſſitis fata ueſtra cognoscere.

Arcana. i. carmina. Lōgeuæ ſibyllæ: quia cū Apollo captus eēt amore ſibyllæ: & illa Apollini cōſentire nol-let ille ut eā p̄mio duceret dedit liberā optionē petendi q̄qd uellet: illa manu grana cōprehendit arenæ: idest quātū utraq; manus cōprehēdere poteſt & petiit ab Apolline ut ſibi daret uitam tot annorū quot grana arenæ manibus cōprehendiſſet: ille conſenſit: quæ ad ultimā ſenectutē redacta cū nec qdē oculos at-tollere poſſet: ſi qd uidere uolebat neceſſe erat ut tollereſ a manibus ancillæ: & cū iā uitæ ſuæ ipſam tede-ret: & ciues cōmilatione eius commoti: quia ſub hac conditione uitam lōgam ac diuturnā ſicuti petierat cōceſſerat Apollo: ſcilicet ut nūq; moriretur: donec patriā ſuā uideret: ciues epiſtolam fecere quā Creta ſuæ terræ ſigillarūt ſibylla accepta epiſtola illa terrā ſuā uidit: uidelicet Cretā: & ſtatī mortua ē. Seu pean: alia rō ſeu iō tacuit Apollo: cō mos eius fuerit nemini reſpōſa dare niſi piis: oēs aut nūc nocētes ſunt: & ne-minē iuenit cui reſpōdere poſſit. Aeuo: ætate ueſtra. Soluat: aperiat cū iā ad hāc ſecē ætatis puenerit ho-mines: ut nemo niſi nocēs iueniat: iō Apollinis oraculū tacuit. Virginei patuere doli: his rōnibus uſa ē ſa-cerdos q̄ nō uidebātur cōtēnendæ: ſed tū in hoc ipſo q; metuebat uirgo itellexit fraudē eſſe illius Appius.

Doli: iſidiæ quibus Appiū a petēdo oraculo abſterrere parabat: uirgo manifeſte fuere: q̄obrē: quia metuebat ingredi tēplū. Negatis ui. nā q; negabat reſpōſa dari ſignificabat metū. Tūc tor. i. q̄ nō potuit deterreſ Appiū a ppoſito: uirgo coacta ē iſignia ſacerdotis accipere: ut i antrū igredereſ ſecūdū ſacerdotis ritum.

Priores: a fronte. Stringit comas more mulierum: quæ crines uitta comprehenſos capiti itorquent: & inuoluūt. Phocaica inſula: idest phœbea ubi colitur phœbus: nam ut refert Strabo ad occiduos uſq; Pho-cidis montes locatus eſt Parnaſſus muſis: & Apollini dedicatus. Hærentem: tardantē: quia ingredi nolebat ad periculum manifeſtum: ſciebat enim non inde ſe exituram non ſine magno uitæ ſuæ diſcrimine.

Concutiunt fragiles animas: ſic tēpore lōgo Immotas tripodas: uastæq; ſilentia rupis Appius heſperii ſcrutator ad ultima fati Sollicitat: iuſſus ſedes laxare uerendas Antistes: pauidamq; deis immittere uatem Caſtaliſ circū laticeſ nemorumq; reſceſſus Phœmonoen errore uagā: curiſq; uacātem Corripuit: cogitq; foreſ irrumperē templi. Limine terrifico metuēs conſiltere phœbas: Abſterrere ducē noſcendi ardore futura Caſſa fraude parat: qd ſpes ait improba ueri Te romane trahit: muto parnaſus hiatus Cōticuit: preſſitq; deum: ſeu ſpiritus iſtas Deſtituit fauces: mundi q; in deuia uerſum Duxit iter. ſeu barbarica cum lāpade phyto Arſit in immēſas cinereſ abiēre cauernas Et phœbi tenuere uiam: ſeu ſponte deorum Cyrrha tacet: fatiq; ſat eſt arcana futuri Carmina lōgeuæ uobis commiſſa ſibyllæ: Seu pean ſolitus templis arcere nocenteſ Ora quibus ſoluat noſtro non inuenit auo. Virginei patuere doli: fecitq; negatiſ Numinib; metus ipſe fidē: tūc torta prioreſ Stringit uitta comas: crineſq; i terga ſoluteſ Candida phocaica cōplectitur inſula lauro

LIBER .V.

Premens:urgens causa illa. Illa pauens nec dum a fraude & dolo destitit:nā cū paulo processisset:simu lauit se accepisse numē & uerba nescio quā incerta & ambigua dicere:quā q̄si respōsa uideri uolebat:sed Appius etiā fraudē cognouit & minatus est grauiter:nisi ad tripodas Apollinis ueniret. Penetrāle: quia nisi ad interiorē tēpli partē descēdisset:nō recipiebat numen quod penetrāle facit sacerdotem. Fatidicā: idest fata dicētem. Prima pte:ī ipso adytu. Simulās:quasi deus in se isēdisset. Quieto:quia q̄tum erat pectus: ideo manifestum erat nōdū afflatam eē. Confusæ uocis:nō enim prius fata & respōsa dabat sacerdos q̄ in insaniā conuerteret. Intactū: instigatū incitatū:quia murmur uocis cōcussū nō erat: iō testat mentē suā nullo furore pculsam:q̄a bis intel ligit nullo in nullo furore fert. Testata:ostendens nullo murmure. Haud æque læsura: dico uerba ficta dicebat:quibus nō magis læsura erat Appiū q̄ fidē oraculi:unde cū uerba ipsa spōte sua loqueret dicebat:dū falsā diceret fidē oraculi offendeat: q̄a postea mendaciū Appius & ceteri attribuisse Apol lini. Canebat:dicebat. Quā:p̄ quātū. Fidē.i. pro missa:q̄a mēdaciū illud deo ascriptū fuisset. Nō ru pta:q̄a uerba nō emittebat interrupta:sed semiple/ na. Nec uox:emissa exaudiri pene poterat:q̄a hūa/ na nō diuina erat:nā cū diuina erat adeo resonabat: ut uniuersum tēplū cōpleret. Sufficiēs spaciū:nul/ loq̄ horrore comaḡ.i. specus antri:q̄a cū deū acce/ pisset uirgo rigeat crīes adeo ut erectiōe criniū eū cerent sarta laurea de capite:nūc uero ita nō euenit iō intellexit:&c. Horrore.i.rigore q̄a comaḡ nō ri/ gebat ut excuterentur sarta laurea. Immotaḡ cul/ mina tēpli:quia cū tremere oīa uisa repēte:ut Virg. ait tamē nihil hic mouebat. Securū.f. nulla trepi/ datiōe cōcussū sicut antea cōsueuerat.i.getū. Cre/ dere.i.cōmittere se phœbo. Sensit tripodas: illa q̄ dē simulabat se accepisse deū:sed Appius ira plenus minari cepit nisi adytū tēpli ingrederet & desine/ ret ipsa p se loqui daret poenas:cū p̄serti tātis de re/ bus cōsuleret ita correpta uirgo tādē descēdit ad tri/ podas:ergo ī furore cōuersa est. Cessare.i.a uerbis alienos eē & occiosos:q̄a non ab adyto & penetrāli loco numē acceperat. Furēs:indignabūdos. Im/ pia:cōtra deos:nā sicut pietas & ī patriā & ī deos & in parentes debetur ita impietas:ē aut pietas hoc loco sciētia colēdoḡ deoḡ:impietas ē cōtrario. Et superis quos fingis:q̄a nō recte colis deū:imo men tis: iō sup̄is dabis poenas. Mergeris:igressa fue/ ris antrū. Ipsa.i.p̄ te ipsam loq̄ris. Insuetū: insoli/ to qd̄ nūq̄ antea acceperat:q̄a numē illud diu respō sa nō dederat: plenius erat antrū numē: iō maiore quantitate numinis pectus puellæ repletū est. Nō exhausta: i. plenā. Ingressit:iculcauit. Tandēq̄ po tito:pectore puellæ totū sibi uēdicauit:ut oēm hu/ manitatē expelleret. Pectore cyrrheo:uirgīeo quæ cyrrhei antri custos atq̄ sacerdos erat. Irrupit: in/ gressus ē pean. Phœbaidos:sacerdotis pectus. Ple nior:maior. Mētem priorē:humanitatē cū pecto re uirginis extruxit. Demens:insana more bacchā riū. Aliena: i. demētia sua remota. Rotat: ipsa colla.

Hæretē:dubiamq̄ premēs ī tēpla sacerdos Impulit: illa pauens adyti penetrāle remoti Fatidicū prima tēplorum in parte resistit: Atq̄ deū simulās:sub pectore ficta quieto Verba refert nullo confusæ murmure uocis Instinctam sacro mētem testata furore. Haud æque læsura ducē cui falsā canebat: Quā tripodas phœbiq̄ fidē:nō rupta tīmē Verba sono:nec nox antri cōplere capacis:ti Sufficiēs spaciū:nulloq̄ horrore comarum Excussæ laurus:immotaḡ culmina templi: Securūq̄ nemus ueritam se credere phœbo Prodiderat:sensit tripodas cessare furensq̄ Appius:& nobis meritas dabis ipia poenas Et superis quos fingis ait:nisi mergeris ātris Deq̄ orbis trepidis tanto consulta tumultu Desinis ipsa loqui:tandem conterrita uirgo Cōfugit ad tripodas:uastisq̄ adducta cauer Hæsit & īsuetū cōcepit pectore numē (nis Quod nō exhausta per tot iā sæcula rupis Spiritus ingessit uatis:tandemq̄ potitus Pectore cyrrheo nō unquam plenior artus Phœbados irrupit pean:mētemq̄ priorem Expulit:atq̄ hominē toto sibi cedere iussit Pectore:bacchatur demēs:aliena per antrū Colla ferēs:uittasq̄ dei phœbeaq̄ sarta Erectis discussa comis per inania templi Ancipiti ceruice rotat:spargitq̄ uaganti Obstātes tripodas:magnoq̄ exæstuat igne. Iratum te phœbe ferēs:nec uerbere solo Vteris:& stimulos flāmasq̄ ī uiscera mergis Accipit & frenos nec tantū prodere uati. Quātum scire licet:uenit ætas oīs in unam Cōgeriē:miserūq̄ premūt tot sæcula pectus

Sarta:redimicula capitis:q̄bus sacerdos religabat significat infulā. Phœbea:significat laus: q̄ apollini ē cōsecrata. Per inania:uacuu & cōuexitatē tēpli. Spargitq̄: & illa cū uagaret insana sæpe offendeat tripodibus:quos in medio tēpli euertebat. Spargit:euertit. Igne:f. furore & uehemētia irarū. Nec uerbere solo:nec solū inqt̄ stimulas & irritas uirginē:ut futura prædicat:sed reprimis atq̄ refrenas:ut multa taceat. Flāmas:aperiendi res occultas cupiditatē. Prodere:nā oīa sciebat sed nisi quod concederet phœbus dice re poterat. Oīs ætas:p̄sens:p̄terita:& futura.i.oē sēculū qd̄ a cōstitutiōe mūdi fuerat sciebat. Cōgeriem: cumulum:silicet mētis illius. Tot sæcula: scilicet:quot p̄terierāt. Premūt:occupant. Series:tātus ordo.

PHARSALIAE

Patet. s. mēti puellā. Niri in lu. in apertū: qā q mēte cōceperat uolebant ut cognoscerent: sed Apollo prohibebat. Luctantur. s. exire. Petētia: appetētia uocē puellā ut declararentur. Deerat. s. scientiā illius. Prima dies. i. sciebat a priā cōstitutioe mūdi usq; ad finē: quā facta prāterita & futura erāt. Nō modus: idest mēsurā: qā exprimere potuisset numē: arenā: si deus pmisisset. Talis: nūc p similitudinem ostendit q̄lis erat puella: talis inq; q̄lis Cuma sibylla quā oīa q̄cūq; fuerāt & erāt futura delegit unū imperium Ro. qd cāteris p̄stabat: ubi futura prādicaret: nā libros sibyllinos scripsit: qbus Ro. fata cōtinent: ita hāc puella: licet oīa sciret: tamē nō oīa dicere uoluit: nec potuit. Eubo. re. i. i antro cumag: q̄s Euboēs ut refert Soli. cōdiderūt: & ibi sacellū & antrū: & illud famosū sibyllā nō q̄ i euboea sit: sed i antro cūag. Mul. gē. i. et ifimis. Strage: cumulo fatog. Sup. ba: generosa. Sic: eodē mō laborat: sicut illa laborat: tūc diligēter exgrit mēte sua: ut ea oīa excipiat: q̄ ad te priēat o Appi. Opti: neg. n. licebat alia aperire: sed eā tātū de qbus cōsultet: Cōsultor dī q̄ cōsultat & respōsū petit. Vir. Incōsulti abeūt. Cast. tel. i. i cyrrha: iuxta quā ē castalius musis sacer. Vix in ue. qā iter regē oīum sciētiā latebat: qd scire uolebat Appius: iō cū difficultate iueniebat. Inter fa. iter ta cita deog fata. Diu q̄rēs: & cū tādē iuenisset qd sci re cupiebat Appius: q̄i renouatus ēēt furor maior: rē q̄i rabiē prā se ferēs spūas ex ore uomebat. Rabies uelā. rabies ifaniā ostēdēs. Effluit. s. e. pectore. Anhelō mea. qā nimio spū trahebat. Domita. i. iā subacta īperio Apollis. Effugis īgētes: phœmones postq̄ diu q̄siuit fata regē oīum q̄ mēte cōceperat: & ex his tādē elegit: q̄ ad Appiū prinebat: ita uaticinata ē: hoc at factū ē q̄ Appio respōdeat phœmonoe. Effugis: ut inq; o Rōane euadis. Solusq; gehēbis i uallē euboici sinus maris cōstitutus. In uallē cōualle: nā ibi sepultus ē: & ita bellū ciuile morte prēuētus effugit. Cātera suppressit: q̄ nō prinebāt ad appiū. Custodes: nūc ad Appiū apostrophat: & eū q̄i īterrogat: cur nō oīa dicat q̄ populo Ro. imminēbant picula: nō. n. oēs clades expriebat ut po. ro. puidere posset: deide cās dicit: cur ea uoluerit ēē occulta Apollo. Tripodes. i. Apollo cuius tripodes in tēplo delphico positi sunt. Fatog arcana: idē est nā fata sunt secreta totius mūdi. Futuri. i. q̄ cognoscis futura tāq; prāsentia. Suprema: finē ultimū. Duces: q̄ tot occisi fuerūt. Regū: q̄ simul cū Ro. cecidere. An nōdū: respōdet tacite q̄nī an fortasse iō taces: qā nōdū dī statuere qd futurū sit: & nōdū satis planū sit moritūz ēē Pōpeiū. Decreuere: diffiniuere. Dubitātibus astris: secūdū opinionem eog: qui dicūt oīa fieri īfusiōe stellag. Tot fata. i. tot uentura. Impii: po. ro. silent. Vindictis: alia rō est ne si oīa dixeris phibeat Brutus ulcisci patriam a Cēsare oppressam: nā si hoc p̄suerit Cēsar phibeat ne sibi instruatur īfidiā: iō &c. Facinus. s. prāclarū hoc loco: nā laudat hoc factū Bruti q̄ patriā a tyrānide liberauit. Vindictis: bruti ultoris patriā. Furore: Cēsaris qā furore potius q̄ rōne ductus libertatem occupauit. Ad ultores bru. i. ad cōsulatū: sicut prius ille Brurus pulsus regibus ad cōsulatū redegit impium: ita nūc quoq; futurū est: ut occiso Cēsare iterum cōsulatus in urbe impiū teneat. Tūc pectore: nūc p̄sequit dicere quō se habuerit sacerdos postq̄ responsa dedit Appio. Cessere fores: qā eas furibunda impulit. Impacta: impulsā. Expulsa: eiecta impetu numinis. Perstat rabies: adhuc furor in īfania permansit in pectore. Quem non emisit: idest expressit loquēdo. s. fata q̄ a phœmonoe retinebantur in pectore luctabantur exire: ideo furor adhuc reliquā permanebant. Vagantia: errantia. Lumina: quia suspiciebant huc & illuc ferens uultū. Stat nunq; facies: quia mō lāta modo tristis uidebatur.

Tāta patet rerū series: atq; omne futurum
Niritur in lucē: uocemq; petentia fata
Luctatur: non prima dies: nō ultima mūdi
Nō modus oceanī nūerus: nō deerat harena
Talis in euboico uates cumana recessu:
Indignata suum multis seruire furorem
Gentibus ex tāta fatorum strage superba
Excerpsit romana manu: sic plena laborat
Phœmonoe phœbo dū te cōsultor operi
Castalia tellure dei uix inuenit appi
Inter fata diu quārēs tam magna latentem.
Spumea tūc primum rabies uelāna per ora
Effluit: & gemitus & anhelō clara meatu
Murmura: tūc mcestus uastis ululatus i ātris
Extremāq; sonant domita iā uirgine uoces
Effugis īgētes tanti discriminis expers
Bellorū romane minas: solusq; quietem
Euboici uasta lateris conualle tenebris.
Cātera suppressit: faucesq; obstruxit apollo.
Custodes tripodes fatorum arcanaq; mūdi
Tuq; potēs ueri p̄aan: nullumq; futuri
A superis celate diē: suprema ruentis
Imperii cāsosq; duces: & funera regum
Et tot hesperio collapsas sanguine gentes
Cur aperire times: an nōdū numina tantū
Decreuer nefas: & adhuc dubitātibus astris
Pōpei dammare caput tot fata tenentur?
Vindictis an gladii facinus p̄ena: q; furoris:
Regnaq; ad ultores iterum redeūtia brutos
Vt peragat fortuna taces: tūc pectore uatis
Impacta cessere fores: expulsaq; templis
Prosiluit: perstat rabies: nec cūcta locuta ē
Quē nō emisit: superest deus: illa feroces
Torquet adhuc oculos: totoq; uagātia cālo
Lumina nūc uultu pauido nūc torua minaci

LIBER .V.

Rubor igneus: quia modo quasi irata rubescebat facies. Pallor: furoris non qui solet esse: sed terrorē significabat. Nec fessae, quia uix fessa erat: non quiescebat uel physionōice: quis fessa: tamē non quiescebat. Sed ut tu dicis emisisse suspiria e pectore sacerdotē: quod solet emittere murmurē suo boreas: tūc cū flare desit: & quis flare boreas designat tamē adhuc murmur quoddā facit pari rōne. Phœmonoe: quod sensim dimississet furorē: tamē aliqd furoris cogebar eā suspiria emittere: & effūdēdo suspiria quodāmodo pectora leuari uidebāt. Pōtus ge. quia postquam mare boreas turbauerit: & uolētus ille spūs discedere incipiat: tū adhuc mare priorē perturbationē sentit: &

Stat nūq̄ facies: rubor igneus inficit ora:
Liuētesq̄ genas: nec qui solet eē timentī
Terribilis sed pallor inest: nec fessa quiescūt
Corda: sed ut tūidus boreasq̄ post flāmīa pō
Rauca gēit: sic multa leuat suspiria uatē (tus
Dūq̄ a luce sacra qua uidit fata refertur
Ad uulgate iubar: mediā uenere tenebrā:
Immisit stygiam pāan in uiscera lethē:
Qua raperet secreta deū: tūc pectore uerū
Fugit: & ad phœbi tripodas rediere futura
Vixq̄ refecta cadit: nec te uicinia leti
Territat ambiguis frustratū sortibus appi:
Iure sed incerto mūdi sub sydere regnum
Chalcidos euboicā uana spe rapte parabas.
Heu demēs nullum belli sentire fragorem:
Tot mūdi caruisse malis: prāstare deorum
Excepta quis morte potest: secreta tenebis
Littoris euboici memorādo condite busto
Qua maris angustat fauces saxosa carystos
Et tumidis infesta colit quā numia rhānys
Arctatus trepido feruet qua gurgite pontus:
Euripusq̄ trahit cursum mutātibz undis:
Chalcidicas puppes ad iniquā classibus auli

cat te quiescere posse. Secreta tenebis: o demēs igit Appi tu credis te solū immunē fore belli ciuilis: sed te multū fallit opinio: nam mors erit quā te pmet: & hāc tibi quē dixit apollo: nā i euboia sepultus iacebis: & hic Lucretius describit ubi sepulchz hūerit Appius: quod perpetuo nomē illius mare tenet usq̄ ad tēpora nra. Secreta. i. sepata loca. i. secessū illū. Memorādo: quia memoriā illius maris sepulchz tenebit. Carystos: ciuitas ē: Carystos ut refert Strabo. lib. x. sub mōte Salomī in Atticā pspēctantē consistit: ad Carystum lapis nascitur: quē percutiunt: nent: textūt. idē mātilia cōficiūtur egregie cōtexta: ea ubi sordescūt in flāmā plecta: nō secus mundatur: quā si maculas elueris. Soli. cap. xvi. dicit quod ibi fiūt carbasa quā inter ignes ualent: & quod chalcis eadē hīta est apud priscos: Vt Chalydeus auctor ē: arē ibi primū repto. Angustat fauces: nā collis iminet mari: & i eo colle posita ē Carystos ciuitas quā ideo saxosam appellauit. Rhamnis ciuitas Atticā ē: de quā Rhānusia fortuna est appellata eo quod p̄cipue in hac ciuitate colitur dea fortuna. Rhānis ut ingit Strabo. lib. ix. Nemeseos: tēplū hēt & statuā quā Diodori opus pleriq̄ dicit: aliq̄ uero agoracriti parit: quod ex magnitudine & pulchritudine pfecta: magis ac magis & cū phidīa opibus aemulatiōe contēdit. Tumidis infesta: irata supbis: nam ut plurimū quā i summo dignitatis gradu cōstituti fuerint saepe ruūt p̄cipites. Pōtus arctat. i. inter saxa montis: sup quo imposita est aulis. Aulis auctore Strabo. lib. ix. lapidosa sane ora & Tanagracoz. uicus est: portus sane ē quāq̄ ginta capiēs naues: quo circa grācoz classem magno i portu cōscēdisse simile uerū ē: p̄p̄e cōstitit chalcidis euripus. Rapido: unū sequit ex altero: ubi mare angustū est: ibi solet eē maior aestus maris. Euripusq̄: quia locus ille sic appellat ab eu bene rupi ipetus: quia ibi ipetus maris maior ē quā usq̄: idē p̄ excellētiā appellat Euripus: quod agri maris sinus ē: inter euboia iulā & Boeciā: siue phocidem i lōgū arctumq̄ pductus & septies inter diē & noctē reciprocas agit undas: idē ifidus dī eē carinis. de huius Euripi natura legit: quod quā phūs eundē noīs. i. Euripus cū eā diu multūq̄ cōsiderās iuēire nō posset: quia reciprocas ageret uices: postq̄ scire nō potuit naturā flumīs se p̄cipitē dedit i medios fluctus: dices epidois euripos: quādoq̄ dem euripus euripū nō hēt: euripus euripū hēat. i. quia Euripus phūs nō pōt intelligere euripum fluuium: ergo Euripus fluuius Euripum philosophū habeat. Chalcidicas: idē illius loci quo ad aulidem iniquā.

PHARSALIAE

Classibus. s. græcorū : nā cū i aulidē græci uenirēt : & mare pturbatū eēt : ibi aliq̄diu retēti eēt : nec prius mare pacatū fuit q̄ de sanguie regio placaret diana : cuius serpētē Agamēnō occiderat : quīs fabulæ dicant : quū ephigeniā imolaturus eēt pr : diana cōmiseratiōe cōmota statū ceruā subiecit. Ad usq̄ : usq̄ ad : tātus ē ipetus Euripi sinus maris ut usq̄ ad aulidē naues ipellat. Classibus. s. agamēnonis ibi tēpastate maris diu retētis. Interea cās. dū hāc gerūt Cæsar subactis Petreio & Afrāio i hispāiā cū exercitu uictore redibat ut Pōpe. seq̄ret. Sed hic fortūa q̄ sp cæsari secūda fuerat nescio qd dubitasse uidet : an seq̄ret cæsaris uolūtātē : nā milites disēfionē fecere : ita ut iā plane p oēm exercitū dicerēt se post hac Cæs. seq̄ nolle : postq̄ nullū ex tot laboribz atq̄ piculis p̄miū cōseq̄rēt : & q̄q̄ seditio illa ferme illuc puenerit : ut Cæs. desereret : tū Cæs. sicuti sp i rebus difficilis maior apparebat : ita hoc tpe opp̄ssit hāc seditionē militū ut multo q̄ antea obseq̄ntiores facti sint. Nonā siq̄dē tumultuātē legionē apd placetiā : q̄q̄ adhuc i armis Pōpeius eēt : ut refert Sueto. tutā cū ignomiā missā fecit : ægreq̄ post multas & suplices pces : nec nō exacta de fōribz pœna restituit miatus fuerat auctore Apia. decimū quēq̄ morte mulctare : sed gēitu ab uniuerſa legiōe edito : & p̄oribz genibz affusis q̄ neruā deposcebūt : Cæsar post modicū uix tādē ab ira liberatus hoc solū cōcessisse uisus : ut cētū dumtaxat & .xx. seditiōis p̄cipes ab oibz eligeret duodecimq̄ ex his a cæteris selectos suplicio afficeret. Decimāos at Rōæ auctor Sueto. cū igētibz minis sūmoq̄ ēt urbis piculo misfione & p̄mia flagitātes ardēt tūc Aphricā bello neq̄ adire cōctatus ē : q̄q̄ dederētibz aicis & una uoce q̄ Quirites eos p militibus appellauit flexit ita : ut ei milites eē cōfessi respōderūt. Hiberis : Petreio q̄cū impio hispāiā tenebāt. Remeabat : redibat. Laturus uictrices aglas. i. exercitū uictorē ducturus. In ali. or. s. i. Europā cōtra Pō. nā hoc aio redibat : ut in grāciā seq̄ret Pom. Per p̄. q̄a fortuna oīa ex uoto & uolūtate Cæs. regebat. Tātos cur. seditiōes. s. orta i exercitu quā describit. Nullo iā mar. se. cū sp aduersus hostes Cæs. uictor extitisset i suis castris uin ci timuit. s. ne seditiōe militū desertus uiceret. Perdere suc. aittere sceleritates. Scelere : q̄ cōtra patriā arma sumpsisset. Cum pene iterpetrat ipse id autē fuit : cum haud procul absuit : quin milites Cæsarem desererent quis p tot bella semper fidelissimi fuerint. Pene : prope modum. Fideles : per tot bella quā in gallia : britāia : germāia nouissime gesserāt. Satiati sanguine : quia fastidire ceperant tantum sanguinis & cruoris. Seu mœ. rōes nō nullas affert q̄obre ai fortasse militū mutati fuerit : q̄ de cā orta fuerit seditio i milites & Cæs. icertū ē : q̄a fortasse potuit cōtingerē : q̄a nō ita miserāt bellas. q̄ icrueto Marte Petreii & Afraniū uicerāt : & q̄a nō redibāt i Italiā : & q̄a defuerti erāt a pugna : iō hebetiores facti icipiebāt nunc bonū pacis cognoscere. Seu pre. alia cā ē : seu q̄ laboribus suis haud digna p̄mia cōseq̄bāt. Mœsto. so. minus ē : q̄a sonus classicorū nō ē mœstus uel p classica mœsti soni paulo ate itermisā : & nō nihil itermorata. Clau susq̄ & fri. en. q̄a clausus erat : iō tepidus. i. suo spū tepidus. Expulerat. s. e mēte militū furias ifaniā belli. Præ. nōdū cōsecutus. Dānat cām : q̄si ihōestā. Ducēq̄. q̄si igratū Scelere ibi. q̄a ēt postq̄ scelus cōmiserat a scelere enses liberare nolebāt : q̄d ē nimis tardū. Haud ma. exp. i. cæsar : & si oīa ex uoto cedebāt : tamē nō intellexit statū suū eē tā debile sicuti nūc : cū pene destitutus ab oī exercitu ipse solus staret. Despiceret : tāq̄ deorsū aspiceret trāslatio ab eo q̄ i sūmo gradu cōstitutus ipse sup̄stes alios inferiores despicit. Culmine : ex altitudie gradus icerti. Trūcus : nā cæsare q̄si corpus appellauit exercitus & milites corporis māus. Titubātia : instabilia. Raptis ma. amisis militibus suis. Gladio suo : deficientibus armis militū. Strictos : nudatos. Nō pa. iā ingt nō clā murmurabāt i suū ducē milites : sed palā uerba cōtumeliosa iactabāt : ut apperet eos a duce suo penitus alienos eē. Tecto : simulato. Nec q̄ : dicit unā uel potissimā cām eē cur populi metuant tyrānū : nec se ab illius iuria ulciscūt. s. q̄ unusq̄sq̄ credit sibi soli iuste ipare : nō cæteris : nā si credēt ita ab uniuerſis odio hēri : sicut a se nō dubitāt apte iuaderē tyrānū : sed hāc cā nō erat i ipis : nā milites Cæs. cōsui erāt sibi iuicē q̄ oēs odio Cæs. hēret q̄. s. sibi i gratus fuerat postq̄ tot labores & picula p̄pessi fuere & sagui nē suū p gloria & laude cæsā effuderūt. Dū q̄sq̄ pa. tyrānus uult timeri : & tamē tēt populū suū : ut in of. Cice. ait. Qui timeri uult tēt eos a q̄bus uult tēri. Iniusta gra. sine doche ē ut grauatus mētē. i. pp mētē. i. existimat sibi soli iniuste. i. mpare potētē. Exoluerat : liberauerat : quia oēs sciebāt sibi iuistū eē Cæsarem.

Interea domitis cæsar remeabat hiberis
Victrices aquilas aliū laturus in orbem
Cū prope fatorū tantos per prospera cursus
Auertere dei nullo nam Marte subactus
Intra castrorū timuit tentoria ductor :
Perdere successus scelerū : cum pene fideles
Per tot bella manus saciatæ sanguine tādē
Destituere ducē : seu mœsto classica paulū
Intermissa sono claususq̄ & frigidus ensis
Cōpulerat belli furias seu præmia miles
Dum maiora petit. dānat causāmq̄ ducēq̄
Et scelere imbutos etiam nūc uendicat enses
Haud magis exptus discrimine cæsar i ullo
Quā nō e stabili tremulo : sed culmie cūcta
Deipiceret : staretq̄ sup titubātia fultus
Tot raptis trūcus māibus gladioq̄ relictus
Pene suo : qui tot gētes in bella trahebat.
Scit nō esse ducis strictos sed militis enses
Nō pauidū iā murmur erat : nec pector tecto
Ira latēs : namq̄ dubias cōstringere mētes
Causa solet : dū q̄sq̄ pauet q̄bus ipse timori ē
Seq̄ putat solū regnorū iniusta grauari (dax
Haud retinēt : qppe ipsa metus exoluerat au-

LIBER .V.

Quicquid mul. pac. nā si unus uel decē auderēt aliqd cōtra tyrānū ulisci tamē nō possēt: at si uniuersa ciui-
ras cōsentit ulisci audent iniuriā. Effudere: euomere iras q̄s simul in pectore tenebāt. Liceat di. Cæ. ē dis-
suasio ne Cæ. militet: nā sub eo militia dura ē & laboriosa argumētū est a difficili. Liceat: apostrophat ad
Cæ. & ē cōstitutio cōiecturalis: licet discedere nō licet q̄stio ē. Disceditis uos a mi. discedimus sed iuste: nā
ingratus es: attamē nō licet uobis iura tis ab imperatore uestro discedere cōcedendū ē: sed refellit oīa: pri-
mo q̄a magna picula & labores p̄pessi sunt: & patiūt: tamē nullū premiū acceperē: Rursus arguit a necessa-

Turba suos q̄cqd multis peccat' inultū est
Effudere minas: liceat discedere cæsar

Arabie scelerum: quæris terrarū mariq̄

His ferrum iugulis animasq̄ effundere uiles

Quolibet hoste paras: partē tibi gallia nr̄i

Eripuit: partem duris hispania bellis

Pars iacet hesperia: totoq̄ exercitus orbe

Te uincēte perit: terris fudisse cruorem

Quid iuuat arctois: rhodāo rhenosq̄ suba-

Tot mihi p̄ bellis bellū ciuile dedisti (ctis:

Cæpimus expulso patriæ cum tecta senatu:

Quos hoīum uel quos licuit spoliār deosq̄:

Imus in oē nefas: manibus ferroq̄ nocētes

Paupertate pii: finis quis quæritur armis:

Quid satis ē: si roma par: iā respice canos:

Inualidasq̄ manus: & inanes cerne lacertos:

Vsus abijt uitæ: bellis cōsumpsimus æuū:

Ad mortē dimitte senes: en improba uota

Nō duro liceat moriētia cespite membra

Ponere: nō anima galeam fugiēte ferire

Atq̄ oculos morti clausurā quærere dextrā

Cōiugis illabi lachrymis: uniq̄ paratum

Scire rogam: liceat morbis finire senectam

Sit præter gladios aliquod sub cæsare fatū.

Quid uelut ignaros ad q̄ portēta paremur

Spe trahis: usq̄ adeo soli in ciuilibus armis:

Nescimus cuius sceleris sit maxima merces:

Nil actū est bellis si nōdum cōperit istas

Oīa posse manus: nec fas nec uincula iuris

Hoc audire uetāt: rheni mihi cæsar i undis

parētū: q̄a sic mos erat: ut p̄p̄iniores moriētibz oculos clauderent. Cōiugis illa. infudere. Rogū: q̄a
in castris rogi cōis extruit: & multorum cadauera uno rogo superimposita crematur: liceat ergo singu-
lis nr̄is rogū h̄re. Sit p̄ter gla. sit aliqua mors p̄ter quā q̄ ē illata ferro. Quid ue. rursus ab inutili disua-
det: dicit. n. nūq̄d nescimus q̄ utilitas sit i bello ciuili q̄si dicat nos ualde amētes essemus nisi intelligerēus
rogi q̄ bella ciuilia gerūt solū labores eē prēmia uero unius tātūmō ducis. Spe: falsa. Portēta: bene appel-
lauit portēta. sc. cades. p̄miscuas ut parētū filiorū fratrū inter se. Nil actū: Cæ. intelligit posse nos illius in-
iuriā uindicare. Nec fas: arguit a facili: facile ē a militia discedere: q̄ si alios populos uidicauimus: facile po-
terimus nos quoq̄ ab iniuria Cæ. uindicare. Nec uin. ue. ut uindicemus nos a Cæ. & iō deferamus: q̄a piū
ē deferere eū qui contra patriā arma sumpsit a lege ius ē. ut priuatus cæteris æqualibus nil plus iuris h̄eat
q̄ priuatus ē q̄ nos ipsi. Rheni mō Cæ. quoad militauimus sub Cæ. in gallia ille noster dux fuit nā puin-
cia gallia Cæ. senatus populiq̄ ro. decreto demādata erat: at uero postq̄ i Italia uēit: & urbē igressus ē cepit
eē priuatus: ergo cū nullū ius h̄eat magfatus nihil illi obligati sumus. Socius: q̄a ita priuatus ē sicuti nos.

PHARSALIAE

Facinus: sicuti nos arma cōtra patriā sumpsimus: ita & Cæ. ergo cōe facinus ē bonū ēt æquale eē debet. Adde qđ ingra. Arguit a parte iuris: qđ est grā ut bene mōerentibus grā reddat: sed argumentū intēdit: nō solū Cæ. nullā nobis grām: sed nec grās qđem agit: quicqđ. n. gerimus nō nobis: sed fortunæ attribuit. Iudice. s. Cæ. ingrato. Nos fatū: intelligit tūc deniq; Cæ. nos illā eē fortunā cum attribuit oīa cū ab eo discesserimus. Obsequiū. i. licet deos tibi secūdos speres fore: tamē cū discesserimus: intelliges nō ita esse: nā ne cessario cū aduersariis tuis pacē iūgere coegeras. Infesto: irato. Deposcere du. paratus ēt mortē iferre du ci: si forte eos inuitos retinere uoluisset. Sic er. eos poeta pcat hoc loco ut agat: sicuti cepunt. nā si alio mō bellū ciuile diminui nō pōt: saltē discordia militum hoc fiat. Pietas: qđ debet charitati. Fides: qđ patriæ debet. Quē nō. i. d. cū ita dissēsiō tāta orta ē i castris Cæ. nullos dux tantiā fuisse pter Cæ. qn tū muisset hāc militū pturbationē: sed i arduis atq; difficillimis rebus semp fortior efficiebat. Quis du. quātunlibet magnū. Tumultus: pturbatio. Fata sed in præ. sed Cæ. q ardua oīa & periculosa magnō aīo aggrediebatur: uenit in cōspectum militū si forte aliquid cōtra se facere uoluissent: & minabundo uultu cepit eos & q huius seditōis auctores fuerāt. securi pcuti iussit: quo facto pteriti cæteri multo plus q antea obsequētiōres illi facti sunt. Alii quoq; ueniā petiere si quid cōtra eū minus clementer dixisset: Cōstituerat Cæsar: ut refert Apianus: decimū quēq; morte mulctare: quēadmodū supius dixi: sed gemitu ab uniuersa legiōe edito: & ptoribus genibus qui ueniā deposcebat post modicū uix tandē ab ira liberatus: hoc solū cōcessisse uisus ut centū dū taxat & uiginti seditōis principes ab oībus eligeret quos supplicio afficeret. Fata di. i. augere occasionē factorū: qā nō expectabat fata Cæsar ut sibi secūda essent: sed ea preueniebat. Per sum. peri. se exponēs q to magis fortuna secunda erat. Desauiat ira. i. non expectauit donec ira multū deferuēscit: sed dum incensi sunt. Tentare furores. i. uidere nūquid imperio suo cedant an nō. Non illis urbes. Hic Luca. sicuti in multis locis inuehit in Cæsa. dicit aut illū nihilo magis timuisse milites q ne defereretur ab eis: quos sciebat iā diu bellis ac facinoribus assuetos eē: & nihil esse qđ nō facile eis cōcederet: dum mō eos retineret. Non illis: mō cupiditatē eorū Cæsar expleret: nisi militibus negasset. Vrbes. i. spoliandas: quicqđ sceleris: qđ prædæ ab eo petiissent: id facile ipetrare potuissent mō ne ab eo discederēt. Tarpeiamq; se. i. Iouis capitolini tēpla nō negasset diripiēda. Matresq; senatus: matronas primicias eis cōcessisset. Passurasq; i. nū. adulteria & stupra. Vult oīa Cæ. i. placeat ut inducti sceleribus milites qsi inuiti ab ipso separari nō possint. Premia. s. pdam q premiū martis ē. Militis indomiti tantū mēs saua timef: id unū erat qđ timebat Cæ. ne ad seniore mentē milites redirēt: & iciperēt scelus cognoscere. Nō pu. ad ipsū apostrophat & qsi eū reprehendit q solus ipse sit cui bella ciuilia placeāt. Manibus. i. a tuis militibus damnata: manus Imperatoris milites appellat. Hos: milites tuos prius pigebat sanguinis q te. Vis ferri: licentia armorū illis displicebit: tibi uero nō. Lassare: defatigēis iperatiuus modus ē. Sine ar. i. uiuere. Finē: rebus bellicis. Saue qđ: non pterea ē qđ appetere possis nolentibus: militibus tuis & cogis eos ibella ruere. Bellum ci. nō ne uides q bellū ciuile te fugit: & tu illā segris. Stetit aggere fulti: post inuentionē reddit ad ppositū: dicens: quō Cæ. magno aīo se militibus obtulerit. Intrepidus uultu. i. uultus talis erat ut metui potius posset q metuere. Aggere: nā ascēdit aggerē de cespite erectum ut ab oībus posset audiri & uideri. Qui mō in ab. Redarguit milites suos: & pbat ipsos eē dimittēdos ostendit ab utili q utile sit eos dimittere q seipsos ostēdūt ibelles: ex eo q nihil ausi fuerūt q uerba in iperatore: & primo caprat beniuolētiā ab ipso: psona uidelicet q Cæsarē amant aduersi fiant: his qui seditionem concitauerūt. i. odium ducimus aduersariū: cū ostendimus aliqd spurce: superbe factum. ostēdit eos pro impatore suo i primo cōfidēt facere uoluisse: deinde fidem sibi nō seruasse uidelicet q si bi minitabant. Miles hēs: tu q pauloante audebas confidenter cōtra me pectus meum aptū uide accede.

Dux erat hic socius: facinus quos ignat æqt
Adde quod ingrato meritorū iudice uirtus
Nostra perit: qđ gerimus fortuna uocat:
Nos fatū sciat esse suum: licet omne deorū:
Obsequiū speres nato milite cæsar:
Pax erit: hāc satis totis discurrere castris
Cœperat: infestoq; ducē deposcere uultu.
Sic eat o superi quādo pietatq; fidesque
Destituūt: morelq; malos sperare relictū ē
Finem ciuili faciat discordia bello.
Quē nō ille ducē potuit terrere tumultus:
Fata sed in præceps solitus dimittere cæsar:
Fortunāq; suā per summa pericula gaudēs
Exercere uenit: nec dū defauiat ira
Expectat: medios properat tētare furores.
Nō illis urbes spoliādaq; templa negasset
Tarpeiamq; Iouis sedē: matresq; senatus:
Passurasq; infanda nurus: uult omnia cæsar
A se saua peti: uult præmia martis amari:
Militis indomiti tantū mēs sana timetur.
Nō pudet heu cæsar soli tibi bella placere
In manibus damnata tuis: hos ante pigebit
Sanguinis his ferri graue ius erit: ipse p oē
Fasq; nefasq; ruis: lassare & disce sine armis
Posse pati: liceat scelerum tibi ponere finē.
Saue qđ in segris: qđ iā nolētibz instas:
Bellum te ciuile fugit: stetit aggere fulti
Cespitis intrepidus uultu: meruitq; timeri
Nō metuens: atq; hāc ira dictāte pfatur.

LIBER .V.

Modo paulo ante. Hic fuge: deliberat dimittendū eē: q̄a imbelles & ignaui sunt pbat: nā si fortes eēnt nō uerbis cōtra impatorē exercebati essent: sed re. Si bellis: finis. p̄ iusta cā ē cur re dimittā: q̄a nō es dignus sub Cæsare militari. Nil fortior ausa. s̄ ista seditio tua p̄ter q̄ uerbis cōtumeliosis. Tantūq̄ fugā. s̄. medi- tata ē. Ac ducis inuicti: q̄a secūda fortūa mea fastidio uobis eē cēpit: iō indignati estis q̄ mecū post hac ui- catis. Fatis: sc̄elicitate mea. Vadite: p̄bavit dimittēdos eē q̄a imbelles & ignaui: rursus ab utili q̄ meliores iueniet. Viros. s̄. fortes. Repulsis: dimissis. Quot re. u. i. quot arma mihi superūt: tot mihi fortuna ui-

Qui mō in absente uultu dextraq̄ furebas
Miles: habes nōdū prōptūq̄ ad uulnera pe-
Hic fuge si belli finis placet: eēse relicto. (Ctō
Detegit imbelles animos nil fortiter ausa
Seditio: tātumq̄ fugam meditata iuuētus:
Ac ducis inuicti rebus lassata secundis.
Vadire: meq̄ meis ad bella reliquite fatis.
Inueniet hęc arma manus: uobisq̄ repulsis
Tot reddet fortuna uiros: quot tela uocabūt.
An ne fugā magni tanta cū classe sequētur
Hesperia gētes: nobis uictoria turbam
Nō dabit: impulsū tātum quā prēmia belli
Auferat: & uestri rapta mercede laboris
Lauriferos nullo cōmittetur uulnere currus:
Vos defecta senes: exhaustaq̄ sanguie turba
Cernetis nostros iā plebs romana triūphos:
Cæsaris an cursus uestrā sentire putatis
Damnū posse fugā: ueluti si cūcta minētur
Flumina quos miscēt pelago subducere fōtes
Nō magis ablati unq̄ decresceret æquor
Quā nūc crescit aq̄s: an nō momēta putatis
Villa dedisse mihi: nunquā sic cura deorum
Se premit: ut nostrā mortū: uestraq̄ saluti
Fata uacēt: proceq̄ motus hęc cūcta sequūt
Humanū paucis uiuit genus: orbis hiberi
Horror: & arctoi nostro sub nomine miles
Pompeio certe fugeres duce fortis in armis
Cæsareis labienus erat: nūc trās fuga uilis
Cū duce prælato terras atq̄ æquora lustrat
Nec melior mihi uīa fides: si bella nec hoste

nus arbitrio paucorū uiuit: unū. n. ex reliquo sequit̄ q̄a dii prīcipiū solūmō curā habēt: a principibus igit̄ re-
liq̄ pendēt: dicit at̄ cū me sequimini uictoris estis: q̄ si Pom. seq̄remini fugeritis. Hiberi: hispanis. Fuge-
res pō. du. sicut ille fugit ita & tu fugeres cū illo. Fortis i ar. & ne forte me ostētare credatis. exēplū capite a
Labieō: q̄ ubi me secutus ē sp̄ uictor fuit mutato uero duce uictus ē: hic Labieus legatus erat Cæs. & solus
ad Pō. trāsīit: & hoc legato Cæs. Gallia uicerat: & ut refert Plu. Labieus a Cæs. missus tegerrimos Gallia po-
pulos penes Arari fluiū p̄ligatos attriuit: & iterēpto Pō. cui adhæserat securus ē i Libyā Scipionē & Cato-
nē: dū Cæs. militibus occurreret equo p̄ illa cōfesso humi deiectus ē auctore Api. li. ii. Nunc trās fuga du-
ce: p̄ totū orbem fugit cum duce quem mihi preposuit. Nec melior mihi. u. s̄. trāsīit ad cōfutationē q̄a illi
dixerant Cæsare sibi ducē fuisse in Germania: nūc uero cū priuatus redierit non ducem sed socium esse:
sed q̄ inquit Cæsar: dicitis nolle neutrū sequi: non ideo fides uestra probatur: nā quicūq̄ discedit e castris
meis: & non transit in castra Pōpei hīc ostendit animū suū alienū a me magis. neutrum nolentes sequi
damnat q̄ si sequeretur Pompeiū: quia sequēdo neutrū ostenditis meos esse nolle. quia nec uincētes mecū
p̄mio: nec cū Pom. uicti uenia mei esse nō recusatis: ergo sequit̄ q̄ nec mei estis p̄mio: nec beneficio uenia.

ros fortes dabit. An ne fugam: pbat a minori ad
maius. Si Pōpeius fugiēs milites inuēit q̄ ipsū seque-
rent: q̄ro magis Cæs. milites inueniet q̄ sp̄ uicit & fu-
giētē Pom. p̄legat. Nō dabit impulsū a facili pbat. nō
n. iuitabunt milites ut me seq̄ uelit: q̄a nō ad bella:
sed ad p̄mia ueniēt: iā bello p̄p̄odū pacto & laboz
uīoz p̄mia ipsi accipiet. Premia belli: p̄p̄odū cō-
fecti: trāslatio sūpta a colūna: q̄ cū semel cōcussa fue-
rit facile euertit. Rapta mercede. s̄. laboris uī. Lau-
riferos. i. uictorices. Vos de. p̄p̄ feniū & inter in uos
relicta milita: & facti plebei oēs uidebitis uīos triū-
phos ab aliis usurpatos eē. Exhausta sang. uulneri-
bus acceptis. Plebs ro. in plebē ro. trāsibitis. Vīos
triūphos: q̄ uīi fuissent si mecū usq̄ ad finē militare
uoluissetis. Cæs. an cursus: confutat militū suoz rō-
nes a simili: dixerāt. n. q̄cqd gerimus fortuna uoca-
tur: & nūc sciat Cæs. nos suū fatū eē. Respondet Cæs.
& dicit licet ipi discesserit tamē fortunā suā non
discessurā. Cursus: fortuna secūda q̄ ipsum comita-
tur. Veluti: a simili: quēadmodū inqt mare oceanū
ēt si oēs fluiui auerterent nō tamē decresceret: eodē
mō si uos discesseritis: nec mea fortūa minuet: se cō-
pat mari oceano: ipsos: uero fluiuii q̄obré nō decre-
scit æquor: q̄a oēs flu. a mari deriuat: & i eo redeūt
ēt si fluii negarēt redire i fontes: tamē non sentit di-
scēssū eorū ita Cæs. nullū detrimētū uīa absentia sen-
tire coget. Cursus. c. i. successus: sc̄elicitatē: nā nihilo
minus res mihi p̄cedēt uobis absentibus q̄ antea.

Subducere: remouere fontes. An uos mō. nunq̄
credit̄ me dū mecū militastis sustinuisse aliquā in-
clinationē uictoriae meae: nā non uos uictoriae cau-
sa fuistis: sed ego fui cā ut uos uinceretis. persistet in
similitudine quēadmodū oceanus est origo fluiui
rū: ita a me uictoria p̄fecta ē. Nunq̄ sic cura. d. qd
credit̄ deos curare huiusmōi conditionis hoies: sed
curā diis sūt tātūmō principes. Premit: submittit.
Mortū salutiq̄: nullā hēnt curā dii uiuatis ne: an mo-
riāini. Vacēt. i. uacua sint & intēta. Humanū. p. ui.
ge. i. uiuit ad impiū paucorū: q̄do dii curāt: nisi prī-
cipes: seq̄ ut multi uiuāt ad impiū paucorū: & rōnē
suā cōfirmat. Orbis hiberi: nūc pbat exēplo id ita
eē q̄ dii tantūmodo magna curāt: & iō humanū ge-

PHARSALIAE

Quisquis mea signa: q̄ob̄re nō ē melior fides: q̄ ex hac ostēdatis meos ēē aliter uelle uel p̄mio uictores: uel uenia uicti. Eſſe me. uincēs me cū p̄mio: uel ut uictus cū Pō. ueniā postulet. Sūt ista pro. nūc ostēdit ex eo curā sui hūisse deos. q̄ uoluerint uos milites īfidos a castris suis discedere. Oratorie q̄ illi ī detrimē tū Cæ. dixerūt ipe idē in sua utilitatē cōuertit. Vos dicitis me tū demū mea fata cognoscere: cū a me disces seritis: recte dicitis: q̄a cognoui mihi deos p̄pitios: & mihi milites īfidos. p̄pterea me liberaret acri onere. Mutato mi. nec ipius pfidia mihi noceret. Heu quā. exonerarūt mediū magno onere: q̄a spes uestras p̄ miū nullū dī. liber magnū īdolū potuisset. Fortis

Mutato mi nec ipius pfidia mihi noceret. Heu q
miū nullū q̄tūlibet magnū ipler potuisset. Fortūa:
fatū. Amoliē: remouet. Dat: cōcedit. Spante oīa:
q cū adhuc mecū uicissent nō credebāt p̄mia ulla si
bi satisfactura eē. Nō suf. or. qā q̄to maiora p̄mia ca
perēt: tāto maiora sibi deberi existimabāt. Mihibel
la gerā. i. ad utilitatē meā: nec uobis obligatus ero:
ergo discedite. Viris: fortibus. At pau. post cōfu/
tationē suorū: nūc exeqtur sentētiam suā: uidelicet
ut securi percuterēt pauci huius seditiōis auctores:
his dictis simul etiā impletis: oēs terrore pculsi obe
diēt parauerūt impio Cæsaris. Paucos: q nō amo
re meo timēt: sed metu poenæ: ergo dābūt poenas.

Nō cælamor Cæsaris. Sed pœnæ,ipœnæ metus.
Caput:seditionis. Procumbite ter,ut nō auferet
erūpere in seditionē. Tradite:dicticos est. Specta
pœ.o ty.& horū exēplo discē fidelis eē. Discē mo,si
aligd perpetraueris sicut iste. Tremuit sœ,sub uo.
Nūc milites Cæ.repræhēdit Luca,dicēs tantā mul
tudinē iuuenū timuisse unū hoīem:cū facile illū tol
lere possent:& nec recufarēt:sed ipio illius puerūr.
ut iūiti illos occiderēt:quorū auctoritate seditio or
ta fuerat. Iners:ignauū.Priuātū fa,q si nolebat iter/
ficere Cæ.saltē discessisset ab eo q priuatus fuisset.

Priuatũ. i. q̃ line impio eēt: nā si discessissent nō ha
buisset qbus imparet: ergo priuatũ reliqbat. Ensi
bus ip̃s. ut uidelicet ip̃i milites: nisi ip̃io cæ. ēses mo
uer nō possint. Ipe pa. at ipe Cæ. merubāt id qđ m
lites pati erāt exeg: ne illi recusarēt: uidelicet ne occi
der uellēt huius seditiōis auctores. Scelus: ad pūiē
dū seditiosos. Vicit pa. patiētiōres fuer milites q̃ cæ.
spabat. Iugulo nō tā. qđ dixerat ifida rēdite colla illi
exhibuere colla & iugulū interficiētibus se. Timer
mē. militū suor. licet simularet nō magnificare mi
lites ueterāos: tamē nihil erat qđ magis timeret: scie
bat. n. illos assuetos militiæ: & nō facile iueniri pos
se tales uiros. Tā di. fœ. sed cū paucos seditiōis au
ctōres cecidisset: ita aios militū cfirmavit: ut nūq̃ an
tea fuerit obseq̃ntiores. Diri fœ. pp excretionē: nā
porca imolari solebat & cædi: cū fœdera iūgerēt nūc
milites cæsi sūt: nō porca: qđ genus ē fæderis. Vir. ex
p̃ssit: & cæsa iūgebat fœdera porca. Parta. q. nā me
tu poenæ placatus ē miles. Redit: in fidē ip̃atoris.

Brūdusiū de nūc Luc. p̄fēq̄ dicere q̄o Cæ. sūpra
 ē paucis pœna p̄ lege cōstituit: ut qđ reliquū belli superat p̄fēq̄ref: p̄mū igr Brūdusiū iussit ire milites suos:
 & reuocare rates oēs: q̄ brūdusiū uenerāt: & loca nōiat ubi classis Cæ. cōstiterat. Hāc. si ueretur: q̄ sedata se
 ditiōe obseq̄ntissima scā erat sibi. Decimis ca. i. x. die: nā cū sicut dies nōiant ī re militari: q̄ singulis diebus
 castra metari solebāt antiq̄: & quocūq̄ iter facerēt: ubi mox eos dephendisset: ibi castra ponebāt: iō quoti
 ens legimus. ii. uel. iii. uel. iiii. caltris: significat. ii. uel. iii. uel. iiii. diē. Attigere: puenire brūdusiū. Hydrus:
 hydrus urbicula ē apuliæ: ex qua ad leuca. ea enim urbs non grādis est stad. c. l. ad brūdusiū uero. xl. stad.
 sunt auctore Stra. li. vi. dī & hydrons. Bares: uel ut nūc uocat baretū. urbs exigua ē iacer ī salētinoḡ finī
 bus ad quā pedestri magis q̄ maritimo itinere a tarēto facile puenit: e tarēto ad brūdusium nauigationis
 circuiton ē. Salpina palus: q̄ ē a salpia. Salapia ciuitate dicta amore pœni hānibalis inclita. hęc ciuitas. n.
 apuliæ prima fuit: q̄ ad hānibalē defecerat: & ab hac ciuitate palus dcā ē. Sipus: apuliæ ciuitas: credif Dio
 medis fuisse ædificiū: dicit alio nomine sipōs distat a salpia stad. c. & l. Græci uero eā sipiuntē nūcupāt ab
 electis e fluctu sepiis ut li. vi. a Stra. refert. Subdita. m. quia sita ī cāpo & ī plano eet: & declarat ea pte qua

Nec duce me geritis: q̄sq̄s mea signa relinq̄t
Nō pompeianis tradet sua partibus arma:
Hic nunq̄ uult esse meus: sunt ista profecto
Curæ castra deis: qui me cōmittere tātis
Nō nisi mutato uoluerūt milite bellis.

Heu quātū fortuna humeris iā pōdere fessis
Amolitur onus: sperātes omnia dextas
Exarmare dat: quibus hic nō sufficit orbis
Iam certe mihi bella geram discedite castris:
Tradite nostra uiris ignaui signa quirites.
At paucos qbus: hęc rabies auctoribus arsit
Nō cæsar: sed pœna tenet: procumbite terra
Infidūq; caput feriēda tendite colla.

Et tu quo solo stabunt iā robore castra
Tyro rudis specta pœnas:& discē ferire
Discē mori:tremuit sœua sub uoce minātis
Vulgus iers:unūq; caput tā magna iuuētus
Priuatū factura timet:uelut ensibus ipsis
Imperet inuito moturus milite ferrum
Ipse pauet ne tela sibi dextræq; negētur
Ad scelus hoc cæsar:uincit patiētia sœui
Spē ducis:& iugulos nō tātū præstitit enses
Nil magis asfuetas sceleri q̄ perdere mētes

Atq; perire timet: tam diri fœderis ictu
Parta quies: pœnaq; redit placata iuuentus
Brūdusiū decimis iubet hâc attigere castris
Et cūctas reuocare rates: quas auisus hydrus:
Antiquusq; taras: secretaq; littora leucæ:
Q uas recipit salpiâ palus:& subdita si post
Mōtib^{us} aufoniâ qua torquēs frugifer orâ
Dalmatico boreæ: calabroq; obnoxio austro

Garg
Torq̃ta
matico b
reã: a me
per hõs a
Afranio: c

Appulus
Ipse peti
lam doc
Scilicet i
Contig
Nāq or
Metimu
Qua fili
Aufonia
Addidi
Imperin
Mœsta
Consule
Et nō a
Decan

in futurum
In fardine
fert Apian
né uita ele
sulatu per
clarauit. S
Imperato
cerni sibi
det ad ill
canti: qu
stos: quia
quo Cæsa
ro tyrann
res est. Ip
atq; tyran
dignitate
qui exere
Reper
sunt secu
magistra
delicet n
men ina
non legi
pellat: ide
manus ac
lia pugna
quo cõsul
factus era
bus: i. p
na urna
deinde si
aues & si
terent n

Garganus: fugifer. i. fertilis. nā mōs ē apulīæ fœcūdiſſimus ad ſtad. ccc. p̄tendit in pelago: ut inq̄t Stra-
 Torq̄t auſoniā o. q̄a ī anguſtū orbē uoluit: & ibi iuxta adriānū mare liguā facit: ubi ſitū ē brūdūſiū. Dal-
 matico b. q̄a obnoxius boreæ: q̄a aſeptētriōe ī dalmatiā p̄ſtat: & obnoxius calabro aſtro: q̄a a ſeptētriōe bo-
 reā: a meridie aſtrū hēt calabria. Exit ī undas cū ambitu adriatici: nā ibi linguā facit: ubi ſitū ē brūdūſiū:
 per hōs amnes & hęc loca clāſſis cæſaris tranſitura erat. Ipſe petit: hīſtoria hęc habet: deuictis Petreio &
 Afranio: & cōpoſitis puīciæ rebus: Cæſar primū uenit ī teraconē: & eo legatiōes undiq̄ ad Cæſarē cōue-

Appulus adriacas exit garganus in undas
 Ipſe petit trepidam tutus ſine milite romā.
 Iam doctam ſeruire togæ: populoq̄ precātī
 Scilicet indulgens ſummū dictator honorē
 Contigit & lātos fecit ſe conſule faſtos.
 Nāq̄ omnes uoces per quas iā tpe tanto
 Metimur dominis: hęc primū repetit ætas.
 Qua ſibi nec ferri ius ullum cæſar abeſſet.
 Auſonias uoluit gladiis miſcere ſecures.
 Addidit & faſces aquilis: & nomē inane
 Imperiū rapiēs: ſignauit tēpora digna
 Mœſta nota: nā quo meliꝰ pharſalicus ānus
 Conſule notus erit: ſingit ſolemnia campus
 Et nō amiſſæ dirimit ſuffragia plebis.
 Decantatq̄ tribus: & uana uerſat in urna

in futurū designauit: Pom. quoq̄ Iſauricū collegā ſibi aſſūpſit. M. Lepidū in Iberia. In ſicilia Aulū Alpinū.
 In ſardinia Sextū p̄duceū delegauit: Gallīæ nup̄ adeptæ Decimū Brutū preſidere iuſſit. Deniq̄ ut idē re-
 fert Apianus ciuilibus cōſectis oībus romam regreſſus Cæſar appellatus ē pater patriæ: & dictator in om-
 nē uitā electus conſulq̄ ad decenniū: corpus eius ſacrū & intemeratū habitū. Cæſar dignitates cæteras con-
 ſulatu per decenniū excepto ſibi aſſumimēs: conſules in futurū ſe & Antoniū equitum magiſtrum eius de-
 clarauit. Suetonius uero dicit continuū conſulatum recepiſſe: præfecturam morum: inſuper prænomen
 Imperatoris ſtatūā inter leges eminetiorem locū in orchestra & alia ampliora etiam humano faſtigio de-
 cerni ſibi paſſus eſt ſedē auream in curia tēpla & aras & ſimulachra iuxta deos. Indulgēs populo: reſpon-
 det ad illud qđ dixerat. Iā doctū ſeruare togæ: q̄a Cæſar quaſi ſimulabat ſe nolle accipere conſulātū. Pre-
 canti: quia populus precabatur conſulatum ſibi. Indulgens: idēſt faciens hanc grām populo. Lātos fa-
 ſtos: quia faſti libri erāt in q̄bus magiſtratus oēs ſcribebantur p̄cipue conſulum. Nāq̄ oēs uoces: hoc tps
 quo Cæſ. cōſulātū accepit fuit principiū: ut falſis nōibꝰ impatores Ro. appellarent: cū reges ſint imo ue-
 ro tyranni appellandi: non cōſules: non p̄tores: nō impatores: cū leuis ēē uideat: tamē grauis atq̄ moleſta
 res eſt. Ipſi. n. tyrāni oīa libidine ſua faciebāt: tūc primū inq̄t huiusmodi noīa inuēta ſunt: quibus domiōs
 atq̄ tyrannos falſo appellamus. Qua ſibi nec: quia imperatoriæ dignitati miſcuit conſulatum & omnes
 dignitates. Gladiis: uidelicet armis: quæ propria ſunt imperatorum nā impatores proprie dicuntur
 qui exercitibus præſunt q̄q̄ corrupto uocabulo imperatores dicantur qui uniuerso terrarū orbi imperēt.

Repetit ætas: ex eo tempore primum inceperunt appellari domini. Ferri: magiſtratuū arma: quæ
 ſunt ſecures. Ferri: militum quæ ſunt arma imperatorum. Auſonias ſecures: italas: quæ propria ſunt
 magiſtratuū Gladiis: idēſt armis militum: quæ ſub imperatore conſtituuntur. Addit & faſces oculis: ui-
 delicet militariſibus inſignibus addit faſces: quæ ſunt conſularia inſignia. Aquilæ: inſignia romana. No-
 men inane: quia non legitime factus erat imperator: qui non ſecundum leges factus erat conſul imperiū:
 non legitimum imperium. Digna nota: ſcilicet conſulatus. Notam temporum: Cæſaris conſulatum ap-
 pellat: idēſt maculam: & declarat. Non quo melius: conſule: uidelicet quo talem conſulem populus ro-
 manus accepit: ut exercitum ſimul cum libertate amitteret. Pharſalicus annus: uidelicet quo in pharſa-
 lia pugna ciuilis geſta ē: ut ſimul cū exercitu romano libertas p̄iit. Notus erat: dignus conſulatu Cæ. erat:
 quo cōſule tāta clades inglueret & cognoscereſ. Fingit ſolēnia: icipit oſtēdere quomodo nō ſecūdū leges
 factus erat cōſul. Solēnia. i. comitia ſolēniter indita. Suffragia: uidelicet eq̄tū & ſenatoꝝ. Decātatq̄ tri-
 bus. i. p̄conē iubet citari tribus: nā p̄cones quodāmodo decantare uidēſ: cū noīatim tribus citabant. Va-
 na urna: q̄a populus infrequēs erat: q̄a in urna cōtinebātur ſortes. xxxv. tribuū: & p̄miſtis in urnā ſortibus
 deinde ſingulæ excipiebant: & cuius prima ſors educeretur: illa primum citabatur cælum ſeruare: idēſt
 aues & ſigna cæli. i. non licet auſpiciū capere: quia mos erat romanorū: ut nec publice: nec priuate quid fa-
 cerent niſi prius captis auſpiciis. Ergo nō licet. i. cape auſpiciū: quia nō erāt augures qui auſpicia caperēt.

LIBER

Augure furdo: quia et si augur aliquis esset dissimulabat se audire tonitruum aduersa significante: & quis aduersa aues essent: iurabat tamen bonas aues apparuisse: quod consul Caesar admitteret. Latæ: foelices. Bubone sinistro: mala significante siue uolatu: siue cantu augurium dabat. Inde pit. p. & ex eo tpe pice cepit consulatus. Inde: ex eo quod contra leges occupasset magistratum Caesar. Iuris inops: pte: cum Caesar omnia foret. Noie tps: quia tps denominabat a consulibus: ut dignosci possent tpa. Noia: uidelicet in fastis scripti consules: quum solum tpa denotet. Mestruus co. i. q. uno mense tantum duraret: quia extremo anni mense creabat. Nec non illa, dicit populum fecisse latiali ioui sacra: tam & si non mereret: reddit cam quia pmiserat: ut latium subigeret a Caesare: hac sacrificia latialia dicebant: ex eo quod ex omni latio ad hac sacra conueniebant. Nec n. similiter. Solenia fa. uidelicet latinas. Numen niliacæ albæ, s. latialis iouis: id latialis iuppiter dicitur quod praesit albæ. nam alba primus condidit Ascanius Aeneæ & Lauinae filius: ubi latialis iouis in medio templum condidit: ubi latine solenia sacra ioui instituta sunt. Latiae feriae: ut refert Var. a latinis populis dictae: quibus ex albano monte ex sacris carmine pertere fuit ius cum romanis. Sub acto la. nec hac sacrificia fiebant ioui ut defenderet latium. Flammifera no. quia nocte sacra fiebat: id facies gerebat. Inde rap. cur. hac ubi fecit Caesipse brundisium nauigauit: quo classem suam conuenire iusserat. Rupit cur. semp. Ca. celeritate tribuit. Longissimas. n. uias: ut refert Suet. in credibili celeritate confecit. expeditus meritoria rheda cetena passuum milia in singulos dies: si flumina morarentur nado traiciens: uel innixus inflatis utribus: ut saepe nuncios de se pueniret. Piger ap. quia piger id est ociositate ociosus: quia sine labore sponte sua segetem producit. Inerti her. q. sine agricolae labore nascitur. Ocior caeli. i. uel ocior fulmine. Faeta: quod peperit. Claufas: tam itensum frigus fuerat: ut omnia glacie obruta essent: adeo ut nauigare non possent. Minoia te. nam a cretensibus habitatum fuit brundisium: & Minos rex cretae fuit. Undas: quia in littore maris conditum est brundisium. Clausas um. brundisii: quia in angustum orbem ibi mare uoluit. Clausas: congelatas si de mari referendum est ad uentos: quia nauigatio maris clausa dicitur cum uenti aduersi nauem impellunt. Turpe ui. du. Ca. compositis in urbe rebus: quum sibi mgeratus omnes uedicaasset brundisium iter iterum brundisii tpe: & ibi milites suos iuenit: quod deteriti erant a nauigatione prope tepestatem. Nunc psequitur Luc. dicitur Caesar non potuisse hanc moram pati: dum mare gereretur: igitur milites suos adhortatus est: ut se ferro committeret. Turpe ignominiosum quodammodo. Rapiendi: festinandi. Vel non fore. donec mare tranquillum efficeretur: ut esset isfoelices pro id tuto nauigare posset. Robore. i. audacia: & fortitudine animi. Fortius hy. hac oratio habet suasionem: ergo in deliberatione gratie constituta itelligimus: suadet. n. militibus ut nauigare uelint nec perturbationem maris timeant. Suasio autem ab honesto: ab utili: a facili: a iucundo: a necessario sumitur. Arguit primum a perturbatione prudentiae: quod in tres diuiditur: in memoriam prouidentiam: itelligentiam. Arguit ab itelligentia. Ostendit se. n. peritum esse maris & uentorum: quia uidelicet sit tutius nauigare statu aequo tpe hyemis quam uentis uentis: quia aequo perdurare solet: uerni uero permutari. Fortius hy. hiemalibus nos indigemus uentis per uentibus sed hiberni uenti magis durant quam uerni: ergo spem est bona nobis nauigatio: nam ut commentariis legitur ca. in ianuarii die brundisium nauigauit. Incubere: consistere certos. Nec ma. an. pte. non requirit uarietatem uentorum: sicut faciunt quod mare circum: sed ex directo nauigantes solo aequo in gratiam perferri possumus. Anfractus: circuitus. Hic uti. tantum abest ut deos oraret: ut hic aequo diutius daret. Curuet: adeo impetuosus perfleret: ut malum nauis inclinaret. Carchesia: uidelicet summitates. carchesia est ea quod uulgo cauea appellatur: quod in summo mali posita est. Ferres: uehementer spiras. Ne potest reddere rationem cur oportet aequo uehementer spirare: quia rates erant littora peruectae: ubi classis pompeiana constitit: nihilominus metuebat ne uetus conficeret: quum naues in medio mari continerent: ne factas sibi dare nauigandi: in hoc mari naufragium passus est ulixes: quum in gratiam perferre. Laguida de uento. Reis: ne ipsi reis uiliores naues nostras circumuectas. Rupite quod: ergo dum uobis fauet uenti: soluite naues & nauigate incipite. Ladudu. n. nunquid scitis nebulosum hoc tempus: & uentorum uobis peritum esse. Saenas: quod ob uis saenas uidetur.

Nec caelum seruare licet tonat augure furdo:
Et laeta mirantur aues bubone sinistro.
Inde perit primum quodam ueneranda potestas
Iuris: inops tantum careat ne nomine tempus
Mestruus in fastos distiguit sacula consul
Nec non iliacæ numen quod praesidet albæ.
Aut meritum latio solemnina sacra subacto
Vix in flammifera confectas nocte latinas.
Inde rapit cursus: & quod piger appulus arua
Deseruit rastris: & inerti tradidit herbæ
Ocior & caeli flammis & tigride foeta
Trascurrit: curuique tenet minoia tecta
Inuenit: & pavidas hyberno sydere classes:
Turpe duci uisum est rapiendi tempora belli
Brundisii clausas uentis brumalibus undas
Insignes habuisse moras: portusque teneri
Dum pateat tutum: uel non foelibus æquor
Expertes animos pelagi: sic robore complet
Fortius hyberni flatus: caelumque fretumque.
Cum cepere tenet: quam quos incubere certos
Perfida nubiferi uetat incostantia ueris:
Nec maris afractus: lustradaque littora nobis
Sed recti fluctus: soloque aquilone secandi
Hic utinam summi curuet carchesia mali:
Incubatque furēs: & gratia ad moenia perflet
Ne pompeiani phæacum e littore toto
Laguida iactatis comprehendat carbasia remis
Rupite quæ retinet foelices uincula proras
Iamdudum nubes: & saenas perdimus undas:

Sydera
scribit tem
per prima
umbræ su
sublata uer
le, pe, exp

Sydera p
Exierant
Cum par
Laxauer
Obliqua
Suppara
Vi prim

Incipit
In media
No uale

Aequor
Pigrius

Sic stat
Cum gl

Immel
Depra

Aequor
Orbita n

Sæua qe
Stagna

Aequor
Oblitus

Non ho
Calibus

Illinc in
Aequor

Obleffi
Sunt in

Ventor

fos mag
grantis:

lumtate
moestum

tum qua
dines qu

Horro
quillu: ut

cie praebe
nauigaba

mis a ton
dio mar

se existin
prehend

Nimia

LIBER .V.

Sydera prima poli: hac persuasione animos militum cæsar erexit: ut se intrepidus mari committerent: descriptum tempus nauigationis: dicit enim principium noctis fuisse. Prima sydera poli: occidente sole statim uel per prima stella apparuit. Suas umbras: id est noctem: iam luna exorta erat: sicut lux propria solis dicitur: ita umbræ sunt lunæ. Totosque rudentes: quia cum carbasa intendere uolunt rudentes intendunt: ut antenna sublata uenti uela impellere possint. Rudentes: funes quibus intenditur uelum. Et fluxo: enim castra obli-

Sydera prima poli phœbo labente sub undas
Exierant: & luna suas iam fecerat umbras:
Cum pariter soluere rates: totosque rudentes
Laxauere sinus: & flexo nauita cornu
Obliquat leuo pede carbasa: summaque pādēs
Suppara uelorum perituras colligit auras.
Ut primum leuior propellere lintea uentus
Incipit: exiguumque tument: mox reddita malo
In mediam cecidere ratem: terraque relicta:
Nō ualet ipsa sequi puppes quæ uexerat aura
Aequora lenta iacent alto torpore ligata:
Pigrius immotis hælere paludibus undæ.
Sic stat iers scythicas astrigēs bosphoro undas
Cum glacie retinente fretum nō ipulit hister
Immesumque gelu tegitur mare: cōprimūt ūda
Depræhendit quascumque rates nec puia uelis
Aequora frāgit eques: fluctuque latēte sonantē
Orbita migrantis scindit meotida beffi
Sæua qes pelagi: mœstoque ignaua profundo
Stagna iacentis aquæ: ueluti deserta rigente
Aequora natura cesant: pontusque uetustas
Oblitus seruare uices non com meat æstu.
Non horrore tremunt: nō solis imagine uibrat
Casibus innumeris fixæ patuere carinæ.
Illinc infestæ classes: & inertia tonsis
Aequora moturæ: grauis hinc langore pfundi
Obsessis uentura fames: noua uota timori
Sunt inuenta nouo: fluctus nimiasque precari
Ventorum uires: dum se torpentibus unda

fos magna ex parte montē Aemū diuidentē mediā. Thraciā icoler: & latrōes uocari: ppter latrocinandū. Migrantis: huc & illuc & ultro citroque transeunt. Latente: sub glacie. Sæua quies: scilicet erat respexit ad uoluntatem Cæsaris. nam quā tranquillitatem cæteri optant: hanc Cæsar abominabatur. Mœsto pro: quo mœstum reddebat Cæsar. Iacentis: immotæ aquæ. Veluti deserte. n. e. natura: mare inquit prestabat immotum quasi ipsius maris natura mutata esset nā mare continue fluxū pariter atque refluxū patit. Vices: uicissitudines quas ab initio habuit & fluxus & refluxus. Commeat: ultro citroque quia nūc feruet æstus: nūc deficit. Horrore: uentorum. Solis imaginē: id est luna unde etiā solis soror dicit. Casibus innumeris: mar ita erat tranquillū: ut nec uētis ullis: nec syderibus: aut uarietate: unda in ullā partem moueret: & stagni potius quā maris specie præberet. Fixæ: stabiles. Classes: scilicet pom. quæ littora & portus obsidebant. Inertia tonsis: quia uelis nauigabant cæsariani: naues mouere non poterant: at uero Pompeiani remis naues impellebant. Tonsis: remis a tondendis undis. Grauis: intollerabilis. Langore: immobilitate maris. Noua uota timori: qui in medio maris sunt tranquillitatem exoptant: hi uero tempestatem: quia si uentus uehementior fuisset: ita se posse existimabant periculum euadere: ergo noua uota nouis etiam timor: ne propter tranquillitatem maris deprehenderentur ab hostibus. Ventorum uires: ut uētus incumberet: uehementior qui solet a nautis timeri. Nimias: uehementes nil recusabant: non tempestatem: non uentos uehementes: dummodo possent exire.

oēs fecer pedē. i. una oēs itenderūt funē. Leuo pede quo itenso statim apta sūt uela. pes at funis ē quo uelū tendit. Catullus Siue utrūque iuppiter simul secundus icidisset in pedē. Cornu: scilicet antenarū: quæ tāquā cornu sunt in summo malo. Suparus: est linteū scemorale: ē etiā uestimētū puellare quod sub uela dicitur hic alibi accipitur pro summa uelarū parte: quæ rugosa est. Sūma: sūmas partes significat secundos habuisse uentos. Ut primum: statim iquit uenti cessauere & destituta sunt in medio mari naues. Exiguū: pro exigue: unum sequitur ex reliquo: nam quia leuior spiritus uentus: ideo parum tumescebāt uela. Terra relicta: quia iam a littore in mare medium deduxerant naues. Ligata: compressa. Alto torpore: quia nil mouebant. Sic statim similitudinē ostēdit quō mare imobile cōstiterat: dicit. n. nō aliter mare stabat immotū quā scythia palus Meotis cū glacie astricta fuerit: nā gelu acri adeo premis Meotus: ut iter transmeantibus facile pbeant: eodē modo de mari dicit duæ similitudines sūt prior de Bosphoro: secūda de meoti: bīa autē sūt bosfora: unū quod cimericū appellat quā cimbri cū it fers Stra bo græcorū lingua Cimmerii Cimbri nominat: hi ad paludē usque meoti militiā agitarūt: alterū uero thraciū Bosforū ē appellatū secundum fabulas. Iuppiter in forma bouis Europā ea transtulisse dicit. Vnde bosforus a βοω bos: & φορος fero: uela itepora trāsfero circa autem margines Meotides diuersi populi habitant qui sæpe gelu stringente paludem: non aliter quā per continentem terrā conuenire solēt. Ister: danubius: significat frigoris uehementiā: quæ tanta est ut danubiū celeriter currentē plarūque iglaciet. Fers enī (ut libro. iii. refert Strabo) ister ab occasu in ortū & in eu xinu pōtū a sinistra reliqns Germaniā oēm: incipientē arheni: geticūque totū: & quod est Tyrēgetarū & Bastarnorū atque Sauromatarū usque ad flu. Tanai: lacūque Meotidē a dextra uero Thraciā oēm & illyricū flūque ultimā graciā. Gelu: quoniam ēt maris unda gelat: quod ē mirādū. Frangit eques: scilicet ungula cornipedū. Meotida beffi: Nā circa margines Meotis habitat diuersi populi iter quos & beffus. Strabo libro septimo refert: Bessos

PHARSALIAE

Excitiat: id est eripiat. Et sit mare: id est sit natura maris: quod semper agitur & fluctuat. Spes omnis: quod alii metuunt: illi sperabant. Naufragii: id est tempestatis. Caelo languente quia uetus nullus erat. Nocte fugata: id est nocte praeterita. Iubar: splendor solis. Laesum: id est obscuratum: quia non serenus exortus est dies. Ceraunia: promontorium Epiri in angustiis adriatici sinus: nam ibi incipit Epirus unde dictum est acroceraunon quod frequentibus infestetur fulminibus: nam ακροος montem significat: & κεραυνος fulmen.

Ceraunia: id est mouit fulmina quibus apta sunt acrocetaunia, hoc non placet quia hyemis tempus erat: quo

fulmina non cadunt. Sed mouit ceraunia id est admo-
uit ceraunia ad conspectum nautarum: orto, n. sole ui-
derunt eos montes: uel mouit quia tremente pelago: cerau-
nia uidebatur moueri. In d. rapi: sub hac mutatione caeli
& aeris. Rapi: a uentis. Curua: insinuata. i. uentis.

Aequora classem: potest esse hypallage, i. classis coepit
sequi aequora. Secundo: bis intelligitur & secundo
uento: & secundo fluctu: quia a puppe uentus flabat. La-
psa, i. celeriter currens. Confixit uncis: id est ancoris.

Haras palestinas: in epiro iuxta oricon locus est pale-
ste appellatus: in quem nunc descendit e nauibus caesar:
quod etiam in commentariis legitur emendatis. Post ridie
inquit terram attigit graecorum saxa inter: & alia loca
piculosa: quietam noctem stationem & portum omnes times:
quos teneri ab aduersariis arbitrabatur ad eum locum
qui palestina appellatur: oibus nauibus ad unum iolumibus
milites exposuit: quis in deprauatis pharsalia legatur.
a palestine igitur sit palestius. Sic Ouidius de fastis palesti-
nas deas appellat. Est etiam palestina regio coterminia
syriae. Genesius, flu. est Epiri. Apfus: fl. alter Epiri:
qui medius erat inter castra caesaris & pompeii. Apso
gestare ca. & cum per se uterque amnis non sufficeret susti-
nere naues humilitate aquarum uterque adiutus est:
ille palude uicina. Hic uero niuibibus: qui de montibus p-
pique soluebatur. Fallens leni unda: quia uix cursus
deprehenditur. Vnde sequitur ex reliquo quia leni un-
da influit: id est fallens. Praecipitat: uelocem facit. Littora
i. palestinis maris. Nouit: quia paruum terrae spacium
labitur. Hoc: fortuna uoluit ut hi duo duces nobilif-
simi quorum fama totum orbem impleuerat castra directa
pererent. Miserique fuit: quia propius erant miseri homines spa-
rium illos posse ciuilem belli nefas cognosceret & cognitum
relinquere: sed spes haec irrita fuit: quia in proposito persisteret.
Admotum dicitur, quia quanto propius erant tanto clarius cilis

belli nefas cognoscebatur quando inquit remotiores erant: si in proposito belli ciuilem gerendi persistere ueniam me rebatur
quia nefas non cognosceretur: at uero cum nunc ita propius essent ut alter alteri inspiceret: uitpatione non carebat. Di-
rectos: diuisos. Parua statione: paruo intersticio & spacio. Multosque per annos: postquam in matrimonium filiam
suam Iuliam Caesar dederat Pompeio: nunquam tam prope te uidit, quam hoc loco Pompei: nisi in aegypto cum ca-
put tuum Caesar oblatum est a rege Ptolemaeo: tunc propinquius te uidit sed mortuum. Pignora: uincula affini-
tatis. Sobolem: Iuliam. Sanguinis infausti: quia in ipso flore iuuentutis mortua est: nam cum grauida es-
set & uestes Pompeii conspexisset cruentas quas ille sanguine deturpauerat: existimauit Pompeium uulnera-
tum fuisse: unde peperit abortiuum: & cum filio continuo mortua est. Mortemque nepotis: quia paulopost
filius ex ea natus secutus est matrem. Propius: praeterquam hoc loco. Niliaca arae: ubi sepultus est pompeius. Ca-
attonitum: caesar cum prope castra constitissent in conspectu hostium properabat ipse in aciem ducere mili-
tes: sed causa morae fuit: quod partem sui exercitus reliquerat Brundisii neque enim naues exercitum omne
transire poterant. Ca. enim cum exposuisset in terram milites eadem nocte naues brundisium remisit: qu-
bus reliquae legiones & equitatus cum M. antonio transportari possent: & huic officio praepositus est Iulius
Callenus legatus: sed diutius moratus est Anto. qui caesar cupiebat: quod spe omnem in celeritate res conficiendi ponere
solebat. Verum ut libro. ii. refert Appianus: cum Ca. & Pom. iuxta Dirrachium castra posuissent: pom. tyrones ad bel-
lum instruere: suos a Brundisio uenturos expectans caesar magna celeritate ad eos mittit: cursumque accelerare iu-
bet: non accedentibus illis ipse inscio exercitu ad nauigium statuit. utpote quod neminem facilius eos adducere speraret: e coe-
naculo discedens corporis fatigatione praeterita amicos epulari suaderet: deinde priuato habitu curru deferret: mox nauem
ingressus Ca. nuntium se esse simulat: caetera per seruos facienda edisserit: eo modo latens nocte potissimum instans: cum a
uentis agitare mare: seruos gubernatorem adhortari monet: propere cursum arripiunt: quasi hostes finitimos late-
cupet: gubernator elatis remis per uim fluium celer exuperat: cum autem ad hostia & maris aditum peruentum

Excitiat stagnis: & sit mare nubila nusquam
Vndarumque minae: caelo languente fretoque
Naufragii spes omnis abit: sed nocte fugata
Laesum nube diem iubar extulit: imaque sensim
Concussit pelagi: mouitque ceraunia nautis
Inde rapi coepere rates: atque aequore classem
Curua sequi. quae iam uento fluctuque secundo
Lapsa palestinas uncis confixit harenas.
Prima duces iunctis uidit consistere castris
Tellus: quam uolucer genesius: quam mollior ap-
Circueunt ripis apso: gestare carinas
Causa palus: leni quam fallens egerit unda:
At genesium nunc sole niues: nunc ibre solutae
Precipitant: neuter longo se gurgite lassat.
Sed minimum terrae uicino littore nouit.
Haec fortuna loco tantae duo nomina famae
Composuit: miserique fuit spes irrita mundi
Posse duces parua campi statione direptos
Admotum danare nefas: nam cernere uultus
Et uoces audire datur: multosque per annos
Dilectus tibi magne focer post pignora tanta
Sanguinis infausti sobolem: mortemque nepotis
Te nisi niliaca propius non uidit harena.
Caesaris attonitam: miscenda ad praelia mentem

LIBER .V.

esset: mare ipsum fumis concitatum fluctibus: magno impetu ac turbine cursum intercipit: gubernator ueluti instantibus hostibus per uim conabatur euadere: ueque cum nihil proficeret fatigatus ac desperatus tandem clauum e manibus abiicit. Tum Cæsar sublato uelamine ad gubernatorem cōuersus: & intonas, alacri animo & forti aduersum fluctus esto inquit, Cæsarem quippe & fortunā eius tecum uehis: hac uoce stupefacti remiges gubernatorq; magna ui nauem educere contendunt: ita ut fluiui hostia denuo euaderet: uento deinde & fluctibus eam extollentibus ad littus tandem uicta compellitur. Instante die cum lux cuncta apertiora redderet: trepidare cæpere: ueluti manifesti futuri hostibus.

Ferre moras scelerum partes iussere relictæ,
Ductor erat cunctis audax antonius armis
Iam tum ciuili meditatus leucada bello
Illum sæpe minis cæsar precibusq; morantē
Euocat o mundi tantorum causa malorum
Quid superos & fata tenes? sūt cætera cursu
Acta meo: summam rapti per prospera belli
Te poscit fortuna manum: nō rupta uadosis
Syrtribus incerto libye nos diuidit æstu:
Nunqd in expto tua credimus arma pfūdo?
Inque nouos traheris casus? ignaue uenere
Te cæsar non ire iubet prior ipse per hostes:
Percussi medias alieni iuris harenas.
Tu mea castra times: pereuntia tempora fati
Conqueror: in uentos impēdo uota fretumq;
Ne retine dubium cupientes ire per æquor
Si bene nota mihi ē ad cæsaris arma iuuētus
Naufragio uenisse uolet: iam uoce doloris
Utendum est non ex æquo diuisimus orbem

est epiro: ubi ciuilia bella gessit Antōius & cleopatra aduersus octauium. Euocat: e Brundisio. Minis scripserat litteras asperiores ad Antonium cæsar q; seruis cum reliquo exercitu i epyrum ueniret. Omūdi: hæc uerba sunt quibus dicit Lucanus illum per litteras uocasse. Causa laborum: quia si uenisses iam omnes labores extincti essent. Tenes: moraris. Superos: nobis fauere uolentes. Acta: expedita. Cursu: celeritate. Rapti belli: raptim gesti & accelerati. Prospera: per fauorem & felicitatem. Non rupta: hæc oratio siue epistola cæsaris quam habuit ad antonium habet suasionem cum indignatione: ostendit enim illa oia facilia eē: dūmodo uelit ad se traiecere alteram partem exercitus: primum fortunam secum esse dicit: quæ semper sua uota seq; consueuerat: quod in supioribus ostendit: cū dixit, Sunt cætera cursu acta meo, nunc uero arguit a facilitate navigationis: dicit eni breue admodū spaciū est inter te & nos: nā: ut refert Strabo libro. v Brūdisio intrans mariam ripam nauigatio ē: una quidē ad ceraunia: littusq; deinceps reliquū & Epiri & græciæ: altera in Epidanū: q; prima longior: nam mille & d. ccc. stad. sunt. Non rupta uadosis: non sunt inquit tibi nauigāda: syrtes: per quas naues plærunque periclitantur. Lybie: nominatiuus est græcus. Non rupta: interrupta. Vadosis syrtribus: syrtes a σῦρς traho: dictæ sunt: quia modo trahūt modo emittunt undam. Incerto æstu: quia unda aliquando profunda est: aliquando sicca. Nunquid: a prudentia nunc arguit: quia dicit se peritū esse huiusmodi nauigationis: quam pauloante expertus fuerat: an dicere potes me non ad hanc nauigationē te hortari O Marce Antoni: quia periculum maris ignorem? nunquid non experti sumus huius maris pericula? Credimus: committimus. Tua arma: exercitum & milites quibus præes. Nouos: uisitados: quibus unq; antea uersati fuerimus. Non ire iubet: idest præire: hoc est iubet sequi & non incipere. Venire: idest sequi nauigationem meam. Iuris: Pompeiani: nam in potestate Pompeii tota regio maritima erat. Tu mea castra: ego prior nauigauī: & non audes in mea castra uenire. Tempora fati: scilicet secundi nobis. In uentos: idest uota mea inaniter fundo: nam id spargi dicitur in uentos: & in aquas quod frustra dicitur. Catullus Sed mulier cupida quod dicit amanti: In uento & rapido scribere oportet aqua. Ne retine: a possibili: quia posset dicere Anto, non possum uenire: quia milites resistunt: immo: parati sunt uenire: etiam si uolueris: non enim ipsi ad nos te uenire phibent: sed tu eos. Si bene mihi nota: si bene tuorū militū igenia noui etiā cū piculo ad me uenire non dubitarent. Naufragio: subaudi cū. Iā uoce doloris: concludit p indignationē, uidelicet si cū iniuria cōtu melia iuncta esse ostendit: per quē locū insupbiam & arrogantia i ducit, supbus ostendit: q; uelit Ausonia cū imperio tenere solus ipse Anto, cū Cæ. tantummodo tenet Epirum cū uniuerso senatu. Utendū uoce doloris: non possum sine dolore esse q; tu tibi uendicaueris Italia: & ego cū uniuerso senatu Epirū teneā.

Tum cæsar fortunam accusans q; felicitati eius inuidisset: nautas retroverti iubet nauis itaq; aspirāte uēro facile cōpulsā fluuiio reddidit. cæsarem igif nōnuli ob audaciam admirabantur: quidam querelis prosecuti sūt: q; facius militari potius q; impatoria laude dignum esset aggressus. Is uero cum ulterius latef nō posset: posthumium eius loco ad nauigāf iubet: gabi nioq; ut exercitum nauibus adducat imperare: sin id abnuat hæc ipsa Antonio p̄cipere: post Antoniu uero Caleno: sin id omnes negent epistola alia ad exercitū scripta erat uelle se eos supra naues positos posthumio obseq & in locum in quem uentus duceret uela tradere nihil nauibus parcētes: nō eni nauibus sed uiris cæsari opus esse: i hunc modum cæsar pro ratione fortuna uti deliberauerat: quæ omnia pompeius iter ciperet festinans in pugnam paratam ducebat aciem.

Iussere: coegerunt quia properabat ipse bellum ciuile statim peragere. Scelerum: Mordet semper Cæs. Luca. Relictæ: Brundisii cum Antonio. Attonitā furentem & in insaniam propemodo conuersam. Miscenda: idest commitenda quia properabat ipse bellum ciuile conficere quasi attonitus. Iam tum ciuili: ex eo tempore inquit exercere cœpat. Antonius bellum ciuile: quod postea gessit ad Leucada p̄mōto rium cum Octauio. Meditatus: quasi preludia quædam nunc faceret bello ciuili. Leucas: promontoriū

PHARSALIAE

Totus senatus: id est senatores: qui cum cæsare erant: uel potes intelligere de senatoribus qui cū Pompeio erant: quod magis placet. Bis terq; uocatus Anto. uenire tardabat: cæsar ueritus ne interciperetur a pōpeia nis nauibus: non potuit diutius hāc morā pati: sed se paruo nauigio cuiusdam pauperis amiclā cōmisit: sed parū admodū ab fuit: qn naufragio periret: fortūa tamē q̄ semp ei fauēt cōsueuit: illū a piculo liberauit. Terq; quaterq; .i. sapius. Virg. Oretq; quaterq; beati. Dū se deesse deis. i. numina parata esse: ut uotis suis respōderēt: & se nō respōderēt diis. Spōte: respicit ad illud. Quod iussi timuere quādo Anto. Cæ. iussu uenire nolebat sponte ipse ad Antoniū uenire uoluit. Exptus temeraria: cū a Brūdusio nauigauit q; temeraria nauigatio feliciter cessit: nihil enim est quod magis homines temerarios: faciat: & icautos: q̄ secunda fortūa. Cessisse successisse pro uoto. Fluctusque uerendos: & tempestatem maris quā uix magnæ naues uincere possent: tamē spabat exigua cymba se posse superā. Classibus: nauigiis maioribus: ne dum parua cymba. Soluerat armorum: describit quo tempore cæsar ad casam amyclæ nautæ admodum pauperis uēit sub habitu gregarii militis: ne dignosceretur: cum iam exercitus omnis quiesceret. Nox. lan. cu. quia cura cū diu aīum agitauerit: priō qdē somnū expellit: sed cū diu fatigauerit aīum resoluitur i somnū. Languida: q̄ lāguidos facit hoīes. Parua ges miseris: q̄a nunq; q̄ secebat nisi parū illud spaciū qd somno cōcedebat.

In quorū pe. q̄a pauperes solēt eē magis uacui curis: ideo ēt securius dormiūt. Minor: hūilior cōditio q̄ enī i sublimiori fortūa cōstituti sunt: magna mole curarum & solitudie dormire nō possunt. Iā castra silebant. i. somno occupata erāt. a precedēti qd sequitur

Tertia hora. i. priā uigilia q̄a unaquaq; uigilia ternas horas habebat. nam in quattuor partes nox diuidebat apud antiquos: & unaquaq; pars uigilia dicebatur. Commouerat: excitauerat. Audēda: audet cæsar quæ uix famuli eius auderēt. s. ire solus. Relictis cunctis: quia solam fortunā sibi comitē requirit

Postq̄ tentoria: postquam egressus est e castris secū indignabatur q; uigiles sefellisset: cogitabat ita etiam decipi posse ab hostibus: tamen placuit hoc: ut occultus perficere posset quod animo cogitabat. Vigilū. ceden. membra: id est uicta somno membra uigilum q̄ ad custodiā positi erāt. Curua littora: littoris epitheton est. Hærentē: quia religata erat fune. Fulta non ullo robore: quia nō metuebat fures. Robor. s. parietum. Canna palustri: non tigillis tecta erat sed manipulis cannæ palustris. Et latus: latus casæ circundatum erat fragmento cuiusdam inuersæ nauis.

Nec cæsar: tugurium amyclæ describit: quem cæsar petierat ut traieceret fretum nauicula quod uix magna nauigia traiecere auderent: sed hoc faciebat quod fortunæ suæ nimium confideret: cum ergo ad hanc casam cæsar uenisset. & crebro hostium pulsa

re cœpisset: totā ferme domum commouit: neque. n. altius fundata erat: commotus tandem uoce atque tumultu amyclas surrexit e stratis. Limina: pars pro toto id est fores huius casæ. Quassantia tectum dum fores cōcuteret tectum omne nutabat: cum fundamenta non essent altius infixa. Molli alga: pro plumis uetebatur alga: est herba quæ in fundo maris nascitur: & interponitur uasis uitreis ne collisa frangantur. Quisnam mea naufragus: existimabat enim quendam naufragum ad sua tecta uenisse: ut tantisper reciperetur donec auxilium haberet. Aut quem: an quis adeo aduersa fortuna frangitur: ut cogatur ad auxilium nostrum uenire? illius quidem fortuna ualde aduersa est qui sperare possit a nobis auxilium. Sic fatus: hæc ubi dixit excitauit ignes cinere sopitos ut lumen accenderet. Aggere: id est cumulo cineris super imposito ad seruandas prunas. Sublato fune: funem enim subiecerat igni: & una cum prunis cinere texit: nunc cum ignem accendere uellet: detexit funem. quem subiecerat igni & spiritum incitare cœpit. Commotos spiritu oris incitatos. Scit non esse causam: quia probe nouerat non diripi casam ab his qui bella ciuilia gerunt: unde casæ dictæ sunt a cadendo: quia paruo impetu euertuntur: uel a cauatiōe: secundum Pompeium.

Epirum cæsarq; tenet: totusque senatus:

Ausoniam tu solus habes: bis terq; quaterque

Vocibus excitum postquam cessare uidebat

Dum se deesse deis: ac non sibi numina credit

Sponte per incautas audet tentare latebras:

Quod iussi timuere fretū: temeraria pronō

Expertus cessisse deo: fluctusq; uerendos

Classibus exigua sperat superare carina.

Soluerat armorum fessas nox languida curas

Parua quies miseris: in quorū pectora somno

Dat uires fortuna minor: iam castra silebant:

Tertia iam uigiles commouerat hora secūdos

Cæsar sollicito peruasta silentia gressu:

Vix famulis audenda parat: cūctisq; relictis

Sola placet fortuna comes: tentoria postquā

Egressus uigilum somno cedentia membra

Transiuit: quæstus tacite quod fallere posset

Littora curua legit: primusq; inuenit in undis

Rupibus exesis hærentem fune carinam

Rectorem dominumq; ratis secura tenebat

Haud pcul inde domus: non ullo roboꝝ fulta

Sed sterili iunco: canaque intexta palustri

Et latus inuersa nundum munita phasello

Hæc cæsar bis terq; manu quassantia tectum

Limina cōmouit: molli cum surgit amiclās

Quē dabit alga toro q̄nā mea naufragus iqt

Tecta petit: aut quem nostræ fortuna coegit

Auxilium sperare casæ: sic fatus ab alto

Aggere iam trepidæ sublato fune fauillæ

Scintillam tenuem commotos pauit in ignes.

Securus belli prædam ciuilibus armis

Quitæ
abundant
li habitant
nita non t
cultus est
tur Amyc

Scit non
Pauperis
Intellect
Aut pot
Cæsare
Dux ait
Spelque
Me uehi
Debebis
Nec cel
Angust
Sic fatu
Indocil
Multat
Nam l
Conco
Alterat
Orbe q
Spectat
Lunaqu
Aut orb
Nec du
Ventor
Ora tu
Sed mi
Nec pl
Aut sic
Ardea
Quo
Iastab
Sed si

at: q̄ si
cida: sup
mih: su
delphi: q
stas sup
ram sen
rati: ide
studio
nā grad
xit: ut
rus sic
uel i lta

O uita tuta: hic Lucanus in exclamationem quandam prorumpit: plenam admirationis: q. hi qui opibus abundant in magna rerum omnium facultate semper trepidi sunt: at uero pauperes tuti sunt: & licet humi- li habitatione tecti: nihil omnino reformidant. quod nam oppidum tam ualidum fuit: quæ moenia tam mu- nita non timuissent: si ea manu Cæsaris pulsata fuissent: tamen nihil tale accidit amyce: neque timore ullo p- culsus est. Tumultu: nulla animi perturbatione commoueri. Tunc poste recluso: Cæsar his uerbis hortat- ur Amyclam: ne laborem ullum aut discrimē metuat si enim ei obsequi uoluerit remuneraturum promit- tit: adeo ut nunq. postea pauper uicturus sit. Reclu- so: apertis foribus. Modestis: moderatis: scio eā esse conditionem tuam: ut nihil: nisi modestum sperare audeas: at uero si mihi obsequi uolueris: multo tibi maiora polliceor: quam sperare audeas. Laxa: auge.

Scit non esse casam. o uita tuta facultas
Pauperis angustiq. lares. omunera nondum
Intellecta deum: quibus hæc cōtigere tēplis:
Aut potuit muris nullo trepidata tumultu:
Cæsarea pulsante manu: tunc poste recluso
Dux ait expecta uotis maiora modestis
Spesque tuas laxa iuuenis: si iussa secutus
Me uehis hesperiam: non ultra cūcta carinæ
Debebis: manibusue inopē duxisse senectā:
Nec cessa præbere deo tua uota uolenti:
Angustos subitis opibus impelere penates.
Sic fatur: quanquam plæbeio tectus amictu
Indocilis priuata loquitur: tum pauper amyclas
Multa quidē prohibēt nocturno credē pōto
Nam sol non rutilas deduxit i æquora nubes:
Concordeq. tulit radios noton altera phœbi
Altera pars boream diducta luce uocabat
Orbe quoq. exhaustus medio: lāguēsq. recess.
Spectantesq. oculos ifirmo lumie passus. sit
Lunaque non gracili surrexit lucida cornu:
Aut orbis medii pueros exesa recessus:
Nec duxit recto tenuata cacumina cornu:
Ventorumq. nota rubuit: tum larida pallens
Ora tulit: uultu sub nubem tristis ituro.
Sed mihi nec motus nemorū: nec littoris ictus
Nec placet incertus q. puocat æquora delphi
Aut siccū q. mergus amat: q. q. ausa uolare est
Ardea sublimis pennæ confusa natanti.
Quodq. caput spargēs ūdis uelut occupat i.
Instabili gressu metit littora cornix: brē
Sed si magnarum poscunt discrimina rerum:

at: q. si significare uidet se uacuata eē pluuiis & humore. Rubuit no. Vir. Veto semp rubet aurea phœbe. Lu- cida: supra modū pallida. Sub nubē: nā ille pallor lunæ significat se paulo post sub nubē obscuratū iri. Sed mihi: sunt alia signa tēpestatē significātia. s. cū syluæ resonat. Vir. Et nemorū increbescere murmur. Incertus delphi. q. dubiū mare lēp delphi significat: cū apparuerit. Mergus amat: q. fugiūt ex æquore mergi: cū tēpe- stas futura ē. At dea: q. si ardua κατὰ τὸν τιποσσιν: q. semp humilis ē & i paludibus hitat: sed cū tēpestatē futu- ram sentit relictis undis supra uolat ardea nubē. Ausa uo. cū natura sua sit i paludibus habitare. Pennæ na- tāti: idest quæ antea pennā & alis uolare consueuit. Caput spargens undis: idest spargere cupiens. Virgili. Et studio incasum uideas gestire lauandi. Occupet: præueniet ibrem hoc signo. Instabili gressu: quia per arez nā gradit. Vir. Et sola i sicca secum spatia arena. Magnæ: postq. amyclas multa futura tēpestatis signa p- di- xit: ut imminētē nauigationē Cæsari piculosam ostēderet: nunc autē dicit q. quis tanto discrimine nauigatu- rus sit: tamē si res ita postulat quod sine magno icōmodo: resistere non possit. se nauē expositūz eē uentis: ut uel i Italiā ueniant: uel si id non poterit: intelligat Cæsar non propter se: sed pp maris tēpestatem restitisse.

PHARSALIAE

Littora iussa. *s.* ausonia quo me nauē ipellere iubes. Hoc. *s.* in italiā ire. Ad quosq; mo. dicit uix illum pate fecisse uela uētis: cū alia quoq; signa futurae tēpestatis apparuerūt: quā Vir. quoq; cōmemorauit. Sape ēt stel las uento ipendēte uidebis: nō tamē labunt: sed quodāmodo uident labi: phisici. n. dicunt uentū ad supiorē partē ascendere: & inde partē aetheris rapere: quā cum uentus ipellat: calus imittat stellaz: qd signū dicit ap paruisse: cū primū uela soluit. Non solū la. i. uisa sunt de cālo cadere sydera: sed ēt quācūq; occidūt. *s.* septē trionis ursae: quodāmodo euanesce: quod uim magnā uentoz significat. Cadentia: quā cadere uident. Dispersos: in diuersas partes sparos: qā tractū lon gum ducunt: ut ignis uideat per aera spargi. Virgili. Flammaram longos a tergo albescere tractus. Fixa astra: ut maior ura & minor. Summis polis: arcti co & antractico. Terga: idest superficies maris hor rescit. Longo tractu: quia a longe uidetur albescere fluctus maris: & cū spuma procul uidetur significat uentos adesse. Incerta fu. quis incertū esset quis uen tus instaret manifestū tamen erat uētos adesse. Tre pida ratis: pro ipse trepidus. Austros: meridiona les: suadet a prudētia quia se peritum maris ostendit & signorum quā tempestatem significant. Vndiq; dextra atq; sinistra. Nubibus & cālo: notus semper agit nubes: & idem est quod auster. Chori: chorus a solstitiali occasu pflat: & op. y. e. h. o. dicitur & aurā murmura sentiunt ut itelligat qua parte uēti flaturi sint. Nec ratis hespe. i. nauis cū uictoribus suis tanto fluctu piclitabitur. Vectores: dicuntur qui uehant & qui uehantur. Gurgite tanto: idest tumultu & p turbatione maris. tapinosim epitheto eleuauit. Des perare uia: quid ergo melius consilii fuerit: dicā: una salus supest ut a nauigatione desistamus. Despera re: idest de spe nauigandi decidere salus est. Cōuer. *s.* ad littora: dum puppis uexata ē. Tellus: quā uidef proxima fortasse nimum longior uidebitur: qā non longo spacio desistat Epirus ab Adriatico sinu. Fiz sus cuncta sibi: ne timeas tempestatē iquit Cāsar: nā dii gratū habent: si mihi rē gratā facere possit. Celsa fura: idest prospere euentura sibi. Ventoz. *s.* audaz cter uela uentis pande. Si cālo auc. re. si cālū tibi au ctor non est nauigandi in Italiā: ego tibi auctor ero. Sola tibi causa est: nescis quem uirum tua rate ue has: si me nouisses non dubitare uehere. Vectorē: passiuē stat. Quē nunq; uelim scias me comites sem per habere deos. De quo male: fortuna male de me meret: nisi mea uota prauenerit: quia poenas daret. Post uota uenit: idest cū nō prauenerit uota mea: necesse est ut fortuna diuinet: qd ego ueli. Mea tu tela: idest p̄sentia mea. Cālū iste fretiq; uexatur in qui cālū & aer. Onus: Cāsaris. Nec lōga: & me na uigante tēpestas a rate desistat. Ille dissuaserat a pru dentia: hic suadet a fortuna: quasi a facili q sit facile uincere tēpestatē: qd argumētū trahit a negociis p̄so nā: q multa sunt: cōsideratur i p̄sona qd uenerit: & qd euentuz sit: q si male euenit: & male eueiet: si bene i p̄terito euenit: & sperādum est bene euentuz in futuro. Proderit undis: hoc proderit cāteris nauiz gātibus qd ego nauigio: Nā nauigatio mea faciet ut ex tēpestuoso mare trāqllū efficiat. Tūc calabro por tu: sic tibi persuadeas: cū iā mediū mare tenebis: & nulla terra poterit nr̄ae saluti: cōcedi existimato te te nuisse Calabriā. Cū iā non poterit: idest alibi salui eē nō poterimus: nisi i Calabria. Quid tāta strā. scis quare uentus oia inuoluat: & iā tāta p̄turbatio immineat: signū ē q dii cogitāt quid magnū p̄staturi sint. Quid p̄. idest qd fortūa exhibeat mihi. Nō plura locū. sic dese & fortūa sua loq̄bat Cā. q si nihil aduersi cōtigere pos set: cū ex trāfuerio p̄cella ruēs uela sustulit: & fracto p̄pe malo nauis quoq; iūcturas soluit. Auulsi: fregit.

Haud dubitē prābere manus: uel littora tāgā iussa: uel hāc potius pelagus: fluctusq; nega. Hāc fatus: soluēsq; ratē: dat carbasa uētis. b̄ur Ad quorum motus: non solum lapsa p altum Aera: dispersos traxere cadentia sulcos: Sydera sed summis etiam quā fixa tenentur Astra polis sūt uisa quatin: niger inficit horror Terga maris: lōgo p multa uolumina tractu Aestuat unda minax: flatusque incerta futuri Turbida testantur conceptos aequora uentos. Tunc rector trepidā fatur: ratis aspice s̄auū Quāta pet pelagus: zephyros itēdat an eu. Incertū ē: puppi dubius ferit ūdiq; pōtus. ros Nubibus: & cālo notus est: si murmura ponti Consulimus: chori ueniēt mare gurgite tanto Nec ratis hesperias tāget nec naufragus oras: Desperare uiam: & uetitos conuertere cursus Sola salus liceat uexata littora puppe Prāndere: nec lōge nimum sit proxima tellus Fissus cuncta tibi cessura pericula cāsar: Sperne minas inquit pelagi: uentoque furēti Trade sinum: italiā si cālo auctore recusas Me peres: sola tibi causa est hāc iusta timoris: Vectorē nō nosse tuum: quem numina nunq Destituūt: de quo male tunc fortuna meretur Cum post uota uenit: medias perrūpe pcellas Tutela secure mea: cālū iste fretique Nō nostrā puppis labor ē. hāc cāsarē pressā Afluctu defendet onus: nec longa furori Ventorum s̄auo dabit mora: proderit undis Ista ratis: ne flecte manū: fuge proxima uelis Littora: tunc calabro portu te crede potitum Cum iam nō poterit puppi nostrāque saluti Altera terra dari: quid tanta strage paretur Ignoras: querit pelagi cālūque tumultu Quid prāstet fortuna mihi: nō plura locuto Auulsi laceros percussa puppe rudentes

LIBER .V.

Turbo rapax: ex transuerrso ueniens turbo dicitur uentus qui circuit & oia una procella inuoluit. Vela tulit: quia sustulit uela usque ad summitatem mali. Alius: idest nauis: in materiam pro forma posuit nam alnus est arbor: ex qua naues conficiuntur. Victis compagibus: idest solutis iuncturis. Toto mundo: a toto caelo quale est illud Virgilii. Omnia uentorum concurrere praelia uidi. Atlanteo oceano: idest occidente. Tollente: idest iam te erigente funes. In scopulos: i medio mari positos. Gelidus: a septentrione. Retundit: repellit. Dubium æquor: hic a borrea: inde a coro agitabatur fluctus ideo incertus: in quam partem caderet. Sed

Turbo rapax: fragilēq; super uolitantia malū
Vela tulit: sonuit uictis compagibus alnus.
Inde ruunt toto congesta pericula mundo
Primis ab oceano caput exeris atlanteo
Core mouens æstus: iam te tollente furebat
Pontus: & in scopulos totas erexerat undas:
Ocurrit gelidus boreas: pelagusq; retundit:
Et dubium pendet uento cui concidat æquor
Sed scythici uicit rabies aquilonis: & undas
Torsit: & obstrusas penitus uada fecit hare.
Nec perfert pontū boreas ac saxa suūq; nas:
In fluctus cori frangit mare: motaq; possunt
Aequora subductis etiam concurrere uentis:
Non euri cessasse minas: non imbribus atrum
Aeolii iacuisse notum sub carcere saxi
Crediderim: cunctos solita de parte ruentes
Defendisse suas uiolato turbine terras.
Sic pelagus malisse loco: non parua procellis
Aequora rapta ferunt: ægeas transit in undas
Tyrrhenum: sonat ionio uagus adria ponto
Ah quotiens frustra pulsatos æquore montes
Obruit illa dies: quam celsa cacumina pessū
Tellus uicta dedit: non ullo littore surgunt
Tam ualidi fluctus. alioq; ex orbe uoluti
Amagno uenere mari: mundumq; coercens

procel. Ferunt tyrrhenum mare: uidelicet iserum: nam adriaticum mare superum dicitur. Est autem adriatici sinus forma ipsi Italiae per quam similis magnitudine: quam Apennini montes terminant: & utrumq; mare usq; ad lapygiam: terramq; sinu Tarentino & possidamata circumdatam: ita refertur a Strabone. Ionio ponto: nam ionium mare a superiore promontorio maleæ sumit initium: unde terminatur ægeū. Aegeas undas: idest ægei maris: quod circa promontorium maleæ terminatur: & inde ionium incipit. Adria: idest mare superum. Adria: ut inquit Strabo libro quinto: inclyta ciuitas fuit: a cuius nomine modica transpositione sumpta sinus appellatus est adriaticus. Ah quotiens fru. pul. quotiens inquit fluctus maris adeo erecti sunt ut summa montium cacumina tegerent: quam multi montes eo die terremotu facto ceciderunt. Frustra: quia nihil eos mouebant fluctus: quali referre uidetur ad Cæsarem: quod quamuis uenti adeo magni incubuerint: tamen ipsi nihil nocuerunt. Illa dies: Cæsar nocte nauigabat: sed dies dixit respiciens ad diem naturalem q. xxi. horarum est. Victa. s. impulsu undarum maris: unde terremotu facto montes ceciderunt: graeci autem appellant mare ενοςιρυοιου idest terram concutiens: hinc est q. physici dicunt hanc unam rationem terremotus esse: quod terra: impulsu maris concussa moueatur: & ita terremotus fiat: alii dicunt uentum esse in uisceribus terræ conceptum: qui cum erumpit terram concutit: nunc dicit causam illius terremotus: q. uidelicet concussione maris terremotus factus est: & concussa terra cacumina montium ceciderunt: quam mare per quod Cæsar nauigabat. Nā mare quod Cæsarem nauigabat incipit a cerauniis montibus epiro deinde ad Sefaresios aliosq; quā plurimos populos peruenit usq; ad Calabros: Apulos: & Salentinos unde haud procul intē debat cursū suū Cæsar ut Antonius reuocaret. Alio ex orbe: ab alia regione maris. Agit situs. s. quales nūc agebat i Epiro. Vnda. i. oceanus nā unda quæ mundum cohercet ē oceanus: dicit ergo ab oceano nunquam tantas procellas agitas fuisse quam nunc agitabantur ab hoc mari Epirotico. Monstriferos: admirandos.

PHAR.SALIAE

Sic rector olympi: dicit nō alia fuisse procellā maris adriatici quā tūc fuisse credimus cū Iuppiter diluuiū fecit. Sic: quēadmodū perturbatum erat hoc mare: eodē modo Iuppiter perturbauit oceanum: tunc cum fluctus supra excelsos mōtes euexit: postq̃ consumptis fulminibus: sicuti statuerat humanū genus perdere nō potuit: nam primo Iuppiter humanum genus fulminibus perdere tentauit: sed consumptis ipsis cum id facere nō posset fulmē suū adiunxit cuspide fr̃na. i. tridēti neptūni: quo cōcussit maris undas: ut excelsos mōtes trāscēderit. Lassū: uictū. In saecula: i. eius tēporis hōies quos pdere uolebat. Cuspide frater. i. accepto tridēti Neptūni. Regno secūdo: mari. Primū regnū ē celi. Secūdū maris. Tertiū uero terrā. Tethys. i. oceāus. Vlla littora: q̃a littoris & riparū legē contēpsit. Caelo cōt. i. sufficiebat mari: ut a cālo continerē sed nō lebat cōtineri a terra: sicut ante cōsueuerat: oīa ergo erant cālū & pontus: tamen continebat a cālo extri secus. Tūc quoq̃ tāta: quo tēpore inquit nauigabat Cāsar pag̃ abfuit quin diluuiū fieret. Molles: magnitudo usq̃ ad astra: sicut creuit tēpore diluuii. Pressisset: quia crasso aere undas circūdedit: ne terminos suos transirent. In astra: si superius elementum est aether. secundū aer: tertium aqua: quartū terra: ergo dicit a secundo elēmēto oppressum esse mare: ne suos terminos transiret: quod nisi fecisset Iuppiter: ad sidera usque transisset. Non cāli nox: quē diē superius appellauit: nūc nocte rationē superius dicta. idest non fuit naturalis nox: sed supra naturā: nō enim occidente sole facta est nox sed nubibus crassis inuoluit aerē. Latet obsitus aer: idest tanta erat aeris crassitudo & nigredo ut cōparari posset pallori inferni. Nimbis: idest uentis cū pluuia. Fluctus accipit imbrē: nā mare adeo elatū erat in aera: ut ex nubibus fluentes pluuias statim acciperet. Lux etiā metuēda: dicit nubes adeo fuisse crassa ut fulgura e nubibus erumpere nō possent: audiebatur quidē tonitrus cum fulmine: sed nō procedebāt fulmina: sicuti cōsueuerāt. Lux: scilicet fulguris. Perit: propter crassitudinem nubium. Disilit: idest diuiditur. Obscurum: pro obscure. Tū superum: aer & cālum ipsū concuti uidebatur. Conuexa: idest cāli concauitates. Axis. i. polus arcticus. Virgili. Hic uertex nobis semper sub limis. Poli. i. arcticus & antracticus. Extimuit natura chaos: natura regē timuit: ne rursus elementa perturbarent: & antiquum chaos rediret: chaos enī elementorū oīum confusio dicit: & rudis indigestaque materies. Concordes moras: hanc moram concordē. i. cōnexionē elemētorū. Home. appellat Cāthenā auream: nam elementa conueniunt inter se secundū diuersas qualitates: ut late Macro. explanat. Nos manes mixtura dies: idest periculum esse uidebatur ne lux cum tenebris misceretur: per deos lucē intelligit: per manes obscuritatem. Spes una salutis: scilicet erat Cā. & amyclā q̃ q̃q̃ tanta tempestas ingruerit nondū tamē perierant postq̃ tantū periculi uitauimus: & id facile quod instat euitabimus. Quantum leucadio: dicit nō humiliter erectos fuisse fluctibus quam sit uertex leucadis promontorii: sublati longe lateq̃ maria porrecta despiciebant: quēadmodum despicitur mare de uertice leucadis promontorii epirotici. Quantum despicitur: quantum de specula leucadi prospici potest tantum de summis fluctibus erecti Cāsar & amyclas de puppe maria uidere poterant: ordo est. Nautae trementes: scilicet Cāsar & Amyclas & alii qui nauigabāt aliis nauibus uidere tantum mare. Trementes: imminēti periculo tēpestatis. prāces: perturbātū. Cūq̃ timētes: rur. deinde in profundū maris mittebat ut uix extra undas malus apperet. Hiant. i. dehiscūt. Terra. tangitur q̃a ad imū maris & usq̃ ad arenas descēdebant: & est ociosa & poetica hyperbole. Nā pea. dicit uniuersū mare exhaustū turbine uentorū: siccas īfūdo maris arenas destruisse. In tumulos: i. sublimē. Nō ce. nō tāgit arenas q̃a nihil undarū īfūdo maris arenas relinquebat: sed arena sola relicta erat. In flu. nō ī alueo suo: sed ī fluctibus erecta constitit. Artis opē. u. m. nimio metu oblitus est Amyclas gubernationē nauis. Metus. s. mani festae mortis. Artis opē: idest artē gubernādī. Nescitq̃ magi. idest nescit quā īptē dirigat nauē nec a qua pretrahat. Discordia pō. s. m. quomō discordia proderit nauigātibus: hoc mō: nā cū a dextra fluctus nauē īpulisset: nisi tēpestas aduersa fuisset nauis euerteret: at uero cū in eo esset ut obrueretur nauis: īpulsa ab īpetu uentorū flatiū a dextera: flato motu a sinistra retūdbat nauē: & ita eā obrui nō pmittebat: iō perturbatō maris p̃drat.

Mōstriferos agit ūda sinus: sic rector olympi
Cuspide fraterna lassatum in secula fulmen
Adiunxit regnoque accessit terra secundo.
Cum mare conuoluit gentes: cū littora tethys
Noluit ulla pati caelo contenta teneri.
Tum quoq̃ tāta maris moles creuisset ī astra
Ni superum rector pressisset nubibus undas.
Non cāli nox illa fuit: latet obsitus aer
Infernā pallore domus: nimbisq̃ grauatus
Deprimit: fluctusq̃ ī nubibus accipit imbrē.
Lux etiam metuēda perit: nec fulgura currūt
Clara: sed obscurum nimbofus desilit aer.
Tūc superū connexa tremūt: atq̃ arduus axis
Insonuit: motaq̃ poli compage laborat.
Extimuit natura chaos: rupisse uidentur
Concordes elementa moras: rursusq̃ redire
Nox manes mixtura deis: spes una salutis:
Quod tanta mundi nondum periere ruina:
Quātum leucadio placidus de uertice pōtus
Despicitur: tantum nautae uidere trementes
Fluctibus e summis praeceps mare. cūq̃ tuētes
Rursus hīat undae uix eminet aequore malus
Nubila tanguntur uelis: & terra carina:
Nā pelagus qua parte sedet: nō celat harenas
Exhaustū ī tumulos: oīs ī fluctibus unda est.
Artis opem uicere metus: nescitq̃ magister

Disco
nister po
milia la
bant eos
dia sira
cia iuxta

Qua f
Succur
Non ua
Erigit
Nō hu
Thessa
Ambra
Summ
Fatis el
Me su
Tam
Est pe
Intrep
Accip
Festini
Arcto
Arma
Iussa p
Nulla
Nescie
Consci
Et die
Priua
Est op
Fluctu
Dū m
Hac
Inual
Ager
Scru
Impo
Fortu
Sed n
Qua
Circu

recep
pelagu
pulos
remea
nō se
batur.

LIBER .V.

Discordia ponti: quia undiq; conflictabatur mare. Euertere puppim: quia iam euerterat dexter fluctus si-
nister postea erigebat eam. Omni uento: idest undique flante. Non humilem: non metuebant inquit hu-
milia saxa littoris & scopulos in medio mari sitos: sed metuebat summa cacumina montium: quia elide-
bant eos in mari. Saxonis: insula est quæ ipsius interualli: quod inter Brundisium & Epirum interiacet: me-
dia sita est: ut refert Strabo. Thessaliæ curuæ: quia Thessalia est in littoribus maris. Oræ ambraciæ: ambra-
cia iuxta agros est amphiloichium quod alcmeon eiusq; liberi condidere: ut refert Strabo. Credit nunc di-

Quā frangat: cui cedat aquæ: discordia poti
Succurrit miseris: fluctusq; euertere puppim
Non ualet in fluctu: uictu latus ūda repellēs
Erigit: atque omni surgit ratis ardua ponto.
Nō humilem saxona uadis: nō littora curuæ
Thessaliæ saxosa pauēt: oræque malignos
Ambraciæ portus: scopulosa ceraunia nautæ
Summa timent: credit iā digna pericula cæsar
Fatis esse suis: tantus ne euertere dixit
Me superis labor ē: curua quē puppe sedētē
Tam magno patiere mari: si gloria læti
Est pelago donata mei: bellisque negamur
Intrepidus quācūq; datis mihi numia mortē
Accipiam: licet ingentes abruperit actus
Festinata dies fatis: sat magna peregi
Arctoas domui gentes: inimica subegi
Arma metu: uidit magnū mihi roma secūdū.
Iussa plæbe tuli fasces per bella negatos:
Nulla meis aberit titulis romana potestas.
Nesciet hoc quisq; nisi tu quæ sola meorum
Conscia uotorum es mei: quis plenus honorū:
Et dictator eam stygias & consul ad ūbras
Priuatum fortuna mori: mihi funere nullo
Est opus o superilacerum retinete cadauer
Fluctibus i mediis: desinit mihi busta rogusq;
Dū metuar sēper: terraq; expecter ab omni.
Hæc fatum decimus dictu mirabile fluctus
Inualida cum puppe leuat: nec rursus ab alto
Agere deiecit pelagi: sed pertulit unda
Scruposis angusta uacant ubi littora saxis
Imposuit terræ pariter tot regna tot urbes
Fortunamque suam tacta tellure recepit.
Sed non tam remeans cæsar iā luce propiua
Qua tacita sua castra fuga: comitesq; fefellit
Circumfusa duci fleuit: gemituque suorum

re coepit decimū est maius: hoc Festus pom. affirmat. Deiecit: postq; nauē semel erexit: rursus non deiecit in
pelagus. Pertulit: perseveranter tulit. Imposuit. s. nauē terræ. Scruposis: asperis saxis: uidelicet i medios sco-
pulos. Vacat: uacua sunt. Pariter tot regna: seruato Cæsare seruata sunt omnia quæ eius erant. Sed non tā
remeans: cū cederet e castris secunda uigilia e Cæsar custodes & uigiles fefellit: at uero cū luce facta rediret illos
nō fefellit: exercitati. n. oēs cōquerebāt de Cæsar lētia q; uiderēt se i piculo relictos grauiterg; de illo cōquere-
batur. Fuga: discedēs. Sed nō: nā sicut fefellerat discedēs: sic nō decepit rediēs. Incessit: cummulauit inuasit nō.
K iii

gna pericula cæ. nunc demum Cæsar timere coepit:
& tanta pericula existimauit iam esse sua morte di-
gna: q; magna nubes ad hoc dimitteretur ut Cæsa-
rem interficeret. Tantus ne euertere: cum uidet un-
diq; uaria perturbari: & uentos inter se configere:
nec adhuc pertiisse: tamen se continere nō potuit: qn
in hanc uocem prodiret. Parua quem puppe: parua
puppe uehor: & cum uerisimiliter mori hac cymba
possem tamen undiq; uentos dii concitauerunt. Pe-
tiere: inuasere. Si gloria læti: si ita semel statuis-
tis ut naufragus moriar: non refugiam: sed unū est tan-
tum quod uos rogo o superi ut corpus meum oc-
cultum sit: & ut me ab omni parte mundi homines
metuant: cū ignorent uiuā ne an mortuus fuerim.

Donata pelago: ut pelagus mea morte gloriatur.
Bellisq; ne: idest ne bella ciuilia committam. Licet
ingentes: etiam si mors ante diem præueniens maio-
ra facinora pōccupet: tamen si modo iubetis: corpus
meum nusquam inueniatur: satis mihi erit: nā quā-
tum ad gloriam pertinet: satis magna peregi: quia se-
ptentriōne omnē usq; ad occasum meis armis sube-
gi: & tantus iam euaseram: ut Roma Pompeium mi-
hi secundum fecerit. Festinata: ante tempus occu-
pans. Belli: quod iam perfecturus eram: & illi ma-
num extremam imposurus. Arctoas gētes. s. gal-
liam uniuersam atq; germāiam. Inimica arma par-
tis Pōpeianæ. Magnum: Pompeium secundum mi-
hi cū ille pulsus ex urbe in exiliū quasi profectus erat
ego autem romæ securus fui. Fasces: dictatūram &
consulatū. Nulla meis aberis: quoniam ædilis &
p̄tor & consul & dictator fui. Nesciet hoc: oēs inq;
ignoret mortē meā p̄ter te: o fortuna: quæ omnium
meæq; regē semper conscia fuisti. Hoc: scilicet me
mori priuate. Plenus honorum: quasi: hæc duo in-
ter se cōtraria sunt scilicet plenū aliqū eē honoz: &
mori priuatum sed priuatū dicit idest more priuati
hominis: quia moriebat: sine apparitoribus: sine mi-
nistris. Dictator: nam ipso dictatore habente comi-
tia seipsum creauerat consulem: ut superius uisū est.
Mihi funere nullo: non quæro inquit ut sepulchro
corpus meū reponatur: immo libēter honore sepul-
chri cauerim: dūmodo q̄sq; nesciat me mortuū esse.

Hæc fatum: hæc ubi dixit Cæsar: mira iquit res di-
ctu est continuo fluctus nauē sustulit: & eā ipulit: ut
non rursus redierit i undas: sed ad littora deferretur
& ibi i sicco destitueretur: simulatq; terrā Cæsar teti-
git oīa secū recuperauit & uictoriam & bellū exerci-
tū atq; fortunā. Decimus flu. i. ingens: iō at dicit de-
cimus igens & maius: quia cū primū gallina oua pe-

PHARSALIAE

Ingratis querelis: nā placebat Cæsari q̄ de se conquereretur milites. Quo te dure: ponit quibus q̄relis usi fuerit i Cæsare. Est at exornatio sententiæ q̄ dicif licetia: & græcæ παρρησία cū inferior sibi sumit aliqd de maiori: de eoq̄ cōquerit: & ita obiurgat supiorē quēadmodū putat illū se uelle obiurgari. Dure: q̄ potueris milites tuos i piculo deserere. Temeraria: nimīū audax. Nos uiles ani. quas puifacere uidebaris. In hac aīa: idest tui unius uita posita sit laus multoz. Caput hoc. s. te demōstratiuum ē. Sæuitia ē uo. mo. q̄a ille nimīū sæuus ē i seipsū q̄ mori uult: quū ab eo salus multoz pēdeat. Nullus ne tuo. nūqd iqt aliqs nostz: non ita te amat: ut nō unū tecū duxeris: q̄ tuoz fatoz comes esset. Cū te raperet ma. flātes hoc dicebāt nos dormiebamus: tu uero tēpestatē maris patiebaris. Pudet heu: cū i mētē uērit q̄ nostra salus tibi carior fuerit q̄ tua. Petēdæ hespiæ: ut tu peteres & nō mitteres. Sors ultri. i. cū ad extremā necessitatē redactus qs fuerit solet se spōte piculis tradere: sed nulla fuit necessitas q̄ coegerit te hoc face. Præcipitate. s. hoies. Prona: manifesta. Mundi iā sū. te. nā rex oīum domūs eē cōpisti: nā multos habebas i italia populos tibi obsequentes. Tenētē: supple decuit Eclipsis uerbi ē: q̄ fieri solet i oratiōibus: q̄ παῖος. i. passionē habēt: cū i dignatione ergo dictū. Tantū quid numia lass. tu ni miū iqt fatigas deos & illos tentas: cū non necesse sit: sed iuste fortasse nō erūt in bello tibi dii propitii: q̄a dicē t q̄ te ex undis seruauerint: & satis tibi propitios fuisse in mari. Labor fortūæ: q̄a creptus es a mea morte. Impegit. i. adegit ipulit. Hi ne usus: uidef ne hoc tibi æquū: ut uelis abuti numie deoz in rebus nō necessariis. Nō rector ut orbis: nō utebaris hoc deoz fauore ut dominus esses orbis terræ: sed ut a naufragio uolūtario te libares. Fessūq̄ ti. & simul exorta luce procella tēpestasq̄ maris placata ē. Patientibus. i. deficientibus. Nec nō hesperii: & mare adriaticū in ea pte tranquillū effectū erat uētis deficiētibus uno tātū mō uēto: aqlone leuiter tenebat: q̄ uentus secundus ē nauigātibus ab Italia i Epirum: ergo duces Cæ. q̄ adhuc tardati fuerāt: quis crebo p lit teras acciti tādē soluta classe nauigare cōperūt. Nec nō. i. similiter. Duces: An. & P. Calenus & Gabinus. hi. n. p̄erāt copiis Cæsaris. Pug. serenū. Borreā: q̄ secundus est ab Italia nauigantibus i Epigz. Quas uen. dicit uelis pariter & remis aliquādiu nauigasse ut celerius p medios Pōpeianos transierēt. Latūq̄ p æquor: ita ferebant naues æqualiter currētes ut uiderent q̄si agmina icōtinenti terra istructa. Diu: q̄a nō ppetuo: nā mutatus ē uētus. Sed nox sæ. q̄a supue niēte nocte uētus ex aduersa pte flā coepit dīnētē aqlōe. Excussit: diremit puppes q̄ ante uelut agmē uehebātur. Strymōa sic. g. p. similitudinē ostēdit quo mō ordo nauigantis classis pturbatus ē: quēadmodū iquit pturbat ordo gruū: tunc cū de strymōe flu. uolat i ægyptū: nā hæc auis amat tēpatas regiōes: ergo tpe æstatis relinquit ægyptū calidissimā rgiōē & i Thraciā trāfluolat ubi ē strymō flu. e diuerso tēpore hyemis: Grues (ut iqt Soli.) excubiat nocte diuidūt: ut ex omnis decima sit quæq̄ uigiles ponduscula digitis amplectunt: q̄ si forte exciderit: somnū coarguant: quod cauendū erit clangore idicāt: harenas deuoratus nō prius euomūt q̄ securæ suæ sedis fuerit: nigrescunt senectute: & sic ætas i illis proditur colore: uolantes autem per aerem suo ordine. V. litteram imitantur: si uehementior uentus incubuerit diuersas litteras imitantur eodem modo dicit perturbatum fuisse ordinem nauigantium. Primoque uolatu: cum primum uolare incipiunt. Effingunt: formant uarias figuras litterarum. Casu monstrante: quia non ingenio sed casu litteras formata uolatu. Percussit: inuasit. Tensas alas: scilicet uolantium. Altior: ab alto flans. Littera: quam ante imitabantur a uento perturbata est atq̄ confusa. Hinc Martialis: turbabis uersus: nec littora tota uolabit: Vnam pdideris: si Palamedis auem.

Et non ingratis incessit turba querelis.

Quo te dure tulit uirtus temeraria cæsar?

Aut quæ nos uiles animas in fata relinquens

Inuictis spargēda dabas tua mēbra procellis?

Cum tot in hac anima populoz uita salusque

Pēdeat? & tantus caput hoc sibi fecerit orbis

Sæuitia est uoluisse mori: nullus ne tuorum

Emeruit comitum fatis non posse superstes

Esse tuis: cum te raperet mare corpora segnis

Nostra sopor tenuit: pudet heu tibi cā petēdæ

Hæc fuit hesperia: uisum ē cōmittere quēquā

Tam sæuo crudele mari: fors ultima rerum

In dubios casus & prona pericula mortis

Præcipitare solet: mundi iā summa tenētem

Permisisse mari: tantum quid numina lassas?

Sufficit ad belli fatum fauor iste laborque

Fortunæ: quod te nostris impegit harenis?

Hi ne usus placuere deum: nō rector ut orbis

Nec dominus rerū: sed felix naufragus esses?

Talia iactantes discussa nocte serenus:

Oppressit tum sole dies: fessumq̄ tumentes

Composuit pelagus uentis patientibus undas

Nec non hesperii lassatum fluctibus æquor:

Vt uidere duces: purumque insurgere cælo

Fracturum pelagus boream: soluere carinas

Quas uētus doctæq̄ pari moderamie dextræ

Permixtas habuere diu: latumq̄ per æquor

Vt terrestre coit consertis puppibus agmen:

Sed nox sæua modum uentis: ueliquē tenorem

Eripuit nautis: excussitque ordine puppes.

Strymona sic gelidū bruma pellente reliquit

Poturæ te Nile gruēs: primoque uolatu

Effugiunt uarias casu monstrante figuras.

Mox ubi percussit densas notus altior alas:

Cōfusus temere immixtæ glomerant i orbess:

LIBER .V.

Dispersis pennis: disperso uolatu. Cū pri. dicit qua iter nauigans intēderūt prio inqt ad lissū uenerūt quod ut inqt Stra. oppidū est post finnū Rhizicū: nō longe ab epidanno: qua corcyrai edificauere. Deinde ad nym pheū locū celebrē: auctore Stra. in Apolloniataz finibus ibi petra ē ignē uomēs: cui fontes subsunt: q̄ aquas tepidas bitumēq̄ scatēt. Lisso at̄ perat Octalius dux ex Pōpeianis p̄tibus. Redeunte die. i. cū luceſceret rediit uētus: & primo oppugnare tētarunt Lissum oppidū: quod cū oppugnare non possent deinde ad Nympheū portū rediere. Violētior aer: uehementior uētus. Phœbeo or. luceſcente die: q̄a uenti mutāf ut plurimū &

Et turbata perit dispersis littera pennis.
Cum primum redeunte die uiolentior aer
Puppibus incubuit phœbeo concitus ortu:
Prætereunt frustra tentati littora lissi
Nympheūq̄ tenent: nudas aquilonibus undas
Succedens boreæ: iam portum fecerat auster.
Vndique collatis in robur cæsaris armis
Summa uidēs sœui magnus discrimia martis
Iam castris instare suis: seponere tutum
Coniungii decreuit onus: lesboque remota
Te procul a sœui strepitu cornelia belli
Oculere. heu quātū mētes dominat̄ in æquas
Iusta uēus: dubiū trepidūq̄ ad prælia magne
Te quoq̄ fecit amor: q̄ nolles stare sub ictu
Fortunæ: quo mundus erat: romæque fata
Coniunx sola fuit: mentem iam uerba paratā
Destituunt: blandæq̄ iuuat uentura trahentē
Indulgere moræ: & tempus subducere fatis
Nocte sub extrema pulso torpore quietis:
Dum fouet amplexu grauidū cornelia curis
Pectus: & auersi petit oscula grata mariti:
Humentes mirata genas: percussaq̄ cæco
Vulnere: nō audet flentē deprændere magnū
Ille gemens: nō nunc uita mihi dulcior inquit
Cum tædæ uitæ: læto sed tempore coniunx
Venit mœsta dies: & q̄ nimiumq̄ parumq̄
Distulimus: iam totus adest in prælia cæsar
Cedendum est bellis: quorū tibi tuta latebra
Lesbos erit: desiste preces tentare: negaui
Iam mihi: non longos a me: patiēte recessus

iiecerat. Cæco uulnere: id est oculo dolore: quia nesciebat causam lachrymarum. Ille gemens: cum Cornelia ampleretur Pompe. & ille ab ea auersus fleret: postquā illa sensit uirum flentem uultum lachrymis rigatum absterſit: sed Pompeius eam cum gemitu in hunc modum allocutus est. Mihi non uita: tenet locū exordii oratio hæc in qua suadet Cornelia Pompeius: ut uelit ab eo discedere. Beniuolam quoque facit Corneliā cum dicit de suo erga eam animo & si quid ad eos pertinet: qui audiunt referemus: nam pertinet ad eam quod dicit Pompeius uxorem suam sibi uita dulciorem fuisse: cum læta tempora forent: & ostēdit se inuitum aliquid dicere: q̄ ipsi molestum sit futurum. Non uita nunc dulcior: non hoc tempore cum me mæque uitæ tædeat. Sed dulcior: Læto tempore: felici & secundo. Venit mœsta dies: ostendit se inuitum dicere q̄ Cornelia displicet uidelicet necessarium esse ut a se diuellatur. Nimium: quantum ad bellum rationem. Parum: quantum ad effectum: quia parum distulisse uideor ne separer a te: sed nimium distuli: ut multo ante cum Cæsare confli gerem: anteq̄ Antonius cum eo coniungeretur. Totus Cæsa. coniunctis exercitibus. Nō lō. suadet a facili: q̄a non diu ab ea diuulsus erit. Negaui. s. p̄cibus tuis acquiescere: interdicit ne tēter: qd̄ cōcessurus nō ē. Præcipientes aderunt ca. uel i bonam uel i malam partem casus terminabuntur.

PHAR.SALIAE

Properante ruina: translatio sumpta ab ædificiis: quando. n. ædificia sunt in sublimē erecta celeriter cadunt cū ruina incubuerit. Sūma. i. oīa quæ sūma sunt. Satis est audisse: Sumit argumētum ab obseruantia. i. a be niuolētia quā uxor in uig. habere debet: si me amas nō libenter itēre debet periculis nostris: quod si libēter itēresses non uideris me amare: sicut fingis. Ciuiā bella. i. si forte bello ciuili: uis itēre: in quo salus nra pi clitabit. Tuus amor decepit me. i. minus a te amor q̄ putabā. Nā me iā: nūc a modestia: quia continētis ipa/ toris est nolle cū sopore bella gerere: deinde etiam a patientia: uidelicet posse aliquid pati contra uoluntatem suam: primū ergo a continētia. Parato: instante bel lo. Vereor: nūc a patiētia: pati nolo inq̄ aliqd dam/ nū i gerēdo bellū ciuile: illud at erit mediocre ut abs te patiar diuelli quā unice amo. Tutior inte. arguit ab utili: utile est istuc discedas in tutiorē locū: & tibi & mihi: nā si qua diuersa fortuna fuerit: hēbo quo me recipiā. Positāq̄ procul: quia si tu procula fortuna nō absis: moles te oīno pmet ut tātū uulnus sustineat nō possis: sed si procul eris: erit tibi leuior: q̄cūq̄ for/ tuna. Fortuna. m. si forte aduersa fuerit. Numina: scilicet aduersa. Impulerint: fugauerit. Maneat: in columis sit: quia ubi tu reposita fueris ille locus mihi tutus erit. Vix tantū infirma: q̄ nō timebat tale q̄ q̄ Cornelia: iō uix pati potuit pferre q̄relas. Attoni/ tos sen. i. cecidit i syncopim. Nil mihi de fa. hoc quo q̄ obtinet procemii locū: q̄ sua refert icōmoda pp q̄ ad cōmiserationē cōmouet: ueluti plābea (ingr) de/ seror a uiro meo nec de fortuna ē q̄ q̄cūq̄ cōquerar nā si a marito diuellerer morte: nihil esset illi ascribēdū nisi fortūæ at uero nō illi sed culpa tibi o cōiūx ascri bēda ē. Fatis supis. i. satis supor: quia si mors inter uenerit cōquereret de fortuna: nō de te. Sūma: ulti ma. Sorte frequēti: q̄ frequēter nimis abs te diuel/ lor. Sorte: plābeia fortuna. Dimissa: deserta frequē ter a uiro: q̄ plābeor ē relinquere frequēter uxores cū negociis ipediūt. Hostis ad aduētū: nūc arguit a pte iuris: q̄d ē par: par ē ius q̄d inter oēs æquabile est q̄d sit ex æquo & bono. i. iusto & honesto: honestū ē ut gratificemur amicis: non autem inimicis: tu uero gratificaris non amicis sed inimicis: arguit a contra rio: cū nro cōiuncto displiceat Cæsari: ergo eidē nra disunctio placet: q̄d ē cōtra ius æquabile. Tædæ: cō iugii. Placemus so. mitigemus Cæ. q̄ iratus ē q̄ cō iuncti sumus. Sic ē tibi. c. a. fide cōiugii plane argu/ it quia fides cōiugalī eiusmōi debet eē ut oīs fortūa utriusq̄ cōis sit: sed me uis a fortuna cōi seiūgi dū ue tas me itēre casibus tuis. Tutus esse: id q̄d tibi tu tū nō est: uec mihi quidē. Fulminibus me. o saxe Pōpei nungd uis tuū caput: tuamq̄ salutē exponere periculis me absente. Iubes. i. uis. Fulminibus. i. bel li. Sæcura uidet: quia Pōpe. supius dixerat ipsam in Lesbo tutissima fore: Respōdet quod securū tu ap/ pellas: id mihi miserrimū ē. Sors: tibi cū facias: sen/ sus ē mea uota sunt nō ut post te misera uiuā: sed te cū moriar quibus uotis nūc resistis cū me spes a præ sentia tua diuellere. Morte parata: quia prompta sū mori tecum: iō facis ut mea uota pereāt. Supstes: q̄ si nihil aliud aderit: saltē tibi supstes ero: dū fama tristis ad me pferret. Adde q̄ as. accedit q̄ me sensi docebis posse carere tui q̄ ego minime uellē. (nā fatebor) timeo ne pati possi hoc post plia: sed cū me seiūgas abs te pau lati efficies q̄d mihi nūc itolerabile uir. Assue. assuefacis me. Fatis: aduersis ut possi tua fata q̄cūq̄ fuerit ferē cū abs te seiūgat. Tātūq̄ do. s. q̄tū ex morte tua capē: si q̄d tibi aduersi cōtigerit. Ignosce fa. fateor q̄ timeo ne possim pati mortē tuā. Quod si sunt uo. utif dilemate: q̄d ab utraq̄ pte cōcludit: necesse est. n. alteq̄ du ope quar: nā aliq̄diu post te uiuā: si uices ego postrema gaudebo: hoc icōmodi hēbo ex absētia tua: q̄ si essē fortūæ tuæ socia: nec possē uiuē post te. Euentus: successus. Deis au. i. si dii mihi ppitii fuerit ut pces meas exaudiāt.

Præcipientes aderunt casus properante ruina
Sūma cadunt: satis ē audisse pericula magni:
Meque tuus decepit amor: ciuilia bella
Si spectare potes: nam me iam Marte parato
Securos cœpisse pudet cum coniuge somnos
Eque tuo: quatiūt miserū cum classica mūdū
Surrexisse sinu: uereor ciuilibus armis
Pompeium nullo tristem cōmittere damno
Tutior interea populis: & tutior omni
Rege late: positamq̄ procul fortuna mariti
Non tota te mole premat: si numina nostras
Impulerit acies: maneāt pars optima magni
Sitq̄ mihi: si fata premant: uictorq̄ cruentus:
Quo fugisse uelim: uix tātū infirma dolorē
Cepit: & attonito cesserunt pectore sensus:
Tandē uix mœstas potuit perferre querelas.
Nil mihi de fatis thalamī superisq̄ relictū ē
Magne queri: nostros nō rupit funus amores:
Nec diri fax summa rogi: sed sorte frequenti
Plābeiaq̄ nimis careo demissa marito.
Hostis ad aduētū rumpamus fœdera tædæ:
Placemus focerum: sic ē tibi cognita magna
Nostra fides: credisne aliquid mihi tutius eē
Quam tibi: nō olim casu pēdemus ab uno:
Fulminibus me saxe iubet: tanteq̄ ruinæ
Absentem præstare caput: secura uidetur
Sors tibi cum facias etiam nunc uota perisse
Ut nolim seruire malis: sed morte parata
Te sequar ad mœs: feriat dū mœsta re motas
Fama pcul terras: uiuam tibi nempe supstes.
Adde q̄ asuefcis fatis: tantumq̄ dolorem
Crudelī me ferre doces (ignosce fatenti)
Posse pati timeo: q̄ si sunt uota: deisque
Audior: euentus rerum sciet ultima coniunx.

Sollicit
uis nunci
etiā fug
Ferant p
tibi felici
et enim u

Sollicita
Et papp
Nec solu
Cum ua
Vel fug
Nomin
Quis m
Hoc pre
Tutius
Quol
Littori
Exilit
Vult d
Sustin
Extrem
Præcip
Sustin
Nula fu
Durata
Labitur
Fertur
Littora
Non si
Hesper
Fida co
Pōpei
Infom
Atq̄ in
Non h
Decep
Atq̄ c
Nā q̄
Non i
Seruat
Pompe
Instab

se disti
re con
relinqu
mo tiri
illet q̄ a

LIBER .V.

Sollicitam rupes: etiam si uictoriam ex hostibus consecutus fueris timebo tamen rupes & scopulos ne nauis nuncia uictoriae tuae in scopulos illisa frangatur: & cum ad me uenerit sine periculo non ero: nam Caesar etiam fugiens Lesbom poterit conuertere cursum: & uim aliq̃ inferre Corneliae. Fata: idest fortunam tuam.

Ferant puppim: scilicet ne frangatur scopulos. Nam soluent audita metus: etiam si nuncius uenerit: omnia tibi feliciter successisse: non tamen sine metu ero: ne Caesar fugiens huc aliquid incommodi nobis inferat: sci et enim uxorem Pompeii hic positam. Vacuis: desertis locis. Vel: pro etiam. Notescent littora clari: dicere

Sollicitam rupes iam te uictore tenebunt.

Et puppim quae fata feret tam laeta timebo:

Nec soluēt audita metus mihi prospera bella:

Cum uacuis proiecta locis a caesare possim

Vel fugiente capi: notescent littora clari

Nominis exilio: positaq̃ ibi coniuge magni.

Quis mitylenas poterit nescire latebras?

Hoc precor extremū si nil tibi uicta reliquet

Tutius arma fuga cum te commiseris undis

Quolibet in faustam potius despecte carinā

Littoribus quærere meis: sic fata relictis

Exiliit stratis amens: tormenta q̃ nulla

Vult differe mora: nō mœsti pectora magni

Sustinet amplexu dulci: non colla tenere:

Extremusq̃ perit tam longi fructus amoris

Præcitantq̃ suos luctus: neuterq̃ recedens

Sustinuit dixisse uale: uitamq̃ per omnem

Nula fuit tam mœsta dies: nā cætera damna

Durata iam mente malis firmaq̃ tulerunt.

Labitur infelix: manibusq̃ excepta suorum

Fertur ad æquoreas: ac se prosternit harenas

Littoraq̃ ipsa tenet: tandemq̃ illata carinae ē:

Non sic infelix patriam: portusq̃ reliquit

Hesperios: sæui premerent cū caesaris arma.

Fida comes magni uadit duce sola relicto:

Pōpeiūq̃ fugit: quæ nox tibi proxima uenit

Insomnis uiduo: tunc primum frigida lecto:

Atq̃ insueta quies uni: nundumq̃ marito

Non hærete latus: somno quā sæpe grauata

Deceptis uacuum manibus cōplexa cubile ē.

Atq̃ oblita fuge queliuit nocte maritum.

Nā quis flamma rectas urgente medullas.

Non iuuat in toto corpus iactare cubili

Seruaturs pars illa tori: caruisse timebat

Pompeio. sed non superi tam laeta parabant.

Instabat miseræ: magnū quæ redderet hora.

se disiuncta esse. Nam quis flamma: quis inquit arderet amore Pompeii Cornelia tamē locum in quo iace-
re consueuerat Pompeius relinquebat uacuum: ideo quasi oblita mariti sui absentia: locus ille ab illa uacuis
relinquebat. In tot cubili: ut totū lectū lustraret. Pars illa: i q̃ solebat iacere uir. Caruisse timebat Pom. ne-
mo timet q̃ euenit sed euentū ē. i. abstiebat se ab eo loco tāq̃ incerta an Pō. adesset: nō tā laeta: q̃ hoc satius fu-
isset q̃ a Ca. uinci: sed uinci a Ca. fecit ut Pom. Cornelia nō careret: q̃ statim ut uictis ē se cōtuli ad Corneliā,

posses: nesciet Caesar ubi scis: sed hoc fieri non potest: uidelicet ut locus ille obscurus sit: ubi relegata fuerit uox Pompeii. Clari nominis: Corneliae. Ibi: in insula lesbom: ubi est mitylene: iter methymnā & maliam iacēs ciuitas maxia: quae Malia distat stad. septuagita (ut refert Strabo) Hoc præcor extremum: adhuc refellit quod dixit pompeius: uidelicet ut si locus tutus quo me conferre possim: siquid aduersi contigerit: illa econuerso dicit si uictus fuerit: quocunque potius nauiget: q̃ ad insulam Lesbom: quia ubi a Cornelia erit: eo coniciet Caesar Pompeium se contulisse amore coniugis. Despecte: quasi carinam scilicet q̃ ad insulam Lesbom. Victa arma: qd̃ uictus fueris a Caesare. Tutius fuga: ut salutem tuam nisi in fuga constituas. Commiseris undis: idest ut nauiges: ad aliquem locum tutiorem. Infaustam: infelicem: idest uictam. Sic fata relictis: hæc ubi dixit cornelia statim surrexit e strato: ubi cum Pompeio quiescebat & noluit animi supplicium curamque differre: quando semel erat disiungenda a Pompeio: statim hoc facere properauit & auertit se ab illius conspectu: post hac uero pompeium non uidit: donec uictus a Caesare. Tormenta: absentiae uim. Nulla mora: quia statim ab eius conspectu aufugit. Non mœsti pectora: non sustinuit amplexum Pompei nec brachia collo circumdedit: ut consueuerat. Præcitantque suos luctus: festinant separationem: quæ utriusque luctus causa erat. Neuterque recedens: & cum separaretur uir ab uxore nec illud dixit quod extremum dici solet uale. Vitamque per omnem: per omne uitæ tempus quo pompeius & Cornelia disiuncti sunt: nullum diem tam molestum uiderunt. Nā cætera damna: quia post cladem acceptā iam animus induruerat ut fortius fortunam aduersam pateretur Durata mente: idest forti animo. Labitur infelix: quia exanimata est propemodum absentia uiri. Manibus excepta: intra manus suorum suscepta. Fertur ad æquor: ut naue imposita uehatur ad insulam Lesbom. Littora: ubi parata nauis erat. Illata: imposita. Non sic infelix: dicit maiore dolore discessisse ab Epiro Corneliā: quam discesserat ab urbe Roma: quia cum discederet a patria comitata est Pompeiū nunc uero discedens ab Epiro sola uirum suum relinquere cogebatur. Hesperios: italos. Fida: quin nunquid in ulla fortuna deseruit. Insomnis: sine somno: quia tota nocte uigilauit Insueta quies uni: quia non sola dormire consueuerat. Vacuum: scilicet uiro suo. Deceptis manibus: qui oblita erat uiri sui ab-
sentiam: quem cum amplecti crederet lectum uacuum amplectebatur. Fuge: quia somno oblita erat a uiro

Ostq̃ castra du. pu. iā mē. p. Hic liber cōtinet quomō positis ppe castris ad Alorē fluuiū a Cæ. teste Appiano: & a Pō. ad Dyrrhachiū pperabat Pom. expeditionē: sēsimq̃ potestātē decertādi Cæsari fecit: eductis in aciem copiis: quod cum recusaret Cæsar a. Brundisio uenturos milites expectās: deind̃ iter Dyrrhachiū tēdit quomō ēt secutus ē Cæ. Pō. & cū illū puenire nō posset: ut cupiebat castra ad locū posuit q̃ appellat̃ petra: eo ēt Cæ. se cōtulit: iā Cæ. tūc exercitus oīs i unū aderat. Adrat uicissī & pō & adiūicē i colle qdā magis p̃sidiis castra habuerūt. Et cū Pom. se suis locis teneret: statuit cū Cæ. munitiōibus intercludere: sed cū maiore iopia laboraret Cæ. q̃ obsidebat: q̃ pom. q̃ obsidebat: nō potuit tamē pom. hāc idignitatē ferre: statuitq̃ erumpe i Cæ. cū exercitu: simulq̃ cōmissa pugna: cū sēua supra hominē egregie pugnasset: tandē eo cōfesto uulneribus in fugā cæsariani cōuersi sūt: & eo usq̃ ad castra pom. p̃secuti sunt: unde eo die si uoluisset pom. de cæsare & exercitu suo actumerat: Appianus uero refert cæsare dixisse: bellū ea die finē habiturū fuisse: si hostes ducē q̃ uictoria uti sciuisset habuissent. Iugis. Dyrrhachinis. Admotaq̃ cōinus arma. i. cōstitutis ppe castris cōstitere utriq̃. parq̃ suū uidere dei. i. postq̃ dii uiderunt cæsare & Pom. pares sibi q̃a dii dominant i celo cæsar & pom i terra. Moenia graiorū: q̃a si uoluisset facile erat: sed ad id animū itendebat i quo summa rerū steterat: uidelicet: ut pom. uiceret. Martēq̃ secundum: q̃q̃ fata ei propicia essent: tamen nihil cederē sibi existimabat: nisi pompeium uinceret. Et nisi degenero: licet cætera secunda essent: tamen non existimabat se fatis obligatum. Funesta mūdo: hanc horam qua bella ciuilia commitenda essent uniuerso orbi funestam: tota mente petebat. In casum: in dubium. Alea fati: fortuna belli icerta: qualis est ludus aleæ. Horatius piculosa plenum opus aleæ. Placet: quia ad extremū uenire pperabat. In collibus oīs Asperagus ē agri dyrrhachini locus: i quo castra pō. posuerat eodē cæsar cū oibus copiis expugnato oppido pratiorum pfectus: haud pcul idē castra posuit: & cū exercitū e castris duxisset: structa acie pom. decernēdi facultatē fecit: at ubi pōpeiū se suis locis detieri aīaduertit cū exercitu p̃fici iūstituit ad ip̃m oppidū Dyrrhachium: ip̃s pom. haud pcul e castris exitusq̃ eē: aut illū intercludere posse: q̃ Dyrrhachii oēm cōmeatū belliq̃ appatū pom. reposuerat: nec Cæ. fessellit: opio: nā ubi e castris sensit pō. illū exisse: ip̃e breui itinere p̃ marē nauigauit: ut ei occurreret: nā cæsar difficiliori & arduo magis itinere ibat: sed ubi cōsiliū illud nō cessit in aliā p̃tē auersus ē: nā locus qui petra d̃r ignem emittentē (ut refert Strabo) haud pcul a mœnibz dyrrhachii cœpit: ibiq̃ pōpeius castris posuit eodē Cæ. p̃fectus ē pō. aliq̃s lōgarū nauū eo cōueniē iubet. Ex oīq̃ Asia & regiōibus q̃s pōpeius tenebat cōmeatū eo cōparari iussit: id ubi Cæ. uidit munitiōibus claudere cōstituit: sed tamen pag̃ p̃fuit. Explicuit tur. i. extēdit acie & pugnādi facultatē pō. fecit. Turmæ: pprie sūt egtū: sed abusiue peditū dicūt hoc loco. Turma ē nō agita egtū multitudo q̃si terdēa: q̃ ex tribus tribubus. Tatiēsiū: Raniū: Lucerū: terdēi elligebant. Signa: uexilla aq̃las. Testatus se nunq̃ desse. i. patū eē Italiā euertere si facultas dare. Ut uidet ad nullos: cæsar ubi aliquādo tētauit: an pom. uellet se p̃mitere pugna: postq̃ id nō p̃fecerat: arduo ac difficili itinere iter Dyrrhachiū. itendit. Tumultus: quoscūq̃ tumultus Cæ. moueret. eos p̃uicabat pom. Signa: ca. Tectusq̃ uia: q̃a difficili & opto itinere dyrrhachiū petiit. Dūo fa p̃ arua: unū seq̃ ex altero: q̃a dūo fa: iō tecta uia icedebat. Præ. hoc iō fecit Cæ. ut alterū ex duobus seq̃ret uel e castris exiret pom. uel ut ip̃m dyrrhachio intercluderet: ubi cōmeatū: & oēm belli appatū pō. collocauerat Taulātius: ta. p̃tini & p̃irei: sup̃ epidanū siue dyrrhachiū & appolloniā sedes habet usq̃ ad ceraunios mōtes (ut refert Strabo) Epireaq̃ mœ. i. dyrrhachii. Vel solis turribus: q̃a sine ppugnationē & defensione ulla locus ille p̃ se munitus & expeditus erat. Nō opus: nō humana manu munitū erat: sed naturali situ: nē q̃ humano labore cōstruunt: licet ardua sint: tamē cedunt: uel bellis uel uetustati tēporis. sed quæ naturalia sunt fere perpetuo durant. Hanc urbem dyrrhachii. Annis: nanque omnia tempus edax consumit: & omnia capit.

M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER. SEXTVS.

Ostq̃ castra duces
pugnā iā mēte p̃piq̃
Imposuer iugis: ad/
motaq̃ cōmūs ar-
Parq̃ suū uider ma-
dei cape i oīa cæsar
Mœia graiorū sper-
nit martēq̃ secūdū:
Iā nisi degenero fa-
tis debere recusat.

Funestam mundo uotis petit omnibus horā
In casum quæ cuncta ferat: placet alea fati
Alterutrū inersua caput: ter collibus omnes
Explicuit turmas: & signa minātia pugnam.
Testatus nunquam latia se deesse ruinæ.
Ut uidet ad nullos exciri posse tumultus
In pugnam generum: sed clauso fidere uallo.
Signa mouet: tectusq̃ uia dumosa per arua
Dyrrhachii præceptis rapiēdas tēdit ad arces.
Hoc iter æquoreo præcepit limite magnus:
Quēq̃ uocat collem taulantius icolla petra
Insedit castris: epireaq̃ mœnia seruat:
Defendens tutam: uel solis turribus urbem.
Non opus hāc uetere: nec moles structa tuet

Ardua
Clausu
urbes: aut
altitudine
periculit
tis impell

Humanu

Cedere u

Sed mun

Naturan

Vndiq̃

Exiguo

Terribil

Ionium

Tēpla d

Huc au

Cæsari

Cinger

Metitu

Conter

Ingen

Graior

Extru

Quod

Fragunt

Ducit o

Dispon

Ample

Et sylu

Nō del

Castra

Flumin

Illic m

Defess

Nunc

Ascrib

Mœn

En qu

Assyri

Suffici

Raptu

gili cito

Refug

to & q

suā pos

chiam p

appellat

LIBER .VI.

Ardua tollat, si humano labore munita fuerit. Naturam sedemque loci, i. naturalem sedem loci, endiadis est Clausa profundo: ab una parte qua collis est oppidum continenti terrae coniungitur. Non est insula: sed urbs: aut peninsula. Terribiles ratibus: est condita in rupibus adeo altissimis ut qui nauigant suspicientes altitudinem moenium admiratione quadam attoniti fiant. Terribiles cautes: non solum admiratione sed periculi timore: quia si muri caderent naues frangerentur. Ioniumque furens: undae ionii maris: quae uentis impelluntur tantum fragorem incutiunt: ut templa & omnia moenia concutiantur. Furens: uentis per-

Humanusque labor facilis licet & ardua tollat
Cedere uel bellis: uel cuncta mouentibus anis.
Sed munimen habet nullo quassabile ferro:
Naturam sedemque loci: nam clausa profundo
Undique praecipiti: scopulisque mouentibus aequor
Exiguo debet quod non est insula colli.
Terribiles ratibus sustinent moenia cautes
Ioniumque furens rapido cum tolitur austro
Templa domosque quatit: spumatque in culmina posita
Huc autem belli rapuit spes improba mentis
Caesaris: ut uastis diffusum collibus hostem
Cingeret ignarum ducto procul aggere ualli:
Metitur terras oculis: nec cespitem tantum
Contentus fragili subitos attollere muros:
Ingentes cautes: auulsaque saxa metalis:
Graiorumque domos diruptaque moenia transferret
Extruitur quod non aries impellere saeuus
Quod non ulla queat uiolenti machina belli.
Fraguntur montes: planumque per ardua caesar
Ducit opus: pandit fossas: turritaque summis
Disponit castella iugis: magnoque recessu
Amplexus fines saltus: nemorosaque telqua
Et syluas: uastaque feras indagine claudit.
Non desunt campi: non desunt pabula magnos:
Castraque caesareo circumdatus aggere mutat.
Flumina tot cursus illic exorta fatigant:
Illic merfa suos: operumque ut summa reuulsat
Defessus caesar mediis intermanet agris.
Nunc uetus iliacos attollat fabula muros:
Ascribatque deis: fragili circumdata testa
Moenia mirentur refugii babilonia parthi:
En quantum tigris: quantum celer ambit orontes:
Assyriis quantum populis telluris eorum
Sufficit in regnum subitum: bellique tumultu
Raptum clausit opus: tantiperiere labores.

gili circumdata testa: admirentur et moenia Babilonis: quam semiramis ciuitatem lateritis muris: ideo fragili testa dixit. Refugii parthi: quia fugientes sagittas in hostes remittunt. En quantum tigris quantumlibet admirentur: tamen uideant subito & quodam tumultu tantum spatium clausum a militibus Caesare: quantum satis esset Regno Assyriorum: ubi Reges sedem suam posuerunt. Raptum: subitum: festinatum. Tigris: flumen Mesopotamiam amplectens. Orontes: flumen Syriae quantum etiam praeterlabitur: cum prius Typhon dicebatur: mutato nomine ab illo qui in eo pontem fecit. Orontes est appellatus (ut inquit Strabo). Tanti periere labores: sed tamen quis tantum opus fecerit Caesar omnia in casum perire

turbatum. Spumatque in culmina: id est usque ad culmina tectorum erigitur. Huc autem belli: postquam uidit se loco tutissimo tenere Pompeium Caesarem. nec inde educi posse ad pugnam constituit illum munimentis claudere: ut inde exire non posset. Ut uastis collibus: quia late loca patebant: ubi Pompeius castra posuerat: ergo constituit illum munimentis claudere. Metitur terras: quantum prospectus erat. Nec cespitem tantum. in non satis habuit Caesarem. circumcludere Pompeium Aggere terrae: sed muris lapideis cingere parat. Cespitem: terra cum radicibus immixta. Metallis: in strumetis ferreis: ut uestibus. Diruptaque moenia transferret: quae oppugnando euerterat uisa sunt idonea: ad haec munimenta construenda. Extruitur. scilicet munimentum: quod ualidum esset ad moenia urbis struenda.

Frangunt montes: si collis obliteretur: frangebat: & moenia cingebat & per montes ducebat muros. Turrita castrum: pugnacula ualli. Magnoque recessu & tantum terrae circumdabat: ut lucos & syluas simul cum feris clauderet.

Recessus: dicitur locus seorsum positus: quia procul a castris Pompeii munimenta haec struebat. Nemorosaque telqua: telqua aspera & icluta loca appellauit ut Horatius: Nam quae deserta & inhospita telqua credis. Vasta indagine: hoc dixit ad feras respiciens: quia idago dicitur circuitus retium cum feras claudunt ne exire possint. Non desunt campi quauis Caesarem circumdederit Pompeium. undique munimentis ualidis ut non uideretur exire posse: tamen ita late patebat capus ubi constitit: ut nec pabula eque deerant: commeatibus longis aliquot nauibus ex omni Asia & regionibus: quas Pompeius tenebat comparari iussit.

Mutant. scilicet tantum quantum campi parent. Fulmina: huc etiam aequatum mittere equites poterat. Illic: in alia parte tantum spatium erat: ut ibi fontes essent fluminum: & per alueos suos in alios fluuios discurrerent.

Merfa: cum descenderent per alios fluuios. Operumque ut summa: Caesar quia tam longa munimenta duxerat: castra in medio posuerat: ut extrema reuulsere posset. Summa: principium & finis dicitur summa alicuius rei. Operum. i. munimentorum. Intermanet agris: id est in mediis agris castra ponit. Nunc uetus iliacos: Lucanus hic quasi reprehendit poetas quod moenia urbis Troiae nimium extulerunt laudibus: quod uidelicet magni ambitus fuerint: cum comparatione horum munimentorum breuia admodum fuerint. Vetus fabula: audeat igitur ueteres poetae muros troianos laudibus efferre: quod dicat quadratam fuisse urbem: & .xxxx. milia passuum occupasse.

Ascribatque deis: quod tam magnifica illa aedificia essent ut uideretur non ope humana esse constructa: ideo Appollinem & Neptunum Laomedonti auxilio fuisse ceciderunt. Fra-

PHARSALIAE

Tot potuere manus: quantum utilitatis potuerunt afferre labores Caesaris: qui nunc perierunt: si in re utili-
 liori consumpti fuissent. Seston abydo: inter seston & Abydon hellepontus est: qui facit ut ad hæc duo oppi-
 da: sine incommodo nauigari non possit & est sensus potuisset Hellespontum iungere ponte: ut sine nauigio
 ab altero oppido ad alterum nauigari posset. Abydos urbs est Asiae: & Sestos Europæ: ut refert Solinus. Eli-
 dere: id est interrompere. Phyxium: id est hellespontum: in quo helle summersa est: sed poetæ d' propi quo
 nomina usurpare solent: sic Virgilius Dardanum pro Teucro posuit. Ingesto solo: id est cumalata terra: ut
 pontus obrueretur. Aut pelopis: aut poterunt cori-
 thum urbem nobilissimam a Peloponneso separare
 inter quas angusti termini terræ sunt: & propter lon-
 gum & accipitem nauium ambitum perfodere angu-
 stias nauigabili alueo tentauere: Demetrius rex: dicta
 tor caesar. C. princeps. Domitius Nero in fausto om-
 nium exitu. Plinius. Ephyren: nam Corinthus ciui-
 tas Peloponnesi antea Ephyre dicta est: ut libro quar-
 to a Plinio ostendit. Latis ignis pelopis: id est a pelopō
 neso: ubi regnum fuit pelopis: nam peloponnesus di-
 citur a pelope & ΝΗΟΣ insula. Pelops auctore Straz-
 bone. ex phrygia ducto secum populo ab se pelopon-
 neso nomē indidit. Longæ maleæ: quia malea est
 promontorium laconiae: quod quinquaginta milia
 passuum intra mare protenditur: adeo impellens un-
 das ut naues persequi uideatur: ad id non nisi longo
 ambitu pueniri potest a nauigantibus: ideo dicit po-
 tuisse perficere: ut ad hoc promontorium a nauigati-
 bus facili ambitu & sine nauigatione perueniri posset.
 Coit area belli: tatum abfuerit: ut coaceret milites:
 qui hoc ipso indignabant: magis & ad bellū icitaban-
 tur: ut sanguinem effunderet. Coit: includit. Area
 belli: spacium in quo bellatores continentur. Terras
 fluxurus in omnes: quia ex omni parte orbis terrarū
 iterfuere populi huic bello ciuili. Thesalicae clades:
 eorum qui cum Pompeio cæsi fuerunt. Libya: eo-
 rum qui deinde in Aphrica cum Catone perierunt.
 Aestuatur: incenditur. Angusta arena: in angusto spa-
 cio littoris Ionii: uel ad similitudinē arenæ theatri q̄
 si inclusi essent cauea. Angusta: breui: quantum ad multitudinem populorum qui includebantur: aliter nō
 conuenit cum antedictis. Assyriis quantū populis. Prima quidem: adeo remota erant munimenta: ut nihil
 omnino Pompeius cum exercitu senserit. Surgens: crescens. Velut i mediæ: quemadmodum qui in Sicilia
 habitat et si perturbatū fuerit mare siculū: tamē nō sentiunt maris pturbationē: ita Pōpeius quicquid daret mu-
 nimētis a caesare: tamē nō sentiebat. Rapidū pelox. i. Syllā q̄ iuxta pelox ē. Vir. Dextæ syllā latus: leuū in
 placata charybdis. nā pelorus mōs ē q̄ cū apcenio cōtinuabat: postea uel terremotu uel assiduo fluctus maris i
 interruptus ē: & cū Sicilia ab Italia diuisit fecit duo periculosa nauis loca: Syllā a dextra atq; charybdiā a sinistra.
 Latrare: q̄a hæc syllā puella fuit: & cū descēdisset i fontē uenenis a circe ibutū: statim hispidæ ptes cōuersæ sunt
 i canes: illa ipsius terrore pcussa se cōiecit i undas: & locū illū fecit nautis piculosum. Nescit. i. nō audit. Aut
 uaga cū tethys: circa Britaniā mar oceanū ē. qd aliquādo fluxū aliquādo refluxū facit: adeo ut igēti terremotu
 isula ppemodū terret: præterq̄ qui i interiorē isula habitat. Rutupia: rutupe oppidū ē littorale Britaniæ. pto-
 lemeus. Iuuenalis rutupio ueedita fundo ostrea. Vnda caledonis: mare turbatum illi quidē sentiūt: at uero q̄
 i caledone interiori oppido britaniæ sunt nihil oīno maris illā tēpestatē sentiūt. Tethys. i. oceanus. Caledōios:
 Caledon & calydon Calydonis differunt. nam Calydon est ciuitas Etolorum: quæ quondam Græciæ tuta-
 men erat: ut Strabo refert habetque secundā breuem. Virgilius. Quod scelus aut lapithis tantum aut Calydo-
 ne merentes: at uero Caledon: ut refert Plinius libro. iiii. est sylua Britanniae interioris secunda producta. Mar-
 tialis Nuda Caledonio sic pectora præbuit urso. Ut primum uasto: simul ac sensit Pompeius se a Caesare
 circumclusum tametsi nihil detrimenti sentiret: tamen pati non potuit: qui dissiparet exercitum Caesaris: ipse
 etiam milites suos diuersis in locis consistere iussit: nam ea sollicitudine motus Caesar explicuit suos. Agmīa:
 scilicet sua ut diuersis locis iuga capiens sollicitum redderet Caesarem. Petra: (ut inquit Strabo) locus est iuxta
 Dyrrachium ignem uomens: cui fontes subsunt: qui aquas tepidas bitumenq; scatent. Laxet: destrahat: cum
 Cæ. diuersos locos captos a militibus teneret: Pom. & ipse ad singulos immittebat exercitū. Tēdat: extēdat.
 Claudentē. i. Cæ. Effuso milite ut sparso exercitu suo exercitū quoq; Cæ. spargeret. Ac tantū septi: dicit tātū
 agri circūdati habuisse Pom. quātū distat Aritiasylua ab urbe Ro. aut tyberis: cū recta uia sine ullo fluxu amari-
 thyrhēo distat. Diā my. hoc autē dixit ppter iphigēiā q̄ diāe cultrix fuit: adeo ut cū p̄ eius illā imolaturus
 eēt: subiecta cerua ip̄am abstrixit & eā tēplo suo p̄fecit: Nā Mycenæ ciuitas græca fuit ubi fignauit agamēnon.

Tot potuere manus adiungere seston abydo:
 Ingestoque solo phryxum elidere pontum:
 Aut pelopis latis ephyren abrumperè regnis:
 Et ratibus longæ flexus donare maleæ.
 Aut aliquem mundi quis natura negasset
 In melius mutare locum: coit area belli:
 Hic alitur sanguis terras fluxurus in omnes
 Hic & thesalicæ clades: libicæq; tenentur:
 Aestuatur angusta rabies ciuilis harena.
 Prima quidē surgens operū structura fefellit
 Pompeium: ueluti mediæ qui tutus in aruis
 Sicania rapidum nescit latrare pelorum:
 Aut uaga cū tethys: rutupinaq; littora feruent
 Vnda caledontos fallit turbata britannos.
 Ut primum septas uasto uidet aggere terras:
 Ipse quoq; a tuta deducens agmina petra
 Diuersis spargit tumulis: ut caesaris arma
 Laxet: & effuso claudentem milite tendat.
 Ac tantum septi uallo sibi uendicat agri:
 Parua mycenæ quantum sacrata dianæ

Aritia
 rat: prius
 unde & n
 nā sylua
 scriptio
 delicta

Distat ab
 Quoq;
 In mar d
 Classica
 Et fit sa
 Maior c
 Pompei
 Quæ cu
 Vngula
 Bellige
 Aduer
 Ore no
 Et trem
 Corpor
 Traxit
 Obscu
 Emitter
 Antraq;
 Inde lab
 Omne p
 Iam rig
 Igena
 Pestis
 Iam m
 Nec m
 Sed lan
 Aucta
 Corpor

ris uoca
 infectis
 Iouem
 sum la
 ne. Lab
 tiam dif
 signum
 in uultu
 crabili: f
 bant ocul
 batur. I
 lox. Ne
 Medi
 pora int
 præ mu
 tum ei

LIBER .VI.

Aricia autem (ut refert Solinus) Orestes oraculo monitus simulacrū scythiæ diæ qđ de taurica extulerat: prius qđ Agros peteret consecrauit: ideo sacra dixit: constituta fuit Aricia ciuitas ab Archilicho siculo unde & nomen tractum: distat a Roma stad.c.&.lx. (ut inquit Strabo) & nemoralis dicitur quia tēplum diæ sylua circundat: cui lacus instar pelagi fluctuans adiacet: Auctore Strabone. Quoque modo: aliam descriptionem facit: uidelicet tantum tenuisse Pompeium castris: suis: quantum distat urbs Roma ab hostia: uidelicet. viii. miliaria: nam tybris ab urbe descendit in mare tyrrhenum ea parte qua est hostia: hostia autē urbs

Distat ab excelsa memoralis aricia roma.
Quoq; modo romæ prælapsus mœniat ybris
In marē descendit: si nusquā torqueata mœnem:
Classica nulla sonant: inuisaq; tela uagantur:
Et fit sæpe nefas iaculum tentare lacerto:
Maior cura duces miscendis abstrahit armis
Pompeii exhaustæ præbēda ad gramia terræ
Quæ currēs obtriuuit eques: gradibusq; citatis
Vngula frondentem discussit cornea campū:
Belliger attonsis sonipes defessus in aruis:
Aduectos cū plena ferant præsepia culmos.
Ore nouas poscens moribūdus labie herbas:
Et tremulo medios abruptit poplite gyros.
Corpora tum soluit tabes: & digerit artus:
Traxit iners cælum fluidæ contagia pestis
Obscuram in nubem: tali spiramine nesus
Emittit stygium nebulosis æra saxis.
Antraq; lociferi rabiem typhonis anhelant.
Inde labant populi: cæloq; paratior unda
Omne pati uirtus durauit uiscera cœno.
Iam riget atra cutis: distentaq; lumina rūpit.
Igneaque i uultus: & sacro feruida morbo
Pestis abit: fessumque caput se ferre recusat.
Iam magis atq; magis præceps agit oīa fatū
Nec medii dirimunt morbi: uitamq; necēq;
Sed langor cum morte uenit: turbaq; cadetū
Aucta lues: dum mixta iacent incondita uiuis
Corpora: iam miseros ultra tentoria ciues

ris uocant: hoc a Lucano tangitur. Stygium æra: idest pestiferum. Tali: qualis erit aer in castris Pompeii infectis putrefactione corporum quæ resoluebantur. Typhonis: gigas fuit unus ex his qui bellum contra Iouem intulerunt: postea hunc sibi in arine monte occisum Iuppiter condidit: & quotienscunque mouet fessum latus: semper emittit aerem pestilentem. Antra: scilicet montis inarines. Inde: ex hac pestis corruptio ne. Labant: cadunt. Vnda primo quidem corrupta est unda: talem ordinem tenuit Virgilius cum pestilentiam describeret. quæ atticam terram ifecit. Cælo: scilicet turbido & corrupto. Riget: durefcit cutis: primū signum erat morbi contracti scilicet qđ ad tactum cutis resisteret. Atra: quia nigra efficiebat cutis. Igneaq; in uultus: quia intentis oculis faciem toruam ostendebant: & statim pallida efficiebatur. Sacro morbo: execrabili: sicut Virgilius sacrum ignem appellat: quia depascitur & omnia consumit. Feruida: nam calebant oculi & facies ut ignem quodāmodo emittere uiderentur. Fessumque caput: quod ultro citroque iactabatur. Iam magis: crescente pestilentia sine ulla intermissione cadebant. Præceps fatum: idest mors uelox. Nec medii dicat: nec morbus diu cōsumpsit corpora sed simul ac morbus puenierat statim moriebant. Medii morbi quia inter uitam & mortem solet intercludere morbus: quia aliquandiu & sensum corpora interimunt. Turbaque cadentem: ipsa etiam corpora auxere pestilentiam: nam sepeliri nō poterant præ multitudine. Incondita: insepulta. Nec miseros: nec licebat funera facere sed extra tentoria tantum eiriebant corpora: & insepulta temanebant. Funus erat: uidelicet e tentoriis eiecisse cadauera.

ab Anco martio condita appellatur ab hostio: hostiū dicitur exitus quo fluuius in mare descendit: quia ea parte tyberis ingreditur mare. Prælapsus mœnia: idest lapsus per mœnia. Si nusquam torqueat amnē. nam si uolueris meriti spacium qua tyberis defertur in mare tyrrhenum longius est. nam curuatis ripis & flexis tandem peruenit i mare. Classica nulla sonāt: etiam nullo signo dato ipsi iter se milites exercebant. Inuisa tela. u. unum ex reliquis sequitur. ideo inuisa quia nullum signum tuba dabat. Et fit sæpe. n. quis toto die egarent tamē nō erat spacium satis latum tantæ multitudini: nā propter angustiam loci: nō nunq; uulnerabant suos: cum ipsi inter se exercebant. laculum tentare: idest dum se exercent milites iaculando.

Maior cura: Pompeii pestilentia premebat Cæsare uero fames. Maior cura. s. q. cura pugnandi. Exhaustæ: euacuata. s. herbis stramine: & hæc cura erat quæ Pompeium a bello distrahebat. Quæ currens ob. nā licet ibi pascua essent: tamen eques dū se exercet ita calcauerat herbas ut nihil omnino superesset. Obtriuuit: calcauit. Gradibusque citatis: idest currentibus egs.

Discussit: dissipauit. Frondentem: uirentē cāpum: translatio ab arboribus: nam arborum frondere: pratorum uirere est. Belliger sonipes: bellator equus.

Ferāt: offerant. Culmos aduectos: erāt iquit paleæ ad facietatem: sed eas spernebāt equi. Labi moribūdus: intercurrendum deficiebat. Et tremulo medios: dum eques sonipedem in gyrum uolueret ille pro lapsus in medio cursu deficiebat. Gyros: reuolutiones. Corpora: uirorum & cætera iumenta corruptebantur: & aerem inficiebant. Iners cælum: crassus aer putrefactis iumentorum corporibus: nam aer crassus obscuritatem inducit ad similitudinem nubis. Tali. refert Strabo libro nono: subter calydonem esse collem Taphossum in quo Nessi & aliorum centaurorum tumulus locatus cernitur: equorum tabo deterimus odor sub montis radice profunditur: & humor grossioribus guttā manat: quam quidē ob causā gentem illam Ozolas idest mali odo

PHARSALIAE

Tamen hos: hanc pestilentiam: uentus superueniens nō nihil abstulit: ita ut puriorem aerem relinqueret: cū præsertim omnigenere com meatuum abundarent: nam aduectitia frumenta undique uehebantur. Messē: idest frumento. Plenæ carinæ: quia abundabant com meatibus: nam fames solet inducere pestilentiam. At liber terræ: hoc erat quod a conferenda manu deterrebat Pompeium: nunc dicit quid deterrebat Cæsarem: existimabat liber ipse qui nullis munitionibus inclusus erat: sed nihilominus famem tolerauitigentem & inopiā: ac si obsessus esset. Liber: nō interclusus. Angitur: idest cruciatur. Sur. clu. in sege: nondum flauescētibz agris nec maturescentibus. In pecudū ce. cibos. i. ipsos iā pabulo pecudum uti cōpisse. Carpere dumos: more pecudū. Spoliare nemus. i. arbores syluestres si forte nascerent fructus sicuti pruna: corna: & unedōes. Lētūq; minātes: & nō nunq; carpebāt radices herbarū q̄s nesciebāt uenenatas eē. Herbas dubias: q̄a nesciebāt eēnt salubres an ne: sed ī cōmentariis legif herbā quādā frequēter iueniebāt. cuius nomē ē chara: & hāc herbā lacte p̄mixtā ī modū panis cōficiebant: & huius herbæ magna copia fuit. Refert & Plutarchus q̄ cū Cæ. maxia opprimeret iopia: & milites radicē quādā auellerēt: & cōmixta lacte uescerēt: iter dū factos ex ea panes intra hostiū stationes prætereurentes iniiciebāt addebātq; se quoad huiusmodi terraradices produceret obsidionē Pompeii nō relicturos eos autem & panes & sermones in uulgus p̄ferri Pōpeius uetuit: ne suoz animi perfringerent: q̄ hostiū imānitatē p̄tinacēq; tolerātiā sicuti feraz exhorrescerent. Quæ mollire queunt: cernit etiā alios milites alia euellere quæcūq; molliri potuerant aq̄: uel elixati quāuis aspera essent tamen per guttur mitterēt: dū modū se sustentare possent. Mollire flamma: idest elixare. Frangere morsu: idest quæ dentibus possint mandere. Per abrasas fauces: asperitate radicum & herbarū. Plurimaq; humāis: & ita milites nouo genere ciborum utentes: pompeianos oibus rebus abundantes obsidebant. Ut primū libuit: nūc dicit postq̄ Pompeius decreuit erumpere munimentū: non cogitauisse illū tēpore noctis clam exire: sed per eā munitionū partē quæ frequētius custodiret. Et: p̄ sed. Premittere terras. i. arbitrio suo oēs terras habere: ut quacūque uellet exercitū duceret. Nō obscura. i. non occulte: nec per insidias bellū gerere parat. Furto: pro furti. Cessantibus armis: sine pugna Cæ. resistētis. Latis ruinis: quas ipse per munitionem euersionem faceret. Opportuna tamen: quis non occulte exire uellet: tamen eam partem elegit: quæ proxima castris erat: q̄ appellabat castella minuci: & ibi Sæua erat uir unus fortissimus omnium. Quā minuci castella uocāt. Castellū minucii uocabatur: a Minucio q̄ custodia huius propugnaculi præfectus fuerat a cæsare: id qd̄ ex Appiano cognoscitur. Vallūq; (i. qui) īsuper tati sunt: minucio q̄ custodia præfuerat q̄ plura tolerāte: fuerunt qp̄pe clypeo eius uiginti supra centū ihæsisset sagittas: corpus sex uulneribus transfixū potuisse. hoc solū placet. Quidā a minucio flumē latū in quo æneas perit deducet cōtenderūt: Sed nō uideo quō sic possit itelligi. Dumeta: q̄ nascunt ī locis cōfragis & abruptis. Huc puluer nullo: & ad hāc castella uēit Pom. q̄ prius oppugnare cōpit: q̄ puluis aspici posset ab hoste. Ad moenia. i. munitionis cæsaris. Tot simul e capis: nūc dicit subito aduersu suo Pom. ita hostes terruisse: ut attōiti pene sui iporū obliuiscerent: nā ubi aglas inumeras fulgere uiderūt: & classica undiq; obstrepe sic timebāt: ut uix tela ī hostes mouer possēt: & statī fuger oēs cōperūt: p̄ter unū Sæuā: q̄ aliorū ēt aīos ī bella erexit Latīa uo. aglā Romāæ. Debet ferro: q̄a ēt sine ferro uicti sūt cucustodes Cæ. Pauor con. i. cōsūmperat hostes: q̄a territi nec tela qd̄ mouebāt. Quod solū. u. uirtus: ī eo loco īqt ubi semel positi fuerāt: ibi potius mori uolebāt q̄ fuger. Quo stat loco: ubi positi fuerāt. Qui uul. adō inferiores erāt numero Pom. ut multo plura tela eēnt q̄ mitterentur ab illis: q̄ hoīes in qui uulnerari possēt. Peribat: frustra erat. Nimbus: multitudo teloz.

Sparger funus erat: tamē hos minuer labores
A tergo pelagus: pulsusq; aquilonibus aer:
Littoraq; & plenæ peregrina messe carinæ.
At liber terræ spaciosis collibus hostis
Aere non pigro: nec inertibus angitur undis:
Sed patitur læuam ueluti circumdatus arcta
Obsidione famem: nondum surgentibus alta
In segetem culmis cernit miserabile uulgus
In pecudū cecidisse cibos: & carpere dumos:
Et morsu spoliare nemus: lætumq; minantes
Vellere ab ignotis dubias radicibus herbas.
Quæ mollire queāt flāma: quæ frāger mor/
Quæq; p abrasas utero dimittere fauces: su
Plurimaq; humanis ante hac incognita mēsis
Diripiens miles saturum tamē obsidet hostē.
Ut primum libuit ruptis euadere claustris
Pompeio: cunctasq; sibi permittere terras
Nō obscura perit latebrosa tempora noctis.
Et raptum furto loceri cessantibus armis
Dedignatur iter: latis exire ruinis
Quærit: & impulso turres cōfringere uallo:
Perq; oēs gladios: & qua uia cæde panda est:
Opportuna tamen ualli pars uisa propinquā.
Quā minuci castella uocant: & cōfraga dēsis
Arboribus dumeta tegunt: huc puluere nullo
Proditus agmē agit: subitusq; ad moenia uēit.
Tot simul in campis latæ fulsere uolucres:
Tot cecinere tubæ: nequid uictoria ferro
Deberet: pauor attonitos confecerat hostes.
Quod solum ualuit uirtus: iacuere perempti
Debuerant quo stare loco: qui uulnera ferret
Iam deerant: nimbusq; ferens tot tela peribat
Tūc piceos uoluunt immisse lampadis ignes:

LIBER .VI.

Tum piceos: nec solum telis ferreisque hastis utebantur pompeiani sed etiam facibus: ut pugnacula incēderēt. Piceos: pice incensos. Roboris impacti: impulsi arietis: nā robur arietē appellauit: quo muri impellunt. Iam pom. iam aqla exierāt p munitionē & ferme libera loca tenebāt: cū sāua unus fuit: q uictoriā tot militū resisteret: nā repulso caesar circa uallū iter hac ductor Turmae: cui Sāua nomē fuit: multa & p̄clara faciōra edidit oculū sagitta saucius: hastā perfregit: deinde ueluti quippiam dicturus (ut refert Appianus) i mediū p̄siliit: silēribus cunctis: Pompeii ductorem singulari uirtute cognitum ad se uocat: deinde sic affatur: Silua tibi similē:

Tum quassae nutant turres: lapsumq; mināt
Roboris impacti crebros gemit agger ad ictus.
Iam pompeianae caelsi super ardua ualli
Exierant aquilae: iam mundi iura patebant.
Quē nō mille simul turmis: nec caesare toto
Aufferet fortuna locum uictoribus unus
Eripuit: uetuitque capisseque arma tenente
Ac nondum strato magnum uicisse negauit.
Sāua uiro nomen: castrorū in plābā merebat
Ante feras rhodani gentes: ubi sanguine multo
Promotus latiam longo gerit ordine uitem.
Pronus ad omne nefas: & qui nesciret i armis
Quam magnum uirtus crimen ciuilibus esset
Hic ubi quærentes locios iam Marte relicto
Tuta fugā cernit. quo uos pauor iquit abegit
Impius: & cunctis ignotus caesaris armis.
Ofamuli turpes: seruū pecus: absq; cruore
Terga datis mortis: cumulo uos deesse uirorū
Nō pudet: & bustis interq; cadauera quæri.
Non ira saltem iuuenes pietate remota
Stabitis: e cunctis per quos erūperet hostis
Nos sumus electi: nō paruo sanguine magni
Ista dies ierit: peterem felicior umbras
Caesaris i uultu: testem hunc fortuna negauit:
Pompeio laudante cadam: confringite tela
Pectoris incursum: iugulisq; retondite ferrum.

urbes Nobilis: & tentum dux memorāde uiris. Longo ordine: scilicet militum commitantium. Pronus ad omne nefas: sicuti fortis erat: ita omne nefas facere audebat. Nesciret in armis: nesciebat ille fortitudinē non esse in armis ciuilibus exercendam. Virtus: fortitudo. Hic ubi: nunc dicit quantum in castello defendendo ualuerit: q; cæteris fugientibus solus ipse perstitit: tum uerbis: tum re ipsa aliorum animo excitans. Tuta fugā: idest loca tuta ad fugiendum. Abegit: impulit uos scilicet ut fugere. Impius: ab impietate erga ducem uestrum proficiscitur: non quasi parentem uult coli a militibus suis ducem: sed nunc cum fugerent in me: mores illius factos dicit. Et cunctis ignotis: nullo unq; in bello quod cum Caesare gesseritis pauorem aliquē ante hac ostendistis. Armis: idest bellis. Ofamuli turpes: inuehitur in eos quasi ignauos & sine causa fugientes. Seruū pecus: idest q; seruilibus pecudibus comparari potestis. Datis terga: idest anteq; uulnus acceperitis in fugam conuersi estis. Cumulo uos: idest an potestis uos fugere turpiter: ut nolitis potius inter stragē caesorum iacere: q; turpi fuga uitam quærere. Virorum: scilicet caesorum quasi dicat satius est mori fortiter q; turpiter uiuere. Bustis: idest ad sepulchra: ut post q; pugna desierit uos qui inter cæteros fortiter occisi fueritis: etiam ad rogum a uestris sociis: quæramini. Non ira salutem: nonne inquit ira: uos saltem accendit si nō pietas. Et cunctis: ex oibus custodiētibus Cæ. castella. Electi: qd' uos cæteris inferiores uirtute putaret. Non pauor sanguine: si uos fugere uultis: retinere non potero: sed ego solus efficiam ne uictoria ista Pompeio icruēta cedat. Ierit: transierit. Peterem felicius. uellē ut me pugnantem uideret Caesar: & ante oculos eius præclara hæc facinora ederem: tum mihi feliciter mori uideret si pro ipso fortiter dimicans ante oculos eius oppeterem. Felicius: quam si abesse. Laudante: quia inuitus pompeius uirtutem meam probabit. Confringite: scilicet uos hostes. Pectoris incursum: idest resistite pectori meo. Iugulis: scilicet meis.

salua amicū: ac curatores mihi adhibe: quoniā uulnere affligor: accurrentibus ad illum duobus ex exercitu Pompeii unum aggressus occidit: alterius humerū ense deiecit: quæ cum egisset seipsum uallumq; reliquit ob id cæteri rubore conciti impetu feruntur: uallūq; isuper tutati sunt. Minutio q; custodia præfuerat cōpluta tollerāte: fuerūt quippe clypeo eius. xx. supra cētum ihæsisse sagittas: corpus sex uulneribus trāfixū patuisse: oculū uicissim excussū eē. hos Caesar multis honoribus insigniuit. In hoc nō conueniunt Plutarchus & Appianus: nam Plutarchus dicit centū ac .xx. telorum ictus in clypeo accepisse Sāuā dehinc suorum exceptū amplexibus tuto relatum eē: quæ uulnera Murtio attribuit Appianus. Iura: potestates imperium. Quē nonnullæ: unus eripuit locū Pōpeianis: quem Caesar cum toto exercitu eripere non potuerat. Toto cæ: idest tota ui Caesaris. Strato: occiso

Arma tenente: dum arma teneret negauit uictoriā Pōpeio. Merebat i. ple. anteq; Cæ. subigeret Germania: erat Gregarius miles: sed uirtute sua euaserat ad dignitatē Cēturiōis. In plābe castrorū militabat inter Gregarios milites. Ante feras gentes: idest gallos bellicosos. Promotus: ab ifimo loco militū ad cēturionē. Vitē: uitis ē insignē Cēturionis: non ut quidā indocti dicūt quod uitem in clypeo pictam gestaret: sed uitem gestabant: qua milites negligētes solebant pullare: ut ipsos p̄mptiores ad officia gerēda redderēt hoc Plinius ostendit Centurionum in manu uitis: cōtinuo prælio tardos homīnes ducebant ad agmina: quod M. Iurifconsultus ostendit digestorum libro q; dragesimo de re militari: dicit enim qui Centurioni se castigare uolēti resisterit: & ex industria fugerit: aut Cēturioni manū intulerit capite puniatur: & Iuuenalis apte ostēdit uitem fuisse Cēturionis. Nodofam post hæc frangebatur uertice uirē. i. impactā māu Cēturiōis itidē Martialis. Varre parethōias latia modo uite per

PHARSALIAE

Iam lōgiqua puluī puluis q̄ exercitatus ē in hoc tumultu puenit ad oculos cæsaris: simul ēt fragor auditus ē. Vicinus o focii: ne dubitetis si possumus hoc castellū tenere: quoad cæsar ueniet: monētibus nobis uictoriā cæsar cōsequet̄. Vendicet ar. s. defendendo munimenta. Mouit tantū uox: nō ita accendunt̄ tubarū clāgore ad pugna animi militū: sicut nūc oratiōe Sæuæ accēsi sunt. Priocantu .i. priobelli signo. Scituri iuuenes. i. ueniūt spectaturi uirtutē sæuæ: & cognituri an uirtus numero inferior & loco plus aliqd̄ p̄stare possit q̄ fortiter mori uidelicet: q̄ unus uiceret uniuersum Pom. exercitū. Loco: q̄a superiores erāt Pōpeiani: ipe uero inferior. Ille ruētī. s. aggeri cōsistebat q̄si tergo eū sustentatur. rus. Cōsistit: firmat. Primūq̄ cadauera: cadaueriz b̄is p telis utebat̄ i hostes: & sic eos obruebat. Plēis: subaudi de Corporibus. s. suoz. Totā ruē. s. muro rum erāt p telis Sæuæ. Robora: ligna munimenti. Moles: saxa. Hostiq̄ se ipe minat: nā s̄ape simulabat se uelle p̄cipitem dare: & interea illi pedē referebant. Sude: pro sudibus: sudes proprie dicūt palus acutus & præustus ut durior sit. Conto: hastili. Amputat: præcidit ense manus eoz q̄ ascendere uellent aggerē. Caput obterit: saxi. Fragili compage: idest fragili galea iūctura. Ut primū cumulo: similitudo: sic sæuā pugnabat cōtra hostes sicut Pardus: ubi uulnus ac cepit sæuior fieri solet. Cumulo crescente: cū iā tot cæsi eēnt ex hostibus: & ēt corpibus q̄ e turribus cōiecerat i hostes ut cumulū secisset æqualē munimētis tunc ille transiliuit agili saltu: non aliter quā pardus solet p media arma & uenatores transilire. Arma. s. hostiū. Raptim: raptim trahit. Tunc dēfos: & cū trāsi lūisset cū sūma omniū admiratiōe uallū & cadauera q̄si rē gessisset supra uires humanas admirati sūt oēs & quēcūq̄ toruo uultu cōspexisset: illi pauorē icutiebant. Cōpressus: coactatus undiq̄. Oī bello: omni exercitu rē p̄sona posuit. Inter cuneos: iter ordies & manipulos Pom. Vicit quē respicit: q̄a hostes oculos eius sustinere nō poterant. Ianq̄ hebes: iā ensis Sæuæ cruētatus lubricus factus erat: ita ut hostē uulnera nō posset: & obtusus erat crebro ictu: adō ut hostē nō uulneraret: sed nimia ui cōfringeret. Hebes: obrutus & crebro ictu. Crasso san. q̄a lubricus erat. Ensis opus: q̄a opus ēsis ē ut icidat: nūc aut̄ mēbra frāgebant. Illū tota p̄mit moles. i. i eū totus exercitus cōuersus erat. Incerta māus. i. oēs milites eū uulnerarūt: ita tamē ut uulnus ad uitalia nō pueniret. Parq̄ no. fortūa: par semp de duobus d̄i sicuti hoc loco p uno uniuersum exercitū Pōpeianū ponit: p altero solū sæuā Concurrere: manū conferere. Umbo: clypeus: umbo aut̄ pprie ē media pars clypei eminētior. Et galea fragmēta: q̄a iā tot ictibus p̄cussa erat galea: ut fracta i iplis temporibus imprimeretur. Perurunt: exulcerāt. Nec q̄q̄: densaē igt̄ hastæ corpori sæuæ ifixa ipsum & uitalia p̄cipue tanq̄ sylua protegebant. Nudis: iam detectis uitalibus. Quid nūc uesani: nūc apostrophat Luca. ad Pō. reprehēdens q̄ putāt posse iter fici telis lacertorū uiribus imissis sed hoc frustra tētāt nā ad opprimēdū tātū uirrobū necesse ē ut tormēta i illū mittat̄. Leuibusc̄q̄ sa. hæc tela nūq̄ ad uitalia penetra bāt. Aut tortilibus. i. q̄ torqueat̄. Falarica: maioris teli gēus: q̄d neruis ac funibus torq̄t: cuius formā Liui. ostendit: erat igt̄ telū missile hastile ab ligneo & cætero tereti: p̄terq̄ ad extremū ūde ferrū extabat: id sicut i pilo q̄dratū stuppa circūlibabāt: liebatq̄ pice: ferrū aut̄ tres in logū hēbat ped̄s. ut cū armis trāssiger̄ corpus posset. sed id maxie ēt si hæssisset i scuto nec penetrasset i corpus pauorē faciebat: q̄ cū mediū accēsu mitte res: cōceptūq̄ ipso motu multo maiorē ignē ferret arma omitti coge bat: nudūq̄ militē ad ifeq̄ntes ictus p̄bebat: nō falaricæ sunt appellatæ: q̄a falis. i. turribus ligneis mitterent̄: ut consulit ante falas idest turrez ligneas.

Iam longinqua petit puluis: sonitusq̄ ruinæ. Securasq̄ fragor concussit cæsaris aures. Vicinus o focii: ueniet qui uendicet arces. Dum morimur: mouit tantū uox illa furorē. Quātum nō primo succendūt classica cātu. Mirantesq̄ uirū atque auidi spectare sequūt̄: Scituri iuuenes numero deprænsa locoque: An plusquam mortem uirtus daret: ille ruenti Aggere consistit: primūque cadauera plenīs Turribus euoluit: subeuntesque obruit hostes Corporibus: totaq̄ uiro dant tela ruinæ. Roboraq̄ & moles hosti seque ipse minatur. Nunc sude: nūc duro contraria pectore cōto Detrudit muris: & ualli summa tenentes Amputat ense manus: caput obterit: ossaq̄ sa. Ac male defensum fragili cōpage cerebrū. xoz Dissipat: alterius flamma crinesque genasque Succendit: stridunt oculis ardentibus ignes. Ut primum cumulo crescente cadauera mugz Admouere solo: non segnior extulit illum Saltus: & in medias iecit sup arma cateruas. Quā p̄ summa rapit celerē uenabula pardū Tunc densos inter cuneos cōpressus: & omni Vallatus bello uincit quem respicit hostem: Ianq̄ hebes & crasso non asp sanguine mucro Percussus sæuæ frangit: non uulnerat hostē: Perdidit ensis opus: fragit sine uulnē mēbra Illum tota premit moles: illum omnia tela. Nula fuit non certa manus: non lancea felix Parq̄ nouum fortuna uidet: concurrere bellū Atq̄ uirum: fortis crebris sonat ictibus umbo Et galea fragmenta cauæ compressa perurūt Tempora: nec quicq̄ nudis uitalibus obstat. Iam præter stantes in summis ossibus hastas: Quid nunc uesani iaculis leuibusc̄q̄ sagittis Perditis hæsueros nunquā uitalibus ictus? Hunc aut̄ tortilibus uibrata phalarica neruis

Mura
idest iac
ad id q̄
pere. la
pore tel
qd̄ arm

Obrua
Nunc a
Promo
Pompe
Ac uer
Aut cu
Solus o
lā grad
Par pe
Sic lib
Omni
Frang
Viscer
Confi
Tot i
Dicta
Tend
In cap
Ille mo
Affixa
Intrep
Panno
Cum
Se rot
Imper
Perdi
Infor
Vict
Gauo

regio
Liby
is mo
uere su
siue he
ues & s
uent. i
stulere
re Pōp
puoi
rior fa
erit ad
me aff
dixisse

Muralia. i. pōdera ista r muri: i illū reuoluta opprimēt eū. Aries fer. pro aries ferratus. Balista: αβλῆλα idest iacio istrumēta sūt: qbus maiora saxa mittūt: ut igt Mar. Stat nō. s. postq pōpeiāos icrepauit: nūc redit ad id q. instituerat. Sæua nō unus miles erat: sed qsi murus q Pōpeiānis obiectus esset. Pom. tē. ne possit erū/ pere. Iā pe. iā ita spnebat uitā suā & hostiū tela pūisfaciebat: ut clypeū cū cæteris armis abiecerit: & solo cor/ pore telis hostiū resisteret: iōq abiecit clypeū: ne leua ociosa eēt. Armis. i. scuto: nā arma de scutis dicunt eo qd armos tegāt. Vacasse: ociosā fuisse sinistrā lorīs clypei ipeditā: ne cū hostibus pugnaret. Culpa sua. i. si se

Obruat: aut uasti muralia pondera saxi.
Nunc aries ferro: balistaq; limine portæ
Promoueat: stat nō fragilis pro cæsare murus.
Pompeiumq; tenet: iā pectora nō tegit armis.
Ac ueritus credi clypeo leuaq; uacasse
Aut culpa uixisse sua: tot uulnera belli
Solut obit: densamq; ferens in pectore syluā
Iā gradibus fessis in quem cadat eligit hostē.
Par pelagi monstribus: libycæ sic bellua terræ
Sic libycus densis elephas oppressus ab armis
Omne percussum squalenti missile tergo
Frangit: & harētes mota cute discutit hastas.
Viscera tuta latent penitus: citraq; cruorem
Confixæ stant tela feræ: tot facta sagittis:
Tot iaculis unam nō explent uulnera mortē.
Dictæa procul ecce manu cortynis arundo
Tenditur in sæuam: quæ uoto certior omni
In caput atq; oculi leuū defendit in orbem.
Ille moras ferri neruorum & uincula rumpit
Affixam uellens oculo pendente sagittam
Intrepdus: telumq; suo cum lumine calcat.
Pannonis haud aliter post ictum sæuior urſa
Cum iaculum parua libys amentauit harena
Se rotat in uulnus: telumq; irata receptum
Impetit: & secum fugientem circuit hastam
Perdiderat uultum rabies: stetit imbre cruēto
Informis facies: lætus fragor æthera pulsāt
Victorum: maior a uiris e sanguine paruo
Gaudia nō faceret conspectū i cæsare uulnus:

regio procedit i noticiū usq; aggr: deinde Mœsiæ coniūgit: i ea sæui urſi nascunt: sed ponit speciē pro genere.
Libys. i. uirgo libyca uenatrix: sic Vir. dicit cōsuetudinē eē libycæ uirginū agitāre feras: ut Virginibus tyri/ is mos est gestare pharetrā: uel libys. i. uenator libycus: ē. nā hic libys generis mascu. Martia. Et lybis i lōgo pul/ uere sudet eques. Amētauit: iaculata ē: & cōrōsit. Habēat: sed pprie amētū dī loq: quo dīgiti iaculātis imif/ si uehemētiore ictū iferūt: unde uerbū ē amētare. Impetit: iua dit. i. dētibus. Secū fugi. qā dū se mouet: mo/ uet & sagitta. Perdiderat uul. ra. postq cū oculo sagittā euulſit adeo efferatus erat sæua: ut iā uultū oio muta/ uerit. Perdiderat: iſſāmauerat. Imbre cru. qā euulſo oculo sāguis i faciē effusus ē. Lætus fra. clamore igt su/ stulere Pōpeiāni exiſtimātes nūc demū sæuā lætifex uulnus accepisse. Maiora uiris: nō maius gaudiū habue/ re Pōpeiāi: cū uiderūt sāguinē ex oculo uulnerati sæuæ exire q si sāguinē uidissent ex corpore Cæ. Sāguine/ puo. i. unius militis. Ille tegēs al. cū propemodū deficere uideref sæua simulauit lassitudinē: & qsi uultu mi/ tior factus: ita allocutus ē hostes: Parcite mihi: iā uobis cedēti nō opus ē tela i corpus meū contorqre: nā satis/ erit ad mortē si fixa corpori tela euulſeritis: cū his. n. ois sāguis exhibit: & uita mea discedet: sed ante obscuro ut/ me afferatis i exercitū uestre: ut exēplū oibus potius sim Pōpeiāæ ptis cōprobata q honestæ mortis: hæc cū/ dixisset qdā Aulus demēs credidit ita eē & accessit ad sæuā: & mediū cōplexus armis oibus credebat se posse il/

clypeo ptegeret. Obit. i. adit: ut māus obit magistra/ tus. i. adit: nā ob p ad pōit. Densāq; se. p. similitudi/ nē ostēdit qlis fuerit sæua qle dicunt cæte uideri cu/ ius tego ināscit sylua. Cæte at ē genus maioris piscis/ adeo imēsi: q dicūt eminere tergo supra maris undā & nōnūq tergo eius syluas ināsci: quæ cū mouet: & sylua mouet: uidet. Nearchus auctore Strabo. li. xv. magnitudinē Cætoz uicēnū & ternū passuum eē re/ fert: ita cū moueret sæua qsi secū syluā i corpore ge/ stare uidebat. Gradibus. fess. qā exhausto sāguie non/ poterat diutius pſistere. Libycæ sic be. alia similitu/ do quēadmodū igt i libycis agris uēatores psequūt/ elephātes: & tela qdē i terga mittūt q licet corpori fi/ gāt: tamē ad uitalia nō ueniūt: eodē mō i pugnādo se/ hēbat sæua. Elephātes Italia anno urbis cōditæ: qdri/ gēte simo secūdo i Lucāis primū bello Epirotico ui/ dit: & boues lucas idē dixit: ut igt Soli. Missile: hāsti/ le. Repussū: retrō icussū. Squalēti: duro & aspo ter/ go. Mota. c. qā cū se excusserit eiecit tela leuiter fixa.

Viscera: uitalia mēbra. Citraq; cruo. i. nōdū pueni/ etia ad cruorē. Stāt: erecta sūt. Nō explēt. i. multa/ uulnera nō sufficiūt ad unius mortē. Dictæa p. & cū ita staret immobilis ecce sagittator qdā speculatus lō/ cus armis nudū sagitta direxit: & oculū cuspide traie/ cit. Cortynis ha. sagitta cortinēsis: a cortyna ciuitate/ Crētæ de q Vir. Perducāt aliquæ stabula ad cortyna/ uaccæ. Dictæa. i. crētēsi: nā Dicte mōs ē crētēsis: ut/ ifert Str. cōstat at crētēses sagittādi fuisse pitissimos/ nā ut igt Soli. Crēta priā remis ac sagittis potuit: prie/ litteris iura iūxit pyrrhico reptoie: equestres turmas/ priā docuit lasciuas uertigies iplicare: ex q disciplina/ bellicæ rei usus datus: iō p excellentiā dixit cortynis.

Certior oio uo. qā plus effecit q spabat sagittator. Il/ le: ubi sensit se uulneratū extraxit sagittā cū oculo & terræ ipactā pedibus calcauit. Moras &: pro. i. fit. n. ephexegesis. Vicula ner. q cuspide sagittæ retiebāt: sed neruos oculi radices appellat: qā neruis qbus dā/ qsi radicibus stabiliti sunt: iō dicit fuisse moras telo/ rū. Pannonis haud ali. nō aliter telū euulſit cū ocu/ lo q urſa Libyca q ubi sagittā i corpore accepit tentat/ ipsā dētibus euellere. Pānonis: Pānonia (ut igt Soli.)

IV. PHARSALIAE

lum in castra Pō, subleuare: sed nō puidit Mucronē: quē ille testū habebat: quoad iugulū eius transfixit: & ipso occiso: sic eat inq̄ q̄cūq̄ sēuā uictum putabit. Alta. i. profunda: Vir. Premit altū corde dolorē. Virtute re mo. i. uirilitate: q̄a nō iā sicuti uir fortis & robustus: sed mitior factus erat. Parcite. i. tela. i. meū corpus coiiz cete. Hinc: a corpore meo. Iā uulne. q̄d. satis uulnēz ē. Non eget iḡe. i. telis: sed euulsis. Et i. ma. ui. nā exē plo meo alii moueri poterūt: ut pōpei ptes Cāsari antepōnant. Quā mortis ho. q̄a malo ptes seq̄ Pōpeti q̄ honeste mori. i. fortiter. Infelix: uno uerbo exitū rei futurā declarat. Fulmineū: coruscātē. Membra q̄: q̄a mediū cōplexus credebatur se sublatūz hominē. Inca luit uir. occiso aulo rediere i corpore uires: uisusq̄ ē recepisse quodāmō robur q̄d amisserat. Incaluit. i. dūrior redita ē. Vna cāde: p̄ unius cāda. Soluat ait pōnas: iā nō demissa uoce loq̄bat: sed toruis ocu lis & acriori uoce. Pacē gladio: aliter iḡt pacē pōpe. hīc nō poterit a militibus Cāsari. nisi ille depositis ar mis Cāsare adorauerit. Isto. i. meo. Simile ue. i. cre ditis eē sēuā: ut sic ignauus sit: & mortē timeat: sicuti uos o pōpeiā: q̄d. nō. Pōpei uo. mi. ego iḡt plus amo fortiter mori: q̄ uos defendere Pōpe. cām q̄ se natus. Simul hāc ē. prospexit & uidit puluere qui erectus erat: nā Cā. audito strepitu & fragorē belli ad subsidū pperabat castello laboranti pstandū. De decus hic bel. hic puluis fecit: ne tātū dedecus admit terēt Pōpeiā ut unī sēuā totus exercitus cecisse ui deret. Subducto q̄ mar. discēdentibus Pōpeiāis sta ti cecidit p̄ lassitudine sēuā. Dabat uir. i. fortis erat: dū pugnaret: q̄a nō sentiebat sanguinē effūdi. Defe ctū: uiribus corporis uacūū. Ac uē. i. clu. ipsū hūme ris gestabāt nō aliter quā simulachz aliq̄d deorum. Viuā spē. q̄a adhuc uiuebat sēuā. Exornātq̄ deos: scilicet his telis e corpore sēuā euulsis. Nudū mar tē: simulachz martis: q̄d sine armis relictū fuerat ar mis sēuā iſtruxerunt: quasi ea tū demū digna eēt: q̄bus mars armaret. Felix hoc noīe fa. o. quāta felici tas & gloria fuisset tua o sēuā: si hāc tua uirtus pro libertate po. ro. pugnasset: aut hostes populi ro. uicis ses: nō ciues p̄ tuēda seruitute sq̄disses. Dūrus iber: idest po. hispaniā: q̄: ut iſert Sueto. & Strā angustus oppressit. Exiguus: q̄ utere breuibus armis. Teuto nus: popu. germāiā: quē Cā. uicerat. Nō tu bel. sed q̄a cā tua minus honesta erat: iō nō potes gloriā cōse qui q̄ tribuissent ro. siue de germāis: siue de gallis ho stibus triūphū cōsequi uoluisses. Ululare triūphis: mos erat ouātē dūcē q̄ equo uehebat ad capitolium sequentes milites ut clamarent iō iō unde ouationē ab ea uoce dictā uolunt: sed tamē ouatio & triūphus differūt: nā ouatio ei dabat q̄ hostes icruenta & facili uictoria i fogā uertisset. Triūphus uero his qui ho stes cecidissent. Infelix quāta. d. q̄ hāc p̄mia uictor iā cōsequūt̄ pro libertate pugnāt. Tu uero cōtra li bertatē pugnasti ut patriā i seruitutē redigeres. Nec magis hāc ma. Pōpe. sicuti antedictū unius sēuā de certatione locū obtinere nō potuit sed nihilominus retauit aliā pte: si quo mō posset erūpe: neq̄. n. q̄ sibi hac pte exire nō liceret: iō a proposito suo deterritus ē: dicit at p̄ similitudinē multo ēt auidiorē erūpendi factū pōpe. q̄ antea sicut fluctus maris: cū semel iua ferit i copulū assiduo ipulsi: tādē illud euertit. Parte ra. ubi cōstiterat sēuā. Dilato marte: i. remissa pu gna. Frāgētē sco. ut Vir. Inq̄ sinus scidit sese unda re ductos. Latus adest. i. corrodit latus oppositū flucti bus. Et fit a uerbo adeo ades adest. Serā ru. euerso tā dē scopulo a fluctibz. Hic ui. p. capto erūpēdio silio

Ille tegens alta suppressum mente furorem
Mitis: & a uultu penitus uirtute remota:
Parcite ait ciues: procul hinc auertite ferrū:
Collatura meā nil sunt iam uulnera morti.
Non eget ingestis: sed uulsis pectore telis.
Tollite: & in magni uiuentem ponite castris.
Hoc uestro praeſtare duci: sit sēuā relictū
Cāsaris exemplum potius q̄ mortis honestā:
Credidit infelix simulatis uocibus aulus:
Nec uidit tecto gladium mucrone tenentem
Membra q̄ captiui pariter laturus: & arma
Fulmineum mediis excepit faucibus ensem.
Incaluit uirtus: atque una cāde reſectus
Soluat ait pōnas sēuā quicunq̄ subactū
Sperauit: pacem gladio si quārit ab isto
Magnus adorato summittat cāsare signa:
An similem uestri: segnemq̄ ad fata putatis?
Pompeii uobis minor est: causaq̄ senatus
Quā mihi mortis amor: simul hāc effat: &
Cāsareas puluis testat̄ adesse cohortes. alius
Dedecus hic belli magno: crimenq̄ remisit
Ne solum totā fugerent te sēuā cateruā:
Subducto qui marte ruis: nam sanguine fuso
Vires pugna dabat: labentem turba suorum
Excipit: atq̄ humeris defectū i pōne gaudet.
Ac uelut inclusum perſoſso i pectore numen
Et uiuam magnā speciem uirtutis adorant
Tela q̄ confixis certant euellere membris:
Exornantq̄ deos: ac nūdum pectore martē
Armis sēuā tuis: felix hoc nomine famā
Si tibi durus iber: aut si tibi terga dedisset
Cantaber exiguis: aut longis theutonius a rmis
Non tu belorum spoliis ornare tonantis
Templa potens: non tu latus ululare triūphis.
Infelix quanta dominum uirtute paraſti.
Nec magis ac magnus caſtroz parte repulſus
Inter clauſtra piger dilato marte quieuit:
Quam mare laſſatur cum ſe tolerantibz euris
Frangētē fluctus ſcopulum ferit: aut latus alū
Montis adest: ſeramq̄ ſibi parat unda ruinā.

Pōpeius tegmēta galeis milites parare iubet ex uiminibus deide leuis armaturā milites in scaffas iposuit his ita pactis sexaginta cohortes ex maximis castris p̄sidiis q̄ educit: p̄ eā munimētōz p̄tē: q̄ ad mare p̄tinebat: & his p̄cipit q̄ fieri uelit eodēq; naues honustas agere & leuis armaturā militibus ire iubet: & q̄s ad Durrahachum naues p̄paratas hēbat. Castella profūdo p̄. i. castellū remotissimū: & q̄ lōgissime aberat a castris Cæsaris ipetū fecit Pō. existimās qd̄ lōgius aberat Cæ. hac p̄te facilius erūpe posse: & q̄ p̄tinebat ad mare p̄s illa maris quā iuaderet oportuna uisa ē: q̄a i potestate pōpeii ois regio erat. Vicina castel. i. munitiōis p̄tē: q̄ ad mare p̄tinebat. Gemini mar. terrestres & maritimi: nā sexaginta cohortes misit a maximis castris & p̄sidiis. In cursu. i. cū ipetu. Arma q̄ la. sp. postq̄ semel castella cepit: arma sp̄git: q̄a iuuabat eū libero cāpo posse uagari. Effuso cā. pro ipse effusus p̄ cāpū. Iuuat. i. Pō. Nā sic fieri solet: ut q̄ diu i angustis obsessi fuerit: postq̄ semel data licentia fuerit maxia lātitiā euagāt. Sic ple. pa. o. p̄ similitudinē ostēdit quō lōge lateq; uagaret Pō. exercitus: postq̄ data ē p̄as erūpēdi quēadmodū padus cū iflatus fuerit: si p̄tē aliquā aggeris euerit deide effuso amne discurret: ut ui nulla retineri possit. Sup̄ agere: cū semel aggerē sup̄auerit. Cōcutit: cōmouet & dissipat totos agros sic Vir. Sternit Satalata bouūq; labores. Si qua tel. q̄a puo ēt ore simul facto uis nulla cōtiere pōt undationē fluminis. Succubuit. i. euerfa ē. Gurgite. i. fluctu & udatiōe. Ignos cā. i. p̄ quos antea fluere nūq̄ consueuerat. Illos ter. fu. i. iuriscōsulti de alluuiōe allegāt hęc carmīa: qd̄ unda si ab una ripa ad alterā aggr̄ d̄tulerit illius ager ē ad quē unda detulerit. Vix p̄. Cæ. q̄a: ut diximus castellū hoc longissime a maximis castris Cæs. aberat post lōgū tēpus tadē tumultu & clamore militū exercitus Cæ. ad suos ut p̄pere subsidīū daret. uenit. Specula: ex edito loco: sic. n. cōuenerat. si forte hostes iuaerent: ex specula ignē accēderet: ut signo dato posset: cū p̄sidiō subuenire laborātibus. Inuēit ipul. sed iā euerterat castellū illud Pō. & late agros tenebat: no uā ēt castra posuerat & sūmagete cāpos Pō. tenebat exercitus. Impulsos: euerfos. Presso: cōpresso: q̄a iā puluis i unū cōpactus erat: significat. n. multo ante euerfos fuisse muros. Frigida: i. cinerē soluta. Accēdit pax ipsa: idignatus ē Cæ. q̄ iā hostibus tuto capefomnū liceret. Ire i. cl. i. ruer i. apta discrimīa. Torquato ruit: legato Pōpeii q̄ i frōtē castrorū cōstitērat cū legiōe una. Quicā. arma. i. q̄ segnior nō fuit ad

Hinc uicina petens placido castella profundo
In cursu gemini martis rapit: armaque late
Spargit: & effuso laxa tentoria campo.
Mutandaq; iuuat permissa licentia terrā:
Sic pleno padus ore tumens sup̄ aggere tutas
Excurrit ripas: & totos concutit agros.
Succubuit siqua tellus: cumulumq; furentem
Vndarum non passa ruit: tunc flumine toto
Transit: & ignotos aperit sibi gurgite cāpos.
Illos terra fugit dominos: his rura colonis
Accedunt donante pado: uix praelia cæsar
Senferat elatus specula quæ prodidit ignis.
Inuenit impulsos presso iam puluere muros.
Frigidaq; ut ueteris deprædit signa ruinæ.
Accendit pax ipsa loci: mouitq; furorem
Pompeiana quies: & uictō cæsare somnus
Ire uel in clades properat: dum gaudia turbet.
Torquato ruit inde minax: qui cæsaris arma
Sangius haud uidit q̄ malo nauta tremante
Omnia circeæ subducit uela procellæ.
Agmina q; interius muro breuiore recepit:
Densius ut parua disponderet arma corona:
Transierat primi cæsar munimina ualli:
Cum super e totis emisit collibus agmen:
Effuditq; acies ob septū magnus in hostem:

prouidēdū Cæ. impetū: q̄ solet eē nauta: cū tyrrhenū mare uetorū tēpestatibus tollit. Subduxit: cōtraxit oīa uela: q̄a cū nimius inuasit: nullū ē maius remediū. Circe pro. tyrrhenæ tēpestati. Circes oppidū in cāpā fuit (ut inq̄t Soli.) Caius Celiū Acetæ tres filias dicit: Angiciā: Medeā: Circen: Angiciā uicina fuscino occupa uisse: ibiq; salubri scia aduersus morbos resistētē deā habitā: Medeā a lasone Buthroti sepulta: filiūq; maris Impasse. Circē Circeos ifedisse mōtes carminū maleficiis uarias imaginū facies mētētē hāc ēt ueneficā finxere poetæ: q̄ illos q̄ appellerēt ad littus suum in uaria feraz genera uenenis cōuerteret. Agmina q; inte. & relictis maioribus castris se recepit in interiora: nā gemino uallo castra circundederat relicto ergo exteriori uallo se recepit ad interiora ob hanc cām q̄ facilius breuiora castra defendere poterāt q̄ latiora. Arma: armatos milites. Densius. i. ualidius. Corona. i. ambitu castrorū: q̄a in coronæ modū cōstitērat ppulsātes hostē ex oī parte. Transierāt primi: uallū relictū a Pompeianis impetu suo Cæ. cum exercitu transiuit. Cum super e totis: sed pompeius qui inde haud procul castra noua posuerat legiones a mediis castris subduxit: & repente suis subsidio abfuit. Milites uero Cæs. q̄ iam erumperant prioris ualli munimenta cum fugerē uelent & timērent: istāte exercitū pompeia. i. hostes dū fugerēt ruebāt: siue exterius fugere uelēt: circūdati erāt a Pō. si uero iterius i torq̄tū icidebāt: unde i medio p̄s militū capta ē. Sue. dicit non istāte pompeio cæsarem negasse eū uincere seire sed alii dicunt hoc eē factū pietate pōpeii: q̄ suis ciuibz p̄cere uolebat in qua sentētia ēt Luc. ca. uidet eē. Nō sic ætnæis: dicit nō minore impetu inuasisse Pō. Cæ. q̄ maiori uallo inclusus erat: q̄ solet inuadere uicinos flāma ex mōte ætna emisa: nec mīoe terrore percussos esse Cæ. milites q̄ illi terrenē emissis flāmarum apicibus ex ætna: q̄ sæpe regionē illā uniuersam deuastare uidetur: nā catinēsiū coles alto exūdāt cinere ætnæ: q̄ aliq̄do illos magno afficiēs mōrore: posterioribus annis magnū terris attulit beneficium: qppe tā læta reddidit illis uicta & sigulari bōitate fructuosa: ut si q̄ nulla uini nobilitate eis opabilis existat: ita f̄fert Str.

PHARSALIAE

Habitans. s. populus siculus. In uallibus aetneis. i. sub radicibus montis aetnae. Enceladus unus ex giganti-
bus q. ausi sunt bellum inferre Ioui: quem uictu sub monte aetna posuisse fert Iuppiter: cu nimio pondere ps-
sus defessum latus mutare uoluerit mos totus tremuit. & statim flammaz. igentes globos uomit: ita ut regione il-
la plarumq. depopulet. Glomerato pul. i. imine Pöpe. cu exercitu magno & imensa legione. Caci ti. ga ca-
cos cösilii hōies facit. Hostibus occur. si exterius Pöpe. si iterius torqto. Fata ruit: dū timet fata in fata ruit.
Vsq. uel i pa. et usq. ad pacē. quia uicto Cæ. deinde pax fuisset. Ipse furē. hae sūt uerba Pö. q. dixit. Parcite ci-
uibz uestris. Felix ac libera le. deplorat hic Luca.
euer. s. libertatē Romanā: dicēs pietatē Pöpe. illi no-
cuisse. Libera fores si sylla: si hac uictoria occasione
talis imperator cōsecutus ē: q. is erat Sylla: actūerat
de Cæ. & libertas cōseruata fuisset. Dolet heu sē. Sēp
inqt quotiēs meminerit roma dolebit q. Cæ. cu pio
genero pugnauerit: nā hac cā fuit: cur scelera sua ce-
sar iplere posset. Scelegz tuo. q. cu pio genero pugna-
sti iō scelera tua iplera sūt. Proh tri. fa. i. deploratiōe
cōsistit ostēdēs multa deinde mala innumerasq. cla-
des psecutas fuisse: q. hoc loco Pö. uincere noluerit.
Tristia: infelicia infauista. Libye cla. ubi reliquae ex-
ercitus uictae sunt cu Cato. Hispania mū. ubi uictus
ē. Cn. & Sextus Pö. sed. Cn. pom. occisus ē Sextus aut
profugit in Sicilia. Et infado polutus san. nec ē pö.
fuisse in nilo flumie trūcatu: cuius cadauer pietū
est in undas fluminis. Infando san. nō pöpei sed sa-
guine infandi ptolemæi patricidæ regis. Phario re.
idest ptolemæo rge ægypti: nā pharos insula est ægy-
pti. Nec iuba mar. rex iuba q. ptes senatus populiq.
Roma. sequebatur uictus est a Cæsare in Africa: Nā
iuba & pretreus (ut refert Appianus) perceptis his q.
gesta fuerāt a Cæsare: cu nec fugam aut salutem ulte-
rius sperare possent. Inedia uulneribusq. se ad inuicē
tandē cōfecere. Nudus: infepultus. Mar. ha. marma-
ria ē pars Libya. Placasset um. pce. nā mors huius
Scipionis qui ab illo superiore descenderat uisa est q. si
placare umbras pœnogz: qui cæsi fuerāt a maioribus
suis: publius. n. Scipio qui bello in Libya gesto cōtra
Cæ. constitutus impator fuit: Appiano auctore hye-
mē in mari agens hostilibus nauibus a casu obuius
peregre se gessit: donec superata eius classe seipsū
interemit: & cu hostes propius supuenissent. interro-
garentq. ubi esset imperator: ipse respondit: impera-
tor bene se habet. Caruisset uita: ætas nostra nō ca-
ruisset Cato. q. postq. uidit profligatas esse pö. ptes su-
pesse reip. noluit: sed ipse sibi mortē in Vtica cōsciuit
unde uiticēsis ē appellatus: nā Cæ. ac Scipio: ut refert
Plu. post pharsalicā pugna in libyā profugerūt: & in-
gētibus ibi copiis coactis ex iuba: q. opem atq. auxilia
ministrabat contra eos Cæsar expeditionē egit Sciz-
pionis exercitu superatato: Catonē ut Niuentem reciperet summo studio contendit Vticam: quam quidem
urbem cum ille præsidio teneret: minime prælio interfuerat: postq. Cæsar Catonem sibi mortem conscuisset
cognouit acriter indoluit: tūq. inquit Cato: tibi pro morte inuideo: nam & tu mihi pro salute inuidisti. Vl-
timus esse deis potuit: si pompeius uincere uoluisset. Exire potuit mediis pharsalia: ne in pharsalia bellum
ciuile committeretur: quod postea factum est nam ita fata uolebant ut ibi sanguis Romanus effunderetur
quod euitari tunc potuit: si Cæsarem pompeius uicisset. Deserit aduerso possessam: post complorationem
libertatis Romæ prosequitur narrare quidnam instituerit Cæsar: ubi enim uidit omnia sibi aduersa: ex his
locis statuit discedere: & in thessaliam recepit exercitum. Sedem: Epitum. Tētauerē sui: hic dicit cōsiliū
habitu fuisse in exercitu Pöpei: quidnam potissimum agendum esset: nonnulli fuerūt qui censerent Romā
redeundum ē: sed huic sententiæ aduersus fuit Pöpeius neq. nanduci poterat: ut uellet bello infestari italiā
hanc quoq. rationem fuisse dicebat ab initio belli urbē defereret: ne Cæsar illud exercitū ducens moenia ur-
bis bello inaderet: ergo quod ab initio fecerat: in eo se perstituz. asseuerat. Comites: senatores: qui cum pö.
erant. Diuertere: idest a proposito suo remouere. Nunquam me Cæ. non imitabor inquit pompeius Cæ-
sarem qui contra leges Romanas rubiconem trāsiuit armatus. Dimisso mi. idest exercitu: sicut leges uolūt.

Non sic aetneis habitans in uallibus horet
Enceladum spirante noto: cum tota cauernas
Egerit & torrens in campos defluit aetna
Cæsaris ut miles glomerato puluere uictus
Ante aciem cæci trepidus sub nube timoris
Hostibus occurrit fugiens: inq. ipsa pauendo
Fata ruit: totus mitti ciuilibus armis:
Vsq. uel in pacem potuit cruor: ipse furens
Dux tenuit gladios: felix ac libera legum
Roma fores: iurisq. tui: uicisset in illo
Si tibi sylla loco: dolet heu: sempq. dolebit:
Quod scelerū cæsar pdest tibi summa tuoz.
Cum genero pugnasle pio: proh tristia fata
Non utice libye clades: hispania mundæ
Flesset: & infando pollutus sanguine nilus
Nobilius phario gestasset rege cadauer:
Nec iuba marmaricas nudus pressisset harnas
Pœnorumq. umbras placasset sanguine fuso
Scipio: nec sancto caruisset uita catone
Ultimus esse deis potuit tibi roma malorum:
Exire e mediis potuit pharsalia fatis.
Deserit aduerso possessam numine sedem
Cæsar: & emathias lacero petit agmine terras.
Arma secuturum loceri quacunque fugasset
Tentauere suo comites deuertere magnum
Hortatu: patrias sedes atque hoste carentem
Ausoniam peteret: nunquā me cæsaris inquit
Exemplo reddam patriæ: nunquāq. uidebit
Me nisi demisso redeuntem milite roma.

Hesperiam potui: si pati possem ut bello infestaretur italia: & roma periculum belli subiret: poteram ab initio belli Romae cum senatus maneret in medio foro bellum perficere: sed quoniam longe mihi alia mens est ab hoc proposito non deterrebam: prius quam bellum perfecero. Motu surgente: id est incipiente tumultu belli. Medio foro: ut fecerat Sylla Marius Cinna & ceteri qui urbem inuasere. Dum bella: sed haec mihi mens est ut in extremas orbis terrarum partes potius exercitum ducere uelim: quam bellum in italia fiat. Relegem: id est repellam: unde religati dicuntur qui sunt a patria pulsi.

Hesperiam potui motu surgente tenere.
Si uelem patriis aciem committere templis.
Ac medio pugnare foro: dum bella relegem
Extremum scythici transcendam frigoris orbem:
Ardentesque plagas: uictor tibi roma quietem
Eripiam: qui ne premerent te praelia fugi:
Ah potius ne quid bello patiaris in isto
Te caesar putet esse suam: sic fatus in ortus
Phoebeos conuertit iter: terraeque securus
Deuia qua uastos aperit candauia saltus
Contigit emathiam: bello quam fata parabant.
Thessalia qua parte diem brumalibus horis
Attollit titan rupes ossa coercent:
Cum per summa poli phoebum trahit altior aetas
Pelion opponit radiis nascentibus umbras:
At medios ignes caeli: rapidique leonis
Solstitiale caput nemorosus sumouet othrys:
Excipit aduersos zephyros: & iapiga pidus:
Et maturato praecedat uespere lucem.
Nec metuens imi boream habitator olympi:
Lucentem totis ignorat noctibus arcton.
Hos inter montes media qui ualle premuntur
Perpetuis quondam latuere paludibus agri:
Flumina dum campi retinent: nec per uia tempe
Dant aditus pelago: stagnumque iplentibus unum
Crescere cursus erat: postquam discessit olympo

uersus: quia ab occidente perflat: ideo oppositus est pindo: & ut inquit Gelius aduersus Eurum spirare uidetur. Et matura: quia montes oppositi sunt ideo ibi citius sol occidit. Nam montes obstant ne possit splendor suo illustrare thessaliam. Praecedat: occupat. Maturato uespere: scilicet citius occidente sole. Nec metuens: nunc a septentrione ostendit claudis: ut etiam aerem accipere nequeat: in Thessalia qui habitat nunquam uidet maiorem uersam quam circa polum uertitur. Imi olympi: id est in radice eius montis thessaliae. Nec metuens: scilicet boream: unum sequitur ex reliquo: si nunquam uidet septentrionem: ergo non timet boream. Arcton: uersam maiorem: quam circa polum uergit. Ignorat noctibus: quia nunquam apparet. Hos inter montes: Thessalia inter medios montes inclusa sterilis fuit: nec quicquam erat propter lacum: flumina montibus circumdata tenebantur: ut cursum nullum haberet: sed tantum in unum confluentia crescebant: postquam uero Hercules euerso monte lacum aperuit relictus locus medio fertilis & amoenitate plenus: unde etiam tempore graeco uocabulo appellatus est. Strabo autem libro nono: dicit cum litus altiora capis haberet loca montibus tertiae factis abrupta sunt: quae nunc uocantur tempe: & ab olympo ossa abscessit: hac peneus fluxit in mare: & ora illa siccata reddidit: postea flumina describit: quae inde descendunt. Agri la. ager medius: qui nunc rerum omnium feracissimus est: quondam iugibus occupabatur paludibus: antequam iaccessibilis exicaretur unda. Praemittitur: clauditur. Peruia tempe: nominatiui casus est hoc loco sed apud graecos uariatur. Tempe: loca amoenae dicunt de quibus uide Plin. Paruia. scilicet nunc. Cursus erat: uidelicet inflatus & crescere: quia decurrere non poterant necessario inflabantur. Postquam discessit. o. eo Hercules uenit: & diligenter circumspectans locum: cognouit si aqua deriuari posset: agrum in medio relictum cuiuslibet generis frugum feracissimum fore: & succiso monte olympo ab ossa: aditum aquae dedit. Grauis, magnus.

PHARSALIAE

Manu: id est uiribus. Nereus: mare. Aemathis: ora thessalica ab aemathio Rege dicta. Mansura sub undis: quia si undis oppressa mansisset nunquam ibi bella ciuilia gesta fuissent in quibus totius terrarum orbis crucifusus est. Achillis a quo, qui fuit filius thetydis deae maris: unde mare regnum Achillis appellatur. Et prima: ostendit quae deinde ciuitates ibi conditae fuerint: postquam stagnum exhaustum fuit. Pharfalos: oppidum thessaliae: cui imperauit Achilles. Rhoea: id est troiana littora: a rhoeteo promontorio. Phylace: pro thessalus: nam phylace oppidum est thessaliae: ubi regnauit proteus: qui primus fuit ausus in terram Troianam descendere: & fata impleuit: nam responsum erat quod qui primus in terram troianam descenderet: primus occideretur: & occisus est ab Hectore. Ptoleus: est ciuitas thessaliae: ptoleum ut refert Strabo est post antonem urbem proteus. Dorium: quidam more: qui dicitur caput esse scribitur. Dorium: oppidum est magnesia. Plii quarto. c. xi. cuius hoc tempore per nulla monstratur: ut refert Strabo. aliquid tamen oluri nunc seu olura in Messenia ualle iam centum Dorium uocat: illic prope Oechalia Euriti est: quod nunc Andania dicitur urbs Arcadiae tenuis: cuius nominis est altera in thessalia: altera est in Euboea: Ex hac proficiscitur thracem thamiri ad dorium a musis musica fuisse spoliatum commemorat Home. Achelos & ptoleus: tum dorium aut ibi musae Threicio: occiderunt thamiri resonosq; canore priuauere uirum: oechalia tum forte profectum regis ab euryti regno oechaliaque creati. De hoc itidem Luca intelligit: alii autem: Flebile pieridum: quia pierides ausae sunt prouocare musas cantu: & conuersae sunt in picas: unde et adhuc naturam tenet locustarum. Trachi: trachis puia urbs est thraciae iuxta laebadiam: Strabo non procul a thessalia. Hercules in quo hitauit philoctetes: quod sagittas herculis & arcum accepit quod flamas rogo herculis subiecerat: hercules cum uicisset atholiam: captus est amore ioles: oblitus deianirae uxoris filiae Oenei Regis: quam singulari certamine cum Acheloo dimicis uictor sibi matrimonio coniunxerat. Deianira cum se derelictam uideret: in memoriam rediit tunica quam a Neso sanguine lerneae hydre in ipsa acciperat: Nesoque uires amoris illam habere dixerat: credidit illa: misitque hanc uestem ad uirum quam cum induisset: statim uenenum ad interiora penetrauit & uiscera herculis carpi consumebat: donec ille diutius doloris impatiens rogum sibi extruxit: & cum superpositus esset precepit philoctetes ut flamas subiceret: in cuius beneficii primum sagittas & arcum suum illi tradidit. Lapados: id est facis quam philoctetes Herculi supposuit. Meliboea: urbs finitima thessaliae: prope philoctetes. Virgilius Hic illa ducis meliboei parua philoctetes. Larissa: ciuitas thessaliae potentissima fuit: in qua regnauit Achilles. Virgilius Et larissaeus achilles. Nunc arant: arate iquit nostra Luca. Arat argos: nam argos urbs fuit thessaliae argos pelagicum dicta Plinius. Veteres ubi fabula de fabula cadmi supini diximus: quomodo condens thebas omnes loci intersecti sunt a serpente sed ex terrigenis quinque superfuerunt inter quos fuit unus Echio: hunc socium sibi assumpsit ad condendas thebas: quas ideo poeta uocant echonias. Strabo autem refert phoenices cadmi comites boetiam tenuisse: & Cadmum arcem Cadmeam muro ualasse: regnum posteris & Nepotibus suis reliquisse: qui porro arci Cadmeae thebas muro coniunxerunt: regnumque conseruauerunt: plurimorum Boetiorum imperium adepti. Solinus uero dicit amphilonem condidisse thebas: non quod lyra saxa duxerit: sed quia affatus suauitate homines rupium incolas: & incultis moribus ad obsequii ciuilis pelexit disciplinam. Vbi: in qua urbe thebarum Agaue filii sui Penthei auulsum caput rogo superimposuit dolens quod tantummodo caput filii abstulisset. Nota est fabula quomodo Pentheus interdixerat ab agro thebaeo bacchum qui in patriam cum rediret: populos omnes sibi supplicare cogebat: & sacrificia celebrare: quod orgia appellata sunt: sed cum illum multitudo ingens sequeretur mulierum atque uirorum: quia sacrificia eius plena erant libidine: in quibus epulis ac uino traditi omnes spiritu bachi dicebantur affari. Pentheus cui huiusmodi sacrificia displicebant interdixit bacchum a regno suo: sed mater eius Agaue & Autonoe cum ceteris mulieribus sequebatur Bacchum. Pentheus misit primo famulos: ut bacchum ab agro regni sui abstererent: sed cum ad eum uenisset: capti illecebris: eum cum ceteris sequebantur Pentheus uero cum satellitibus coactus est uenire: ut bacchum abigeret: ubi cum in conspectu uenisset mater Agaue cum sorore Authonoe in furorē sunt conuersae: mater existimauit filium in aprum aut uitulum conuersum: mulieresque non prius destiterunt quam thyrsis & haustibus gestans per mediam urbem ouans ibat quae cum ad se redisset structo rogo caput filii contulit: & uehementer doluit quod reliquum corpus habere non posset: ut interga filii membra sepulturae mandaret haec autem facta fuisse dicit Strabo. apud scolium uicem a soprae sub citheroe. Exul: a se ipsa alienata: uel exul respicit ad illud quod Pentheus bacchum & omnes qui illum sequebantur ab agro suo interdixerat: ergo quasi exul erat interdixit Penthei. Pentheos: genitiuus graecus est anteponit luctus. Hoc solum. caput. Ergo abrupta: quia semel data uia est stagno. Discessit in am. in multos fluuii deriuata est. Inde: ex hac thessalia. Parui gurgitis: quia fluuius non ualde latus aas aantis: Fluit ad occasum in pelagus adriaticum Apolloniam uersus: ita a Strabo refertur.

LIBER .VI.

Fortior: scilicet æante. Pater: idest inachus pater ius: quæ isis mox est appellata: nam postq̃ uenit in ægy-
ptum genibus flexis in ripa nili uisa est suplicare Ioui: statimq̃ in pristinam formam rediit: nam bos diu fue-
rat. Auctæ: scilicet a lunone: postquam eam dono accepit a Ioue. Gener: scilicet Achelous: Oeneus rex De-
ianiram filiam habuit: & procis exposuit hoc pacto: ut qui singulari certamine uictor esset: ille Deianiram
acciperet in uxorem: Achelous cæteros omnes superauit: deinde superuenit Hercules: qui cū eo certare cœ-
pit Achelous se: modo in leonem: modo in serpentem: tandem se conuertit in Taurum: haud facili labore il-

Ionio fluit inde mari: nec fortior undis

Labitur auctæ pater isidis: & tuus ceneu

Pene gener crassis oblimat echinadas undis:

Et meleagræam maculatus sanguine nelli

Euenos calydonæ secat: ferit amne citato

Maliacas sperchius aquas: & flumine puro

Irrigat amphryfos famulantis pascua phœbi:

Quiq̃ nec humētes nebulas: nec ror̃ madētē

Aera nec tenues uentos suspirat anauros:

Et quisquis pelago per se non cognitus amnis

Peneo donauit aquas: it gurgite rapto

Apidanos: nunq̃q̃ celer nisi mixtus enipeus.

Accipit asopos cursus: phoenixq̃ malasque

Solus in alterius nomen cum uenerit undæ

Defendit titaresus aquas: lapsusq̃ superne

Gurgite penei pro siccis utitur aruis:

Hūc fama est stygiis manare paludibus am

Et capitis memorem fluuii contagia uilis. ne

Nolle pati: superumq̃ sibi seuare timorem.

Vt primum emissis patuerunt amnibus arua

Pinguis bebyrcio discessit uomere sulcus.

tur etiā Amphrysus qui flu. est Thessaliæ: iuxta cuius ripas regis admeti phœbus paut armenta: captus amo-
re filia: ut hac uia posset libidinē suam explorare. Pascua: scilicet Regis admeti thessaliæ. Quiq̃ nec humētes:
ex hoc stagno etiam anauros flu. nomen accepit q̃ nullam nebulā exhalar: cum ubicunq̃ sint amnes: illic uēti
regnare soleant: hic solus erat sine aura ideo anauros: dicit̃ ab ἀνέω sine & ἀόρα aura. Rore madētē: q̃a ignes
ætherei rapiunt humorē: & superueniente sole humor cadens rorē efficit. Suspirat: sursum spirat. Et quis-
q̃ pelago: quia non suo nomine in mare descendūt: sed nomine penei. Enipeus: flu. ab Erythra præter phar-
salon currens in Apidanū elabatur: Apidanus uero in Peneum. Asopos: seruauit declinationē græcam. Asor-
pus percurrens pelagus iter Termophylas indgreditur: ut inquit Stra. Accipit: scilicet ab hoc stagno. So-
lus in alterius: sed unus flu. est qui quamuis misceatur Peneo: tamen suum retinet nomen: scilicet titaresus:
quem alio nomine Orchon appellant (ut refert Plinius) quamuis in eum decurrat Titaresus: tamen non mi-
scetur: sed desuper labitur: non aliter quam oleum dedignatur misceri Peneo ne suum nomen amittat: nam
penei perlucens aqua sunt. Titaresi uero crassæ Verba Plin. sunt apposita Peneus accepit amnem Orcon: nec
recipit: sed olei modo supernatantem (ut dictū ē ab Homero) breui spacio portatum abdicat: pænales aquas
dirisq̃ genitas argenteis suis misceri minime permittit. Lucanus tāquam poeta contra historiam sentiens di-
cit Titaresum & nobiliorē flu. esse & dedignari commisceri Peneo. Defendit aquas: idest aquarum suarū no-
men. Lapsusq̃ superne: non aliter labitur desuper Peneus quam si per siccā terram deflueret. Hunc: sci-
licet Orcon: quem Titaresum alio nomine Lucanus & Strabo appellant. Fama est: scilicet de stygia palude
natum & dedignatur aquis uilioris fluminis miscere: quando etiam terrori diis semper sit. Fluuii: uilis idest
penei. Superum timorem: Virgilius. Dii cuius iurare timent: & fallere nomen. Vt primum emissis: exhau-
sta grandi lacu. Thessalia fertilis facta ē: & subsequenter populi eā colere cœperunt: emissis de Thessalia amni-
bus. Pinguis: propter aquam diuturnā. Bebyrcio uomere: Seruius qui quintum Aeneidos: cum exponit
Bebrycia ueniens Amyci de gente ferebat: dicit Bebyrciā bithyniam esse. Salu. Igitur introrsum prima Asiæ
Bithynia est: multis antea nominibus appellata: ipsa enim est: & maior phrygia. Stra. libro duodecimo: dicit be-
bryces quantum existimat Thraces fuisse: & Misiam incoluisse: & tertio decimo refert habitasse circa Cyzi-
cū: ubi phryges & circa Abydū ubi Thraces habitauerūt. Solinus at dicit bythiniā ante bebyrciā dictam esse.

PHAR.SALIAE

Descendit in Thessaliam: ut eam coleret. Lelegum: hi quoque populi thessalicos agros colere. Leleges (ut iquit Solinus) idem ferunt: qui boetii sunt. Strabo autem de his multa dicens refert Aristotelem in Politia: locos lelegas uocare: a quibus boetiam occupata fuisse memorat æoles (ut idem ait) una cum boetiis e thessalia commigrarunt & communiter cum his etoliam tenuerunt. Dolopes: populi qui auctore Strabone sub phoenice militauere: Pindi thessaliae montis acola sunt. Magnetes: populi qui domitores equorum sunt. Magnetes Macedonibus prius uicinos esse refert. Strabo intra tepa a Peneo atque ossa usque ad pelium trans Peneum loca habent maritenu: pieria autem: ut refert Soli, a tergo thessaliae ad Macedoniam protendit: quae de uicta sub Macedonum uenit iugum. Gens cognita remis: idest clara arte nauigandi Minyae plurimum nauigatione ualent: & hi primum cum lasone i Colcho nauigarunt: ut aureum uelut raperent. Illic semiferos: nihil aliud agit i hac descriptioe Thessaliae Lucanus: nisi ut ostendat quod inde nati sunt saeuissimi populi: ut non mirum uideatur si hanc terram saeuis gentibus habitata uoluerunt esse: in qua bellum civile gereretur: i Thessalia nati sunt centaurs semiferi. Diodorus siculus refert Centauros in pelio a nymphis nutritos equas postmodum subagisse: eque eis hippocentauros natos creditum: quod primi equitare ausi sunt: eoque nata fabulam ueluti: equi essent hominisque natura. Ixionidas: nam ixion captus amore lunonis ausus eam interpellare de stupro luno indicauit Iouis: Iuppiter praecepit ut imaginem suam ex nube Ixioni obiceret ille complexus est nubem: credens esse lunonem & ex ea nube nati sunt Centaurs, unde nubigenae dicti sunt. Semiferos: idest dimidia parte equos: nam ferus significat equum aial. Vir. In latus inque feri curuam compagibus alium. Nubes foeta: idest grauida. In antris peletonis: peletonis sunt populi Thessaliae i montibus habitantes: & peletonis: ut inquit Strabo, locus est monti pelio subiectus. Aspera te: hic nominat ex centauris nonnullos. Monyche: centaurus: uonue uonuxoo dicitur habens solidum unguem a tropos solus & onue unguis. Hunc etiam iaculatorem arborum fuisse dicit Iuuenius. Quantas iaculetur monychus ornos. Saxa pholoes: montis arcadiae: ut Plinius. Rethus: nomen centaurs. Oetha uertice: idest in summitate montis Oethae. Sub: pro i ratas. n. uires habebat ut radices euelleret ornos: quas flatus boreae euellere non poterat. Phole: unus ex centauris quod teste Diodoro siculo: Hercules domi cum suscepisset: & centauros peremisset: ei contigit ut cognatos sepeliret: sed cum a quodam euulsa sagitta in eum cecidisset & uulnere curari non posset: obiit pholus Hercules sepeluit sub monte: quae res ei gloriofior omni columna accidit: nam monti nomen dedit at secundum Vigili in bello iapitharum occubuit: leto domuit Rethumque pholumque. Teque: scilicet o Nese qui transfigendus eras sagittis lernaes cum Deianiram transuehendam uiolare uolebas. Teque senex chiron: hic dissentit ab aliis Lucanus: nam alii dicunt chironem non ex nube & Ixione natum: sed ex Saturno & phyllira: ut Plinius in vii. & Virgilius Georgicis docet: sed poetae a simili mutant fabulam. Gelido sydere: idest gelido tempore hyemis: nam oritur Chiron mense nouembris. Impetus: idest inuadis. Hemonio: idest Thessalico arcu: nam chiron assumptus in caelum factus est signum zodiaci: quod appellatur sagittarius: qui inuadit scorpionem: dum uertitur signifer circulus. Maiorem: scilicet aliis signis: non sine ratione dixit: quia ipse duorum signorum occupat locum: & magnitudo locati deprehenditur a quantitate loci: nam locus & locatus sunt correlatiua. quod ceteris signis sit maior: Virgilius docet: Ipse tibi iam brachia contrahit ardens scorpius & caeli iusta plus parte reliquit. Hac tellure feri: alia gens quoque saeuissima nata est: quia primum fuere thessali: qui equis pugnare coeperunt: quod nunquam antea fuerat. Virgilius Georg. Primus erichthonius currus & quattuor ausus iungere equos. Primus ab aquorea cuspide: scilicet Neptuni. Sequitur Lucanus eorum opinionem: qui dicunt in Thessalia Neptunum tantum non astante tunc Minerua tridente locum percussisse: a quo equus emissus est cumque de athenis alias cum Minerua contenderet ictu tridentis Neptuni non equum: sed arcem & aquam falsi haustus profiluisse ferunt: hodieque fontem i ea arce Neptuni appellari. Seruius autem dicit notum esse quomodo inter palladem & Neptunum ortum est certamen uter eorum nomen imponeret Athenis tandem inter se conuenerunt ut uter eorum munus humano generi utilius dedisset: hic nomen urbi impone: neptunus igitur tridente terram percussit: & statim equus natus est: Palladis percussione in terram facta exorta est olea: laudabile quidem fuit munus Neptuni: nam ad multas res est utilis equus: At uero laudabilius fuit Palladis quia olea pacem significat: & fructum offert hominibus utilem: unde de suo nomine urbem Athenarum appellauit nam αθηνη palladem significat. Thessalicus sonipes: quia hic equus primum in Thessalia habitauit appo. omnem laetiferis bellis. Lapirae: natio Thessalorum: primi existimantur equitasse: ideo subiungit calybem frenosque momordit: alii centauros fuisse commemorant: qui primi equitare coeperunt: Plinius. Pugnare ex equo Thessalos qui centaurs appellati sunt: habitantes secundum pelium montem.

Mox lelegum dextra pressum descendit aratrum.
Acolidae: dolopesque solum fregere coloni.
Et magnetes equis: minyae gens cognita remis
Illic semiferos ixionidas centauros
Foeta peletonis nubes effudit in antris.
Aspera te pholoes frangentem monyche saxa
Teque sub oetha torquentem uertice uulsa
Rethus ferax: quas uix boreas iuerteret ornos.
Holpes & alcide magni phole: teque per amnem
Improbis lernaes uector passure sagittas:
Teque senex chiron gelido quod sydere fulgens
Impetis hemonio maiorem scorpion arcu.
Hac tellure feri micuerunt saemina martis.
Primus ab aquorea percussis cuspide saxis
Thessalicus sonipes bellis ferilibus omen

Chaly
ti sunt q
gala opp
aeronis f
nem ad
bant. To

Exhibu
Spumai
Prima f
Terrenu

Primu
In form
Fudit &

Fregit
Illic qu

Diuiti
Delce

Vnde
Impi

Inleru
Syde

Hac
Castra

Mens
Aduen

Degen
Ad du

Speq
Sextu

Qui
Pollu

Qui
Impa

Non

gerat
timere

ius m
quirer

unam
maiora

tudine
pe fuit

factus e
idest cu

de pirat
lebar: sa

lus: i. se
modo
94000
Pythia

LIBER .VI.

Chalybem frenosque:endiadis est idest frenos chalybeos. Prima fretum scindens:ex hac etiam terra nati sunt qui temeritate sua primi ausi sunt tentare mare:non contenti suo elemento. Pagasæo littore:quia pagasa oppidum fuit thessaliæ teste Plinio:unde fabricata est.nauis argo:quæ primum undas experta est lalon æsonis filius nepos fuit Pelia Thessalorum Regis:ut libro quinto inq̃ Diodorus primum iuxta pelium nauem ædificauit:quæ argos dicta est ab Arichitecto refarciēte:uel ab uelocitate:quā antiqui αργολ appellabant. Terrenum hominem:natum ut terras inhabitet. Pinus:idest nauis argo pinea. Nouas:idest Ignoras hominibus. Primus thessalicæ etiam primi thessalici suere qui aurum & argentum & æs in pecuniā cōflarent:quæ multorū malorum causa semper fuit. Ionos:dux thessaliæ a quo Ionia est appellata pars graciæ:quæ uidelicet antea Atica est dicta. Attici Iones uocabantur ab his Iones illi profecti sunt:qui in Asiam colonias deduxerunt:auctore Strabone libro Octauo Ionum autem filium suum fuisse in responsis p̃fessus ē Apollo delphicus:ut ostēdit Victruuius de architectura. Percussit:pcuti iussit. Calidæ massæ:calioni æris. Informam:nummorum. Fudit & argentum:scilicet in monetam:non in Thessalia sed in Macedonia thessaliæ coniuncta ut Solinus ait:auri uenæ & argenti optimæ & Plurimæ eruūtur Verū (ut inquit Strabo)apud Elidem phedon origine dicimus a Temeno omnium ætatis suæ potentissimus: nūmum cum alium tum argenteum signari docuit Impegit:impulit. In arma:nam pecunia est causa bellorum. Hinc:ex Thessalia natus est Phytō serpens:ille ingens qui persequēbatur Latonā cum grauida esset:ne ab ulla terra susciperetur:tandem suscepta est ad insulam delon:quod cum sensisset Apollo illum sagittis suis interfecit:hic uel hæc serpens dicitur. Cirrhæaq̃ fluxit i antra:q̃a deinde pelle Phytōnis tripodas suos texit Apollo. Vnde:a qui:& pp̃ quam rem hinc est quod laurus in Thessalia nata de feruntur ad Pythium idest ad delphicū Apollinē: q̃ Pythius a Phythōe serpēte a se occiso est dictus. Laurus:arbor consecrata Apollini qui daphnem uirginem amauit:quæ cōuersa est in laurū. Impius hic p̃lem:nati sunt hic aloei filii cetus & ephialtes qui i singulas ebdomadas nouem digitos crescebāt:unde magnitudine sua cōati sunt cū gigantibus occupare cælū detruso loue. Inseruit prope:q̃a montes cumulabāt ut sibi gradus facerēt in cælū. Agitat:cōmouet. Dā nata:abominabili. Præsaga:diuinatrix futuri belli. Palā:manifestū est oībus. Degeneres trepidāt animi:cū i thessalia:sicuti dictū est:Pōpeius & Cæsar castra posuissent:oēs mēte cōcepat futurū bellū nec q̃s gerat q̃ nō diuinare ea loca diis uolētibus electa eē:ubi belli ciuilis cruor funderet:quē tot mōstra p̃dixerāt:cū timerent igitur omnes:pauci uero sperarent:inter reliquam turbam metuentium:Sextus quoque Pompeius magnus Pompeii filius nimio timore compulsus constituit per Nectō mariam futurum rei euentum p̃quirere:& locus forte suffragatur ei nam in Thessalia perire ueneficæ ferunt:quæ cæteris hac arte præstabant unam ex his elegit quæ cæteris peritior esse uidebatur.& ex ea futurum belli euentum scire uoluit. Versant maiora:nam qui natura timidi sunt:semper maiora sibi proponunt. Præsumpto robore:præsumpta fortitudine & uirtute. Spemque metum:quia tantum metuebat quantum sperabant. Qui mox indignus:q̃ppe fuit tali parente:quia quos pater mari:hos imperante Augusto imitatus est Sextus:nam capta Sicilia factus est pirata post mortem patris. Mox:deinde scilicet imperante Augusto. Crassatus in undis scyllæis: idest cum eum per undas siculas sæuieret:q̃ ibi monstrum marinum est Scylla. Aequoreos triumphos:quia de piratis triūphauit p̃r Pō. quos oēs duoz mēsiū spacio expulerat e mari. Qui sti.me.i. si p̃scire futura uolebat:saltē cōsulisset Appoli.uel aliquē deoz:sed elegit sibi ueneficā q̃ necromātia arte futura p̃diceret. Cur sus.i.serie & dispositionē fati. Impatiēsq̃ mo.q̃a tps p̃occupare uolebat. Venturis æger:idest metuens sine modo futura. Non tripodas deli:idest Apollinem qui responsa dabat in dolo unde delius est appllatus:nam ἄλλος significat manifestum eo q̃ ibi cerciora daret responsa. Pythia antra:in cyrrha monte Boetia:ubi Pythia uates hausto diuinationis spiritu dei responsa referebat:& carmine & oratione soluta ut refert Strabo.

PHARSALIAE

Nec quæsisse libet: nec consulit columbas iouis in dodona: Dondona sylua est Ephiri: quæ alio nomine ca honia dicitur: i cuius syluæ arboribus columbæ insidentes responsa petentibus dabant. Primis frugibus. i. glandibus: quæ ex hac sylua multæ legebantur. Altrix: abundans glandibus. Ore iouis dodona sonet: nā columbæ responsa dabant: tanquam si ex ore iouis darentur. Quis noscere fibra: nam haruspices in testis uictimarum futura prænoscent. Quis prodat aues: intelligat aues & in tellectas manifestet: auspices ab aspiciendis auibz dicti sunt: quarum aliæ præpetes dicuntur quæ uolatu: aliæ oscines quæ cantu futura præ nunciant. Fulgura cæli: idest coniecturas portentorum nō quærunt nec astronomiā cuius artis Assyrii in uentores fuere siue atlas libyæ filius: aut ægyptii: ut igit Pli. Aut si quid tacitum: aut nō qrit alias artes ar canas q hominibus cōuenirent. Sed fas erat: nō qrit q licet hominibus q negata sunt. Tacitū: scilicet ad uisum. Detestanda: adeo enim iniūsa erat: necromātia idest diuination: quæ sit per cadauera mortuorum ut etiā gentiles illā abhorerent: sed alio genere utebatur geomantia idest diuinatione quæ sit signis in pul uere fixis: hydromātia per aquā: pyromātia per ignē. Ille supernis: sed nihil cognitum erat sexto: nisi arca na magnorū. Detestanda: abominanda idest magicā artem quā superi abomniabantur: unde & ipsa uene fica inuita hæc se facere confitebatur. Liquebat: idest manifestum erat. Scire parum superos: non nouerat deos scire futura melius q ieros. Vanum: mendacē. Hæmonidum: thessalicarū mulierum. Ficti quas nulla licentia mōstri: idest quæ mulieres omnia ficta monstra nouerant: quia omnia ficta: uera uidentur: tamē nō sunt. Quarū quicquid: Lactantius horum dæmonū reprobatur præstigia dicens. Magnorum ois ars ac potentia diuinādi horum aspiratione constat: a quibus euocati dæmones præstigiis occcātibus sal lunt: ut non uideant quæ sunt & uidere se putēt quæ non sunt: hi etiam geniorum nomen assumunt: se enī dæmones latino sermone interpretantur: hos et per netralibus consecrant: qui quoniam spiritus tenues sunt & incompræhensibiles insinuant se corporibus hominum & ide uisceribus operati ualitudinē uitiat idest morbos citant somniis animos terrēt mētes periculis quatunt: ut his morbis homines cogātur ad eorum auxilia confugere: & tunc prodesse dicunt cū nocere desistunt. Ars est: uidelicet miracula: quia pauci sunt qui miracula credunt: sed ipsæ demonstrant per artem magicam quicquid credi non potest. Thessala quin etiam: accedebat etiam & illud ad oportunitatem quod in hac Thessalia nascuntur uenenatæ herbæ quibus utuntur huiusmodi mulieres: & in ea Me dea herbæ in uenit: quas in insula sua nunquam uiderat. Sensura saxa: idest motura se ad cantum quasi sen sum haberent. Ferale: mortale. Vbi plurima: & ut uerbo uno complectar nascuntur in Thessalia mala: quæ deos ipsos cogere possunt. Virgilius. Carmina uel cælo possunt deducere lunam. Hospita colchis: idest medea quæ e colcho: peregrina uenerat. Quas non ad. quas in colcho non inuenerat eas collegit in Thessa lia. Impia tor. ipsa cogeret deos carminibus suis se exaudire: etiam si nollent. Vox: scilicet Thessalica. Reces sus: per conuexa & loca cæli remota. Inuitum numen: ut lunæ: quia deducunt etiā e cælo lunā. Martia. Quæ nūc thessalico lunam deducere rhombo. Murmur. i. carminū secreta: ne qs itelligat. Sydera: ut lunā quæ sta tim offuscat ad carmina: unde tympana & æra pulsant: nā statim pateretur eclypsim luna. Iuuenalis: iā nemo tubas atq æra fatiget. Vna liberanti poterit succurrere lunæ. Cura poli: quia ipsa luna est regina cæli tpe noctis iō obliuiscitur regere cælum: cum carmine thessalidum uexatur. Euocat: idest nunq ad se trahit: sensus a cu ra gubernandi cæli deducitur & intenta est his carminibus quæ dicunt. Tunc babylon: quis ingt babylō & ægyptus ubi sunt superstitiosi magi incantent deos: ut aliqd eis p̄dicant: inde nihil timebunt quia magis me z tuunt: si thessalis aliquid uoluerit: sed illos quidē negligenter: hanc autem continuo exaudiunt dii. Babylon soluat: quia babylōes nihil metuūt dei: si qd thessalis uoluerit: hīc Satiū irascentē & minantē & iducit tiresiā: nō audiat: & thessalidibus & Medæ postpōat: quis igit igit minēt se magi patefacturos secreta deorū ægyptii & babylōes: nihil metuūt: si thessalis aliqd uoluerit: ipa potius audiat & metuūt: nā ut libro. xvi. i. fert Strabo apud assirios chaldaei: apud Persas magi: & apud ægyptios sacerdotes i rerū cælestium scia p̄stabant: & futurorum notitiā habebāt. Secreta: ppter sacerdotes mysticos & incōmunicabiles: plurima. n. occultabāt: Eudoxo & pla tōi: cū gbus. xiii. ānos uer sati sūt: nōnulla p̄cepta cōmostrarūt: cū maxia difficultate exorati (auctor Stabone.)

Nec quæsisse libet primis quid frugibus altrix
Ore iouis dodona sonet: quis noscere fibra
Fata queat: quis prodat aues: qs fulgura cæli
Seruet: & assyria scrutetur sydera cura.
Aut siquid tacitum: sed fas erat: ille supernis
Detestanda deis: sæuorum arcana magnorū
Nouerat: & tristes sacris feralibus aras:
Vmbrarum ditisq fidem: miseroq liquebat
Scire parum superos: uanum sæuumq furorē
Adiuuat ipse locus: uicinaq mœnia castris
Aemonidū: ficti quas nulla licentia monstri
Transierat: quæ quicquid nō creditur ars ē.
Thessala quin etiam tellus herbasq nocentes
Rupibus ingenuit: sensuraq saxa canentes
Arcanum ferale magos: ubi plurima surgunt
Vim factura deis: & terris hospita colchis
Legit in hæmoniis: quas non aduexerat herbas
Impia tot populis: tot surdas gentibus aures:
Cælicolum diræ conuertunt carmina gentis.
Vna per æthereos exit uox illa recessus.
Verbaq ad inuitum perfert cogentia numē.
Quod nō cura poli: cæliq uolubilis unquā
Aduocat: infandū terigit cū sydera murmur:

LIBER .VI.

Babylon psea. i. quæ olim fuit sub imperio psarū: nā xerxes eam obtinuit: eruitque belli sepulturam: Quin etiam magnam babylonis partem psea diruerūt: ut scribit Strabo quidam absurde p mercurio: psea expo- fuerūt nā syllaba phibet & obscurior sensus iducit. Mēphis. i. ægyptus q̄ sup̄strosa fuit. Soluat. i. patefaciat.

Carmina Thessalidum: prosequitur dicere quantam uim carmina uenificari habeāt: dicit enim posse amorē animis decrepitorū senū immittere: ut quis senectute frigescat: tamē amor incēdant etiā si p reliquā uitā casti & cōtinentes uixerit. Carmine: idest incātatione thessalidum. Non satis. i. cōstellationibus: nā qui nati sunt

Tunc babylon psea licet: secretaq̄ mēphis
Omne uetustorum soluat penetrare magnoꝝ
Abducit superos alienis thessalis aris.

Carmine thessalidū dura in præcordia fluxit

Non satis adductus amor: flammisq̄ seueri

Illicitis arserunt senes: nec noxia tantum

Pocula proficiunt: aut cum turgentia succo

Frontis amaturæ subducunt pignora foetæ.

Mens hausti nulla sanie polluta ueneni

Excantata perit: quos non concordia mixti

Alligat ulla tori: blandaq̄ potentia formæ:

Traxerunt torti magica uertigine fili.

Cessauere uices rerum: dilataq̄ longa

Hæsit nocte dies: legi non paruit æther.

Torpuit & præceps audito carmine mundus.

Axibus & rapidis impulsos iupiter urgens

Miratur non ire polos: nunc omnia complēt

Imbribus: & calido producūt nubila phœbo.

Et tonat ignaro cælum ioue: uocibus iisdem

Humentes late nebulas: nimbosq̄ solutis

Excussere comis: uentis cessantibus æquor

Intumuit: rursus uetitum sentire procellas

Conticuit turbante noto: puppimq̄ ferentes

In uentum tumuere sinus: de rupe pependit

Abscissa fixus torrens: amnisq̄ cucurrit

Non qua pronus erat: nilū non extulit æstas.

Mæander direxit aquas: rhodanūq̄ morantē

enī nox diei: nec hyems cedit æstati: & si uoluerint producere noctem diem reiciūt. Legi. nō pa. imo nec cælū mouetur: si carminibus retinere uoluerit. Præceps: uelox mūdus q̄ semp uertit. Axibus & ra. poli ēt non uertūt cælū: quis ipse iuppiter manibus cōcutiat ut moueat: dicit aut polus a πoλεος uerto: & duplex ē. i. Arcticus & antarcticus: arcticus sublimis: antarcticus humilis. Vir. Hic uertex nobis semp sublimis at illū sub pedibus styx atra uidet: manesq̄ pfundi. Astrologi dicunt diametrū usq̄ ad cētrum terræ trāsire: & ab uno polo ad alterū peruenire. est aut diameter ad similitudinē axis fixus transiens usq̄ ad cētrum terræ: & pertingit polos: & uoluitur quēadmodū Bootes: dicit igitur cum circa polos assidua uertigine uoluatur cælum: nunc uero stetit: ac louem mouere non potuisse. Nunc omnia complent imbribus: quis æstas sit: tamē iugibus pluuiis faciunt esse frigus. Excussere comis: quia crinibus per colla effusis tēpore noctis rotantes caput mouent nebulas. Ventis cessantibus faciunt tumescere maris undas uento non spieate. Rursus uē. e diuerso etiā si uentus flauerit faciūt q̄scere marē. Conticuit trāglū fuit: & frustra facta est. Puppēq̄ se. ēt uela tumuere cōtra uētos. Sinus: idest uela. In: pro contra. De rupe pe. to. torrentes sunt amnes magitudine imbris de montibus decurrentes: q̄a torrentur æstate. i. siccant græce χαλκῶδες. Pepēdit. i. faciūt ut torrētes ihæreāt: ne decurrere possint. Fixus: idest hærens monti. Abscissa: idest præcipiti. Pronus: retrogradus in fontem. Nilum non extulit: & æstatis tempore non inflatus est nilus: nam in ægypto nunq̄ sunt pluuiæ: sed Nilus singulis quibusque annis creuit: & inundat ægyptum: eamque facit fecundam. Meander: flu. per Phrygiā currit: postea Cariam Lydiāque distreminat: & tortuosus est: ut fluuat & refluat: ut nunq̄ uideatur i se reuerti

PHARSALIAE

Arar: flu. galliæ ē p fines eduorū atq; sequanorū: in rhodanū ifluit: adeo leniter currens: ut quā in partē fluat oculis vix uideri possit: & cū natura leis sit: carminē thessalidū efficiē ipetuofus. Morā p. Rhodāus ante ueloci or erat Arare: q flu. Galliæ maximus ē: sed nunc Arar efficiē impetuofior: ut Rhodanū impellat. Arar amnis (auctore Sttabōe) Rhodano apud Lugdunū commisceat. Submisso uertice: faciunt etiā ut mōtes adæquens solo. Submisso: demisso usq; ad terrā. Sus. ol. & olympus mōs q solet trāscendē nubes: tamē carminē harū inferior efficiē nubibus. Dimadauere. i. nullis solibus: liquefactæ sunt. Scytica. i. septētrionales. Rigeret: congelaret. Impulsam sy. i. crescēte luna mare ēt crescere solet: sed ipæ carminibus repellūt maris undas. Impul. tethym. i. mare. Sydere. i. luna crescēte huius i. cremēti cās diximus i prio. Littore: qā nō pmittūt at rigere littus. Terra quoq; terremotū faciūt: adō ut cælū concutiat. Immoti pon. axē: qā poli nitūtur axis bus diametri terræ: mota igit terra concutit polus: cōcussis polis concutit & cælū: ideo ēt cogunt terrā a suo cētro discedē. Immoti pōderis: qā nunq; suo pōdere inixa centro moueri potest. Vergēs i orbē. i. pōjos quertunt circa orbem. Titubauit: cōcussus ē. Tā tā molis. i. terræ: magna enī moles terra est q sua grauitate descēdit in cētrū. Recessit. i. a centro suo. Circum la. o. lym. efficiē ut cælū labi uideat. Omne potēs ani. ut serpētes leōes: & tygrides carminibus Thessalidū mansuescunt. Pauent: qā timent carmina ueneficarū: etiā si sint sœuissima animalia. Auidæ ty. i. sanguis cū præserti pauloātē peperit. Blādo: māsue to. Nobilis ira. le. nam leo dedignat minora animalia psequi: sed tantū taurū uel equū ferocē iuadit. & si hoīem iuaderit iratus: quē iā dilaniat uelit: & ille se terrā subiiciat q si supplex discedit ab eo & iungit i tactū Explicat: extēdit orbēs: quis gelidosq; colubertpe hymis hitat i cauernis: illæ uero mulieres: cū uolerit faciunt exire. Vipei coeūt: serpētes ēt mortui reuiuiscūt & uiuētes moriūt carminibus illarū. Abrupto cor. no. ēt si fractus fuerit serpēs i suā formā rediit. Afflata. i. spū ueneficag. Cadi. i. mori. Quis la. hic su. hic Luca. cās q rit cur dii ueneficis huiusmodi pere cogāt: multas aut cās dicit cū ad miratiōē qdā: nō. n. cō. uēies uidet: ut uī tāā hēant mulieres quo possint carminibus suis ad uolūtātē suā cogē dōs: q cā ē igt ut dii usq; adeo laborēt obsequenescis: ut nihilominus tiz timeāt eaz pcepta q si deorū eēnt. Quis q̄lis ē. Cuius co. pacti. q cōuentione dii iter se pepigerūt: ut huiusmodi conuēctionibus ita cogāt. Obstrictos. i. his mulieribus. Paref ne. ē. nūqd hoc necessitate faciunt dii: an uolūtate: ut q cunque illæ iusserit uelit & ipsi. Ignota pie. quia alienæ sunt ab oī pietate: iō hoc ip sis potissimū cōcedit: religio ē scia colēdorū deorū: sed pietas ē iusticia erga dōs: ergo ab oī pietate smotæ sūt Tacitis minis. i. secretis: q̄s scire nemo dōt. Hoc ius i oēs: hāc p tātē habēt ne cōtra deos oēs: & cōtra eū q est deorū deus: ut uno illo coactō necessario cogāt & ceteri. Impiōsa. q impio deos coercēt. Qui mūdum ge. i. pōt cōuētere mūdū ad uolūtātē hāz mulierū: postq ipse coactus fuerit. Mūdū. i. cælū. Illic & sydera: q ita admiref: iusta cā ē: & iō admirationis: primæ fuerūt thessalides: q̄ stellas de cælo deduxerūt. Præcipiti: p ipsa sydera præcipitia. Phœbeq; se. & carminibus hāz mulierū: nō aliter expalluit luna: q si pateretur eclypsim: phœbus dī sol: ηφοιβητησφοβας: hāc phœbe phœbes dī luna. Obsessa: oppressa. Diris uene. i. carminibus Paluit: obscurata ē. Arsit: ea luce qua lucere solet tūc: cū terra ē iter posita lunæ & soli. Terrenis. i. luce qua lē hēe solet: cū terra iterponit. Fraterna ima dicūt astrologi lunā eē corpus rotundū i formā stellæ: & lumen a sole concipere: & quantum a sole distat: tantum augeri uidetur: cum uero luna contra solem ex aduerso: fuerit ipsa ueluti speculum solis imaginem recipit: & tunc cum plena est: plenilunium appellatur. ergo si inter solem & lunam aliqua umbra terræ interuenerit tunc luna patitur eclypsim. Prohiberet: quia non per mitrit ipsam solis imaginem reddere: hāc: causa est i ferta tellure. Flāmis Cælestibus: uidelicet solis & lunæ. Et pa. tā. postq carie lunā d cælo dduxerit: nō prius pmittūt ipsam i cælū redit: q spumas dimiserit i herbas qbus urunt i ueneficis. Hoz. sc. iter cæteras thessalides erat: una Erichtho: q crudelitate cæteras uiceret:

Præcipitauit arar: summisso uertice montes
Explicuere iugum: nubes suspexit olympus.
Solibus & nullis scythicæ cū bruma rigeret:
Dimaduere niues: impulsam sydere tethym
Repulit hemonidum defenso littore carmen.
Terra quoq; immoti concussit ponderis axē:
Et medium uergens turbauit nisus in orbem.
Tantæ molis onus concussum uoce recessit.
Prospectumq; dedit circum labentis olympi.
Omne potens animal læti: genitumq; nocere:
Et pauet hemonias: & moribus instruit artes
Has auidæ tigres: & nobilis ira leonum
Ore fauet blando: gelidos his explicat orbēs
Inq; pruinoso coluber distenditur aruo.
Viperei coeunt abrupto corpore nodi.
Humanoq; cadit serpens afflata ueneno.
Quis labor hic superis catus herbasq; sequē
Spernediq; timor: cuius cōmertia pacti di
Obstrictos habuere deos: parere necesse est:
An iuuat: ignota tantum pietate merentur:
An tacitis ualuere minis: hoc iuris in omnes
Est illis superos: an habent hæc carminia certū
Imperiosa deū: qui mundum cogere quicqd
Cogitur ipse potest: illic & sydera primum
Præcipiti deducta polo: phœbeq; serena:
Non aliter diris uerborum obsessa uenenis
Palluit: & nigris terrenisq; ignibus arsit:
Quam si fraterna prohiberet imāgie tellus:
Infereretq; suas flammis cælestibus umbras.

LIBER .VI.

& ueneficiis dos supos & iferos i oē fas & nefas cogeret. Erichthō: grecā dī ēπιχθόνιος: sicut sappho sa-
pus: sed latie dicimus didōis: erichthōis. Dānauerat ni. pie. q̄q̄ alia crudeles eēt tamē cōpatiōe sui pias ni-
miū existimabat. Pollutā. i. artē dīestabilē. Nouos ritus: q̄a noua genera iuenerat crudelitatis. Laribus: nec
moenia urbis igrediebat nec subibat tecta aediū: sed semp sub diuo pnoctabat. Desertaq̄ busta: nā sepulchrac
mortuoz erāt domus eius. Deis erebi. i. diis iferis: erebus uocabulū grēcū q̄lī ēπερφορος. obscurus. Coetus
au. silē. nec cōtemptu deoz: nec metu mortis tenebat: quo mius audif cōgregatiōes deoz: iferoz & iferos fre-
quentaret & ipius Plut. arcana iqueret. Supi. i. metus dō-
rū. Coetus: cōgregatiōes umbrag. Tēner o. p. si uis
scire spēm eius uultū nō tegebat ipietatē: torua facies:
macilēta atra: & s̄q̄iloſ obsita ut faci e apperet q̄lis eēt.
Profane: detestabilis scelestā: p̄fan ū dī q̄lī pcul a fa-
no: p̄fanū & sacrū cōtraria sūt: ut pcul este p̄fani. Fce
da situ. i. i. equalore deformis. Caeloq̄ ignota: q̄a nunq̄
cōsueuerat p̄dire i apertū sed semp i tenebris uersabat
cuius facies lurida erat q̄lis eoz q̄ in carcere detinēf.
Terribilis: ut ipō ituitu terore icuteſt. Impexis one.
co. q̄a ipexa erat comā: iō graues & capiti onerosā.
Impexis. nō pexis & imūditia plenis. Si nim. e sepul-
chris exire soleret: cū nubilū tps eēt. Nudis bu. i. aptis
sepulchris. Subducūt: d̄ caelo. Nocturnaq̄ ful. ca. i.
elegit noctē illā q̄ cælū itonat. Semia foe. q̄cūq̄ ice-
dit ē si fata foecūda fuerūt ea pedibus huius erichtho-
nis calcata statim areſcūt. Et nō. i. & quis aer salubris sit
atq̄ syncerus: ipius spū ificit polū. Non lā. i. mo salu-
bres. Nec. i. o. nō utit p̄cibz ut cōpos fiat: sed ipsis diis
ip̄at: & ipio suo dii p̄f cogūt. Fibras li. i. nō nouit ip-
sa sacrificia diis grata: nā litat ē sacrificiis deū sibi p̄pi-
ciū redēf. Fibras li. i. uictimas placātes dos. Funereas
a. & si q̄ sacrificabat nō alio utebat igne: q̄ eo quē ex
rogis rapuerat: arasq̄ illo icēdebat. Funereas. i. d̄ fune-
re raptas. Et ac. si tūf placēf uolebat i feros: eo uteba-
tur quo atea sepultūf mādāta corpora fuerāt. Oē ne.
fu. Erichtho tāta ipietatis erat: ut dii supi atq̄ iferi eā
metuerēt: & q̄qd illa uolebat atq̄ bis peteret illi statim
adiplebāt. Supi: ergo multo magis iferi. Viuētes aī.
& atq̄ spūs a corpore exiret ip̄a i sepulchris cōgerebat
& sepeliebat. Fatis d̄ an. & q̄ uicturi erāt carie ipius
moriebāt: & q̄ morituri erāt ruiuiscebāt. Retulit a tu.
. i. fecit mortuos ruiuisceſ: & q̄ cadauera elata p̄secuti
fuerāt ad sepulchra: & f̄dibāt eo r̄fufcitato. Pompas.
mortuoz. Fuger cada. Li. i. mortuū uitā r̄cipe. Fumā-
tes iuue. C. exultis cadaueribus cieres rapiebat q̄bus
utereſ i ueneficiis suisq̄ ossa semicōbusta rapiebat cū
carnibz suis. Ipsaq̄ pa. q̄a p̄p̄iores subiiciebāt facē ro-
go. Nigro uo. fu. q̄a cadauera cū p̄ciosissimis uestibz
& q̄ ipi gratiores fuerāt cōburebāt: dicit ergo q̄ su-
mebat filias hāz uestiū: & p̄tē tori: cui cadauer sup i
positū fuerat. Olētes fa. i. q̄ adhuc f̄dolebāt ustrinā car-
niū & mēbroz. Ast ubi. se. nā d̄ his cadaueribz q̄ mār-
moreis sepulchris cōdbāt oculos mātibz ip̄a euellabat
& dētibz suis ētūguū excremēta rod̄bat. Humor:
. i. cadauez. Vbi: q̄ seruāt. i. s̄. saxis cadauera. Ducif. i.
d̄ siccat: nā ip̄osita cadauera marmoreis mōumētis d̄
siccat: q̄a si cōdrēf terrā putrescerēt. Tracta ta. p̄ ex
tracto s̄guie ex ossibus. Gelatos: frigidus mortuos.
Excremēta māus: q̄a mortuis ēt ūgues crescūt. La-
queos no. no. nā atq̄ alios crucifigebāt: alios ligabāt: si
crucifixi erāt euellabat clauos: filigati partē funiū sūe-
bat: partē ēt cadaueris & his utebat. Nodosq̄ no. p̄
nodos nocentium: idēst funes. Pendentia corpo-
ra. i. etiam de suspensis corporibus partem accepit.

Et patitur tantos cantu depressa labores:
Donec suppositas propior despumet i herbas.
Hos scelerum ritus: hāc dirā carmina gentis
Effera damnarat nimia pietatis erichtho
Inq̄ nouos ritus pollutam duxerat artem.
Illi nanque nefas urbis summittere tecto:
Aut laribus ferale caput: desertaque busta
Incolit: & tumulos expulsis obtinet umbris
Grata deis erebi: coetus audire silentum
Nosse domos stygias: arcanaq̄ ditis operti
Non superi non uita uetat: tenet ora profanā
Foeda situ macies: cāloque ignota sereno
Terribilis stygio facies pallore grauatur:
Impexis onerata comis: si nimbus & arā
Sydera subducunt nubes: tunc thessala nudis
Egreditur bustis: nocturnaq̄ fulgura captat.
Sæmina foecundæ segetis calcata perussit.
Et non lætiferas spirando perdidit auras.
Nec superos orat: nec cantu supplice numen
Auxiliare uocat: nec fibras illa litantes
Nouit. funereas aris imponere flammās
Gaudet: & accēso rapuit quæ tura sepulchro:
Omne nefas superi prima iam uoce precātis
Concedunt: carmenq̄ timent audire secundū.
Viuētes animas: & adhuc sua mēbra regētes
Immittit bustos: fatis debentibus annos
Mors inuita subit: peruersa funera pompa
Retulit a tumulis: fugere cadauera lætum.
Fumantes iuuenum cineres: ardētiaq̄ ossa
E mediis rapit ipsa rogis: ipsamq̄ parentes
Quam tenuere facē nigroq̄ uolantia fumo:
Feralis fragmenta tori: uestesque fluentes
Colligit in cineres: & olentes membra fauillas
Ast ubi seruātur saxis quibz intimus humor
Ducitur: & tracta dureſcunt tabe medullæ
Corpora: tunc omnes auide desæuit in artus
Immergitq̄ manus oculis: gaudetq̄ gelatos
Effodisse orbes: & siccæ pallida rodit
Excremēta manus: laqueum: nodosq̄ nocētes
Ore suo rupit: pendentia corpora carpsit.

PHARSALIAE

Abrasitque cruces: scilicet dentibus: quia crucis partem abstulit. Percussa que uiscera: quæ diu suspensa a nimbis & uentis percussa fuerant: de his cadaueribus etiam auulsit partem. Incoctas medullas: ualde coctas idest duratas & siccas. Coactum: congelatum. Manibus: ut si quis crucifixus erat tamē ligatus. Calybem: idest calybeum clauum. Insertum: infixum. Stillantis idest saniei salientis & liquentis per artus. Neruo morfu retinere pependit: quia dentibus apprehenso neruo pendeat a cadauere. Et quodcunque iacet: ipsa apud cadauer sedebat: nec prius cadaueris partem rapiebat: q̄ feræ & lupi laniassent: & e dentibus luporum abstulisset. Sanguine uiuo: pro sanguine uiui hominis. Aperto iugulo: scilicet manibus suis: non r̄fugit cædes. i. nō fugit quo m̄ius occidat homines. Sacra: sacrificia. Viuū cruo. uiui homines. Mensæ: i. si libisset uesci carnibus humanis. Vulnere si uē. & si sacrificabat non expectabat partem: anteq̄ natus esset: imo ipsam matrē prægnaentem interficiebat: & e uentre eius conceptum partum eripiebat. Ventris uulnere: idest scisso uentre matris: non ea parte qua natura uocabat. Calidis: incensis. Et quotiens sæuis: & si opus erat recenti umbra idest quæ paulo ante a corpore discessisset: interficiebat hominem. Manes: animas. cum corpora animæ discesserint: manes dicuntur: facere manes: nihil aliud est q̄ occidere. Fortibus umbras: quia discedēs a corporibus umbræ sunt fortiores & uehementiores ad id quod uolunt ueneficæ.

Hominum mors omnis: ipsa consuetudine adeo facta erat crudelis: ut oēm cuiuslibet ætatis hominem occideret. Hominū mors: pro cuiuslibet hominis mors. Genæ florē. i. auulsit aiam adoloscens. Pri-
mauo cor. i. adoloscens: tūc. n. uirere ætas dī cū ad q̄r-
tū & decimū annū puenerit. Moriēti ephebo. i. adol-
lescenti quē ipsa occiderat: ephebus dī adolescēs &
ē græcus sermo: nā em̄ ad & ἡφῆ pubertatē significat:
sed pp̄ dalleā. π. uertit i φ. Sæpe ēt caris: nec suoꝝ co-
gnatoꝝ corporibus pepcit. Cognato i fu. pro i funerē
cognatoꝝ. Caris: q̄ ipsi cara eē debebāt q̄ sanguine
cōiūcta erat. Atq̄ oscula: rustica latis: nā dū osculare
tur aliquē: dētibz narē secabat. Ora laxa: q̄a mordēs
labra abscidebat: & dētes appebāt. Sicco. g. q̄a mor-
tuū. Præmordēs: circūmordēs. Gelidis imur. la. q̄a
mordēs ligūa rapiebat: & imurmurabat q̄si mādāta
dare ad iferos. Hāc ut fama loci: postq̄ coepit Sextus
Pō. audire uulgata fama: q̄ erichtho cæteris uenificii
arte p̄stabat hāc p̄ cæteris audire cōstituit: & aliquot
comitibus huius sceleris secū sūptis q̄siuit: ubi nā ha-
bitat soleret iuēitq̄ eā iter busta & sepulchra mortuo-
rū tpe noctis. Alta nocte. i. itēpesta. Sub nra tellurē:
i. ad ātipodas: nā quo tpe meridies: ē apud antipodas
hic ē media nox. Fidi scelegē: cū huius sceleris mīstri
sexti moniti eēnt locoz ubi hītabat: iter busta mor-
tuorū cōspiciētes: uiderūt illā sepulchro quodā iſisterē
& statī illā adieſt. Sueti. i. sceleribus q̄lē erat dīs. In
caute: i. crepidie saxi. Aemus: mōs theſſaliæ & incur-
uus & lōgus usq̄ i thraciā. Illa magis: cogitabat noua
caria q̄ nullis aīa unq̄ magis cognita fuerāt. Magis:
magis ueneficis. In usus. i. ad detestabile & iauditū sce-
lus. Nāq̄ timēs ne mar. carmē huiusmōi faciebat: ne
bellū ciuile posset ex agris philippicis discedē: ut h̄ret
copiā mortuoz ossibusq̄ eoz & mēbris uterē i ue-
nificiis suis. Vamutabilis. Aema. dis. ē forma patro-
nymica p̄ gētili. Succis. herbaz. Suas. i. usū suū. Ca-
dauera regū: si bellū hic geret: multi Reges cæsi cadēt
quorum capita & manes multo potentiores erūt ad
ueneficium q̄ priuatorum hominum & humillum.

Abrasitq̄ cruces: percussa que uiscera nimbis
Vulsit: & incoctas admissio sole medullas.
Insertum manibus chalybem: nigrāq̄ p artus
Stillantis tibi saniem: uirusq̄ coactum
Sustulit: & neruo morfu retinente pependit:
Et quodcunque iacet nuda tellure cadauer
Ante feras uolucresq̄ sedet: nec carperē mēbra
Vult ferro manibusq̄ suis: morsusq̄ luporum
Expectat siccis raptura e faucibus artus:
Nec cessant a cæde manus: si sanguine uiuo
Est opus erumpat iugulo qui primus aperto:
Nec refugit cædes: uiuum si sacra cruorem
Extaq̄ funereæ poscunt trepidantia mensæ
Vulnere si uentris: non qua natura uocabat
Extrahitur partus: calidis ponendus in aris:
Et quotiens sæuis opus est: ac fortibus umbris
Ipsa facit manes hominū: mors omnis i usu ē.
Illa genæ florem prima uo e corpore uulsit.
Illa comam leua morienti abscidit ephebo.
Sæpe etiam caris cognato in funere dira
Theſſalis incubuit membris: atq̄ oscula figēs
Truncauitq̄ caput: compressaq̄ dentibus ora
Laxauit: siccoq̄ hærentem gutture linguam
Præmordens: gelidis iſudit murmura labris.
Arcanumq̄ nefas stygias mandauit ad ūbras.
Hanc ut fama loci pompeio prodidit alta
Nocte poli: titan mediū quo tempore ducit
Sub nostra tellure diem: deserta per arua
Carpit iter: fidi scelerum suetiq̄ ministri:
Effractos circum tumulos: ac busta uagati
Conspexere procul prærupta i caute sedentē.
Qui iuga deuexus pharsalica porrigit æmus
Illa magis magicisq̄ deis incognita uerba
Tentabat: carmenq̄ nouos fingeat in usus.
Nanq̄ timens ne mars aliū uagus iret i orbē
Aematis: & tellus tam multa cæde careret:
Pollutos cantu dirisq̄ uenefica succis
Cōspersos uetuit trāsmittere bella philippos.
Tot mortes habitura suas: usuraq̄ mundi
Sanguine cæforum trun care cadauera regū

LIBER .VI.

Hesperia gentis: uidelicet ut Ro. nemo referatur in patriam. Hic ardor: solus: in hoc uno tantum mens eius intēta erat. Quid corpore magni: qd de pompeio magno: qd de cæsare rapiā: nā superabat utrūq; cælum iri. O decus æmonidū: hæc petitio habet ptes suas nō oēs tamē: petitio autē cōstat ex his ptribus: ut honesta sit: ut possibilis habēs actiōis modū: & sit remūeratio: ut Vir. æole nāq; tibi diuū pī atq; hoīū rex: illic posuit oēs ptes sed nōnulla hic deficiūt. Potes: ostēdit possibilitatē. Potes maiora: ergo ēt mīora qā si potes naturā & regē cur sum mutaf ī toto orbe: ergo potes fata pādere. Vétura deuertere cursu: i. potes eoz fata & seriē cāq; puertere

Sperat: & hesperia cineres auertere gentis: Ossaque nobiliū tantosq; acquirere manes Hic ardor solusq; labor: quid corpore magni Proiecto rapiat: quos cæsar inuolet artus:

Quam prior effatur pōpei ignaua ppago. Odecus æmonidū populis quæ pādere fata Quæque suo uentura potes deuertere cursu Te precor ut certum liceat mihi noscere finē

Quem belli fortuna parett: nō ultima turbæ Pars ego romanæ: magni clarissima proles: Vel dominus rerum: uel tanti funeris hæres

Mens dubiis percussa pauet: rursusq; parata ē Certos ferre metus: hoc casibus eripe iuris. Ne subiti cæciq; ruant: uel numina torque: Veltu parce deis: & manibus exprime uerum.

Elysiis referta sedes: ipsamque uocatam. Quos petat e nobis mortē tibi cogē fateri. Nō humilis labbor ē: dignūq; quærere cures Vel tibi quo tanti præponderet alea fati.

Impia lætatur uulgata nomine famæ Thessalis: & contra: si fata minora moueres. Pronū erat o iuuenis: quos uelles inq; i actus Inuitos præbere deos: conceditur arti

Vnam cum radiis presserunt sydera mortem Inseruisse moras: & quamuis fecerit omnis Stella senem: medios herbis abruptimus ānos. At simul ā prima descendit origine mundi

Causarum serie: atque omnia fata laborant. Si quidquam mutare uelis: unoq; sub ictu Stat genus humanū: tūc thessala turba fate Plus fortūa potest: sed si prænoscer casus: mur Contentus facilisq; aditus: multiq; patebunt

unius mortē: at uero unius ipi cladē carminibus euertere nō possū: nā nō ea uerter possumus: q̄ sūt a pfectis causis: & a naturæ necessitate manātib: sed unius mortē euerter possumus a causis adiuuātib. In se. m. i. differre. Radiis: cōstellatiōe. Et quis se. oīs: ecōuerso quis sub stellis natus sit ī aliq; q̄ lōgiore uitā ptendant: possūt tamē carminibus uitā interrūpe: ēt si sub stella saturni natus ēēt q̄ ptendit tribus saturnis. i. usq; ad nōa gesimū annū. Ad si. sed nō possumus seriē illā causarū: æternā mutar: cū causa ex casu pēdeat: ea ē ex oī æternitate ueritas sempiterna. Vno sub ictu stat ge. hu. uidelicet quādo nō ad unū causā spectāt: sed ad oēs sicuti fatū de quo nūc petebat. Sextus qd ad uniuersū terrarū orbē ptinebat. Plus for. pōt. s. q̄ carminā nra. Sed si p. ca. qā dixerat posse illā ea ī meliūs mutar q̄ admiratiōi futura eēnt. Respon. quādā mu. posse qdā nō: sed quādo satis habes prænoscere futurum: siue illud prosperum fuerit: siue aduersum: hoc tibi facile facere possū. mus. Prænoscere contentus: quid futurū sit: & nō mutare: quia omnia cogunt ad id quod petimus obsequi.

ne causæ suo ordie pcedāt. Nō ultima turbæ: ostendit honestatē: qā hoc petit nō īsimus homo: nā quāto nobilior ē psona q̄ petit: tāto ēt petitio hōestior. Vel domus rerū: dū icerti sūt exitus timo: sed postq̄ nouero qd futurū sit: desinā timef: siue illud bonū: siue malū. Dominus: pater meus uicerit. Hæres: si uictus fuerit. Hoc iuris: hæc potestatē. Ne subiti. i. uelis nobis hāc ptatē eē ut itelligā futuræ casum: sed iā desinet eē casus. Aut numia tor. nunc modū petitiōis ostēdit: nā q̄ mīora uult ipetrare maiora petit: sic Vir. Incute ui uētis: submersaq; obrue puppes. Numia totq; i. cogē deos supos: tibi futura pdicet e: si nō uis supos: salutē cogē īferos. Maibus: subaudi a. i. ab umbris īferis. Iamq; uo. i. euoca mortē ipm ut uera dicat tibi eoz q̄ peto. Quos petat: an partē meū: an Cæ. Nō humiles labor ē: q̄ si loco remuneratiōis: si hoc mihi pstitueris: rē efficies tuo noīe dignā: ut dicaris tāti belli exitū p̄dixisse. Humilis labor. i. nō spectat ad humilē psonā labor hic p̄dicēdi fata tāti belli. Vel tibi: quis p̄cipi ueneficaz. Quo. i. ad quē finē: i. quāptē. Præp̄. o. dret. i. i. eliet. Alea fati. i. fortūa: & icertus regē euentus.

Impia lætatur: i. spōdet erichtho: o sexte iqt: fata mīora (si uis) mutar possimus: maiora autē nulla arte mutari possunt: q̄ aut maiora fata sunt ex itima phōz senia trahit: ita enī disputāt philosophi. Si nihil sine cā fit: fato oīa sūt: ergo cōuincit nihil fieri sine cā: sed nihil sine cā fieri: nec Epicuro: nec ulli philosophico placet: nā id credere esset absurdū: sed multū itereft inter cās fortuito: uel forte egressas: & iter cās inter se cōnexas & efficiētiā naturālē: uerbi cā qd ita pmittit: uerū ē de scēdat ī Academiā carneades: nō sine casus: sed ex causis fortuito egressus: nō a naturæ necessitate manātib: dicit autē genera cāq; distingui aliā inq; ppetuæ sūt: & principales: aliā uero adiuuātes: & pximæ q̄re cū dī oīa fato fieri causis ātecedētib: hoc uult itelligi: nō pfectis & principalibus causis ātecedētib: sed adiuuātib: qbus pmissis facile ē itelligē fata maiora & mīora: fata maiora sūt quoz cā sūt p̄cipales & pfectæ: siue æternæ: & a naturæ necessitate manātes. At uero fata mīora sūt: quoz cā sūt adiuuātes & pximæ uel fortuito āte egressæ: & id ē q̄ ait Luca. Si moueri. i. mutari peteres. Fata mīora. i. q̄ ptinet ad singulas q̄sq; psonas. Cōcedit arti unā cū radiis: & iā si stellæ iqtaliquē cogūt mori: possumus carminibus differre mortē: & ecōtra: & hæc sūt fata mīora. Vnā mortē p

PHARSALIAE

Tellus: uidelicet geomantia. Aether: aeromantia. Chaos: confusio rerum idest necromantia. Aequora: hydromantia. Cāpi: adhuc ad geomantia spectat geomantia ē diuinitio q̄ signis q̄busdā ex terra designatis deprehendit a γαῖα id ē terra πόντος diuinitio: hydromantia q̄ fit per aq̄ colorem siue illa fuerit alba: siue nigra siue sanguinolenta υδωρ aq̄: aeromantia q̄ fit p̄ ætherē: ut p̄ fulgura: uētos: & cætera huiusmodi. Rodopeiaq̄ saxa: uidelicet p̄ necromantia: q̄ fit per cadauera: q̄ inferis excitant: nā νεκρὸς mortuus το νεκρὸν cadauer significat.

Pronum ē, i. facile. Attollere: suscitare unū corpus eorum qui recenter cæsi sunt. Nouæ mortis: recenter occisorum. Sonent: loquantur. Plenas: integra. Ne membris sole pūstis: nam si diu terræ cadauer iacuisse: & aridius factū esset p̄ arterias uox clara exire nō posset. Dixerat: accisā ē ad rē exequēdā: & multa nūbe circūdata nauigari cœpit p̄ corpora cœsorum: ut idoneū unū excipet & deligeret. Squalētī: nigra & tetra.

Negatis tumu, q̄a insepulta iacebāt. Lupi: qui illuc uenerant ut cæsorū corpora dilaniarent. Impastæ uo, quæ iā unguibus cadauera lacerauerāt: statim relictis cadaueribus abierūt. Vate, i. eligit mortuū: futurū uatem: dum ab iſeris excitat eius animam.

Et gelidas leto: cū diu scrutata ē: tandē iuenit mortuū quendā: q̄ pulmonē integrū & illa sum habebat: per quē uox clarior emittitur. Vocem de, idest unum corpus defunctum iuenit: qd̄ posset emittere: uocem anima eius ab iſeris excita. Fata pemptorū: animæ mortuorū omniū q̄ cæsi campis iacebant: dū bitabant quē nam ex iſis Erichtho uellet ab iſeris exuscitare. Pendent: idest dubitant. Superis: idest ad sup̄os. Si tollere totas: idest suscitare: quia sciebāt: si uoluisset illa potuisse oēs suscitare: ut iterū pugnarēnt. Cessissent le, e. leges iſerorū sunt: ut q̄ semel ad iſeros descēderit nūq̄ ide reuertatur. Mœnstroq̄ potētī: monstrum appellat Erichtho: potius q̄ hominē.

Electū tandē: describit locum i quem cadauer illud traxerit unco: & mir̄ idoneū suæ arti locū delegit: ubi necromantia exerceret. Feralibus: ueneficis. Vnco iſerto, i. iugulo. Miserū: q̄a uicturū iterum. Dānarat: bene dixit: q̄a locus ille dānatus dicebat: ubi dira sacra exercebant. Haud pcul a ditis: topos theſia ē, i. ficta loci descriptio: describit, n. locū quo magicas artes Erichtho exercere solebat: p̄serti cū per necromantia excitet ab iſeris umbras: ut suscitato corpore futura p̄diceret: dicit aut̄ locū adeo p̄fundū fuisse: ut nō lōge eēt a diis māibus. Cæcis: obscuris. Dep̄ssa: humilis.

Pallida: opaca. Taxus: arbor ē q̄ in umbrosis nascit̄ locis: ferēs lethales baccas: q̄bus uenenū i ē. Sūt q̄ hinc toxica putat̄ appellata: de q̄ multa Plī. Taxus opaca, i. dēsa: & ē numerus p̄ numero. Peruia phœ, q̄a adeo arbores dēsa sūt: ut radii solis eo penetrarē nō possint.

Nullo uertice cælū: q̄a in ātro adeo dep̄ssa sunt arbores ut aerē suspicere nequeāt. Mar, i. squallidæ & fordidæ. Palēsq̄ sub ātris: i. interiori pte huius cauernæ ē situs: Situs p̄prie: dicit̄ imūndita: q̄ nascit̄ i locis humi dis: & lāuginis speciē imitat̄. Noctē, i. tenebris. Nō tenaris: dicit nō eē tā tenebrosū aerem in faucibus tenari montis laconicta: qua dicitur eſse descensus ad iſeros: q̄ illic. Aer iners: crassus. Mundi latentis: in ferorum. Ac nostri: idest superiorum: dicit ibi eſse confinia superi & inferi aeris. Confine mœstum: idest terminus tristis. Quo nō metuāt: locus ille adeo tenebrosus est: ut nihilominus eo ueniant umbræ iſerorum: quæ in tartarū descendere solent: est ergo is locus tartaro similis. Tartari reges: ut pluto & proserpina: nam & Regē & Reginā dixit. Nā quis theſſalia: quis enī cōtra uoluntatē deorū iſerorū aīas excitet: illic tamē incertū ē iuuant ne: an mortui sint: uel q̄ quis ab iſeris excitent̄: tamē adhuc ad iſeros descendūt: uel q̄ adeo obscurus locus ē: ut adhuc apud iſeros eē uideāt.

Ad uerum: tellus nobis ætherque chaosque Aequoraq̄ & cāpi rhodopeiaq̄ saxa loquē. Sed pronum: cum tāta nouæ sit copia mortis Emathiis unum campis attollere corpus: Ut modo defuncti tepidiq̄ cadaueris ora Plena uoce sonent: ne membris sole perustis Auribus incertum feralis strideat umbra. Dixerat. & noctis geminatis arte tenebris Mœstū tecta caput squalenti nube pererrat Corpora cæsorū: tumulis proiecta negatis. Continuo fugere lupi: fugere reuulsis Vnguibus impastæ uolucres: dū theſſala uatē Eligit: & gelidas læto scrutata medullas Pulmonis rigidi stantes sine uulnere fibras Inuenit: & uocem defuncto i corpore querit. Fata peremptorū pendent iam multa uiroꝝ: Quem superis reuocasse uelit: si tollere totas Tentasset campis acies: & redere bello Cessissent leges erebi: monstroq̄ potenti Extractas stygio populus pugnasset auerno. Electum tandem traiecto guttore corpus Ducit: & inserto laqueis feralibus unco Per scopulos miserū trahitur p̄ saxa cadauer Victurū: montisq̄ caui quem tristis erichtho Damnarat sacris alta sub rupe locatur. Haud procul a ditis cæcis depressa cauernis Impræceps subleuit humus: quā pallida pnis Vrget sylua comis: & nullo uertice cælum Suspiciens: phœbo non peruia taxus opacat. Marcentes intus tenebræ: pallēsq̄ sub antris Longa nocte situs: nūq̄ nisi carmine factum Lumen habet: non tenereis sic faucibus aer Sedit iners: mœstum mundi confine latentis: Ac nostri: quo non metuant emittere manes Tartarei reges: nam quāuis theſſala uates Vim faciat fatis: dubiū est quod traxerit illuc Aspiciat stygias: an q̄ defenderit umbras.

LIBER .VI.

Discolor & uario: describit nunc habitū Erichthonis: quo se parauit: ut umbrā excitaret ab iſeris. Furias
lis. i. ſimilis furia. Induit: ab Erichtho. Vuultu api. oſtēdit. Crimie re. reiecto itegz. Vt pauidos iu. co. eri
chtho cū ſe oſtēdiſſet eo habitu quo ſolet cū cadaueꝝ excitat umbras: uidit Sextū Pō. cū comitibus terrore p
cuſſū: quē repræhendēs allocuta ē. Iā noua: iā hic quē mortuū iacere uideris excitabiſ: & uiuere icipiet. Ve
ra: uerſus hic eſt p pēthemimerim: nā ſic iūgiſ: Noua ſimul & uera uita. Vt quis. p. multo magis itrepidī. Si
uero ſtyg. arguit Sextū Pom. comiteſqꝫ ſuos ignauia: dicens ſi ego poſſū cernere oculis meis eumenidas. Plu

tonē. Proſerpina. Cerberz tricipitē: & monſtra iſeroꝝ
rum oīa: quis tantus pauor aio ueſtros occupat: ut ti
meatis umbrā ab iſeris excitatam uidere: ordo ē: o
ignauī metuētes cernere manes qſ timor. Ripāqꝫ
ſo flu. i. ſtegethōtē. nā flu. ē iſeroꝝ ſic appellatus: qꝫ to
tus igneus ſit: φλεγειν ſignificat ardere. Eumēides:
diras ſignificat: quas alio nōie furias appellant καται
ευφραινομεν: nā ευφραντο beniuolū ſignificat qꝫ ſint
oībus maliuolæ. Colla colubris: quod circa colla cer
beri ſerpētes ſint. Gigantes: dicit titanas auſos bel
lū iſerre ioui quod de cælo Iuppiter ad iſeros fulmi
nauit: & cathenis ferreis manus poſt terga reuinxit.
Si me. p. ui. iō nec paueretis uidere eumenidas quia
pſentia mea nihil uobis mali auderēt iſerre. Manes:
umbras: nō deos iſeros. Pectora tū pri. dicit qd fece
rit Erichtho ut pparet cadauer qd eēt aptū recipe ani
mā. Sāguine ſer. ſuietima. Vulneribus nō. qā uul
nera fecit ut irrupere poſſet ſanguis. Tabo: ſanguie.
Lunare. i. ſpumā lunæ: qā (ut antedictū) lunā de cæ
lo dītractā nō prius redire dimittebāt qꝫ ſpumā reice
ret: ſup herbas: qꝫ utebantur ueneficæ. Huc qꝫ qd. f.
nō tā facile pōt excitari hæc ūbra ab iſeris: ſed necel
ſe ē ut multis herbis multiſqꝫ aialibus id fiat qꝫ uī ha
beant magicā. Miſce huc. i. pectus huius cadaueris.
Quicqꝫ. f. g. n. ſi. qꝫ qd mōſtruoſū natū ē. Quibus
un. ti. ē. canū lymphaticoz: nā lymphatici canes di
cūt qꝫ uehemēter aquā timēt: lymphā aqꝫ dī: ide lym
phaticus canis: cui occuſus lymphæ terrorē iniiecit
ſicut cerito ſurore cereris entheatos dicimus. Lyn
cis: lynces ſunt feræ maculis diſtictæ quoz uria coe
unt i duriciē ptiōſi calculi: qd pſentiētes egeſtū liquo
rē illico arenaz cumulis cōtegūt & λυγκωνιον di
ciſ: at hi quos ceruarios dicimus: cū poſt longa ieiū
nia agte carnes mādere cōperit: ubi qd caſu reſpici

unt: obliuiſcunt ſ: & imemores pſentis copia: eūt qſitu: quā reliquerēt ſatietatē Lyncis uiscera aptiſſima ſunt
magicis. Nodus hyenæ: animal hoc ē aptiſſimū ueneficiis cæteroz: oīum: hyenā ē aīal i Africa cuius collū ri
genti ſpina ſecti nō pōt: niſi toto corpore moueat: ſtabulū pſequit paſtoꝝ & uocē humanā exprimere diſcit
ut aſtu hominē noctu accitū deuoret: uomitus mentiētes humanos: ut illectos canes deuoret: qſ ſi umbrā eius
cōtigerint latrare nō poſſūt: in oculis multiplex uarietas mutatioqꝫ coloris: i pupillis oculoz: naſciſ lapis hien
qꝫ lingua hōis ſubditus futura p dicere facit: ppterea cōuenit magicis: oculos nonnūqꝫ cōſuet: gingiua nō hēt
dētē: unius oſſis tātū mō hēt: hūc ē dicit coire cū leena: & ide naſci mōſtꝫ: quod appellat corocoſte. Soli. Et
cerui pa. ſer. me. cerui cū ad decrepitā ætatē uenerit: ueniūt ad cauernas: ubi deliteſcunt ſerpētes & naribus at
tractos p cauernas hauriūt: & ita uenenū illud p uenas diſfuſū eos reiuuenſcere facit. Nō pup. r. echeneis (ut
ſcribit Pli.) piſculus ſemipedalis ē: aſſuetus petris: quo carinis adhærente naues tardius iræ credunt: ide noīe
ipoliſito: nā exoſ ſignificat teneo: & νευς nauis. Quā ob cām amatoriis quoz ueneficiis iſamis ē: Et alio loco p
ſeqꝫ. Ruāt uētilicet & ſauāt procellæ: i perat furori: uireſqꝫ tātas cōpeſcit: & cogit ſtar nauigia: qd nō uicula ul
la: nō anchoræ irreuocabili pōdere factæ: iſrenat ipetus: & domat mūdi rabiē: nullo ſuo labore: nō retinēdo
aut alio modo: qꝫ adhærendo: hunc piſce latini Remorā appellat. qꝫ iſi Echini legebāt: duplici errore tenebāt
nā & priā ſyllaba repugnabat: & Echini ſūt ex cācroꝝ genere p pedibꝫ habētes ſpias: diuerſi ab echeneide: d q
bus luuena. Et ſemel aſpecti littus dicebat echini. Rudētes: qā iſſatis ēt uelis p uētū: tamē uſqꝫ adeo detiet na
uē: ut moueri nō poſſit. Saxa. i. nō defuit ætites lapis frigidiffimus: quē ab extremis orbis ptibus ales Iouis
alit cuſtodē nidi: ſeruatoreqꝫ futuꝝ: quo ualeat pulis dubios auerſe caſus: nā hic lapis ſūmæ frigiditatis ē iō
hūc ſuis imiſcet ouis: ne qā ipſa agla calidiſſima ē: dū ea fouet: decoquat: & pulli naſci nō poſſint. Sonat: mi
re dixit nā lapis iſte ætites ſeu gagites itus pgnās ē: & quū qꝫ alias uelut i utero ſonat Pli. x. Volucer ſer. i.
alatus draco nō defuit: & naſciſ i ea pre Arabiæ qꝫ ultra flu. manuſactū: qꝫ regio ppe dſerta ē iſeſtātibus feris

PHARSALIAE

ibi tamē pādaci: enielchi habitāt: & opio phagi: iō dicti: qā serpentes comedūt. Aequoribus cū. i. India supio: rī i rubro mari nascit idica testudo: cuius custos est uipa: & hāc testudo lapidē emittit chelonitem gratū purpureo uariog: colore nitētē: quē si sub lingua: lotō quis gesserit ore: posse magis credit hūc diuinare futura che loia itē oculus ē idica testudinis uel portēto sissima magnog: mēdati smelle. n. colluto ore ipositā liguā futu rog: diuinationē p̄stare promittūt Pli. Cōche. i. custos testudinis idica: q̄ chelonitē lapidē emittit. Cerastrā: serps cornutus ατο του κερατοσ: a cornu. Mēbrana: reticulū illud qd̄ diuio serpēte abduxerat. Phoenicis: phoenix una auis tātū ē i arabia nascēs: & cū ad qngē ros uenerit ānos: ipsa sibi rogū cōstruit: ex lignis odo riferis: ut ex cinamomo: thure: xilobalsamo: & casia: radiisq: solaribus oppositū se supiniicit: iterea rogus ille: qā i eū sol p̄pēdiculariter uerberat: solis radiis accendit: & ipsa cū rogo cōburit. Deide uermiculus qd̄ ex ossibus & medulis nascit ex quo alius phoenix renouat. Eoa ara: nā postq̄ phoenix puulus adoleuit p̄cipio funeri priori iuxta reddit: & totū d̄fert nidū prope pāchaia i solis urbē: & i ara ibi deponit. Pli. hāc arā phoebi eoā dicit Luca. Viles & ha. no. i. nobiles & ignobiles. Frōdes. s. arbog: colligit: & ipsis imurmurabat. Inspuit: ut herbā nascerent uenenatā & idoneā ad ueneficia. Tūc uero: his oibus i unū cōgestis q̄ plurimū ualerēt ad cogēdos māes: addidit uoces terribiles q̄ plus uiriū haberēt q̄ herbā q̄s supra memorauit. Pollētior: potētior. Excātare: ad exorādū deos. Discordia huil. nā nō uidebat hūanā uocē emittere: sed similit̄ aialibus brutis. Trepidus bu. sta. ues sūt q̄ tpe solū noctis apparent. q̄ suo cātu seper malū omē significāt. Ferā: siue lupi siue leōes. Sibilat anguis. i. sibilū emittit q̄lē anguis. Syluag: q̄ so. i. frago rē arbog. Tonitrua nū. i. imitat xασ. uα. Vox una: idest unius Erichthus uox. Explicat: exprimit. Tartara: tartarus ē locus p̄fūdior iferog: ubi gigātes uinēti tenēt: q̄ bellū loui itulerūt: nullū reliquit ex diis quē destabilis & sacrilega mulier nō iuocaret. Stygiūq: ne. nā nihil habēt iferi sauius: nihilq: imanius Thesiphone. Megera: & Alecto. Chaos. i. o erebe nā chaos cōfusio ē elemētog: oīum: ap̄d iferos uero nō discernūt elemēta: sed cōfusa sūt p̄p̄ obscuritatē. In numeros mū. qā ex chao oīa nata sūt secūdū Hesio. Rector: o pluto. Torquet: cruciat. Mors dilata. i. prohibita. i. qā imortales sūt dii: iō cruciari. Styx: p̄ quā dii iurare timēt. Thessalis ely. qā sunt sacrilegā & polutā thessalica oēs mulieres: iō ad elysios cāpos nō descēdūt. Persephone. i. o proserpia Περσεφονη grēcū ē. Caelū matrēq: p̄. secūdū fabulā dixit qā p̄ serpina apud Aetnā mōtē a Pluto. raptā ad iferos descēdit: ipsaq: matrimonio sibi cōiūxit Pluto: & eā erebi reginā fecit: Mater Ceres cū eā diu q̄sisset: tadē idicātē arethusa cognouit eā a Pluto. raptā uenit igif ad louē q̄res qd̄ sibi facere iuberet: respōdit: si nihil apud iferos gustasset: reducere: si ipsa uellet: m̄ ad Plutonē cū uenisset: eiq: mādātā louis exposuisset: p̄rio qd̄ q̄sui nū redire uellet ad matrē: illa negauit: ex quo cognitū ē illā libēter apud iferos manere: deinde scire uoluit: nūq: quid aliqd̄ gustasset: cū nō iueniret aliqd̄ gustasse: ascalaphus idicauit ipsā comedisse septē grana mali pūici: ut redire nō posset. Vir. Nec repetira seq̄ curet proserpia matrē. Caelū: qā noluit i caelū redire: unde iuppiter p̄cepit ut sex mēsibus i cālo apud matrē eēt: & totidē apud iferos cū Plutōe & hoc ē q̄ luna uno quoq: mēse crescit & decrescit usq: ad ānū. vi. mēsibus ap̄d nos: & totidē ap̄d ātipodas. Pars ul. qā p̄ria ps̄ p̄serpinā ē lūa secūdā ē diuā ultia uero p̄serpina siue hecate ē i iferno. N̄rā he. i. p̄serpiā deā ifernā. N̄rā. i. q̄ pest n̄ris in cātationibus. Cōmertia lin. i. colloquia cū diis inferis. Ianitor. i. cerbere q̄ custos dicit portā inferi. Sedis la. la ti regni inferog. Sæuo cani. idest tibi ipsi. Viscera: nam dicitur recumbere cadaueribus mortuorum: & car nibus eorum uelci: nam cerberus dicitur quasi κ̄ρ̄εσ̄σ̄οποσ. i. carmen uorans. Sorores. i. parce: uidelicet La chesis. Clotho. Atropos. Fila: scilicet reuiuiscētis ideo repetita dicit quia iterum uicturus erat hic iuuenis quē excantabat. Flagrantis undā: idest ardentis flegethontis. Portitor: charon. Virgi. Portitor ille charon. Iam lassate senex: significat se umbras sapius ab iferis excitasse: quia dicit charonta lassatum eē referēdo um bras q̄s ipsa ad corpora reuocauit. Si uos satis: nūc honestā petitionē ostendit qā bene merita ē de diis oibus.

Aequoribus custos p̄tiosā uipera conchā.
Aut uiuentis adhuc libyci mēbrana cerastrā:
Aut cinis eoa positi phoenicis in ara.

Quo postq̄ uiles: & habentes nomina pestes
Contulit: infando saturatas carmine frondes.
Equibus os dirū nascentibus inspuit: herbas
Addidit: & quicqd̄ mūdo dedit ipsa ueneni.
Tunc uox lethæos cunctis pollentior herbis
Excantare deos: confudit murmura primum
Diffona: & humanā multū discordia linguā.
Latratus habet illa canum: gemitusq: lupog:
Quod trepidus bubog: & stryx nocturna que
Qd̄ stridet ululatq: ferā: q̄ sibilat āguis rūt
Exprimit: & planctus illis cauitibus undā.
Syluarumq: sonum: fractaq: tonitrua nubis:
Tot rerum uox una fuit: mox cætera cantu
Explicat æmonio: penetratq: in tartara lingua.
Eumenides stygiūq: nefas: p̄cenaq: nocētū
Et chaos innumeros auidū cōfondere mūdos
Et rector terrā quem longa i sæcula torquet
Mors dilata deum: styx: & quos nulla meret
Thessalis ely si: cælum matremque perosa
Persiphōe: nostrāq: hecates ps̄ ultima: p̄ quā
Manibus & mihi sunt tacitā cōmertia linguā.

Ianitor & sedis laxā qui uiscera sæuo
Spargis nostra cani: repetitaq: fila sorores
Tracturā: tuque o flagrantis portior undā
Iam lassate senex: ad me redeuntibus umbris

Nefas
deuorat
muliere
tæo q
tia redi
Nō ita

Exaudi
Polluto
Human
Sæpe
Siquis
Impo
Non i

Assuet
Delce
Hæc
Ad n

Pom
Si be
Hæc
Asip

Exan
Carce
Visce
Ah m

Eripit
Has
Veri
Perc

Man
Tisip
Nor
Infe

Elic
Del
Exp
Tec

Fict
Ost
Eloq
Con

estis
hitat
rior
form

liquo
nō m
iapd
ab inf

Nefando: sacrilego execrabili. Si nūq̄ hęc car. f. & si nūq̄ carmīa & p̄ces uobis facio: q̄n prius carnes hūanas deuoraueri: ordo ē pete p̄cāti. Fibrae: sūt uene iecoris. Si pectora ple. si occidi & immolauī uobis grauidas mulieres. Silauī. l. p̄fecta ipsaz muliez calido cruore. Profecta dicūt maiora ītestia: q̄ alio noīe dicūt exta: eo q̄ extēt. i. emineāt supra alia: & dicūt a p̄secādo: q̄a prius secta aris reddūt. Vir. Lācibus & pādīs fumātia redimus exta. Si q̄s q̄ ue. & si ego s̄ape īmolauī uobis īfātes & eoz capita obtuli: q̄a adhuc uicturi erant. Nō ītar. nūc ostēdit possibilitatē: dicit. n. facile ēē aīam: q̄ pauloante descēderit ad īferos remitti posse. Tarta

Exaudite preces: si uos satis ore nefando
Pollutoq̄ uoco: si nunq̄ hęc carmina fibris
Humanis ieiuna cano: si pectora plena
Sæpe dedi: & laui calido profecta cerebro.
Siquis q̄ uestris caput extaq̄ lancibus īfās
Imposuit uicturus erat: parete precanti.
Non in tartareo latitantem posimus antro:
Assuetamq̄ diu tenebris: modo luce fugata
Descendentem animā: primo pallentis hiatu
Hæret adhuc orci: licet has exaudiat herbas
Ad manes uentura semel: ducis omnia nato
Pompeiana canat nostri modo militis ūbra
Si bene de notis ciuilia bella merentur.
Hęc ubi fata: caput spumātiaq̄ ora leuauit:
Aspicit astantē proiecti corporis umbram:
Exanimis artus: inuisaq̄ claustra timentem
Carceris antiqui: pauet ire ī pectus apertum:
Visceraq̄ & ruptas lethali uulnere fibras.
Ah miser extremū cui mortis munus iniqua
Eripitur: non posse mori miratur erichtho:
Has satis lituisse moras: irataq̄ morti:
Verberat immotum uiuo serpente cadauer.
Perq̄ cauas terræ quas egit carmine rimas:
Manibus illarat: regniq̄ silentia rumpit.
Tisiphone: uocisq̄ meæ secura megæra
Non agitis s̄auis erebi per inane flagellis
Infelicem animam: iā uos ego nomine uero
Eliciam: stygiasq̄ canes in luce suprema
Destituam: per busta sequar: p̄ funera custos
Expellam rumulis: abigā uos omnibz urnis.
Teque deis ad quos alio procedere uultu
Ficta soles hecate: pallenti tabida forma
Ostendam: faciemq̄ erebi mutare uerabo.
Eloquar immenso terræ sub pondere quæ te
Contineat ætna dapes: quo fœdere mœstū

estis: uos destituā. Et genere muliebri cæs dicūt furia. Luce sup. q̄ uobis iuisa ē: nā semp ī tenebris īferoz hita: s̄ueuerūt: iō nō possūt hęc lucē sustinere. Per. b. nec dimittā uos ī mortuoz sepulchris hita: q̄ sedz gra tior ē uobis. Expellā: p̄seq̄r uos quocūq̄. Abigā: excludā sepulchris. Teq̄. d. o p̄serpia ostēdā te pallidā & d̄ formē q̄lis ēē soles ad īferos: nō cū redīs ad supos: ut dominā celi ēē uidearis. Tabi. marcescēs: unū seq̄ exre liquo corpus q̄d marcescit pallorē cōtrahit. Ficta. nō uerā sed simulatā te soles ostēdēt. Faciē ere. s̄. cogā te nō cōmutari posse. Elloqr̄ i. dicā ēē q̄ cā ap̄ īferos stat ālesteris: & q̄bz dapibz illecta iā exīr nolūisti. Aetnæa: i. ap̄ ætnā mōtē a pluto. rapta. Eloqr̄: effabor declarabo. Dapes: nā cū legē iuppiter imposuisset: ut rediret ab īferis sinihl gustasset. Ascalaphus indicauit eā septē grana mali punici degustasse. Fœdere. s̄. cōiugii: quia

PHARSALIAE

matrimonio confederata erat. Vel foedere: id est lege: non ita conuenerunt pluto coniunx & mater ceres: ut sex mēfibus apud inferos esset: & totidē i cālo. Noluerit re: hoc itata fingit erichtho qđ cerere puduerit re: uocare ad supos. filiā: quā iā teterrimī plutōis cōcubitū passa fuisset. Contagia. i. cōcubitū. Tibi pessime mūdi: arbiter & tu o pessime pluto faciā dehiscere terrā: ut repēte ad ieros descendat lux solis: qua oppressus ne: scies quid agere debeas: sicut Virgi. trepidēq; imisso lumine manes. Titana: solē nepotē titani. Paretis: cū hāc dixisset: umbra morabat adhuc ingredi corpus: tūc indignata uoce clamauit parentis an necesse est uocē deū illū quo qđ uocato semp terra cōcutit. Nunq nō. i. semp. Quo uoca. Demogorōtē significat: mul ti dicū t p hūc Dāmogorōtē intelligi animā mūda: nā: q̄ uegetat omnia: q̄ omnibus naturis pposita ē: de cuius semine firmamentū: solē & lunā: & stellas nar tas ēē dicebāt: & hoc secūdū Serui. sed secūdū theocle tē: philosophi dicunt demogorōtē ēē regē omnīū & deogz principē: genitorē terrā erebi: & pcarz a dxiāz cōnspiciēs: qā intelligētīā maximā regē omnium ha beat. Gorgona: nā γοργων interpretat stupor: unde medula: & sorores iterptant stupor q̄s q̄ aspexit: sin gis in lapides fuisse cōuersos q̄ p nimia pulchritudi ne eaz obstupescēbāt & q̄ si saxa rigebāt: q̄ at hic dā mogorō cernat gorgōa aptā: significat eū manifestū stuporē diuinitatis cē nā nullus ē q̄ diuinitatē cōphē dere possit: pter deū q̄ illā intelligit. Aptā: sibi aliis ue ro occultā. Gorgōa. i. diuinitatē obstupescēdā. Ver beribusq; su. t. c. e. id est supbiā dāmōnū: nam poetāz his fabulis ē ueritatē occultarūt: nā q̄ omnīū deogz ē deus supbiā dāmōnū castigat. Trepidā: q̄tū qđ pti net ad deū: nā supbia nō ē trepida: immo audax: sed respectu dei a quo punit ē trepida: nā scitis quomō e cālo supbi angeli eieci fuerūt: unde ipse de se Apol lo ita respōdit: cū q̄rere q̄s ēēt coactus ē respōdere: q̄ p terrā & sūdū ambulāt infatigabiles domāt sub fla gello iouis. Indespecta te. uo. q. t. i. q̄ oīa cōtinet. s. la titudinē altitudinē & profunditatē & a nullo cōtinet. Tartara. i. pfūditatē quā uos despicer & itelligē nō potestis o dāmōes. Indespecta: nō despecta a uobis q̄ nō potestis aspicere. Supi: uidelicet uos estis exclu si ab illa pfūditate & abisso diuinitatis. Stygiā q̄. p. un. i. q̄ nulli necessitati astrigit: nā dii p stygia paludē iurare timēt: pter dāmogorōtē. Protius: continuo aīa īgressa ē: corpus postq̄ erichtho idignabūda his uer bis usa ē ad deos māes. Astrictus. i. gelatus. Fouit: calefecit. Extrēas. i. p extrēas ptes mēbroz. Percus sa. i. la sāguie. Trepidat. i. mouēt sāguis īfus i uēas palpitare coepit. Et nō. & itādē ulta totū corp occu pauit. Misce. m. i. mortuo cadaueri iūgit. Medu. d. i. sab aīa qā iā medullā & ossa diu caruerāt aīa. Ner ui. i. tracti rēdūt. Nec se. t. c. dicit at cadauer illud nō sēli surrexisse sicuti q̄ uiuūt: sed spēte exiliuit: quēad modū si pila terrā icutere & repellere a terra. Si mul: uno tpe. Lumīa: qā toruis oculis suspiciebat q̄ si attonit. Distēto ne. i. apto: qā i diuersas ptes itēdebat oculos. Nōdū fa. facies similis erat iter moriētē & uiuētē: ut nō discerni posset uiueret ne: an mortua ēēt. Ri gorq; & duricies illa q̄ solet ēē i mortuo adhuc remanebat. Mūdo: i. mūdū. Astricta. i. clausa. Respōsura da. ccedit ut īterrogatus respōdeat. Nā ue. l. & ē remuneratio huius petitiōis q̄ nūq̄ postea ūbra eius a uenefica aliq̄ muliere ab iferis ruocari possit. Immunē: libez ab artibz thessalis. Exurāt. m. uerbū sāpe unū duas sē tētias claudit: sed unī tātū mō uēit: ut hoc loco: nā exurā claudit duas snias. i. tali tua mēbra sepulchro: & tali bus exurā syluis: sed unī tātū uenit uidelicet talibus syluis: alteri uero subitelligēdū ē: uerbū Cōcedā sic maro. Disce puer uirtutē ex me: ueg. q̄ la. Fortunā ex aliis. i. opta. Stygio. c. i. fer i ferna icatatiōe. Nec. u. carmīa. Nec her. i. ueneficaz poterūt tuā getē iterrūpe. Sol: iterrūpe. Lathes. i. obliuiois: ΗΛΙΘΗΤΗΘ ΛΗΘΟΣ significat ob liuionē: dicūt poetāz umbras haurire lathēā aquā: q̄ hausta oīum i uita maloz: q̄ ppeffā sūt obliuiscūt. Tri podas: nolo iqt mihi respōsa des: q̄ lia solet dare apollo: q̄ sēp obscura sūt & icerta: sed canas oīa māifesta utitel ligi possint. Sors. i. respōsū obscurz. Vates. i. sacerdotes alioz deogz: ut Amphirai: & Themidis. Certus dis. ab um. q̄cūq; petit scire futura p necromātiā: discedebat hīc certus: & nō ambiguus. Fortis: qā nō cuiuslibet

Regem noctis ames: quā te contagia passam
Noluerit reuocare ceres: tibi pessime mundi
Arbiter immittam ruptis titana cauernis.
Et subito feriere die: paretis: an ille
Compellendus erit: quo nūquā terra uocato
Non excussa tremis: q̄ gorgona cernit a pertā:
Verberibusq; suis trepidā castigat herynni.
Indespecta tenet uobis qui tartara: cuius
Vos estis superi: stygiā qui peierat undas.
Protinus astrictus caluit cruor: atraq; fuit
Vulnera: & i uēas extremaq; mēbra cucurrit
Percussa gelido trepidant sub pectore fibrā.
Et noua desuetis subrepens uita medullis
Miscetur: morti: tunc omnis palpitāt artus:
Tenduntur nerui: nec se tellure cadauer
Paulatim p membra leuat: terraq; repulsū ē:
Erectumq; semel: distento lumina rictu
Nudantur: nondum facies uiuentis in illo
Iā morientis erat: remanet pallorq; rigorque:
Et stupet illatus mundo: sed murmure nullo
Ora astricta sonant: uox illi linguaq; tantum
Responsura datur: dic inquit thessala magna
Quod iubeo mercede mihi: nā uera locutū
Immunem toto mundi prāstabimus aeo.
Artibus æmoniis. tali tua mēbra sepulchro
Talibus exuram stygio cum carmine syluis
Ut nullos cantata magos exaudiat umbra.
Sit tanti uixisse iterum: nec uerba nec herbæ
Audebūt longæ somnū tibi soluere lathes.
Ame morte data: tripodas uatesq; deorum
Sors obscura tenet: certus discedat ab umbris

LIBER .VI.

est sustinere manes: nā nisi magnanimus fuerit: terrore nō nunq̄ exanimauit. Dure: inexorāde, Da: dic Vir. Da Tityre no. Fera lo: ipsa parca mihi. futura p̄dicet. Addidit & car. i. imurmurauit carmē: quo statim ille p̄sciuit futura: ea p̄fert q̄ iuuenis Sextus Pō. scire uolebat: & ut sciat hāc ē fictio poetica: nā licet Luca. uideat describere historiā: tamē poetico more hāc de Erichtho fingit sicut iſerius multa de serpētibus Medusae sed ueritas sic se hēt: Sextus Pō. nō mō nō adiit erichtho: sed nec id facere poterat: nā Mitylenis cū puer eēt adhuc una cū Cor. matre positus fuit. Mœstū: nūc dicit qd respōderit cadauer. Tristia nō eq. i. nūdū ad eā p̄tē pue- ni ubi p̄ca hīrant: a quibus p̄scire futura potueri: nā me reuocasti anteq̄ eas adirent. Aggere. i. fluminis acherontis. Quod tamē e. cū. sed qd potui ex oib̄s umbris cognoui bellū ciuile istare. Impiaq̄ æter. q̄ discordia ē iter Romāos uiuos eadē ē inter māes eo- rū apud iſeros. Elysias alii se. nam pii relictis elysijs mœsti discesserūt: at uero impii relictō tartaro læti cedebāt: ut apparerēt meliorē p̄tē Pō. aduersa fortūa afflictū iri: at uero deteriorē. i. Cæsaris lætari: ex quo facile cognosci poterat uter eorū uictoriā esset habitu- rus. Alii: ex romāis: uidelicet umbra piorū. Diuer- si: animā iptoꝝ. Palā. i. manifestū fecere. Vidi deci. q̄ pro repu. se deuouerūt: & uitā suā incolumitati pa- triæ postposuerūt: oēs hi mœstitiā & squalorē quen- dā prae se ferebant. Detios. i. patrē qui pro rep. de- uouit se bello latino: filiū q̄ in bello gallico. Animas lu. i. expiatorias: q̄ pro patria & exercitibus Romāo- rū quasi piacula se deuouerit. Flētē ca. reip. amātissi- mū: qui illā a galloꝝ manibus liberauit. Curios: q̄ & ipse pro patria cōtra Pyrrhū Epirotāꝝ regē forti- ter pugnauit. Syllā dete. i. q̄ nāq̄ syllae p̄tes cū Pom. adolescens: esset armatus defendit qui constructo ua- lido exercitu uoluntariorū: ad Syllā uenit ad quē de- ferta prope urbe nobilitas omnis se in castra confere- bat: partem nobilitatis defendebat Sylla: partem ue- ro plābis Marius: deinde successerat in p̄tē Syllae pō- pe. in partē uero Marii Cæsar. Fortuna: q̄ cum an- tea ipsi fauere consueuisses: nunc mutato uultu sē- uire inciperes. Deplorat lybi. Scipio ē deplorat fili- um suū peritūꝝ esse in terris libycis: quas ipse aliquā- do imperio ro. subegerat: & de quibus triumphauē- rat: nā Scipio cum rege iuba uictus est in Numidia. Scipio. i. africanus. Infaustam sobolem: infelicē Sci- pionē socerū Pom. Maior: nā duo scipiones fuerunt scilicet maior & minor uel potius ordo sit: Cato: ma- ior hostis carthaginis q̄ fuerit scipio. Nam cato assi- dua uociferatione suasit excitandā eē carthaginē: al- latis in senatū sicubus: historia ē nota apd̄ Pli. ita ui-

Quisquis uera petit: durāq̄ oracula mortis
Fortis adit: ne parce precor: da nomina rebus:
Da loca: da uocem: qua mecum fata loquāt.
Addidit & carmen quo quicqd̄ consulit ūbrā
Scire dedit: mœstum fletu manante cadauer.
Tristia non equidem parcarum stamia dixit
Respexi: tacitæ reuocatus ab aggere ripæ:
Quod tamē e cūctis mihi nosce cōtigit ūbris
Effera romanos agitat discodia manes:
Impiaq̄ infernā ruperunt arma quietem:
Elysias alii sedes: ac tartara mœsta:
Diuerſi liquere duces: quid fata pararent
Hi fecere palam: tristis felicibus umbris
Vultus erat. uidi decios: natumq̄ patremq̄
Lustrales bellis animas: flentemq̄ camillum
Et curios. syllam de te fortuna querentem.
Deplorat libycis perituram scipio terris
Infaustam sobolem: maior carthaginis hostis
Non seruituri mœret cato fata nepotis.
Solum te consul depulsis prime tyrannis
Brute pias inter gaudentem uidimus ūbras.
Abruptis catilina minax: fractisq̄ cathenis
Exultat: mariiq̄ truces: nudiq̄ cethegi:
Vidi ego lætantes popularia nomia drusos
Legibus immodicos: ausosq̄ igētia gracchos.
Aeternis chalybum nodis & carcere ditis
Constrictæ plaulere manus: camposq̄ pioꝝ

deſ carthago deleta prius cōsilio Cato. q̄ armis scipionis. Cato. i. uticēsis: q̄ ne Cæsari seruiret sibi mortē con- sciuit. Solū te cō. ceterorū qdē umbræ oēs q̄ in cāpis elysijs erant tristitiā p̄ se ferebāt. Solus at Brutus læta- bāt: ex quo illud inuere uolebat p̄geniē suā fata maiōꝝ suorū imitaturā: q̄ uidelicet patriā suā liberaret: sicuti ille brutus in libertatē patriā alciuit: expulsis tyrānis. hic ē Brutus a quo descēdit brutus ille q̄ princeps cōi- ratiōis Cæsare in curia Pōpeiana. xxiii. uulneribus cōfodit quo occiso iteq̄ in libertatē patriā rediit: tamen si breui tpe frui licuerit. Depulsis ty. nā exactis regibus targniis pp̄ stupꝝ Lucretiæ: prius cōsul fuit Bru. Ca- tilina: seditiosissimus ciuis exultat: q̄ uidet sui similes uicturos. Fractisq̄ cathēis: quia cathēis ad inferos cir- cūligatus tenebat. Mariiq̄ tru. i. exultat: hi. n. seditiosissimi oēs fuere q̄ cōiurarūt oēs: ut in historiis leges C. marius bella ciuilia aduersus syllā gessit: & multa milia Romanorū cecidit. Nudiq̄ ce. q̄ socii Catilinæ fue- runt. Nudi: insepulti: nā unco tracti sunt ad scalas gemonias: & inde p̄cipitati: honore sepulturæ priuati sūt.

Vidi ego le. uidi alios seditiōe auctores: inter quos uidi drusos: hoc dicit pp̄ Liui. drusū tribunū plābis: q̄ & ipse seditiosus fuit: cū trib. ple. eēt: ut uires sibi acquireret: p̄nitiosa spe largitiōis: plābē citauit: socios & italicos populos spe amicitiae Romāæ sollicitauit: hisq̄ adiuuātibus p̄ uim legibus agrariis frumētariisq̄ latis: iudicia riā quoq̄ p̄tulit: ut aq̄ p̄te iudicia penes senatū & equestre ordinē eēnt. Immodicos: intemperatos: in legib̄ suis: uidelicet in lege agraria. Gracchos. i. tyberii: & C. Gracchū leges agrarias ferētes: uterq̄ at eadē legis cā- occisus ē. alter qdē. i. tyberius a Scipiōe nascica. Alter ue. i. Ca. a Lu. Optio lætabāt at q̄ uidebāt suos similes fu- turos eē uictores. Nodis: cathēis chalybeis. Cāposq̄. p. & impii inuadunt pios ut eos cāpis elysijs expellant.

PHARSALIAE

Regni posse: Pluto aperit huiusmodi umbras. Aperit: quasi paulo post immensam turbam suscepturus esset eorum quod bellicis civilibus pituri sunt. Regni inertis: i. tartari propter aeris crassitudinem. Abrupta: saxa: respicit ad illud quod Virgilius dicit Et te catilina minaci pendente scopulo: describens catilinam scopulis pendente ut poenas daret perturbatae ciuitatis. Abrupta: precipitia. Asperat: i. asperiora facit ut noua supplicia praepararet uenturis. Ad amata: pro cathenas adamantinas. Victori poenam: i. ubi poenis afficiat Caesar. Refer haec solatium: conuertit se ad Sextum Pompeium dicens: o Sexte hoc malorum hoc debet tibi esse solatium non mediocre: quod tuorum omnium & tui ipsius umbram ad campos elysios perueniet. Domum: i. uestram. Nec gloria: nec doleas quod post uos uiuat ipse Caesar: Nam paulo post erunt uictores morietur. Misceat: perturbet confundat. Omnes du: sicut fuit postea: nam bella civilia gesta sunt inter M. Antonium & Octavianum ab una parte: & Cassium & Brutum ab altera. Deuictis Cassio & Bruto: tunc Octavius & Antonius. Lepidus inter se partiti sunt orbem: & per triennium triumuiro simul concorditer fuisse paulo post discordia orta est inter illos quia Octavia & Octavius sorore: quam in matrimonio acceperat Antonio: repudiavit: Octavius uero bellum mouit aduersus Antonium: & apud leucada bello nauali Antonio uictus est cum classibus persecutus est Octavianum. Alexandria usque. Tandem eum ad mortem coegit. Paruis: b. illud respicit: quia Pompeius occisus est ab septimo Ptolemaei iussu consilio Photini & Achilla. Et Theodoti: cuius magna apud regem auctoritas erat: & cadauer eius in maris undas eiecit: tandem in littore a Crodio sepultus est in Iopi sepulchro. Cn. Pompeius magni Pompeii filius maior in Hispania occisus est: haud procul a munda: ibi & ipse pauperem sepulturam consecutus est. At uero Sextus Pompeius minor natus in Asia apud militum occubuit. Et romanorum imperatorum respexit ad umbras Caesaris & augusti qui post mortem deorum numero habiti sunt.

Calcate: inuidiose id est pedibus subiicite Romanorum deorum manes: quia uos in campis elysii habitatis: ipsi uero ad inferos detrudentur: licet a Roma tantum dii uocari meruerint. Et ducibus tantum: non de uictoria inquit certat: sed de tumulo uterque enim moriturus est. Quod non meliorem multo fortunam habebit Caesar quam Pompeius. Quod tu: nam in ripa nili sepultus est Pompeius: in campo autem Martio: qui iuxta Tyberim est: sepultus est Caesar. Tu fatum: quod ad te pertinet o Sexte. Parca: dea: quae apud inferos fata dispensant: dabunt tibi cognoscere mortem tuam. Tibi certior: ficta sunt haec omnia: Nam nunquam legimus Pompeium filium in somniis apparuisse. Genitor canet: diuinabit cuius umbra tibi apparebit: & haec omnia tibi futura praedicet. Ille quoque incertus: hoc dicit quia postquam Agrippa Octavianum Caesaris auspicio bello nauali in Sicilia uicit Sextum Pompeium. Sextus primo uicit Mitylenas: ubi quodam cum Cornelia a patre suo contra Caesarem bellum gerens: adhuc puer repositus fuerat post dies aliquod cogitauit quid facturum esset: primo uoluit tentare: ut se cum Antonio coniungeret: iam inter Octavianum & Antonium similitudines erant: sed postquam audiuit a Medis contra quos exercitum duxerat: Parthi quoque fusi: sperauit se illi successorem fore si iterum esset: sin autem cum illo imperium diuisum. Legatis ad Antonium missis: simul ad Parthorum regem & in Thraciam & pontum mittit clanculum cum regulis iuribus foedus: legatis deinde interceptis: & ad Antonium ductis. Laetantem per perditionem cepit: & furnum resistere fugauit: Nicea quoque & Nicomedia capta pecuniis potitus est Territus deinde ob Titii aduentum: naues icedit destitutus uero ab amicis: ad Bithyniam mediteranea se conuertit: quem Furnius & Titus & Amyntas isecuti sunt: & cum se dedere uellet: Furnio non admittente eo Amyntas se committere tetrauit: quod nec ipse uidebat suscepturus. Nocte igitur clanculum retro: egreditur ad mare progressurus: sed Scaurus quidam transfuga eius iter prodidit. Tum uero Amyntas illum mille & quingentis equibus isecutus est: ad quem omnes qui cum Pompeio erant transfugerunt: destitutus igitur ab omnibus: Amyntas se ipsum nullo foedere tradidit quem ille Mileti iteremittit: cum & quadragesimum annum attigeret. Certior: quia prius tetrauit Reges Thraciae & ponti: & in Bithyniam inclinauit: eo autem ut se transferret in armeniam. Quas plagas: uniuersum orbem terrarum. Europa: ubi sepultus est Sextus Pompeius. Libya: ubi Cn. Pompeius magnus sepultus est. Asia: ubi uictus est Sextus Pompeius. Unde Mar. Pompeius iuuenes Asia: atque Europa: sed ipsam terram tetigit libyes: si tamen ulla tegit. Distribuit: t. quia ubi uictores aliquando fuistis: ibi et sepulti eritis: nam magnus Pompeius aliquando in regnum collocauerat Regem ptolemeum: quem tamen consilio Photini & Achillae occidit. Sextus autem Sicilia uictor fuit: & insulam aliquandiu tenuit: & Sardiniam simul & Corsicam. Cn. et Pompeius aliquando uictor extitit in Hispania: adeo ut de salute sua Caesar dubitauerit. Domus: i. Pompeii. Tutius aemathia: quia ibi nullus eorum perierat: quis ibi uicti fuerint. Sic postquam Pompeius nunc dicit quod se habuerit cadauer postquam respondit adea quae erichtho interrogauerat. Peregit fata: id est responsa dedit.

LIBER .VII.

Mortemq; reposcit. sicut permitteret umbram suam a corpore deducere. Carminibus magicis opus est: nec mori poterat nisi carminibus erichthus: ut quæ ipsum excitauerat: eadem mori permitteret. Fata. i. par-
cæ. Animam sibi reddere. i. repetere: & ad se retrahere: nisi erichtho euellet: quam ipse erichthoni cōcesserat.
Consumpto iā iu. se. nā oibus statutum ē semel mori: hic semel mortuus erat: ergo iterum mori non pote-
rat: nisi erichtho iuberet. Robore. m. i. arboribus quernis. Ac strue. incensa pyra. Sextoq; ad ca. dicit at eri-
chtho comitatam fuisse sextum Pom. ad castra patris redeuntem. Et cælo lu. iussit erichtho carminibus ma-

Stat uultu mœstus tacito: mortēq; reposcit:
Carminibus magicis opus ē: herbisq; cadauer
Ut cadat: & nequeat: animā sibi redde fata.
Consumpto iam iure semel: tū robore multo
Extruit illa rogū: uadit defunctus ad ignes.
Accensa iuuenē positū strue liquit erichtho.
Tandē passa mori: sextoq; ad castra parentis
It comes: & cælo lucis ducente colorem.
Dum ferrent tutos intra tentoria gressus
Iussa tenere: diem: dēas nox præstitit ūbras.

M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER. VII.

Egnior oceano q̄ lex
æterna uocabat
Luctificus titan: nūq̄
magis æthera contra
Egit equos: currūq;
polo rapiēte retorsit
Defectusq; pati uolu-
it: raptāq; labores
Lucis: & attraxit nu-
bes nō pabula flāmis

Sed ne thessalico purus luceret in orbe:
At nox felicitis magni pars ultima uitæ
Sollicitos uana decepit imagine somnos.
Nam pompeiani uisus sibi sede theatri
Inumerā effigiem romanæ cernere plæbis.
Attolliq; suum lætis ad sydera nomen
Vocibus: & plausu cuneos certare sonantes.
Qualis erat populi facies: clamorq; fauentis
Olim cum iuuenis primiq; ætate triumphī
Post domitas gētes: quas torrēs ambit iberus

pabula fla. ut recrearet ignes suos. At nox felicitis: at uero nocte i somniis Pōpeius existimauit se i theatro qd
Romæ magnificentissimum construxerat: magno plausu totius po. ro. excipi: & lætitia urbis reuocari quasi
uictor in patriam rediisset. Nox: appo. pars ultima. Felicitis uitæ: quia post hanc noctē omnia semper aduer-
sa fuerunt Pompeio. Innu. effi. pro innumerabilis romanæ plæbis imaginem. Solli. som. idest sollicitudine
plenos. Non enim sine sollicitudine instantis belli quiescebant Pompeius. Nam Pompe. nam uisus est se su-
scipia populo romano ea lætitia qua quondam: cum romanus eques esset triumphauit. Pompeiani theatri:
idest sui quod de nomine conditoris Pompeianum appellabatur: Martialis in pompeiao dormis leuine thea-
tro. Attollique suum: quia sic consueuerat populus romanus: cum principes suos uideret bene de republi-
meritos: manum plausibus: & uocibus: & laudibus nomen eorū efferre. Cuneos so. i. multitudinē clamātē.
Qualis erat: q̄lis tūc fuit: cū sublimis curru triūphās cū totius urbis clamorē eqs albis ueheret p urbē ad capi-
toliū dūicto Mithridate: aut sertorio. Facies. i. uultus & hitus po. iberus: hispa. flu. a quo iberia dcā ē hispaia.

m iiii

Egnior oceano quam lex æterna uo.
hic septimus continet primo quidē
somnia Pom. in quo existimabat
se romæ in theatro esse: q̄ ipse magni
ficētissimū ædificauerat: & ibi plau-
su maximo a popu. ro. excipiebat: de
inde quomodo uictus tandem icolumitati suoz ar-
ma non negauit: magisq; concessit. Post hæc describi-
tur pugna cōmissa inter utunq; exercitum: qua tan-
dem uictus Pom. aufugit: relictis castris. Postremo i
uestiones poeta sequit primū cōtra Cæsarem: q̄ cæ-
sorum corpora sepultura prohibuerit. Alteram con-
tra æmathiā: quæ belli ciuilis cladem tandem fecerit
Primum igitur dicit solem inuitū reuixisse diē: quo
tā terz. ac atrox bellū futurz erat iter Romanos: ubi
uniuersi orbis populi ad internicionem propemodū
cæsi sunt: Deinde somniū Pompeii describit. Segni-
or oce. nūq̄ inquit sol magis inuitus diem reuixit.
q̄ hoc tempore cū bellum ciuile secuturz esset. Quā
lex æterna. i. lex q̄ ab æterno posita est soli. Luctifi-
cos equos. i. nūq̄ magis tardauit luctificū diem. i. q̄
luctus inducturus erat: propter cædes eorū: qui bel-
lo ciuili periere. Aethera cō. quia luna & cæteri pla-
netæ motus habent: motui sphæræ cælestis contra-
rios cum enim firmamentum in occidentē ferat: sol
oriētem uersus uergitur. Contra æthe. cōtra sphæ-
rā firmamētū cælestē. Retrorsit: retrouertit. Polo
ra. i. quos poli circa quos uertit firmamētū raperent
solem tamē renitebat contra motū ipsius sphæræ &
firmamētū. Defectus. i. eclipsim. Raptāq; la. i. eclī-
psim: nō q̄ ita naturaliter obscuraret: sed ne uideret
cædē i campis philippicis futurā. Attraxit nubes. i.
tenebras: nō nubes quibus ignē cælestē pasceret: sed
ut caput obtegeret: nā iō nubes trahuntur a corpori-
bus cælestibus: q̄ ignea sunt: & terræ maris & aqua-
rū uaporibus alunt: q̄ ex aquis excitāt: q̄ nisi uaporū
bus alerent: cōsumerēt: & astronomice loq̄. Non

PHARSALIAE

Et quaecunque fugax: nam Sertorius hostis populi romani iudicatus uniuersam hispaniam contra romanos concitauit. Aduersus eum primo missus est Metellus: deinde Pompeius: a quo tandem debellatus est: nec de Sertorio triumphum egit: quia ciuis romanus erat: nec de ciue Roma, ulli triumphare licebat: sed de hispanis: qui eum secuti erant triumphauit. Vespere pacato: idest occidente: in quo est hispania. Aequae: idest tam uenerabilis. Romanus eques: quia ante aetatem africa tota subacta triumphauit: nondum enim ad eam aetatem peruenerat: qua summi imperium gerere posset. nam. xxv. anno triumphum egit: cum antea ne mo posset: nisi post trigessimum annum per leges triumphare. Adhuc roma. eques: idest nondum senatorium ordinem ingressus. Seu sine bonorum: causas exquirat: quare hoc somnium uidit Pompeius: cum frequenti die in tantam calamitatem inciderit ut profligatus relictis castris fugere coactus sit. dicit autem triplici ratione hoc potuisse fieri. Seu quod somnium illud sollicitum futuris malis tempora feliciora repetebat. Fine bonorum: quia iam felix Pompeii fortuna ad finem peruenerat. Refugit: idest rediit ad felicitatem praeteritam. Siue per: seu somnium contraria ostendit: his quae futura sunt. Per ambages solitas: quia per ambages ire consuevit. Contraria uis: quia laetum somnium uidit: ideo tristitia secuta sunt omnia. Seu uetito: apostrophat ad ipsum Pompeium seu fata uoluerunt: ut uel hoc modo romam uideres: quam tibi postea uidendam negarunt. Sic: per somnium. Nec rumpite: nunc conuersus ad milites Pompeii rogat ut silentium teneant: & Pompeium quiescere sinant: ut in hac laetitia somnii diutius permaneat. Et imagine mœsta diurna: quia diuersa erit imago diei: ab hac imagine noctis nam plena caedis & luctus erit. Vnde pares somni: quasi conuerteretur quod nunquam postea huiusmodi quietem habebiturus sit Pompeius: ergo dum licet illum quiescere permittite. O felix: scilicet esses o Pompei: si ita te uideret Roma quemadmodum per somnium uidebat. Vel: pro saltem. Sic: quemadmodum in somniis existimabas. Quo faceret. u. i. u. certus uoluntatis deorum quod uidelicet Pompeius periturus esset & urbis romae libertas. Tanti amoris: quantus inter utrumque fuit. Nam Pompeius reipublice amantissimus fuit: & Roma bene de se meritum magna caritate Pompei amplectabatur. Tu uelut: nunc dicit in magna incertitudine utrumque uersatum esse: quod etiam maiorem molestiam fecit acrior enim dolor qui fuerit inexpectatus atque inprovisus esse solet. nam Pompeius discessit ab urbe: non quod non rediturus: imo hac spe: ut uictor rediret: & romam eum dimissit: non quod si non amplius suum futurum: imo illum magno desiderio expectabat. Vadis: discedis. Illa: roma. Conscia uoti: quia nouerat illa: quantum abs te amaretur: & illud uotum tamen erat ut in patriam uictor redires. Rati: quia cuperes in patria mori. Hoc scelus: ut in aliis orbis terrarum partibus uitam tuam finire. Harere: immotum esse. Temixto flet: si in patria inquit uitam suam finisset Pompeius: pueri & mulieres illum luxissent totum annum: sicuti fleuisse ferunt Brutum. Inuisusque puer: quia pueri non intelligunt causam doloris: tamen cum uidissent alios flere: & ipsi fleuissent. Foemineum uulgus: multitudo mulierum. Fune bru. quia (sicut Liuius scribit) matronarum totum annum luxere brutum: quod pulsus regibus libertatem populo romano primus uindicauit. Nunc quoque tela: quia eum etiam procul a patria occubueris: flebunt tua funera. Tela pauent: idest quamuis tela minetur caesar tamen phiberi non possunt quod te lugeant. Nunciet ipse quod dixi licet pauent: sed flebunt te et dum sacrificia diis exhibebunt pro uictoria caesaris. Lau. sarta. i. feret loui lauream coronam pro caesare quod coronatus lauro triumphabat. Edere do. idest comedere. dolor est edis tunc cum in pectore comprimatur: ut Vir. Premit altum corde dolore. Miseri se. romani quod non ausi sunt tuam mortem o Pompei. metu caesaris deplorare. Vicerat astra iu. nunc declarat quomodo se habuerit miles postquam illuxit dicit. n. frequenter ad praetorium populum conuenisse potest: ut signum pugnae postea proponeret: iam omnes ita concitati erant ad pugnam ut contineri non possent: sed negotium Ciceroni demandatur: quod uerba per uniuerso exercitu apud pompeium haberet. Describit autem tempus quo frequenter milites ad praetorium pompeii conuenerunt: simulatque illuxit.

Et quaecunque fugax sertorius impulit arma:
Vespere pacato: pura uenerabilis aequae
Qua currus ornante toga: plaudete senatu.
Sedit adhuc romanus eques: seu sine bonorum
Anxia uenturis ad tempora laeta refugit.
Siue per ambages solitas contraria uis
Vaticinata quies: magni tulit omnia plactus:
Seu uetito patrias ultra sibi cernere sedes:
Si romam fortuna dedit: ne rumpite somnos
Castorum uigiles: nullas tuba uerberet aures:
Crastina dira quies: & imago mœsta diurna:
Vndique funestas acies feret: undique bellum
Vnde pares somnos populi: noctemque beatam.
O felix si te uel sic tua roma uideret:
Donassent utinam superi: patriamque tibi que
Vnum magne diem: quo fati certus uterque
Extremum tanti fructum caperetis amoris.
Tu uelut ausonia uadis moriturus in urbe.
Illa rati semper de te sibi conscia uoti.
Hoc scelus haud unquam fatis harere putauit.
Sic se dilecti tumultum quoque perdere magni
Te mixto fletu: luctu: iuuenisque senexque:
Inuisusque puer: laceraisset crine soluto
Pectora foemineum ceu bruti funere uulgus.
Nunc quoque tela licet pauent uictoris iniqui
Nunciet ipse licet caesar tua funera: flebunt:
Sed dum tura ferunt: dum laurea sarta tonanti
O miseri quorum gemitus edere dolorem:
Qui te non pleno pariter planxere theatro.

lubar:
tis tr. ga
fare. Ci
appropi
i. morie
g. consil
Vicerat
Castro
Signa p
Non to
Ipsa du
Mortis
Dira su
Præcip
Acnim
Indul
Iuris h
Nec n
Bella
Hoc p
Prop
Cladi
In pon
Cunct
Tullius
Pacifi
Perrul
Optar
Addic
Hoc p
Vile
Casto
Afflu
Hum
Caesar
Genti
argum
turū si
hoc p n
stulāt.
reges: o
ceres: se
equum
totius p
siue eff
cisti sen
poteris
& gente
subeger

LIBER .VII.

iubar: solis splendor: eo q̄ i iubar: modū spargit. Pars: q̄a pauci admodū erant: q̄ nō i pugnā cōsentirēt. Fatigatis tr. q̄a fata nolebāt exitium inferre orbi terrarum. Tra. or. si p̄nicē. Totū diē: eodē die multi cāsi fuerūt acē sare. Circa tētoria. i. p̄torū: nā p̄torium proprie dicūt īperatoris tabernaculū. Propantes ad mo. & cū mors appropinquaret: ipsi ruebāt i mortē. & prouocabāt ac stimulabāt. Dira rabies. i. pugnādi s̄auus furor. Pu. fata. i. mortē q̄a p̄euntibus romanis ciuibus ēt respu. pibat. Prācipitare. i. temere euertere. Se. pa. q̄. uo. & pom. q̄ consulto bellum trahebat: modo ignauus: modo belli īperitus: modo timidus dicebatur: q̄ nō auderet ipse se cum pluribus: aduersus Cæ. cum paucis pugnare.

Vicerat astra iubar: cū mixto murmur turba
Castrorū fremuit: fatiscq̄ trahentibus orbem.
Signa perit pugnā: miserī pars maxia uulgi
Non totum uisura diem: tentoria circum
Ipsa ducis querit: magnoq̄ accēsa tumultu
Mortis uicinā porperantes admouet horas.
Dira subit rabies: sua quisq̄ ac publica fata
Prācipitare cupit: segnis pauidusq̄ uocatur:
Ac nimium patiens: loceri pompeius: & orbis
Indulgens regno: qui tot simul undiq̄ gentes
Iuris habere sui uellet: pacemq̄ timeret.
Nec non & reges populiq̄ querūtur eoi
Bella trahi: patria que procul tellure teneri.
Hoc placet o superi: cū uobis uertice cuncta
Propositū est nostris erroribus addere crimē
Cladib; irruimus: nocituraq̄ poscimus arma:
In pompeianis uotum est pharsalia castris.
Cunctorum uoces romani maximus auctor
Tullius eloqui: cuius sub iure toga que
Pacifacas s̄auus tremuit catilina secures.
Pertulit iratus: bellis cū rostra forumque
Optaret: passus tam longa silentia miles.
Addidit inualidā robur facundia causā.
Hoc pro tot meritis solū te magne precatur
Vti se fortuna uelis: procereque tuorum
Castorū: regesq̄ tui cum supplice mundo
Affusi: uinci socerum patiare rogamus.
Humani generis tam longo tempore bellum
Cæsar erit: merito pompeium uincere lente
Gentibus indignum ē a transcurrēte subactis

argumentū sumptū ab attributo personæ. uidelicet a causa: i quo cōsyderat qd euenit: qd euenierit: & qd eueniturū sit: qd eueniet pom. nā q̄a semp uicit. igit nūc quoq̄ uicet. fortuna ergo p̄cipiū suū sequef. Fortūa p̄r. hoc p me. q̄a bene merita ē de te fortūa: & feliciter tecū egit. Vti se: q̄a semp tibi fauit: ideo uelis uti se ip̄a te p̄stulāte. Procereq̄ tuorū: ē argumētū ab auctoritate: i quo pbat laudabile ēē: ut hāc pugnā suscipiat: quā oēs reges: oēs nationes: deniq̄ uniuersus orbis terrarū pbat. ergo si oēs cōsentiūt: nō debes tu solus resistere. Proceres: senatus populusq̄ romāus. Affusi. i. prostrati pedibus tuis. Humani generis: arguit a iudicatiōe: quia æquum ē ut patriæ expugnatores uident: nunqd iqr aliquādo suppliciū sumes de Cæ. q̄ solus ē p̄turbator totius pacis. Merito: arguit ab attributo psonæ: i quo satis attribuit: nomen: naturā: fortunā: dispositionē: siue effectum: habitum: p̄sidiū: consilia: fata: casus: & orationes. In casu cōsyderatur quid euenit: ut uicisti semp ergo nunc euenit ut uicas. nam si orbem terrarum uicisti transcurrēdo: quāto facilius nūc uicere poteris cū omnes te sequantur: ideo autem trāscurrēdo: q̄a dū mīthridatem insequeres uicit iberes: albāos & gentes omnes quæ adiacēt bōssoro usque ad tanaim. Transcurrente: idignum est enim cū transcurrendo subegeris orbem terrarum nunc uelis bellum protrahere. Lente: nam gentes irascuntur si uis uincere tarde.

Patens: aliquādo remissioni animi tribuebāt: & aliq̄do ipsum regni cupidū appellabāt. Indul. re. i. nimium itentus: q̄ q̄li res totius orbis diutius esse uellet. Sui iuris: idest potestatis. pulchrū pompeio: uidet uniuersum orbē sub īperio suo retinere: & id est quod cū p̄ficere possit bellū: repugnat. Vndiq̄: nā ex pluribus regiōibus orbis: populi: ac natiōes ad Pō. uenerāt. Pa. q̄. ti. i. q̄ nollēt pacē habere: ne priuatus efficeref. Nec nō & re. tigrāes rex armēiæ: Ariobarzeas: Deiotarus. Hoc. p. q̄rit d̄ diis: q̄ ip̄i sua fata p̄uertāt i culpā hōi. num. Crimē. i. culpā nā error non est culpa: sed erramus nos tūc cū uolumus idq̄ fata uerāt: igit error ē: q̄ i fata nra ruimus: tūc cū nos cogitis īpernitie nram ruef sed hūc errori odii culpā addet uultis: ut id nri erroris cāfactū eē dicat. Cladib; irru. q̄a nō ip̄i nra mala occupāscimus: iō nobis attribuit q̄ fata uerāt. Phar. uo. ē. i. exitiū suū q̄si uotū occupāscet. Pōpeianis: ibi. n. pars magna moritura erat romanorū. pharsalia enī fatalis erat ciuibus ro. Cunctorum uoces: idest totius exercitus sententiam. Tullius eloqui: nam ip̄e romanæ liguæ p̄iceps sine dubio p̄hibebatur de quo Mar. Hoc tibi Roma caput quū loqreris erat. Cuius sub iure. i. potestate & consulatu. Togaq̄: q̄a non armis. sed cōsilio & uirtute Catilinam subegit cū cōiuratis: S̄auus: ip̄ius contra patriam. Iratus bellis: neq̄ enī forensi & causidico bella placebant. Rostra: ubi posset ad populum contiones habere. Forū: ubi causas ageret: sicuti consueuerat. Longa si. nam q̄ modo in senatu: modo i foro. modo i contione dicere consueuerat: & eloquentia sua magnam laudem consequi posset idignabatur: q̄ tā diu miles pom. factus silētium tenuisset. Inualidā causā: bene: q̄a poscere bellū ciuile turpe uidebatur. Addi. ro. causā. i. hāc causam minus potentē & honestā eloquētia sua fecit: ut uī maiorem haberet. Hoc pro tot me. habet hāc oratio suafionem: ergo in deliberatiuo genere est constituta: non utitur procemio quia satis auditorum animi parati erant ad audiendum: sed probat tantum modo quod intendit. uidelicet pugnam esse suscipiendam primo quidem probat a facili cum dicit fortunam ipsam rogare: ut se ipsa uelit uti pom. Est autem

PHARSALIAE

Quo tibi feruor: nunc arguit a fortitudine: quia si fortis esses sicuti antea consueueras: magnanimus esses & iam diu uicisses. Fiducia fati: id est fortunæ. Times: cum semper dii tibi fauerunt: nunc uero times. Ipsæ sua signa: nunc a necessario: necesse est enim ut signum pugnae militibus proponas: nam nisi hoc feceris: ipsi sua sponte sumptis armis in aciem uenient & contra Cæ. pugnabunt. Reuellent: refigent. Proficientq; scilicet de castris: id est explicabuntur aduersus hostem. Pudeat uicisse coactum: ut dicant te coactum a militibus tuis uictoriam obtinuisse. Si duce te iusso: quod si pugnare prohibes: senatus ipse auctoritate sua militibus arma concedet: id enim est quod senatus scire cupit: comes ut tibi sit: an miles. Iusso: a senatu. non enim dux esses: nisi senatus iussisset: ergo quod iussit senatus: id etiam in eius potestate esse debet. Nobis: id est libertati nostræ. Bella geruntur: ut libertatem nostram uindiciamus: nō autem tuo imperio: sed auspicio nostro bella geris. Iuris: potestatis nostræ hoc uidelicet. Concurrere campo: id est manum cum hoste conferere in quocunque campo. Quid arces: quid arcere tentas: nunquid te existimas: tantum potestatis habere: ut tenere possis totius orbis terrarū animos: ne suam ulciscantur iniuriam? Vibrant tela manus: paratæ sunt ut tela in hostes reip. torqueant. Vix signa: & nemo est qui expectare possit moram pugnae: nisi tu signum proposueris. Propera: quia necessarium est hoc: quia posthac te inuito contra hostes procedent: & pugnam inibunt. Scire: hoc est quod scire cupit senatus: nunquid sit tuus miles: an comes comes est potius non enim tibi subditus est sed sponte sua tibi imperium tradidit: & salutem reipu. demandauit. Ingemuit: sub hanc Ciceronis orationem: dicit pom. non tenuisse gemitum: quasi sentiret fatum imminēs: quod suo consilio resisteret: nam ipse consilium tutum sequebatur: cum exercitus se sine causa uellet exponere bellis. Si placet hoc: beniuolentiam a psona aduersariorum sumit quos in odium adducit: Quia confidenter eos facere ostendit: quod uelint timere cum hostibus pugnam conferere: cum nulla necessitas cogat. Si milite magno: si uultis ne tanquam militem: & non tanquam ducē uestrum. esto. sed tamen tempus requirit: ut ducem habeatis. Nil ultra fata: concussio color quæ sit quotiens aliquid ita concedimus: quod concedendo magnopere negamus. Virgili. I nunc ingratis offer te irrisse periculis. Non duce: si tempus huiusmodi est: ut multos duces habeatis Pom. præstantiores: & tali ductore uobis minime sit opus. Inuoluat populos: dicit hanc pugnam si suscepta fuerit futuram exitium orbis terrarum ergo quod concedit: magnopere negat. Ista lux: qua pugna commitenda est. Testor roma: nunc a persona sui beniuolentiam captat: ostendit enim se uirum bonum in suos esse quod: eos periculis obicere noluit: quando uictoriam incruentam cōsequi possit. Testor roma tamen: hoc negare non potest uidelicet hunc diē iutum accepisse: sed non spōte tradidisse. Potuit tibi: adhuc persistit in illo: ut se bonū uirū ostendat: se nolle eos periculis expōere nunc arguit a clāmentia q̄ ē cōiuncta iustitiæ: nā cum aliquid suademus: utimur partibus honesti aut tuti. nā iustitia in duas partes diuiditur. scilicet tutum & honestum: honestum ē: ingratum: ut bella ciuilia sine sanguine gerantur. nam ciues debent esse clāmentes: ideo a clāmentia arguit hoc loco: quis ingratum: tantus furor est in bellis ciuilibus: quæ sine sanguine nō geri posse putant. cū a sangie & cæde ciuiū abstinēdū sit. Cæci scelerū: cōstructio usitata a poetis: ut fessi rerū. Bella: quod ingratum: summo studio totaq; mente optare deberent uidelicet sine sanguine uincere: hoc maxime meruūt: & arguit a tuto: cum rationē nostram tutam eē ostendimus. uidelicet sine periculo obtinere posse quod uolumus: quod est suasionis argumentum ualidissimum. Abstulimus terras: ad hoc ingratum redigimus hostem: ut cupiat desperatione quadam pugnare: nam ei aut fame pereūdum est: aut euentum pugnae tentandum: sed si nos bellum trahere uolumus: iam fame coactus Cæsar se nobis subiiciet uictum. Abstulimus terras: scilicet Cæsari ne possit ire pabulum: aut frumentatum. Exclisimus æquore toto: nam classe sua pompeius maritimas omnes oras tenebat. Ieiuna: fame coacta. Præmaturas: nondū maturas: & ī tempestiuas. Votumque effecimus: & ad hanc necessitatem duximus cæsarem: ut desperatione quadam pugnare uellet. Vt mallet sterni gladiis: mortemq; suorum

Pars m
timeant
quidem
comprim
porius
buendur

Permisce
His quib
Si mode
Signa p
Ventur

Qui p
Et differ

Tradere
Discurr

Res m
Accipit

Pomp
Vinci

Pugn
In po

Sangu
Prima

Si siue
Calus

Lætor
Aut he

Omn
Omn

Permi
Laxat

Dat
Pup

Caltr
Ictib

Mor
Adu

Conc
Illo m

tu pfici
causa eē

morti.
imo u

cōdun
sed de
queng
minor
tora p

LIBER .VII.

Pars magna: arguit nunc a partibus prudentiæ dicit enim prudentia sua suatum esse: ut etiam tyrones nō timeant hostem: ergo belli inquit magnam partem peregrinus: quando id egimus peritia nostra: ut tyrones quidem paruifaciant hostem: quod ex eo depræhendi potest: q̄ pugnam non timeant: sed tamen ait hac ætatē comprimendam cupiditate esse: ne quid timere faciant. Si modo uirtutis: sed uereor ne temere hoc faciant potius quam uirtute: Nam quod tyro negligat hostem tribuendum ē duci: sed cupere pugnam temeritati tribuendum est. Multos in summa pericula misit: si quod malum instaret: quod cogeret nos suscipere pugna:

Permiscere meis: belli pars magna peracta ē.
His quibus efferū ē ne pugna tyro paueret:
Si modo uirtutis stimulis iræque calore
Signa petunt: multos i summa pericula misit
Venturi timor ipse mali: fortissimus ille est
Qui prōptus metuēda pati: si cōminus istēt
Et differre potest: placet hæc tā prospera rex
Tradere fortunæ: gladio permittere mundi
Discirmē: pugnare ducem q̄ uincere malūt.
Res mihi romanas dederas fortuna regēdas.
Accipe maiores: & cæco in marte tuere.
Pompei nec crimē erit: nec gloria bellum.
Vincis apud superos uotis me cæsar iniquis
Pugnatur: q̄tum scelerū: q̄tumq̄ malorum
In populo lux ista feret: quot regna iacebunt.
Sanguine romano q̄ turbidus ibit enipheus.
Prima uelim caput hoc funesti lancea belli:
Si siue momento rerum: partis que ruina
Casus est: feriat: neq̄ enim uictoria magno
Lætiore: aut populis inuisū hac clade peracta.
Aut hodie pompeius erit miserabile nomē:
Omne malum uicti q̄ sors feret ultima rerū:
Omne nefas uictoris erit: sic fatur: & arma
Permittit populis: frænoscq̄ furentibus ira
Laxat: & ut uictus uiolento nauita coro
Dat regnum uentis: igauūque arte relicta
Puppis onus trahit: trepido cōfusa tumultu
Castra fremūt: aīmiq̄ truces sua pectora pul-
santibus incertis: multorū pallor in ore
Mortis uenturæ est: faciesq̄ simillima fato:
Aduenisse diem: qui fatum rebus in æuum
Conderet humanis: & quæri roma quid esset
Illo marte palam est. sua quisq̄ picula nescit

tu pficiscit: q̄si timor multus. Castra. i. milites: cōtinēs p̄ contēto. Istibus incertis: iter spē & metu: q̄ utrūq̄ causa eē solet: cur corda pauor pulset. M. p. i. o. pallore suffusi erāt uultus: q̄ mortē futurā indicabat. Fato: idest morti. Aduenisse: nō mirū erat trepidare exercitū Pom. nam dies instabat: q̄ statuere deberet uter ioperaret: imo uero nunq̄d urbs rō. eēt seruitura. Palā: manifestū. Aduenisse: istare. Conderet: constitueret: ut optato cōduntur tybridis alueo. Fatum. i. fortunā humanarū rerum: non enim de unius aut alterius regno populi: sed de totius orbis impio certabat. Rō. quid esset: an libera an seruitura. Sua quisque pericula: dicit enī sui quenque periculi oblitum esse: cum uniuersi periculum ante oculos proponerent: maiora solent animos a minoribus detertere. Sua nescit: idest quisquis metu reipublicæ attonitus obliuiscitur priuati. Quis Lit tora ponto: quis inquit est qui quum uideat omnia peritura esse possit de sua salute sollicitus esse?

tunc omnibus periculis pugnādum esset: quia necessitas cogeret. In summa pericula: quādo malum imminet: quod uitari non potest. tunc satius est mutare fortunam imminēdi periculo quā oprimi. Fortissimus ille ē: qui potest differre pericula: quæ etiam si instent pati nō dubitat. Cōminus. mala eē dicūtur cū uitari non possunt. Metu pati: idest pericula ferre. Placet hæc: in hoc pmanet: ut a tuto arguat: nā argumenta quæ sumuntur a tuto cæteris sunt antepōnda: quādo enim nostrum consilium oīs piculi exps ostendimus esse plurimum ualeat ad suadendū. Pro spera rerum: quia possemus icruentā uictoriā ex hostibus reportare si modo uellemus. Accipe maiores: scilicet quā dedisti: ga auxi rempu. Pom. nec crimen erit: si uicti fuerimus. Nec gloria: si uiscerimus. Votis iniquis: quia cū uota mea plena sint clamētia dii me non exaudiunt: sed te qui cupis rō. ciues cædibus exponere. Regna ia. cū regibus suis strata. Enipheus: qui flu. est thessalia: & sanguine rō. perturbabit. Hoc caput demonstratiue dixit: scilicet meū. Si siue mo. idest mutatione: idest si moriturus sum sine exercitus discrimie. Neq̄ enī uictoria: rationē ostēdit quāobre optet ut moriatur: dicit enī non est mihi uictoria lætiore clade: si pugnaturus sum aduersus ciues. nam si uictor euasero inuisus omnibus ero: si uictus omniū miserrimus ero: & est dilema. i. ex utraq̄ parte conclusio: necessarium est alterū fieri. uel uicere uel uinci: sed utrum fuerit: id illi molestū erit. Peracta clade: idest cæsis hostibus. Omne ma. uicti: quicquid fortuna extrema mali affere potest: hodie allatura est uicto: ergo extrema omnia contingent uicto: oē autem nefas uictori: utrum ergo eueniat id nō potest non esse molestū. Sic fas & arma: postq̄ ita locutus est: sensit ita destitatis animis pugnam petere milites: ut ab ea nulla ratiōe possent auerti: p̄misit ut facerēt quod uellet: & similitudine uti gubernatoris nauis: qui postq̄ uiuentorum uictus gubernare non potest quocūq̄ eā fortuna ipulerit: ipse dimittit. Furē. ira: idest propemodum in furore cōuersis. Coro: uento qui stat ab occasu solstitiali: & græcæ ἀπὸ τοῦ ὄριος dicitur: & specie p̄o genere posuit. Dat re. permittit uel la uētis. Ignauum: pro ignaue. Castra fre. nūc dicit quomodo se habuerit milites: postq̄ semel ē p̄missa licetia pugna: dicit autē trepidasse exercitū: q̄d futuri mali signū erat: sic enim mēs solet eē p̄saga futuri mali. Tumultus appellat omnis p̄turbatio: quæ a metu

Littora ob, i. cernēs diluuiō totam opertam esse. In mon, æquor: idest dicit. Finem: qui est uniuersarum frum. Sibi: idest suū periculū. Nō uacat, i. nō licebat de se timere. Vrbi timef: hōesta locutio: timeo tibi, i. cā tui. Nec gladiis: postq̄ animo bellū futurū cōceperunt: dicit se ipsos ad pugnā accinxisse oēs: armaq; acuisse. Habuere fidē, i. nō cōfili sunt telis suis. Nisi cantibus: lapidibus quibus ferrū acuit. Exarsit: acuitur. Mucro, i. gladiorum acies. Omnis lācea, i. mucro lanceæ. Erigitur: incurua dicitur. Tendūt neruis: & nerui diu turpa pugna attriti renouabantur. Auget eq, sti, calcaria quibus equos stimularēt. Frenosq; que, i. imponit frena equis quibus eos dirigere possit quo uelit. Si liceat: p̄ similitudinē ostēdit quomō se ad pugnā futuram pręparabāt: non aliterq̄ quam diu bellū aduersus titanas susceperat: tale ē illud Vir, si magna licet conponere puis. Conferre: cōparare: ordo est non aliter martius ensis incaluit. Phlegra: uallis ubi pugnā gigantes gesserunt aduersus deos: q̄ magnitudine sua freti ausi sunt cælū ascendere. Siculis incudibus, i. cyclopū q̄ officinā habēt in sicilia sicuti poetæ fuerunt. Martius ensis, i. martis q̄ & ipse pręparauit se ad pugnam. Neptunia cuspis: nā neptunus tridēti p̄ cælo pugnaturus erat aduersus gigantes: ut fratri suo ioui auxiliū p̄staret: tridens ē sceptrū neptuni: quo utitur contra maris mōstra. Rubuit, i. recocta: ut acueret. Spiculaq; ex phy, tela qbus occisus ē phyton ab apolline: nam latonæ luno irata immisit phytonē serpente: q̄ eam insequeret: de hac supius diximus: dicit ergo tpe gigantomachia: spiculū phœbū prępassse & meliores sagittas ad pugnā reddidisse. Recoxit, i. incudibus uulcani. Pallas gor, pallas pugnatura aduersus gigantes gorgoneū caput Aegidi, i. scuto suo supimpositum: ut titāibus ostēderet & torrere ipsius capitis eos abigeret: & a pugna in fugā cōuerteret. Gorgoneos cri, i. medusæ gorgōes sūt appellatæ filia phorci quas uicit perseus & occidit. Mutauit fulmina: q̄ si pugnaturi erāt p̄ ioue nunq̄ meliora tela habere necesse fuerat q̄ nūc. Cyclops: hic uulcani fingitur eē miniſter: qui tela arma & fulmina in officina siciliae cudit. Pallenæa fulmina: Epithetū lōge repetitū a pallene oppido theſſaliae, i. æmathia: qbus usus fuerat in aloidas æmathios: nā sicuti dictū ē supius: ipius hāc plē supis immisit aloeus: inseruit cælis ppe tūc cū pelion astris syderibusq; uias incūbens abstulit ossa aloeus iphimediā habuit uxore q̄ a neptūno comp̄ssa geminos pepit, i. zetū & ephialtē: q̄ digitos nouē p̄ singulas ebdomadas crescebat unde freti altitudie sua cælū subuerterē uoluerūt: sed fulmiati sūt. Mutauit: ut meliora faceret. Nō tamē abstīnit: quis inq̄ intēti eēnt ad pugnā q̄ imminebat: tamē signa manifesta futuri mali apparuerūt. Nā theſſala cū i planū descēd erept ubi futura pugna erat uetus adeo obstitit ut uix signa ferri possent: qd̄ signū erat mali dolis futuri. Totus, æ. uniuersi cuiuslibet rēgiōis uēti. Inq̄ oculis hominū: & hoies fulgura de cælo missa: plærūq; tetiger. Fregerūt nū, tetigit rē naturālē: dū fulgura pderūt nā nubiū collisiōe exprimit ignis & fulgura generat. Immensoq; ig, co, dicit et̄ imissos fuisse serpētes auidos: uidelicet hydros: & i aere et̄ igneas columnas appuisse. Trabibz: i. modū trabiū fabricatæ appebat i cælo colūnæ: q̄s do cos uocat astrologi. Ingesto, i. imisso æthereo igne q̄ oculos eoz p̄strigeret. Excussit ci, g. cuspides & gladii nimio calor fulgurē leq̄ facti sūt: qd̄ et̄ naturaliter sicut physici dicūt cōtinger pōt: nā ignis ille æthereus subtilissimus ē: & cū gēus illud fulminis qd̄ afflat d̄ cælo ceciderit p̄ tenuissimas rimas penetrat: adeo ut eses ipos i uagīa cōsumat: cū tamē uagīa ipa iracta pmāeat. Vide Plī, i. secundo. Excussit, i. fulgur. Sol, gla, liq̄ factō ferro gladiorū: quemadmodū si plūbū liq̄scit p̄fundit: ita & liq̄ factū ferrū p̄fusu ē: idō dicit liq̄ factis gladiis capulos eoz fuisse p̄fusus. Pila, i. cuspidēs teloz. Nocēs, i. quo nocet. i. i piū quo usuri erāt p̄res i filios. Sulphur: igne æthereo: quo afflatū ferrū liq̄scēbat. Innumero e, i. innumerabili multitudie apū. Vixq; re, i. q̄ iſſigi nō poterāt: sicut ap̄ Valeriū cū i hostē ducturus eēt exercitū crassus: signa uix fuelli potuerūt: und̄ secuta ē clads: nā ipse cū uniuerso exercitū d̄letus ea p̄this. Maiori, p, s. examinū: qbus uexilla onerata erāt p̄ qd̄ ostēdit telis hostiū Pōpeia, obrutū iri: signate ergo dixit merſer: sicut Vir, obseder apicē. cū de apibus loq̄retur: nā apes significant bellū: q̄ bōbo classicū imitant: cum inter se cōcurrūt more bellantiū.

Attonitus maiore metu, quis littora ponto
Obruta: quis sumis cernēs i motibus æquor:
Aetheraq; in terras deiecto sole cadentem:
Tot rerum finem timeat sibi: nō uacat ullos
Pro se ferre metus, urbi magnosq; timeretur.
Nec gladiis habuere fidem: nisi cautibus asp
Exarsit mucro: tunc omnis lancea saxo
Erigitur: tendent neruis melioribus arcus:
Cura fuit lectis pharetras implere sagittis:
Auget eques stimulos: frenosq; aptat habēas
Si liceat superis hominum conferre labores
Nō aliter phlegra rapidos tollente gigantes
Martius incaluit siculis incudibus ensis.
Et rubuit flammis iterum neptunia cuspis.
Spiculaq; extincto pæan phytone recoxit.
Pallas gorgoneos diffudit in ægida crines.
Pallenæa ioui mutauit fulmina cyclops.
Nō tamē abstīnit uenturos prodere casus
Per uarias fortuna notas: nam theſſala rura
Cū peterent: totus ueniētibus obstitit æther.
Inq̄ oculis hominū fregerūt fulmina nubes:
Aduersasq; faces immensoq; igne columnas:
Et trabibus mixtis auidos phythonas aquarū
Detulit: atq; oculos ingesto fulgure clausit:
Excussit cristas galeis: capulosq; soluris
Perfudit gladiis: ereptaq; pila liquauit.
Aethereoq; nocens fumauit sulphure ferrū.
Nec non innumero cooperta examine signa.
Vixq; ireuulsa solo: maiori pondere pressum

Roran
nrent ad
aram sup
Sacris: s
quibus
cutus est

Signific
Vlq; ad
Admou
Taurus
Nulla
At tu qu
Eumen
Inferu
Impia
la dub
Credic
Pindus
Edere
Ire per
Inq; u
Et pall
Defun
Ante oc
Hoc sol
Cōſcia
Sperab
Atq; o
Quic
Lymph
Si data
Adiace
Sub q
Moere
Corrip
Eugan
Colle
Atq; a

Venetia
discrim
& gelun
dit: nam
nomen
quæ fun
dixit an
in Italia
oppidis
es aluo

LIBER .VII.

Rorantia fletu: idest lachrymas emittentia: quod signum erat futuri luctus. Vsq̃ ad the: idest dum uenirent ad locum thessaliam: ubi pugna commissā fuit. Publica signa: idest aquilæ. Admotus: idest cum ad aram superiorum posuisset uictimam sacerdos. Discussa: idest euerſa ara. Præceps: præcipitanter fugiens. Sacris: funestis: quæ funera portendebant. At tu: ita quidem sacrificia Pom. erat: sed Cæsaris grata diis erat: quibus ipse litabat: ordo est: sed tu Cæ. gesturus bella rum sæua: listati superis: quos uocasti. Litaſti: bene locutus est: idest sacrificium diis gratum dedisti: nam illi tantummodo litant: qui sacrificia diis accepta exhibēt

Signiferi mēſere caput: rorantia fletu

Vsq̃ ad theſſaliam romana & publica signa.

Admotus superis discussa fugit ab ara

Taurus: & æmathios præceps se iecit i agros.

Nullaq̃ funestis inuenta est uictima sacris:

At tu quos scelex superos: quas rite uocasti

Eumenidas cæſar: ſtygii quæ numina regni:

Inferumq̃ nefas: & merſos nocte furores.

Impia tam ſæue gesturus bella litaſti.

Iā dubiū mōſtris ne deum: nimio ne pauori

Crediderint: multis cōcurrere niſus olympo

Pindus: & abruptis mergi conualibus æmus.

Edere nocturnas bellis pharſalia uoces.

Ire per offæam rapidus boetida ſanguis:

Inq̃ uicem uultus tenebris mirantur opertos.

Et pallere diem: galeiſq̃ incumbere noctem.

Defunctoſq̃ patres: & cūctas ſāguinis ūbras

Ante oculos uolitare ſuos: ſed mētibus unū

Hoc ſolamen erat: quod uoti turba nefandi

Cōſcia quæ patrū iugulos: quæ pectora fratꝝ

Sperabat: gaudet monſtris mentiq̃ tumultu

Atq̃ omen ſclerū ſubitos putat eſſe furores.

Quid miſæ populos quos lux extræa mæbat

Lymphato trepidāſſe metu: præſaga malorꝝ

Si data mens hōi ē: tyriis q̃ gadibus hoſpes

Adiacet: armeniumq̃ bibit romanus araxē:

Sub quocūq̃ die: quocunq̃ eſt ſydere mūdi

Mœret: & ignorat cauſas animumq̃ dolentē

Corripit: æmathiis qd̃ perdat neſcit i aruis.

Euganeo (ſi uera fides memorātibus) augur

Colle ſedens: aponus terris ubi fumifer exit:

Atq̃ antenorei diſpegitur unda timauī.

Veneriæ Corneliū augurē fuiſſe qui futurum bellū prænunciauit: & ultimū tēpus ueniſſe dixit: quo magnū diſcrimen impij Romani aderat: nā Cæ. & pompeiū: de ſumma rerū certare dixit. hiſtoria ē apud plutarchū & gelium in. xliiij. Euganeo monte: a populis Euganeis ſic dicto: q̃ ibi olim habitauerunt: nā Liuius idem oſtēdit: nam & troiani eas tenuere terras euganeis pulſis. Aponus: uici nomen: quod ad noſtram uſque ætatem nomen obtinuit patria Liuii. Martialis: cenſetur aponi Liuii ſuo tellus. Fumifer: quia ubi balnea calida ſunt quæ fumum exhalant. Atque antenorei: multi credunt hic erraſſe Lucanum: ſed excuſari poteſt: non enim dixit antenorei timauī: qd̃ timauus ſit prope patauium: ſed antenorei dixit per quem antenor nauigauit in Italiam: non enim apud Antenoridaſ eſt timauus: eſt autem timauus ueneriæ flu. cōcordiæ atque tergeſtæ oppidis pximus ex mōte qd̃ grandis: q̃ nouē ora effuſus: ampliffimū āte alia fontē facit: ex quo tandē uno exit alueo i adriacū ſūdū mar i ſinu tergeſtū: & āteor i Italiā ueniēs: p̃ hūc amnē i adriaci ſinus mar penetravit.

PHARSALIAE

Summa dies: q̄ ultima erat populi Ro. Seu tonitrus: & unde hoc bellū istare augur cognouit? Notauit: obseruauit tōitrus q̄ bellū indicabant. Tela p̄saga. i. p̄nuncia mali fulmīa. Seu discordi. seu sydera celi dissen-
sere a cursu suo: q̄ uidelicet cursum suū stellā a diuina puidētia ipositū minime seq̄rent. Totū aethera: uni-
uersas stellas. Polos: arcticū & antarticū. Numē: planetas: siue iouis: siue martis: siue Mercurii. Solis i ob-
scuro: q̄ sol p̄ter naturā aēlypsim pateret. Dissimilem certe: certe siue hoc siue illud notauit: manifestū est diē
illū fuisse ceteris diebus ualde dissimilē. Diē the. i. quo pugna thessalia gesta ē. Si cūcta. p. & usq̄ adeo dissi-
milis fuit: ut siq̄s signa illius diē diligēter obseruasset
adhibito augur p̄ito: facile itelliger poterat pugnāq̄ i
stabat. Pe. c. i. q̄ octa & artē oēmaugurii cognouisset:
ē enī synecdoche. Notasset: obseruasset. Phars. i. pu-
gna i pharsalia gesta. Osumos ho. nūc Lu. apostro-
phat ad Ro. oēs dicit enī Ro. sumos oīum populorū: q̄
deos ēt sollicitet: i uariatiōe fortunā suā: ut ipis numie
quoq̄ uacent & signa ubiq̄ p̄stet fortunā ipiū ro. For-
tuna p̄ ur. signa dedit: nā quia mutatio futura: erat
ideo signa undique apparere. Vacauit: operam de-
dit. Siue sua tantum: Tantum inquit momenti res
Romanā habuere: ut cum hāc audientur: fama ipsa
uulgante: inter spem & metum dubii erunt homines:
quasi nondū hāc pugna fuerit: sed paulopost futura
sit. In saecula: in gentes sero nascituras. Sua fama
magnitudinem rerū uulgāte. Perituraq̄ uota moue-
bunt. s. homines q̄ si nondū euenerint: spabunt ut uin-
cāt: & metuēt: ne uincāt. Et adhuc. s. post mortē tuā
Miles ut aduerso: nūc dicit quomō acie instructā in
planū duxerit Pom. Miles: Pom. Ab aduerso phæbi
ga repulsis armis a sole: splēdorē & fulgorē undiq̄
mittebat Lumine: fulgore armorū. Nō te. ga suo
quisq̄ ordine stetit. Infelix: uno uerbo exitū rei si
gnificauit. Cornus tibi cura: antiq̄ dicebant hic cor-
nus us nūc. in eadē significatiōe in q̄ & nos hoc cor-
nu cornu. Tibi numine: sed in dextro cornu Domi-
tius cōstitit: q̄ bellicosus erat: sed infelix: nā apud cor-
phinū uictus ē. Frons. d. t. dextre cornu. At medii
ro. dicit in media acie cōstitisse scipionē. Dēfant: nā
mediā acie dēfis militibus ualidiorē reddebāt. Miles
in hoc: in thessalia ubi sub Pom. militabat. Sed dux
in orbe libyco: nā puincia Libya demādata erat scipio-
ni a senatu populorū Ro. At iuxta flu. dicit autē equi-
ratū in locis capestribus positū fuisse: q̄ procul erat a
flu. nam fluminibus tota thessalia ferme inūdat. Lar-
gus habenis. i. cito fugiturus. Sed sicci: sed in locis p̄-
cula fluminibus cōstitērāt reges & tetrarchæ: q̄ dicūf
q̄ tuor puiciarū p̄fecti: aut q̄ q̄rtā unius rēgni p̄te obti-
nēt. Purpura: habitū p̄ p̄sona posuit. Seruit: domita
armis italīs. Illic & nūc. postq̄ generaliter dixit d̄ popu-
lis q̄bus i locis cōstitērāt a flu. f̄motis nūc specialiter
dinumerat. Numidæ sūt po. libyæ. Cydonas: popu-
los cretæ: q̄ (ut inq̄t Solinus) prima remis & sagittis
potuit. Cursus fuit. i. sagittis positi sūt. Ithyreis sagit-
tis. i. p̄thicis: nā parthi sūt sagittādipitissimi: idō ithy-
rei dicūf ab iōno extēdo. Vir. ithyreos taxitor q̄nt i ar-
cus. Truces galli: q̄ diu hostes fuerūt Cæ. nā p̄ decē
niū Cæ. galliā domuerat. In hostē: cōtra Cæ. Iberia
celtas. i. celtiberos: nā celtæ Po. sūt galliæ: q̄ cū i iberiā
uenissēt: p̄mixti ex diuersis gētibus po. utriq̄ nomē ob-
tinerēt: & celtæ & iberi cōpositi sūt celtiberi. Cōmouit
i auxiliū Pō. misit Eripe uictori gētes: occide iqt oēs
o Pō. q̄do d̄ his uictis Cæ. triūphabit. Cōsume. s. ate
totos triumphos idest quos de tuis gētibus consecu-
turusest Cæsar: sed toto potius iusu interfice gentes.

Venit summa dies: geritur res maxima dixit.
Impia cōcurrunt pompeii & cæsaris arma.
Seu tonitrus ac tela iouis p̄saga notauit:
Aethera seu totum discordi obsistere cælo.
Prospexitq̄ polos: seu numē i aethere mœstū
Solis i obscuro pugnam pallore notauit
Dissimilem certe cunctis quos explicat egit
Tessalicum natura diem: si cuncta perito
Augef̄ mens hoīum celi noua signa notassēs
Spectari e toto potuit pharsalia mundo.
Osummos hominū: quorū fortuna per orbē
Signa dedit: quorū fatis cælū omne uacabat.
Hæc & apud feras gentes: populorūq̄ nepotū
Siue sua tantum uenient in saecula fama.
Siue aliqd magnis nostri quoq̄ cura laboris
Nominibus prodesse potest: cū bella legent:
Spesq̄ metusq̄ simul: pituraq̄ uota moue-
Attonitq̄ omnes ueluti ueniētia fata b̄nt
Nō trāsmīssa legēt: & adhuc tibi magne faue-
Miles ut aduerso phœbi radiatus abiētū b̄nt
Descendens totos perfudit lumine colles
Nō temere immissus capis stetit ordine certo
Infelix acies: cornus tibi cura sinistri
Lentule: cū prima quæ tum fuit optima bello
Et quarta legione datur: tibi numine pugna
Aduerso domiti dextri frons tradita martis.
At medii robur belli fortissima densant
Agmina: quæ ciliacum terris deducta tenēbat
Scipio: miles i hoc: libyco dux primus i orbe
At iuxta fluuios: & stagna undantis enīpher
Cappadocū mōtana cohors: & largus habēis
Ponticus ibat eques: sicci sed plurima campi
Tetrachæ regelq̄ tenent: magniq̄ tyranni:
Atq̄ omnis latio quæ seruit purpura ferro.
Illuc & libye numidas & creta cydonas
Misit: ithyreis cursus fuit inde sagittis:
Inde truces galli solitū prodistis i hostem:
Illic pugnaces commouit iberia celtas.
Eripe uictori gentes & sanguine mundi
Fuso: magne semel totos cōsume triumphos.

LIBER .VII.

Illo forte die: nunc ostendit quam ad iopiam redactus erat Cæsar: quia uidelicet cōmeatus rerū oīum inopia laborabat: usque adeo: ut cogere et segetes ex agris nōdū maturas rape: & quo die acie instructā duxit Pōpeius: eodē cæsar frumētis tū milites mittebat. Signa. i. moturus milites suos. Statione relicta. i. castris Pompeii.

Cōspicit: ex improviso structo agmine uidit hostes aduētare. Mille uotis: quod innumerabilibus uotis perierat. In extremos casus: ad ultimam perniciē seu uinceret: seu uiceret. Aeger: & animo & corpore dicit: quia more impatiēs erat paruum etiā interuallum damnabat: q̄ si impiū eēt. Vt len. i. tāquam tardum. Aeger: i.

patiēs: significat mœstū: ideo quia mœstus impatiens moræ erat. Cupidine regni: ut unus omnia gubernaret. Exiguo tractu: id est pua dilat iōis mora.

Discrimina postquam: sed quāquā oībus uotis optaret ciuile bellū Cæsar: tamē ut uidit instare periculū nō potuit nō timere: hinc quidē cōfidebat fortunæ suæ: inde uero dubitabat: quod pompeium uiderat sæpissimā sæcunda fortuna usum & ex hostibus uictoriā reportasse: quantū ad fortunā suam expectabat: spem habebat: quantū ad fortunā Pompeii pertinebat: non parum dubitabat. Aduentare ducem: iter se & pompeium adesse: ut Cicero in epistolis nōdū erat auditum te ad italiā aduentare. i. adesse. Nutare: minari: nam tunc magnā moles minatur ruinā cum nutat id est concutitur: est ergo similitudo sumpta a mole ruinam minanti. Rabies: scilicet Cæsaris. Languit: torpuit. Et casus: quanquam fortunæ suæ plurimum confideret Cæsar tamen non potuit non dubitare cum tantum periculum instaret. Mēs: quauis omnia sibi prospera permitterentur: tamē mens stetit indubio. Quam nec sua. Ostendit rationem quare dubitabat: nam inter spem & metum cōstitutus erat: ex una parte: si cōsideres secundam fortunā Cæsari semp fuisse: causa erit cur speraret. At uero ex alia parte si uideres res gestas Cæsaris & pompeii: etiā causa erat cur dubitaret. Nec magni: Quia sicuti consueuerat ipse uincere: ita etiā Pom. tandem Cæ. metū dissimulauit: & pectore iclusum gerens fiducia uultu ostētauit: orationēq; ad milites habuit plenā exortationū. Merfa. i. i pectore. Melior. i. quā metus. Profilit. i. in mediū pcessit: & his uerbis usus ē ad milites. Odomitor mundi: & Quintilianus & ceteri oēs Lucanū i orationibus suis oratoribus magis q̄ poetis anumerāt: nā semp oratiōes maxima arte cōponit: ut i hac facit: nā oīa adsunt necessaria: sua det enī Cæ. & hortatur milites ad pugnam: & primo beniuolū se facit a personā auditorū ex rebus fortiter gestis: & a uolūtate fortiter gerēdi. Optatā plia pugna. i. q̄ a te uotis optastis: nūc ferro ascissite. In manibus uestris: Locus beniuolentiæ i auditores: cū ostē-

Illo forte die cæsar statione relicta:

Ad segetum raptus moturus signa: repente

Conspicit in planos hostem descēdere cāpos

Oblatumq; uidet uotis sibi mille petitum

Tempus in extremos quo mitteret oīa casus.

Aeger quippe moræ: flagransq; cupidie regni

Cœperat exiguo tractu ciuilia bella

Vt lētum damnare nefas: discrimia postquā

Aduentare ducum: supremaq; prælia uidit:

Casuram fatis senlit nutare ruinam.

Illa quoq; i ferrū rabies promptissima paulū

Languit: & casus audax spondere secundos

Mens stetit i dubio: quam nec sua fata timere

Nec magni sperare sinunt formidine merfa

Profilit hortando melior fiducia uulgo.

Odomitor mundi rerum fortuna mearum

Miles: adest totiens optatæ copia pugna:

Nil opus est uotis: iam fatū arceret ferro:

In manibus uestris quantus sit cæsar habetis.

Hæc ē illa dies mihi quā rubiconis ad undas

Promissā memini: cuius spe mouimus arma:

In quā distulimus ueritos remeari triūphos

Hæc eadē ē: hodieq; pignora: quæq; penates

Reddat: & meritos faciat uos Marte colonos.

Hæc fato quæ teste probet quis iustius arma

Sūperit: hæc acies uictum factura nocētē ē.

Si pro me patriam ferro flammisq; petistis

Nūc pugnate truces: gladiosq; exoluite culpa

dimus q̄ de illis spes ē. Hæc ē illa dies: incipit nūc confirmare & arguere: nā arguit a partibus iustitiæ & iuris naturalis: cuius partem constat esse ueritatem: a ueritate ergo arguit: quia promiserūt: ergo debent satisfacere promissis: ut uerum sit quod dixerint. Rubiconis ad undas: cum uos traiecturus essem. Promissam: dicēdo: ne dubites o Cæsar: nos pro te pugnabimus cum tempus erit. In quam distulimus Triūphos: ex gentibus quas uos uirtute uestra superastis: si uiceritis nunciantē uobis reddent triūphi. Hæc eadē: ab utilī utile est inquit ut pugnetis: quia si uictoriā reportabitis coniuges Liberosq; uestros: patrios penates: & bona oīa consequimini. Emeriti: milites ducūt q̄ functi sūt munere militiæ. Colonos: q̄ simul ac stipēdia uestra pseceritis: uos in coloniā duci iubebo: ut q̄ uirtute uestra peperistis id etiā possideatis. Hæc fato. q. t. Persuadet a laudabili: quia si uiceritis omnes uestram causam probabunt: uel dicatur ab honesto: nam quod honestum est: est & id laudabile: sed si laus sequitur & recti faciendi uoluntas duplicatur. Fato: scilicet aliquo teste: quia sumpsistis arma. Quis iustius: id est cuius causa iustior fuerit: quia si uincitis arma iuste suscepisse uidebimini: si non uiceritis iniuste. Si pro me patriam. Si antea inquit pugnaistis pro patriā: quo tempore in gallia fuistis: pro patria etiā uicistis: nunc magis pro me contra patriam pugnare debetis: ut cuncta uincatis. Truces: id est fortes. Exoluite: id est libertate. Gladios culpa: nam id quod antea tum ferro tū flammis peperistis: ut ideo patriā recuperaretis: nūc ascribit uicio. At uero si uiceritis: oīs culpa abolebit.

PHARSALIAE

Mutato iudice: quia uicti uictoris iudicio damnabuntur. Nulla manus: scilicet illius qui uictus fuerit. Non mihi res agitur: rursus ab utili non pugnantis inquit mihi: sed uobis ego contentus ero uiuere priuata uita: dum modo uos regnetis: & uos uestrorum laborum ac cædium perpeſſarum præmia tandem capiat. Libera turba: ne in ſeruitutem Pompeii & ſuorum ueniat. Gentes ut ius habeatis in omnes: non uobis dominantur: ſed uos cæteris. Plæbeiaque toga beniuolum ſe ubique reddere debet orator: tamen ſi id magis fiat in principio cauſæ: capta occasione dicit hoc: labores & picula pro uobis ſubeo: quia quantum ad me attinet ſicuti plæbeius paratus ſum uiuere. At uero ut præmia habeatis laborum uestrorum: odio & inuidia mea uos regnare concupiſco. Compone re: conſtituere. Modicum ciuem: id eſt humilem & moderatum. Omnia dum uobis: non reſuſo ut omnes in me odium habeant: dum modo uos liberi ſitis & diu regnetis. Nec ſanguine multo: arguit a facili: & oſtendit utilitatem magnam eos conſecuturos p labore: nam genus militum dicit eſſe Pompeii quod facile uincatur: quia ignaui ſint homines ludis ac palæſtræ dediti: ut Græci: ut Athenienſes in primis: de inde Barbari: qui oneri ſunt potius exercitui: q̄ utili: tati: & indignantur inſenſis parere gladiis: quia uide licet populi romani hoſtes perpetui fuerunt. Spem mundi: ut domini omnium rerum ſitis. Delecta: ex aliis electa. Gymnaſia: erant loca ubi iuuenes exerce bantur nudi: qui palæſtra ludebant oleo peruncti: ideo nudi pugnant ut facilius e manibus elaberentur a uictoribus nudus. Et uix arma ferens: per quod molles oſtendit. Mixta diſſona turbæ: quia ex diuerſis orbis partibus gentes atque nationes erant in exercitu Pompeii. Non illa tubas: Quæ adeo imbel lis eſt: ut non dicam arma ſtriſta ſuſtinere poſſit: ſed nec clamorem quidem bellicum. Suum clamo: quia ſuo ipſius clamore terrebitur. Ciuilia pauca: pauci admodum erant romani cum quibus pugnaſſet. Pugna pars. m. l. e locus a iuſtitia & a partibus iuſtitia: q̄ e uindicatio: quia uidelicet pugnaſſet fortiter debebunt contra barbaros: ut ulciſcant iniuriā Romanorum: cā illi ppetui hoſtes populi ro. fuerint. Pugna. ſ. ueſtra. Læua bit: liberabit. Obreret: opprimer Romanū hoſte: quia barbari occideſſet & hoſtes populi Ro. obterent. Ite p igna. gen. quas facile uincer poteritis. Fama regna: quia fama tantummodo magni ſunt: re autē ignaui & i belles. Et primo ferri: Nā facile erit primo concurrere uincere illos omnes. Sit palam: & nunc manife ſtum facite omnibus triumphos Pompeii: qui ter de gentibus triumphauit: nec bene p uno triumpho iuſſi ceret: uidelicet gentes ibelles eſſe q̄ facile uinci potuerunt. Curribus: triumphis. Armenios ne mouet: dixit generaliter oēs imbelles eſſe: nunc ſpecialiter dicit hanc gentem bellis minime idoneam. Creditis ne ar menios curare uter ueſtrum imperet neq̄ enī ipſi ſtudēt fauere Pom. ut pro eo ſolo pugna iure uelit: qd enī ipſorum intereſt Pom. uicatan Cæ. Romana potētia: uidelicet an potētia Pom. an mei. Aut emptū ſan. ne pu tetis barbaros uelle hoc ſibi conſtare magna mercede: ut pom. uincat. Præponere magnum: id eſt præficere Pom. imperio Ro. Quos nouere magis: omnes Romanos oderunt barbari: ſed eos imprimis quos magis no uerunt: nouerunt autē magis Pom. aquo iniuriā acceperunt: quod tantū putant ſe debellatos a Pompeio: iō quia ipſi pugnaſſet nollet facile uincerent. Sed me for. a contrario: cū illi oēs ignaui ſint: ut facile uici poſſint. At uero uos cōmilites ſemp uicere cōſueuiſtis: ab attributo pſonæ arguit: uidelicet a caſu: qd euenerit: qd euenit: qd euenturum ſit. Meorum: non barbarorum ſed ueſtrum qui ſemper uincere conſueuiſtis: & ego ſum uicto riæ ueſtræ teſtis. Tot bellis: Quia ibi multæ iſtructæ ſunt acies: nam gallos atq̄ germanos uicit Cæſar. Cuius non militis: quaſi dicat: cuiuſlibet uiri: nam cum pro me fortiter pugnaſſetis: cognoscam arma ueſtra & cui præmia debeantur. Telumq̄ tremens: & ſi telum uidero: etiam ſi nō uiſus fuerit ille a quo torquebit: tamen ab ipſo telo militem cognoscam. Tre. lan. uibrata. Transiit: id eſt per aerem penetrat. Non fallar: id eſt optime noſcam. Quod ſi ſigna ducem: & ſi ueſtram uirtutem conſydero: quæ nunq̄ me ueſtrum du cem ſefellit: non dubito dicere uos uictores. Nunq̄ fallentia: quia quocūque ea duxi: ſemp uictores extitiſtis.

Nulla manus belli motato iudice pura eſt.
Non mihi res agitur: ſed uos ut libera ſitis
Turba precor: gentes ut ius habeatis i omnes.
Ipſe ego priuata cupidus me redder uita:
Plæbeiaq̄ toga modicum componere ciuem.
Omnia dum uobis liceant: nihil eſſe reſuſo.
Inuidia regnate mea: nec ſanguine multo
Spem mundi petitis: grauis delecta iuuentus.
Gymnaſius aderit: ſtudioq̄ ignaua palæſtra.
Et uix arma ferens: & mixta diſſona turbæ
Barbaries: non illa tubas non agmine moto
Clamorem latura ſuum: cinilia pauca
Bella maūs faciēt: pugna pars magna leuabit
His orbem populis: romanūq̄ obteret hoſte:
Ite per ignauas gentes: famoſaq̄ regna.
Et primo ferri motu proſternite mundum.
Sitq̄ palam quas tot duxit pompeius in orbē
Curribus: unius gentes non eſſe triumphī.
Armenios ne mouet romana potentia ciuis
Sit ducis: aut emptū minimo uult ſanguine q̄ſq̄
Barbarus heſperiis mannū præponere rebus:
Romanos odere omnis: dominosq̄ grauatur
Quos nouere magis: ſed me fortuna meorū
Commisit manibus: quorum me gallia teſte
Tot fecit bellis: cuius non militis enſem
Agnoscam: cælumq̄ tremens cum lācea trāſit
Dicere non fallor quo ſit uibrata lacerto.
Quod ſi digna ducem nunq̄ fallentia ueſtrū

Facies truces: asperas & timorem incutientes. Oculosq; minaces: quia oculis furorē & indignationem uestram contra hostes ostenditis. Simul calcaribus uestris subiectos. Sed mea fata mox nunc seipsum reprehendit: q; adhortet milites: cū minime sit opus exhortatiōe cū ipsi per se incitati sint. Spe trepidō: q; spes ipsa me trepidum facit: quod accidere solet. Virg. Corda pauor pulsans: nā trepidi sumus aliquando nō metu: sed spe q; nostrā mētē cōcitāt. Haud unq; uidet: arguit ab attributo personae uidelicet a fortūa a casu: q; prope semper euenerint: ergo ea nunc euentura sperat. Tā prope me: i. tam mihi propitios eē deos. Limite: i. paruo interuallo. A uotis: a uictoria. Ego sum cui: scilicet licet uobis donare quaecunq; tenent reges & populi: uidelicet regna: imperia: & diuitias. Marte p. acto: i. uictoria peracta. Quo ne poli motu: nunc arguit a necessitate: & secundū artē argumētū i fine ponit quod est ualidissimum. Nā cū suademus aliqd eē honestū: facile est utile. At uero cum dicimus esse necessarium maius ē: dicit. n. aut uincēdum uobis ē: aut peundū: nescio quo cursu syderū: cālū impellatur: ut hoc ueniat: scilicet an uincatis: an pereatis: si uiceritis domini nisi uiceritis perituri estis necessitas igitur i pellit uos ut uincatis. Poli motu: nam stellae mox ta inferiora reguntur. Verso syde. cursu stellarum i pellente. Ora the. regioni thessalīae: quod in sequētib; dicit. uidelicet aut merces hodie bellorū: aut peundum uobis ē: aut uincendum. Caesareas spectare cruces: portatio ē: quā sit per indignationē cōquestio ni permixtam: nam locus indignationis est per quē ostendimus quod factum est necessarium. Indignat enī q; Caesar cruci mittendus sit: uel etiam cathenis ligandus. Effusa. i. sparsa: ut nec pudeat corpus meum mēbrati laniari. Septorū ne. i. dephas capi martii. Nam sylla in uilla publica: quā erat i campo martio quattuor legiones iussit occidi: ut supra mōstratū Septa dicuntur claustra campi martii: ubi uilla publica erat: uillā ideo uocabant q; extra mōenia posita erat. Cū duce syl. i. Pōpeio: quē syllanā crudelitatis imitatore uocat. Vestri cura mouet: hic locus sine dubio est conquestionis uidelicet per quem non res nostras sed eorum qui uobis cari esse debent conquerimur. Nā me secuta ma. & si aīum nostrū amplū: & excelsum in oībus paratū: & oīa eē facturum. siqd acciderit ostendimus: ut hoc loco. Sors quā sita manu: qui uincere uoluerit: me uidebit manus mihi i p si inferentem. Respexit hostem: id est qui nondum uicerit hostem. Dii quorum curas: iterum locus cōquestionis est: per quem ostendimus animū nostrū i alios misericordē: & nos fortiter passuros eē: si qd ad uersi contigerit. audientium. n. animi ad discordiam commouentur. Vincat quicūq; quicunq; iquit clāmēs futurus est & misericors in hostes: ille uictoriā

Conspicio: faciesq; truces oculosq; minaces
Vicistis: uideor fluuios spectare cruoris
Calcatosq; simul reges: sparsumq; senatus
Corpus: & immēsa populos in cāde natātes.
Sed mea fata moror: qui uos i bella furentes
Vocibus his teneo: ueniam date bella trahēti
Spe trepidō: haud unq; uiditā magnadatuos
Tam prope me superos: cāporū limite paruo
Absumus a uotis. ego sum cui marte peracto
Quā populi regesq; tenent donare licebit.
Quo ne poli motu: quo cālī sydere uerso
Thessalīcae tantum superi permittitis orā:
Aut merces hodie bellorū: aut poena paratur:
Caesareas spectate cruces: spectate cathenas.
Et caput hoc positum rostris: effusaq; mēbra.
Sceptorūq; nefas: & clausi praelia campi.
Cum duce syllano gerimus ciuilia bella
Vestri cura mouet: nam me secuta manebit
Sors quā sita manu: fodientē uiscera cernit
Me mea: qui nondū uictum respexit hostē.
Dii quorum curas abduxit ab aethere tellus
Romanusq; labor: uincat quicūq; necesse est:
Non putat i uictos saeuum distiguere ferrū.
Quiq; suos ciues: q; signa aduersa tulerunt:
Non credit fecisse nefas pompeius in arcto
Agmina uestra loco uerita uirtute moueri
Cum tenuit: quanto sariauit sanguine ferrū?
Vos tamē hoc oro iuuenes: ne cedere quisq;
Hostis terga uelit: ciuis qui fugerit esto.

obtineat: & qui uictis parcere uelit. Quiq; suos ci. i. uincat quicunq; credit suos ciues nō iō hostes esse: q; ar. ma eis cōcessa sunt: nā id ipso alicuius fecere. Pōpeius in ar. agmina. u. l. nunc e diuerso p ignoratiā cōcludit ostēdēs Pom. fuisse saeuū: & est locus p quē ostēdit uindicandū esse in eos q non coacti sed uoluntarii arma sū pserunt: nā locus indignationis per quem ostendimus de industria aliquid factum esse & uoluntario facinori ueniā pstandā non oportere: e diuerso: si uoluntariū non est: ueniā eē pstandā. Ostendit at Pō. q nō coactus sed sponte ciues occiderit. Nā quo tēpore ex munimentis: qbus Cā. circumdederat Pom. aliquot ciues ro. occisi fuerunt: sed q; ibi ne fariū fuerit Pom. tamen ita conuenit inter scriptores: q; si uoluisset potuisset eo die Cā. a Pom. debellari: sed militibus iussisse: ut ciuib; parcerent: sed uertit in contrariū Cā. Nā oratorie arguit ut quā aliis commoda sint: in suū commodum conuertat. Agmina nostra loco: meministis q; crudeliter Pom. uos occiderit: cū i angusto essetis: nec uirtute uestra uti possētis. Verita uirtute: qui uirtus uestra in lo. tīs angustis moueri nō poterat. Vos tamē hoc oro: adhuc persistit i eo: uidelicet uoluntario facinori ueniā dari non oportere. At uero his qui inuiti & coacti pugnauerint ultro ignoscendum ē. Vos inquit uolo o cō. militones: ut quemcunq; fugientem uideritis: hunc ciuem esse putetis: & ei ignoscatis: & si possitis ipsū incolumē esse uelit. Vos tamē: quis instigati eē debeat contra Pōpe. qui magnam uestri partem occiderit.

Sed dum tela micant: e diuerso autem siue pater: siue filius fuerit: qui tela contra uos intendat: ipsum occi-
dite: sed fugiētibus parcite. Illi. n. ostendunt se coacte: non sponte pugnare. Vultus ueren. ēt uerendos: q con-
tra uos arma ferent ipsos inuadite. Cognata in pectora: siue uobis sanguine cōiunctus pectora uestra petet.

Seu nullum: id est siue non erit propinquius. Ignoti iugu. habere ipsum pro ignoto hoste. Sternite iā ual-
lū: nolite inquit per portas castrorū exire: sed euerite uallū: & eo animo ad pugnam prodite: ut uobis uincen-
dū putetis: nec rursus in castra redeundū: ut deuictō hoste castrorū eius potiamini. Vallū: ne respectus castro-
rum uos faciat ibelles. Nō spar. i. diuisa: sed cōferra
i unū. Vallo tē. quia occurrebat illud si uallū euer-
mus: quo nā postea nos recipiemus? Tēdetis. i. tēto-
ria ponetis i illo uallo Pōpeti qd ēt factū fuit: ut scri-
bit Plu. hic uallus: & hoc uallū dī: sed differenter. Nā
uallus dī pallus: uallū uero dicit tota minutio castro-
rū. Acies pi. q. malo omine inierat. Vix cuncta lo.
Cæ. uix satis inquit adhortationē suā finierat Cæsar
cū se oēs ad suū qsq; munus pręparauerūt: ut se pu-
gnæ instanti accingerent. Viris ceres: id est se armis
instruxerunt: & corpora cibo curarunt. Pręfagia. s.
uictoriæ: quia unusq; animo uictoriā prędiuina-
bat. Stant ordine nul. ipsi adeo in hostem ruebāt: ut
expectare nequirit: ut acies instruere: sed quo quē
q impetus tulit: eo acie direxit. Atqui Cæsar cornu
dext. C. Anto. sinist. Domitius caluinus medias
acies regebat: auctore plutar. Fatis: fortunæ: hoc p-
tinet ad ostendendā cupiditatē pugnandi. Militum q
non expectauerunt ut acies strueret. Si totidē ma-
gni: id est si quot milites erant: totidem cæsares fuis-
sent: qui regnū & tyrannidē appeteret: nō potuisset i
festius inuadere hostē. Soceros magni: id est totidē
cæsares. Totidēq; petentes: sicut petebat Cæ. Vidit
ut hostiles: nūc dicit quomodo se pom. habuerit ubi
uidit ab hostibus i se ipetum fieri: nam pavor animū
occupauit: Deinde pressō metu milites ad contionē
uocatos exortatus est ad pugnam. In rectum exire:
ex aduerso ei occurrere. Diem: conferendæ pugnae.
Gelato corde: unum sequitur ex reliquo. Nam ex
pauore sequitur frigus. Tantoq; duci: quantus pō-
peius fuerat qui semper ex hostibus uictoriā repor-
tare consueuerat: nunc autem i ipso articulo belli coe-
pit timere: quod sinistrum erat omen cladis futuræ.
Premit me. claudit & retinet. Virg. Spem uultu si
mulat. pmit altū corde do. Torūq; pag. s. p. hæc ad-
hortatio est pō. ad milites suos: ut ex eo facile itelliga-
tur i deliberatiuo genere positā eē: nā sinē hēt suasio-
nis deliberatiuū genus. Suadet. n. militibus ut uelint
fortiter capefcere pugnam: sed primo beniuolentiā
captat a persona auditorū: cum fortiter gerere appe-
tant & aperierint: appetistis inquit fortiter gerere: nūc
uestris uotis occasio datur. Vestra dies: adest inquit
ocasio benegerendæ rei: quam tātōpere appetistis.
Totas effunde. u. a facili: facile inquit est nobis de-
bellare hostes: nā occasio est data q oēs in unum con-
uenerūt: ut simul semelq; oēs facile uincere possitis.
Quisquis patriam: ab utili: utile est inquit ut pugne-
tis: nā parta uictoria: patriam: parētes: uxores: liberos: uestrasq; domos recuperabitis. Medio po. potestis de-
bellare cum omnia uideamus posita in medio campo. Causa iu. m. ab honesto arguit: uidelicet a ptibus iu-
stitiæ: quod dī omnes faueant res iustas postulantibus: uos autem arma sumpsistis: ut patriam: deos: pena-
tes: leges atq; iudicia seruetis: & libertatē iuiolatā defendatis. Ergo ostendit fore ut si pugnauerint uictoriā ex
hostibus consequeretur. Melior cā uestra: scilicet q hostiū q pro tyrāno non libertate arma sumpsērūt. Re-
gent: dirigent. Hoc sanguine: quia sancire est proprie sanguine uictimæ aliquid cōfirmare. unde leges imo
latiōe hostiū sanciebant. Si socero dare regna: q uobis faueāt dī: cognoscere potestis: q i hac ætate me ico-
lumē seruauerūt: ex quo manifestū est libertatē ac leges curæ esse diis. Dare regna so. i. ut regni potiret Cæsar.

Sed dum tela micant: nō uos pietatis imago
Vlla: nec aduersa conspecti fronte parētes
Cōmoueant: uultus gladio turbate uerendos.
Siue quis infesto cognata in pectora ferro
Ibit: seu nullum uiolare uulnere pignus
Ignoti iugulum tanq; scelus imputet hostis.
Sternite iā uallum: fossasq; implete ruina.
Exeat & plenae acies non sparsa manipulis.
Parcite ne castris uallo tendetis in illo
Vnde acies peritura uenit: uix cuncta locuto
Cæsare quēq; suū munus trahit. armaq; rapti
Sumpta ceresq; uiris: capiunt pręfagia belli
Calcatissq; ruunt castris: stant ordine nullo:
Arte ducis nulla: permittunt omnia fati.
Si totidē magni soceros: totidēq; petentes
Vrbis regna suæ funesto in mare locasset:
Non tam præcipiti ruerent in prælia cursu.
Vidit ut hostiles in rectum exire cateruas
Pompeius: nullasq; moras permittere bello:
Sed superis placuisse diem: stat corde gelato
Attonitus: tantoq; duci sic arma timere
Omen erat: premit ide metus: totūq; p agmē
Sublimi prouectus equo: quē flagitat inquit
Vestra dies uirtus: finis ciuilibus armis
Quem quæstis adest: totas effūdite uires.
Extremū ferri superest opus: unaq; gentes
Hora trahit: quisquis patriam carosq; penates:
Qui sobolē ac thalāos: desertaq; pignora q/
Ense petat: medio posuit deus oia campo. rit
Causa iubet melior superos sperare secundos
Ipsi tela regnet per uiscera cæsaris: ipsi
Romanas sancire uolent hoc sanguine leges
Si socero dare regna meo: mūdūq; pararet:
Præcipitare meam fati potuere senectam.

LIBER .VII.

Non iratorum populis: q̄ ducem Pompeium seruauit incolumen dii: iditium est ipsos uelle patriam ac libertatē incolames esse: sed quia urbi populisq̄ fauent hoc facere uoluerunt. Quæ uincere possent: a laudabili arguit: q̄ uidelicet Pom. oēs qui sunt in urbe sequunt. Subiere pericula cla. etiā si ab inferis excitarent priusci illi ac reip. amatores uiri: non dubiū est quin partes nostras secuturi sint. Sacra ima. q̄a imagines priscorū patrum repræsentant: qui reipu. amatores fuerunt. Darent fa. i. si ita dii uellent: ut hi a mortuis resurgerent.

Curios: id est similes curis: ut curius: qui contra pyrrhum regem epirotarum fuit imperator & qui consul una cum subricio ipsum ad pacem petēdā coegit: hic est ille Curius qui aurum a samnitibus allatum contempsit. dicens: ite & nūtiatē curiū male habentibus aurum imperare: q̄ aug. possidere. Reducesq̄ ca. i. si miles Camillo: qui patriam e manibus gallog. eripuit: & reliq̄s ciuiū q̄ i capitolio obsidebant: liberauit: & urbē ro. fere reedificauit. Decios: quog. p̄ bello latio: filius bello gallico pro salute reip. se deuouerūt.

Hic sta. ptes uestras sequere. Priō gen. or. ca. faci. li facile erit iqt̄ hostes uicere: nā plures cum pauciori bus pugnabūt. Priō. o. quia i exercitu habebat pharnacē regē armenia: quē aliquādo uicerat Pō. & in regnū collocauerat. habuit & alios reges plurimos ac dynastas (ut refert Appianus) q̄ p̄i ob iexperitiā p̄i ob res apud dyrrhachiū feliciter gestas elati animis Pompe. ad pugna hortabantur. Cæsarem eos continue prouocantem & acie instruentē ostendentes. pōpeius e contra eos admonebat: id cæsari ex inopia sūma contingere: stimulantē deinde exercitu: iuitus pugna ut ostēderet: instruxit: nō sine suo suadetiūq̄ p̄iculo ac malo. Coactæ: congregatæ. Toto si. uti. or. uidelicet q̄d cūq̄ cōphēdit sub circulo signifero. uide licet ab australi plaga: usq̄ ad septētrionē: nā cū uertitur signifer circulus: ita uertit ut nūq̄ discedat ab australi plaga: & septētrionē usq̄ p̄rigat: nō tātū duas p̄tes ascendit: ut nō discedat a torrida zona: & illa quā pertingit est australis plaga: ad quā nūq̄ accedit est septentrionalis: dicit ergo quicquid habitabile est in toto orbe terrarū: inde ad nos gentes perueniēt: quæ nos & signa nostra sequentur. Sub noton & boreā: ab australi zona usq̄ ad septētrionalē. Non ne sup̄fusus: cū igitur tot gētes uobiscum sunt: quæ difficultas erit uniuersum Cæsaris exercitū circundare extēsis cornibus: & collectos in medium ad unum oēs usq̄ ad internecionem delere? Superfusus cornibus: acies enim struebantur i modum cornuū. Pauca uictoria. d. pauci admodū erunt qui uincant: nam cæteri clamore ipso hostes comprimēt p̄ nimia multitudi. Cæsar nostris non susar. ob nimia militū suorum paucitatem.

Credite pendentes: peroratio est qua auditores commouentur ad commiserationem locus est per quem res humiles: turpes: proferuntur q̄ uidelicet ipsa patria: uxores: liberi: parentesque affusi genibus ipsos suppliciter rogat: ut pro se & patria fortiter dimicare uelint. Credite id est fingite animis. Grandeuum senatum ingrauescentem ætate: ideo Veritum arma sequi. Atque ipsa domini metuentem: & ipsam urbem romam credite uobis obuiam prodire: quæ supplex rogat: ut libertatem suam defendere uelit. Metuentem dominum: tyrannum: cum iam pridem in libertatem uiixerit. Credite qui nunc est: credite nō modo parentes sed etiam posteros p̄cibus agere uobiscū: ut se libertatēq̄ suā defendatis.

Hæc libera nasci: refertur ad illud quod dixit: populū futurū id est posteri qui uolūt in libertate nasci. Hæc uult turba mori: scilicet qui sunt præsentes: qui cupiunt uitam suā in libertate finire. Si quis post pignora tanta: locus indignationis est cum proferuntur res indignæ: ætate: fortuna: honore beneficiis quas passi uel p̄pessuri sunt: iō recte magis oratoribus: q̄ poetis ascribitur Lucanus. Sigs orator res indignas pristinis beneficiis: & ætate ostēdit: commouet indignationē. Pignora. i. signa amoris: quia ab ineunte adolescentia bene de reipu. Pompeius meruerat. Voluerat ante pe. id est prosternebat pedibus uestris. Magnus nisi uincitis: ostēdit nūc res indignas ætate & fortuna. Deprecor: id est depello. Vi Naso. Sape precor mortē: mortem quoq̄ deprecor idem. Vltima fata: id est fortunam ultimæ senectutis. Turpes extremi car. an. id est articulos mortis: q̄a iā sū i fine uitæ. Ne discā ser. senex: ne postq̄ ad senectutem peruenero: in seruitute uiuere incipiam.

PHARSALIAE

Tam mœsta locuti: nunc dicit quo animo milites sui fuerint audita oratione Pom. dicit omnes incitatos esse ad pugnam: ut si moriendum esset: non recusarent. Flagrant: scilicet ad pugnam. Locuti tam mœsta: cum ad commiserationem moueret omnes. Placuit: scilicet ipsis militibus: si Pom. timeret uera uidelicet etiam si uerum esset: quod instare uident: uicto. Pom. deligebat potius mori: quam tantum nefas uidere. Vtrinque. scilicet. Ca. & a Pom. Pari metu: id est pari imperu irarum. Irarum metus hos: Pompeianos. Vident enim seruitutem paratam esse omnibus: si uicti fuerint. Illos: scilicet Caesarianos: qui sperabant cum Caesare regnare: si uincerent. Hæ facient dextræ: poeta antequam pugnam describat inter utrumque gestam: deplorat calamitatem: non unitis aut alterius populi: sed totius orbis terrarum. Dicit enim tot milia uirorum ac pugna cecidisse: quod omnis ætas refarcire non posset. Nec humanum genus reparet omnibus annis: usque ad extremum finem mundi recuperari non poterunt. Vt: quamuis. Vacet a ferro: id est quauis bella nulla possea sequantur. Feret: pro auferet. Erepto natale: id est partibus: quia patres natalia sunt filiorum. Tunc omne la. fa. no. erit: post bella ciuilia nomen latinum quod apud gentes maximam famam habet: tunc fabula erit oēs. n. latini nominis urbes uero paulopost euerentur: ut uix muros uestigia remaneant sicuti et factum est. Tunc: post bella ciuilia. Fabula. i. nomen uacuum & inane erit. Gabios: nominat urbes latias & has: quia latini nominis celeberrimae fuere: tamen uix ulla uestigia monstrare poterunt. Pulvere uix tectæ: quia ruinae ipsarum urbium uix indicare poterunt ibi aliquando fuisse moenia. Albanosque la. domos albæ appo. Rus uacuum: quia ibi nemo habitabit. Nisi no. non habitabit iquit albanos lares quicquid nisi semel in anno: idque inuitus faciet senatus: & conqueritur hoc a numa fuisse iussum. Nisi nocte: latinas ferias dicit quæ nocte albæ celebrabantur. Nam Numa Pompilius instituit: ut latinae feriae quot annis nocte celebrarentur ad quas omne latium conueniebat: Unde latinae sunt appellatae: quod superius ostendit Luca. ubi dicit. Nec non iliacæ nomen quod praesidet albæ. Haud meritis latio solennia sacra subacta: Vidit flammiferam confectas nocte latinas. Non ætas hæc: non uetustas temporis: non pestilentia: non terremotus: non alia clades: sed ciuile bellum quod in capis philippicis gestum est: hæc cladem intulit. Hæc carpsit: scilicet oppida & moenia urbium. Edax ætas: quia tempus uetustate sua cuncta consumit. Virgilius. Tantum æui longinquua ualet mutare uetustas. Monumenta: historiarum & antiquitates rerum. Tot uacuas urbes: deploratio est status populi romani quo nam inquit redacti sumus: nam urbs quæ antea orbis terrarum celeberrima fuit impleri non potest: non dico romanis: sed nec rusticis quidem: nec colluione omnium genere gentium permixta. Implere muros: id est frequentem urbem Romam reddere. Implere agros: scilicet agricolis: quia non sunt qui agros colant. Vrbs: roma quæ omnes gentes atque nationes capere potest. Iuncto fossore: scilicet cum ciue iuncto rustico coluntur agri. Vel iuncto: id est compedito: & significat ergastulos. Siat tectis putris auitis: & adhuc magnificentia ædium stat: sed minatur ruinam omnes. quippe quæ uacuae sunt habitatoribus. In nullos ruitura: quia nemo habitat has domos. Nulloque frequentem: & roma ipsa uacua est: & ad eam cladem peruenit: ut iam si uellet ciuile bellum gerere non possit: nam deficientibus ciuibus bellum ciuile geri non potest. Eo: id est ad id. Sed mundi. f. r. quid ita mirum est si nulla domus antiqua romanorum inuenitur quia iam tunc defecerunt omnes: sed a peregrinis tota roma habitatur: ut luue. Non possum ferre quod rites græcam urbem: quamuis quota portio fecis achææ. Fece. i. colluione quadam gentium & hominum dissimilium a romanis illis qui rerum domini fuerant. Cladis eo dedimus: id est ad eam cladem redeimus. Cedant feralia. n. cænæ: nemo sit inquit qui nunc cannas detestetur: aut alliam flu. & alia loca ubi cladem romanam acceperunt ab Hannibale: quando iuuetus est locus: ubi maiorem cladem romanam acceperunt. si phar. Cænæ: est uicus apud lici ubi Hannibal quinquaginta milia romanorum cecidit. Et dānata diu. r. nā dies illi nefasti habebant ubi cladem acceperat romanam. Fasti uero dicebantur in quibus cum populo romanis ius diceret: liceret: nefasti quod nec fari: nec agi cum populo romano quicquid licebat. Quidi. primo fastog: ille nefastus erit per quem tria uerba silentur. Fastus erit per quem iure licebit agi.

Ne discam seruire senex: tam mœsta locuti
Voce ducis flagrant animi: romanaque uirtus
Erigitur: placuitque mori: si uera timeret:
Ergo utrinque pari concurrunt agmina motu.
Irarum metus hos: regni spes excitat illos.
Hæ facient dextræ quicquid non expleat ætas
Vlla: nec humanum reparet genus oibus ænis:
Vt uacet a ferro: gentes mars iste futuras
Obruat: & populos æui uenientis in orbem:
Erepto natale feret: nunc omne latinum
Fabula nomen erit: gabios uicisque choramque
Pulvere uix tectæ poterunt monstrare ruinæ.
Albanosque lares: laurentinosque penates.
Rus uacuumque non habiter nisi nocte coacta
Inuitus: questusque numam iussisse senatus
Non ætas hæc carpsit edax: monumetaque regum
Putrida destituit: crimen ciuile uidemus.
Tot uacuas urbes: generis quo turba redacta est
Humani: toto populi qui nascimur orbe:
Nec muros implere uiris: nec possimus agros.
Vrbs nos una capit: iuncto fouere coluntur
Hesperia segetes: stat tectis putris auitis
In nullos ruitura domus: nulloque frequentem
Ciue suo romam: sed mundi fece repletam
Cladis eo dedimus: ne tanto in tempore bellum
Iam possit ciuile geri: pharsalia tanti
Causa mali. cedant feralia nomina cannæ.

LIBER .VII.

Damnata allia: ubi romanos galli ceciderunt: & turpi fuga terga dare coegerunt. Tempora signauit: roma in fastis notabat hos dies: & eos nefastos & perniciosos esse uoluit: sed hunc diem quo bellum ciuile gestum est in fastis non notauit quia libenter uellet ut omnis eius memoria aboleretur. Proh tristitia fata: conuerſe de diis qui tantum cladis intulere romanis: dicit enim quod populi qui caſi sunt in campis philippicis refarcire potuiſſet clades illatas pestilentia: fama: incendio: & terremotu. Morbosque fluentes: contagionem morborum idest eos qui morbo contagioſo perierunt. Infantemque famem: idest eos qui fame perierunt. Permiſſasque ignibus: idest qui perierunt incendio. In praeceps latinos: idest qui perierunt terremotum. Aera pestiferum: nam aerem pestiferum infectum dicimus qui reciproco ſpiritu inficitur: & ipſe cum peſtilentia implicatus fuerit morbos generat. Plena: ſcilicet ciuium. Tremores: terremotus. Vndique: ex omni regione. Traxit: ſcilicet ad Theſſaliam. Explicat: exteſcit: facie ſtructa. Munera longi aui: uidelicet genus humanum quod longo tempore natum fuerat. Conſtituit: idest inſtruxit campis. Nam ex multitudine populorum qui in bella ciuilia uenerant pro parte Caſaris & Pompei nunc tota occupatur theſſalia. Tibi roma ruenti: nam tolluntur in altum: ut graui lapſu caderent: ſicut ſuperius dixit. In ſe magna ruunt.

Et damnata diu romanis allia fastis.

Tempora signauit leuiorum roma malorum

Hunc uoluit nescire diem: proh tristitia bella

Aera pestiferum tractu: morbosque fluentes:

Inſanamque famem: permiſſasque ignibus urbes

Moeniaque in praeceps laturos plena tremores

Hi poſſent explere uiri: quos undique traxit

In miſerā fortuna necem: dum munera longi

Explicat eripiens aui: populoſque ducensque

Conſtituit campis: per quos tibi roma ruenti

Oſtendat quod magna cadas: quae latius orbem

Poſſedit: citius per proſpera fata cucurrit.

Omne tibi bellum gentes dedit: omnibus annis

Te geminum titan procedere uidit in axem.

Haud multum terrae ſpatium reſtabat eoae

Vt tibi nox: tibi tota dies: tibi curreret aether.

Omniaque errantes ſtellae romana uiderent.

Sed retro tua fata tulit: par omnibus annis:

Aemathiae funeſta dies: hac luce cruenta

Eſſetum ut latios non horreat india faſces.

Nec uetitos errare dacas in moenia ducat:

Sarmaticumque premat ſuccinctus conſul aratro:

Quod ſep ſauas debet tibi parthia poenas.

Quod fugiens ciuile nefas: redituraque nunquam

Liberras ultra tigrim rhenumque receſſit.

Ac totiens nobis iugulo quaſita uagatur

ad hanc diem pepereras: uirtute & armis uno die perdidisti. Tua fata: uidelicet imperii: ſicut Viri ex illo fluere ac retro ſublapſa referri. Fata tulit: fata quae antea proſpera cedere ſolebant: nunc aduerſa eſſe coeperunt. Par funeſta dies: quia una dies: abſtulit quantum omne eum dederat. Hac luce cruenta: idest die luſtifica effectum eſt ut reges orientis: qui ſub tua poteſtate erant: iam tua iura non timeant o Roma. Latios faſces: italium imperium: quia faſces erant inſignia conſulis. Conſul autem ſummum imperium gerebat. Dacas: populos uergentes germaniam uerſus: & ad iſtri fontes: quos olim dauos uocatos dicit Strabo ex quo apud athenienſes dauorum & getarum nomina ſeruilia plurimum abundabant. In moenia: ut iam non deuincat dacas populus romanus de quibus uictis triumphans eos in moenia ducat. Vetiſ error: ne quocumque uelint ducant exercitum & ſocios populi romani depopulentur. Sarmaticumque premat: idest ne conſul ducto limite expeditus ſarmatis finem praſcribat: quem tranſire non audeant: hic enim mos apud roma fuit: ut cum gentes & ciuitates debellaſſent: ſuccinctus conſul aratro ſulcum ducebat: & fines deuictis populis praſcribebat. Premat aratrum: ut limite ducto fines praſcribat ſarmatis. Quod ſemper ſauas: idest quod parthi nondum poenas deſiderant iniuriae & cladis illius quam intulerant occiſo crasso. Debet tibi: quia nondum dederat poenas. Ergo tibi debet. Quod fugiens ciuile nefas: & eſt effectum ut libertas populi romani: nunc ocuſus Italiam deſeruerit: & in extreſas uſque terrarum orbis regiones auſugerit. Ciuile nefas: quod bellum ciuile fugerit: quod ſi abominandum nefas. Ultra tigrim rhenumque reſ: armeniam & germaniam. Quaſita: ſcilicet libertas appoſita. germanum ſcythicumque bonum: libertas: quam totiens morte ipſa & ſanguine noſtro queſuimus: effecta eſt ſcythiae ac germaniae bonum: quod a nobis diſceſſit. Iugulo: idest morte noſtra: quia libertati mortem poſtponebamus.

PHARSALIAE

Scythicum bonum: quia nunc germani: & scythae liberi sunt cum non seruiamus. Nec respicit ultra au-
so: mare hoc dicebat contra Neronem. Velle po. uelle iquit iā tum primū deseruisset urbem Romā libertas:
ut nunquam postea rediisset: cum ab initio urbs Roma condita fuit a fratribus Remo & Romulo: nā si nū-
quā liberi fuissent ro. æquiori aīo nūc seruitutē ferrēt: sed semel gustata libertatis dulcedie: uix seruitutē nūc
tollerare possunt. Vt pri. q. primū iuēto asylo: Romulus urbē cōdidit: nūq. libertatē urbs Roma nouisset.
Leuo uolatu uulturis: quia condita urbe cū fratres inter se certarent Romulus & Remus: uter eorū urbi no-
men iponeret: nec. n. ætas discretionis cā fuerat: cū ge-
melli essent. Placuit auspicio cognoscere uoluntates
deorū. Romulus igit. Auētīnū mōtē ad augurādum
cœpit: & Remus palatinū. Primū igit Remo sex uul-
tūres apparuerūt: deinde Romulo. xii. adhuc certa-
mē ē: nā dū q. runt finē certaminis iponere: inde exor-
ta ē certaminis occasio: nā cū nomē urbis ad se trahe-
ret Remus: q. sibi prius sex uultures apparuissent: &
sibi hoc usurpabat Romulus: q. quis prius illi appa-
ruissent: sibi. xii. apparuisse asseuerabat: Ille igit tpe se
potiorē eē uolebat: hic uero numero: & ita exortū ē
certamē q. eo usq. processit: ut uictus a Romulo Re-
mus a celere tribuno militū pcussus occideret. Le-
uo. i. sinistro & ifelici. Vsq. ad thessa. usq. ad hanc
cladē i thessalia gestā. De brutis fortūa q. Brutus
pulsis regibus urbē liberauit: sed satius fuisset. ut nūq.
liberata fuisset. Tēpore le. e. nā libertas legibus gu-
bernabā: q. i libertate sunt sub legibus uiuūt. at uero
q. sub regibus sūt: nō legibus regūt: sed uolūtate tyrā-
nog. Aut annos a cōsule nomē habētes: nā a cōsuli-
bus dinumerabā: tēpora apud romāos. Felices ara-
scilicet sunt qui semper sub regibus uixerunt. Mez-
di: populi orientis sunt qui semper sub regibus fue-
runt quoq. rex ninus primus fuit. deinde pulsus ciui-
bus trāslatū est regnū in persidem. Eoq. tellus. i. po-
puli orientales qui sub regibus uixerunt. Ex populis
q. regna: nāq. in hoc est deterior conditio nostra: quā
sunt populi qui semper sub regibus fuerunt: q. illi ni-
hil indignū putarent: quia semper assueti fuerūt sub
tyrannis. At uero nos pudet: quia cum liberi esse so-
leremus: nunc in seruitute positi sumus. Ferūt: susti-
nēt. Sunt nobis: Nūc epicureā quodāmodo sentētiā
probāt qui dicunt deos non curare humana: pfecto
uerū ē quod dicūt philosophi. s. nullā humanarū reg. curā deos habere: nā si humana respicerēt non pateren-
tur tātā indignitatē: ut tyranni subigerent gentes & populos. Mentimur regnare iouē: falsum ē q. Iuppiter re-
gnet: siue quis alius deus. Casu. i. fortuna. Spectabit ab al. æt. t. cū. s. quia si uerum ē q. regnet Iuppiter ful-
minabit ne montes & tyrānos s. uos relinquet incolumes: Scilicet ipse petet pholoen: certe si deus ē: de cæ-
lo tanget montes: & nos cæteros relinquet intactos ironicos. Nemus rhodopes: idest siluas thraciæ: Nam
rhodope mons est thraciæ. Pinusque minantes: idest altas pinus: nam quicquid altum est casum minatur.
Hoc potius se. ca. ambigue dixit: sed intelligebat caput Neronis: cū caput urbē romā dicere uideret. Astra
thyesæ: intulit Iuppiter fecit ut sol obscuraretur: ne scelus duorum fratrum uideret: scilicet Atrei & Thye-
stæ: & clarum solem lucere iussit: cum non duo fratres: sed totius orbis terrarum fratres simul in acie Roma-
na cōcurrerunt. Impulit astra thyesæ: Fecit ut Atreus dum filium ad epulandū thyesæ pararet: medio die
astra uiderentur: nam medio die nox facta est: & obscurato sole atra apparuerūt. Argos: urbem graciæ cui
dominabantur Atreus & Thyestes. Tot similes fratrum: duobus fratribus denegauit diem Iuppiter: & tot
fratribus qui simul in thessalia concurrerunt: lucem solis concessit: & non solum fratres fratribus concurre-
runt: sed filii cum parentibus quod atrocius est. Similes fratrum: sicut fuerunt Atreus & thyestes. Patrum
que gerenti: quia & fratres in fratres: filii in parentes concurrent. Mortalia nulli: sunt cur. deo: pfecto ue-
rum est quod dicunt epicuri deos humana minime curare. Cladis tamen huius habemus: post deploratio-
nē urbis Romæ: nūc dicit quis dii urbi hanc cladem intulerint uel certe auctores fuerint: ut tantum homi-
nū pīret: & quantū nūq. postea refici poterit: ipsi tamē uobis tātas pœnas dederūt: q. tas dii hōibus dare potue-
rūt: nā Cæsares numē eorū occuparūt. Quātū ter. nō possūt dii maiorē pœnā dare hōibus q. q. numē suū cō-
municēt & diuinitatē. Dare ter. do tibi pœnas: significat patior: tu mihi das pœnas. i. pateris. Bella pa. su. bel-
la diis deder. q. hæc bella fecerūt ut hōies i deorū nūero haberēt: & ita usurparēt qd suū ē. Diuinos. p. s. hōies:
ita. n. interpretat. q. subtilius uī reg. uestigant: nā dii naturaliter dicuntur: diui qui ex hominibus facti sunt dii.

Ful-
gebat:
p. num
louem
Pomp
acies:
Fulmi-
Inq. de
Vi rap
Cōsum
Inde n
Q. uo
Inde n
Factu
Frōtib
Nec
Pect
Percu
Pila
Dii t
Sed
Cuiu
Prim
Opra
Inueta
Elisus
Tunc
Extre
Vnd
Excip
Pelias
Pind
cidit
dare
oim
Cæsa
syden
lica
antea
Tun
cum
tis ten
strum
supren
niffe
strau
re del
clam
cisq
more

LIBER .VII.

Fulminibus manes. i. Cæsares: sicuti etiam factum est: nam statua Augusti Cæsaris cū fulmine & radiis p̄gebat: & tēpla illi uiuenti consecrata sunt: ut Hora. Præsenti tibi maturos largimur honores: iurandasq; tuū p̄numē ponimus aras. Iurabit roma p̄ um. s. hominū: quia nihilominus iurabimus per Augustum Cæ. q̄p̄ Iouem optimum maximum. Vt rapido cursu: Post deplorationem pugnam describit: quæ inter Cæsare & Pompeium in campis philippicis gesta est: postq̄ inquit interuallum illud dimensi sunt: quod erat inter duas acies: & ita propinqui fuerunt: ut iactus teli ab altera ad alteram aciem peruenire posset: steterunt incerti: an ip̄i

Fulminibus manes radiisq; ornabit & astris.
Inq; deū templis iurabit roma per umbras.
Vt rapido cursu fati suprema morantē
Cōsumpsere locum: parua tellure dirempti:
Inde manus spectāt: uultusq; agnosceat quæ.
Quo sua pila cadāt: aut q̄ sibi fata minet̄ rūt
Inde manum spectāt tēpus quo nosceat possēt
Facturi quæ monstra forent: uidere parentes
Frōtib; aduersis: fraternaq; cōminus arma.
Nec libuit mutare locum: tamē oīa torpor
Pectora cōstrixit: gelidusq; i uiscera sanguis.
Percussa pietate coit: totæque cohortes
Pila parata diu tensis tenuata lacertis:
Dii tibi non mortē quæ cūctis pœna paratur
Sed sensum post fata tuæ dent crastina morti.
Cuius torta manu commisit lancea bellum:
Primaq; thessaliam romano sanguine tinxit.
Opræceps rabies cum cæsar tela teneret:
Inuēta est prior ulla manus: tūc stridulus aer
Elisus lituis conceptaque classica cornu:
Tunc ausa dare signa tubæ: tūc æthera tēdit:
Extremiq; fragor conuexa irrupit olympi:
Vnde p̄cul nubes: quo nulla tonitrua durāt.
Excipit resonis clamorem uallibus æmus:
Peliacisq; dedit rursus geminare cauernis.
Pindus agit fremitus: p̄agæaq; saxa resultāt.

cidit illū quē petiit: tum simul effuso sanguine oēs cōcurrerūt. Dii tibi: nolē inquit: ut dii mortis pœnas tibi darent: sed sensum pmitterent: ut intelligere posses quantum in piaculi cōmiseris. Cūctis pœ. q̄a mors est cōis oīum pœna. Tinxit: madefecit. Opræceps rabies: q̄tus inquit fuit furor huius crastini: immo rabies: cum Cæsar a pugna se contineret: tamē hic primus ausus ē pugnam conserere. Præceps ra. idest temeraria & incōsyderata. Tela terent: idest se a pugna abstineret. Tunc stridulus aer: postquā cruor emanauit: tum uero classica & cornua cecinerunt: & signum pugnæ dederunt: tantus deinde clamor subsecutus est: quantus unquā antea auditus fuerat: & tantum uicini montes clamorem reddebant: ut suo ipsorum clamore terrentur. Tum: scilicet profuso sanguine. Stridulus aer: quia sonus nil aliud est: nisi aer percussus. Vnde philosophi cum designant uocem sic diffiniunt: Vox est aer tenuissimus ictus: qui a pulmone trahitur: deinde cum emit tit̄ tenuissimus ē. Lituis: ē tuba icurua & uirga auguralis. Cœptaq; clas. cor. hoc dicit q̄a classica sūt oīa instrumenta q̄bus belli signū datur. Tunc. s. uiso semel cruore. Aethera. i. ad æthera. Que: pro idest. Cōnexa: suprema cæli: uel antra olympi mōtis itelligit. Quo: ad quē. Nulla to. d. dicit clamorē usq; ad olympū puenisse cū tamē eo nubes puenire non possint: & ita notatū est a philosophis: nā i sūmo montis olympi cinerē strauerāt: litterasq; & quasdā figuras depinxerant: & perfecto anno redeuntē litteras iuenerūt: adhuc in cinere designatas: ex quo dep̄henderūt: nec nubes: nec uētos ad cacumina illius montis puenire. Aemus excepit clamorē: naturale ē ut si clamor fiat & sonus iuxta mōtes: illi p̄culi uocē: uocē reddant propter eccho. Pelia cisq; dedit ite. ger. ca. q̄a nox & clamor percussit æmum: & æmus pelium resonare fecit. Germinare. s. clamorē. Peliacis cauernis: idest pelio concauo: qui mons aut inde procul est. Resultant: resonant omnes.

PHARSALIAE

Vocesq; fu, Expauere: & Romani suo ipsos clamore territi sunt. Relatas: redditas. Innumera missilia: singula: singularis pro plurali. Optat uulne: i. uulnerare illū i quē telū iſerit. Pars terræ figere te. alii uero pietate moti cupiebāt suū telū irritū mittere. Puras, i. imaculatas. Rapit oīa ca. quīs ita cuperēt: alii uulnerare: alii uero nō: tamē nō erat sicuti ipsi uolebāt. Atq; iſer. fa. q. u. i. facit fortūa ut tela uulnerēt pro arbitrio suo. Sed quota pars cladis: quamuis tela miserint uno concursu: tamen pua fuit pars quæ eminus pugnauerit: plures cominus gladiis pugnabant: quam eminus hastis. Solus ciuilibus ensis. quia pugnabant comius: ut hæret pede pes: dēfususq; uiro uir. Pōpei dēfis acies: describit q̄ arte Pōpeiani uſi fuerint aduersus Cæsareos: dicit. n. iplos testudinē fecisse: ē. n. militaris artis: cū hostes uiderit nimiū iſtaſ telis & scutis i unū quandā q̄ſi testudinē imitent: ut nulla pte tela ad militū corpora trāſire poſſint. Appiāus dicit phalagē i medio rexisse Scipionē Pōpei ſoceq;: i sinistro cornu domitiū: i dextro Lētulū cōſtitisse Afraniū ac Pōpeiū exercitus curæ præfuisse. Cæsari uero duces affuisse ſyllā Antoniū & Domitiū. Cæsare ipſum ut affueuerat legiōi decimæ præſediſſe. Dēfis cateruis: idēſt in unū conſertis. In ſeriem: in ordinē. Iunxerat arma: arma proprie de ſcutis dicunt eo q̄ armos regūt. Nexis umbonibus: pte pro toto poſuit. Umbo ē pars dimidia ſcuti: dē umbo q̄ſi umbilicus ſcuti. Vixq; habitura lo. adeo iqr dēſatæ erant acies: ut uix tātū ite rualli iter eos eſſet: quo tella mittere poſſent: imo dū hoſtē uulnerare uellēt: metuebant ne ſe ipſos uulnerarēt. Præcipiti cur. At Cæsarei milites toto ipetu ferebantur in pōpeianos. Veſanū agmē: furens ſicut uecordē dicimus ſine corde. In denſos cuneos: i conſertos ordines Pōpei: Cuneus proprie ē acies i cunei modū ſtriſta: nā cūeus ē lignū quo utitur agricolæ ad ſcidēda ligna i anteriori qdē pte rēdit i acutū: i poſteriori i obtuſū: eodem mō ſolēt duces ſtruere ordines ſuos: cū p̄cipue circūdati ab hoſtibus erūpe uellēt. Sed cuneus aliquādo accipit p uno quoque militū ordine ut hoc loco. Torta graues lorica cathenas op. hyppalage ē. i. q̄ pte grauis lorica oppoſit tortas cathenas ſignificat plurimū pōderis habuiſſe: q̄a quanto grauior erat: tanto ualidior aduersus iſtus teloz: & ē deſcriptio lorica: nā lorica cōſtat ex tortis cathenis: cathenas at tortas hamos dixit: q̄bus lorica ipſa neſtiſ. Sub tegmine. ſ. lorica. Extremū ē: uſq; ad extremū corporis tela pueniebāt: & nō erat opus iterare uulnus iſtū: q̄a letale uulnus ſtatī iſerebāt. Ciuilia bella. u. a. p. eo redacta res erat: ut a Pompeianis nihil aliud fieret: niſi q̄ uulnerabātur omnes a Cæsareis at bellū gerebāt: illi uulnerabāt: hi uero uulnerabāt. Inde. ſ. a Pō. Stat gla. q̄a nō tigiſ calido ſagui ne. Calet oē no. q̄a milites Cæ. nec p̄tibz: nec ſtribz: nec filiis p̄cebāt. Nec ſor. d. ſ. diſtulit iſclinare uicto riā ad Cæ. Abſtulit: pro diſtulit. Tot pō. uer. i. quū agereſ de uniuerſi orbis iſperio. Fato torrē. i. properate i torrēis modū. Ut primū to. de. c. c. Nūc dicit quomō pugnādū tēſuerit Pō. poſtq̄ uidit teſtudinē nō obſiſtere hoſtibus quominus multi ex ſuis perirēt: dicit. n. ſretus multitudie militum Pompeius: ſicut etiam cum ad hortaretur milites ſuos ad pugnā ſuperius dixerat. Nōne ſuperſiſ collectum cornibus hoſtem in medium dabimus? Memor ergo cœpit hoſtes i acie ſtruere: & iuſſit equibus q̄ i cornibus aciei cōſtiterāt: ut extēderent acie: & a tergo circūuenirēt hoſtes. Sed Cæ. q̄ rei militaris p̄tiſſimus erat: idq̄ ē cogitabat futuz: patos habebat quosdā milites ex totius exercitus robore: quos miſit ex trāſuerſo: ut uniuerſa Pō. acie p̄ruperēt: oēs at eqtes ex acie ro. laſciui iuuenes atq; comātes erāt: p̄cepitq; militibus ſuis Cæ. ut i hiſtoria cūtiſet: ut p galeas iuuenū enſes ponerēt: qd̄ cū illi uidiſſent facies ſuas deformari: ſtatī terga dederūt: deinde pugna ſuſtineri nō potuit. Toto cā. ſ. ſpacio ubi pugnabāt. Deduxit: i aduerſas ptes duxit: ut cigeret hoſtē pōpeianus eques Cornua. i. alas q̄ in cornibus cōſtiterant. Fudit. ſ. cornua. Per ulti. bel. i. extrema. ſ. a tergo hoſtium. Leuis armatura: ſcilicet Pompeiana. Leuis arma. i. equites qui cornua extendebant: ſecuti ſunt & pedites. Immit tit. ſ. a tergo hoſtiū. Illic quæq; ſuo: cū ita utrūq; cornua porrecta eſſet: tū iuſſu Pō. dicit tela undiq; miſſa fuiſ ſe: ſed p̄cipue eē ſagittarios ex oī natiōe barbaroz: q̄ ſagittas nō i hoſtē dirigere uolebāt: ſed i aerē: & tā denſæ erāt ſagittæ: ut q̄ſi qdā nubes cælū regerēt: & q̄cūq; tela mittebantur: ad id mittebant: ut romani occiderent.

LIBER .VII.

Quæq; gens: siue parthia siue armenia siue pontica: nam hæ nationes utuntur sagittis. Cunctis, i. a cunctis telis eorum. Inde: ab his gentibus quæ cum Pom. erant. Spacioque solutæ, a. glandes etiam mittebantur a leuis armaturæ militibus: quæ cū magno impetu ferrent in aerem: suo ipsarū glandium q̄ plūbeæ erāt ipetu: calebant: & calefactæ liquecebant. Tū: uidelicet postq̄ circumuenire Cæsaream aciem uisi sunt pompeiani. Ithyrei, i. parthi: ithyrei & arabes montanā regionē habēt: malefici oēs: q̄ uero cāpos habēt agriculturā exercent. Sunt ithyrei (ut refert Strabo) nō longe a macra campo: in quo possidonius scribit uisum fuisse serpentē mortuū, lugeri lōgitudine: Crassitudine tāta: ut egres ex utraq; parte astantes se inuicem tueri non possent. Hiati aut tanto: ut hominē equo insidentem recipet exuuiarum squamam quālibet clypeo maiore. Medi: populi q̄ ualidos uicinos habēt armēios & pthos: a q̄bus sæpe aliqd circūcidunt: resistūt tamē & ablata recuperant: quæ admodū simbacē ab armeniis receperūt: & (ut Strab. li. xi. refert) hoc medorū ē q̄ nō omnium: sed mōtanorū eū in regē eligere q̄ fortissimus sit. Illud quoq; mediorū est reges multas uxores habere. q̄ mos & ad mōtanos & ad oēs permanat: pauciores: autē q̄ vii. nō licet. Arabes: oriētis populi quos subegerat Pō. appo. turba minax. Nusq; r. s. a. ad nullū locū direxere sagittas: sed in aerem. Rexere: pro direxere.

Illic quæque suo miscet gens prælia telo:
Romanus cunctis petitur cruor: ide sagittæ:
Inde faces & saxa uolant: spatioque solutæ
Aeris & calido liquefactæ pondere glandes.
Tunc & ithyrei medique arabesque soluto
Arcu turba minax: nusquam rexere sagittas
Sed petitur solus q̄ campis imminet æther:
Inde cadūt mortes: sceleris sed crimine nullo
Externū maculant chalybē: stetit oē coactū
Circa pila nefas: ferro subtexitur æther.
Noxq; super campos telis conferta pepēdit.
Tū cæsar metuēs ne frons sibi prima labaret:
Incursum tenet obliquas post signa cohortes:
Inque latus belli qua se uagus hostis agebat
Emisit subitum non motis cornibus agmen.
Immemores pugnae nulloq; pudore timendi
Præcipientes: fecere palam: ciuilia bella
Nō bene barbaricis unq̄ commissa cateruis:
Ut primum sonipes trāffixus pector a ferro:
In caput effusi calcauit membra regentis
Ois eques cessit campis: glomerataq; pubes
In sua cōuersis præceps ruit agmina frænis
Perdidit inde modū cædes: & nulla secuta ē
Pugna: sed hīc iugulis: hīc ferro bella gerūt:
Nec ualet hæc acies tantum p̄sternere quātū
Inde perire potest: utinam pharsalia campis
Sufficiat cruor iste tuis: quæ barbara fundunt
Pectora: non alio mutantur sanguine fontes.

mitti: neq; n. ipi uolūt morte sua alteq; uictorē fieri. Nā sociorū copiaz (ut Appi. i. q̄t) ueluti certaminis huius spe etatores qdā aciez ordies formidie metuq; repleuerāt cū sinistra Pō. acies hostibus cederet: & iā moueri impli- cariq; coepisset i fugā uersi nullo ordine clamar coepunt: supati sumus: deide tabernacula eorū ac castra ueluti aliena iuadētes: diripiētēsq; quocūq; licuit uarie dispgebāt. Immemores, p. q̄ statū fugere. Pudor: q̄ nō pū- duit eos timef nec mori maluerūt q̄ fuger. At uero romāos puduit timef & mori potius uoluerūt i eo quo cō- stiterāt loco q̄ fuger. Ut. p. so. p̄ieq̄ dicere quomō egribus uirifq; fuis: statū Pōpeianorū secuta est innumerabi- lis cædes. Trāffixus, p. q̄ i ipsa corpora equorū tela mittebat. Regētis est. i. egribus p̄ni & i caput labētis. Cessit cā. e. cāpis discessit. Glomerataq; pubes: nā egres erāt ex nobilitate Romana. In sua cōuersis: q̄ cōuersi ab ho- stibus i suā acie ruebāt cæci. Præceps, i. in considerato cursu. Perdidit ide modū cædes: p̄dere modū nil aliud est: q̄ sine mensura & sine geri. Ac nulla secuta est pugna: nam pugna dicitur cum utrinque certatur: nunc ue- ro pompeiani tantummodo cædebantur & Cæsarei milites occidebant eos. Hinc: a pompeio. Hinc: a Cæsa- re. Nec ualet hæc acies: uix sufficere poterant Cæsariani milites ad cædem Pompeianorum ex quo significat innumerabilem eorum multitudinē fuisse. Prosternere: id est tantum occidere. Ut pharsalia: nunc impreca- tur poeta deos: ut hac pugna barbari tantummodo pereant: & Ro. ciues superstitēs sint: qui rempublicā re- nouare possit: uel si diis placet: ut Ro. pereant: barbari saltem uiuant: qui postea facti ciues urbem Romam complere possint. Barba, p. s. id est effunditur a corporibus barbarorum. Non alio san. scilicet q̄ barbarorū.

PHARSALIAE

Hic numerus: scilicet externorum. Offibus: scilicet resolutorum corporum. Istis: externis. Galatæ: populi (ut appianus refert) orientales galatæ cum deiotaro tetrarcha uenerant. Paphlagonibus ad austrum sunt galatæ: quorum gentes tres sunt: ut inquit Strabo: duæ Trogini & Tolistobogia ducibus nominate. Tertia a gente quæ in celtica est Tectosages: hanc regionem post multos errores & multas excursions: in loca attalicis regibus & bitynis subdita galatæ occupauerunt: donec eam quæ nunc galatia est: & gallogræcia dicitur ab illis non inuitis acceperunt. Cappadoces: populi qui cum aniarathe rege uenerat teste Appiano hic primus cappadocū rex nominatus ē: ut refert Strabo cappadocia in duas partes a persis diuisa fuisse dī. Iberi orbis extremi: iberes sunt iuxta colchon populi: sed iberi. i. hispani ab iberio amne. Armeni: populi: inter taurū & caucasum mōtes positi. Cilices: populi asiæ quos deuicit Pom. q. piratæ fuerūt: & quos nūc turcos apz pellāt. Nā post ciuilia bella: isti barbari uiuāt: q. finitibus ciuilibus bellis hi Ro. ciues facti urbē Ro. ciuilibus uiduatā i plebūt. Semel ortus i oēs: post ipatio nē poeta redit ad id qd omiserat: uidelicet ut pugna describat: postq. iqt timef coeperūt Pōpeiāni: timor ille p oēm acie illoz puagatus ē: & ad oēs puenit: ut si bi unusq. fuga consuleret. Fatis. i. fata inclinata sunt i fauorē Cæ. ut uictoriā obtineret. Ventū erat ad robur: uenerāt inqt ad cohortē ptoriam: ubi robur Pō. erat: ibi. n. constiterāt senatores circa ducē: & ibi paulif p: q. robustiores erāt: substitit pugna Cæ. nec uictoria tā celeriter subsecuta est. Ad robur. i. ad robustiores Pom. milites. Mediasq. cateruas: nā mediam aciem ualidis militibus firmā solebat: ubi etiā impator exercitus locū deligebat. Terrore uago. s. cū dispersi sūt ab equibus. Cōstitit hic bellū: hic Cæ. aliquandiu retētus ē ab impetu tuo. Fortūa. s. prospera. Hæsit: stetit nō psecuta est Pom. Non illic: reddit rationē q. orbē uictoria Cæ. substitit: non. n. hic cōstiterant barbari: sed Romani & senatores ipsi q. gladiis cominus pugnabāt aduersus hostē. Illic. i. i robore aciei. Regum auxiliis: nō auxiliari milites a barbaroz regibus missi gerūt bella illic. Que. p. sed. Māus togatā. i. togatoz romāoz. Mouet ferg. i. dimicuerūt. Fratres. i. Cæ. milites: q. milites fratres romani prim cū Cæ. prim cum Pō. dimicabāt. Hic furor: ubi fratres fratribus & filii parētibus bella miscuerūt. Hic: i. hoc loco scelus tuū fuit o Cæ. & tua cā fratres fratrū sanguine polluti sūt: & filii parentū. Hāc fuge mens. p. b. allogitur seipm poeta. O mea mēs inqt refuge hāc partem pugnae describere: neq. n. p nimia ipietate possum tā tū nefas exprimer. Tenebrisq. relinq. i. tacitā ptermite. Nulla ætas. s. posteriorū. Liceat multū: bene dixit liceat: nō deceat: nā nō oē qd licet: decet: licebat fratri fratrē: patri filiū: filio patrē uulnerā: Sed tamē nō decebat. Ah peant potius lachrymæ. Quas auditores effunderēt: nā si ego hāc crudelitātē nō describā: nulla cōmiseratiōe legētes mouebūt. Quicqd i. h. a. i. q. qd sceleris & ipietatis pfecisti. Hic Cæ. r. & ubi Cæ. uidit paulisp constitisse pugna: nec suos sicuti coepant pergere incoepit ipse circuire suos: & quacunq. parte uidebat timere militū animos eos adhortabāt: & si quē uidisset strenue hostē occider: laudabat eū: sin autē segniter pugnare: uituperabat. Pereat se. i. ut a seipo scelus cōpleat. Atq. ignes: incitatis ipsis p se ais addebat etiam stimulos. Ignēs: irritamēta. Qui niteant: primo aspiciēbat gladios i manibus illorum & qui toti erāt sanguine perfusi illos laudabat: & qui mucrone tantum ticti erant hos increpabat. Quæ pso tremat: nam cū ciuis i ciuē: aut frater in fratrem: filius in patrem figeret telū: pietate pectora concussa tremorem manibus iducebant: non enī tantū nefas animi substinebant. Presso. s. in corpora suorū. Lāguida tela: prope e manibus cadentia. Contenta: directā tela. lubenti: scilicet ipsi Cæsari: cum iuberet & hortaretur milites in hostem conspiciēbat quis nam imperio suo pareret: & quis etiam torperet. Quis uultum ciue perempto Mutet: quia cū ciuis ciuem occidisset: deinde penitentia ductus: toto uultu pallore perfusus: ostēdebat poenitere. Obit: circuit. Vulnē multoz. Nunc dicit oppositione manū Cæ. ipm cōpresso sanguinē multoz: ut uiuerēt tātisp: quoad hostes uicerēt: nā si totus cruor effunderet: uitā ducē nō possēt.

Hic numerus totos tibi uestiat ossibus agros.
Aut si romano compleri sanguine mauis:
Istis parce precor: uiuat galatæq. scyrique:
Cappadoces: galliq. extremique: orbis iberi:
Armenii: cilicis: nam post ciuilia bella
Hic populus romanus erit: semel ortus i oēs
It timor: & satis datus est pro cæsare cursus.
Vetū erat ad robur magni: mediasq. cateruas
Quot totos errore uago perfuderat agros.
Constitit hic bellū: fortunaq. cæsaris hæsit
Non illic regum auxiliis collata iuuentus
Bella gerit ferrumq. manus mouere rogata
Ille locus fratres habuit: locus ille parentes
Hic furor: hic rabies: hic sūt tua crimina cæsar:
Hanc fuge mens partē belli: tenebrasq. reliq.
Nullaq. tantorum discat me uate malorum
Quam multum liceat bellis ciuilibus ætas.
Ah peat potius lachrymæ: pereatq. querelæ
Quicquid in hac acie gessisti roma tacebo.
Hic cesar rabies populi: stimulusq. furoris
Ne qua parte sui pereat scelus: agmine circū
It uagus: atq. ignes animis flagrantibus addit.
Inspicit & gladios qui toti sanguine madent:
Qui niteant primo tantū mucrone cruenti:
Quæ pressio tremat ense māus: q. lāguida te
Quis cōtēta ferat: q. præstet bella iubēt: la
Quē pugnare iuuat: q. uultū ciue perēpto
Mutet obit latis proiecta cadauera campis:
Vulnē multorum totum fusura cruorem

LIBER .VII.

Quacunque uagatur: Caesarem nunc martimunc bellonae comparat: non aliter Ca. suos ad bellum incitabat q̄ mars siue bello nā incitare solet palladē agiferā: hanc ē deā belli uoluere poetā. Sanguineū flagellū, i. cruē tum: utpote belli istrumentū. Bistonas: populos thraciae qui bellicosi sunt: & ē actūs græcus: bistō bistonos. Sæuo uerbere. i. flagello. Currus. i. equos currui iunctos nā non currus: sed equi turbabant uisa gorgone: cuius caput in ægide gestabatur: a pallade nam ægide clypeo utebatur pallas & iuppiter: ideo ægis iouis siue palladis dicitur: quod pelle amalthææ capræ tectus erat: nam αἰγῶν γοῶν capram significat: nam sicut in fabulis legit uim tanti terroris habebat caput medusæ ut siqs illud apte uidisset: statim i saxū conuertebat. Nūc dicit quēadmodū bellona ægide terribos pugnātes excitat ad pugnā: sic caesar si quis ex suis cogitasset se in fugam uertere: i pugnā cōuertebat. Aegide palladia. i. clypeo palladis i quo caput medusæ gestabat. Nox igens scelex & cædes oriūtur: & instar

Opposita premit ipse manu: quacūq; uagat
Sanguineū ueluti quatiens bellona flagellū.
Bistonas aut mauors agitās: si uerbere sæuo
Palladia stimulet turbatos ægide currus
Nox igens scelex & cædes oriūtur: & instar
Immensæ uocis gemitus: & pondere lapsi
Pectoris arma sonāt: cōfractiq; ensibus enses:
Ipse manu subigit gladios: ac tela ministrat:
Aduersosq; iubet ferro contūdere uultus:
Promouet ipsa acies: impellit terga suorum:
Verbere cōuersæ cessantes excitat hastæ.
In plæbeū uerat ire manus: mōstratq; senatū:
Scit cruor imperii qui sit: quæ uiscera regū:
Vnde petat romam: libertas ultima mundi
Quo steterit feriēda loco: permixta secūdo
Ordine nobilitas: uenerādaq; corpora ferro
Vrgentur: cædūt lepidos: cæduntq; metellos:
Coruinofq; simul: torquataq; nomina regū:
Sæpe duces: summosq; hoīum te magne re /
Illic præbeia cōrectus casside uultus / moto.
Ignotusq; hosti: quod ferrum brute tenebas:
O decus imperii: spes o suprema senatus
Extremum tanti generis per sæcula nomen:
Ne rue p̄ medios nimium temerarius hostes:
Nec tibi fatales ad moueris ante philippos:
Thessalia periture tua. nil proficis istic
Caesaris intētus iugulo. nondum attingit arcē
Iuris: & humanū cōlūmē: quo cūcta reguntur

mixta: scilicet impellente Caesare. Secundo ordine: quēstri: nam primus ordo senatorius est: secundus uero equestris: tertius plæbeus. Cædunt lepidos: nam ibi lepidi coruini: metelli: torquati Cæsi fuere. Metellos: qui de gente metellorum erant. Nomina torquata regum: idest principium romanorum: non q̄ reges fuerunt: nam torquatus fuit: qui occiso gallo torquem: quo spoliavit hostem collo suo imposuit: & a torque est appellatus torquatus: & gens omnis familiæ torquata. Duces: scilicet cedunt. Remoto: idest non uulnērato pompeio: qui perspecta militum suorum conuersione: mente collapsus: ab exercitu secesserat: & in tabernaculum delatus: aliquandiu sine uoce perstitit. Illic plæbeia: nam cum uideret iam brutus ad Caesare in clinatam esse uictoriam: cogitabat de occidendo Caesare in acie: sed res non cessit. Quod ferrum. q. d. laudabile. O decus imperii: hoc dicit quia brutus non degenerauit a maioribus suis: qui exactis regibus: in libertatem patriam uendicarunt. Extremum tanti generis: quia ultimus fuit de genere brutorum qui romæ cōsulatum gereret: & principatum teneret. Nec tibi fatales: nec uelis in campis philippicis ante tempus mori: hoc dicit q̄ post occisū Cæ. cū Antonius suscepisset ultionē occisi Cæ. & Cæ. Octauius coniunctus esset Antonio: brutus & cassius cōparatis exercitibus p̄ reipu. & libertate romana aduersus eū pugnatū in cāpis philippicis ubi tadē uictis p̄tibus reipu. brutus occubuit. Fatales. p. i. fata q̄ te i cāpis philippicis manēt. Nil. p. i. ist. cogitādo mortē caesaris: sed res nō succedet. Nondū attingit arcē iuris: Cæ. nondū uenit ad summā potestātē dictaturæ. Humanū cūlū. humanū honorem: & ciuicam cōditionem. Quo: scilicet imperio cūcta premuntur.

PHARSALIAE

Nobile letum: nam mors nobilis aut ignobilis dicitur: pro qualitate occidentis. nam turpe est ab ignauo occidi: sicut decorum est a uiro forti. Et ut bruti procumbat uictima: nam ipse princeps coniurationis fuit: qua Cæsar postea in senatu. xxiii. uulneribus confossus est. Hic: ubi cæsi sunt senatores. Domitii: pro domitii: ut urbem pataui pro patauii: synæresis est. Quem clades fata: & quamuis bellicosus esset: & magnanimus domitius: tamen semper aduersa fortuna usus fuit: quia captus a Cæsare uita donatus fuit. Fortuna succubuit: nunquam Pompeius aduersa fortuna oppressus est: quin comitem habuerit Domitiū. Victus totiens: nam uictus fuit corphini & massiliæ: & a Cæsare uita donatus. Salua libertate: hoc illi instar felicitatis fuit: ut liber potius moreretur: q̄ seruus uiueret. Tunc mille uulnera: inter innumerabiles cæsos labitur. Secunda uenia: quia captus a Cæ. donatus ē uita: deinde ad Pom. se recipiēs i bello nō secundam ueniam expectans pro libertate Romana mori uoluit. Cecidere hoc i prælio ab utraq; parte (ut Apianus igr) Itatorum q̄dem (non enim sociorū copiae ob multitudinē contēptūq; annumerant) e Cæsaris primum exercitu turmarum ductores ad numerū triginta: armati ducenti: ut alii scribere mille ac ducēti. Ex Pompeii uero partibus Senatores decē: quorū e numero fuit. L. Domitius olim Cæ. in Gallia successor destinatus. de quo nunc loquitur Lucanus. equestris uero ordinis ad q̄dragita ex illustrioribus. Ex reliquo autem exercitu qui rem i maius extollunt: q̄ supra uiginti milia cecidisse aiunt. Cæterū Asinius pollio qui sub Cæsare militauit: In ea pugna sex milia ex Pompeii solū iteruisse scribit. Increpitans: uerbis insultans. Domitii: uocatiui casus: ē & media correpra. Deseris arma: scilicet moriendo. Ast illi suffecit: morior inquit & hoc solacium mecum porto quod ante moriar q̄ te uideā obtinuisse uictoriā: & ide Spe rare licet te pœnas magno datūq; eē sceleris huius & impietatis. Dubium: fati. Incerto: exitu belli. Cū: p quamuis moriar. Non plura locutū: hæc fatus erat: cū statim spiritus & uita e corpore excessit. Vir. i ater nam clauduntur lumina noctem. Pressere: idest claufere. Impendisse pudet lachrymas: q̄a specialiter cœperat describere mortem huius domitii: nūc dicit pudere se: cum clades ad uniuersum prope terrarū orbem pertineat. singulorum cædē deplorare. Singula fata: singulorum mōrtes. Quærere: i. ingrerē diuerforū mōrtes: & qua q̄que morte occisus fuerit. uide licet. quod alius transfixus fuerit ferro: alius effusa sui ipsius i testina pedibus calcauerit: alius autē terrā ore momorderit: & multa ac uaria genera leti: quæ i hac clade uidere licuit. Vulnus: idest telum. sicut Virg. Illum ardens i festo uulnere pyrrhus insequit. Ore q̄ aduerso: quod ex aduerso oris gladius fauces trāsfixerit: & moriens animam cum sanguine emisit. Demisso faucibus ense. i. trāssixo per fauces. Quis corruat ictu: scilicet uno ictu accepto lapsus. Quis steterit: pudet scribere: quis truncus abscissus adhuc stet. Pectore tela: idest in pectore transfixus sit. Aut quos capis: nōnulli ē telis transfixi erāt: ut terræ figerēt. Quis cruor emissus: & pudet dicere cuius sanguis p uēas tāquā p fistulas exierit. fistula ppe dī canalis plūbeus: p quē unda lōge i gressa fert. Pectora. s. pudet scribere: qd frater abscidat caput fratris: & abiiciat: ut dei de possit caput fratris spoliari armis: pietas enī nō sustinisset: si faciē fratris uidisset. ut illū armis spoliaret. Lōge. m. i. abiiciat pcul. Ora. p. q. l. & cū corpus paternū filius laceret crederet nec illū patrē eē: nec ille hūc filiū. non. n. natura patris ut filius patrem occidat. Spectantibus ira: Vt q̄ uiderent i hac clade tātā irā nō existimarēt i pectore filii accidere posse: ut patrem laceraret: ideo p̄sae cū graues pœnas p leges sanxissent: iter eos qui ingrati fuissent: nullā legē parricidii tulerūt. & cū quæreret: quid ita impune uolebāt eē parricidii: responderūt: naturā pati non posse: ut filius patrē occideret: sed si occideret: diligentius i tuentes iuenirēt: re uera illū nō fuisse filiū.

Egressus meruit fatis tam nobile letum.
 Viuat: & ut bruti procubat uictima: regnet.
 Hic patriæ perit oē decus: iacet agger magno
 Patricium campis nō mixta plæbe cadauer.
 Mors tamē eminuit clarorū in strage uirorū
 Pugnacis domitii: quē clades fata per omnes
 Ducebant: nusquam magni fortuna sine illo
 Succubuit: uictus totiens a cæsare salua
 Libertate perit: tunc mille in uulnera lætus
 Labitur: ac uenia gaudet caruisse secunda.
 Viderat in crasso uersantē sanguine mēbra
 Cæsaris: & increpitans: iā magni cæsaris arma
 Succesor domitii: sine te iam bella geruntur.
 Dixerat: ast illi suffecit pectora pulsans
 Spiritus in uocem: morientiaq; ora resoluit.
 Non te funesta scelerum mercede potitum
 Sed dubium fati cæsaris: generoq; minorem
 Aspiciēs: stygias magno duce liber ad ūbras:
 Et securus eorū te sæuo Marte subactum:
 Pompeioq; graues pœnas nobisq; daturum
 Cum moriar: sperare licet: non plura locutū
 Vita fugit: densaq; oculos uertere tenebræ.
 Impendisse pudet lachrymas in funere mūdi
 Moribus innumeris ac singula fata frequētē
 Quærere: letiferum p cuius uiscera uulnus
 Exierit: quis fusa solo uitalia calcet.
 Ore quis aduerso demisso faucibus ense
 Expulerit moriens animā: quis corruat ictu.
 Quis steterit dū mēbra cadūt: q̄s pectorē tela
 Transmittāt: aut quos campis affixerit hasta.
 Quis cruor emissus perruperit aera uenis.
 Inq; hostis cadat arma sui: q̄s pectora fratris
 Cædat: & ut notum possit spoliare cadauer:
 Abscissum longe mittat caput: ora parentis

Nimia
 lachrym
 uniuersa
 cer hæc
 in hac cl
 fata uir

Quis la
 Quē iu
 Digna su
 Non ista
 Quas
 Per pop
 Mors h
 Ponticu
 Roman
 Maius
 Vulnu
 Quod
 Vincit
 Proxim
 In reg
 Texim
 In nos
 Si dom
 lam ma
 Senfere
 Fortuna
 Eminu
 Aspic
 Tot tel
 Ac se
 Nec sic
 Merfa
 Velat
 Sustin
 Cælic
 Parci
 Stāte
 gnanti
 tem sua
 faueri
 ciuium
 immo
 se cum
 latia p
 ut seru
 sunt cu
 super
 terraru

LIBER .VII.

Nimia ira: Qua occidit patrem. Mors nulla querela: & ut summatim dicā nulla mors meretur propriis lachrymis deplorari: & si quis hoc facere uellet nimium temporis consumeretur. Sua: propria ergo omnes uniuersaliter deplorabimus. Non istas habuit: ostendit quare non liceat singulos deplorare. quod uidelicet hæc clades multo maior fuit: quam cæteræ omnes quas scriptores memoriæ posteris tradiderunt. Hic: in hac clade. Illic: in aliis cladibus: ut in clade Allieni: Cannensi & Ticini: & in aliis cladibus romanorum. Per fata uirorum: nam apud ticinum lacum uiginti quinque milia Romanorum: & in clade Cannensi quinquaginta milia cæsa sunt. ad Alliam fluuium fusus ē uniuersus romanorum exercitus. Per populos: quia in hac clade pharsaliæ non uiri romani: sed populi & nationes occisi fuerunt. Gentis: idest nationis mors. Achæus: idest græcus in europa. Ponticus: pontus est cappadocia pars euxinum uersus: ut refert Strabo. Assyrius: in assyria Babylon est: Palestina: & Poenicia. Cunctos hæere cruores: & quanquam aliorum populorum multi occisi fuerint: tamen romanorum plures occisi fuerunt. nam Romanorum sanguis fluens in torrentis modum: aliorum cæsum cruorem in loco sistere non permittebat: & ostendit plures Romanos ciues cecidisse: quā aliorum populorum. Maius ab hac acie: non solum inquit hæc clades ad præsentem pertinet: sed etiam ad posteros. Sua: idest præsentium sæcula. Plus est: aliis cladibus multi periire. in hac perit libertas romanorum. In totum modi prosterminur: quia semper seruiemur. Omnis ætas: præsentium & posterorum. Proxima quid soboles: nunc conqueritur: quod posteris nulla ipsorum culpa in seruitute nascantur: neque enim ipsi aut ignauia: aut metu aliquo in seruitute ponuntur: sed culpa maiorum suorum. Proxima soboles: paulopost uentura. proximū dicis uel paulopost præteritū uel paulopost futurū. In regnū. nasci in seruitutē. Pauidi: ostēdit nulla ipsorum culpa contigisse hoc. Num gessimus arma: nūquid fortasse nos imbecillitate & metu quodam seruimus: quasi dicat non. Teximus aut iugulos: scilicet armis: & auertimus eos a Dominis: quod nos in seruitute subegerit. Alieni: scilicet maiorum nostrorum. Post plia natis: si uolebas o fortuna ut nos seruiremus post hæc bella ciuilia: saltē dedisses nobis bella: ut si uicti fuissetus: seruiremus. At uero cū nemo nos uicerit: fecisti eē seruos. Iā magnus trāsisse deos: post deplorationē libertatis: Lu. exitū describit huius pugnae. Deos. scilicet propter eos sēlerat trāsisse ad Cæ. Infelix uix tota clade coactus: uictus erat nec tamē id sibi persuaderē poterat: sic enī facerē solēt quod semper secūda fortuna uis fuerit: ut si quid aduersi cōtigerit uix credere possint. Tota clade: cū iā ppe exercitū amisisset. Aggere: eminentia campi: ut circum circa diligenter omnia circumspiceret. Vnde: a quo campo. Omnes clades: idest oēs qui cæsi erāt. Obstante: idest pugnantibus oppositis uidere non poterat cæsum corpora: sed tantummodo cumulum. Fata: idest mortem suam. Multo: idest multorum sanguine: nam sicut mos est pars maior cum aduersa fortuna in se sauiet: uellet eandem fortunam omnibus esse: quam ipse sentit: sed non ita pompeius. Nam salute potius ciuium Romanorum constituit discedere: ut iam se a pugnando Cæsar abstineret: & superstites parceret: immo suppliciter deos rogauit: ut superstites reliquias exercitus seruarent incolumes: & si Diis placeret: ut ipse cum omni sua stirpe potius periret. Miscere: idest confundere ut omnia una secum inuoluat ruina. Vt latia post se: nam pompeius quamuis tantam cladem accepisset a diis: tamen non distitit quin oraret illos: ut seruarent eos superstites qui supererant. Post se: scilicet uictum. Dignos uotis: tunc enim dii uotis digni sunt cum exadiunt. Et iam nunc: scilicet accepta tanta clade. Solatia sui casus: idest reliquiae ut exercitus superesset ne ad internationem usque occiderentur. Parcite aut superi: scilicet gentibus & nationibus orbis terrarum: & si me mori uultis nolite omnia prosternere: nā mori possum Roma incolumi. Stante. idest durate.

Quis laceret: nimiaque probet spectatibus ira
Quē iugulat nō eē patrē: mors nulla querela
Digna sua ē: nullosque hoīum lugef uacamus.
Non istas habuit pugnae pharsalia partes
Quas alia clades: illic pre fata uirorum:
Per populos hic roma perit: quod militis illic
Mors hic gētis erat: sanguis ibi fluxit achæus:
Ponticus: assyrius: cunctos hæere cruores
Romanus campisque uetat consistere torens.
Maius ab hac acie quā quod sua sæcula ferrent:
Vulnus habent populi: plus ē quā uita salusque
Quod perit: totū mūdi prosternimur æuū:
Vincitur his gladiis omnis quæ seruiat ætas.
Proxima quid soboles: aut quid meruere nepotes
In regnū nasci: pauidi num gessimus arma:
Teximus aut iugulos: alieni pœna timoris
In nostra ceruice sedet: post prælia natis
Si dominū fortuna dabas: & bella dedisses.
Iam magnus transisse deos: romanaque fata
Senserat infelix: tota uix clade coactus
Fortunam damnare suam: stetit aggere cāpi
Eminus: unde omnes sparsas per thesiala rura
Aspiceret clades quæ bello obstāte latebant.
Tot telis sua fata peti: tot corpora fusa:
Ac se tam multo pereuntem sanguine uidit.
Nec sicut mos ē miseris trahere omnia secū
Mersa uiuat: gentesque suæ miscere ruina.
Vt latia post se uiuat pars maxima turbæ:
Sustinuit dignos & iam nunc credere uotis
Cælicolas: uoluitque sui solatia casus.
Parcite aut superi cunctas prosternere gētes:
Stāte potest mūdo: romaque supstite magnus

gnantibus oppositis uidere non poterat cæsum corpora: sed tantummodo cumulum. Fata: idest mortem suam. Multo: idest multorum sanguine: nam sicut mos est pars maior cum aduersa fortuna in se sauiet: uellet eandem fortunam omnibus esse: quam ipse sentit: sed non ita pompeius. Nam salute potius ciuium Romanorum constituit discedere: ut iam se a pugnando Cæsar abstineret: & superstites parceret: immo suppliciter deos rogauit: ut superstites reliquias exercitus seruarent incolumes: & si Diis placeret: ut ipse cum omni sua stirpe potius periret. Miscere: idest confundere ut omnia una secum inuoluat ruina. Vt latia post se: nam pompeius quamuis tantam cladem accepisset a diis: tamen non distitit quin oraret illos: ut seruarent eos superstites qui supererant. Post se: scilicet uictum. Dignos uotis: tunc enim dii uotis digni sunt cum exadiunt. Et iam nunc: scilicet accepta tanta clade. Solatia sui casus: idest reliquiae ut exercitus superesset ne ad internationem usque occiderentur. Parcite aut superi: scilicet gentibus & nationibus orbis terrarum: & si me mori uultis nolite omnia prosternere: nā mori possum Roma incolumi. Stante. idest durate.

PHAR.SALIAE

Si plura iu, i. si non estis cōtenti morte mea: paratus sum & cōiugē: & liberos meos & stirpē omnē in exitiū ducere: dū modo ceteris paratis. Tot p. i. signa dedimus. Fatis, i. fortunā. Meosq; uxorē & liberos. Orbe re, i. liberato, a clade. Exiguā cl. q̄ si dicat sumus igens clades: q̄ si plus ēt haberemus illud p salute oīum expōeremus. Arma, i. armatos. Signa: uexilla & māipulos. Et ruocat: & cū uideret oēs paratos i tantā mortem ruere potius q̄ ceder hostibus: rogauit: ut uiuere uellēt: neq; se tāti esse: ut morentur oēs. Nec deerat, r. in enses: quia occurrebat illud: cur non se occidebat pompeius: potius q̄ in discrimen seruitutis uenire non de fuit: ingt: magnanimitas pompeio: ut sibi ipsi mortē inferret, sed metuebat ne si id ageret: nemo deinde uiuere uellet, nō igit causa sui: sed suoz se iterimere uoluit. Robur: magnanimitas. Ire i en, i. moriturū ruere i hostes. Iuguloq; pati uel pectore: ut se iugularet uel pectus trāsfigeret. Sed ti, ne causa sua deniq; milites oēs in mortē ruerent. Supraq; d, i. supra iacētis ducis. Aut uu, alia causa fuit, uidelicet ne hac lēritia Cæ, afficeret: ut corpus suū occisum oculis Cæ, obitice ref. Subducere, i. remouet corpus suum occisum ab oculis Cæ. Neq; quā infelix: q̄a ubicunq; occubuerit Pom, Cæ, ipsum occisum uidebit: dum modo uidere uoluerit: sicut caput eius obtruncatum a Rege Ptole mæo uidit. Sed tu quoq; coniunx: alia causa accessit cur fugeret: uidelicet ut uideret Corneliā uxorē. Vultus tui: quos tantū amabat, i. fuerūt causa fugæ. Fatisq; ne, i. a fati, fata noluerūt: ut absente Cornelia Pō, moreret. Tū: postquā ide cōstituit discedere. Cōcitus, i. calcaribus stimulis, ut i aliquas regiones se reciperet. Nō, t, te, p, magnanimitatem Pom, ostendit poeta. Ingentesq; animos: q̄ sicut i rebus secūdis: ita ēt i aduersis cōstanti animo semp fuerat. Ex trema i fata: cōtra ultima picula: & euentū fortunā. Nō, g, do lorē p se nō ferebat Pom, sed ita ut nihil a maiestate sua indignum faceret. Qualē: id est talis uultus illi erat: qualis conueniebat in pernitie reipu. Non impare: dissimili. Emathiam: id est cladem emathia. Nec te uidere superbum: quotienscunque rem bello prospere gessisti non elatus es: nec in aduersis ostendis animi tui imbecillitatem. Infida fortuna: quia nūquam fidē seruat: sed quos antea placido uultu fouerit: eos deinde deferit. Per tres triumphos: quia triumphauit de Miridate: de Sicilia: de Hispania. Iam ponderē fati: nunc consolati pompeium: ipsum cladem sane i gentem accepisse: sed tamen hac clade magno rerum pondere: ac solitudine liberatum esse. Securus: sine cura. Pondere fati: id est deposito pondere, imperii: quod in fortuna consistit. Nunc tempora lēta: id est nunc tibi licet reminisci latorum temporum. Spes nunquam: iam enim sperare desinis. Quid fueris: nam ex aduersis lēta melius cognoscunt. Testar: id est fac deos testes. Nullum qui perstet in armis: nā si quis in bello perseverare uoluerit: illū crede nō tua causa mori: sed spōte sua. Perstet: pseueret. Ceu fle, af, quēadmodū mūda fuit ubi, Cn, Pom, magni Pō, filius bellū gessit i Hispania cōtra Cæ, sicut & Alexandria ubi Cæ, bellū gessit cōtra Ptolāmē: sicut Africa ubi bellū gessit Cato rgi iubæ cōiūctus aduersus Cæ, hæc bella nō fuerūt causa ut tuū nomē defenderes. Ordo ē. Sic pars maxia thessalica turbæ. Post te, i. fortunā tuā. Ceu: quēadmodū pugnatū ē i Africa ad mumdā: i Alexandria: i Aegypto nō pugnarūt te iubente: ita ēt nunc post hanc cladē i thessalia: nō tibi: sed sibi ipsis dimicauerūt: nō enī auctor fuisti harū cadiū: q̄ tibi magnam cōsolationē afferre potest. Veluti: a simili quemadmodum ingt oceanus etiam si omnes fluuii auerterunt: nō tamen decrefcere: eodem modo si uos discesseritis: nec mea fortuna minuetur: se comparat mari oceano: ipsos uero fluuiis. Subducere: remouere fontes. An uos momenta: nunquid creditis me dum mecum militastis sustinuisse aliq̄ inclinationem uictoriae meæ: nam non uos uictoriae causa fuistis: sed ego fui causa ut uos uinceretis, persistit in similitudine, quemadmodum oceanus ē origo fluuiorū, ita me uictoria pfecta ē.

Esse miser: si plura iuuāt mea uulnera: cōiunx
Est mihi: sūt natū: dedimus tot pignora fati.
Ciuii ne parum est bello: si meque meosque
Obruet: exigua clades sumus orbe remoto.
Oia quid laceras: qd pdere cuncta laboras.
Iam nihil est fortuna meum: sic fat. & arma
Signaq; & afflictas omni tam parte cateruas
Circuit: & reuocat matura in fata ruentes:
Seq; negat tāti: nec deerat robur in enses
Ire duci: iuguloq; pati: uel pectore letum.
Sed timuit strato miles ne corpore magni:
Nō fugeret: supraq; ducē procūberet orbis:
Cæsar aut oculis uoluit subducere mortem:
Nec q̄quā infelix socero spectar uolēti
Præstādū ē ubicūq; caput: sed tu quoq; cōiūx
Causa fugæ: uultusq; tui: fati: negatum
Te præfete mori: tūc magnum cōcitus aufert
Abello sonipes: non tergo tela pauente m:
Ingentesq; animos extrema in fata ferentē:
Non gemitus: nō fletus erat: saluaq; uerēdus
Maiestate dolor: qualem te magne decebat
Romanis præstare malis: non impare uultu
Aspicias æmathiā: nec te uidere superbum
Prospa bollorū: nec fractū aduersa uidebūt.
Quamq; fuit læto per tres infida triumphos
Tā misero fortuna minoriam pondere fati
Deposito securus abis: nunc tempora lēta
Respexisse uacat: spes nunq̄ implēda recessit
Quid fueris nunc scire licet: fuge prælia dira
Ac testare deos: nullum qui prestat in armis
Iātibi magne mori: cū flebilis aphricadamnis
Damnum posse fugæ: ueluti si cūcta minēt
Flumina quos miscēt pe lago subducer fōtes:

Nunq̄
pes, Pre
intenta
ad iperiu
magna cu
modo cu

Nō mag

Quā n

Vlla ded

Se prem

Fata uac

Human

Horror

Pompei

Cæsar

Cū duc

Nec m

Necdu

Nec po

Hic nu

Curæ

Non n

Heu qu

Amolitu

Exarma

Iā certe

Tradite

At pau

Nō cæ

Infidur

Et tu qu

Tyro r

Disce r

Vulgu

Privat

Imper

Ipse pa

Ad scel

Spē du

Nil ma

itudiner

illius par

si discess

enses m

farent: o

fuere m

iugulum

ueterano

LIBER .VII.

Nunq̄ sic cura deorum: qđ creditis deos curare huiusmodi homines: sed curæ diis sunt tantūmodo principi-
pes. Premittit: submittit. Morti salutiq̄: nullā habēt curā dii uiuatis ne: an moriamini. Vacent: i. uacua sint &
intenta. Humanum pau. ge. i. uiuit ad īperium paucorū: quando dii curāt: nisi p̄cipes: sequitur ut multi uiuāt
ad īperium paucorū: & rationem suam confirmat. Orbis iberi: nūc probat exēplo id ita esse qđ dii tantūmodo
magna curāt: & ideo humanū genus arbitrio paucorū uiuit: unū enī ex reliquo sequitur: quia dii principū solū
modo curam habent: a principibus igitur reliqui pendent: dicit autem cum me sequimini uictores estis: qđ si

Nō magis ablatis unquā decresceret æquor
Quā nūc crescit aq̄: ānos momēta pulsatis
Vlla dedisse mihi: nunquam sic cura deorū
Se premit: uestre mortis: uestre q̄ saluti
Fata uacēt: proceꝝ motus hęc cūcta sequūt:
Humanum paucis uiuit genus orbis iberi
Horror: & arctoi nostro sub nomine miles:
Pompeio certe fugeres duce. fortis ī armis
Cæsareis labienus erat: nunc transfuga uilis
Cū duce prælato terras atq̄ æquora lustrat:
Nec melior mihi uestra fides: si bella nec ho-
Nec duce me geritis: q̄sq̄ mea signa reliq̄: ste
Nec pompeianis tradit sua patri bus arma:
Hic nunq̄ uult esse meus: sunt ista profecto
Curæ castra deis: qui me committere tantis
Non nisi murato uoluerunt milite bellis.
Heu quātū fortuna humeris iā pōdere fessis
Amolitur onus: sperantes omnia dextras
Exarmare datur: quibus hic nō sufficit orbis:
Iā certe mihi bella geram. discedite castris.
Tradite uestra uiris ignaui signa quirites.
At paucos quibus hęc rabies auctoribus arsit
Nō cæsar: sed pœna tenet: procumbite tetra
Infidumq̄ caput feriendaq̄ tendite colla:
Et tu quo solo stabunt iam robore castra
Tyro rudis: suspecta pœnas: & disce ferire
Disce mori: tremuit sœua sub uoce minantis
Vulgus iners: unūq̄ caput iā magna iuuētus
Priuatū factura timet: uelut ensibus ipsis
Imperet: inuito moturus milite ferrum.
Ipse pauet ne tela sibi dextræq̄ negentur
Ad scelus hoc cæsar uicit patientia sœui
Spē ducis: & iugulos non tamē prestitit enses
Nil magis assuetas sceleri q̄ perdere mentes:

titudinem iuuenum timuisse: unum hominem: cum facile illum tolere possent: & nec recusarūt: sed imperio
illius paruerūt: ut iūti illos occiderēt quorū auctoritate seditio orta fuerat. Priuatū. i. q̄ sine impioe sset: nam
si discessisset nō habuisset quibus imperaret. Ensibus ipsis ip̄eretur: ut uidelicet ip̄i milites: nisi imperio Cæsaris
enses mouere non possint. Ipse pauet: at ipse Cæsar metuebat id quod milites parati erant exequi: ne illi recu-
sarent: occidere huius seditionis auctores. Scelus: ad puniendum seditiones. Vicit patientia: patientiores
fuere milites q̄ Cæsar sperabat. Iugulos non tantum: qđ dixerat feriendā tendite colla illi exhibuere colla: &
iugulum interficientibus se. Timet mentes: militum suorum: licet simularet non magnificare milites
ueteranos: tamē nihil erat qđ magis timeret: sciebat enī illos assuetos militiæ: & non facile inuēiri posse tales.

pom. sequeremini fugeritis sicut ille fugit. Iberi: his
pani. Fortis ī armis: & ne forte me ostētare credatis:
exemplū capite a Labieno: qđ ubi me secutus ē semp ui-
ctor fuit: mutato uero duce uictus ē: hic labiēus Lega-
tus erat Cæ. & solus ad Pom. trāsit: & hoc legato Cæ.
Galliā uicerat: & ut refert Plutarchus: Labiēus a Cæ.
missus Tugurinos Galliæ populos penes Arari fluui-
um profligatos attriuit: & iterempro Pom. cui adhe-
rat: secutus ē in Libyā Scipionē & Catonem: dū Cæ.
militibus occurreret equo p̄ illa cōfuso humi deiectus
ē: auctore Appiano. Nūc transfuga: p̄ totum orbem
fugit cū duce quem mihi p̄posuit. Nec melior mihi
u. i. trāsit ad cōfutationē: qđ illi dixerāt Cæ. sibi ducē
fuisse ī Germania: nūc uero cū priuatus redierit nō
ducem sed sotiū esse: sed quod iquit Cæ. dicitis uel-
le neutrū sequi: nō ideo fides uestra probat: nā quicū-
que discedit e castris meis & nō trāsit ī castra Pom.
hic ostendit animum suū alienū a me: quia sequē-
do neutrū ostēditis meos esse nolle: quia nec uincētes
mecū p̄mio: nec cū Pom. uicti uenia mei eē recusatis:
ergo sequi qđ nec mei estis p̄mio: nec beneficio ue-
niæ. Esse meus: uincens mecū p̄mio: uel ut uictus cū
Pom. ueniam postulet. Sunt ista profecto: nūc ostē-
dit ex eo curam sui habuisse deos. qđ uoluerit milites
īfidos a castris suis discedere. Oratorie: qđ illi in detri-
mentū Cæ. dixerunt ip̄se diem ī suam utilitatem con-
uertit. Vos dicitis me tū demum mea fata cognosce-
re cum a me discesseritis: recte dicitis: quia cognoui mi-
hi deos propicios: & mihi milites īfidos: propterea
me liberarunt acri onere. Mutato milite: ne ipsius p̄-
fidia mihi noceret. Heu quantū: exonerarunt me:
dii magno onere: quia spes uestras p̄mium nullū quā-
tumlibet magnum impelere potuisset. Amolitur:
remouet. Non sufficit orbis: quia quanto maiora p̄-
mia caperent: tanto maiora sibi deberi existimabant.

Mihi bella gerā. i. ad utilitatē meā: nec uobis obliga-
tus ero. Viris: fortibus. At p̄. post cōfutationē suo-
rum: nūc exequi sententiā suā: ut securi p̄citeret pau-
ci huius seditionis auctores: his dictis simul ēt ip̄letis:
oēs terrore p̄clusi obediēter paruerunt impio Cæ.
Paucorū: qui nō amore meo timent: sed metu pœ-
næ: ergo dabunt pœnas. Non cæsar. i. amor Cæsaris.
Sed pœna. i. pœnæ metus. Procumbite terræ: ut ca-
put detruncentur. Tendite: δεκτικὸς. Specta. p̄.
o tyro horum exemplo disce fidelis esse. Disce mo-
si aliquid perpetraveris. Tremuit sœua sub uoce: nūc
milites Cæsaris repræhendit. Lucanus: tantum mul-

PHAR.SALIAE

Tam diri foederis: sed cum paucos seditionis auctores cecidisset: ita animos militum confirmavit ut nunquam antea fuerint obsequentiores. Diri foederis: per execrationem: nam porca immolari solebat & caedi: cum foedera iungeretur: nunc uero milites caesi sunt. Virgilius illud Expressit. & caesi iungebant foedera porca. Par ta quies: nam metu poenae placatus est miles. Redit: in fidem Imperatoris. Brundisium decimis: nunc Lucanus prosequitur quomodo Caesar sumpta de paucis poena constituit: ut quod reliquum belli superaret prosequeretur: primum igitur brundisium iussit ire milites: & reuocare rates omnes quae brundisium uenerant: & loca nominant ubi classis caesaris consti-

terat. Hanc: scilicet iuuentutem: quae sedata seditione obsequetissima facta erat. Decimis castris: i. decimo die: nam sic dies nominantur in re militari: quod singulis diebus castramentari solebat antiqui: & quocumque iter faceret: ubi nox eos deprehendisset: ibi castra ponebant: ideo quoties legimus secundis uel tertiis uel quartis castris significat secundum uel tertium uel quartum diem. Hydrus: hydrus urbecula est Apuliae: ex qua ad luceam (ea enim urbs non grandis est) stad. cl. ad brundisium uero. xl. stad. sunt, auctore Strabone li. v. dicitur & Hydrons.

Bares: bares uel ut nunc uocant baretum: urbs exiguua: iacet in Salentiorum finibus ad quam pedestri magis quam maritimo itinere a Taranto facile peruenitur: Taranto ad brundisium navigationis circuitio est. potest legi etiam Taras: i. Tarentum: nam taras neptuni filius condidit tarentum & a se appellauit: quod deinde phalarus lecedamoni cum ptheniatis occupatum ampliauit. Antiquus ergo taras: i. uetustum tarentum: in cuius portu habuit naues caesar. Nam conditores per suis urbi bus poni usitatum est. Salapia palus: quae est a salapina ciuitate amof poeni Hannibalis iclyta: haec Apuliae praefuit. quae ad Hannibalem defecerat: & ab hac ciuitate palus dicta est. Sipus: Apuliae ciuitas: creditur Diomedis fuisse aedificium: dicitur alio nomine sipontum uel sipontum distat a Salapia stad. c. & i. Graeci uero eam sepiuntem nuncupant: ab eiectis e fluctu sepiis ut li. vi. a Strabone refertur. Subdita montibus: quia sita in campis & in plano esset. Garganus frugifer: i. fertilis mons est Apuliae fecundissimus ad stad. ccc. protenditur in pelagus (ut inquit Strabo). Torquet ausoniam oram: quia in angustum orbem uoluitur: & ibi iuxta adriacum mare linguam facit. ubi situm est brundisium. Dalmatico boreae obnoxius: Boreae qui a septentrione in Dalmatiam perfluit: & obnoxius calabro austro. quia a septentrione boream: a meridie austrum habet. Exit in undas: cum ambitu adriatici: nam ibi linguam facit: ubi situm est brundisium: per haec loca classis Caesaris transitura erat. Ipse petit: historia hoc habet: deuictis Petreio & Afranio & compositis provinciarum rebus: Caesar primum uenit in Tetracoen: & eo legiones undique ad Caesarem conuenerunt: quibus expeditis: redit Massilia quae iam deuicta erat (ut supra dictum est) impositoque duarum legionum praesidio reliquit: quas copias in Italiam misit: ipse uero audita lege lata de dictatura a M. Lepido praetore factum se esse dictatorem Romam proficiscitur: & ipso dictatore habente comitia creati sunt consules: prior ipse dictator. deinde P. Seruilius collega. Tutus: sine milite: quia iam nullus erat in Italia exercitus quem metueret: imo omnia Impio Caesar in Italia parebant. Iam doctam seruire togam: tranquillitatem: nam ex quo Pompeius discesserat: omnia Caesar occupauerat: ideo quasi oblita erat libertatis: & nemo audebat resistere caesari. Dictator Caesar: quateus a M. Lepido lege lata dictator dictus erat.

Summum honorem: i. consulatum: quia ex dictatore consul factus est Caesar. Appianus autem dicit quod Caesar seditione apud placentiam sedata Romam reuersus est: trepidante adhuc populo: neque senatu aut consule illum eligente: seipsum dictatorem nominauit: uerum siue ut inuidiam dilueret: siue quod magistratu minime indigeret: per undecim solum dies illi praefuit: se consulem in futurum designauit. P. quoque Seruilius. Isauricum collegam sibi assumpsit. M. Lepidum in Iberia. In Sicilia Aulum Albinum. In Sardinia Sextum Perducentem delegauit: Galliae nuper adeptae decimum Brutum praesidere iussit. Denique ciuilibus confectis omnibus Romam regressus Caesar: Appellatus est pater patriae & dictator in omnem uitam electus consulque ad decennium corpus eius sacrum & intemeratum habitum. Suetonius uero dicit continuum consulatum recepisse perpetuam dictaturam praefecturamque morum: in super praenomen Imperatoris cognomen patris patriae: statum am inter reges eminentiorem locum in Orchestra: & alia ampliora etiam humano fastigio decerni sibi passus est: sedem auream in curia: templa & aras & simulacra iuxta deos. Indulgens populo: quia Caesar quasi simulabat se nolle accipere consulatum. Praecanti: quia populus precabatur consulatum sibi ut sumeret. Indulgent: i. faciens hanc gratiam populo. Latos fastos: fasti liberi erant: quibus magistratus omnes scribebantur: praecipue consulum. Nam quod omnes uoces: hoc tempus quo Caesar consulatum accepit fuit principium: ut falsis nominibus Imperatores Romae appellarentur: cum reges sint: immo uero tyranni appellandi non consules: non praetores: non imperatores: cum leuis esse uideatur tamen grauis atque molestus est: ipsi enim tyranni omnia libidine sua faciebant: tunc primum igitur huiusmodi nomina iuncta sunt quibus dominos atque tyrannos falso appellamus. Quia sibi. ue. quia imperatoriae dignitati miscuit consulatum: & omnes dignitates.

Atque perire timet. tam diri foederis ictu
Parta quies: poenaeque redit placata iuuentus.
Brundisium decimis iubet hanc attigere castris:
Et cum clas reuocare rates: quas auisus hydrus
Antiquusque bares: secretaque littora leucae.
Quas recipit salapina palus: & subdita sipus
Motibus: ausonia qua torques frugifer oram
Dalmatico boreae: calabroque obnoxius austro
Appulus adriacas exit garganus in undas.
Ipse petit trepidantem: turus sine milite romam.
Iam doctam seruire togam: populoque precanti
Scilicet indulgens summum dictator honorem
Contigit: & latos fecit se consule fastos.
Namque omnes uoces per quas iam tempore tanto
Metimur dominis: haec primum repperit aetas.
Qua tibi nec ferri ius ullum caesar abesset:

Glad
sunt: qu
mum in
sulare
didit &
non legi

Ausonia
Addidit
Imperii
Mesta
Consul
Etronia
Deccan
Necce
Et lara
Inde po
Iuris in
Menstr
Nec no
Haud
Vidit
Vnde
Deleu
Ocyor
Transc
Brundu
Inueni
Turpe
In lege
Dum p
Expert

us conf
lum fec
lare: ha
iliacae
na filii
ria (ut
Indice
faces g
uenire
incredi
morare
quia pig
neagric
fastanti
a creten
ditu est
gelatas
pe uisu
tatus el
tur: ut

LIBER .VII.

Gladiis: armis quæ propria sunt imperatorum: nam imperatores proprie dicuntur qui exercitibus præ sunt: quanquam corrupto uocabulo dicantur: qui terrarum orbi imperet. Reperit ætas: ex eo tempore primum inceptum appellari domini. Ferri: militum qui sunt arma imperatorum. Aufonias secures: i. consulariæ dignitatem quæ pacifica esse solet. Gladiis: i. armis militum: quæ sub imperatore constituuntur. Ad didit & fasces aquilis: militaribus insignibus addidit fasces quæ sunt consularia insignia. Nomen inane: quia non legitime factus erat imperator qui non secundum leges factus erat consul imperii. Digna nota: s. consularis: notam temporum Cæsa. consularum appellat. i. maculâ & infamiam. Nam quo melius consule: talem enim tunc consulem populus romanus accepit: ut exercitum simul cum libertate amitteret. Pharsalicus annus: quo in pharsalia pugna ciuili gestæ est & simul cum exercitu Romano libertas perit. Notus erat: dignus consulari Cæsar erat quo consule tanta clades ingrueret. Fingit solennia: incipit ostendere quomodo non secundum leges factus erat consul. Solennia: idest comitia solenniter indicta. Suffragia: uidelicet equitum & senatorum. Decantatque tribus: idest per præconem iubet citari tribus: nam præcones decantare uidebatur: cum nominatim tribus citabant. Vana: quia populus infrequens erat. Vrina: in urnam enim coniciebantur sortes triginta quæque tribuum: & permixtis in urnam sortibus: deinde singulæ excipiebantur: & cuius prima sors educe retur: illa primum citabatur. Cælum seruare: i. aues & signa cæli: non licet inquit auspicium capere: quia mos erat romanorum: ut nec publice nec priuate quicquam facerent nisi prius captis auspiciis. Ergo non licet capere auspicium: quia nulli erant augures. Augure surdo: quia etiam si augur aliquis esset dissimulabat se audire tonitrum aduersa significantem: & quæ uis aduersæ aues essent iurabat tamen bonas aues apparuisse: quæ consulem Cæsarem admitterent. Lætæ: felices. Bubone sinistro: mala significantes siue uolatu: siue cantu augurium dabat: namque (ut ait Plinius) Bubo funebris: & maxime abominatus publicis præcipue auspiciis. Inde perit. p. & ex eo tempore repetire coepit consularum. Inde: ex eo quod contra leges occupasset magistratum Cæsar. Iuris inops: potestatis cum Cæsar omnia foret. Nomine tempus: quia tempus denominabatur a consulibus. Nomine: ut in fastis scripti consules tempora denotent. Mestruus consul: i. qui uno mense tantum duraret: quia extremo anni mense creabatur. Nec non iliacæ: dicit populum fecisse latiali Ioui sacra: tamen si non mereretur: & reddidit càm quia promiserat ut latium subigeretur a Cæsare: hæc sacrificia latialia dicebant: eo quod ex omni latio ad hæc sacra conueniebant. Solæ: i. latinas. Numen iliacæ albæ: latialis Iuppiter: ideo latialis dicitur quia post albæ quam primus condidit Ascanius Aenæ & laurina filius ubi latialis Iouis in medio templum condidit: ubi latinx solennia sacra Ioui instituta sunt. Latinx ferrix (ut refert Varro) a latinis populis dictæ quibus ex Albano monte ex sacris carnem petere fuit ius cum romanis. Indicebant autem latinx quæ noui consules magistratum inibat. Flammifera nocte: quia nocte sacra fiebant: ideo faces gerebant. Inde rapit cursus: hæc ubi fecit Cæsar: ipse Brundisium nauigauit: quo classem suam conuenire iusserat. Rupit cursus: semper Cæsari celeritatem tribuit. Longissimas enuias (ut refert Suetonius) incredibili celeritate confecit: expeditus meritoria rheda centena passuum milia in singulos dies: si flumina morarentur nando traiciens: uel innixus inflatis utribus: ut sæpe nuncios de se præuenerit. Piger apulus: quia piger ideo fecunditate ociosus: quia sine labore sponte sua segetem producit. Inerti herbæ: quæ sine agricolarum labore nascitur. Ocyor cæli flammis: idest uelocior fulmine. Foeta: quæ peperit. Clausas: tantum frigus fuerat: ut omnia glacie obducta essent adeo ut nauigare non possent. Minoia tecta: nam a cretensibus: qui a Cnoso cum theseo discesserunt habitatum fuit Brundisium. Vndas: quia in littore conditum est Brundisium. Clausas undas Brundisii: quia in angustum orbem ibi mare conuoluitur. Clausas: congelatas: si de mari: referendum est ad uentos: quia nauigatio maris clausa dicitur cum uenti sunt aduersi. Turpe uisum duci: dicit Cæsarem non potuisse hanc moram pati: dum mare quiescere: sed milites suos adhortatus est: ut se freto committerent. Rapiendi: festinandi. Vel non felicibus: donec mare tranquillum efficere tur: ut etiam infelices per id tuto nauigare possent. Robore complet: idest audacia & fortitudine animi.

PHARSALIAE

Fortius hy. hæc oratio habet suasionē: ergo i deliberatiuo genere cōstitutā itelligimus: suadet. n. militibus ut nauigā uelit: nec perturbationē maris timeat. Suasio at ab hōesto: ab utili: a facili: a iocundo: a necessario sumitur. Arguit primū a pūbus prudētiā: q̄ itres diuidit: i memoriā: puidētiā: itelligētiā. Arguit ab itelligētiā ostēdit. n. se pitū esse maris & uetoz: quia uidelicet sit tutius nauigare flāte aglone tpe hyemis q̄ uernis uetis q̄ aglo pdurare solet uerni uero pmutari. Fortibus hybernis: hyemalibus nos idigemus uetis pseueratibus sed hyberni ueti magis durāt q̄ uerni: ego sperāda ē bona nobis nauigatio. Incūbere: i. sistere certos. Nec maris am. p̄terea nō regrimus uarietate uetoz: sicut faciūt q̄ mare circueunt: sed ex directo nauigātes solo aglone i grāciā pferri possumus. Anfractus: circuitus. Hic uti. ut hic aglo diutius duret. Curuet: a dō ipetuo se p̄fert: ut malū nauis iclinet. Carchesia: hæc uulgo caueā appellāt: q̄ i sūmo mali posita ē: ē ēt gēus poculi. Ferēs: uehemēter spirās. Ceumū. ap̄d quā uictus fuit Cn. Pō. q̄q̄ magno discrimie Cæ. fuerint.

Pharioq. i. i ægypto ubi et bellū gessit contra Ptole mēū. Ibi. n. aliquot ciues ro. p̄iere & pag. absuit: q̄neti am cæ. uicere: & a rege Ptole. occideret. Nomē po. idest nō erat cā nomē tuū o Pō. cui fauebāt ciues: ut bellū amplius gereret. Studiū bel. s. ut cā tua studeat pugnare. Sed par. sed duo erūt semp: q̄ Romæ i. p̄erēt: uidelicet libertas: & cæ. respicit ad illud q̄ post q̄ Cæ. rēpu. occupauit: semp deinde libertas oppressa fuit: & Cæ. oīa tenuit: duo igif habebimus. s. libertate: ut se pristinā formā restituat: Cæ. ut ipiū obtriat.

Sibi ad utilitatē suā. Nō ne iu. o Pō. si cōsideras q̄ tū sceleris & impietatis i capis philippicis p̄petratū ē nō ne maximā ex eo uoluptatē capis q̄ ide te subtraxeris: q̄. d. capere debes. Cateruas. i. cæ. loge & stragem militū. Et soceri mi. t. & cū uideas tot uulnera tot mōstra sceleg. q̄ gesta sūt i ea pugna thessaliæ: ubi fili cū parētibz parentes cū filiis: frēs cū frībus occisi sunt: miserere Cæsaris: q̄ hæg. reg. cā & auctor extiterit: ac si. d. tu feliciores Cæ. Quo pe. i. a iō romā i gre. die: Factus cā. se. i. idest cuius cā tot cædes ciuiū romanorū p̄petrate sūt. Quicqd i igno. so. nunc alias quoq̄ rōnes subiūgit cur melior sit Pō. dicitio. Quicqd i ignotis. i. cætera oīa q̄ p̄pessus fuisti postq̄ a pugna pharsalica discessisti: attribueda sūt furori deoz: nam etiam si exulaueris: & si ēt a rege Ptole. obtruncatus fueris: hæc oīa signa fuerūt fauoris dōz: nā te potius mori uoluerūt: q̄ tyrānidē exercere: i qua. postea Cæ. cōstitutus fuit: nec diu pmāsit & bōis oībus odio fuit. Crede dei. attribue fauori deoz: q̄qd patiēte exul q̄. pene destitutus fuit ab omnibus. Regionibus igno. so. ut cū uēit Mytilenē prius: deinde super ignota maria: nō secūdū i peratoriā dignitatem nauigās: sed paucis comitibus atq̄ ministris. Quicquid sub pha. ty. i. sub Ptolemæo rege ægypti: cuius iussu postea obtruncatus est. Lōgo cre. i. cōmitte diis q̄ tibi p̄petuo affuerūt. Peius erat. s. q̄ mori. Lamēta sonare: noli pmittere iqt. ut tristes mœstiq̄ sunt oēs & clamorē emittāt: q̄si te misere: eē ostēdant. Tā mala: Nam hæ res aduersæ sunt: Sed istar felicitatis si cōsideres q̄ deterior fuerit uictoris conditio. Securus: sine cura: nihil. n. ē q̄ amittere possis. Vrbes: q̄ sub tua ditiōe fuerūt. Dōatq̄ rei. i. q̄. donasti Ariobarzani. Tigrā: Pharnaci: & cæteris regibus. Terras: elige regionē ubi uitā tuā finias: nā i potestate tua ē ubi mori uelis. Vidit priā tuæ: post consolationē rēdit ad iter Pō. describēs q̄ uestus ē equo. Larissā: ciuitas ē thessaliæ: uiderūt iqt te larissā i grediētē mœnia tua dignitate seruata. Ciuibz: oēs ciues obuiā tibi e larissā pdiderūt: nā supatus Pom. mutata ueste (ut ostendit Appi. cōscēdit equū q̄ tuor ex amicis eū comitatibus: nullo i loco cursū i termis illis: quoad exorta luce larissā tadē uēit. Ceu. i. & ita tibi occurrerūt: ac si uictor fuisset: & flētes oīa sua tibi pmitterbāt: q̄qd sub sua ptate eēt: id tuū eē affirmātes. Læto. i. tāq̄ uictori. Mūera: q̄cūq̄ uelis officia. In

Fortius hyberni flatus: cælumq̄ fretumque Cū cœpere tenent: quā quos incūbere certos Persida nubiferi uetat inconstantia ueris Nec maris anfractus: lustādaq̄ littora nobis Sed recti fluctus: soloq̄ aquilone secundi. Hic utinam summi curuet carchesia mali: Incubatq̄ furens: & graia ad mœnia perflet. Et ceu mūda nocēs: pharioq̄ a gurgite clades Sic & thessaliæ post te pars maxima pugna. Non iā pompeii nomen populare p orbem: Nec studium belli: sed par q̄ semp habemus Libertas & cæsar erunt: teque inde fugato Ostendet moriens sibi se pugnasse senatus. Non ne iuuat pulsum bellis cessisse: nec istud Prospectasse nefas spumantes cæde cateruas? Respice turbatos incursum sanguinis amnes. Et scoceri miserere tui: quo pectore romam Intrabit factus campis felicior istis. Quicquid in ignotis solus regionibus exul: Quicqd sub phario potius patiare tyranno Crededeis: longo fatorum crede fauori: Vincere peius erat: prohibe lamenta sonare. Fleueta populos: lachrymas luctusq̄ fmitte Tā mala pompeii: q̄ prospera mūdus adoret: Aspice securus uultu non supplice reges: Aspice possessas urbes: donataque regna Aegyptum: libyamq̄: & terras elige morti. Vidit prima tuæ testis larissā ruina. Nobile nec uictū fatis capti: omnibus illa Ciuibz effudit totas per mœnia uires Obuia ceu leto promittunt munera flentes: Pādūt tēpla: domos: socios se cladibus optāt: Scilicet immenso supest ex nomine multum: Teque minor solo: cunctas impellere gentes Rursus in arma pōtes: rursusq̄ in fata redire:

LIBER .VII.

fata redire: id est rursus experiri fortunam potes. Sed quid opus uicto: nunc dicit quid responderit Pom. ut audiat omnes paratos facere quid uoluerit: dicit. n. ipsos laudauisse & commendasse uoluntatem eorum: sed tamen nil his pollicitationibus motus est: & ea potius uictori suasisit ut facerent. Inquit: scilicet Pompeius.

Tu cæsar: adhuc es inter stragē cæsorū: & reliquias pugnae perficis cum pompe. in potestate tibi regna dimittat: & eos qui parati erant ipsi obedire: iubeat tibi officium præstare non sibi. In alto cumulo: in alta strage. Per uiscera patriæ: id est ciuium tuorum. Populus donat: id est sponte terrarum omnium dominum facit. Inde a Laria. Plurimaq; in sauos: Quia populi deos tāquam crudeles uocabant: q; uictoria cæ. de. dissent. Nūc tibi magnæ uides: id est cognoscis qui nā sint ueri amici nam infelicitate uera amicitia non dignoscitur. Felix se nescit amari: id est nemo uerā amicitiam in felicitate cognoscere potest: Sincere. n. fidei amici in aduersis cognoscuntur. Quæsi: pro acq̃siti. Cæsar ut hesperio: nūc redit ad cæsarem q; postq̃ uidit iā eos cæsos eē q; uictoriā impedire poterant: uidelicet senatores & principes: iussit militibus suis: ut multitudini pcerēt. Agmīa. i. exercitus reliquias. Parcēdum ferro: iam abstinendum esse a pugna: & esse parcendū manibus suorū qui fatigati erāt diuturna pugna. Viles animas: in quibus nullū momentum uictoriæ consisteret. Sed castra fugatos ne reuo. Sed metuens Cæsar: ne se in castra fugati reciperent nocte: iussit equitibus: ut sine mora castra pompeii irrumperent. Pelatque equites nocturna pauorem: ne interposita nocte uicti sperare incipiāt.

Sed qd opus uicto populis aut urbibus iqt? Victori præstare fidem: tu cæsar in alto

Cædis adhuc cumulo: patriæ p uiscera uadis.

At tibi iā populos donat gener: aduenit inde

Pōpeiū: sonipes: gemitus lachrymæq; sequūt

Plurimaq; in sauos populi conuitia diuos:

Nunc tibi uera fides quæsi magne fauoris

Contigit: ac fructus: felix se nescit amari.

Cæsar ut hesperio uidit satis arma natate

Sāguine: parcendū ferro: manibusq; suorū

Iam ratus: ut miles animas perituraq; frustra

Agmina permisit uitæ: sed castra fugatos

Nec reuocēt: pellatq; quies nocturna pauorē

Protinus hostili statuit succedere uallo:

Dū fortuna calet: dum conficit omnia terror.

Ne ueritus graue ne fessis: aut Marte subactis

Hoc foret impiū: non magno hortamīe miles

In prædam ducendus erat: uictoria nobis

Plena uiri dixit: superest p sanguine merces:

Quā mōstrat meū ē: neq; .n. donat uocabo

Qd sibi qsq; dabit: cūctis en plena metallis

Castra pauet: raptū hesperis e gētibus aurū

Hic iacet: eoasq; premunt tentoria gazas.

Tot regnum fortuna simul: magniq; coacta

Expectat domino: propera præcedere miles

Quos sequeris: quas dūq; tuas pharsalia fecit

A uictis rapiantur opes: nec plura locutus

Impulit amentes: auriq; cupidine cæcos

Ire super gladios: supraq; cadauera patrum.

Et cæsos calacare duces: quæ fossa: quis agger

Sustineat pretiū belli: scelerumq; petentes?

Scire uolunt quāta fuerint mercede nocētes:

Inuenere quidem spoliato plurima mundo.

Bellorū in sumptus cōgestæ pondera massæ

Sed non impleuit cupientes omnia mentes.

gn amētes auriq; cupidine cæci ferrēf p strata cæsoz corpora. Sic: uidelicet q̃ mittēdo castra diripi. Cæcos: i. cōsyderatos. Quæ fossa q; agger: q̃li dicat nulla munitio tā uallata eē pōt q̃ arcere possit p̃mia uictoriæ petētes. Quāta fuerit mer. no. i. q̃ta mercede cōmiserit parricida. Massæ: auri & argēti: massa dī moles q̃dā rudis. Cōgestæ: nō cūflatæ: sed solidū aurum & argētū inuenere. Spoliato mundo: id est ex oī pte orbis debellati. In sumptus bel. quod auxē secū attulerāt: ut possent stipēdia militibus soluere. Non imple. nō satiauit

Quicquid fodit iber: ordo est tamen putabunt milites Cæ. hoc scelus uenisse paruo. Ut: pro quāuis rapiāt

quicquid. Iber: populus hispaniæ quæ tota abundat metallis: plumbi: ferri: æris: argenti: auri: auctore Plinio.

Fortuna: scilicet secunda. Caler: feruet. Dum cōficiat oīa terror: Qua terrore ipso perculsi hostes fugiebant. Ne fessis: redit rationem quare non timuit: ne fatigati milites hoc imperium grauitur subirent q̃ sciebat hoc libenter esse facturos: quia ipsis castra hostium diripienda permittit: nō opus igitur erat hortamine. Victoria nobis: id est iā sumus uictores: sed reliquū est: ut p̃mia uictoriæ quærat: Et castra hostiū irrūpatis. Plena: integra. Superest pro sanguine merces: Nunc nihil restat uobis nisi ut præmiū uictoriæ capiat. Meum ē: id est ad me pertinet monstrare mercedem: uestrum autem est accipere. Neq; enim: nolo hoc in muneris loco ponere: sed sibi qsq; diripiat quæcūq; placuerint. Donare. i. hoc donū eē

Cūctis metallis. i. omni ære auro & argēto. Raptūq; hesperis. i. omne aurum qd deuictis gētibus i hesperia: tulerat pō. hoc ē auxē hispanaz gentiū. Præmiū. i. claudū: nā i tentoriis pōpeiū oriētales diuitiæ positæ sunt & occidentales: nā in hispania Sertoriū debellauit: & ide magnas diuitias adduxit. Eoas gazas: nā populos oriētales deuicit: q; sub ipio Tigranis & Mithridatis fuerāt. Tot res. for. currite iqt i hostes quos fudistis: ut anteueniat eos: & i p̃tate ufa raptū auxē atq; argētū iure belli oē diripiat. Fortuna: diuitiæ. Tot regū. i. quos pom. deuicit. Expectat domino. i. uos o cōmilītones. Phars. i. uictoria pharsalica.

Sic milite iusso: ostēdit nullā maiore militibus ad hortationē fieri posse: q̃ ut castra ipis diripiēda pmitteret: ergo nullo metu nullo piculo retieri potuerūt:

Sic: uidelicet q̃ mittēdo castra diripi. Cæcos: i. cōsyderatos. Quæ fossa q; agger: q̃li dicat nulla munitio tā uallata eē pōt q̃ arcere possit p̃mia uictoriæ petētes. Quāta fuerit mer. no. i. q̃ta mercede cōmiserit parricida. Massæ: auri & argēti: massa dī moles q̃dā rudis. Cōgestæ: nō cūflatæ: sed solidū aurum & argētū inuenere. Spoliato mundo: id est ex oī pte orbis debellati. In sumptus bel. quod auxē secū attulerāt: ut possent stipēdia militibus soluere. Non imple. nō satiauit

Quicquid fodit iber: ordo est tamen putabunt milites Cæ. hoc scelus uenisse paruo. Ut: pro quāuis rapiāt quicquid. Iber: populus hispaniæ quæ tota abundat metallis: plumbi: ferri: æris: argenti: auri: auctore Plinio.

PHARSALIAE

Tagus: fluuius hispaniae aureas trahens arenas. Extulit. seu omēdo aureas arenas. Arimaspi: ē popu. scythiae unoculus: apud quē gryphes auge & smaragdos effodiūt: & arimaspi cōtinue dimittant aduersus eos ut auge rapiant: supra. Auroq; ligatas substringens arimaspe comas. Vanisse: uēditū ēē. Cum spe Romanae pdae: ga ita eos sperare iusserat: si Pompei uicisset: ut urbem Romā diripiendā promitterent. Decipitur: ideo miles uidetur decipi cum Romam promississet: nunc castrorū tantum mō diuitias diripiendas obiecerit. Caput impia plābes: cū indignatione dicit: gregarios milites occupasse cubilia senatorum. Cespitem pa. ubi antea patricii uiri requieuerāt. Premit. s. corpore suo. Vae cū: regibus occisis. Inq; parentū: filii etiā in cubilibus parentū: parentes filiorū: & fratres fratrum iacuerunt: quos antea ī pugna occiderant. Quos agitat: hi soli inquit uidebant scelera quae perpetrauerant. Somnig; fu. Eumenides etiā dormientibus obuersabantur: ut quietē illā plenā turbatiōis agitarēt. Vefana: plena insanīae. Agitat: turbabat. Inuigilat saeuum scelus: Obuersatur ante oculos eorū. Agitat: cogitant arma. Capuloq; manus: & dormientium manus mouebantur: tanquā pugnatiū. Capulo: en se: pars pro toto. Putas. i. putare quisq; posset. Inspirasce: emisse. Superā. i. noctē q̄ in hemispherio nō ē. Stygia formidū. i. stygiis umbris. Exigit a meritis: haec causa erat q̄ uictoria ipsa poenas sumebat a uictoribus: nam quia impia fuerat: ideo agitabatur furis. A meritis: id est q̄ poenas meruerāt occidēdo: alii patres: alii fratres. Sibila: eumenidū murmura. Flāmas. i. ipsarū eumenidū: q̄ inferre uidebāt faces cū sibilis. Vmbra. i. anima ciuis quē occiderat ante oculos errabat eorū. Sua quēq; p. unicuiq; imago terroris ante oculos uagabāt. Ille sen. sicut occiderat: alii senes: alii iuuenes: ita in oculis erant dormientiū. Totis somnis: tota nocte. Omnes in Caesare manes: ut pote in auctore malorum oīum. Haud alios: per similitudinē ostendit quomodo tota nocte agitati sūt dormientes milites: non aliter inquit: q̄ cum furorē bacchus in aliquem immittit: aut Horestes cum occisa matre in insaniam uersus est: nam pentheus postquam a suis moenibus Bacchi sacrificia relegauit: misit satellites suos: Vt illū abigerent: qui cum non rediret: ipse profectus est. Tunc furorē Agaue matri & Authonoae materterae immisit Bacchus: ut crederet ipsū pentheū ēē ap̄p̄: aut uitulū: & isecutae thyr sis tandē eum occiderunt. Mater uero eius Agaue p̄ mediam turbam ouans filii caput gestabat. Non dum purga. in ara: Quia ad aram uenerat Diana ubi tandē purgatus est in taurica regione scythiae: cuius antistes erat soror iphigenia: quae imolata fuerat Diana: in cuius locū diana ceruā subiecerat. Horestes pelo. i. originem a Pelope ducēs: nam pelops genuit atreū thyestē & philistē patrē agamēnonis & melai ex agamēnone natus est orestes. Sēlere: a liberop̄e. Cū fueret p̄. s. contra deū: & eū a finibus suis abigeret. Aut ultrix uisura dies: gladii illi oberrabāt oculis ipsius Caesaris: quos deīde passus est ī senatu cum occisus est: & confosis tribus & uiginti uulneribus. Stringente senatu. s. coniuratione Bruti. Heu quantum poenae: superius rationem attulit cum cladem illam aequiori animo ferre debebat pompeius: nūc aut causas affert cur miserior sit caesar: cum in mentem uenerit: cū tātorum malorū cā auctor extiterit. Heu: commiserantis est interiectio. Misero: scilicet ca. Mens conscia: scilicet tot admissorum scelerum & cadiū: quas paulo ante milites perpetrauerant ipso concitante. Donat: affert. Stygia. i. inferos: Nam quo postea descensus erat. Māes: scilicet caesorum animas: quae dormienti obseruabantur. Pompeio uiuente. Id enim erat q̄ caesarem dolore maiori afficeret. Omnia passo: Quamuis tota nocte perpeffus esset Caesar mala omnia praedicta: magna animi perturbatione cogitando: quae ipse mala perpetrauerat: tamen cum lux facta ēēt praeterea oculos a pharsalia remouere nō poterat: q̄ aduersarios prostratos uideret. Retexit: apuit.

Quicquid fodit: iber quicquid tagus extulit auris:
Quodq; legit diues sumis arimaspi harēis
Ut rapiat: paruo scelus hoc uanisse putabūt.
Cum sibi tarpeias uictor desponderit arces:
Cum spe romanae promississet omnia praedae
Decipitur q; castra rapit: caput impia plābes
Cespitem patricio somnos: uacuumq; cubile
Regibus ifandus miles premit: inq; parentū
Inq; toris fratru posuerunt membra nocētes.
Quos agitat uelana quies: somnig; furētes
Thessalicā miseri uersant in pectore pugnā.
Inuigilat cunctis saeuū scelus: armaq; tota
Mēte agitāt: capuloq; manus absēte mouēt.
Ingemuisse putes campos: terramq; nocētem
Inspirasce animas infectumque aera totum
Manibus: & superā stygia formidine noctē.
Exigit a meritis tristes uictoria poenas:
Sibilaq; & flāmis ifert sopor: umbra pempti
Cuius adest: sua quēq; premit terroris imago:
Ille senum uultus: iuuenum uidet ille figuras.
Hunc agitāt totis fraterna cadauera somnis.
Pectore ī hoc pater est. oēs in caesare manes.
Haud alios nōdum scythica purgatus ī ara.
Eumenidum uidit uultus pelopeius herestes.
Nec magis attonitos animi sensere tumultus
Cū fureret pentheus: aut cū descisset agaue.
Hūc omnes gladii: quos aut pharsalia uidit:
Aut ultrix uisura dies stringente senatu:
Illa nocte premūt: hūc ifera mōstra flagellāt
Heu q̄tum misero poenae mens conscia donat.
Quod stygia: q; manes īgestaq; tartara sonis
Pompeio uiuente uidet: tamen omnia passo
Postquā clare dies pharsalica damna rexit:

LIBER .VII.

Nulla loci facies: Quantūlibet execrabilis esset deformitas loci: multitudine cælog: tamen oculos a thessa-
lia non reuocabat. Reuocat: remouet. Feralibus: ubi feralia scelera cōmissa fuerunt. Cernit po: cruore: Vi-
dit flumina multitudine cædiū inflata: qā tātus erat cælog: cruor effusus: ut ipsa etiā flumina crescerent. Ex-
cellos colles: uidet ēt stragē & struem corporum adeo sublimen: ut comparari posset montibus. Sidentes:
positos. Et magni numerat popu: & numerādo lætabatur. Epulisq: paratur ille locus: ut quasi spectaculū
ante oculos haberet cælog: militum: dum epularetur.

Nulla loci facies: reuocat feralibus aruis
Hærentes oculos cernit propulsa cruore
Flumina: & excelsos cumulis æquātia colles
Corpora: sidentes in tabem spectat acruos.
Et magni numerat populos: epulisq: paratur
Ille locus: uultus ex quo faciesq: iacentum
Agnoscat: iuuat æmathiam nō cernere terrā.
Et lustrare oculis campos sub clade latentes.
Fortunā superosq: suos in sanguine cernit.
Ac ne læta furens scelex: spectacula perdat
Inuidet igne rogi miseris: cæloq: nocenti
Ingerit æmathiā: nō illum pœnus humator
Consulis: & libyca succensæ lampade cannæ
Compelūt: hominum ritus ut seruet i hostē.
Sed meminit nondum satiata cædibus ira
Ciues esse suos: petimus non singula busta
Discretosq: rogos: unum da gentibus ignem.
Non interpositis urantur corpora flammis.
Aut generi si pœna iuuat: nemus extrue pidi
Erige congestas cæthæo robore syluas.
Thessalicā uideat pōpeius ad æquore flāmā.
Nil agis hac ira: tabes ne cadauera soluat:
An rogos: haud refert: placido natura rēptat
Cuncta sinu: sinemq: sui sibi corpora debent.
Hos cæsar populos: si nunc non iusserit ignis
Vret cum terris: uret cum gurgite ponti.
Cōmunis mūdo superest rogos: ossibus astra
Mixturus: quocunq: tuā fortuna uocabit.

est magnum quod petimus o Cæ. nā si id peteremus: ut singuli singulo rogo comburerent: fortasse laborio-
sius tibi uideretur. At uero ut omnium nostrorum corpora uno rogo extracto comburantur: petimus. Bu-
stū dicit quasi cōbustū: & proprie dicitur cadauer cum est combustum. Discretos: separatos. Gentibus: s.
occis. Non interpositis: idest separatis: sed in unum comburantur. Aut generi si pœ. iu. aut si facis hoc ut
maiores dolorem Pompeio commoueas: lube omnes cælos in excelsum cacumen pindi: aut cæthæ montis
efferris: & ibi omnes cōburi: ut ex ipso mari p quod nauigat Pompe. flamma uidri possit: hoc enim pacto Pom-
peiū dolorem augebis. Extrue: scilicet in unam congeriem. Pindi: montis Thessaliæ: permagnus ad ar-
cton macedonū partem habet (ut ait Strabo) ad occasum autem perebos homines metanastas idest nuga-
tores continet. Ad meridiem uero Dolopas. Nil agis hac ira: quod iratus nolis cælos sepeliri. Nam si ro-
gos unus humano labore structus non comburet eos: certe extrema illa flamma quas omnis mundus igne
peribit comburentur: & te inuito. Tabes an rogos haud refert: & nihil refert: an sua ipsorum cadauera cor-
ruptione soluantur: an dimittantur solui in cineres. Placido natura receptat cuncta sinu: naturale est ut q-
quid nascitur ēt soluat: & omne compositum in sua principia perueniat. Hos Cæsar po. si non nunc certe
tūc cōburentur cū ignis oīa corripit i extremo die. Vret. s. ignis. Nā ēt philosophi uolunt naturali quadam
ratione fore ut omnis mundus ignescat: sicut Cicero dicit. Astra: quia ignis ille terrena omnia & cælestia cō-
sumet. Quocūq: ad quemcūq: exitū ueniat anima tua: memeto ēt hog: aīas uēturas: nā & tu moriturus es.

PHARSALIAE

Non altius ibis: tametsi assentatores dicturi sint animam tuam in caelum ascendisse: & conuersam esse in sydus caeleste: ut Virgilius. Ecce dionei processit caesaris astrum. Altius: quam horum animae. Non meliore loco: scilicet quā illi iacebūt. Stygia nocte: stygen transibis: sicut alii: & fortasse pfundius: quia malorū omnium causa fuisti. Libera fortuna mors est: non enim mors fortunae subiaceret: sed quaecumque ipsa uoluerit: faciet. Capit omnia tellus: nam ex terra omnia nascuntur: & in terram redeunt. Caelo tegitur: nam caelum est sepultura omnium. Vnam: idest sepulturam. Tu cui dant poenas: pergit poeta ostendere quod coeperat scilicet Caesarem ipsum: quamuis uictorem: tamen in deteriori conditione esse: q̄ Pompeium: nam ipse qui iussit Caesorum corpora insepulta iacere: fugatur a mortuis: has enim dat poenas: quod tetrum odorē eorum sustinere non potest: sed fugere cogitur. Inhumato funere: non enim genus poenae ē quod eos sepeliri prohibes. Has trahe Caesar aquas: persiste iquit in aemathia si potes sed non poteris: nam ab his quos occidisti fugaberis: cum uiui te fugare nequie rint. Trahe: bibe. Has aquas: quae in aemathia nascuntur. Caelo: aere. Tabentes: corrupti. Non solum aemonii: nunc commiseratione utitur ostēdēs id Caesaris immanitate factum esse: ut caesorum corpora a lupis: leonibus: aliisque feris: & alitibus dilaniarentur: & esse facta alimenta ferarū: & est indignatio contra Caesarem: quamuis sit & commiseratio Caesorum. Quae: pro sed. Leones odorati: pro odoriferis: qui odorem sequuntur. Bistonii: idest thraces

Ad pabula: idest ad cumulos. Pholoen: montem arcadiae. Latebras: nā e cubilibus suis ursi ad cadauera dilanianda uenerūt. Et quicquid nare sagaci. i. omne genus ferarum quod sagacitatem narium habet ad haec pabula concurrerunt. Sagaci: odoriferi unde sagaces canes dicuntur odoriferi. Nō sanum: idest infectum. Motū: idest turbatum. Vos quae nilo: o grues: inquit: quae thraciā mutare soletis aegyptum: quia strimonem fluium thraciae superueniente hyeme deferitis: & in aegyptum melioris aurae tractum facitis: hoc tempore tardiores in aegyptum tractitis: detentae uidelicet illecebris cadauerum. Mutare soletis. t. h. sunt enim quaedam aues quae aeris temperiem amant: sicut irundines: & grues. Threicias hyemes: idest hybernū tempus thraciae. Ad molem austrum: idest aegyptum: nā per uentū significauit regionē: ē enim auster uentus meridionalis: ubi sita ē aegyptus. Nunquam se uulture: idest nunquam ante uisi sunt tot uulturum greges: nam uultur auis ē carnibus humanis uescens. Induit: impleuit. Penae: i. aues. pars pro toto. Omnisque cruenta: Et in arboribus sidentes aues frustra cadauerum rostro gestabant: e quibus cruor effusus arbores cruentabat. Roribus: idest guttis. Saepe super uultus: hoc etiam saepius contigit: ut membra cadauerum quae de rostro auium caderent: in caput Caesaris & militum suorum ruerent & nonnunquam etiam signa cruentarent. Tabes: q̄ iā cruor eē defierat. Omnisque po. i. integra corpora multitudinis caesae nō sunt omnia corupta: sed pars eorum in alituū & ferarū nutrimenta transiit. Ad ossa: idest ad corruptionem. Quae: pro sed. In feras: in nutrimenta ferarū. Non intima. c. u. & aues iā satiatae usque ad fastidium parum admodum gustabant reliquam uero partē relinquebant intactam. Sol: idest calor solis & longitudo temporis in cinerem conuertit. Dies: tempus. nā dies scilicet. tempus significat. Thessalia infelix: nunc inuehitur in ipsam aemathiam. hac oī supplicio dii irati damnarūt: ut ea oīa Caesorum corpora sustineret: & resoluta corpora ipsa macularēt: ut ibi nihil nasci posset nō cruore scedatū. hoc igit tibi magno aliquo scelere contigit ut una potissimum idonea hereris: i. q̄ tot caedes committerēs. Nāetsi diu auiū durabit: tamē nulla uetustas hac tibi maculā abolere poterit. Quod sufficit auiū. i. q̄ tāta saeculorū longitudo eē poterit: ut obliuioni tradat hoc nephas qd̄ i te commissū ē q̄si dicat nulla.

Haec quoque eunt animae: nō altius ibis in auras
Non meliore loco stygia sub nocte iacebis.
Libera fortunae mors est: capit omnia tellus
Quae genuit: caelo tegitur q̄ non habet urnā.
Tu cui dant poenas inhumato funere gentes:
Qd̄ fugis hanc cladē: qd̄ olentes deseris agros:
Has trahe caesar aquas: hoc si potes uter caelo.
Sed tibi tabentes populi pharsalica rura
Eripiunt: camposque tenent uictore fugato.
Non solum aemonii funesta ad pabula belli:
Bistonii uenere lupi: tabemque cruentae
Caedis: odorati pholoen liquere leones:
Tunc ursi latebras: obsaei tecta domusque
Deseruere canes: & quicquid nare sagaci
Aera non sanum: motumque cadauere sentit.
Iaque diu uolucres ciuilia castra secutae
Conueniunt: uos quae nilo mutare soletis
Threicias hyemes ad mollem setius austrum:
Istis aues: nuquam tanto se uulnere caelum
Induit: aut plures presserunt aera pennae.
Omne nemus misit uolucres: omnisque cruenta
Alite sanguineis stillauit roribus arbor.
Saepe super uultus uictoris & impia signa
Aut cruor aut alto defluxit ab aethere iabes.
Membraque deiecit iam lassis unguibus ales.
Sic quoque nō oīs populus peruenit ad ossa:
Inque feras disceptus abijt: nō intima curant
Viscera: non totas auidae sorbore medullas.
Degustant artus: latiae pars maxima turbae
Fastidita iacet: quam sol nimbique diesque
Longior aemathis resolutam miscuit aruis.
Thessalia infelix quo tanto crimine tellus
Lesisti superos: ut te tot mortibus unam
Tot scelerū fati premerent: q̄ sufficit auium

Im
mis:
riet:
facta
altera
dicitur

Immen
Quae
Quo
Ante
Praest
Omni
Et stan
Effude
Plus c
Plura
Nullu
Nauis
Rom
Vmb
Null
Velle
Acuel
Limite
Sinon
O sup
Qui
Hesp
Et mu
M.A

Deind
Parti
nē hab
tur qu
tinet
Pō po
doe u
set i T

LIBER .VIII.

Immemor: quæ obliuionem inducit. Demat dam, ne his damnis uitupereris ab oibus. Decolor, i. de for-
mis: & q̄ redoleat cruorē Cæsog. Violabis: quocūq; uomere uersata fueris semp uomis ossa semipultura se-
riet: ita ut manes eoz quodā mō lādantur ad agricolis. Ante nouæ ue, ante q̄ obliteret prima cades in te
facta o Thessalia Altera cedes superueniet belli ciuilibi Octauius, n. & Anto. ab una pte: & Brutus & Cassius ex
altera bella ciuilia renouabūt. Sceleriq; se, uix prius hic cruor siccatus erit: cū nouus iteg fundet. Oia ma-
dicat, n. nō unius aut alterius ciuitatis populos ibi iacere isepulto: sed tot romanog milia: quot nūq sepulta ia-
cēt. Nec si iquit oia romanog sepulchra uellātur: &
eoz ossa q̄ i his cōdita sunt eruant: numeq; æquare
poterūt eorum q̄ i Thessalia iacēt ordo rendit usq; ad
eum locū: tamē plus cinerū araf supplet, n. tamē. Li-
cebit: quis. Ver: idest euertamus. Stantes tumulos:
sepulchra quæ nondum uetustate corruerūt. Et, si,
euertamus ea busta quæ iā ruere cœperint inatis ra-
dicibus caprifici huius, n. arbusculæ radices coagmē
ta lapidū maxie dissoluūt. Iuue. Hæsurī saxi cinerū
custodibus: ad q̄ Discutiēda ualēt sterilis mala robo-
ra fici, & Mar. Marmora messalæ findit caprificus.
Effudere: apparuerunt. Victis cō, solutis iūcturis.
Radice, u. f. caprifici. Ruricolis, d. dens ruricola nil
aliud ē: q̄ dēs uomeris. Nullus ab æma, sēsus ē: adeo
detestabilis fuisse æmathia: si nūq alibi gesta fuisset
bella ciuilia: q̄ nemo ibi habitaret: nemo sereret: nēo
araret: sed ēt oīno destituta ab hūano cultu: nō aliter
q̄ torrida: aut frigida zōa: sed q̄ alibi ēt gesta sūt bel-
la iō nō adiudicata ē nocens. Ordo usq; ad eū locū: si
nō priā nefas belli. Terrā: appo. Bustū popu. ro. q̄ se
pulchz uere romāi populi appellari potes. Dume-
ta: proprie sunt loca spinosa & arida: ubi pascere solēt
greges. Vellere: pascere herbā. Nuda: spoliata fru-
ctu. Ignota, f. gentibus: q̄ nemo habitaret. Limite
fo. ini. i. torridæ zonæ. Vel glacie, i. frigidæ zōa: quē
admodū hic nemo habitare pōt pp nimīū calorem: il-
lic pp nimīū frigus: ita & hic nemo habitaret: si tu fu-
isses nō priā: sed sola. Terras odisse nō ubi tātus ro-
manog cruor effusus ē sed nūc nō licet: q̄ nō uno lo-
co tātum: sed i multis regionibus romanog sanguis
sparsus ē: q̄ q̄q; multis pecaf iultū ē. Premitis: da-
mnatis: & damnando totū orbē absoluitis. Hespia
clades: hæc oia loca ubi fusus ē romanog cruor fece-
rūt: ut æmathia uidere ē absolueda. Hesperiaē cla-
des: pp Cn. pom. quē una cū exercitu suo Cæsar i his
pania deleuit. Flebilis unda pa. ubi agrippa auspiciis
Augusti Cæsaris Sextū Pōpe. magni Pō. filiū deuicit.
Et mutina: ubi Augustus hyrtius & pansa uicerūt
Mar. Anto. multisq; occisis cōsules letali uulnere sa-
ciati sūt. Et leucas: promōtorium Epiri: ubi Octa-
uius Antonium & Cleopatram bello nauali deu-
cit: ubi multa milia ronāog pierūt.
Pharsalia Liber Octauus.

Immemor ut demat belli tibi dāna uetustas:
Quæ seges infecta surget nō decolor herba:
Quo nō romanos uiolabis uomere manes:
Ante nouæ ueniēt acies: scelerique secundo
Præstabis nondū siccis hoc sanguine cāpos.
Omnia maiorum uertamus busta licebit:
Et stantes tumulos: & qui radice uetusta
Effudere suas uictis compagibus urnas.
Plus cinerum æmonia sulcis telluris aratur.
Pluraq; ruricolis feruntur dentibus ossa:
Nullus ab æmathio religasset littore funem
Nauita: nec terram quisquā mouisset arator.
Romani bustum populi: fugerentq; coloni
Vmbra: campos: gregibus dumeta carerēt.
Nullusque auderet pecori permittere pastor
Vellere surgentē de nostris ossibus herbam:
Ac uelut impatiens hominū: uel solis iniqui
Limite: uel glacie: nulla atq; ignota iaceres:
Si non prima nefas belli: sed sola tulisses.
O superi liceat terras odisse nocentes.
Quid totū premitis: qd totū absoluitis orbē:
Hesperiaē clades: & flebilis unda pachyni
Et mutina & leucas puros fecere philippos.
M. ANNEI LVCA. CORDVBEN. phar-

salia Liber. VIII.
Am sup herculeas
fauces: nēorosq; tē
Aemōie deserta pe-
petēs dispēdia siluæ
Cornipedē exhau-
stū cursu stimulisq;
negantem
Magno agēs: icerta
fuge uestigiaturbat

Am super herculeas fauces nem oro
saq; tē. Hic liber octauus hæc cōtinet
Primū qdē Pom. profectiōem in i-
sulā Lesbō ubi Corneliā deposuerat.

Deinde contionē Pom. habitā. Cilicia: ubi pars maior senatus cōuenerat: cuius sentētia erat ut se conferret in
Parthiā: & parthog regū uires extollēs cōtra Cæsare cōcitaret. Huic sentētiæ aduersatus ē Lētulus: & oratio
nē habuit romāo cōsule dignā & i sentētiā eius senatus cōsultū factū ē: ut se i ægyptū reciperet: deide ēt narra-
tur quomō Pō. postq̄ i ægyptū uenit iubēte Ptolemæo psuasū photini & Achillæ obtrūcatus ē postremo con-
tinet sepulchrū Pō. cuius cadauer Codrus iuētū rogo superiposuit ac sepulturæ mādauit. Iā su. describit quō
Pō postq̄ a Thessalia discessit fugiēs metuebat strepitū oēm: sciebat, n. mortē suā a Cæ. plurimū desyderari, or-
do ē usq; ad eū locū magnus agēs. Sup herculeas fau. i. p. fauces olympi mōtis & ossa. nā Hercules cū uenisset
i Thessaliā: & uideret mōtibus circūdatā uallē i gentē q̄ aquā surgētē cōtineret: adeo ut lacū fecisse uidere ē:
o iiii

PHARSALIAE

cognouit si locus undis euacuatus esset: maximam ibi fertilitatem futuram: itaq; discidit olympum ab ossa atq; effusa aqua est: & inde diuersa flumina deriuata: quorum nomina superius descripsit: qua pte igitur Herculem olympum ab ossa discidit: hanc fauces Herculeas appellat. Nemorosaque tempe: ephexegesis est eius quod dixit facies Herculeas. Nam tempe sunt inter ossam & olympum amenissima: quinque milium passuum longitudine: & ferine sex latitudine: attollentibus se utrinque leniter conuexis iugis: & interlabente penes nemorosam conualem. Plini. Latini tribus tantum casibus plurali utuntur. Nominatiuo Accusatiuo Vocatiuo. Sed a græcis uariatur τὰ τεύχεα καὶ τὸ πτεῖον, p

crassim: quia littera non seruat. Dispendia: idest uastas longitudes. Aemonia silua: ea enim silua Thessalia magna est & longa. Cornipedem: equum. Exhaustum: defectum cursu. Stimulisque negantem: quia iam supposita calcharia sentire non uidebatur præ nimia lassitudine. Incerta fugæ uestigia turbat: hoc omnino faciebat Pompeius ne sequeretur uestigia sua: & ipsum depræhenderent: nunc huc nunc illuc circumagebat equum. Implicitas er. uias: ut errorem sequentibus iniiceret. Pauet ille fragorem: strepitum omnem: etiam comitum suorum. Qui: scilicet fragor. Redit: idest segitur Pompeium. Laterique timentem: idest saluti suæ ne a latere aliquis uaderet. Quamuis summo de culmine: quamuis iquit aduersa fortuna illi de summo gradu deiecerit tamen scit magno pretio a Cæ. emptum iri mortem suam. Nondum uile: immo pretiosum. Seq; me. f. idest pristinae fortunæ non dubitat q; q̄tū Pom. pro cæde Cæsaris: tantundem etiam Cæ. pro sua daret.

Deserta sequentē: quamuis per occulta loca transiret Pompeius: ne dignosceretur tata tamen erat uiri maiestas: ut latere non posset. Clara facies: maiestas imperatoria. Fatum: idest fortunam suam aduersā. Multi pharsalica castra: dicit autem multos fugientes Pom. obuiam factos esse qui thessaliam petebant nondum enim sciebant uictum esse Pompeium & occurrentes obstupescabant. Occursu: obuiam facti. Vertigine: mutatiōe fortunæ: & uix credere poterant tantum cladis fuisse ut Pompe. cum tanto exercitu uinceretur: præsertim qui superiori tempore tantus uictor fuisset. Cladisq; suæ: idest uix suæ cladis erat auctor cui fidem adhiberent audientes. Grauis est: & molestus erat pompeio quicūq; sciebat cladem suam: Malet. n. ignotus esse q; cladē acceptam dignosci a gentibus: nam pudori uidebatur q; post triumphos in hac ætate a Cæsare uictus esset. Obscuro: ignoto nomine. Sed longi poenas: quia adeo nominis sui fama compleuerat totum orbem terrarum: ut ignotus esse non posset. Hæc nobilitas illi molesta erat. Fortuna longi fauoris: idest fortuna diu prospera. Exigit poenas: idest facit hanc poenam esse grauiorem. Pondere: idest tanta mole gloriæ & nominis. Præmit: aggrauat. Res aduersas: recte dicit: nam qui diu in felicitate fuit aduersam fortunā grauius ferre consuevit: diuturna felicitas est quodam quasi onus interim aduersitate superueniente. Urget: scilicet res aduersas. Fatisque prioribus: idest secundis, quia superiori tempore fata putabantur prospera: sed nunc magis illum præmebant res aduersæ. Nunc festinatos: q; ante trigessimum annum de Sicilia de Aphrica triumphauit: parta uictoria auspiciis syllæ. Acta syllana: idest auspiciis syllæ: quia missus est in aphricam contra Domitium quem uicit: & in Sicilia contra Cneum Carbonem quem & ipsum superauit: & de utraque prouincia triumphauit: quia non licebat alicui de ciue triumphum ducere. Lauriferæ iuuentæ: quia lauream coronam accepit: cum sublimis triumphali curru per urbem ueheretur. Nunc & corycias: in mentem ueniebant pristinae uictoriæ Pompeio: quæ nunc maiorem molestiā ac dolorem afferebant. Corycias classes. i. piraticas a coryco antro: & oppido ciliciæ duobus. n. mensibus mare pacatū reddidit Pō. quod piratæ infestū fecerāt. Cilices at piratæ fuditur deleti fuerūt (ut refert Strabo) primum a Seruilio Isaurico: quo tpe ille isauriā cœpit. Postea a Pō. q; supra mille & trecenta nauigia cōcremauit. Eorū uero habitatiōes excidit: ex hōibus q; supfuere i plio alios i urbē solos deduxit habitatū quā ille pōpeipoli appellauit: alios didymenā hōibus effecit: q; nūc rōanorū ē colonia. Et pōti. si. uictoriā quā de Mithridate rege pōti retulerat: uexilaq; uniuersa cœperat ipso debellato. Sic lō. æ. hoc pacto iqt multis nocuit diutius uixisse. Satiū. n. fuisset pō. si ante hāc cladē i felicitate mortuus fuisset unde luue. Prouida pōpeio dederat cāpania febres optādas: sed multæ urbes & publica uota uicerūt. Destruit: debilitat. Vita su. ipe. q; diu

Implicitas errore uias: pauet ille fragorem
Motorū a uentis nemorum: comitūq; suorū
Qui post terga redit: trepidū lateriq; timētē
Exanimat: quis summo de culmine lapsus:
Nondum uile sui pretium scit sanguinis esse:
Seq; memor fati: tantæ mercedis habere
Credidit adhuc iugulum: q̄tum p cæsaris ipse
Auulsa ceruice daret: deserta sequentem:
Non patitur tutis fatum celare latebris
Clara uiri facies: multi pharsalica castra
Cū peterent: nondū fama prodente ruinas
Ocurso stupuere ducis: uertigine rerum
Attoniti: cladisq; suæ uix ipse fidelis
Auctor erat: grauis ē magno quicūq; malorū
Testis adest: cunctis ignotus gentibus esse
Mallet: & obscuro tutus transire per urbes
Nomine: sed poenas longi fortuna fauoris
Exigit amiserō: quæ tanto pondere famæ
Res premit aduersas: fatisque prioribus urget.
Nunc festinatos nimium sibi sentit honores.
Actaq; lauriferæ damnat syllana iuuentæ
Nunc & corycias classes: & pontica signa
Deiectū meminisse pudet: sic longius æuum
Destruit ingentes animos: & uita superstes

etius uiu
res lætæ
nemo si
felice di
nis hosti
fuerat.

Imperio
Affuit: &
Dedeco
Trader
Littora
Aemath
Inde rat
Flumin
Cuius
Leuca
Exigua
Consci
Flecte
Mœst
Aema
Exag
Thessa
Rupis
Littora
Sempe
Qua
En rat
Quic
Nunc
Victu
Cū po
Profil
Defor
Canic
Obu
Abt
Mem
fluitat
salia ge
tis: q; o
noli igit
corneli
hitu ap
Defo
erectus
dam q
iaceret
tandem

LIBER .VIII.

trius uiuit: q̄impium durat. Summa: ultima dies. Præuertit: ante uertit: nisi mors p̄uenit aduersitatem: & res lætæ diuturna uita p̄mūt: ut. Qui. mer. Sed. s. ultia semp̄ expectādā dies homini ē: dicitq̄ beatus Ante obitū nemo sup̄maq̄ funera debet. sentētia Solonis ē quā poeta usurpauit. Quisq̄ ne secūdis: ē ne aliq̄s q̄ audeat se felicē dicere ante mortē. q̄. d. nō. Fatis. i. secūda fortūa. Littora cōtingerat: nūc autē dicit Pom. ad penei fluminis hostium peruenisse: & ibi naue admodum exigua nauigare cōpisse: ut Lesbō peteret: ubi corneliā depōsuerat. Peneus: fluuius thessaliæ qui ex pindo apud gomphos nascitur. Plinius. Aemathia clade: id est cruore effuso in campis philippicis. Inde ratis trepidum: cum ad hunc exitum amnis puenisset: dimisso equo nauigare cōp̄it: sed hic ostendit q̄ ianes sint hominū cogitationes: & quā in fragili statu res humanæ possint. Nam Pom. qui classe corcyram: Siciliā: Liburniam: Ciliciam tenebat: nūc per exiguam nauiculā uehi contigit. quā uix tuto per flumina nauigare potuisset. Inde: post hæc: scilicet dimisso equo. Vix tanta uadis: quæ flatum uentorum & undationem fluminum sustinere non poterat. Trepidum. i. uero tu metem. Euexit. s. Pom. Corcyra: insula ī mari ionio: quam appellabant melenā. Sinus Leucadii: leucas ē promontorium epiro. Cilicum dominus. i. qui ciliciā tenebat. Terræq̄ liburnæ: quæ cōtigua ē dalmatiæ.

Imperio: nisi summa dies cū fine bonorum Affuit: & celeri præuertat tristia læto
Dedecori ē fortuna prior: quisq̄ ne secundis Tradere se fati audeat: nisi morte parata
Littora contigerat per quæ peneius amnis Aemathia iam clade rubens exibat in æquor:
Inde ratis trepidū uentis ac fluctibus impar Flumineis uix tuta uadis: euexit in altum.
Cuius adhuc remis quatitur corcyra: sinusq̄ Leucadii: cilicum dominus: terræq̄ liburnæ:
Exiguam uector pauidus correpsit in alnum. Conscia curarum secreta in littora lesbi
Flectere uela iubet: quā tunc tellure latebas: Mœstior in mediis quā si cornelia campis
Aemathiæ staret: tristes prælagia curas Exagitat: trepida quatit formidine somnus.
Thessaliā nox ois habet: tenebrisq̄ remotis Rupis in abruptæ scopulos: extremaq̄ curris
Littora: prospiciens fluctus: mutantia longe Semper prima uidens uenientis uela carinæ.
Quærere nec quicq̄ de fato coniugis audes. En ratis ad uestros quæ tēdit carbala portus:
Quid ferat ignoras: & nūc tibi sūma pauoris Nuncius amorum tristis rumorq̄ sinister
Victus adest cōiunx: qd̄ p̄dit tēpora luctus: Cū possis iā flere times: tunc puppe p̄pinqua
Prosiluit: crimenq̄ deum crudele notauit Deformē pallore ducē: uultusq̄ prementem
Caniciē: atq̄ atro squallētes puluere uestes. Obuia nox miseræ cælum: lucemq̄ tenebris
Abstulit: atq̄ animū clausit dolor: oia neruis Membra relicta labāt: riguerūt corda: diuq̄

fluitātia & uētis agitata. Querere ne. q. Et q̄a timebas id qd̄ futurū erat: iō neminē audebas q̄rē d̄ tibus ī thessalia gestis: nā quādo aliqd̄ timemus ēt dubitamus q̄rere ne id forte intelligamus qd̄ nolumus audire. En ratis: q̄ oia tibi indicabit ēt tacēti. Nūcius tristis: Qui ēt tacēs tibi cladē mariti ī dicabit. Quid p̄dis: nā tps ē flēdi noli igit̄ hoc tps uacūū abire lachrymis tuis. Tūc puppe p̄pinqua: Sed cū iā p̄prior factus ēt pom. & nauiculā cornelia uidisset: ipsumq̄ mœstū: s̄q̄ lida barba: & demissis crinibus itellexit. ex ipso hitu uictū ē. Notauit: ex hitu appo. Crimē crudele deum: dicit deos crudeles fuisse: q̄ pō. rep. amatorem uoluerit hac miseria afficere. Deformē: q̄a pallor faciei significabat rei euentū. Premētē: opprimētē. Atq̄ atro. s. q̄a dū egret puluis erectus totā uestē iplerat. Obuia nox: statī tenebræ oculis obortæ sūt: & cecidit exanimis. Nox: uertigo q̄dam q̄ nascit̄ p̄ dolore. Atq̄ animū clausit: opp̄ssit ut semianimis caderet. Neruis. s. cōtractis: ut q̄si mortua iaceret. Ricorda. i. præcordia rigida facta sunt. Diuque spe mori. quia mori sperabat: sed decepta est quia tandem ad se redit: unde Ouidi. ait Officiū fecere piū: sed inutile nobis: indignor miseræ nō licuisse mori

PHARSALIAE

Iam fune ligato: Pom. nondū aduerterat uxorem cecidisse exanimē: sed ligata naue tēdebat ad insulā Ielsbō: ubi ē mitylenā in q̄ corneliā posuerat. Quē postq̄ famulā: Viderūt squalidū: tristē & imunditia quadā obfistum: sicut his cōtingere solet qui i. miseria uersant: elata uoce cōperūt fata Pom. deplorare. Incessare fata: iue hi cōtra fata. Cōpat in summū: & cū complexā teneret Corneliā pom. tandem illa ad se redire cōpit. Reuocato sanguine: q̄ ubi nimius dolor inuaserat: statim sanguis ad cor cōcurrit: ut auxilio sit illi uitali mēbro ideo extremā partes corporis desertā a sanguine frigescūt: nūc ergo dicit cū rediisset ad se corneliā: totus sanguis ad extremitatem corporis recurrebat. In summum cor. i. in extremas ptes corporis. Prohibet succumbere fati: & ubi uidit ad se rediisse uxorem pom. cōpit eam consolari: nūc eā reprāhendendo: nūc p̄ci bus rogando. Nobile cur robur: Pom. cōsolatio quā uxori afferre studet cum reprāhensione q̄ nimia animi imbecillitate a maioribus suis degeneret: nam filia scipionis erat: q̄ ab aphricano Scipione inferiore originē ducebat: deinde ostēdit unicā sibi uirtutis occasionē datā ēē: neq̄. n. alia superest uia Vnde uirtutē suā uxor ostendere possit: nisi in miseria uiri: dicit enī nō dum antea fortunā sēuitiam sensisti: & tamē cū primum asperitas sese ostendit statim aīo deficiis. Titulis insignis auorū. i. scipionis filia: nam Scipiones supior Aphricanus & inferior uiri illustres fuerūt. Publi. & Cn. Scipiōes duo pstantissimi duces: q̄ hispania populi Ro. ip̄erio subegerūt. Primo uulnere. Quando ante hac fortuna nobis secūda fuit: nūc primū in ipso i petu fortunā aduersā icipis deficere: contra maiore tuorum uirtutem. Habes aditum: non aduertis hac infelicitate mea magnā tibi ostendendā uirtutis oblatam ēē occasionem. Laudis in hoc sexu. i. muliebri nullū ē maius argumentū laudis: q̄ miseriā uiri si fortiter uxor tulerit: non enim potest ex administratiōe reipu. laudē aliquā cōparare. Nō legū iura: in regēda repu. Nec arma: i. exercēda disciplina militari. Cōiunx miser: ē sola materia mulieri: ut laudem acgrat si eius miseriā fortiter tulerit. Et tua cū fati. p. d. i. pietas tua: erga me uirum tuū miseriā cōfectū pugnet contra fortunam. Et ip̄m q̄ sum uictus ama: cum i felicitate me positū amaueris: non pōt intelligi: utrū amor ille uerus esset: nec ne: nūc autem si me amabis: nihil dubitationis erit: quin me ames. A me q̄ fasces: ut me nō cetera ornāmēta amare uidearis. Tāta. m. i. tantus comitatus. Incipe magnum sola seq: tu nūc sola seq debes pom. q̄ antea me sequebāt senatus: tot reges: tot tantāq̄ clientelā. Deformis adhuc: Sēsus ē turpe tantū dolore adhuc uiuente marito: ut dolor augeri nō possit in morte sua. Sumus & augeri uetitus. i. cui aliqd accedere nō potest. Vltima. s. post mortem uiri. Tu nulla tulisti: q̄ ego uictus fuero: nihil ad iacturā tuam pertinet: nā habes uirū tuū icolumē quem amabas & amare debueras: sed si ita tu leges q̄ si me amiseris: tūc oībus ostēdas q̄ nō me: sed ornāmēta mea potius amabas. Viuit. p. p. ma. & icolumus ē: ergo aliud q̄rere nō debes. Quod de il. amasti. Videris. n. amasse fortunā secundā: quam amisisti: quandoq̄ dem me incolumi tātopere doles. Vocibus. h. nūc dicit quē effectū habuerit consolatio pom. apud uxorē. Rumpente: p. erumpēte emittente. Outinā i thalamos: cū laz chrymis legendū ē: o utinam inq̄ nupsissem Cæ. ut in domū ipsius fortunā aduersam tulissem: quādoq̄ de auctor eē debui maritos meos facere infelices. Et nulli lāta marito: imo tristis: sicut tibi: & crasso impatori adolescenti: qui sub Cæ. militauerit in gallia: sub quo antequam corneliā matrimonio se iunxisset: bellicis rebus magnam gloriam & laudem consecutus fuit crassus pater eius prouinciā parthiam & Asiam obtinuit: cū tamen Rex parthorum nullam iniuriā populo Romano fecisset: sed hæc cā tantūmodo ad bellū ipulit crassū quia cupiebat aurū eius auferre: cuius auidissimus erat: & in cōparando exercitu filiū suū a milia Cæ. deduxit & cū i parthiā uenisset: q̄ parū cautus impator eēt i insidias p̄cipitatus ē: & sagittis parthorū obrutus. Bis nō. mūdo semel crasso: nūc tibi o magnā. Pronuba: dī q̄ sponsā committat priā nocte i thalamū uiri. Erinny: unā ex furiis i ferorū dicit fuisse pronubam quā se in thalamos primum crassi: deinde pom. comitata fuerit.

Spe mortis decepta iacer: iam fune ligato
Littoribus: lustrat uacuas pōpeius harenas.
Quem postq̄ propius famulā uidere fideles
Non ultra gemitus tacitos incessere fata
Permiserē libi: frustra que attolere terra
Semianimē cōatur herā: quā pectori magnus
Ambit: & astrictos refouet cōplexibus artus.
Cōperat i sūmum reuocato sanguine corpus
Pompeii sentire manus: mcestamque mariti
Posse pati faciem: prohibet succumbere fati
Magnus: & i modicos castigat uoce dolores.
Nobile cur robur fortunā uulnere primo
Fœmina tantorum titulis insignis auorum
Frangis: habes aditū mansurā sæcula famæ
Laudis in hoc sexu: nō legum iura: nec arma:
Vnica materia est coniunx miser: erige mētē
Et tua cum fati pietas decertet: & ip̄sum
Qd sū uictus ama: nūc sū tibi gloria maior:
Ame quod fasces: & q̄ pia turba senatus
Tantaq̄ discessit regū manus: incipe magnū
Sola sequi: deformis adhuc uiuente marito
Sūmus & augeri uetitus dolor: ultima debet:
Esse fides lugere uirum: tu nulla tulisti
Bello damna meo: uiuit sub prælia magnus:
Sed fortuna perit: quod defles illud amasti.
Vocibus his correpta uiri: uix ægra leuauit
Membra solo: tales gemitu rumpēte querelas.
Outinam in thalamos inuisti cæsaris issem
Infelix coniunx: & nulli lāta marito.
Bis nocui mūdo: me pronuba ducit erinny.

Vmbra
pars ubi
opprime
nas: cum
ut me
est tranqu

Crassoru
Assyrios
Præcipi
A caula
Othala
In tantu
Si miser
Sed qua
Certa fi
Sparg
Depen
Magne
Nostru
Iulia c
Magne
Coniun
In lach
Siccaq
Tunc n
Affatu
Semp
Tu qu
Oram
Noct
Sæcul
Nulla
Omn
Hæc
Cæsa
Certa
Accip
Accip
Aptio
uxore
men
nostra
Deind
enim
tibi ac
potest
si pup
malis

LIBER .VIII.

Vmbra: scilicet duxerunt: id est umbra mariti mei crassi: & patris eius. Assyrios: nam parthia est assyria pars ubi Ninus regnavit. Indigne thalamis: quia merueras feliciorē uxorem. Hoc iuris: uidelicet ut te opprimeret. Caput: id est tanti uiri: qui semper uictoriam ex hostibus consequi solebas. Nunc accipe pœnas: cum tibi tantū modo iuncta sum: sume pœnas de me. Quas sponte lunā Ego libens igit pariar pœnas: ut me mortua incipiant tibi uenti esse secum di: scis enim me comite omnia tibi aduersa fuisse. Mollius: id est tranquillius. Certa si, re, ut reges fideles sint tibi: Orbis obsequēs erit tibi si ego piero. Sparge mari. i. flu-
tibus maris merge me. Depēdisse caput: id est caput meum dedisse neci. Cū adhuc eēs in felicitate. Nunc clades: quando non perii adhuc te fortunato: peream certe: ante q̄ omnio te sœua fortuna prœmat. Lustra purga clades tuas morte mea, Vbicunque iaces. Cōuertitur ad iuliam: ades nunc o iulia si irata es Pompeio: qđ ei nupserim & nunc morte mea patrem tuū Cæsarem placane amplius sœuiat contra pom. Cru-
delis: Quæ nimium sœuis contra uirum tuum irata q̄ ego illi nupserim. Pellice: scilicet me: pellex pprie dicitur quæ alieno uiro coniungitur & dicitur a pel-
liciendo: quia blanditiis pelliciat ad se alienum uirū. Cūctos: lu. sol. i. lachrymas oibus cōmouit q̄ aderāt q̄ plena cōmiserationis erat. In lachrymas duri: & ipe Pō. q̄ fortissimus erat: & q̄ sine lachrymis cladem pharsalicam tulerat alachrymis temperare non potuit. Sicca: id est sine lachrymis. Lesbos. i. corneliā q̄ in lesbos erat. Tunc mitylenæum: postq̄ Pompeius corneliā uxorem propemodum consolatus ē: & ad ferendam fortunam fortiter excitauit: iamque omnis Mitylenæ populus in littora effusus erat: ut honoris gratia pompeium exciperet: & ipsum orare instituerat ut uel una nocte in urbem suam pernoctare uellet. Hanc Mitylenæorum inuitationem Pom. gratissimam habuit. Sed excusauit celeritatem: q̄ i ea re ip-
sis morem gerere non posset: Cum maiora negocia i-
minerent. Mitylenæum: uulgus possessiuum ē pro primo: nā mitylenense dicere debuit: sicut a Verona ueronensis: sed nō nunq̄ poetæ: imo et oratores & hi-
storici possessiuum pro primo ponere consueuerūt. Formatur autem in græcis nominibus possessiuum hoc modo. Nomen desinens in η mutat η in diphthō-
gum, & addita eos facit apud græcos: apud latinos ad-
dita us possessiuū: ut ηκυρηνη cyrene κυρηνηος cy-
renæus αἰτυληνη τυληνηος. Tanti pignus seruaf-
se mariti: uxorem uiro acceptam & obsequentē: nam uiro nil carius esse potest uxore obsequenti ex senten-
tia phocylidis. Tu quoq̄: sicut uxor diu apud nos ha-
bitare dignata fuit. Deuotos: destinatos: & tibi dedi-
tos. Vel: pro saltem: nam polysemus sermo ē uel si-
gnificat aut: etiam & saltem: uel pro certe nōnunquā ponitur. Fac magne locum: cuius desyderio omnes mouebantur: ueneratione quadam seruata fidei: q̄ i rebus aduersis fidem tibi seruauerit. Omnia uictor-
is. cætera oppida si te non acceperint sperare possunt cæsaris gratiam: at uero nos iam i culpa sumus: quia
uxorem tuam fideliter seruauimus. Omnia. scilicet mœnia. Possunt sp̄. uidelicet si te non acceperint. Cri-
men. i. culpā habent: quia seruauimus tuam uxorem. Quid. scilicet dicendum est ad hoc q̄ ponto ruta est: & ifula nostra in medio mari posita: & cæsar naues paratas non habet: ut se huc conferat. Procerum pars magna co-
Deinde si comites uis habere senatores: q̄ superstites sunt: dubitare non potes: quin huc omnes ueniant: sciūt enim hic esse corneliā: & uerisimiliter te quoq̄ fcepisse. Coibit: conueniet huc. Fatum: fortuna tua. Noto: tibi ac tuis. Accipe templorum cultus: Et ut itelligas quo erga te aimo sumus: parati sumus omnia in tuam potestātē cōmittere: tēpla quoq̄ deorū cū ornamentis auro & argēto: & qcqd ibi ē tuū eē uolumus. Si terris si puppibus: iuuentutem nostram scito tibi obsequentissimam esse siue mari: siue terra usum ipsius accipere malis nā q̄ in mari erant: maritimis rebus assueti erant. Terris: id est terrestri bello. Puppibus: nauali bello.

Crassorūq̄ umbra: deuotaq̄ manibus illis
Assyrios in castra tuli: ciuilia casus.
Præcipitesq̄ dedi populos: cunctosq̄ fugauī
A causa meliore deos. o maxime coniunx:
O thalamis indigne meis: hoc iuris habebat
In tantum fortuna caput: cur impia nupsi
Si miserum factura fui: nunc accipe pœnas:
Sed quas spōte luā: quo sit tibi mollius æquor
Certa fides regum: totusq̄ paratior orbis:
Sparge mari comitem mallē felicibus armis
Dependisse caput: nūc clades denique lustra
Magne tuas: ubicunq̄ iaces ciuilibus armis
Nostros ulta toros ads huc: atq̄ exige pœnas
Iulia crudelis: placataque pellice cæsa
Magno parce tuo: sic fata iterumque refusa
Coniugis i gremium: cunctorū lumina soluit
In lachrymas: duri flectūtur pectora magni:
Siccaq̄ thessaliæ cofundit lumina lesbos.
Tunc mitylenæum pleno iam littore uulgus
Affatur magnum: si maxima gloria nobis
Semper erit: tanti pignus seruasse mariti:
Tu quoq̄ deuotos sacro tibi fœdere muros
Oramus sociosque lares dignare: uel una
Nocte tua: fac magne locū: quē cūcta ruisāt
Sæcula quē ueniēs hospes romanus adoret.
Nulla tibi subeunda magis sūt mœnia uicto
Omnia uictoris possunt sperare fauorem.
Hæc iam crimen habet: qđ q̄ iacet ifula pōto
Cæsar eget ratibz: procerū pars magna coibit
Certa loci: noto reparandum est littore fatū.
Accipe tēplorum cultus: aurumq̄ deorum:
Accipe: si terris si puppibus ista iuuentus
Aptior est: tota quantum ualet utere lesbo.

uxorem tuam fideliter seruauimus. Omnia. scilicet mœnia. Possunt sp̄. uidelicet si te non acceperint. Cri-
men. i. culpā habent: quia seruauimus tuam uxorem. Quid. scilicet dicendum est ad hoc q̄ ponto ruta est: & ifula nostra in medio mari posita: & cæsar naues paratas non habet: ut se huc conferat. Procerum pars magna co-
Deinde si comites uis habere senatores: q̄ superstites sunt: dubitare non potes: quin huc omnes ueniant: sciūt enim hic esse corneliā: & uerisimiliter te quoq̄ fcepisse. Coibit: conueniet huc. Fatum: fortuna tua. Noto: tibi ac tuis. Accipe templorum cultus: Et ut itelligas quo erga te aimo sumus: parati sumus omnia in tuam potestātē cōmittere: tēpla quoq̄ deorū cū ornamentis auro & argēto: & qcqd ibi ē tuū eē uolumus. Si terris si puppibus: iuuentutem nostram scito tibi obsequentissimam esse siue mari: siue terra usum ipsius accipere malis nā q̄ in mari erant: maritimis rebus assueti erant. Terris: id est terrestri bello. Puppibus: nauali bello.

PHARSALIAE

Hoc solum crimen: unum est quod præ cæteris te exoratum uolumus: uidelicet ut hanc suspicionem de uobis adimas: Ne dum felix eras uidearis nobis esse confusus: tunc cum apud nos uxor tua fuit: post uero acceptam cladem cum iam te aduersa premere incipiant: nobis confidere non posse uideare: nam si nostra merita intraueris: nullam huiusmodi suspicionem habebimus. Crimen: id est culpam & suspicionem. Bene meritæ terræ: scilicet nostræ quæ de te benemerita est. Felix: dum in felicitate eras. Miser: postquam in miseriam uenisti. Tali pietate uiroque: hæc oratio plena liberalitatis fuit. Mytilenæoque nunc dicit quæ grata fuerit pompeioque pollicitatio. Lætus: responsio pompeii est dicentis quæ grata sit mihi ciuitas uestra ex hoc cognoscere potestis: quod pignus apud uos quod carius esse potest repositum. Nomine: id est Cicerone in secundo epistolarum. Quæquæ me nomine negligentia: id est Cicerone. Nomine mundi: uidelicet quod in aliquo mundi parte fides inueniret & esse dicitur. Lesbos tenuit affectus: id est amores nostros seruauit. Hac obside: demonstratis est. Hic mihi roma fuit: nam lesbos loco urbis romæ habui. Non ulla in littore. Præterea non solum ex hoc cognoscere potestis: quod uobis commendauerim corneliā me uos amare: uerum etiam quod uictus statim ad uos me recepi: ut facile oibus apparere possit: quantā uobis fidem præstiterit.

Cæsaris irā: Colligebam ex eo quod meā comitē seruauerimus meruisse uos: ut Cæsar uobis iratus esset. Tantā ueniæ materiam: id est tantā occasionē beneficii: nam ueniā per beneficio posuit: ut Virgilius. Satis est fecisse nos: quod Cæsar uobis infestū fecerit collocando corneliā apud uos.

Fata mihi totū: nunc maiora istant: ut experiar totū orbem: quod nam sit fortuna mea: & nunquam apud alias gentes fidem inueniā. Heu nimium felix: nam si alii fidem seruabunt felices quod omnes exemplo tuo fecerint: Si aliter fides tua præstantior erit: quod sola fidem seruaueris. Heu: est quod si admirantis. Siue doces populos: id est seruare fidem exemplo tuo. Nam quærere certum est. Quia constitui quærere ubi iustitia sit: & iniustitia. Iustitia si me seruauerint & acceperint fideliter. Iniustitia & impietas: si contra me prodicione utantur. Fides: iustitia. Scelus: id est perfidia. Accipe nomen: nunc suam orationē ita concludit Pompeius: ut primum deos obtestetur: si quod adhuc deus mecum est: quasi omnes alii a me discesserint: illum oro ut faciat mihi alios populos non aliter seruare fidem quam Lesbos seruauit: ut siue intrare uellē: siue exire: mihi semper limina pateant. Numen: id est deus. Non intrare: Vtrumque dixit non ueteri: intrare nec exire: sicut fecit Lesbos: nam Ptolemæus non uetuit intrare: sed uetuit exire. Mœstamque carinā imposuit Pompeius discederet cum comite sua: non aliter lachrymas de digressu suo mitylenæi dabant: quod si omnes relicta patria in alienas regiones migrarent. Mutare tellurē: ire in exilium. Sic: id est usque adeo plangitur. Infestæ: iratæ. Pompeiumque minus: tamen si ipsis molestus fuerat discessus pompeii: tamen alio quanto molestus discessum corneliæ tulerunt ob humanitatem & libertatem mulieris: cuius uirtute ac maiestate fuetudine omnes sibi deuixerat. Minus: quam corneliā. Cuius fortuna: tamen si ipse auctor erat & causa doloris. Quam toto tempore: nam commiseratione ipsius mouebantur populi omnes: quidelicet de summo & grandi loco ad tantam calamitatem deuenisset. Cuiem: quia ita complectebantur eam: quasi una ciuis esset. Quam si: nec mirum si in discessu ipsius fleuere matronæ: nam si etiam uir fuisset uictor: non poterant uidere illam sine lachrymis discedere. Peteret castique modestia: si ad lætitiā iret: non ad mœrorem. Tanto amore: ratio quia diuersis uirtutibus suis cornelia omnes sibi miro quodam amore deuinxerat. Castique mo: uultus: quia inatam uultu habebat quādam modestiam: ut cum omnes dignitate præstaret: humilibus quibusque par esse uideretur. Summissa: remissa: quia se humilibus æquabat. Nulli grauis: imo suauis: quam uis adhuc in felicitate esset. Turbæ: ignobili uulgo & multitudini. Stātis adhuc fati: quam uis adhuc esset in felicitate.

Hoc solum crimen meritæ bene detrahe terræ:

Ne nostram uideare fidem: felixque secutus:

Et damnasse miser: tali pietate uiroque

Lætus in aduersis & mundi nomine gaudens

Esse fidem: nullum toto mihi dixit in orbe

Gratius esse solum: non paruo pignore uobis

Ostendit: tenuit nostros hac obside lesbos

Affectus: hic sacra domus: carique penates

Hic mihi roma fuit: non ullo in littore puppi

Ante dedi fugiens: sæui cum cæsaris iram

Iam scirem meritam seruata coniuge lesbos.

Non ueritus tantā ueniā committere nobis

Materiam: sed iam satis est fecisse nocentes.

Fata mihi totū mea sunt agitata per orbem.

Heu nimium felix æterno nomine lesbos:

Siue doces populos: regesque admittere magnū.

Seu præstas mihi sola fidem: nunc quærere certū ē:

Fas quibus in terris: ubi sit scelus: accipe numē

Si quæ adhuc mecum ē: uotoque extrema meorum.

Da similes lesbo populos: quæ marte subactum

Non intrare suos infesto cæsare portus:

Non exire uetent. dixit. mœstamque carinā

Imposuit comitem: cunctos mutare putares

Tellurem patriæque solum: sic littore toto

Plangitur: infestæ tendunt in æthera dextræ.

Pompeiumque minus: cuius fortuna dolorem

Mouerat: ast illam quam toto tempore belli

Vt ciuem uidere suam discedere cernens

Ingemuit uulgi: quam uix si castra mariti

Victoris peteret: siccis dimittere matres

Iam poterant oculis: tanto deuixit amore. tus

Hos pudor: hos perbitas: castique modestia uul-

Quæ summissa nimis: nulli grauis hospita tur-

Stātis adhuc fati uixit quasi coniūge uicto. bæ

LIBER .VIII.

Iam pelago medios:describit tempus quo pompeius nauigans:animum in diuersas curas iactabat:animo cōsiderans an urbes peteret:an reges an populos:& secū animo uoluens qbus magis crederet,dicit enim nō omnino ad occasum descenderat sol:quia dimidiū solis erat in hemisperio nostro:& in hemisperio inferiori:tum cum aduersis curis animis Pom.distrahi cōpit ad quos proficisceretur populos. Nec quibus abscondit:scilicet nobis. Nec si qbus exierit:idest aperit antipodibus. Ad medios ignes:idest ad medios orbis igneos quia igneus est sol. Adeunt:idest intendunt ad urbes. Socias romani fœderis:idest coniunctas fœdere romanis. Varias mentes regum qd' reges solent uariū esse atque diuersū. Inuia arua:libyam significat. Austrumque iacentem:idest depressum respectu septentrionis. Sæpe labor mœstus:aliquādo etiam nitebatur obliuisci huiusmodi curarum:& loquebatur cū gubernatore:petebatque quibus stellis uteretur nauat:cum in diuersa loca nauē intendere uellent. Mœstus curarum:idest ppter curas:sicut fessus rerum. Odiumque futuri:scilicet fati. Fessos æstus:æstus appellat cogitationis & fluctationes mentis ambiguas & comparat fluctibus maris. sicut Virgilius. Aeneas uario curarū fluctuat æstu. De cunctis astris:qbus stellis utitur in nauigatione. Vnde a qbus astris. Secandi æquoris:idest nauigandi:nam ex syderibus & mēsurā stellarū itelligunt nauat q pte maris:& quāto spacio nauigauerint & nauigaturi sint. Syriā quo sydere:dic mihi q stella nauigatur i syriā? Libyam. i. q stella dicit nauigari i libyā:nā tendere cogitabat in libyā Pom.ad regem iuba. Quotus ignis:nam maior ur̄sa meridiem uersus ambitur cauda serpentis:sed minor ur̄sa septentrionem uersus ambitur a capite serpētis nūc ergo dicit quotus ignis:quia serpēs ipse septem stellas habet:quæ imaginem ipsius ostēdunt:habet unam in humero:alteram in pectore:tertiam in dorso:quartam in uentre tres autem i cauda. Sūt etiam aliæ stellæ lucentes:quæ has septem præcedunt:unde stella est quam uulgo occiduam uocant:per antiphrasim:qd' nunquam occidat hanc dicunt astrologi esse sole ualde maiorem:quanuis non ita uideatur:nam remotissima est a nobis:ut nec splendorem suum ostendat. Quotus ignis:prima uel secun-

Iam pelago medios titan demissus ad ignes:
Nec qbus abscondit:ne si quibus exierit orbe
Totus erat:uigiles pompeii pectore curæ
Nunc socias adeunt romani fœderis urbes:
Et uarias regum mentes:nunc inuia mundi
Arua super nimios soles:austrumq; iacentem
Sæpe labor mœstus curarū:odiumq; futuri
Proiecit fessos incerti pectoris æstus.
Rectoremq; ratis de cunctis consulit astris
Vnde notet terras:quæ sit mensura secandi
Aequoris in cælo:syriam quo sydere seruet:
Aut quors i plastro libyā bene dirigat ignis.
Doctus ad hæc fat taciti seruator olympi:
Signifero quæcunq; fluunt labentia cælo:
Nunquā stante polo:miseros fallentia nautas
Sydera nō sequimur:sed q nō mergit undis
Axis inocciduus gemina clarissimus arcto
Ille regit puppes:hic cū mihi semper i altum
Surget:& instabit summis minor ur̄sa ceruchis
Bosphorō & scythiæ curuātem littora pontū
Spectamus:quicqd' descēdit ab arbore summa
Arctophylax:ppiorq; mari cynosura ferret.

da uel tertia in plastro. Doctus ad hæc fatur:introducitur nunc respondere pompeio gubernatorem nauis qui peritus erat eiusmodi artis. Seruator taciti olympi:idest nocturni cæli. Signifero cælo:idest stellato:nolim existimes meo pompeii seruare stellas omnes:& præcipue errantes:sicuti non nulli gubernatores:qui ita errant:sicut & ille:sed tantummodo stellas septentrionales circa polum uertentes:quæ nunquam occidunt. Polo:cælo:pars pro toto:quia polus nunquam stat:sed semper uertitur ideo:απολεω:uerto:deriuatur. Labentia:errantia. Axis inocciduus:septentrionalis qui nunquam occidit. Gemina arcto:maiori ur̄sa & minori Maior ur̄sa (ut ante dictum)meridiem uersus ambitur cauda serpentis:nam serpens in modum scilicet litteræ inter utranque ur̄sam fluit:maior cauda:minor uero capite cingitur quæ etiam helice appellatur:& cynosura. Hic:scilicet axis idest minor ur̄sa quæ plastrum uehit. Summis ceruchis:cum ur̄sa minor uidebitur perpendiculariter in summitate mali ferre plastrum nunc nobis cursus erit in bosphorum scythiæ nam duo sunt scilicet bosphorus thracicus qui & byzantius dicitur.alter cimmerius in aditu paludis meotidos:in scythiam uergens:& dicitur eo qd' iuppiter in formam bouis conuersus uexit Europam de phœnicia i greciam:& de nomine puellæ appellauit Europam tertiam orbis partem:unde ad similitudinem illius est bosphorus scythiæ appellatus. At ut inquit Strabo os byzantiacum thracicus bosphorus appellatur.Cimmerius uero bosphorus dicitur quodcunq; meotidis paludis hostium continet dictus cimmerius quasi cimbricus:qd' cimbrī errabundi militiam suam ad meotim usque agitarint. Pontum:insulam in qua Mithridates regnauit. Ceruchis:idest antemna & summitate mali:in qua sunt cornua quibus uela suspenduntur ut Virgilius.Cornua uelatarum obuertimus antemnarum & dicitur κερωχος cornutus a κερως cornu:& εχω habeo. Quicquid descendit ab arbore summa:respondet ad illud quod pompeius petierat superius scilicet syriam quo sydere seruet:sed cum non nihil plastrum declinauerit a summitate mali tunc petimus.syriam. Propior mari:idest quantulumcunq; plastrum declinauerit a summitate mali:& capite ferire uidebitur maris undas:tunc spectamus syriam:& eo nauem dirigimus. Arctophylax:bootes:custos ur̄sæ. Cynosura:quem superius appellauit arctophylacem nunc cynosuram uocat. Propior ma,unū sequit ex reliquo:nā quāto magis declinata summitate mali:tāto magis uidet appropinquare mari.

PHARSA LIAE

Inde canopos: canopos sydus est (ut ait in sexto Plin.) ingens & clarum: ē autem ī meridionali plaga: ad cuius contēplationē ait nauta: se nauē dirigere a sinistra trans ægyptum: a medio tēdit ad syrtes. Stella ti. bo. quo spirāte densant nubes: qbus illa obscurat: nā cum sit ī australi plaga meridiē uersus timet boreā q nubes contrahit in meridiē qbus illa obtegīt. Trans pharon. i. ultra ægyptum. respōdet ad illud qd̄ interrogauerat pō. uidelicet qua stella meridiem petat. Illa sinistra. sc. canopo stella apparente in parte sinistra nauis. Syrtes: cui contigua est ægyptus. Sed quo uela dari: cum pompeius & gubernator nauis ita inter se quasi consabularentur: de signis cælestibus: & ad omnia quæ Pompeius quæsierat respondisset. postea interrogat eum quā in partem potissimum nauigare deberet: ad hæc pōpeius respondit incertus ad quem locum prius nauigaret quocunq; inquit nauem & cursum dirigitō dū modo procul a cāpis æmathiis nauiges: nos deide in fluctus fortuna reget. Quo nunc pede carbasa tēdi: idem dicit. Carbasa: uela sunt dicta a genere lini subtilissimi quod ita appellat: quo texuntur uela. Quo pede: dicit morem nautarum: nā pedes sunt funiculi: qbus uela pro uoluntate nautarum uertunt. Dubio pector: incerta mente: nō enim satis deliberauerat qd̄ potissimum iter teneret. Hesperiam: Italiam: neque in æmathiam nauem dirigere uolebat. Cælo: sydera cōsiderando. Da: relinque. Pignus: corneliam. Tunc certus eram. s. ante q̄ uxorem accepissem certus eram quo nauigabam. uidelicet in insulam Lesbō: nunc uero scio quæ loca fugiam: quæ autē petā nescio. Sic fāt pompeius & gubernator ab his regionibus auertit nauem: quas attingere pompeius uolebat. Iusto: recto modo p uolūtate nauigāris. Quas asinæ cautes: ut per mediam asinam & chion nauigaret. Asina terræ pagus argiuæ: penes lacedæmonia naupliam (ut refert Strabo) ex ea inquilini in messenium agrum commigrarunt: eodem quo Asina oppidulum argolicum uocabulo nuncupata dryopū domitium & Asinam fuisse memorant qui ex uicinis sperchio locis extitere. Asperat undas: nā ubi scopulus ē ibi ēt unda maris ē asperior. Chois: ut libro q̄rto decimo Strabo refert. Chius isula circū nauigatio nem habet stadiorum nungentorum: si quis secus terram deferatur: ea urbē & protū optimū habet & nauale nauium octoginta Chii olim classem habuerunt & maris imperiū & libertatem sibi uendicauerunt e Chio in lesbum uento austro sunt stadia circiter quadraginta. Viri e Chio elegātes fuerunt Ion tragicus: & Theopōpus historicus: & Theocritus Sophista. Motus. s. nauis: nā p mutatione uelōrū mutata ē nauigatio. Secante: nauigante. Idē. s. mare qd̄ ante. Sonū: uelorum strepitum & nauigatiōis. Nō sic moderator: dicit nō maiore arte aurigam ferre currum circa metā ī ludis olympicis: q̄ hic gubernator obuertit nauē contortis uelis. Moderator equorum. i. auriga: nam ludis olympicis ad metā currebātur curru: & q̄ prior metā illam curru circūisset hic primum palam obtinebat: sed quanto interius circūuolebāt currū tanto etiā celerius id faciebant: & ob hanc causā cum omnes interiores & ppingores ad metā circūuoluerunt uellent currum: nisi peritissimi esset artis: currus in metā lapideā frangebāt: unde Horatius: metaque feruidis euitata rotis. Inoffensæ: intactæ. Metæ: metā appellat eam formā lapideā. Leuum axem: idēst sinistram partem axis. Dexteriore. s. uersa in sinistram. Ostendit titan: quia orto sole dies apparebat. Sparfus ab æmathia: quocunq; inq̄tab æmathia discessit secutus ē Pō. iter quos fuit. Cn. Pōpeius: & Deiotarus Rex sed per Cn. pō. noli itelligere sextū nā sextus cū matre Cornelia ī Lesbō repositus fuerat: q̄a mior erat. Procerū: quāuis uictus ēēt cū magna turba pom. tamē adhuc comites habebat reges: & p̄cipes senatus. Reges ministros: nā reges ministra bāt pom. q̄ sub clientela eius erāt comites: iter quos habebat Deiotarus. Deiotarus. n. iter prius mos pom. ex acie secutus fuerat nam hic regum fidissimus erat hunc iubet pom. in Syriam legationem ferre. Inde uia mundi: in remotissimas partes orbis terrarum hoc est in Syriam. Legit: idēst obseruauit idēst quāuis incerta fecisset uestigia: ne iter suum dignosceretur pom. ea tamen diligenter rex Deiotarus obseruauerat.

In syriæ portus tendat ratis: inde canopos
Excipit: australi cælo contenta uagari
Stella timēs boream: illa quoq; perge sinistra
Trās phariō: ī medio tāgit ratis æquor: syrtes:
Sed quo uela dari: quo nūc pede carbasa tēdi
Nra iubes: dubio cōtra cui pectore magnus:
Hoc solum toto respondit in æquore serua
Ut sit ab æmathiis semper tua longius oris
Puppis: & hespeiā pelago cæloq; relinquo
Cætera da uentis: comitem pignusq; recepi
Depositum: tū certus erā quæ littora uellum.
Nunc portum fortuna dabit: sic fatur: at ille
Iusto uela modo pendentia cornibus æquis
Torfit: & ī leuum puppim dedit: utq; secaret
Quas asine cautes: & quas chios asperat un-
Hos dedit ī prā: tenet hos ī puppe rudētes: das
Aequora senserunt motus: aliterque secante
Iā pelagus rostro: nec idem spectante carina
Mutauere sonū: nō sic moderator æquorum
Deteriore rota leuum cum circūit axem:
Cogit inoffensæ curus accedere metæ.
Ostendit terras titan: & sydera texit:
Sparfus ad æmathia fugit quocunq; procella
Assequitur magnum: primusq; a littore lesbi
Occurrit natus: procerum mox turba fidelis:
Nam neque delecto fatis: acieque fugato
Abstulerat magno: reges fortuna ministros:
Terrarum dominos: & sceptrā eoa tenentes
Exul habet comites: iubet ire in deuia mundi
Deiotarus: qui sparsa ducis uestigia legit:

LIBER .VIII.

Quando ait amathiis: quando inquit cladem accepimus in amathia: quæ partem nullam orbis terrarum parauerat: quæ nostra signa sequeretur: nunc opus est tentare reges orientis. Fidissime regum hic: enim semper in officio permansit: nulla fortuna discessit cum defensaret libertatem & auctoritatem senatus. Euphratem: fluuium in oriente: per quem significat partes armenia: propter regem cum quo foedera iunxerat Pompeius: quo tempore fugientem Mithridatem per eas regiones sequebatur. Tigrim: significat armenia: regem nam tigris fluuius est Armenia. Tigris & Euphrates Mesopotamiam circundant & apud babylonios inuicem coherant: auctore Strabone: deinde in mare persicum emittunt: quorum Euphrates maior est: & plus regionis flexuoso alueo percurrit. fontes habet in parte Tauri boreali: fluit ad occidentem per armeniam quæ maior appellatur: usque in armeniam minorem: quam a dextris habet. Tigridis & Euphratis fontes inter se distant a stadia duo milia & quingenta. Nec pigeat: præterea ut exercitum compares non orientem modo: sed etiam septentrionem petas ueli. Quæ rentem: acquirentem: reparantem. Diem: idest orientem. Arsacidæ: regi parthorum. nam sicut Ptolemæi reges ægypti appellabantur ita parthorum reges Arsacidæ dicti sunt. Si foedera nobis: hæc est legatio pompeii: si seruant inquit foedera nostra: quæ societate & amicitia tum populo romano iunxit. Magos: magi enim sapientes apud Medos & persas appellantur: quos philosophos greci dicunt. Implete pharetras: idest sumite arma. nam sagittis & arcu parthi potissimum utuntur. Geticis neruis: idest scythicis cordis: quæ ex neruo torquentur. Si uos o parthi: hæc sunt mandata pompeii quæ Deiotaro dat ad phraatē parthorum regem: nam omnes reges parthi Arsacidæ dicuntur: sed tunc phraates nomine regnabat. est autem ordo usque ad eum locum. tot meritis obstricta meis. Caspia regna: persequendo Mithridatem in mare caspium usque uenit: ubi sunt caspii montes. Nam auctore Solino: ultra Sauromatas in Asia sitos: quæ Mithridati latebram & originem medis dederunt confines sunt Thali his nationibus: quas ab oriente contingunt caspii montis fauces. Alanos: populos qui ab alano flu. dicti sunt: qui ultra danubium fluit in europam. Martialis. Hæc te farmarico trāsīt alāus equo. Alterni martis: idest bellicosissimos. Achemeniis

Quando ait amathiis amissus cladibus orbis:
Qua romanus erat: superest fidissime regū
Eoam tentare fidem: populosq; bibentes
Euphratē: & adhuc securum a cæsare tigrim
Nec pigeat magno quærentem fata: remotas
Medosq; penetraſ domos: scythicosq; recessus:
Et totum mutare diem: uocesque superbo
Arsacidæ perferre meas: si foedera nobis
Prisca manent: mihi per latū iurata tonātē
Per uestros astricta magos: implete pharetras:
Armeniosque arcus geticis intendite ne ruis.
Si uos o parthi peterem cum caspia regna:
Et sequerer duros æterni martis alanos:
Passus achæmeniis late discurrere campis:
In tutam trepidos nunq̃ babyloa coegi.
Arua super cyri caldæique ultima regni
Qua rapidus gāges: & qua nyseus hydaspes
Accedunt pelago phœbi surgentis ab igne:
Iam propior q̃ persis eram: tamen oīa uinces
Sustinui: nostris uos tantum deesse triūphis.
Solusque e numero regnum telluris eorū
Ex equo me parthus adiit: nec munere magni
Stāt simul arfacidæ. q̃s. n. post uulnera cladis

campis: idest parthicis ab Achemene rege. In tutam trepidos: idest nunquam quia passus sum uos errare per agros uestros. Arua sup. & tamen facere poteram: quia propinquior eram uobis q̃ persis. Arua cyri: idest super arua persidis ubi regnauit Cyrus. Ultima caldæi regni: idest ad extremam regionem iudæorum. nam Aristobolum iudæorum regem cepit: & templum Salomonis spoliavit: & candela bra illa quæ in maximo honore fuerant in triumphū duxit: & creditum est posthac Pompeium aduersa fortuna laborasse. Nyseus hydaspes: flu. india: qui per parthiam sese ferens uadit in indiam: ideo nyseus. i. indi cus anysa urbe india. Phœbi surgentis ab igne: idest ab oriente descendens uobis propinquior eram: q̃ persis nominatiuus ē: persidis ipsius genitiuum facit. est autem regio finitima parthis. Numero telluris eorū: ex omnibus regibus orientalibus tantum modo parthus fuit: qui me ex æquo foedere adiit. nam cum Pompeius ad Araxem fluuium castra posuisset: Tigrano cerota tigranis regis filius obuiam ei factus est (iam enim a patre defecerat) Tigranes ipse humanitate Pompeius fretus qui uulgo laudabatur ab omnibus: ad eum uēit: quē ubi Pompeius honorifice susceptum regem appellat: indignatus filius palam dixit. haud sibi opus ē Pompeio: sed alium quæsiturum romanorum tum pompeius eum in uincula coniectum seruari iussit ad triumphum nec multo post Phraates parthorum rex legatos misit qui Tigranocerotam peterent: quasi generum suum: & Euphratem fluuius fines imperii statuere: quibus Pompeius inquit Tigranocerotam ad tigranis magis partes: q̃ ad socerum pertinere: de finibus quod peteret eiusmodi se usurum: hoc est quod nunc poeta dixit. ex æquo me parthus adiit: & ita Euphratem fines imperii tenuit ex parthorum. Nec munera magni: nec semel seruati sunt parthi meo beneficio. neque enim alius fuit qui romanos contineret ne ulcisceretur manes crassi & romanorum qui a uobis cæsi fuerunt o parthi. sententia fuit etiam Pompeii ne renouaretur bellum contra parthos: donec Cæsar esset in gallia cum exercitu: ne duobus bellis uires romanorum distraherentur. Munere: beneficio Pompeii. Quis con. quasi dicat nullus nisi ego. Assyriæ cladis: idest post cladem Crassi & exercitus Romani: quem ad Carras ciuitatem Assyriæ parthi cum exercitu deleuerunt.

PHARSALIAE

Iustas iras: iuste enim mouebantur ad ultionem imperatoris caesi. Ruptis excedat claustris: euphratis ripā dicit quem regni finem ipsi parthi patenti Pompeius finem tradidit. Zeugma: ciuitas inter ægyptum & parthiam. lxxii. milium passuum a samofatis distans: quam Alexander condidit: sic appellata qd sit utriusque regionis quoddam quasi uinculum. & dicitur a ζευγνυμι: iungo. Pellæum: ab Alexandro conditum: qui fuit de pella ciuitate macedoniæ. Pompeio: idest causa Pompeii. Vinci roma uolet: ut subacto Cæsare Pompeius uictoriam consequatur. Regem parere iubenti: nunc dicit quomodo rex Deiotarus ad Pompeii legationem perficiendam sese expediuerit. Ardua: quia iussit eum extremas orbis partes penetrare. Politis insignibus: idest depositis regis uestimentis. Raptos amictus: idest gregaria ueste sumpta: & capta occasione laudar paupertatem. Si inquit dominis terrarum tutum est aliquando simulare paupertatem: quanto ueris pauperes tutiores sunt? Dimisso in littore rege: nunc dicit dimisso rege Deiotaro: qua parte Pompeius nauigauerit. Ipse per icariæ: incaria insula est samo adiacens: non procula naxo: quæ nomen icario pelago imposuit, ut Plinius & Strabo. Ephesum: ciuitas ioniæ: quæ & smyrna dicta est, ab amazonibus dicta, Plinius. Colophona, ci. Ionica quæ olim naua liope: & equestribus præliis exceluit, Strabo. Telmessis: promontorium est lyciorum quod portum habet: hunc locum Eumenes in bello antiochio a romanis accepit: sed sublato regno Lycii eum locum receperunt: hic enim est de quo Lucanus mentione facit. Claram: ubi colosus iouis est tantæ magnitudinis: ut inter septem mirabilia mundi connumeretur aut claram: quia (ut scribit Solinus) nunquam cælum tam nubilum est: ut in sole rhodos non sit, sic Horatius. Laudabunt alii claram rodon. Colosum autem fabricauit charas lyndius: dicatum ioui: ut asserit Strabo: alii scribunt appollini. Telmessidos undæ compenfat: ambitum longum telmessidis sinus breuitate maris recompensat. Pamphilia puppi: pamphilia olim sub imperio cilicum constituta fuit: alio nomine appellata mosopia: & pamphiliū in mare iungitur cilicio, Plinius. Nec se committere: & ga pō. metuebat: ne oēs ciuitates uictori parerēt non audebat moenia ingredi: sed nūc primū ingressus ē moenia phaselidis, Phaselis: phasilis ciuitas ē q portus tres habet (auctore Strā.) ciuitas insignis & lacus imiet & mōs nomie solyma. Phaselis fuit ciuitas zēiceti piratarū q capto mōte Isaurico se cū tota domo cōcremauit. Nā te. ratio cur ingressus est. Rarus incola: quia deserta erat. Hinc: a phaselo. Tantus: mons quia a multis idem cum Caucaſo monte creditur: nā Asia omnem ab eo incipiens & in cilicum mare desinēs in duas fere æquales partes diuidit. Dispana: flu. nunquid credere potuisset hoc Pompeius cum piratas deuicit hanc uictoriam sibi utilem futuram? ac si. d. p fuit quia nunc demum per mare tutus nauigat. Pacem: idest cum piratas deuicit. Et sibi. non solum negotiatoribus: sed etiam sibi. Sequitur pars magna senatus: Pom. proficiscentem in Ciliciam uniuersus senatus secutus est: ubi sententiam suam de republica dixit. Paruis synedris: idest paruo consessu: comparatione curiæ romanæ. & dictio greca est: ἡ συνέδριον consessus: το συνέδριον concilium. Selinis: oppidum ciliciæ: ubi senatus pom. audiuit de republica sententiam dicente. In cœtu procerum in consilio senatus. Comites belli: in deliberatio genere constitutio coniecturalis est: potero reparare uires: non poteris. quæstio ē: an possit & deliberatur deinde quomodo reparet. Est autem deliberatio cum quærit: quid ex multis rebus potissimum sit faciendum. nam consultatio duplex est: aut cum quæritur de duabus rebus utrum potius: ut si consuleretur bellum ne: an pax potius sit facienda: est autem consultatio cum de pluribus rebus quæritur: quid potissimum sit: ut si quærat aliquis: an macedoniam: an ægyptum an in indiam nauiget sed primum qd i dubitatione ueniebat: quærit. uidelicet an possit reparare uires: & probat reparare posse: nō enī adeo se uictū esse dicit: ut releuari non possit: quæstio coniecturalis est: quia quæritur an possit uires reparare. priō caprat. be. niuolentiā a persona auditorum: cū eos comites fideles uocat: & eos laudat: q. sint quasi quædā imago patriæ.

Assyriæ iustas latii compescuit iras:

Tot meritis obstricta meis: nūc parthia ru-

Excedat claustris: uetita per sæcula ripa: ptis

Zeugmaq; pellæum: pōpeio uincite parthi:

Vinci roma uolet: regem parere iubenti

Ardua non piguit: politisq; insignibus aulæ

Ergeditur: famuli raptos indutus amictus.

In dubiis tutū est inopem simulare tyranno:

Quāto igitur mundi dominus securius auū

Verus pauper agit: dimisso in littore rege

Ipse per icariæ scopulos: ephesumq; relinquēs:

Et placidi colophona maris: spumantia parua

Radit claustra sami: spirat de littore choo

Aura fluens: gnidō idē fugit: clarāq; relinquit

Sole rhodon: magnosq; sinus telmessidos undæ

Compenfat: medio pelagi pamphilia puppi

Occurrit tellus: nec se committere muris

Ausus adhuc ullis: te primum parua phaselis

Magnus adiut: nā te metui uetat incola rarus:

Exhaustæq; domus populis: maiorq; carinæ

Quā tua turba fuit: tēdēs hic carbasa rursus

Iam tauroq; uidet dipsanta cadentem.

Crederet hoc magnus: pacē cū præstitit ūdis.

Et sibi consultum: cilicum per littora tutus

Parua puppe fugit: seq; pars magna senatus

Ad profugū collecta ducē: paruisq; synedris.

Quo portu mittitq; rates: recipitq; selinis

In pcerum cœtu tandem mœsta ora resoluūt

Vocibus his magnus. comites belli: fugæq;

Cadentem: idest nascentem. Crederet hoc magnus:

Et sibi. non solum ne-

gociatoribus: sed etiam sibi. Sequitur pars magna senatus: Pom. proficiscentem in Ciliciam uniuersus se-

natus secutus est: ubi sententiam suam de republica dixit. Paruis synedris: idest paruo consessu: comparatio

ne curiæ romanæ. & dictio greca est: ἡ συνέδριον consessus: το συνέδριον concilium. Selinis: oppidum ci-

liciæ: ubi senatus pom. audiuit de republica sententiam dicente. In cœtu procerum in consilio senatus. Co-

mites belli: in deliberatio genere constitutio coniecturalis est: potero reparare uires: non poteris. quæstio ē:

an possit & deliberatur deinde quomodo reparet. Est autem deliberatio cum quærit: quid ex multis rebus

potissimum sit faciendum. nam consultatio duplex est: aut cum quæritur de duabus rebus utrum potius: ut

si consuleretur bellum ne: an pax potius sit facienda: est autem consultatio cum de pluribus rebus quæritur:

quid potissimum sit: ut si quærat aliquis: an macedoniam: an ægyptum an in indiam nauiget sed primum qd i

dubitatione ueniebat: quærit. uidelicet an possit reparare uires: & probat reparare posse: nō enī adeo se uictū

esse dicit: ut releuari non possit: quæstio coniecturalis est: quia quæritur an possit uires reparare. priō caprat. be-

ni uolentiā a persona auditorum: cū eos comites fideles uocat: & eos laudat: q. sint quasi quædā imago patriæ.

LIBER .VIII.

Quamuis in littore nudo: a persona sua nunc beniuolentiam captat: nā sua profert incōmoda p cōmiserationē: qua beniuolentia facile cōparatur. In ciliū ter. non in propria urbe. Nullis ar. non exercitu sceptus sed inermis. Non omnis in ar. aēma. ad coniecturā descendit: & probat posse reparare uires: & argumētū est a minori ad maius: quod plurimum ualeat ad cohortationem. Dicit. n. si Marius exul hostis populi romani iudicatus: Minturnis in carcerem compulsis: in libyam profugus in terris hostium tamen cōparato exercitu reparauit uires suas aduersus Syllam: multo magis ego facere potero. q. non sum hostis patriæ iudicatus: nō habeo uniuersos populos: sicut ille deinde non minor est mea apud gentes auctoritas: q. illius imo maior. Nō oīs. i. adhuc mihi uires supsunt. Excutere: abicere. Libycæ ruina: q. iā Carthago euerſa fuerat a Scipione inferiore: quo tempore Marius eo se recepit. Fasces: consulatum: nā exercitu cōparato in Italiā uenit & se Cinnæ coniunxit: & ita cōsul factus est. Plenis fastis: ut impleter septimū consulatū. Nā ita Haruspex prædixerat: uiso auspicio. Leuiore manu. s. Caesaris: q. ille manu Syllæ. Mille duces: argumētū est a ui quæ per classes decernit: exercitus: arma: tormēta: reuocatiōes hominū. Mille: idest multæ. Sed me uel sola: ab auctoritate arguit: quam si bi tārā esse dicit: ut uel hac una reparare possit bellū.

Atque instar patriæ: quis in littore nudo:
In ciliū terra nullis circumdatus armis
Consultem: rebusq. meis exordia quæram:
Ingētes præstare animos: nō omnis in aruis
Aemathiis cecidi: nec sic mea fata premuntur
Ut nequeā releuare caput: cladesq. receptas
Excutere: an libycæ marium potuere ruina
Erigere in fasces: & plenis reddere fastis:
Me pulsum leuiore manu fortuna negabit:
Mille meæ graio uoluūtur in æquo puppes.
Mille duces: sparsit potius pharsalia nostras
Quam subuertit opus: sed me uel sola tueri
Fama potest rerū: toto quas gessimus orbe:
Et nomen q. mūdus amat: uos pendite regna
Viribus atq. fide libyā: parthosq. pharonq.
Quæ nam romanis deceat succurere rebus.
Ast ego curarum proceres arcana mearum
Expromā: mentisq. meæ quo pōdera uergāt.
Aetas miliaci nobis suspecta tyranni est.
Ardua quippe fides robustos exigit annos.
Hinc anceps dubii terret solertia mauri:
Nanq. memor generis carthaginis ipia ples
Imminet hespiæ: multusq. in pectore uano ē
Hānibal: obliquo maculat q. sanguine regnū:
Et numidas contingit auos: iā suppliance uarro
Intumuit: uiditque loco romana secundo.
Qua agite eōū comites properemus i orbē:
Diuidit euphrates ingentē gurgite mūdum:
Caspiaq. immensos seducūt claustra recessus:

gione polluit. Iā suppliance uarro: arguit a factis: quod ē impium: & in attributis psonæ ubi cōsideratur: quid fecerit: quid faciat: quid facturū sit: superbus: aduersus Varrum præfectum nostrum. Vidit: Nam Varrus Hispāiæ partem tenebat: & cum eam Cæsar inuasisset: hic ad Regem Iubam in Libyam confugit. Dicit autē illum animum extulisse: tunc cum Varrus ad eum profugit. Romana: idest res romanas. uidelicet Varrum præfectum nostrum. Quare agite: nunc sententiam suam dicit: quo nā se cōferre uelit scilicet in orientem ad phraatē parthorū regē & suadere icipit ut sententiā suā seq. uelint: priō arguēs a ui q. ē ps tuti: pthos ostēdens esse bellicosos: seu patriæ: seu natiōē. Diuidit euphrates: nam Armenios Cappadocesque determinat Caspia: caspiæ portæ dicunt: q. sunt iter Colchos: & albanos: caspias at portas caucasus hēt: q. bus separatos dicit inhabitare pthos: ut nullius sperni uires timeāt. Taurus p gētiū & linguarū uarietate plurimarū nominatus ē: nā ubi in excessū surgit subtilitatē caucasus dicit: etiā a populis appellationem trahit a dextro latere caspius dicitur uel hircāus: a leuo amazonicus: mox cichus: scythicus: ad hæc uocabula hēt multa alia: ubi dehiscit: hiulcis iugis facit portas: quæ primæ sūt armenia: tū caspiæ post ciliæ: a caspis portis p pthiā una eadēq. uia ē Alexandriā. teste Strā. Portæ caspiæ actore Soli. pādū itinere māu facto lōgo octomillibus passuū: nā latitudo uix ē plaustrum pmeabilis. In his angustis ē aliud aspū: q. d. p. c. i. f. o. x. latez. saxa liquētibz iter se salis uēis exundāt humorē affluentissimum: qui constrictus ui caloris uelut in glaciē corpat: ita labes inuia accessum negat.

PHAR.SALIAE

Polus alter: antracticum dicitur nam sicut nos sub polo arctico positi sumus: & sublimitate terræ antracticum uidere non possumus: ita qui sub antractico uiuunt arcticum uidere non possunt. Vertitur: quia semper circa polum uertitur cælum. Abruptum est nostro mari: mare rubrum dicitur quod inter indicum & æthiopicum amplissimo ore ab austro in septentrionem: funditur: ideo dixit abruptum nostro mari: quia ne in mediterraneum exeat a terris persarum quibus finitimi sunt parthi arabesque tenetur. Regnandi sola uoluptas: nunc arguit ab habitu quod est unum ex attributis personæ: in quo etiam aliqua corporis considerantur non natura: sed studio & industria comparata studio: & industria equitare ac sagittare didicerunt: & habitum regnandi fecere: ut nulli regno parere uellent. Voluptas: scilicet est parthis. Celsior in campis: & hoc quoque industria comparant: ut æquitandi & sagittandi periti sint. Nec puer: siue puer siue senex fuerit pronus est ad sagittandum. Et nulla sagitta: id est quem feriat sagitta: ille statim occidit. Primi pellæas: arguit a casu & fortuna: ubi consideratur quid euenit: quid eueniat: quid euenturum sit quid euenit ut semper uicerint. Primi: scilicet parthi a scythiis originem ducunt. Et ab indiæ finibus usque ad mesopotamiam parthia nominata: quam diuidit Euphrates: hinc mesopotamia dicitur: nam propter iunctam uirtutem eorum proximæ regiones in eius nomen transferunt in qua sunt Aracussa: Assyria Persis: & media ab una parte: quod uidelicet a meridie rubro mari: ab alia uidelicet a septentrione hyrcano claudis salo. Pellæas: id est alexandri impetum fregerunt. Sarissas: Sarissa proprie est telum macedonicum: si cut pilum romanum. Bactra: ciuitas asiæ est oxum amnem uersus: ex india diebus octo a bactris usque ad alierum flumen quod iussit oxum amnem peruenit. Pomdum plequeretur Mithridatem: deinde auctore Solino ad Caspium mare: inde per caspium ad Cyriam penetrauit fluentem qui armeniæ & lybiæ finis interluit. Babylona: quam costilibus muris circumxisse dicitur semiramis. Nec pila timetur: & non solum cæteras gentes subegere sed nostras quoque iam timere desinunt: postquam crassum deleuere. Experti scy. Quia (ut dixi) a scythiis originem habet. Spicula nec solo ferro: argumentum est a consilio & consiliū rectius appellat: quod dolum: nam dolo aliquid suadere turpe uidetur: ergo rectius a consilio quo parthos uti dicit: ut scilicet ueneno muniatur sagittas. Stridula: strepitia per aerem cum a nemo mittuntur. Fatumque. mors est etiam in summa corporis exulceratione: quia uenenum ingreditur. Outinam non tanta mihi: uellem inquit ne tanta mihi fiducia esset in parthis ne uidelicet crassum cecidissent: nam inde orta est fiducia quod exercitum cum duce occiderunt. Fata mouet medos: nam media transiit in nomen persarum. Aracusa: Assyria: & persis: & ideo medos parthos dixit: sicut Horatius: Ne uinias medos equitare inultos te duce Cæsar. Multumque: a casu arguit. Alia tellure: id est aduersa ab Italia: nam Parthia in oriente est: italia uero in occidente: unde etiam Hesperia dicta. Quod si uos eoa fides: Dilemma est & confutat ab honesti partibus: uidelicet a magnanimitate. Sensus est: quod si parthorum perreo perfidia: optatius id mihi continget: quasi beneficio fortunæ in his regionibus peream: ubi nulla nostri cum gentibus illis commercia habuerunt: nam id mihi solatio erit: quod nec iniuriam a Cæsare nec beneficium accipere potero: aut parthi fideles erunt: aut perfidi: si fideles nos contra Cæsarem iuuabunt. Si uero perfidi id boni consequar: quod in manus Cæsar non ueniam: quo aut mors crudelis manet: aut turpis uita. Eoa: orientalis hoc est parthorum. Supra commercia mundi: ultra regionem mundi romanis cognita: nam romana nulla profusum cum parthis habuere commercia. Ferat: pro auferat. Regna: quæ feci: ut tigrannidis: Ariobarzanis & pharnacis: quos deuictos in regna constituerat. Stat ma. feram magna consolatio erit quod non ueniam in manus Cæsaris: a quo crudeliter trucidabor aut turpiter uita donabor. Hæc me. Si occidet. Nil fecisse pie: si uita donabit. Sed cuncta reuol. sed cum omnia considero ipsi fidem seruabunt. Nam nullis mundi partibus magis honoratus sum quam in oriente: & arguit ab auctoritate: quam habuit in his gentibus: & a casu: cum plegebatur Mithridate: colcos: albæ: iberas: arabes: caldæos: iudæamque omnem subegit. Meotida: paludē scythiæ. Tanais: qui diuidit Europam ab asia. Cōspectus: cōspicius.

Et polus assyrias alter noctesque diesque
Verum: & abruptum est nostrum mare: discolor unda
Oceanusque suus: regnandi sola uoluptas
Celsior in campis sonipes: & fortior arcus:
Nec puer aut senior letales tendere neruos
Segnis: & a nulla mors est incerta sagitta.
Primi pellæas arcu fregere sarissas.
Bactraque medorum sedem: murisque superbam
Assyrias babylona domos: nec pila timentur
Nostra nimis parthis: audentque in bella uenire
Experti scythicas crasso pereunte pharetras.
Spicula nec solo spargunt fidentia ferro:
Stridula sed multo saturantur tela ueneno:
Vulnera parua nocet: fatumque sanguine sumo est
Outinam non tanta mihi fiducia sauis
Esset in aracidis: satis nimis æmula nostris
Fata mouet medos: multumque in gente deorum est.
Effundam populos alia telure reuulsos.
Excitosque suis immitam sedibus ortus.
Quod si nos eoa fides & barbara fallunt
Fœdera: uulgati supra commercia mundi
Naufragium fortuna ferat: non regna precabor
Quæ feci: sed magna feram solacia mortis
Orbe iacens alio: nil hæc in membra cruenta
Nil fœcerum fecisse pie: sed cuncta reuoluens
Vitæ fata meæ: semper uenerabilis illa
Orbis parte sui: quantus meotida supra
Quantus apud tanaim toto cōspectus in ortu:

LIBER .VIII.

Quas magis: scilicet quam in terras orientis. Vnde: a quibus regionibus. Quid enī tū, alio utitur dilem-
mate: nam si iquit ad parthos uenimus: aut uincemus: aut uincemur: si uincemus obtinebimus q̄ istituimus
si uincemur nobiscum parthi peribunt: & umbram crassi uindicabimus. Tantas gentes: q̄ semper festæ ro-
manis fuerunt. Medis. i. parthis. Sic fatus murmure sensit: Vt hæc locutus est Pompeius: nemo succlama-
uit: nō enim consilium placuit: nam clamare solebant: perorātis cōprobantes sententiam: sed Pompeius ex
murmure sensit non placere consilium. Quos omnes len. Sed Lentulus omnes ante iuit: dolore enim per-
cussus colloquium tenere non potuit: quia cōsiliū il-
lud a uirtute alienū uidebat. Nobilitate dolendi: q̄
generositate animi dolebat hæc pompeii ignauiam.
Modo: paulo ante consule. Siccine thessaliæ: hæc
oratio ē contra id quod Pompe. suadere uolebat ē at
in deliberatio genere posita in iuridicali cōstitutio-
ne. Et prio beniuolētiā captat a p̄sona aduersarii: hoc
ē Pō. quū adducit itētiōē ipsius ostēdēs ignauia: q̄
antea de ægypto triūphauerit: idē regibus se subici-
at. Siccine: pro sic ne ē at ephēthesis: adeo ne animus
tuus uictus est? Vnde dies. i. cladis tuæ. Damna-
uit fa. i. fortunā ip̄i romāi. Secūdū æmathiā lis tāta
dā: est locutio iuris idēst bellum ciuile sic deciditur:
ut ille superior sit q̄ i æmathia uicit: nā litē dari secun-
dū hos aut illos: est decidere litē secūdū uolūtātē eo-
rum. Iacet omne cruenti: Sensus est: adeo ne uulnus ē
illatū tā magnum: ut nullo auxilio possit subleuari?
Solos tibi magne: nunquid in toto terrarum orbe
est qui auxilium præstare possit præter phraatē: ad
cuius genū te prostraueris? Aduersos polos. i. an-
tracticū relicto arctico: nā ratio hemispii facit hoc ut
sydera q̄ sunt in antractico a nobis uideri nō possint.
Et barbara sa. Et diis romāis omīssis icipias colere
deos barbarorum. Quid causæ obtēdit armis: a se-
nate beniuolentiam captauit: nunc ad confirmatio-
nem causæ uenit: instabilem autem ostendit Pompe-
ium uictum contra perseverantiam: quæ est i re be-
ne cōsiderata: stabilis & perpetua permanſio. Non
enī persistit in ratione bene tuēde libertatis: causa cu-
ius bellum ciuile susceptum est: ergo a perseverantia
arguit: quæ est pars fortitudinis ptis honesti. Quid
causæ: pro quæ honesta causa est: qua bello possis ob-
tendere & demonstrare: primo cām honestam habe-
bas: nunc si non solum Cæsari paratus sis seruire: sed
etiā externis regibus: hæc cā tollitur. Armis. i. cāe
belli. Libertatis amor. iterrogat: deinde respōdet. i.
p̄textu libertatis potes dicere te bellū gerēs. Te quē
romana ge. Ostendit eum obiecti animi esse: quod ē
contra magnificētiā quæ est magnæ & excelsæ
rerum cognitio atque administratio: uel certe
contra dignitatem: quæ est honesta & cultu & hono-
re uerecundiæ digna auctoritas quæ est in eo hone-
sti genere: in quo utilitas quoque adiungitur: pristī-
nus honor fuerat: ut apud reges: in maxima uenez

Quas magis i terras nostrum felicibus actis
Nomen abit: aut unde redit maior triūpho?
Roma faue cœptis: qd enim tibi lætius unq̄
Præstiterint superi: quam si ciuilia partho
Milite bella geras: tantas consumere gentes:
Et nostris miscere malis: cum cæsaris arma
Concurrent medis: aut me fortuna necesse est
Vindicet aut crassum: sic fatus murmur sēsit
Consilium damnasse uiros: quos lētulus oēs
Virtutis stimulis: & nobilitate dolendi
Præcessit: dignasq̄ tulit modo consule uoces.
Siccine thessaliæ mentem fregere ruinæ?
Vna dies mundi damnauit fata: secundum
Æmathiā lis tanta datur: iacet omne cruenti
Vulneris auxilium: solos tibi magne relinqt
Parthorū fortuna pedes: qd transfuga mūdī
Terrarum totos tractus cællumque perosus:
Aduersosque polos alienaq̄ sydera quæris.
Caldæos culturæ deos: & barbara sacra
Parthorū famulus: qd causæ obtēdit armis:
Liberratis amor miserum q̄ decipis orbem
Si seruire potes: te quem romana regentem
Horruit auditu: quem captos ducere reges
Vidit ab hyrcanis indoque a littore syluis:
Deiectū fati humilem fractumq̄ uidebit:
Extolletq̄ animos latium uesanus in orbem:
Se simul & romā pompeio supplice mensus.
Nil animis fatisque tuis effabere dignum.
Exiget ignorans latia commercia linguæ:
Vt lachrymis se magne: roges patif ne pudo.
Hoc uulnus: clads ut pathia uindicet ante ris
Hesperias: quam roma suas: ciuilibus armis

ratione fuerit Pompeius qbus regna donauerit: nunc uero cōtra dignitatē suā fore arguit: q̄ his supplicare paz-
tus sit de qbus triūphauerit: aut quos certe in regnū restituerit. Te. i. ipatorē romanū. Horruit: dū p̄leq̄ris
mithridatē captos reges: Tigranocerotā & Aristobolū iudæorū regē i triūphū duxisti. Hyrcanis. i. ex hyr-
cania: q̄ ē pars armenia. Hircania auctore Stra. ualde opulēta & multa & magna ex pte planities: præclaris ur-
bibus adornata. Extollēt animos: arrogantior fiet. Se simul & romam mensus: nam q̄ te supplicem uide-
bit: imperium suum imperio romano comparabit. Exiget ignorans: cum loq̄ uolueris ad illū: tūc dicer nō i
telligo liguā romanā: & uolet ut lachrymes: ut si nō ex uerbis tuis saltē ex lachrymis qd uelis intelligat. Pati-
mur ne pudoris: Adhuc i eo p̄sistit q̄ dignū ē Romāis: q̄ uidelicet p̄thi prius uēdicēt iurias italia: q̄ nos iuri-
as n̄as: ab ipso rege illatas: turpe hoc ē: q̄ prius iurias n̄as ulcisci debemus: q̄ parthi ulciscant romāos cōtra
Cæ. Ciuilibus ar. cōtra leges argumētū ē a iustitia: q̄ diuidit in ius naturale: ius cōsuetudie: & ius lege pacto
pi & iudicio: argumētū ē iure lege: q̄ lex erat: ut q̄ ad aliq̄d bellū electus ē: nullū aliud gerere posset: prius q̄

PHARSALIAE

illud pferet. Elegit te du. non at ut alios duces tētares. Quid uulnera no. ignominia ostēdit arguit contra gloria: q̄ est frequēs de aliquo fama cū laude: nā si clades romanorū uulgauerit in pthia: magna erit populi ro. ignominia: ut melius ostēdat in Europa pmanere: q̄ in Asiam trāsire. Parthos transisse du. quia cū intellexe rit diffensionē iter Romanos capta occasione ipsi i italia uenirent: & imperiū roma. de medio tollent. Sola/ ria tolis: hāc cōsolationē tollis quā unica ē nobis: ut si seruiēdū est: magna consolatio ē: ut seruiamus potius ci uibus nostris q̄ barbaris. Cui. s. Caesari. luuat ire per or. ostendit piculū quod ē cōtra tuti ptē: quā incoluz mitas dicis: ea ē salus tuta: atq; itēgra cōseruatio. Si/ gnaq; s. Romana q̄ capta sunt a ptis cū crassis. Qui solus: arguit a maiori ad maius: quod ē ex adiunctis negocio: si nos pthi in felicitate seq̄ noluerūt multo/ minus i aduersis sequent. Defuit: quia noluit inte/ resse bello ciuili. Celāte fa. i. cū adhuc i dubio uictor/ ria esset. Omnis i arctoīs: nunc Pom. rōnes cōfutat a natiōe primū conuertēs dicta Pom. i suā utilitatē: nā qd̄ Pō. dixerat de regione pthorū: qd̄ eēt sepata quo/ dāmō a nostro orbe: ubi liberos semp hitare parthos dixerat nec regi cuiq; seruire: imo regnādi cupiditatē habuisse: ita cōuertit Lētulus: ut ostēdat eos: quia ibi nati sūt & nutriti: enerues eē: & effemīnatos: quēad/ modū ēt Cicero dicit p qualitate aeris ex astrolōsto rū sententia ita eē naturā hominis: dicit. n. atheniē/ ses ingeniosiores eē Thebanos uero pingues & ualē/ tes: ratio: nam athenis aer tenuissimus est: iō acutior/ res sūt hōies. Thebis uero crassior: iō pingues & ualē/ tes sūt: sed i oriēte aer clāmētior ē: iō ēt homines sūt molliores: & propterea effemīnatiores. Omnis ar/ ctoīs: Arguit a natione: quā est una pars: & attribuz tis personā: & per contrarium quicunq; nascitur in septentrione: quē regio frigidissima est & aspera: for/ tissimus & belicosus est: e contra uero quā nascitur in oriente: quā regio mollior habetur & clāmēti/ or: eueruatur est & molior. In arctoīs: in septētrio/ ne. Eos tractus: lōgitudinē oriētis. Emoluit: mol/ liores facit. Illic: i oriēte & arguit a uictu i belles esse oriētis populos. Laxas: fluxas: sinus habent amplos ut longum firma uertat humū: sic & Virgi. Et tuni/ ca manicas & habēt redimicula mitrā. Parthus p/ medica rura: Arguit ab affectione ē at affectio: q̄ ex tē pore & belloq; administratiōe & studio hoīum cō/ mutatur. Parthus per medica rura Sarma. in. causa hoc uerum est: sed mutatur hoc ex administratione: in ea regione lata: ut aequitare possint uictores sunt: nā fugiēdo insequentes uulnerant: at uero i italia q̄ montuosa est: & multas angustias hēt nō ita: neq; li/ cebit spatari: & ita mutata regiōe studiū eorū nihil p/ derit. Sarmatichos cā. i. assyrios: sed est epitheton lō ge repetitū. Sarmatā populi scythiā sunt unde pthi originē habuere. Effusa: porrecta sicut oīs planities iacet. Libertate fugā: libertate uagādi lateq; spatian di. Sed nō ubi: ecce mutato tē pore & administratio belli: mutat ergo ab affectiōe. Tumebit ter. i. ubi sūt mōtes. Nec p. o. nec i italia: sicut mos ē sciūt gerere bel la tpe noctis: qppe q̄ cū nifi sagittis utatur uidere nō possūt: quo eas dirigāt. Opacas te. i. p noctē: sicut nos ge rimus. nā tpe noctis Pō. Mithridatis exercitū fugauit. Incerto: errātī. Nō frāgit nādo: si opus erit trāsire flu mina: nō erit pitus natādo uortices fluuiorū q̄ multi sūt i italia. Est at uortex gurgis aquā a uertēdo dictus. Nec to. i. pu. nec in pugna pati poterit aētū caloris: qā assuetus ē molliori aeri. Nā aries: alia mutatio belli qā nō oppugnare cōsueuere oppida: nec habēt istrumēta qbus id fieri solet. Machina nul. ut pote q̄ nūq; oppida oppugnauerūt. Pharoq; se. & cū parthus sequef milites nostros qd̄ poterit tenere ipetū sagittaz erit tāq; murus clypeus ēt nō aliter defēdet q̄ murus: nō. n. cominus gladiis pugnat. Pugna le. i. leuis armatura. Tur mae uagā. qā fugiētes huc & illuc psequētes uulnerāt. Cessisse: fugisse. Quā pel. i. q̄ pseq. Illita. t. d. nūc arguit a cōsilio: qā dixerat Pō. illis uiribus addere cōsiliū: tūc cū uenēo munirēt sagittas hoc ipō igt q̄ sagittas ueneno polluant: ostēdit suam ignauiam quia tota fiducia ipsorum est fugiēdo: nec ē q̄ audeat cominus certare.

Elegit te nempe ducem: qd̄ uulnera nostra
Inscythicos spargis populos: cladesq; latētes?
Quid parthos transire doces? solatia tanti
Perdit roma mali: nullos admittere reges:
Sed cui seruire suorum iuuat ire per orbem
Ducentem saeuas romana in mœnia gentes?
Signaq; ab euphrate cū crassis capta sequētē
Qui solus regum fato celante fauorem
Defuit æmathiæ: nunc tantas ille laceffet
Auditi uictoris opes: aut iungere fata
Tecum magne uolet: non hæc fiducia gēti ē.
Omnis in arctoīs populus quicunq; pruinis
Nascitur indomitus bellis: & mortis amator
Quidqd̄ ad eos tractus: mundi q; teporem
Labitur: emollit gentes clāmētia cæli.
Illic & laxas uestes: & fluxa uirorum
Velamenta uides: parthus per medica rura
Sarmatichos inter campos: effusaque plano
Tigridis arua solo: nullis: superabilis hosti est
Libertate fugā: sed non ubi terra tumebit
Aspera conscendet montis iuga: nec p opacas
Bella gerent tenebras incerto debilis arcu.
Nec frangit nando uiolenti uerticis amnem.
Nec tota i pugna perfusus sanguine membra
Exiget æstiuum calido sub puluere solem.
Non aries illis: non ulla est machina belli:
Haud fossas implere ualent: parthoq; sequēti
Murus erit: quodcūq; potest obstare sagittæ.
Pugna leuis: bellūq; fugax: turmæq; uagātes:
Et melior cessisse loco: quam pellere miles.
Illita tela dolis: nec martē cominus unquam
Ausā pati uirtus: sed longe tendere neruos:

LIBER .VIII.

Et quo ferre uelint: sed ictus est incertus: nam uentus aliquando aliorum sagittas uoluit q̄ illi uoluerint. Ensis habet uires: a contrario arguit: qui fortis est: cominus pugnat a contrario sensu qui eminus debilis & eneruis. Credis magne uiros: Tu credis illos esse fortiores: q̄ habent fiduciam suam in ueneno: magis q̄ i armis: & hoc ipso ostendunt ignauiam suam: quia si fortes essent nō in ueneno: sed in armis fiduciam ponerēt. Discrimina: certamina. Parum est: nisi adhibuerint uenenum. Tentare pudendum est: nunc confutat qd̄ Pō. dixerat ē: si p̄fidi essent parthi eo meliori conditione eē: q̄a moreret̄ p̄cul ab Italia: & iō Cæ. nihil i illū crudeliter agere posse: refellit hoc ab indignitate dicens: hoc eē indignū Pō. ut procul mori uelit ab Italia: q̄q̄ mors poterit eē solamē miseriæ: sed cornelia nō mortē timebit: nā cū formosa sit: barbari uero libidinis i patiēs: qd̄ d̄ hac sp̄are possumus: q̄do nec a sororibus suis cōtineat̄? Pudēdū ē: nūqd̄ tibi uī ut tētes auxiliū i remotissimis p̄ribus: hac rōe ut tātū procul ab italia moriaris. qd̄. indignū ē. Incubat: sup̄ponat̄ corpori tuo. Te pua tegat: cōtra dignitatē tuā. Inuidiosa tamē: q̄uis uile cōleq̄ris sepulchrū: nō tamē sine i uidia cōlequeris q̄a sine sepulchro iaceret crassus. Sed tua fors: hoc qd̄ indignū erit: & ætate: & pristinis moribus tuis. Nō metuenda uiris: nā q̄ fortes sunt nō metuūt mortē. Nū bar. no. dixit corneliæ maius ali quid metuēdū eē: q̄ mortē: cū ab indignitate probaret nō eē fidei barbarorū se cōmittēdū q̄ at hoc sit metuendū probat a natura barbarorū: q̄ sūt libidinis impatiētes. Cæca: i cōsiderata nimia libidinis cupiditate. Ritu ferax: more belluarū i promiscuos cōcubitus ruit. Teda. i. cōiugii a pte totū itelligit. Cōiugibus: q̄a barbari tot uxores habēt quot alere possūt. Thalamiq̄ patēt: i propatulo coeūt. Inter mille nurus: nullæ leges naturales seruāt apud barbaros cū lex naturalis sit: ut ab his abstineamus quæ nobis sanguine coniunctæ sunt. Regia uesana. i. rex uesanus. Epulis meroq̄: q̄ sūt icitamēta libidinis. Nox una nō lassat ma. adeo iexpleti sūt: ut: q̄uis iaceat iter mulieres: tamē satiari nō possint. Iacere so. probat nullas eē reges: nā sorores in matrimonio iungebant. Dānat apud gentes: per exemplū exornat: & arguit a minor ad maius. Oedipus cū matre iocasta nescius cōcubuit: existimabat enī illā eē regis uxore: & illā sibi merito deberi existimabat: q̄ sp̄ingē uicerat: & uictā occiderat: & q̄uis ignarus cōcubuerit: tamē apud oēs i fabulis detestabilis habet̄: q̄to magis detestādū sūt reges parthorū: q̄ non ignari: sed sp̄ote sua tamē scelus admittūt. Apud gē. apud oēs natiōes. Nō sp̄o. sed ignarus cū iocasta matre concubuit: ex qua nati sunt Etheocles & Polinices. Infelix fa. i. fabula infelicitis oedipi. Oedipodionias Thebas: quaz̄ rex fuit oedipus. Sic: eo modo. Cui fas implere parentem: Nō erubescit grauidam facere matrem. Proles tam clara: ex quo sequitur q̄ Cornelia uxor tua erit & ipsa i numero concubinarum regis. Metelli: nam mater Corneliæ Meteli filia fuit: & illam Scipio duxit. Millesima: ultia uel una de mille. Quāq̄ dixit mil. imo

Et quo ferre uelint permittere uulnera uentis
Ensis habet uires: & gens quæcūq̄ uiroq̄ est
Bella gerit gladiis: nam medos prælia prima
Exarmat: uacuæq̄ iubent remeare pharetræ:
Nulla manus illis fiducia: tota ueneni est.
Credis magne uiro quos in discrimina belli
Cum ferro uenisse parū est: tentare pudendū
Auxilium tanti est: toto diuisus ut orbe
A terra moriæ tua: tibi barbara tellus
Incumbat: te parua tegant ac uilia busta:
Inuidiosa tamen: crasso quærente sepulchrū.
Sed tua fors melior: quoniā mors ultia pœna
Nec metuenda uiris: at non cornelia letū ē:
Infando sub rege timet: num barbara uobis
Est ignota uenus: quæ ritu cæca ferarum
Polluit innumeris leges: & fœdera iædæ:
Cōiugibus: thalamiq̄ patent secreta nefādi.
Inter mille nurus: epulis uesana meroque
Regia non ullis exceptos legibus horret
Concubitus: tot fœmineis complexibus unū
Non lassat nox tota marem: iacere sorores
In fratrū thalamis: sacrataq̄ pignora matris
Damnat apud gētes sceleris nō sp̄ote peracti:
Oedipodionias infelix fabula thebas.
Parthorū dominus quotiens sic sāguie mixto
Nascitur arfacides: cui fas implere parentē:
Quid reat eē nefas: proles tam clara metelli
Stabit barbarico coniunx millesima lecto:
Quāquā nō ulli plus regia magne uacabit
Sæuitia stimulante uenus: titulisq̄ uiroꝝ:
Nā quo plura iuuent parthū portenta: fuisse
Hanc sciet & crassi: ceu pridem: debita fatis
Assyriis: trahitur cladis captiua uetustæ.

fortasse ipsa frequentius cum barbaro iacebit: nam sæuitia libidinis crescet barbaro hoc ipso q̄ nobile uiderit: & q̄ eā crassi uxorem itelligit fuisse: quasi sibi debitā a fatis. Vacabit: operam dabit. Titulis uiroꝝ: id est nobilitate maiorum: a quibus Cornelia originē ducebat. Hanc sciet & crassi: Præterea cognoscet nuptam fuisse Crasso: ut plura monstruosa adulteria tentet: quasi duplex committat a adulterium: q̄ crassi: & Pom. uxor fuerit. Ceu debita fa. Tāq̄ sibi fato obligata esset: eo q̄ crassum occiderit. Hæreat eorū uulnus: Arguit a uinz dicatione: non modo non est confugiendum ad regem parthorum: ut arma contra Cæsarem moueat: imo bellum illi inferendum est: & est sensus: si inquit fixum esse pectoribus & alta mente repositum uulnus occisi crassi puderet: nos nō mō petere auxiliū: sed bella ciuilia prius cœpisse q̄ulcisci: q̄a tu o Pōpei: & Cæ. d̄bue ratis prius ulcisci iuriā uestram ap̄his latā quod ciuile bellum gerere. Hæreat. i. si hæreat: hoc est si fixū sit.

PHARSALIAE

Eoæ fortis: fortunæ oriētalīs. Petisse: sicut nunc petere uis. Prius. s. q. parthicū bellū. Nā quod apud po. magnū nephas est bellū ciuile gerere: sed ex oī bello nullū tibi crimē maius obiicit: q. q. manes crassi inultos re liqueris. Vindicta. s. crassi: nā bellū ciuile causa fuit cur Romani non miserint exercitum contra parthos. In bactra: ciuitas Oxū amnē uersus teste Soli. qui ex idīa montibus defertur: & in caspiū mare imittit: & aucto re Stra. irrigat Hircaniā: Bactra asiæ ciuitas et zariaspa nominat. Et nequa ua. & ut uires oēs imperii inua derent hos barbaros: debeamus septētrionē omnem aduersus eos ducere: & eam pte imperii nostri destitu tam relinquere. Ne qua ua. arma. i. ne ullæ uires im perii nostri imunes essent ab hac militia. Arctoum: septētrionē. Dacis ca. daci (ut iqt Stra.) appellatur q. Germaniā uersus: & ad Istri fontes uergūt: q. olī dauī uocati sunt ex quo apud atheniēses dauog: & getag: nomina seruilia plurimū abūdabāt. Susis: susa: ut i quit Soli. Oppidum nobilissimum in perside iuxta p rthos in quo templum Susæ dianæ est. Susa (ut refert Strabo) a Thitono condita dicuntur Memnonis pa tre. Susi et Cassii sunt appellati: nā æschylus Meno nis matrē Cassiā uocat. In tumulos du. ut esset qdā quasi sepulchra. Assiriæ pati si. uos præcamur o Pō pei & Cæsar: qui imperium administrastis: ne diuti us uelitis parthos in pace securos uiuere: sed operam detis: ut pœnas dent cædis crassi. Et si thessalia: & si bellū ciuile peractum est pugna thessalica oramus ut Cæ. ducat exercitū aduersus parthos: nā de sola par thog: gēte Cæsa. libenter uiderē triumphum duce re. Peractū ē. i. si uicti non possumus reparare bellū.

Nū tibi cū primum: conclusio orationis Lentuli p conquestionē sumit loco q. p. p. p. op. op. o. iam dicitur: cum oratio ad res mutas & animi exptes refert. i. du cit. n. umbras crassi de Pom. conqueri: si forte animū iduxerit: ut auxiliū ex rege pthog: petat. Araxē. flu. armēiæ q. i. priā pte sui tā lēte labit: ut quā i pte fluat: nō facile dignoscas: q. postea i duos alueos diuisus: al tero p. sep. poli urbē pterlabit. Mœsti se. crassi. Tu quē post: iducit cong. rētē crassi umbrā de Pō. sumit at lo cus p. quē ostēdit ab eo fieri a quo minime opportu it: & ab eo fieri a quo si ab alio fieret uidicari dberet.

Tu: o pompeii. Post su. post cædes nostras. Nudæ: insepultæ. Ad fœdus: non autem ad ulciscendam iniuriam nostram. Tunc plurima cladis: Alius lo cus conquestionis per quem res indignas: turpes: hu miles: illiberales & indigne referuntur pristina æta te: genere: honore: beneficiis: hæc oīa gesta fuisse a p rthis ostendit: tunc cum deletus est a parthis Crassus cum exercitu. Occurrent: contra dignitatem non Crassi solum sed exercitus. Lustrarunt. c. d. nam ab scissis capitibus circuibant mœnia urbis parthi: cum ea telis fixissent: & poteris hanc indignitatem animo tuo cōsiderare: & petere auxiliū ab his qui hæc fe cere quasi dicat facere non debes. Trunci: pro trun cati. Vbi Euphrates obruit. t. n. nā Euphrates parthiam labitur: & per eū locum qui mesopotamia dicitur. Detulit ac redit: inundatione aquag. Ire per istas si potes: si potes animū tuū ad hanc indignitatem re mittere: potes potius a Cæsare humiliter ueniam petere: & non tantum itineris tibi peragendum erit. Placa re potes: nec tibi ueniā denegabit. Quid respicis orbem: confutauit sententiam Pompeii de petendo a par thorū rege auxilio: nunc autem ipse suam sententiam pronunciat: quæ est ut se in ægyptum proferat. Or bem Romanū. i. orbem imperio Romano subiectum. Regna proiecta sub austro. i. libyam. In fidū iu bam: q. gens illa naturaliter ifida est. Lagi: regis ægyptiog: qui primus alexandriæ regnauit: q. ē metropolis ægypti. Syrtibus hinc libycis: arguit a tuto: & ab utili confirmat. Tutum est ut in ægyptum te conferas: nam regio illa circumdata est a Nilo. Vtile quia fecundissima est & commeatum per se abunde p. stabit. Hinc: a meridie: Nam contigua est mari lybico. At inde: scilicet a septentrione. Gurgite septeno: Quia septem hostiis in mare defluit Nilus. Terra bonis: nunc ab utili probat. Non indiga mercis: non opus est ut ad uenticiis utatur mercibus. Aut iouis: idest pluuiæ: Nilus enim quotannis regionem innundat.

Hæreat eoæ uulnus miserabile sortis:

Non solum auxiliū funesto ab rege petisse:

Sed gessisse prius bellum ciuile pudebit.

Nam q. apud populos crimen loceriq. tuūq.

Maius erit: q. quod uobis miscentibus arma

Crassog: uindicta perit: incurrere cuncti

Debuerant in bactra duces: & nequa uacarēt

Arma: uel arctoum dacis rheniq. cateruis.

Imperii nudare latus: dum perfida susis

In tumulos prolapsa ducū babylōq. iaceret.

Assyriæ paci finem fortuna precamur.

Et si thessalia bellum ciuile pactum est:

Ad parthos qui uincit eat: gens unica mūdi ē

De qua cæsareis possem gaudere triumphis.

Num tibi cū primū gelidum trāsibis araxē:

Vmbra senis mœsti scythicis confixa sagittis

Ingeret has uoces: tu quē post funera nostra

Vltorem cinerum nudæ sperauimus umbræ

Ad fœdus pacēq. uenis: tūc plurima cladis

Ocurrēt monumēta tibi: quæ mœnia trūci

Lustrarunt ceruice duces: ubi nomina tanta

Obruit euphrates: & nostra cadauera tigris

Detulit in terras: ac reddidit: ire per ista

Si potes: i media socerū quoq. magne sedētē

Thessalia placare potes: quin respicis orbem

Romanū: si signa times proiecta sub austro:

Infidūq. iubam: petimus pharō: aruaq. lagi.

Syrtibus hinc libycis tuta est ægyptus: at ide

Gurgite septeno rapidus mare sumouet ānis.

Terra suis contenta bonis: nō idiga mercis:

Aut iouis: in solo tanta est fiducia nilo.

LIBER .VIII.

Sceptra puer: nunc confutat Pompeii argumenta: quod uidelicet non esset fidendum puero regi: & ab eodem loco arguit: ita ut dicta Pompeii in suum commodum conuertat. Tu dicis non esse fidendum puero regi. At uero ego quia puer est maiorem fidem adhibendam esse censeo: non enim rex est: sed umbram tantummodo regis habet. Nam reges qui diu regnare soliti sunt: raro sunt fideles: quia diuturnitate regni didicere perfidia: sed nunc ille innocens est: & puer & nescit uti fallaciis argumentum ab ætate. Præterea tutela eius a patre suo tibi commendata est. Tutella commissæ: nam cum pater Ptolemæi moriens condidisset testamentum: puerum & regnum fidei Pompeii commendauit. Innocua est ætas: quia ille dixerat: ardua quippe fides robustos exigit annos: non est ita inquit: nam Reges diu in regno uersati callidi & astuti: nunquam fidem seruare didicerunt. Iura fidemque: endiadis est. Veteris aulæ: id est senioris Reges. Mitissima fors: cum primum Rex regnare coeperit solet esse liberalior & benignior. Impulit animos: persuasit animis: ut se reciperet huc Pompeius. Quantū spes ultima re: in extremis rebus plus licet tæ & libertatis homines sumunt: ut quicquid uelint dicere audeant: nam si Pompeius pristina felicitate fuisset non tantum libertatis habuisset in dicendo Lentulus & cæteri omnes. Nunc uero quia periculum istare uidebat: ausus est Lentulus dissentire & cæteri potius Lentuli sententiam secuti sunt. Spes ultima: quia ad extremum redacti erant. Tunc cilicum: in hanc sententiam Lentulus Pompeius se ad nauigationem præparauit ut ægyptum peteret. Citatas: ueloces. Cyprus: cyprum uersus. Nullas cui prætulit: dicit hanc Cyprum præ cæteris charissimum esse Veneri. Vnda diua memor paphiæ: ex qua nata erat nam ex spuma genitalium Saturni originem dicunt habere Venerem: unde ὀφιοειμένη ab ὀφίος spuma deriuatur dicitur et cypria uenus. Si numina credimus: id est si credendum est. Coepisse. id est numina principium habuisse nam si deus est æternus est. Si æternus: est ὀνείπυος id est sine principio.

Hæc ubi deseruit: cilicum mare a Cilicia cuius in conspectu est denominatum contra se habet insulam cyprum a meridie: quod nunc mare Pompeium nauigasse describit. Hæc littora: id est ciliciæ. Totos scopulorum cyprum scopulosam. Exit in austrum: id est eam partem quæ uergit in meridiem. Inde maris uasti: nec nauigauit in portum: sed ex transuerso mari cursum dirigens declinauit in Cassium montem. Mōtē: pharon significat insulam turrim magna altitudine: mirificis operibus extructam montis instar: quæ nomen ab insula accepit: haud percul ab Alexandria: hæc

flamma: inditio a longe inspicere eius lucis usus est ad prodenda noctis uada: tutumque portus introitum. Pugnaci uelocis: quia uentos habebat aduersos quasi præfagi essent uenti eius quod futurum erat. Septimus am. septimus ramus: nam septem hostiis in mare descendit quorum unum pelusium appellat. Tēpus erat: describit tēpus quo Pompeius ægypto appropinquauit: deinde & locum ubi forte rex Ptolemæus erat: quod Pompeii aduentu tumultuariū conciliū habuit in quo duæ diuersæ sententiæ habitæ sunt. Altera erat Achorei senioris ut pro amicitia & antiquo societate: quod prius eius cum Pompeio erat benigne susciperet. Altera uero Photini perniciofa in Pompeium. Quo libra pæ: quoniam tunc erat tertia cum Pompeio. appropinquauit ægypto. libra die. xv. septēbris oritur: & in ea sol intrat circa meridiem. quo die tantum lucis & noctis æqualitas est. Nam continuo noctes sensim augentur. idque per exiguum: adeo ut sentiri uix possit.

Examinat: pensat & alludit ad nomen: quasi libra quod signum est: æqua luce dies ac noctes penset. Non una plus: nam uno die solū æqualitas est lucis ac noctis. Rependit: recompensat. Aeterni damni: uer incipit. xvii. martii quo die sol intrat arietem: & hunc diem solum nox adæquat. Nam statim decrescit cuius diminutionis exiguitas uix percipitur. Ergo sicut autumnus crescentibus noctibus: ita uere decrescunt: & ita quod damnum ueritulerat noctibus decrescitibus: reparat deinde autumnus crescentibus. Comperit ut regem: non uenerat ad Cassium montem: sed ubi comperit regem ibi esse flexit iter: forte accidit ut his diebus sororem regno expulerit per amicos & propinquos & castra apud Cassium habebat contra sororem. Cassius Mons est in assyria: pelusio ægypti terminus: haud longe a loco qui Ostacine dicitur nobilis sepulchro Pompeii. Nec phœbus: quia adhuc dies erat. Carbasia lan. quia uetus flabat. Iam rapido speculator eques: iam inquit equites qui speculatum missi fuerant (audiuerant enim de clade Pompeii) nuntiabant regi aduentare Pompeium. Pauda: ambigua quod consilium caperet.

PHARSALIAE

Vix tempus consilii: quia subitus erat Pompeii aduentus. Omnia monstra: monstra appellat uitiosos re-
gis consiliarios quia ut ferme fieri solet: ministri regum sunt flagitiosi: nam ut regi assententur: quaecunque
illi aetati placeant: solent excogitare: quae autem adolescenti placeant manifestum est. Pellæ: alexandrinæ.

Hunc genuit: dicit hunc originem habuisse a memphis urbe ægypti. Custos nili crescentis: quia mem-
phis fuit: auctore Plinio: arx regum ægypti: id est custodi nili appellatur. aut quia ibi apes conseruabatur quo
nascente: semper nilus crescebat: & si forte nō nasceretur: malo omine habebat: quasi iratus eēt deus. Nam in

ter cætera quæ ægyptus hēt digna memoratu bouē
præcipue mirantur: quē apim uocāt: hunc instar co-
lunt numinis: is ignē albæ notæ macula: quæ dexte-
ro eius lateri ingenta corniculantis lunæ refert faciē
statutū æui spatiū ē: quod ut affuit (adest at e nilo sin-
gulis lustris pro fundo sacri fontis imersus neq̃
diem trahat longius q̃ licebit. Mox alter nec sine pu-
blico luctu requiritur: quē reptū cētū antistites mē-
phim prosequitur: ut incipiat ibi sacris initiatus: sa-
cer fieri. Solinus. hunc igitur achoreū dicit sacra sæ-
pius hæc celebrasse: pp̃ quod grādæuū illū significat.

Vana: q̃a apim bouem illū magna pompa sequeba-
tur ex nilo nascentē: & instar numinis colebat. Cul-
tore dōg. Achoreo operāte i sacris apes. Suæ phœ-
bes. i. suæ lunæ quam in dextro armo gestabat. Nō
unus: quia sæpe celebrauerat. Priā uox consilii. Et
hic primus sententiā dixit. Sacraq̃ defuncti: id est sa-
cra hospitii & amicitiae iura quæ Ptolemæo seniori
cū Pō. fuerat. nā Ptolemæus aulætes: sicut in episto-
lis legi: & apud Vale. orta seditione pulsus ē ab Ale-
xandrinis. Ille cōfugit Romā: quā i re præcipue adiu-
tus ē a Pom. Gabinius qui postea eum restituit e se-
natus consulto: Pompeii militum partem regi ægy-
pto reliquit: & inter cæteros. P. Septimium qui sub
pompeio militauerat: a quo una cū photino & achil-
sa pompeius occisus ē. Sed melior: suadere: q̃a ma-
lus malo facilius suadet q̃ bonus. Nosce tyrannos:
quia pro libidine uiuere uolunt: necesse ergo est ut q̃
grati tyrānis eē uolūt: assententur. Ius & fas multos:
non utitur procemio & a tuto incipit argumentum
& ab utili: dicens multū difert inter honestum & uti-
le. Ius & fas faciunt nocentes: id est seruare ius hūa-
nū & diuinū facit homines nocentes: a præcedente
quod sequitur: si nocens est pœnam meret. Ergo fa-
ciunt nocentes. i. faciūt pœnā pati tāq̃ nocentes: si pro-
lemæus secundum ius & fas suscepisset Pōpeius pe-
pendisset pœnas a Cæsare: nihilominus q̃ si nocens
esset. Laudata fides: quam omnes laudant. Fatis ac-
cede: id est acquiesce uoluntatibus deorū fata sunt ad

uersa Pompeio: propria uero Cæsari. Ergo sequere fata. Cole: obserua. Sceptorum: tyrannorū. Vis tota pe-
rit: si reges inquit iustum seruare uoluerit: regna cito amittent: sed non ita est: nam diuersa est tyrannorum
uita a regibus. tyranni enim magis metui uolunt q̃ amari. Pendere: ponderare aestimare. Respectus hone-
sti: si uis tueri regnum tuum: fac ut tibi cuiuscunq̃ sceleris licentiam retineas: & occidendi & rapiendi: & i exili-
um mittendi. Libertas scelerum: quando aliquis contra uoluntatem ciuium regnat: inuisum est regnum &
non nisi per uim defendi potest. Sublatuq̃ modus gladii: ut sine modestia gladii exerceantur. Facere om-
nia sæue non impune licet: nisi cum facis: id est si inter miseris facere turpia: tunc tibi licentia auferetur: sed si
continue perseueras facere tunc licet. Coeunt: conueniunt. Non impune tuos: quando causa turpis est in si-
uatione uti debemus: & non opus est procemio ostēdit quid utile sit: nunc autē descendit ad proprietates p-
cemii & probauit a tuto propositionem suam: nunc autem adducit in odium hoc modo: Nam confidenter
Pompeium hoc facere dicit: quia tuam contemnit pueritiam: facito: ut non impune sciat aetate tuam contem-
nendam. Qui te nec uictos: existimat te nec tantum uirum habere: ut uictos etiam a tuo regno prohibere
possis. Nec te sceptri. p. h. noli inquit regnum tuum tradere pōpeio: ut hospes priuet te regno. Pignora sūt:
probat a minori ad maius si noluiti cedere sorori: nec debet cedere pōpeio: Nā ex testamento p̃ris succedere
debet puella: nā apud Reges priogenitus siue mas: siue foemia fuerat succēbat i regnū: q̃ si animū iducere po-
tes ut regno cedas: qd nō cedis sorori: & ita bellū finiaus. Propiora: hēs necessitudie tibi magis iūctos q̃ pō.

Consilii uix tēpus erat: tamen omnia mōstra
Pellæ coiere domus: quos inter achoreus
Iam placidus senio: fractisq̃ modestior annis
Hunc genuit custos nili crescentis in arua
Memphis uana sacris: illo cultore deorum:
Lustra suæ phœbes non unus uexerat apes.
Consilii uox prima fuit: meritumq̃ fidemq̃:
Sacraque defuncti iactauit pignora patris.
Sed melior suadere malis: & nosce tyrannos
Ausus pompeium læto damnasse photinus
Ius & fas multos faciunt ptolemæe nocentes
Dat pœnas laudata fides: cum sustinet: iquit:
Quos fortuna premit: fatis accede deisque
Et colle felice: miseros fuger: sydera terra
Ut distant: & flamma mari: sic utile recto.
Sceptorum uis tota perit: si pendere iusta
Incipit: uertitque arces respectus honesti.
Libertas scelerum est quæ regna inuisa tuer.
Sublatuq̃ modus gladii: facere omnia sæue
Non impune licet: nisi cum facis. exeat aula
Qui uolet eē pius: uirtus & summa potestas
Non coeūt: semp mutuet quæ sæua pudebūt.
Non impune tuos magnus contēpserit ānos:
Qui te nec uictos arcere a littore nostro
Poste purat: neu te sceptris priuauerit hospes.
Pignora sunt propiora tibi: nilūq̃: pharonq̃:
Si regnare piget: damnata redde sorori.
Aegyptum certe latius tueamur ab armis.

LIBER .VIII.

Quicquid non fuerit: arguit a minori ad maius sinoluiti sequi pom. in felicitate: nec nunc sequi debes: im-
mo nec Cæsarem uictorem. Dum bellageruntur: nondum uictoria ad alterum eorum inclinata. Nec ui-
ctoris: quia nostrum non regret regnum quasi ulcisci uelit iniuriam: quod secuti fuerimus pom. Toto iam pulsus
ab orbe Arguit ab ea parte tuti quæ incolumitas dicitur: nam tuti duas esse partes dicimus incolumitatem. scilicet
& potentiam. est autem incolumitas salutis tuta & integra cōseruatio: & locus ē ab attributis personæ. uidelicet
ab eo attributo quod dicitur factum ubi cōsideratur quod fecerit: quod faciat quod facturum sit: quod fecit pom. fecit ut oēs quē
secuti sint: perierit. ergo quod eū sequent oēs peribūt: nō
est inquit tutum sequi pom. quē oēs oderūt: quia tantorum ma-
lorum cāsa fuit: quorum & nos si eum sequimur partici-
pes erimus. Cum qua gente cadat: sicut cum his ante
deletus est: quod eum secuti fuerāt. Rapitur ciuilibus ar-
mis: ab idest fugit cōspectum suorum. quorum maior
pars ciuili bello perit. Ora se. fugit propter pudorē: nā ipse
causa fuerat malorum quā ducis imperitia milites peris-
sent. Metuit gētes: quia ipse auctor fuit: ut bello ciuili
proderet: ideo metuit eos qui supersunt. Regesque. scilicet
orientis quod eum sicuti fuerant. Thessaliæque reus: quod
imperitia pom. dicerent cladem illā accepisse. Nulla
tellure: nō habet quo confugiat. sola relinquitur ægi-
ptus quo se recipiat: ut si eū secuti fuerimus: sicuti cæ-
teri & nos pereamus. Iustior in magnum: nihil igitur
est quod pom. de nobis querat: si illum occiderimus:
nam iustius de illo nos conqueri poterimus: quia ad
nos peruenit: ut nos uictori faciat iustos. Quid ostē-
dit iustam se causam habere conquerendi de pom. Se-
positam: separatam a bello ciuili: quia nec hunc nec il-
lum secuta fuerat. Conferres: transferres. nam con-
ferre proprie trāsfere significat: ut ad hanc potissimum
studia cōtulissemus. id est. trāstulissemus. Pharsālica fa-
ta: id est. pœnas omnes: quas meruerunt qui tecum in
pharsalia aduersus cæsarem pugnauerūt: in nos trāsser-
res: nā si te recipiemus parata sunt nobis a uictor sup-
plicia. Que: expositiue pro idest. Iam crimen habe-
mus: iam etiam si te non susceperimus: tamē hoc ipso
quod ad nos confugeris: non sine crimine erimus: nisi te
occidamus. Pugnandum gladio: id est. quam culpā nō
possumus nisi: cæde tua fugare. Quod nobis sceptrum

Quicquid non fuerat magni dū bella gerunt:
Nec uictoris erit: toto iam pulsus ab orbe:
Postquam nulla manet rerū fiducia: querit
Cum qua gente cadat: rapit ciuilibus armis:
Nec foci tamē arma fugit: fugit ora scātus:
Cuius thessalicas saturat pars magna uolu-
Et metuit gētes: quas uno sāguine mixtas cres:
Deseruit: regesque timet: quorū agmina meruit.
Thessaliæque reus: nulla tellure receptus:
Sollicitat nostrū: quē nondum perdidit orbē.
Iustior in magnum nobis ptolemæ querelā
Causa data ē: quid sepositam semperque quietā
Crimine belloque maculas pharon: auraque nra
Victori suspecta facis: cur sola cadenti
Hæc placuit tellus: in quam pharsalia fata
Conferres: pœnasque tuas: iā crimē habemus:
Purgandū gladio: quod nobis sceptrum senatus
Te suadente dedit: uotis tua fouimus arma.
Hoc ferrum quod fata iubent proferre parauit
Non tibi: sed uicto: feriā tua uiscera magne:
Malueram socii: rapimur quo cuncta ferunt.
Te ne mihi dubitas: an sit uiolare necesse:

senatus nunc: postquam rationes suas confirmauit: refellit obiectiones: quæ fieri possent. obiici poterat uitium
ingratiitudinis: quod uidelicet pompeius auctor fuerit: nec auctor solum: sed auxiliator Ptolemæi ut in regnū re-
stitueretur ergo refellit: nec ē iquit quod nos ingratos appelles o pompei: nam si nobis fauisti tūc cum restitutus ē
pater in regnum: & nos non destitimus rogare deos: ut tibi uictoriā præstarent: sed diis aliter uisum ē: quo ne-
cessitas nos trahit: eo sequi uolumus. Ptolemæus Auletes (ut ostēditur a Strabōe) pater Cleopatraz eiectus re-
gno ab Alexandrinis: quia flagitiosus erat & coraulam in regia celebrabat: profectus Romam a pompeio su-
sceptrus est: ac senatus commendatus: egitque de reductione eius: ac de nece legatorum: quod supra Centum con-
tra regem uenerant: e quibus fuit Dion academicus princeps legationis. Ptolemæus itaque a Gabinio reductus
Archelaum quem regem sibi Alexandrini ascuerant iterem: ac filiam: sed nō multo post morbo assumptus
est: relictis duobus filiis & totidem filiabus: quarum grandior erat Cleopatra: Alexandrini & puerū natu grā-
diorem & Cleopatram regno præfecerunt: sed pueri familiares: mota seditione Cleopatram eiecerūt: quæ po-
stea in Syriam cum sorore secessit. Interea magnus ex phalepharsolo fugiens in casium montē: ac Pelusium ue-
nit: ibique a regnis familiaribus dolo obtruncatus est. Cæsar cum aduentasset adolescentulū iterem: & Cleo-
patram ab exilio reuocatam ægypti reginam cōstituit: atque ei in regni partem reliquū fratrem addidit admo-
dum iuuenem. Votis: deos regando: ut uictor esses. Hoc ferrum: quod nunc nudatur in cædem tuam: para-
ueram non ad te interficiendum: sed Cæsarem. Proferre: nudare contra te. Fata: non uoluntas nostra. Nō
tibi sed uicto: ac si dicat nisi uictus esses hoc non facerem. Rapimur quocumque. argumentum est a neces-
sario: necessitas duplex est in arte Rhetorica. una simplex & absoluta cui resisti nullo modo potest. alia
cum adiectione simplex necessitas est: ut moriendum est homini aliquando. at uero homini requiescendum
ē aliquando: est cū adiectione: nisi malit lassitudine cōfici: ita hoc loco Necesse ē occidere po. nisi nos pire ma-
luerimus: hæc ē necessitas cū adiectione. Ne. id est. dubitas an sit necesse uiolare te cū liceat: magna differētia ē iter
licere & decere nā oīa quæ licent decent: sed nō cōtra ideo dicit. Cū liceat. id est. nobis potestas & facultas sit occiden-
di te. Quasi dicat: nō debes dubitare an deceat: quia oēs suam incolumitatem anteponunt aliorum utilitati: sed
illud ostendit. quod si te susceperimus nec te quidem tueri poterimus: & nos in piculum salutis coniciemur.

PHARSALIAE

Quæ te fiducia nostri: ab impossibili arguit, hoc modo non possumus defendere Pompeium. Nam vires nostræ exiguæ sunt quæ uictori resistere non possunt sed si tandem susceperimus periculum omne in nos conferemus, ergo quando nulla utilitas secutura est: si susceperimus pompeium: immo nos in periculum uerturi sumus: satius est illum occidere. Quæ te fiducia nostra: o infelix pempei non ne uides vires nostras non sufficere: & opes quæ te possint in hoc casu defendere? Populum inermem: argumentum est a genere & attributis personæ: genus autem diuiditur in patriam & nationem: ut græcus est, ergo superbus, pœnus est ergo p

fidus ægyptius: ergo mollis & imbellis, non tutum est ergo consilium: ut q alterius auxilio indigerat: ad gentem mollem & eneruam confugeret. Mollia ar. uix ingt vires nostræ suppetunt ad colendum agrum & eū qdem mollem: q adeo per se fertilis est cū iundatus fuerit nilo: ut nullo uel paruo admodū labore egeat. Metiri sua regna decet: nunc a prudentia arguit, prudentiæ partes tres sunt. Memoria: intelligentia: & prouidentia: ab ea vires suas cōsiderat oportet diligenter: & nō suscipere plus negotii: q ferre possit. Decet. si uirum prudentem. Fateri vires: q si exiguæ sint: nō debet eas extollere, & ostendit non esse opus ægyptio: eiusmodi: quæ possent cladem hanc relarcire quā pōpeius acceperat. Fulcire: sustetare. Roma: imperium romanum: q cum eo uictus est pompeius. Bellum: qd antea a nobis remotū fuit: i te ipsum transferre ausus fueris? Ante. a. æmathia: argumētationē exorat a maiori ad minus: nā: a similia maiori ad minus: a minori ad maius: ab exēplis a cōtrariis illā exornare cōsumimus Si pōpeius ingt cū in felicitate erat defendi nō potuit: quomodo nūc uictus defēdet? a cōtrario: quē i p̄speris rebus secuti nō sumus: eundē i aduersis seqmur? Nunc: postq uictus est. Cognita fata: quia ante i dubio erat uter eorum uictor futurus esset: nunc autē manifestū est uictorē fuisse Cæsarem. ergo fata Cæ. manifesta sunt. Aduersis non deesse decet: facit objectionem deinde respondet, dicit aliquis non decet amicis deesse i aduersis. fateor igit. Sed læta secutos: id est illos decet i rebus aduersis amicis nō deesse: qui amicos in secunda fortuna secuti fuerunt, nos autem non sumus pompeium in secundis rebus psecuti, ergo uitio nobis dabit: si illū in aduersis sequemur. Nulla fides unquam: nemo unquam tam fidelis fuit: qui amicum in miseria eligere inceperit. Assensere omnes sceleris: nunc ostendit quem effectum achillæ habuerit oratio: dicit omnes huic sententiæ assensisse, q uidelicet tuta uidebatur. Latatur in sueto honore: ipse etiam qd puer esset gaudebat sibi tantum licentiæ dari: ut pompeium de medio tolleret. Famuli: sub quoque tutela fuerat. Sceleri delectus achillas: qui fuerat consilii: electus est etiam auctor sceleris. Perfida quam tellus: nunc dicit quomodo achillas huic cædi se præparauerit: & ostendit unde nauigare cœpit Achilles cum sociis: ut pompeio occurreret: dicit enim cœpisse ab eo loco ubi castra ptolemæus iunior posuerat aduersus Cleopatram sororem regno pulsam: nam ex testamento patris regnabat Cleopatra quia maior natu erat: sed ptolemæus puer postq ad adolescentiam peruenit consilio amicorum & factiōe sororem e regno pepulit illa aduersus fratrem castra posuerat: nam multos habebat quia eam secuti fuerat. Monstri: id est monstrosi sceleris. Syrtis: nam ægyptus ab occasu syrtis habet. O superi: exclamat contra indignitatem q a pom. sit ptolemæo iussus occidi: dicit enim indignum fuisse Ptolemæum regem: qui manus suas in magni ducis cruore pollueret: usq adeo igit ad imū redactæ sunt res romanæ ut pō. dux Romanus ab ægyptiis satellitibus uilissimis occidat? Hos. a. i. habuit: ut ægyptii audeat hoc scelus suscipere semiplenus sermo cōuenit afflicto. Nilus mē. p ægyptiis posuit. Barbara: oēs. n. barbaros maiores appellabāt pter græcos & latios. Pelusiaci ca. i. sinus ægyptii: nā pelusiū unus est ex septē meatibus nili. Mollis: eneruis & effemiata. Sic: usq adeo. Vllis ne i. c. pōt ne igit ægyptus ad hoc facius sufficere: ac si. d. nō ē ægyptus tāti: ut mereat occidere pō. Hæc ce. ser. si i hoc igit si de uestra regimus o supi uelitis: ut si pō. occidēdus ē a Romāo saltē occidat nō a barbaro. Præstate. si hāc cædem. Cognatas. i. romanas manus. Extremaq mōstra. i. monstrosos & abiectissimos homines: q mōstri instar sūt: erat enī eunuchi & molles ministri. Si meruit tā claro: si pom. ingt princeps Romanus: cuius nomen totum orbem terrarum impleuerat: meruit occidi: nunquid tamen audaciæ habere potes o Ptolemæ q nec plane quidem uir appellari debes: ut tantū uirum occideres: nuuq tāti nominis fama & claritate deterreris?

Cum liceat: quæ te nostri fiducia regni
Huc agit infelix: populū non cernis inermē:
Aruaque uix refugo fodientem mollia nilo?
Metiri sua regna decet: uiresque fateri.
Tu ptolemæ potes: magni fulcire ruinam
Sub qua roma iacet: bustū cineresq mouer
Thessalicos audes: bellumq i regna uocare?
Ante aciē æmathiam nullis accessimus armis:
Pōpeii nūc castra placent: quæ deserit orbis.
Nunc uictoris opes: & cognita fata laceasis:
Aduersis non deesse decet: sed læta secutos
Nulla fides unquam miseros elegit amicos.
Assensere omnes sceleri: lætatur honore
Rex puer insueto: q iam sibi tanta licere
Permittant famuli. sceleri delectus achillas
Perfida qua tellus cassiis excurrit harenis:
Et uada testantur iunctas ægyptia syrtis:
Exiguam sociis monstri gladiisq carinam
Instruit. o superi nulusne & barbara memphis
Et pelusiaci tam mollis turba canopit:
Hos animos? sic fata permūt ciuilia mūdū?
Sic romana iacent: nullusne in cladibus istis
Est locus ægypto? phariūsq admittitur ēsis?
Hanc certe seruate fidem: ciuilia iura
Cognatas præstare manus: externaq mōstra

Tam
tis aucto
legas m
torem n
te terre
rotum o

Pelicer
Cælaris
Nomin
Inferu
Nō do
Inuect
Victori
Q uod
Scruta
Q uo
Nili se
Q uo
Magn
Littor
Appu
Finger
In par
Inculat
Q uo
Q uo
Ordin
Dami
Non
Q uo
Scept
Vent
Sed c

bimar
ues ali
digres
diā reg
ptii. F
batur.
eēnt: igit
oia fact
tes qua
tibus: n
cylidri
dedit: it
eag: ut
ordinis
enī ite
gratia
guaret

LIBER .VIII.

Tam claro nomine: pro tam clari nominis: ut præstanti forma puella. Cæsaris nefas: ut Cæsar pom. mortis auctor esset. Cælo tonante: nunquid non iouem ipsum uereris dum fulmina iaculatur? & audes ne sacrilegas manus tuas iſſere pompeio? Non mundi domitor: sensus est: fac inquit pompeium: non fuisse domitorem mundi: non uendicasse scelera: non ter triumphasse: non fuisse generum Cæsaris: nunquid hoc ipsum te terrere potuit? Romanus erat: ut auderes miscere manus in sanguine Romano. Domitor mundi: qui totum orientem imperio populi Romani subegit. Ter capitolia curru: quia de hispania simul cum aſſyria triumphauit occiso carbone & Domitio triumphauit de piratis & de Mithridate. Regum potens: quia Tigranem regē armeniae bello subegit: qui filium eius tigranocerotam ante currum triumphans uexit: & aristobolum iudæorum regem. Quid uiscera nostra: sed hoc quoque te debuit ab hac cæde remouere o ptolemæ: quod auctorem regni tui de medio tollis: ut occiso pompeio sine ullo iure regnare possis: nā si auctor pompeio pater restitutus fuerat in regnum: ipso occiso sequitur ut iniuste regnum ægypti occupes. Tua sit fortuna: Fortuna tua stabilita est in auctoritate pompeii. Iam: scilicet occiso pompeio: ipso enim auctor senatus censuit patrem tuum per gabinium in regnum eiectione archelao restituendum: hic archelaus filius fuit eius quem sylla & senatus in honore habuerunt. Gabinio quoque uiro cōſulari ualde familiari (ut refert Strabo) Nili: id est ægypti. Regna dedit: quasi sine ullo iure regnare incipiat mortuo pompeio. Iam uero uela: nunc dicit quo pacto pompeius appropinquare cœperit pelusio: nauigabat inquit remis: cum uela dimississet pompeius: sic enim nauæ facere solent cum portibus appropinquant: ut uela dimittant: & remis nauigando nauem subducant in portum. Infanda littora: pro infandi regis littora. Quem contra: nec a pompeio procul erat achillas cum cæteris ministris scelerum. Non longa biremi: id est breui nauis: quæ duplici remorum ordine impellitur. Magno pa. & achillas primus profatur suadens pompeio: ut de cæssa nauē sua i biremem transeat: reddens rationē quod uidelicet uadosus sit pelusius sinus: nec grauiorē nauē humilitate aquarum sustinere possit. Cæssa de puppe: de maiori nauē qua uehebatur pompeius. Littus malignum: & ne possit mirari Pom. quod sibi obuiam parua nauē uenissent ægyptii: i quam transire ipse uolebant: reddunt rationem littus illud uadosum inuisum esse nauis: quod i sicco sæpe destitutæ naues: naufragium faciunt. Malignum: nocens inuisum. Bimarem æstum: æstus proprie dicitur maris impetus

Pelites: si metuit tam claro nomine magnus Cæsaris esse nefas: tanti ptolemæ ruinam Nominis haud metuis: cæloque tonante pſanas Inſeruisse manus: impune ac ſemiuiu audes? Nō domitor mundi: nec ter capitolia curru Inuectus: regumque potēs: uindexque ſenatus: Victorisque gener: phario ſatis eſſe tyranno. Quod poterat romanus erat. qd uiscera nra Scrutaris gladio: nescis puer improbe: nescis Quo tua ſit fortuna loco: iam iure ſine ullo Nili ſceptra tenes: cecidit ciuilibus armis Qui tibi regna dedit: iā uento uela negarat Magnus: & auxilio remorū infanda petebat Littora: quem contra nō longa uecta biremi Appulerat ſclerata manus: magnoque patere Fingens regna phari: cæssa de puppe carinæ In paruā iubet ire ratem: littusque malignum Incuſat: bimaremque uadis frangentibus æſtū: Qui uetat externas terras appellere claſſes. Quod niſi fatorum leges: intentaque iuſſu Ordinis æterni miſeræ uicinia mortis Damnatū læto traherent ad littora magnū: Non ulli comitum ſcleris præſagia deerant. Quippe fides: ſi pura foret: ſi regia magno Sceptrorum auctori uera pietate pateret. Venturæ tota pharium cum claſſe tyrannū: Sed ceſſit ſatis claſſemque relinquere iuſſus

bimare dixit propter ægyptii & arabici ſinus maris: nā pelusium tēdit in mare arabicum. Externas claſſes. i. naues aliunde ueniētes. Appellere. i. applicare: & proprie dicitur quā aliquis ex freto ad littus acceſſerit. Vir. Hinc me digreſſum uis deus appulit oris. Quod niſi ſa. dicit niſi ſata obſtitiffent potuiſſe comites omnes pom. perſidia regis itelligere: & quibus ſignis id cōiectura aſſeq potuerit ipſe declarat. Sceleris: quod iā in aīo concepant ægyptii. Fatore leges: philoſophi etiam uahementer iter ſe diſſentiunt: nūquid oīa ſato ſiant: quod ipſis abſurdū uidebatur. Nā ſi oīa ſato fierēt: oīa fierent cā antecedente: ēt ſi ea quæ hoīes appetūt aſſeqrent: ergo ēt aſſenſiōes non eēnt: igit nec laudationes iuſtæ: nec uituperationes: nec honores: nec ſupplicia: quod cū ſit uitioſum: ſeq nō oīa ſato fieri. Chryſippus diſtinguit genera cauſarum: ut aliæ ſint principales & perfectæ: Aliæ proximæ & adiuuantes quam obrē cum dī oīa ſato fieri: cā antecedente: hoc uult itelligi cauſis antecedentibus proximis & adiuuantibus: non principalibus & perfectis: quod aut dicitur aſſenſiōes fieri cauſis antecedentibus: explicat ſimilitudinē cylindri nec turbine ſui: nā quēadmodū quod percuffit cylindrū dedit ei principiū motionis: uolubilitatem autē nō dedit: ita uiſum obiectū imprimi: & diſignat ſuam ſpeciem in animo: ſed noſtra aſſenſiō eſt in nra potestate: eaque ut cylindrus extrinſecus pulſa: quod reliquū eſt ſua per ſe ui & natura mouet. Intenta: ſeu itabilis. Aeterni ordinis. quia ſatū eſt cā æterna rerū. Quippe fides: & ponit ſigna quibus perfidiam cognoscere poterant: dicebant enī iter ſe comites pom. profecto ſub eſt aliquid ſcleris: nam ſi uellet occurrere bona fide pompeio honoris gratia Ptolemæus non ſatellitibus & miniſtris nauē: ſed tota claſſe obuiam pdiſſet. Auctori: nam ut ipſe regnaret auctor fuerat. Sed ceſſit: ergo aſſenſiō ipſius erat i potestate ſua. iuſſus: ſcilicet a miniſtris Ptolemæi.

PHARSALIAE

Obsequitur: paret. Praefere letum timori: etiam si diuineret sibi mortem instare Pompeius tamen eam p
ponere timori uoluit: nam si non transisset i nauem sine dubio timere uisus fuisset. Ibat in hostilem nauem:
scilicet achillae: quod Cornelia ubi uidit metuens id quod euenit: maritum sequi uolebat. Pompeius autem
prohibuit: & eam quasi temerariam repraehendebat: filium quoque suum in naue remanere iussit & euentu
sui ipsius expectare: ut scire possent quantum fidei ptolemaeus praestaret. Praeceptis: inconsyderata: nullum pi
culum metuens. Hoc: idest ideo magis: nam quia saluti uiri sui metuebat: ideo etiam ipsum cupidius seq
batur. Et tu o nate: o Sexte: nam Cn. pompeius erat
cum Catone qui praerat classi. Casus: idest que eue
tum habiturus sim. In hac ceruice: demonstratiue di
xit. Sed dura: ita quidem iubebat pompeius: sed Cor
nelia cum in nauem transire non posset & uirum seq
id quod poterat manus i uirum tedeat lachrymas.

Quo sine me: lachrymabiliter post discedentem ui
rum hoc dicit. Iterum relicta: sicut relicta sum quo
tempore pugnam suscepturus eras aduersus Caesarē
ita nūc etiā reliquor. Nunq̄ omine lato: Semper iqt
cū disiungimur mali aliqd expectamus: sicut ēt cum
me reliq̄sti i lesbo. Flecter puppē: si is aīmus tibi erat
o pō. ut nolles me comitē eē tuā: cuiuslibet casus: cur
iqt me i lesbo nō reliquebas: fatius. n. erat ut me ibi re
liqueres: q̄ susceptam defereres. Terris: ad q̄s iturus
eras. An tā. i flu. nūq̄d iqt hāc mea fors est: ut tibi
gtata sim tantūmodo dū nauigas? Hāc ubi frustra:
neq̄ enim obtinere potuit a uiro quod uolebat ma
gna igit̄ sollicitudinē expectauit euentum. Anxia pup
pe: nam i summa puppe permāserat: & dura erat con
ditio ipsius: nā nec audebat spectare uirū i naue hosti
li: ne uideret quod metuebat: nec ab ea auertere ocu
los. Tamē: quis uirū sequi nequiuert. Attonitoq̄
metu: q̄ hōies attonitos facit. Auertere uisus. sa pō.

Stetit anxia classis: p una naue posuit q̄ uestus erat
pom. i. q̄ in naue erat: & ē metonymia cōtinēs p cōtē
to. Non arma. s. Ptolemæi & ministrorum eius a q̄
bus occideretur pom. Nefasq̄. i. cāde pom. Ne su
missis p̄cibus: pro ipse summissus supplex. Adoret:
ne puoluā ad genua regis: cui regna dōauerat. Trāsi
re parentē: De caelsa puppe i biremē. Septimius: hic
Septimius: quē aliqui sempronium uocant: tribunus
militū erat a quo benigne appellatus ē pō. q̄d noticia
quadam ipsius familiarior erat: nam ad piraticū bel
lum sub pom. duxerat ordines: sed nunc satelles regius factus occidit pom. Hāc rem longiori oratione profe
quitur Appianus Dicit. n. pom. ad aegyptū cum se uertisset & incumbente uento ad Casū delatus esset: inspe
ctis copiis quae plurimae in littore cōstitant a cursu tēperauit: meditatus q̄d re ipsa fuerat adesse regē. p̄mis
sis nunciis amicitia quā cū patre eius habuisset exponit. Rex tertiu supra decimū aetatis annū iā attigerat: exer
citū eius achillas quidā adseruabat: pecūnias uero Photius. nomine eunuchus q̄ cōfestim de pō. aduētu iter se
consultare incipiunt: aderat ēt theodotus Samius Rhetor: pueri regis p̄ceptor: hi nefandū iuicē negociū aio
uolentes Pōpeiū interficere conueniunt: quo Cā. morem gererent: approbato deīde consilio cymbam exi
mie ornatam ad eum mittunt: ueluti mari iportuoso eo i loco existente: nec a maioribus nauibus adiri facili
ministrī porro regi cymbam iscenderant: & cū his sempronius uir Romanus q̄ tum forte regi assidens: alias
cū pōpeio militauerat: is dextram regis noīe pompeio obtulit: & ad amicū filium mōet tute accedē: iter hāc
exercitus ueluti pom. honorem praestiturus: iuxta littus i acie cōstitat: & res iter medios purpurea amictus
ueste praesidebat: quorum aspectu Pompeius suspitione motus est: cū exercitus ordinē cymbae ornatū iture
tur: potissimū cū nec ad ipm accessisset rex: nec ex suis digniores praemisisset: hunc solū itaq̄ Sophoclis lambū
protulit: q̄d tyrānū p̄ ficiē illius seruus ē: q̄q̄ liber sit: quo dicto cymbā trepide ingressus ē cū i alto lōge ab
esset iternauigandū magis adhuc de sempronio cōcepit suspicari siue q̄ Romanū hōiem secū olim militātem
nosceret: siue q̄ solū adeē cerneret: quasi ob militaris disciplinā emulationem imperatorem suum eēt inuasu
rus: ad illum itaq̄ cōuersus: te ne iqt ego cognosco o miles? cui statī ille annuit: deīde se cōuertentem primus
perculit: ceteri uero isecuti sunt: uxor itaq̄ & amici eius hāc a lōge itruētes eiulatu: gemituq̄ ad deos fōderū
uidices manus tollere: nulla iteriecta mora classem ab inimico littore auertere cōtendūt: Cā. postea photinū
& achillā ob ea q̄ in pom. ppetrauerāt morte mulctauit. Theodotū demū fugientē cum i Asiam uenisset cruce
suspendit. Proh superū: exclamatio ē dolentis: o nefas iquit cuius ēt deos pudere debet. Posito pilo: telo ro.

Obsequitur: letumq̄ iuuat prefere timori.
Ibat in hostilem praiceps cornelia puppim:
Hoc magis impatiens egresso deesse marito:
Q̄d metuit clades remane temeraria cōiunx:
Et tu nate precor longeque alitior casus
Expectatē meos: & in hac ceruice tyranni
Explore fidem. dixit: sed surda uetanti
Tendebat geminas amens cornelia palmas.
Q̄uo sine me crudelis abis: iterū ne reliquor
Thessalicis summotā malis: nunq̄ omie lato
Distrahimur miseri. poteras nō flecter puppi
Cum fugeres alio: latebrisque reliquere lesbi:
Omnibus a terris si nos arcere parabas
An tātū i fluctus placeo comes: hāc ubi fru
Effudit: prima pēdet tamē anxia puppe. Itra
Attonitoque metu: nec quoquā auerter uisus:
Nec magnū spectare potest: stetit anxia classis
Adducis euentū: metuens non arma: nefasq̄:
Sed ne submissis precibus pompeius adoret
Sceptra sua donata manu: transire parentem
Romanus pharia miles de puppe salutat
Septimius. q̄ (p̄ super pudor) arma satelles
Regia gestebat posito deformia pilo.
Immanis: uiolentus: atrox: nullaq̄ ferarum

LIBER VIII.

Mitior: id est non minus crudelis: & est: abusio in comparatio. Quis non fortuna: adeo ipse septimius in omne nefas pronus erat ut credi posset fortunam peperisse orbi terrarum: quia noluerit hunc bellis civilibus interfuisse: qui omnes crudelitate superaret. Dextra: scilicet septimii. Vacaret: careret & uacua esset. Disponis: instruis paras. Nec non: ut fiat in omni orbe: ut nec etiam a scelere belli civilis ægyptus quidem libera sit. Fabula: sermo uulgaris est: quia ubicunque uulgabitur hoc civile bellum cum magno deorum pudor. Sic: id est tam turpiter. Romanus ensis: septimii qui Romæus erat. Paruit: occidendo pompeium. Tuo gladio:

Mitior in cædes: quis non fortuna putasset
Parcere te populis: quod bello hæc dextera uacasset
Thessaliaque procul tam noxia tela fugasset:
Disponis gladios: ne quo non fiat in orbe.
Heu facinus civile tibi: uictoribus ipsis
Dedecus: & nunquam super caritura pudore
Fabula: romanus regi sic paruit ensis.
Pellæusque puer gladio tibi colla recidit
Magne tuo: qua posteritas in sæcula mittet
Septimium fama: scelus hoc quo nomine dicet
Qui bruti dixere nefas: iam uenerat horæ
Terminus extremæ: phariæque ablatus in alnum
Perdiderat iam iura suis: tunc stringere ferrum
Regia mostra parant: ut uidit cominus enses
Inuoluit uultus: atque indignatus apertum
Fortunæ præbere caput: tunc lumina pressit:
Continuitque animam: ne quas effundere uoces
Posset: & æternam fletu corrumpere famam.
Sed postquam mucrone latus funestus achillas
Perfodit: nullo gemitu consensit ad ictum:
Respexitque nefas: seruatque immobile corpus.
Seque probat moriens: atque hæc in pectoris uoluit.
Sæcula romanos nunquam tacitura labores
Attendant: æuamque sequens speculat ab omni
Orbe ratem: phariæque fidem: nunc consule famam.
Fata tibi longæ fluxerunt prospera uita.
Ignorant populi: si non in morte probaris:
An scieris aduersa pati: ne cede pudori:
Auctoremque dole fati: quacunque feriris
Cred manuque soceri: spargat laceretque licebit:
Sum tamen o superi felix: nullique potestas
Hoc auferre deo: mutantur prospera uita:
Non sum morte miser: uidet hæc cornelia cædes.
Pompeiusque meus: tanto patientius oro
Claude dolor gemitus: natus coniunxque peremptum

dam. Mutantur prospera uita: cum ad hoc usque tempus semper secundis rebus fuerim: mutari potest fortuna uirtus autem stabilis est atque perpetua. Morte miser: mortem mihi corporis inferre potest: famam autem & gloriam diminuere non potest. Vident hanc cor. ce. præterea in conspectu meorum occidit: quod mihi non paruum est solatium: ideo etiam me fortiozem præstare debeo. Claude dolor: alloquitur suum dolorem. Tanto patientius: Quia in conspectu meorum hanc cædem patior. Peremptum: id est cum occidit participium præteriti temporis pro præsentis posuit: græci autem habent participium præsens passiuum: nos uero utimur participio præteriti temporis: pro participio præsentis: quo caremus: ut qua uectus Abas peruehebatur.

id est tui militis gladio. Fama: pro infamia: est enim touæ op id est medium: sicut bona ualitudo & mala. Quo nomine dicet: si reperti sunt: quod ausi fuerint dicere bruti: nefas quod Cæsarem occiderit: quo nomine tantæ crudelitatis scelus & iudicis indignitatis appellabitur eius quod per occiderit: quod non extabit nomen sceleris. Dicent. i. posteri. Iam uenerat: appropinquauerat tempus ut occideret per. & mors eius differri non poterat. Ablatus. sublati. In alnum: in nauem materia per forma. Proderat iu. i. uenerat in manus hostium: & sui iuris non erat.

Ut uidit cominus enses: pompeius ubi uidit nudari enses statim caput & ora uestibus textit: spiritum autem intra se continuit: nequam uocem effrenatam emitteret: quod laudi & gloriae suae derogaret: occisus autem fuit die natalis suum isegente: quum iam und sexaginta annos natus esset. Plutar.

Aptum noluit igitur apto capite sauietati fortunæ se ostendere. Præstitit: clausit. Virg. præstitit uel oculos aut uulnera laui. Aiam: spiritum. Ne quas effundere uoces: hic est qui uiros fortes oppetere dicebat: quasi ore terram peteret: ne audiri possent emittere eiulatum. Sed postquam mucrone: sed in ipsis etiam uulneribus non minore præstitit animi uirtute. Perfodit: transfixit. Nullo gemitu. i. nullo gemitu ictum euitauit. Respexitque nefas: Quæ cuncta signa erant libenter morientis. Voluit. i. cogitat secreta animi Pompeii. quasi uates diuinabat Lucius: nam uatibus datum est scire ea quæ secreta sunt. Sæcula romanos: Fingit quod uerisimiliter secum pompeium cogitare potuerit: & hac cogitatione prius sensum omnem a doloris uulneris alienabat.

Attendit. i. uirtutem animi mei. Aeuumque sequens. i. posteritas quasi posteritatem omnem fingit adesse: & laudari animi sui fortitudinem. Ratem: biremem in qua mini stri regis me occidit. Nunc consule famam: se ipsum ad hortatur: ut se tale præstare uelit: ut ab omnibus non solum laude sed etiam admiratione prosequendus sit. Ignorat populi: Id ne fortuna sit attribuendum: an uirtuti tuæ: quod res magnas gesseris: sed nunc tempus est: in quo probare possis animi tui uirtutem. Ne cede pudori: non te pudeat quod a Ptolemaeo enerui ac effrenato occideris: sed ita animo tuo cunctis: quicumque te occiderit hoc esse Cæsarem: nam auctori rerum cuncta attribuenda est. Dole: Quasi ignauum & effrenatum. Quacunque. i. manu: quia in gratiam soceri hoc faciunt. Nullique potestas: nam uirtus animi in potestate nostra est: cetera uero fortunæ subiecta: nam fortitudo: patientia: fiducia: perseverantia. Hæc uirtutes ita nostræ sunt: ut nemo a nobis eas possit auferre: ideo dicit quamquam corpus meum lacerent: tamen hoc uirtutibus animi afficere non potest. Hoc auferre. i. Quod est in mea potestate: ut me fortem & patientissimum ostendat.

PHARSALIAE

Talis custodia magno: sic inquit secum cogitabat Pompeius: & seipsum ad patientiam mortis adhortabatur. Hoc animi: hunc animum. At non tam patiens: at uero Cornelia etiam si fortis animi erat: tamen cernere non poterat: nec tantam indignitatem sustinere: & ideo imiserabiles uoces prorumpit. Miserandis: id est quæ commiserationem uidentibus & audientibus commouere possent. Ego te scelerata: existimabat Cæsarem præuēisse Pompeium: & iam ægyptum occupasse: cuius imperio hæc cædes admitteretur: iam enim sibi persuadere non poterat tantum audaciæ habuisse Ptolemæum. Auia: id est procul a uia quia si recta uia in ægyptum uenisses: non te præuenisset Cæsar. Ius: scilicet alii id est potestas. Sed quisque in istud: alloquitur ipsos qui occiderunt pompeium: siue hoc facis ad gratiam Cæsar: siue ut tu prouideas tibi ne in offensionem Cæsaris incurras. Nescis: inquit: ubi sit dolor Pompeii: nam ipse quidem libenter moritur: sed si uis illum moleste ferre: mea uiscera pete: nam si me occideris: nihil erit quod maior dolore afficiat pom. Immisit: pro immisus es. uocatiuum pro nominatiuo posuit. Vel cæsaris: ne illum hospicio suscipiendum curares: quod tibi periculosum fuerit. Victo: pompeio: id est optat pompeius: ut occidatur post cladem acceptam. Poenas non morte: sed da optam tu quicquid pompeium occidis: ut me prius occidas in conspectu illius: nam id demum erit quod morte crudelius existimet. Haud ego culpa & iusta causa cur occidar: neque enim ego sum expers belli ciuilis: quippe illum comitata sum in castra: & quocumque profectus est ego semper comes extiti. Bellorum: quæ obiciuntur pompeio. Nullis absterrita fatis: id est a nullis periculis fatorum territa. Victum: id est pompeium uictum recepi. In Lesbos: ubi relicta eram. Reges timere: scilicet recipere uictum pompeium: ne id Cæsari displiceret: & ipsi in aliquod discrimen inciderent. Hoc merui coniunx: conqueritur Cornelia quod pom. in certum discrimen ire uoluerit: se autem solam quasi destitutam reliquerit: cui mors carior esset uita si sine eo supistes eēt: nunquid ego hoc merui ut in puppe reliquerer tuta: cum tuta in periculo dederis: ac si, d. non ita me gessi tecum: ut credere posses sine te uiuere. Parcebas: scilicet mihi tunc cum transires in nauem ægyptiacā. Fata expetente: cum te certo periculo exponeres. Moriar nec munere regis: rex ptolemæus occidit te in gratia Cæsar: & noluit ut me tecum occideret: sed tamen moriar sine regis officio. Munere: officio. Aut: suppliciter petita nautis quæ naue uehebant: ut sibi libere permittant mori: uel aliquis eorum sit qui ferocem uxorem interficiat antequam in Cæsaris manus aut potestatem perueniat. Rudētes tori: id est funes quibus utar ad suspendiū. Aut aliquis comes: scilicet Pompeius fidelis stricto ense mea pectora transfiga. Exigat: per pectora nostra. Præstare potest: sensus est: poterit ille qui me occidet dicere: occidamus uxorem pompeii: ne in manus Cæsar ueniat. Imputet cæsaris: ut non ipse sed cædis huius Cæsar causa fuerit. Properantem in fata: parabat Cornelia se de puppe in undam delicere: sed prohibebant qui simul naue uehebantur: id est conqueritur. Viuis adhuc coniunx: in quo redacta sum o pompei: adhuc tu uiuus es: & ego mei iuris esse destitui: te uiuo non possum libere uti corpore meo: ac si, d. antequam moriaris in seruitutem redacta sum. Prohibet accersere mortem: nihil enim aliud faciunt: nisi ut me cæsari seruent: & ab eo in eam gratiam. Seruor uictori: ut captiua tradar cæsari. Sic fata: hæc ubi dixit nautæ quæ celerrime potuerunt nauem impulerunt: ut ab ægyptio rege se uendicaret: a quo periculum manifeste erat: nam qui pompeium occidi iusserat: nec pompeii quidem comitibus pepercisset. Lapsa: quia cecidit exanimis. Rapitur: scilicet a ministris. Trepida: festina: nam trepidus non solum timentem sed festinum significat. Virgilius. Ne trepidate meas teucris defendere naues id est celerate. At magni: nunc redit ad pompeium qui ab regis ministris occidebatur & dum occideretur (ut perhibent qui caput uiderunt) dignitate uultus & oris mortuus etiam seruauit. Cum: quamuis. Sonent: quia in omni parte cadebatur a ministris alii in pectore: alii a tergo uulnerabant. Permanisse decus: semper ostendit se fuisse potestudinosum. Luca: omnia enim de ipso honorifice loquitur: oblatrans semper in Cæsarem. Ultima mortis: pro ultimam mortem.

Si mirantur amanti: talis custodia magno
Mentis erat: ius hoc animi morientis habebat.
At non tam patiens cornelia cernere saeuum
Quam perferre nefas: miserandis æthera cōplet
Vocibus. o coniunx ego te scelerata peremi.
Lethiferæ tibi causa moræ fuit auia leibos:
Et prior in nili peruenit littora cæsar.
Nā cui ius alii sceleris: sed quisquis in istud
Asuperis immisit caput: uel cæsaris iræ:
Vel tibi prospiciens: nescis crudelis ubi ipsa
Viscera sint magni: pperas atque ingeris ictus
Qua uotū ē uicto: pœnas nō morte minores
Pēdat: & æte meū uideat caput haud ego cul
Libera bellorum: quæ matrū sola pūdas. pa
Et per castra comes. nullis exterrita fatis:
Victum: quod reges etiam timere: recepi.
Hoc merui coniunx: in tuta puppe relinquis
Perfide parcebas: te fata extrema petente
Vita digna fui: moriar: nec munere regis.
Aut mihi præcipit nautæ permittite saltū:
Aut laqueum colo: tortosque aptate rudentes:
Aut aliquis magno dignus comes exigat ensē.
Pompeio præstare potest: quæ cæsaris armis
Imputet. o saui propantem in fata tenetis:
Viuis adhuc coniunx. & iam cornelia non ē
Iuris magne fui: prohibent accersere mortem
Seruor uictori. sic fata: interque suorum
Lapsa manus: rapitur trepida fugiente carina
At magni cum terga sonent: & pectora ferro
Permanisse decus sacræ uenerabile formæ:

LIBER .VIII.

Irataque deis faciem: nam diis uidebatur iratus postquam acie pharsalica uictus: & ex secunda fortuna deiectus i calamitatem fuerat. Ex habitu: quia idem habitus eadem dignitas oris: & uultus pmanerat mortuo quæ & uiuo. Fatentur: affirmant. Lacerum: abscissum. Nam sæuus in ipso: nam Septimius ille crudelis non satis habuit occidere Pompeium: sed etiam caput eius amputauit: ut illud regi Ptolemæo offerret: & fuit ipse officii deterioris: & sordidioris, nam quasi carnifex pompeio caput amputauit: quod postea Achilles regi obtulit. Scelus inuenit actus: actus sceleris erat occidere pom, sed maius scelus adiecit caput obtruncando.

Irataque deis faciem: nihil ultima mortis
Ex habitu uultuque uiri mutasse fatentur:
Qui lacerum uidere caput: nã sæuus i ipso
Septimius sceleris maius scelus inuenit actu.
Ac reteggit sacros scisso uelamine uultus.
Semianimis magni: spirantiaque occupat ora:
Collaque in obliquo potuit languentia transtro:
Tunc neruos uenasque secat: nodosaque frangit
Ossa diu: nondum artis erat caput ense rotare.
At postquam trunco ceruix abscissa recessit:
Vedicat hoc pharius dextra gestare satelles.
Degeneratque operæ miles romane secundæ:
Pompeii sacrum diro caput ense recidis
Ut non ipse feras: o summi fata pudoris:
Impius ut magnum noscet puer: illa uerenda
Regibus hirta coma: & generosa fronte decorata:
Cæsaries compressa manu est: pharioque ueruto
Dum uiuunt uultus: atque os in murmura pulsant
Singultus animæ: dum lumina nuda rigescunt:
Suffixum caput est: quo nunquam bella iubente
Pax fuit: hoc leges caputque & rostra mouebat.
Hac facie fortuna tibi romana placebas.
Nec satis infando fuit hoc uidisse tyranno
Vultu sceleris superesse fidem: tunc arte nefanda
Submota est tabes capiti: raptoque cerebro
Exiccata cutis: putrisque effluxit ab alto
Humor: & infuso facies solidata ueneno est.
Ultima lageæ stirpis perituraque proles:
Degenerat: incestæ sceptris cessure sororis:

leges: significat pom, maximam bello: maximam pace auctoritatem habuisse. Campumque & rostra: rursus domi forisque plurimum semper auctoritatis fuit. Hac facie, for, quia talem uirum genuisses. Nec satis, detestatur Luca, hoc nefas quod iussu Ptolemæi admissum est non solum quod interfici iusserit: sed quod caput pom, seruauerit: quasi non satis haberet committi scelus: nisi etiam sceleri testimonium superesset. Vultu sceleris superesse fidem: id est uultu quibusdam uoluentis seruari caput: quod sit sceleris testimonium. Tunc arte: scilicet medicorum. Capiti: a capite. Raptoque cerebro: euulso: erepto. Veneno: id est pharmaco more graeco dixit, nam malum uenenum: & bonum uenenum dicimus: omnis enim medicina particeps est ueneni. significat autem unguentum balsami: aut certe huiusmodi liquoris qui plurimum ualet ad seruanda cadauera. Ultima lageæ stirpis: adhuc inuehit poeta in ptolemæum: quomodo inquit tantum scelus in animum tuum cadere potuit: ut patiaris indigniores ac sordidiores honore sepulturae: donari: & pom, cadauer in fluctibus maris ultro citroque iactari? Ultima: bene ultima, nam paulo post superueniente Cæ, peribis. Lageæ: lagus enim primus rex ægyptiorum fuit. Sceptris sororis: nam interempto ptolemæo adolescentulo in regnum Cæsar constituit sororem cleopatram: atque ei in regni partem reliquit fratrem addidit admodum iuuenem. Incestæ: commiscuit enim se Cæ, regina meretrix ex qua natus est cæsario: quem postea iussit interfici Augustus Cæ, Macedon, i, Alexander macedo. In sacro antro, i, Alexandriæ: nam in Alexandria quam Alexander condiderat sepulcrum eius constructum fuerat: ubi tunc et ipsius cineres seruabantur.

Retegit: aperit. Scisso uelamine: quo pompeius spiritum continuerat dolore uulnerum: ne uerbum aliquod emitteret effeminatum. Occupat:prehendit. Spirantia ora: nondum enim omnino spiritum emiserat.

Languentia col, pro languentis colla. Neruos: quibus ceruix humeris necitur. Ossa: diu: quia non tam facile ossa recidi poterant. Nondum artis erat: id est consuetudo nondum erat caput amputare ense: sicut fuit postea: nam spiculatorum uno ictu caput amputabatur.

Artis, i, spiculatorum. Ense rotare: id est rotato ense amputare: ut maiorem ictu inferret. At postquam trunco: sed postquam abscidit caput: indignius fecit quod non ipse obtulit regi: sed offerendum concessit achillæ, ipe ergo sordidioris officii fuit Septimius, uidelicet carnifex, dignioris autem achillas cui caput datum est pom. Satelles: achillas. Gestare, i, ut offerat regi. Trunco: corpus proprie dicitur sine capite. Vir, iacet i gens littore trunco. Degener miles: inuehitur contra septimium poeta: degener miles & conditionis seruilis: cum de legisti obtruncare pom, caput: quod alius offerret. Secunda: id est uilioris operæ: hic duo opera fuerunt, primum recidere caput pom, alterum uero offerre regi: sed uilioris operæ fuit: is qui recidit. Feras: pro offeras aphæresis. Diro ense: pro tu dirus. O summi fata pudoris: plena commiserationis est ista conuestio: quam de hac indignitate inducit poeta. Fata: o mors. Noscet: cognosceret impletum esse quod iusserat. Hirta, i, defa.

Verenda regibus: id est quod etiam uereri consueuerunt: ut tigranes. Aristobolus. Ariobarzanes, & multi. Generosa: nobili & decenti. Manu: scilicet carnificis. Singultus animæ, quia adhuc spirans caput cum spiritum efflaret singultum reddebat Pharioque ueruto: uerutum genus est teli: quod uelut ueru habet præfixum festus, nam ferrum habet oblongum: sed hastam breuem: adeo ut manubrium potius dici possit quam hastile: hoc generis teli fixum est caput pom. Nuda: apta: nondum clausa. Rigescunt: durefcunt quia morientium durefcunt lumina: ut nusquam flectantur. Bella iubente pax fuit: quia tantum ualuit opibus pompeius: ut quotiescunque bellum esse uellet cum hostibus populi romani pax esse non posset. Hoc

PHARSALIAE

In antro: idest mole sepulchri. In monte: idest pyramide quæ instar montis erat, sicut apud Herodotum legitur: reges ægyptii magnis impensis sepulchra sibi extruebant: adeo ut legamus trecenta talenta in pyramide regis Sosis fuisse consumpta in cibo ceparum & alii ut alerentur operarii: quibus pyramis construebatur: ex quo intelligi potest quanta fuerit magnificentia illius sepulchri: De profusa pyramidum magnificentia cætera legito apud Herodotum, Plinium, Strabonem. Seriem: ordinem regum. Pudendam: quia erat desides & uiles. Pyramides: fuerunt sepulchra ægyptiorum regum ex quadratis lapidibus mirifice constructa τὸ πῶς, significat ignem: eo quod ignis figuram imitantur, nam flamma ignis semper a lato gracile scit in acutum: qua forma fuerunt pyramides. Mausolea: idest sepulchra simillima monumento mausoli: nam Mausolus rex Cariae uxorem habuit Artemisiam cui uir adeo dilectus fuit: ut post mortem eius quo perpetuo uiri memoria seruaretur: inter cætera sepulchrum struxerit: cuius ædificium tantæ magnificentiæ fuit: Vt ex septem mirabilibus mundi unum connumeretur: & idem sepulchra magnifica Mausolea sunt appellata. Mausolus (ut refert Strabo) filius fuit Hecatomni cariae regis qui tres habuit filios Idryeum: Pyxodarum: & Mausolum: filias duas equibus Artemisia grandior: Mausolo ex fratribus grandiori nupsit. Idryeo altera soror data est nomine darra, mausolus itaq; regnavit: quo mortuo uxor iperium habuit: q; (ut diximus) illi sepulchrum construxit: arteisia tæbe consumpta: ppter luctum quæ e uiro susceperat: Idryeus impauit: atq; huic etiã ex morbo assumpto uxor successit: at Pyxodarus qui reliquus erat ex filiis Hecatomni hæc eiecit. De mausoleo quauis historia sit apud Geliũ & Pliniũ & cæteros notissima: Solus tamen Victruuius de architectura maxie uir auctoritatis & fidei: Mausolum ipsum regem dum adhuc uiueret sibi ipse id monumentum pbat constituisse. Indigna: quibus reges indigni fuerant. Adeo ne molesta: si caput seruandum esse iussisti: cur non totum Pompeii corpus seruabas: ut ipsum Cæsari ostenderes? Hac fide: ac si dicat perfidia irõice dixit, ut mutabilitate fortunæ ostendat. Pertulit: idest perduxit: quia cum adhuc uisq; diu semp in prosperitate uixisset pom, tamet tetro ac sordido fine uitã suã clausit. Hac morte: tã sordida. Summo culmine: nam romanorum primus fuerat, hæc autẽ detestatur Luca, ut ostendat fortunæ confidendum non esse. Cladesque omnes: quas inferre potuerat diuersis temporibus pompeio eas seruauit: ut in unum diem omnes conferret. Immunes: expertes. Pompeiusque fuit: dicit nihil medium fuisse in pompeio fuere omnia siue læta siue tristia. satis est aliquando lætis: aliquando tristibus fruamur: q; diuturna semper & secunda frui: & in extremum postea fortunam aduersam experiri: quod pompeio contigit. Felix: sine ullius miseriæ parte. Dilata: scilicet usque ad senectutem. Nunc: scilicet cadauer eius qui tam longa fortuna usus fuerat. Hausto per uulnera fluctu: quia tergo & pectore transfixum fuerat cadauer pompeii unde etã maris aquam hauriebat. Nulla que manente figura: id quod solet aliis notitiam auferre: Pompeio notitiam dedit, nam hoc ipsum quod erat obtruncatum caput notitiam faciebat: pompeii esse cadauer: quia paulo ante constabat obtruncatum fuisse pompeium. Nota: signum. Ante tamen pharias: quamuis aliquandiu fluctibus maris huc & illuc impulsus fuit pompeii cadauer: tamen fortuna uoluit antequam Cæsar in ægyptum ueniret: ut sepeliretur: tamen si humili sepulchro. Melior: ac si dicat Cæsar si corpus illius inhumatum inuenisset: non dubium est: quin sicut de capite ita & de reliquo corpore fecisset, nam postquã pompeii caput oblatum sibi uidit dolore percussus: lachrymas non tenuit: & illud omnibus undique odoribus collectis honorifice sepeliri iussit. Elatebris pauidus: describit quomodo Codrus: qui pompeii miles olim & quæstor fuerat corpus in undis quæsierat: & repperit sepulchro clam mandauit de Codro nullam mentionem facit Appianus, dicit enim caput pompeii abscissum: Cæsari magno pro munere seruatum fuisse, reliquum corporis in littore sepultum a quodam: tumulo insignis addito: cui ab alio inscriptum fuit. Templi pondus erat: modica qui clauditur urna, procedente tempore cum tumulus sub harena esset obrutus: statuæ etiam quæ pompeio a necessariis eius circa Casium ex ære erectæ steterant: in templi aditu iam uetustate exesæ seruarentur: ab Adriano imperatore summa diligentia perquisitæ & inuentæ sunt: cum ad partes illas accessisset, tumulus quoque mandato eius perpurgatus: statuæ erectæ: sicut denuo ab omnibus dignosci posset: pompeium a Philippo liberto fragmentis scaphæ concrematum fuisse ponit Plutarchus.

Cum tibi sacro macedon seruetur in antro:
Et regum cineres extructo i monte quiescant.
Cũ ptolemæorum manes: seriemq; pudeda
Pyramides claudant: indignaq; mausolea:
Littora pompeii ferunt: truncusq; uadosis
Huc illuc iactatur aquis: adeo ne molesta
Totum cura fuit focero seruare cadauer:
Hac fortuna fide magni tam prospera fata
Pertulit: hac illum summo de culmine rerum
Morte petit: cladesq; omnes exegit in uno
Sæua die: qbus immunes tot præstitit annos.
Pompeiusq; fuit: qui nunquã mixta uideret
Læta malis: felix nullo turbante deorum:
Et nullo parcente miser: semel impulit illum
Dilata fortuna manu: pulsatur harenis:
Capitur i scopulis: hausto p uulnera fluctu.
Ludibrium pelagi: nullaq; manente figura:
Vna nota est magno capitis iactura reuulsi.
Ante tamen pharias uictor q tangat harenas
Pompeio raptim tumulum fortuna parauit.
Ne iaceat nullo: uel ne meliore sepulchro.
Elatebris pauido decurrit ad æquora codrus

LIBER .VIII.

Cinyrææ cypri: epitheton est longe repetitum nam Pygmalion Cilicis filius fuit. qui Cilicum pœnicumq; manu collecta: imperium transtulit in Cyprum & pulsus ueteribus incolis: insulam omnem occupauit: hic ex uxore quam ex ebore fecerat: fuit enim peritissimus sculptor: beneficio ueneris uiuificata: sicut in fabulis est apud Ouidium: genuit filium paphum a quo natus est cinyras inde cinyreus idest cyprius. Ab icario litore: a litore maris icarii de quo ante dictum est: Ipse per icariæ scopulos. Victum pietate timorem: pietas in Pompeium: & timor Ptolemæi inter se pugnabant tandem pietas timorem uicit: & ita per noctem profectus cadauer Pompeii inuentum sepeluit. Lucis parum: nunc dicitur exiguum lumen præbuisse lunam: ut uix corpus discernere potuerit: sed tamen quia re percussione lunæ unda lucebat: & corpus discolor erat a candore maris: corpus Pompeii cepit: & ad ripas subduxit. Cynthia: luna a cynthio mōte deli ubi colitur dicta est: unde etiam cynthius Apollo. Mœsta: quasi cæde Pompeii: ipsa quoq; sydera mœrorē significabant. Tenet ille: postquam semel corpus cognouit comprehensum illud complectebatur. Eripiēte mari: quia dum corpus teneret uis inundatio num propemodum rapiebat. Pelago iuuante: quia fluctus maris nunquam desistit: semper littora impellit: & cum impulerit redit. Nunc ergo dicit dum fluctus maris rediret: quasi corpus e manibus & complexu rapiebat: expectabat igitur ut fluctus rediret i littore cuius impetu corpus exciperet. Impelli: scilicet ad littora. Pelago: idest fluctu maris. Sedit: scilicet corpus. Incubuit magno: superiniecit se cadaueri Pompeii lachrymans. Obscuraq; sydera: idest ad sydera obscurum lumen reddentia: quia uidelicet nubibus oppositum erat cælum: & his uerbis utitur ab ipsa fortuna petens: ne uel uile sepulchrum Pompeio inuideat. Non prætiosa: non petit inquit: o fortuna pompeius pro dignitate sua sepulchrum. Cumulato ture: scilicet rogis & cadaueri sicut mos erat antiquissimus. Virgilius. Congesta cremantur turea dona. Non pinguis: idest ex pinguib; aromatibus sic enim solebant cuiuslibet cineris aromatum super inducere cadaueri: cum rogo superimpositum cremaretur. Pia colla: sic enim consueuerant: quod & nunc tenetur ut pars igenti subiere feretro triste ministerium. Præferat: & non petit: ut pompa funeris præcedat in qua sit quædam imago triumphi: id est antiquitus faciebant: quod nunc quoque seruatur. Tristi cantu: neniam carmen erat: quod laudandi gratia i funere catabatur ad tibiam: quod ex uerbo græco ducitur. ΝΕΙΑ ΤΟΟ enim græce significat ultimum quia cantabatur in fine uitæ. Alii dicunt neniam esse uocem querimonie flentium. uidelicet a ne. ne. Sūt qui dicant ueniam extremum carmē significare. ab extrema intestini parte. Nam ΝΕΙΑ ΤΟΝ græce significat extremum. Alii referunt ad extremitatē chordarum quæ ultima est in cythara ΗΝΕΑΤΗ dicitur chorda acuti soni & ultimum sit cantationis carmen de hac uenia loquitur hoc loco Lucanus. Mœrens exercitus: pompam militarem significat. ter enim circuire solebant equites rogam cui superiniectum erat ducis cadauer. Virgilius. & ipse describit. Ter circum accensos ceteri fulgentibus armis decurrere rogos: ter mœstum funeris ignem lustrauere in equis. Proiectis armis: depositis insignibus. Da uilem magno: his omnibus omisissis quæ fieri solent in funere magnorum ducum satis est Pompeio: ut uel uile sepulchrum ei concedas. Robora: idest ligna quibus rogo cadaueri constituitur. Vstor: sordidus cremator non desit. Non cornelia: quia propinquiore solebant subiicere facem uel uxor uiro: uel filius patri. Sit satis: i. sufficiat ad iram uestram: si fortunæ succensetis Pompeii: uel nimium inuidetis. Imperat: bene: quia ipsa præ dolore nō potuisset subiicere facē. Abest: nā arrepta erat nauis quæ uehebatur Cornelia cū Pompeii comitibus. Sic fa. hæc ubi dixit Codrus uidit igētē rogū: haud procul inde ubi cuiusdam cadauer crematū fuerat: accessit ergo & ignē cōstituit petēs ueniā a māibus eius quicunq; rogo crematus est. Vile: idest cuiusdā plæbæi. Suis: quia sui dereliquerāt illud. Inde: ex illo rogo. Subduces. fa corpe.

PHARSALIAE

Vmbra: o anima. Neglecta: quæ nullo custode combureris. Nec ulli cara: quia si cara esses: tui te custo-
dirent usque ad ultimum bustum. Iam compositum: quia rogo superimpositum comburebatur. Ma-
nus hospita: idest mei hospitis externi. Si quid sensus post fata: respexit ad opinionem epicureorum falsam
ac stolidam: quæ anima simul cum corpore extingueretur. Scio inquit si post mortem sensus aliquis superest:
quæ tu quoque uolens ac libens mihi concedes: ut ignem de tuo rogo suscipiam. Rogo: scilicet Pompeii. Teque
pudet: & non sine pudore hoc uides ut corpus tuum cremetur: Pompeius uero inhumatus reliquatur. Ple-
nusquæ sinus: idest habens sinus plenos: tanta cupi-
ditate comburendi ferebatur. Fluctu relatus: quia
dum inundaret mare pene a littore in maria retule-
rat corpus. Procul: idest ante oculos. Nam utrunque
significat: & porro ab oculis & præ oculis. Premunt
nobile corpus: pro a nobili corpore nulla robora præ-
muntur. Hypallage est: significat autem non altum
& sublimen rogi structum: sicut pro qualitate for-
tunæ rogi strui solebat. Nulla strue: quod obscuri-
us dixerunt poetæ: in sequentibus declarant. Est ergo
epexegetis idest expositio: ut supra est in huius ex-
positio. Ille sedens iuxta: codrus postquam rogo frag-
mentis naui constructo Pompei cadaver superim-
posuit: ueniam ab eo petiit: si non pro ipsius dignita-
te sepulchrum pararet. O maxime ductor: nam Pom-
peius sicut in historia legimus fama sui nominis to-
tum orbem impleuerat: cum maxime reges atque na-
tiones bello subegisset. Vna: idest sola. Si tibi iacta-
tu: si maluisses fluctibus maris dilacerari quæ in hoc hu-
mili sepulchro sepeliri: iusta causa est cur mihi igno-
scas: cum hoc animo fecerim ne corpus tuum effica fie-
ret alitibus piscibus: & feris. Tristior: idest tibi mo-
lestius est tale sepulchrum consequi: quam nullum. Of-
ficiis meis: hoc est ne consideres uile meum officiū:
sed officii religionem & pietatem: quæ me induxit:
hoc facerem. Fati: dispositionis diuinæ: quia usque
adeo fata tibi aduersa fuerunt: ut periculum sit: ne si
hoc uile sepulchrum non consequaris lacereris om-
nino a feris & a litibus: ideo non est nefas putandum
quod ego te hoc uili sepulchro condiderim. Audeat: si
aliquid contra corpus tuum. Quam potes: quæ ce-
lesterrime fieri potest benignus & libens cremeris. Exi-
guam: humilem. Romana manu: manu romani ci-
uis. Recursus: in hesperiam: idest si dii concesserint:
ut in italiam redeam non patiar te hic iacere. Hæc i-
te: tam humili sepultura. Cornelia accipiet: & accipi-
endo nostro utetur ministerio. In urnam: scilicet
maiorum tuorum. Interea: idest dum tempus illud
aduenerit: ut in sepulturam digniorem transferri pos-
sis. Signemus saxo: ut dignosci possit: ubi nam reli-
quæ tui corporis iaceant. Ut nota: idest notatio &
signum. Plenos: idest perfectos tuos honores: nam
mortis honorem sepulchrum appellat. Referat ca-
put: ut totum corpus in uno sepulchro condatur.
Excitat: incedit. Inualidas: infirmas flammæ. Ad-
moto fomite: fomitem appellat materiam aridam
fouetur ignis. Capitur: scilicet corpus Pompeii. Di-
stillat: liquefit. Tabe: idest adipe corporis ignis accē-
debatur. Sed iam percussit astra: iam illuserat cum
sibi metuens Codrus inchoatum sepulchrum reli-
quit postea pietate coactus est redire etiam cum discrimine salutis suæ. Dies præmissa auroræ: idest ante au-
roram. Percussit astra: quia superueniente die astra offuscantur. Ordine rupto: interrupto rogo inchoa-
to. Demens isto pro crimine poenam: reprehendit illum Lucanus dicens illum nequicquam timuisse: nam
nec ipse quidem Cæsar adeo crudelis est: ut sepultura pompeium prohibere uelit. Crimine: sicut tu existi-
mas. Fama loquax: diuulgans: non adeo est culpa quod officiū tuū fecit: ut tui nominis fama perpetuo duret.

Cara tuo: sed pompeio felicior umbra:
Quæ iam compositum uiolat manus hospita bustum
Da ueniam: si quis sensus post fata relictum est.
Cedis & ipsa rogo: paterisque hæc dāna sepul-
Teque pudet spem pomeii manibus uri. chris:
Sic fatus plenusque sinus ardente fauilla
Peruolat ad truncum: qui fluctu pene relatus
Littore pendebat: summas dimouit harenas.
Et collecta procul lecerat fragmenta carinæ.
Exigua trepidus posuit scrobe: nobile corpus
Robora nulla premunt: nulla strue membra recubunt.
Admotus magnus: non subditus accipit ignis.
Ille sedens iuxta flammæ: o maxime dixit
Ductor: & hesperii maiestas nominis una:
Si tibi iactatu pelagi: si funere nullo
Tristior iste rogi: manes: animamque potentem
Officiis auerte meis: iniuria fati
Hoc fas esse iubet: ne poti bellua quicquam:
Ne ferat: ne uolucres: ne sæui cæsaris ira
Audeat: exigua: quantum potes accipe flammam:
Romana succensente manu: fortuna recursus
Si det in hesperiam: non hac in sede quiescent
Tam sacri cineres: sed te cornelia magne
Accipiet: nostraque manu transfundet in urnam.
Interea paruo signemus littora saxo:
Ut nota sit busti: si quis placare peremptum
Forte uolet: plenos & reddere mortis honores:
Inueniat trunci cineres: & norit harenas:
Ad quas magne tuum ferat caput: hæc ubi fa-
Excitat inualidas admoto fomite flammæ: tus
Carpitur: & lentum magnus distilat in ignem
Tabe fouens bustum: sed iam percussit astra
Auroræ præmissa dies: ille ordine rupto
Funeris attonitus: latebras in littore quarit.
Quam metuis demens isto pro crimine poenam?
Quo te fama loquax omnes accepit in anos?

LIBER .VIII.

Condita laudabit: ne timeas inquit ipse etiam Cæsar quamuis impius sit: laudabit hoc officiū tuū. Imō: nec metuas ueniā tibi datū iri. Falsusq; i. fatere te fecisse sepulchꝛ: & hoc amplius agas caput ēr posce qđ ha biturus es: ut reliquo corpori cōiungas. Cogit pietas: ut officiū i pleat inchoatū. Plena: qā nō bene uita erant ossa. Cōgesta i unū. i. oīa simul cōposita. Tūc ne leuis: & ne forte aura effoderet ossa: nō profundius demis sa: saxo pssit. Nautaq; & ne forte nauta illic sepulto saxo religaret nauē: & fune forte trahēti saxū remoueret iscribit saxo epithaphiū ut dignosci posset ibi cōditas magni reliqas. Semiusto stipite: carbone litteras fecit epitaphiū. Placet hoc fortu. ita uoluisti o fortuna: ut hoc sepulchꝛ Pōpeiū fieret? Quo condi. Cæ. malu it Pō. tā uile sepulchꝛ cōseq; q oīo ihumatum iacere.

Condita laudabit magni locer impius ossa.
Imodo securus ueniā: falsusque sepulchrum
Posce caput: cogit pietas imponere finem
Officio. semiusta rapit: resolutaque nondum
Ossa satis neruis: & inustis plena medullis
Aequorea restinxit aqua: congestaq; i unum
Parua clausit humos: tūc ne leuis aura rēctos
Auferret cineres: saxo compressit harenam:
Nautaque ne bustū religato fune moueret:
Inscripsit sacrum semiusto stipite nomen.
Hic situs ē magnus: placet hoc fortuna sepul-
Dicere pompeii. quo condi maluit illū. chꝛ
Quam terra caruisse locer: temeraria dextra
Cur obicis magno tumulū: manesq; uagātes
Includis: situs est: qua terra extrema refuso
Pendet in oceano: romanum nomen & omne
Imperiū magno tumuli ē modus: obrue saxa
Crimine plena deum. si tota est herculis cete:
Et iuga tota uacant bromio nysæia: quare
Vnus in ægypto ē magno lapis: omnia lagi
Rura tenere potest: si nullo cespite nomen
Hæserit: eremus populi: cinerumq; tuorum
Magne metu nili nullas calcemus harenas.
Quod si tam sacro dignaris nomine saxum:
Adde actus tantos: monumentaq; maxia res
Adde truces lepidi motus: alpinaque bella:
Armaque sertori reuocato consule uicta:

bustus est Hercules a philoctete cui arcum & sagittas dono dedit. Nysæia: nisa uicus est in helicone: & ciui tas in arabia in qua nutritus fuit bacchus: de cuius nomine ipse nysam in india condidit. Bromio: libero pa tri: multa nomina habet bacchus: quorum unum est Bromius. Rura tenere potest: dignitate enim sua me ruit occupare: omnia quæ tenuit lagus primus rex ægypti. Erremus: proerrabimus. Nullo cespite: melius fuerat o Codre: ut nomen pompeii nusquam scriberetur: quia uniuersam ægyptum pro sepulchro habere mus: nec i ægypto ullū locum calcare auderemus: ne piaculū committeretur. Calcemus: ne forte calcemus cineres pompeii. Quod si tam sacro: Sed si placet o Codre nomen pompeii inscribere saxo: plenū facito epi taphiū & ibi res eius gestas inscribe: & ita breuiter perstringit gesta pompeii. Actus: res gestas. Si dignaris: idest dignum facis. Monumentaq; maxima: idest maximarum rerum historias. Adde truces lepidi motus: hic lepidus acta syllæ rescindere tētauit: quem auspiciis Pompei. Q. Catulus bis ab alpibus & Italia pepulit: hic in Sardinia quo confugerat bellum mouit: inde pulsus paulopost periit. Truces motus: qui audebat acta syllæ rescindere quibus rescisis bellum ciuile renouaretur. Alpina: unde pulsus fuerat. Armaque sertorii: Nā Sertorius populi Romani hostis iudicatus hispaniam occupauit: & magno exercitu comparato bellum ad uersus populum romanum gessit: in quo saepe uictor eualit: tandem cum a Metello propemodum uincere tur factione Pompeii lata est lex: ut successor mitteretur Metello: & ipse pompeius electus est: contra Serto rium qui deinde per proditionem Sertorium oppressit: nam perpenna cum suis ipsum inter epulas trucidarunt. Reuocato consule: idest Metello in cuius administratione ea omnis prouincia posita fuerat.

Quo condi. Cæ. malu it Pō. tā uile sepulchꝛ cōseq; q oīo ihumatum iacere.

Cōdi: sepeliri. Terra: sepulchro. Temeraria dex. hic Luca. Codrū qđ rēphendit q dicat ibi nomē eius cō prahendi: q fama ipsius & gloria totū orbē terraz impleuerat. Obicis tumulū. i. cur pōpeiū tumuli breuitate coerces. Manesq; uagantes: q ibi una cum corpore nomē eius sepultum sit: an nescis ipsum to to orbe terrarum cognitum ac celeberrimum esse.

Vagantes: idest totum orbem pererrantes. Situs est: non est hoc tanto tumulo situs magnus: sicut tu dicis: sed est positus ea parte qua sol oritur & occidit hoc est in omnes partes terrarum. Terra extrema: usque ad extremos terraz fines puenit pompeii no men & fama. Refuso pendet oceano: mare oceanū totum terrarum orbē ambit & terra dicitur ibi pen dere q in centrum descendit: nec in aliquam partem declinare potest: natura. n. ē corporis cuiusq; grauior is: ut i centrū descendat: quasi in locū suū terra ergo cū grauior sit oībus elemētis suo pōdere libratur in medio totius orbis: & primo quidē aqua deinde aē re postea uero superiori elemento sustinetur: ut in nullā pte inclinare possit: ideo suo pondere librata sustinetur. Refuso: respexit ad naturā q fluit & re fluit. Magno tumuli: si uis mēsuram & modum se pulchri scire pompeii o Codre: scito late patere nec breuius esse q quo fama populi Romani peruenit.

Obrue: submerge fluctibus maris. Saxa: qbus co erceri pompeium dixisti: nā id etiam supius iuidio sum est ut dicatur Pompeium tā breui tumulo coer ceri: nō. n. sine deoz iuidia hoc fieri aut dici potest.

Si tota ē: a miori ad maius arguit: dicit. n. si alii quo rum uirtus inferior fuit: magna & ampla monumē ta consecuti sunt: quid non pompeius: & ipse conse qui debet: non enim inferior hercule dicendus ē: nō regibus ægyptiis: q magnas moles pyramidū pro se pulchro habuerunt. Tota cete: mōs thessaliæ ubi cō

PHARSALIAE

Et currus: triumphauit enim simul de Africa: de Hispania: occisis hic Domitio: illic, Cn. Carbo: ante aetatem: quod non licebat: tamen ipse obtinuit: & cum resisteret Sylla ne contra leges triumpharet: quam quā auferre ipsius res bene gefisset. Tunc Pompeius triumphabo inquit: & Sylla quomodo ne tu cum adhuc puer sis audes dicere triumphabo contra leges populi ro. Contra uoluntatem meam: quia inquit Pō, tu es tāquam sol occidens: ego uero sum tanq̄ oriens: quo audito Sylla animi magnitudinem admiratus magno clamore dixit sapius: triumphet: triumphet: & ita triumphauit. Comercia tuta gentibus: id est debellatis piratis quia tunc demū commercia tuta esse coeperūt postq̄ piratae debellati sunt: q̄ uniuersū mare reddiderant infestū adeo ut portum romanorum occupauerit: & ibi p̄torem cum lictoribus in ipso portu hostiae ciuitatis uicerint. Gentēque uagas: Hiberes: Albanos: Hyrcanos: Colchos: Armenios: Cilices: & ceteros populos montis caucasi: id est quod ait barbariem & gentes uagas. In euro borreag: id est in oriente: usq; ad septentrionē q̄ ab occidente usque ad septentrionem p̄tingit caucalus: cuius plures accolae domuit lege Pli. & Plutar. Dic semper ab ar. c. r. t. adde hoc qd̄ est est maximus Pom. splendor: q̄ uidelicet nunquam tanto imperio usus est: nunquam tantam ex hostibus uictoriam consecutus qui statim finito imperio & debellatis hostibus & depositis insignibus ip̄i: simul etiā animum ciuica conditiōe minorē depone- ret: nunquā Pōpeius uoluit ciuica conditione maior uideri ceteri uero postq̄ ad principatū ciuitatis euas- lerant: maiores ceteris haberi uoluerunt: & tyranni dem appetebant. Ab armis. i. a bellis debellatis ho- stibus. Ciuilem togam. i. semper se ad ciuilem condi- tionē: ut aequo iure cū ceteris uiueret cōtulisse. Ter- curribus actis: tribus triūphis: uno de Sicilia simul & aphrica: & altero de piratis: tertio de mithridate: nā potuit triumphare de africa: semel de sicilia: semel de piratis: de sertorio: de mithridate: de tigrane: tamen donauit hos oēs triūphos patriae & satis habuit ter triumphasse. Surgit: erigit Pō. Miserabile: sordidū & hūile. Titulis: nullis laudibus. Fastog: pro magi- stratibus posuit: libri. n. sūt i qbus cōsulū & alioz ma- gistratuū noia iscribebāt. Tāto or. q̄a Pō. cōsul sapi- us fuerat: saepe ēt ip̄erator cū exercitu missus aduersus hostes: & nomē eius quotiēs ip̄erū gesserat: totiēs fa- ctis iscriptū erat. Solitū re. s. Pō. nomē qd̄ i ordine tēploz iscribi cōsueuit: & i arcubus: quoq; adhuc nōnulli i urbe romana spectātur: nūc legi i imo littore: ad cōmiserationē mouēdā hoc scribit Luca. Culmina deo- rum: in capitolio. Arcus: sic enī arcus aedificabant ro. cum uictoriam ex hostibus retulissent: ut in modum arcus aedificio structo ibi res oēs gestas pingerent: aut fingerent: adhuc arcus & statua Pompeii romae specta- tur i quo ēt sūt cādelabra q̄ de tēplo salomonis rapuit. Depræssum: calchatū. Quod nō legat: cum antea le- geretur a suspiciētibus culmē tēpli: nec legi posset: nisi astatibus: necesse nunc ē ut qui uelit legere nomen Pō. i littore curuētur. Rectus: sed icuruus propter humilitatem tumuli. Quod nisi mōstratum: & si forte ro. hac transirent: nisi monstraretur Pō. nomē nō agnoscēt. Noxia tel. apostrophat nūc ad aegyptū & iuehit in eā dicēs. Vere carminibus sibyllinis cauebat ne miles ro. aegyptū tāgeret: & nō sine rōne cauerat sibylla ne ro- manus miles in aegyptum ueniret: hoc oraculū religiosi obiciebāt Romae his q̄ Ptolemæū cū exercitu in re- gnū restituere uolebant: & creditū est illud impletū cum Crassus in assiria q̄ adiacet aegypto cū oī exercitu de- letus est: nunc refert ad cādem Pom. oraculum Sibyllae Lucanus. Ciuiili fato: propter ciuilem fatum. Haz- ud immerito: non sine ratione. Vatis: cum anae Sibyllae cum ea quae fata romana descripserat libris: ad quo- rum custodiam quindecim uiri asseruabantur. Pelusia: pelusium unum ex hostiis nili. Ripasq; aestate tur- mentes: ripas nili qui quotannis crescebat & aegyptum inundans fertilem reddebat: & nunc quoq; illud idē facit. Prece: pro ip̄ecer. Vertat aquas: ip̄ecabor inquit ut nilus i fontē suū reddat: nec post hac nilus inun- det: ut sterilitate habitare ibi nemo possit. Aethiopum: sicut apud aethiops ardore solis terra in puluerem resoluitur: sic tu quoq; soluaris. Nos in templa tuam: non similes fuerunt Romani tibi o aegypte: nam nos deos tuos accepimus: & his tēpla conuiuimus: tu uero manes nostri Pompeii insepultos iacere pateris. Isim: Ionem inachi filiam quae mutata est in uacuum: caudae cuius iuno oestrū subiecit: quo illa agitata totū or- bem terrarum peragrauit: tandem peruenit in aegyptum & cum in ripa constitisset nili forte suspiciens uisa ē supplicare ioui: ut sui tandem misereretur: & se in pristinam formam restitueret. qua restituta admiranti- bus aegyptiis eam pro dea nili coluerunt & isim uocarūt cuius uir fuit Osiris. Tuam: quae apud te colitur.

LIBER .VIII.

Semideosque canes: Mercurium quem Anubim uocant, Virgili, Omnigerumque deum monstra & latrator anubis: nam colitur apud ægyptios in forma canis & lingua ægyptia anubis canis dicitur, canū (ut inquit Strabo) ciuitas est in qua Anubis colitur: & honor & sacer quidā cibus canibus est constitutus: quādā. n. aialia sūt quæ uniuersi ægyptii colūt quēadmodū ex terrestribus tria: Bouē: Canē: felē: Ex uolatilibus, Accipitrē atque Ibis. Ex aquatilibus duo lepidotū piscem: & oxytyynchum: sunt alia quæ quisque seorsum colit. Et sinistra iubentia luctus, Sinistrum ē instrumentū ad similitudinē tubæ: cuius cantu ægyptii congregati imitabantur plāgores isti

Semideosque canes: & sinistra iubentia luctus:
Et quem tu plangens hominē testaris osirim,
Tu nostros ægypte tenes in puluere manes:
Tu quoque cū sæuo dederis iā templa tyranno
Nondum pompeii cineres o roma petisti.
Exul adhuc iacet ūbra ducis: si sæcula prisca
Victoris timuere minas: nunc excipe saltem
Ossa tui magni: si nondum subruta fluctu
Inuisa tellure sedent: quis busta timebit?
Quis sacris dignam mouisse uerebit? urnā?
Imperet hoc nobis utinam scelus: & uelit uti
Nostra roma sinu. satis o nimiumque beatus:
Si mihi contingat manes transferre reuulsos
Ausoniæ: si tale ducis: uiolare sepulchrum.
Forstā aut sulco sterili compescere finem
Asuperis: aut roma uolet feralibus austris
Ignibus aut nimis: aut terræ tecta mouenti:
Consilio iussuque deum transibis in urbem
Magne tuæ: sumusque feret tua busta sacerdos.
Nam quis ad exustam cancro torrente syenē
Ibit? & imbrifera siccas sub plaiade thebas
Spectator nili: quis rubri stagna profundū:
Aut arabum portus mercis mutator eorū:
Magne petet: quē nō tumuli uenerabile saxū
Et cinis in summis forsan turbatus harenis
Auertet: manesque tuos placare iuuabit?

li: significat famem & penuriam annonæ. Feralibus austris, i. pestiferis: nā auster cū regnat calidior: eius feruore corrumpitur aer. Ignibus nimis, i. aestibus & siccitati agrog. Summus sacerdos: pontifex maximus.
Nam quis ad exustam: nemo est qui hac transiturus sit ubi tua ossa manent: quin nauem iubeat eo aduertit: ut sepulchrum tutum qualecunque sit saluet & ueneretur. Synnem: Synne est ciuitas supra alexandriā quinque milibus stadiorum: solstitii die medio nullam umbram iaciens Plinius est enim subiecta cancro.
Thebas: thebæ sunt ægyptiæ & boeriæ: sed de ægyptiis thebis hic intelligit: quæ centum portas habuit & diospolis appellata, Strabo. Sub plaiade: sub qua positæ sunt thebæ ægyptiæ. Plaiades: sunt stellæ in tauro quæ ortu suo nauigationis tempus significant: ut etiam dictæ sunt αραξες idest a nauigo. Quis rubri stagna: idest quis nauigabit in orientem: aut meridiem: neque enim possunt in orientem uel lybiam nauigare: nisi per mare libycum: & in littore libyci maris posita erunt ossa pompeii. Arabū: populi sunt orientis: felices arabicæ (auctore Strabone) septentrionale latus faciunt deserta aut exigua: orientale persicus sinus: occidentale arabicus: australe mare magnum: quod extra utrumque sinum est: idque totum mare rubrum uocatur: quā rubrū appellat a sole cū supra uerticē: uel a montibus ex aduersione rubentibus. Cresias uero Gnidius hystoria madauit fontē quēdā eē: quæ aquā rubicunda ac minio plenā in mare emittit. Soli. et refert ultra pelusiacum hostium Arabiam esse ad rubrum pertinentem mare: quod Erythræum ab Erythra rege persei & andromade filio: non solum a colore appellatum Varro dicit: qui affirmat in littore maris istius fontē eē quē si oues biberit: mutant uellerum qualitatem. Auertet. scilicet ab his regionibus ad se nauigantes per ea loca. Cinis in summis: quæ fortasse fluctibus maris detecta erūt ossa tua: ut etiam uideri possint. Præferre: ut digniore sepulchro te cōdat.

PHARSALIAE

Casio: mons est in Arabia nobilis sepulcho Pompeii. Casio ioui: quia in casio monte Iouis est templum & Pompeii corpus: ut dicit Strabo: non procul inde magnus iugulatus fuit: & ab aegyptiis dolo interemptus.

Nihil ista nocebunt: nec erit cur tibi minor habeatur honor: quod in humili loco ossa tua posita maneant: immo hoc ipso erit uenerabilior umbra tua. Ista busta: uilia & sordida. Templis auroque: Quia si in templis auratis cineres tui conditi essent minorem honorem pro dignitate consecutus esses. Templis auroque: id est templis auratis Endiadis. Pro numine summo: id est loco summi numinis habetur quod forma se-

pulchri tui qui in tam uili loco posita sit & subiungit rationem. Augustus aris: p similitudinem ostendit dignius esse sepulchrum Pompeii q̄ eorum qui sepulti sunt in capitolio: Vnde thusci sacerdotes qui dedignabantur sacrificare Ioui in templo constituto imolant uictimas in loco ubi iacet fulmen: nam thusci fuerunt religionis cultores maximi: ut Valerius docet in primo: nunc ergo dicit q̄ haruspices thusci quotiens prodigium expiare uoluerint fulminis: nā fulmen quotiens aliquid percusserit prodigiale est: i locum quem de caelo tactum esse uiderint: bidentes sacrificabant: & locum bidental appellabant: nec quisquam ausus fuisset in eo loco consistere: uenerabantur enim locum tanquam sacrum & diis consecrabant: idem contingeret sepulcro tuo o Pompeii: Nam quemadmodum thusci sacerdotes dedignabantur saepe sacrificare Ioui capitolino: & imolabant bidentem ubi fulmen cecidisset: ita etiam umbris tuis sacrificia exhibebuntur a gentibus. Augustus: id est nobilius & uenerabilius: unde angustum dicimus locum uenerabilem: quasi aue gustatū: sic enim augures locum uenerabilem habebant quem aues degustassent uel quasi augurio consecratum. Aris uictoris: templis caesaris cui tēpla & arae extructae fuerunt.

Saxum: sub quo cineres tui conditi sunt. Tarpeis deis: id est Ioui & Mineruae qui coluntur i tarpeia rupe id est capitolio. Thura id est sacrificia. Thusco celsi. id est ara a thuscis sacerdotibus extructa: Non enim tantummodo in thuscia hoc faciebant: sed ubi cūq; fulmen cōditum esset. Prodiderit hoc olim: q̄ ibi sepultus sis o Pompeii: quia aliquando cū assidue maris fluctu saxum illud auferetur & nulla tui uestigia sepulchri apparebunt: id faciet ut omnes te deum esse existiment cuius sepulchrum i terris nullamquam inueniatur. Olim: aliquando. Futuris: posteris. Pulueris exigui: non erit inquit opus diuturno tēpore ad hoc ut fluctus maris rapiat uestigia sepulchri tui. Cader: scilicet in undas. Argumenta: probamenta. Veniet aetas: in qua non creditur ibi tua ossa aliquid quando fuisse sepulta. Felicior: quantum ad gloriam tuam. Saxum monstrantibus: quia si forte quis dixerit hic ossa Pompeii sepulta fuerunt: non adhibebitur fides. Atque erit aegyptus: & fortasse idem contingeret tibi in aegypto: quod contigit Ioui in Creta. Nam in insula creta ostendebant sepulchrum quod Iouis fuisse dicebant: sed nemo credere uolebat idem & tibi contingeret o Pompeii. Varro: in opere quod de littoralibus ē: etiam suis temporibus (ut ait Solinus) affirmat sepulchrum Iouis in Ida Creta uisitatum. Tam mendax: non erit mendax: sed existimabitur.

Et casio praeferre ioui: nili ista nocebunt. Famæ busta tua: templis auroque sepultus. Vilior umbra fores: nūc ē pro nomine summo. Hoc tumulto fortuna iacens: augustus aris. Victoris libyco pulsatur in æquore saxum. Tarpeis qui saepe deis sua thura negarant. Inclusum thusco uenerantur cespite fulmen. Proderit hoc olim: q̄ non mansura futuris. Ardua marmoreo surrexit pondere moles. Pulueris exigui sparget non longa uetustas. Congeriē: bustumq; cadet: mortisque pibunt. Argumenta tua: ueniet felicior aetas.

Qua sit nulla fides saxū monstrantibus illud. Atq; erit aegyptus populis fortasse nepotum. Tam mendax magni tumulto: q̄ creta tonātis.

M. ANNEI L. V. CORDV. PHARSALIAE Liber Nonus.

LIAE Liber Nonus.

Non in pharia manes iacere fauilla: Nec cinis exiguus tā tā cōpescuit umbrā: Posiuit busto: semiu staq; mēbra reliquēs Degenerēq; rogi: seq̄ cōuexa tonātis.

Non in pharia manes iacere fauilla: Hic continetur primum quidem deificatio aīa Pō. deinde Catonis deliberatio cū militibus: quos cum uniuerſa classe secū tenebat: cui cū Cn. pō peio p̄fectus erat: nā cū milites ad libertatē icitasset persuasit eis: ut se pararent ad regem luxuriam transire: ibi enim spem aliquam fore ut regis huius auxilio rēp. recuperatēt: & p quos labores q̄ ue picula iter faciēs p̄fectus fuerit Luca. describit: primū igit. πρὸς τοὺς 100. ἡ. deificationem loquitur Pom. quomodo anima eius ad comparem stellam redierit & deificata sui corporis ludibria contempserit. At: aduersatur his q̄ supradicta sunt uidelicet in angusto ac sordido sepulchro coercitos fuisse cineres Pō. Sed e diuerso aīa i celestem regionem sublimis delata est. Tantam umbram: id est tātā magnitudinis & excelētiā. Prosiuit: pcula busto exiuit i aerā regionē. Semiu staq; mē. q̄a nec tantum quidem lignorum: & fomenti habuit Codrus: ut plene corpus pompeii cremare posset. Degenerem: sordidum. Sequitur conuexa tonantis: reuertitur ad comparem stellam: & ad celeste domicilium. Niger aer: id est inferior qui contiguus est planetis. Connectitur: contiguus ē: uidelicet iusta lunam.

LIBER .VIII.

Austriferis axibus: in aeream regionem: quæ est inter terrâ & lunam: nâ luna est inferior planetarum: omni-
um: sic enim se habent planeta: Saturnus: Iuppiter: Mars: Sol: Venus: Mercurius: & Luna: axes enim planeta-
rum globos appellauit: nâ i uno quoq; planetarum intelligi pōt axis (sunt. n. sphaerici) quæ alio noie græci polū
appellāt. Quodq; patet iter ter. Nâ luna inferior ē planetarum oīum apud quā inferiorē aeris regionē semidei
habitant: quos græci hæroas uocāt: αἱροί του αἱρος. i. ab aere q̄a genere & uirtutibus digni aere. i. cælo habeā-
tur. Quos ignea uirtus: secūdu platonicos dixit q̄ animā dicebant esse ignē & deū ipsum πυρὸς αἰθέριον. i.
sensibile ignē esse diffinierunt. Innocuos: q̄ innocen-
ter p̄ oē uitæ suæ tēpus uixerūt. Aetheris imi. infer-
rioris respectu cælestis: Nâ ignis æthericus est oībus
superior elementis: nunc at dicit nō posse quidē aiām
ad summū ætherē ascendere: sed in medio terrarū ac
lunæ suū domiciliū habere. In or. i. circulos. Colle-
git: ideo dixit q̄a quas uirtutes amiserat: dum p̄ pla-
netas uel planetarum regiones descendit: eas nunc re-
cuperando colligit in unum: sic enim platonici dice-
bant per planetas animas descendere: & ab his uirtu-
tē quandā contrahere: ut a Saturno pigritiā: a Marte
iracundiā: a Venere libidinē: & sic de cæteris: d̄ q̄bus ui-
de Macro. Nō illic auro po. ad cōparē stellā iquit re-
deunt umbræ tantummodo eorum: qui cum uirtu-
te uixerunt non autem diuites sepulchro decorati:
secundum platonicos: nam tres fuerunt opiniones
philosophorū deformes: nam Anaxagoras dicebat
formas esse inter materiam actū: sed animas latere a
nobis & isē sibi esse: unde idē esse dicebāt unū & in-
omne esse uidelicet formam cum materia: & materi-
am cum forma. Aristoteles qui uisus est melius sen-
tire dicebat quidem formas esse itra materiā: sed po-
tentia non actū: deinde ab extrinseco agente de potē-
tia in actum deferri. Plato & platonici dicebant for-
mas esse extra materiā in corporibus cælestibus sepa-
ratis quoq; qualitas sub quīsq; stella nasceretur cor-
poribus deinde ip̄imi ab intrinseco datore uidelicet
deo qui formā dator esse dicitur: & cum e corpore ad
stellam comparē redirēt sub qua nati sunt. Illuc: ad
eam sedem. Thure: id est aromatū odoribus. Post
quam se: nunc dicit quomodo Pompeius postquam
ad regionem illam ubi heroes habitabant peruenit
loca illa circūspicere cōpit: & admiratione quadā

Qua niger austriferis cōnectitur axibus aer.
Quodque patet terras inter lunæq; meatus
Semidei manes habitant: quos ignea uirtus
Innocuos uitæ patientes ætheris imi
Fecit: & æternos animam collegit in orbis.
Non illuc auro positi: nec thure sepulti
Perueniunt: illic postquam se lumine uero
Impleuit: stellasque uagas miratur: & astra
Fixa polis: uidit quanta sub nocte iaceret
Nostra deis: risitque sui ludibria trunci.
Hinc super æmathiæ campos: & signa cruēti
Cæsaris ac sparsas uoluit in æquore classes
Et scelerum uindex in sancto pectore bruti
Sedit: & inuicti posuit se mente catonis.
Ille ubi pendebat casus: dubiumq; manebat
Quem dominum belli facerent ciuilia bella
Oderat: & magnū: quis comes isset in armis
Auspiciis raptus patriæ ductuque senatus.
At post thessalicas clades: iam pectore toto
Pompeianus erat: patriam tutore carente
Excepit: populi trepidantia membra refouit
Ignauis manibus proiectos reddidit enses.
Non regnum cupiēs: nil causæ fecit i armis

perfusus: respexit ad terras: & locum ubi quasi ludibriū quodā corpus suū iacebat. Impleuit lumē uel. re-
uersus ē i cōparē stellā cuius qualitātē & splēdorē concepit. Stellasq; uagas: id est errātes: scilicet planetas: un-
de planeta dicti sūt αἱ ποικίλοι: id est erro. Astra fixa polis: dicit nō solū errantes stellas miratum fuisse:
se: sed etiam alias stellas fixas polis. Sidus enim a sīdo quod est sedeo dicitur: ideo non recipit. y. contra non-
nulli uolūt: ut dicatur: & probabilius αἱ τοὺν ὕδατος: id est ab aqua: quia sydera humoribus nutriuntur:
quod Plinius innuit: ideo habet. y. Nostra dies: quia ad aeris comparisonem lux terrarum tenebræ potit
us dici debet. Ludibria trunci: cum uideret truncum corporis sui: ita dilacerari: primo quidem fluctibus ma-
ris: deinde semiustum condi sepulchro: quasi risum cōtinere non potuit. Hinc super: Post hæc umbra Pō-
pei uenit in Thessaliā & specularus est quid ibi faceret Cæ. deinde ad classē suā uenit: quæ adhuc inta-
cta erat: Cui. Gn. Pompeius cum Catone p̄fuerat. Sparsas in æquore: quia adhuc omne mare erat Pompeia-
norum. Et scelerum uindex: tandem consistit in pectore Bruti & ei infudit quomodo Cæsarem interfice-
ret: & amissam libertatem recuperaret. Vindex: qui semper tyrannos persecutus est. Inuicti Catonis: in quē
nulla ægritudo animi caderet: non spes: non metus: non gaudium: non dolor: & qui nullis uincebatur passio-
nibus. Ille ubi pendebat: ostendit q̄ nulla animi perturbatione moueretur cato: nam etiam Pompeium
ipsū quoad uixit odio habebat: metuebat. n. ne ipse uinceris libertatē cū repu. occuparet. Pēdebat casus: quo
nâ inclinaret uictoria. Dominū: uictorē. Oderat: quare ergo securus fuerat Pompeium cato si oderat: q̄a bo-
ni oēs sequebāt Pō. Auspitiis raptus patriæ: sed post mortem Pompe. ideo factus erat pompeianus Cato q̄
hæ partes tantum supererant in quibus spes libertatis posita esset. Refouit: recreauit. Trepidantia: morte
Pompeii: & milites spectabant: ut quo se fortuna inclinaret: eo se conferrent sed. Cato retinuit: & animos il-
lorum trepidantes recreauit: & cum iam arma deponerent ipsos adhortatus est: causa libertatis recipiendæ.
Ignauis ma. p̄ manibus ignauorum. Nec regnum cupiēs: non enī seruire metuebat: qd ergo eū adducebat.
ad libertatē tuendā: si nō metuebat: nō metuebat seruitutē quia paratus erat mori: metuebat at aliis: nō sibi.

PHAR.SALIAE

Totæ partes: spectabat enim ad libertatem cato: non ad libidinem dominandi. Ne per littora: dicit quid fecerit Cato metuens cato celeritatem Cæsar: qui uictoria uti sciebat: collegit classem omnem & in portu Corcyræ subduxit: ut ibi tuta esset. Per littora: id est diuersa maria. Rapido actu: persecutione celeri. Nam agere persequi est: ut quos illi bello profugos egere superbo: Virgilius. Mille carinis: adhuc magnæ supererant vires partium Pompeianarum: unde pro re magna ac admiranda legitur q̄ mille carinis Asiam græci inuasere cum ad excidium troiæ nauigarent. Fragmenta: reliquias. Quis ratibus: quis crederet mille carinas intactas fugere quasi uictas: quasi dicat nemo: nā mille carinæ tantas vires habere poterant: ut non fugerent: sed uniuerso orbi terrarum bellū inferrent. Tantis: ex quo cognosci potest quantæ fuerint opes romanorum. Arctasse pelagus: ut mare redderet angustum. Dorida tunc maleam: prosequitur describere cursum quem Cato tenuerit dum studet reliquias militum pompeii seruare: si quam rationem inire posset recuperandæ libertatis. Dorida maleam: id est ionium mare nauigat: quod principium sumit a Malea promontorio circa quod ægeum mare terminatur: & totam inundat ioniam a Malea usq; ad fines tenari: qua dicitur animabus descensus ad inferos esse: habet autem ab oriente creticum mare a meridie africanum: ab occidente tyrrhenū & circa hæc maria Catonem nauigasse dicit. Dorida maleam: id est laconicam: nā circa eam sunt dores populi laconia: (ut refert Strabo) Malea est post urbem boiam cū ad maleā nauigatur Amathus occurrit urbs: inde asina: atq; cythium spartiorum nauale nobile: intra cc. xl. stad. habet stationē manu effosam: fuit non tuta nauigatio supra maleam propter aduersos uentos: flatus: inde est natum uulgo prouerbiū cū ad maleam deflexeris: domesticos obliuiscere. Apertam tænarō: laconia montem in quo descensus ad inferos eē dicitur: & (ut inquit Strabo) in ipso laconici littoris inflexu tenarus ripa erecta est: sacrum Neptuni ædem cōstructam continens in lūco propinqua spelunca: p̄ quā cerberus ab inferis supius reductum ab Hercule fabulæ canūt. Cythera: Cythera insula de qua nunc loquitur Luca. commodis instructa portibus & eiusdem nominis urbe: quam euricles lacedæmoniorū aucto in peculiaris iuris possessionem uendicauit nō procul ē a malea teste Strabone libro octauo: ita Venus culta fuit: & Cytherea appellata. Borea q̄ uergente: quia habebat ab oriente creticum mare a meridie africanum: ab occidente tyrrhenū. Creta fugit: nam discedentibus a littore littus fugere uidetur. Urgente: impellente. Legit: transit. Dictæa: cretensis: nam dictæ mons est cretæ. Tunc: scilicet cum ad phicuntē puenisset quæ ciuitas ē in ionio: hi portus Catoni clausi re: iratus Cato expugnauit oppidū: & militibus diripiendū tradidit. Africa auctore Soli: id est duas prominentias extenditur quæ altera promontoriū cādīdū dicitur: alterā q̄ est in cyrenaica regione phocutē uocant: ea p̄ finū creticū opposita cretæ insulæ contra Tenaron excurrit. Impulit: euerit. Rapinas: id est merita diripi claudendo portas catoni. Sparlit: diripuit. Et hinc: uenit deinde in africā ad Palinurum portum a palinuti troiani gubernatoris nomine appellatū: quum tempestate illuc delatus fuisset. Est etiam palinurus promontoriū calabriæ non procul a uelia: notus uel carmine uirgiliāo. Sed Strabo & Ptolemæus Palinurum africæ portum uocant. Est autem inter duos alios portus phthiam & batrachum: cui non procul abest promontorium Ardanaxes: de quo tamen loco amplius quarendum arbitror. Magistro: gubernatori palinuro. Libye: casus nominatiui est. Portus quies: id est portum palinuri in africa tranquillum. Tunc pro: cum ibi essent uidere naues procul uenientes: & primo quidem timuere ne essent naues Cæsar: sed erant naues quibus uehebatur cornelia cum Sexto Pōpe. & aliis Pompeii comitibus. Tendentes ue: inflatæ uentis. Socios: Pompeianos. Præces facit om. ti. i. tanta erat celeritas Cæsar: in conficiendis rebus: ut ubiq; timeret. Et in nulla non: id est creditur in una quaq; naue esse. Luctus: de morte Pō. Vel: etiam. Duri catonis: austeri & fortis fuit enī stoicus Cato uticensis: quamuis esset durus: tamē contineri nō potuit qn̄ & ipse soluere i lachrymas. Tenuit: retinere tētauit. Priuigni: Sexti Pō. q̄ filius fuerat Aemiliæ quā Pō. ante corneliā i uxore duxit. Rogū: ubi tūc cōburebat Pompeius. Flāma: per quam intelligebat locum esse ubi corpus Pompeii cremaretur.

Ipse suæ: totæ post magni funera partes
Libertatis erant: quas ne per littora fusas
Colligeret: rapido uictoria cæsar: actu
Corcyræ secreta petittac mile carinis
Abstulit æmathiæ secum fragmenta ruinæ.
Quis ratibus tantis fugientia crederet ire
Agmīa: quis pelagus uictas arctasse carinas?
Dorida tūc maleā: & apertā tænarō umbris:
Inde cythera petitt: boreaque urgente carinas
Creta fugit: dictæa legit cedentibus undis
Littora tunc ausum classi præcludere portus
Impulit: ac sæuas meritum phicunta ruinas
Sparlit: & hinc placidis alto delabitur auris.
In litus palinure tuū: neq; enī æquore tantū
Ausonio monumenta tenes: portusq; quietos
Testatur libye phrygio placuisse magistro.
Cum procul ex alto tendentes uela carinæ:
Ancipites tenuere animos: socios ne malorū
An ueherēt hostes. preceps facit oē timēdum
Victor: & in nulla non creditur esse carina:
Ast illæ puppes luctus planctusq; ferebant.
Et mala uel duri lachrymas motura catonis.
Nam postq̄ frustra precibus cornelia nautas
Priuigniue fugam tenuit: ne forte repulsus
Littoribus phariis remearet i æquora trūcus:
Ostenditq; rogū non iusti flamma sepulchri.

Indign
Comp
stea cine
mo est q
pompe
cineres

Ergo in
Accendi
Incubui
Membra
Vulner
Offibu
Quicqu
In temp
Ardet
Obtul
Crasso
Inuidi
Sors n
Cōiug
Quicqu
Instru
Impia
Viscer
Nūc ta
Ignis a
Osten
Pomp
Fumu
Non
Vict
Lique
Grati
Hūc
Non
Tup
Sext
Pom
Me c
Excip
Dum
Cæsar
Libert
de eo
tudie
dite m
uobisc

LIBER .VIII.

Indigna fui: nec merui accendere rogam Pompeii: qui adeo exiguus erat ut non plene corpus combureret. Componere: in unum colligere. Pelago: per pelagus. Et: scilicet fui indigna. In templis sparsura: quia postea cineres pompeii in templis deum condidissent. si id mihi facere licuisset. Ardet honore rogam: quia nemo est qui decoret sepulchrum pompeii. Manus hæc ægyptia: fortasse ægyptius est: qui meruit cremare pompeii corpus: quod officium ingratum est pompeio: ut ab hostili manu cremetur. Obene nudi crassorum cineres: dicit nunc satius esse: ut pompeius inhumatus iaceret: quemadmodum Crassi: quod hostili manu cremari. Crassos: quos occisos cum exercitu deleto rex parthorum Arsacides iussit inhumatos iacere. Inuidia maiore deum: ex hoc quod tam sordido sepulchro conditus est pompeius cognoscit ipsum diis inuisum fuisse. Inuidia: odio. Similis ne malorum fors eadē ne me semper fortuna sequetur: ut semper sim a sepulchro meorum uirorem remota: ne mortem ipsorum lugeam. Nunquam dare busta: nunquid mihi licebit interesse exequiis uirorem meorum. Nunquam plangemus ad urnas: sed pcul a cinerebus uirorem remota semper ipsorum mortem lugeam. Quid porro: tumulis: quasi se ipsam repræhēdens: dicit quod opus est sepulchro: nunquid non semper mihi obseruatur imago pompeii: ut absentem etiam quasi præsentem complectar. Porro certe. Instrumenta: ad minicula lachrymarum: pietas eorum quos diligimus est quasi ad miniculum doloris. Hæret imago: ut mihi ante oculos posita sit. Victura: illa quæ uictura est quærat cineres uiri sui. ego autem non sum superstes futura. Nunc tamen hic longe: prosequitur complorationem cornelia: quod cogeretur a nauis deserere locos ubi pompeii reliquæ posita fuerat.

Ergo indigna fui duxit fortuna marito
Accendisse rogam: gelidosque effusa partus
Incubuisse uiros: laceros exurere crines.
Membraque dispersi pelago componere magni:
Vulneribus cunctis largos effundere fletus.
Ossibus & tepida uestes implere fauilla.
Quicquid ab extincto licuisset tollere busto.
In templis sparsura deum: sine funeris ullo
Ardet honor rogam: manus hoc ægyptia fors
Obtulit officium: graue manibus. o bene nudi
Crassorum cineres: pompeio contigit ignis
Inuidia maiore deum: similis ne malorum
Sors mihi semper erit: nunquam dare busta licebit
Coiugibus: nunquam plenas plangemus ad urnas.
Quid porro tumulis opus est: aut ulla requiris
Instrumenta dolor: non toto in pectore portas
Impia pompeium: non imis hæret imago
Visceribus: quærat cineres uictura superstes.
Nunc tamen hic longe qui fulget luce maligna
Ignis adhuc aliquid phario de littore surgens:
Ostendit mihi magne tuique flamma reledit:
Pompeiumque ferens uanescit solis ad ortus
Fumus: & inuisi tendunt mihi carbasa uenti.
Non mihi nunc tellus pompeio siqua triumphos
Victa dedit: non alta terens capitolia currus:
Liquere (siqua fides) pelusia littora nolo.
Gratior elapsus felix de pectore magnus:
Hunc uolumus quem natus habet: terraque nocenti
Non hædere queror: crimine commēdat harenas.
Tu pete bellorum casus: & signa per orbem
Sexte paterna moue: namque hæc madata fliquit
Pompeius nobis in nostra condita cura
Me cum fatalis læto damnauerit hora.
Excipite o nati bellum ciuile: nec unquam
Dum terris aliquis nostra de stirpe manebit:
Cæsaribus regnat uacat: uel sceptrum: uel urbes
Libertate sua ualidas impellite fama

de eo cōtingeret: nunquam desineretis patriam cum libertate tueri. Signa: uexilla. Condita cum reposita in nostra sollicitudine. Me cum facio Cornelia dicito meis uerbis Cn. & Sexto pompeii. hæc uerba o nati post mortem meam igitur succedite mihi. Cæsaribus: quia Cæsar descendit. Vel sceptrum: uel reges uel ciuitates: uel populos quod potius rerum impellite uobiscum ut libertatem romanam recuperetis. Vel urbes: libere uiuentes. Sceptrum: monarchiam igitur regum.

Qui fulget: ignis inquit lucens in littore nili ostendit mihi aliquam partem tui esse o pompeii: quo sit ut in uita discedam. Ostendit: noli dicere: ignis non ostendit: immo non longe hinc ostendit aliquid esse tui. uel legitur nunc tamen. Maligna luce: id est obscura: quæ iam exstinguebatur. Flamma reledit: id est extincta est. Ferens: pro auferens pompeium: quia ostendit corpus pompeii crematum esse. Vanescit: quia in eam partem fumus ascendebat. Et: scilicet quamuis sint uestigia mei pompeii tamen discedere cogor.

Mihi: ad dolorem meum. Non mihi nunc tellus: iam felicitatis pompeii oblita sum: miseriarum tantum recordor. Gratior: scilicet ægypto: uel quam hæc tellus ubi iacent pompeii reliquæ. Terens currus: nam triumphantes sublimes uehebantur albis equis ad capitolum. Felix: scilicet felicitas pompeii penitus excessit. Hunc uolumus: & quia mihi hæc tellus gratior est quam huiusmodi regiones: confitui (si fieri potest) nunquam hinc discedere quoad uita supersit. Si qua fides: id est si mihi creditis o nauis. Hunc: pompeium. Hædere: id est quod hic persistere nequeam conqueror. Crimen commendat harenas: quia hic occisus est pompeius: mihi commendabiliore & gratiore efficiuntur harenæ. Tu pete bellorum casus: hic me deserere o Sexte: quoniam hæc mihi grata loca sunt: ubi posita sunt reliquæ pompeii. Tu: quod ad te pertinet accipe reliquias belli & uindica libertatem. id enim est quod mihi pater tuus dedit in mandatis: ut uos monerem. si forte aliquid

PHARSALIAE

Nominis: scilicet pompeii. Arma relinquo: scilicet tuendæ libertatis. Inueniet classes: & supersunt uires adhuc quibus hoc facere possitis, uidelicet classis adhuc intacta. Quisquis pompeius: idest alquis ex gente pompeii. Nullis non gentibus: idest quibuslibet nationibus bellum inferre poterit. Tantum indomitos: uos tantum modo animos gerite dignos paterno nomine: non deerunt uobis opes: non populi quibus dignitatem uestram defendere possitis. Tantum: tantum modo. Indomitos: ne seruire uelitis. Iuris: paternæ potestatis.

Vni parere decebit: catoni: si modo ipse uoluerit partes libertatis tueri. Exolui tibi magne fidem: hæc sunt mandata quæ mihi tradidit pompeius dum uiueret illa aperui uobis: uestrum igitur erit exequi uoluntatem paternam. Insidiæ ualere tuæ: quia clam id agebas ut ante me e uita excederes. Perfida: quia nisi hæc mandata aparuissem filiis tuis quæ promiseram a fide destituissem. Auferrem. u. si tecum mortua eem.

Iam nunc te per inane chaos: postquam tibi fidem seruauimus nunc reliquum est: ut te sequar quocumque sensus tuus peruenierit. Per inane chaos: chaos significat confusio- nem elementorum omnium: sic diffinitur chaos est inordinata idigestaque moles: & dicitur a χῆος, idest confundo, nam antequam Deus elementa diuisisset: erant omnia simul confusa: & hoc chaos apud inferos esse dicunt: quia ibi perpetua nox est: & confusio rerum omnium.

Inane: ideo dixit quod ibi spiritus sine corpore habitet: nam inane uacuum dicitur quod sine corpore est. Tartarus: apud inferos locus inferos: idem est quod chaos, tartarus dicitur a τῆρρα, idest perturbando: quod ibi omnia perturbata sint. Si sunt ulla: dixit secundum epicureos qui dicebant animam uel omnia simul cum corpore perire. Quam longo tradita leto: uita mihi instar mortis est: ea uero quam longa futura sit incertum est: sed si diuturnior fuerit: poenas ab ipsa sumam nimium uiuaci. Poenas animæ feram: ego mihi ipsi mortem consciscam. Animæ uiuacis: quæ diu nimiumque uiixerit. Potui: cernens tam dura: fuit: ut tibi supplex essem: & dolore nimio non conficere: cum te oculis meis occidi uiderem? Non fu. in mortem: idest tibi esse supplex. Planctu concussa peribit: quando ita uiuax fuit anima mea: ut nec dolor quidem mortis tuæ ex hoc corpore discesserit: saltem ipso planctu e pectoris discedet: quia tam diu pectora plangam: quod ipsam excederem cogam planctus proprie est percussio pectoris. Effluet: resoluetur in lachrymas. Nunquam ueniamus ad enses quibus iugulum aperiamus non ad laqueos non ad precipitia ueniamus: sed ipso dolore peribimus Turpe est enim uxori quam uirum suum amet non postea ipso dolore perire.

Obduxit caput: ordo est: illa delituit ubi obduxit caput. Obduxit: circumdedit, texit. Ferali: nigro & atro amictu: sicut lugentes solent. Pati tene: idest nunquam prodire in lucem. Complexa dolorem: quia quantum dolor poterat animo complectebatur ut cito moreretur. Perfruitur la: idest fructum quendam capit e lachrymis. Illum non fluctus: cum se cornelia in profundam partem naus recepisset: & ibi operto capite obstinato animo mori statuisset: nec clamoribus nautarum mouebatur nec procellis: aut tempestate maris quin etiam optabat naufragium. Fluctus: perturbatio & inundatio maris. Rudentibus. id est propter rudentes. sunt enim funes quibus uela redunt. Clamor: strepitus. Pericula: quia instante periculo & procellis armamenta nauium proiciebant. Votaque sollicitis. id est periculo istate: nautæ uotum faciebant: ut incolumes in portum uenirent: cornelia uero: ut naufragio periret. Composita: constructa. Fauitque pro: idest gratas habuit procellas. Primam ratem cyprus: primum imbuit naus qua uehebatur Cornelia cum sexto & comitibus peruenit Cyprum: unde cursus in libyam: tandem peruenit ubi erat Cato cum altero pompeii filio primo genito. Cyprus: nominatiuus est græcus κυπριος κυπριος, hæc Cyprus Cypri. Tenens pelagus: idest eurus in pelago regnans: nam eurus orientalis est: qui idoneus est de Cypro nauigantibus in libyam. Moderatior: quia non nimis uehemens spirabat. In libycas sedes: ibi enim Cato præerat classi cum Cn. pompeio. Tristis ut in uultu mens: & cum de littore prospiceret Cneus Pompeius & comites patris de puppe cognouisset: iam tunc mens mali præfaga nil boni diuinabat: sed aliquid mali afferri: quemadmodum fit in magno timore.

Nominis: has uobis partes: hæc arma relinquo. Inueniet classes quisquis pompeius in undas Venerit: & noster nullis non gentibus hæres Bella dabit: tantum indomitos meosque paterni Iuris habere animos: uni parere decebit.

Si faciet partes pro libertate catoni.

Exolui tibi magne fidem: mandata peregi.

Insidiæ ualere tuæ: deceptaque uixi.

Ne mihi commissas auferrem perfida uoces.

Iam nunc te per inane chaos: per tragara coniux

Si sunt ulla: sequear: quam longo tradita leto

Incertum est: poenas animæ uiuacis ab ipsa

Ante feram potui cernens tua uulnera magne

Non fugere in mortem: planctu concussa peribit

Effluet in lachrymas: nunquam ueniamus ad enses:

Aut laqueos: aut præcipites per inania iactus:

Turpe mori: post te: solo non posse dolore.

Sic ubi fata caput ferali obduxit amictu:

Decreuitque pati tenebras: puppisque cauernis

Delituit: saxumque arcte complexa dolorem:

Perfruit lachrymis: & amat per coniuge luctum:

Illum non fluctus: stridentemque rudentibus eurus

Mouit: & insurgens ad summa pericula clamor:

Votaque sollicitis fatiens contraria nautis.

Composita in mortem iacuit: fauicque procellis.

Prima ratem cyprus sparmatibus accipit undis

Inde tenens pelagus: sed iam moderatior eurus

In libycas egit sedes: & castra catonis

Tristis ut in multo mens est præfaga timore.

Aspexit patrios comites a littore magnus:

Præfaga
peii ad S.
perit. C
paration
non au
gnitatem

Et frater
Dicubi
Orbis: a
Abstulit
Ofelix

Quique
Specta
Occubi
Rege
Hospiti

In pro
Vidi e
Nec e
Littor

Sed m
Affect
Ora d
Vidim

Seruati
Nā cor
Distul
Solue
Abstu

Seruati
Auditi
Effud
Præf
Classi

Ite du
Tant
Sang
Non
Corpo

Nō m
Atque
eueri
eē. Arc
teste St
ē græca
uella ci
bit H-er
qui pyr

LIBER .VIII.

Præceps: sine ulla consyderatione fertur cupidus scire quid nam de patre esset. Dic ubi sit: uerba Cn. Pompeii ad Sextum. Stat: uiuit ne an una cum illo periuiumus? Romana: res romanæ cum eo perierunt si ipse periit. O felix: nunc magna cum miseratione fratri respondet Sextus pompeius. O felix: scilicet es o Cn. cōparatione mei: quia tibi audire contigit quod patri nostro accidit. ego autem peiori conditione sum, quod non audiui: sed meis ipse oculis uidi. Oculos nocentes: uidendo patrem occidi. Non cæsaris armis: ad indignitatem & molestiam hoc quoque accessit: quod occisus est iussu indigni hominis: nam si iussu Cæsaris interfectus esset: hoc nobis æquiori animo ferendum esset. Dignoque perit auctore ruinæ: nam confusus est regi ptolemæo cuius pater aliquando in regnum redditus fuerat auctore pompeio patre nostro: & ipsius iussu occisus est. Impuro: impio & noscenti rege. Hospitiis superis: potest esse dialysis idest distinctio uel superis. idest hospitalibus diis fretus: uel superis pro supernis hospitibus idest superioris temporis: quia hospitio pompeii usus est. cum patre ptolemæi in regnum restitutus est pom. iuuante quo tempore Romam uenit pulsus a sorore Cleopatra: ut a senatu populoque Romano in regnum restitueret. nunc a ptolemæo eius filio: tanquam uictima occisus est. Munere tanto: quia auctore pompeio restitutus est in regnum. Donati regni: nam milites suos Gabinio concesserat pompeius quibus ille restitutus est i regnum. Magnanimi patris: quia fortiter & libenti animo mortuus est. Sed me nec sanguis: sed tamen magno dolore confectus sum: quod patrem occiderunt: tamen id mihi etiam multo molestius fuit: quod telo patris caput transfixum a proficiscentibus per urbem Alexandria gestatum est: & seruatum: ut Cæsari uictori ostendatur. Affecere senis: quia senex ideo minus molestum est. nam etiam si occisus non esset: tamē haud ita multo post moriturus erat.

Per urbem: alexandriam. Fidem quæsisse tyrannum: ut ostenso capite tum denique fidem præstet commissi sceleris. Nam corpus phariæ: de reliquo corpore nunquid expositum sit alitibus & feris esca ignoro: an rogo ignis quem de littore uidimus combustum sit. Distulerint: dicauerint lanauerint. Fur tius: clam accensus a Codro: Soluerit: cremauerit. Quæcunque iniuria fati: hæc omnia ignosco superis quod uoluerint patrem meum indigno etiam funere cremari: dummodo totum corpus uoluissent in aliquo sepulchro quaecunque illud esset condidi. Crimina: quod indigne sepultus fuerit. De parte: de capite. Cum talia magnus: dicit Cneum Pompeium audita cæde patris indignatum fuisse: & tanta ira inclauisse: ut nec punctum quidem temporis differre uideretur: quin statim armata classe ægyptum peteret: Ut manes patris ulcisceretur sed prohibitus est a Catone. Magnus: Cn. Pom. primo genitus. Præcipitate: celeriter: agi: & raptim ducite naues i mare. In ad. uen. si pellite fmis naues et cōtra uentū. Ite. i. uenite. Saciai magnū. i. umbrā pom. Sanguine ty. ptolemæi q in ipsos patris nostri sepulchro: tāquā uictia imoletur. Nō e. p. armia se

euersurū pyramides & sepulchra oia regū: qn et apī & reliqas dōg ægyptioz i sepulchro patris combustuz eē. Arces pel. Alexādræ pars Alexāder cōdiderat: Pella macedonū metropolis Philippi & alexādrī patria fuit: teste Stra. Retectū: aptū. Adytis: adytū pprie significat locū arcanū quo nemini: nisi sacerdoti igredi licet & ē græca dictio. Δωο significat igredior: a priuatiuū ē. Mareotide: palude ægypti. Nō m. py. nō ne igt ego reuellā cineres & reliqas regū ac deorū ægypti & i fluctibus nili obruā. Amalis: amasis rex fuit ægypti ut scribit Herodotus: q in pyramide sepultus fuit admiranda. Plī. Atq alii reges: omniū regū sepulchra & cæterorū qui pyramides sibi struxerūt i ægypto omnia euertent: & pœnas mihi dabūt pro iniuria & cæde tua o pater.

PHARSALIAE

Nudo: in sepulchro. Virgilius. Nudus i ignota palinure iacebis harena. Euoluam busto: et uia ex sepulchro. Ia nume gentibus isim: isis eade est q io. fabula qdem nota. Spargam per uul. i. uulgo dissipabo. Tectum lino: qd osi rim dilaniatum a typhone fratre: uxor eius isis i mantela recepit. matella dicitur tela lini q tergunr manus: ide ma tucula diminitiuu. hic e q isidis sacerdotes iduebant lineis uestibus. Martialis. Linigeri fugiut calui sistrataq turba. Lino: tela linea. Et sacer apis: erat. n. apis taurus: q quotannis (alii dicunt singulis lustris) egrediebatur e nilo & huc immolabant nilo flumini quo facto: statim nilus omnem aegyptum inundabat: & nisi ille taurus egrederetur: malum erat omen. dicit ergo huc tauru se immolaturum cineribus patris. erat albus frotem & quasdam paruas corporis partes: caetera uero niger quibus signis (ut refert Strabo) iudicabant qui sit ad successionem idoneus: alio uita functo. bos apis i septo quodam alebat & apud aegyptios pro deo habebat: & idem e apis q osiris. Suppositisq deis: idest reliq as deorum reuulsas ex sepulchris suis subiiciam ca piti patris: & una cum. capite uram. Has mihi poe nas: sed quod ad aegyptum pertinet: ego ea omnibus diis ac populis desolatam. desertamq facere institui: ut nec populi nec dii locum illum teneant sed tantu uacuu sit manibus patris. Nec erit. q. populus aliq.

Cui: ad utilitate cuius. Nilus crescat: ut aegyptu sce cundam reddat. Populis superisque fu. tagit & illud antiquum quotiens expugnaturi essent urbem ali quam antiqui ex ea deos omnes ac deas euocabant: ne iniuriam diis illis facerent: qui i ea ciuitate coleba tur: sicut apud Virgilium. cu Aeneas ostendere uellet de troia desperatu esse ait. Excessere oes adytis arisq filictis Dii quibus imperium hoc steterat. Dixerat. i. Cn. pompeius iamq classem deducebat in undas: ut aegyptu peteret sed Cato prudeter ira iuuenis auertit. Laudata iram: quia iuste irascebatur. Interea totis: nunc describit complorationem qua facta est i fune re popei. nam uniuersus exercitus clamorem fustu lit: ut ubiq omnia planctu & gemitu resonaret. Au dito fu. idest caede pompeii. Exemploq carens: nun quam antea auditum fuit uel raro: q populi potentis mortem lugerent: nam potentes inuisi solent esse po pulis: hic adeo diligebatur ab omnibus: ut omnes in morte sua gemitu lachrymasq dederint. Sed magis sicut enim: cum aliquis propinquior apparuerit eius qui mortuus e: solent renouari lachrymae. Solutas: spar sas in uultus. Ut primum in socia: nunc dicit cornelia postquam egressa est in terram socialem scilicet i Li byam statim cenotaphiu pparasse primo: qua oes q ibi aderant securi sut: & dignitate eius imitati: cenotaphiu suis quisque faciebat: qui in acie pharsalica occisi fu erant. Collegit uestes: rogum inquit extruxit: & rogo superimposuit uestes pompeii: & omnia qua illic cu uiueret cariora fuerat. sic. n. facere solebant antiqui: ut cu corpore mortui omnia qua illi cara fuerant coburerent. ut Virgilius. Purpureasq super uestes uelamina nota: immo equos & seruos una cum dominis comburebant. Impressas exuuias: intertextas auro: & clauis aureis intextas significat. Pictas: palmatas ut triumphales. Ter conspecta ioui: quia ter triumphauit & curru subli mis uestus per urbem fuerat ad alta capitolia. Funesto intu. igni: idest cremauit in rogo. Ille cinis: quia aliu cinerem habere non potuit. Accipit omnis exemplum pietas: exemplo iquit corneliae omnes cenotaphium suis quisque fecit: qui caesi fuerant in acie pharsalica. cenotaphium dicitur sepulchrum inane quod struebat i honorem alicuius: etsi corpus aberat nam keyov significat inane & uacuum & ταφος sepultura. Busta: rogi. Manibus thessalicis: idest his qui in acie pharsalica occisi fuerant. Sic ubi depastis: nunc dicit per quandam similitudinem quomodo ignes per omne littus apparuerint dicit enim hoc idem facere solent apuli: tunc cu renouare uoluerit herbas: nam comburunt quacunque i agris iueniunt: ut cinis ille fertiliorum reddat terra quod etiam Virgilius in georgicis ostendit. Stipulam crepitantibus urere flammis. Depastis: a grege. Sub mittere: substituere. Fouet: foecundas reddit terras. Garganus: mons e Apuliae sinistrorsum ab apcenino in mare adriaticu ueniens. Vult: uultus uel uulturnus fluuius e qui auctor Strabone p uenafru mediam Capa niam labitur. Matinus: promontorium est apuliae. Bucera: pascua dicuntur ubi boues hyemant. a boue.

Omnia dent poenas: nudo tibi magne sepul /
Euoluam busto. ia numen getibus isim / chra
Et tectum lino spargam per uulgo osirim.
Et sacer in magni cineres maclabitur apis.
Suppositisq deis ura caput: has mihi poenas
Terra dabit: in qua uacuos cultoribus agros.
Nec nilus cui crescat erit: solusque tenebit
Aegyptu genitor: populis superisque fugatis.
Dixerat: & classem saeuas rapiebat in undas.
Sed cato laudatam iuuenis compescuit iram.
Interea totis audito funere magni
Littoribus sonuit percussus palatibus aether.
Exemploque carens: & nulli cognitus aeo
Luctus erat: morte populos deflere potentis:
Sed magis ut uisa e lachrymis exhausta solu.
In uultus effusa comas: cornelia puppe / tas
Egrediens: rursus geminato uerbere plagut.
Ut primum in socia peruenit littora terrae
Collegit uestes: miserique insignia magni
Armaq: & impressas auro quas fecerat olim
Exiguas: pictasque togas uelamine summo
Ter conspecta ioui: funestoque intulit igni.
Ille fuit miserae magni cinis: accipit omnis
Exemplum pietas: & toto littore busta
Surgunt: thessalicis reddentia manibus igne.
Sic ubi depastis summittere gramina capis:
Et renouare paras hybernas appulus herbas.
Igne fouet terras: simul & garganus & arua
Vulturis. & calidi ludent bucera matini.

Non t
fuisse
cum m
am di
funer
in fune

Non t
Omne q
Pompe
Verba:
Citis ob
Nolce
Cui non
Libetate
Privatu
Sed reg
Q uae
Immo
Intulit
Pratul
Iuui
Castra
Fortun
Getibus
Olim u
Liberta
Nunc
Nec co
Ofelix
Et cui
Forlita
Scire
Et mil

se mod
bebas
tate oc
tus toll
est. nam
frons: in
ad conse
lequam
implac
dicit: qu
natus
q. deb
esset. F
gnaret
Proxi
Cogn
mili ip

LIBER .VIII.

Non tamen ad magni peruenit gratius: quanquā oēs conuicia iactabant ī deos: q̄ tam atroces & infesti Pom. fuissent: tamen nulla gratior uox fuit manibus pom. q̄ oratio Catonis: quam de suis laudibus habuit summa cum moderatione. Audet conuitia in superos: id est insectari deos. Pompeiumque deis obicit: ut inuidiam diis faciat. Sed a pleno: pauca quidem uerba fuerant: sed uera. Cuius obit: dixit: hæc Oratio laudationē funeris continet. mos enim erat apud antiquos: quod etiam nunc quoque tenetur: ut laudationes haberetur in funere: eorum præsertim qui honore digni haberentur: Oratio est personæ cōueniens: nihil. n. fictū Cato:

Non tamen ad magni peruenit gratius ūbrā
Omne quod ī superos audet cōuitia uulgus:
Pompeiumque deis obicit: q̄ pauca catonis
Verba: sed a pleno uenientia pectore ueri.
Cuius obit dixit: multum maioribus impar
Nosce modū iuris: sed ī hoc tamē utilis æuo.
Cui nonnulla fuit iusti reuerentia: salua
Libertate potens: & solus plæbe parata:
Priuatus seruire sibi: rectorque senatus:
Sed regnantis erat: nil belli iure poposcit:
Quæq̄ dari uoluit: uoluit sibi posse negari.
Immodicas possedit opes: sed plura retentis
Intulit: inuasit ferrum: sed ponere norat.
Prætulit arma togæ: sed pacē armatus amauit
Iuuit sumpta ducem: iuuit dimissa potestas.
Castra domus luxuq̄ carēs: corruptaq̄ nunquā
Fortuna domini: clæq̄ & uenerabile nomē
Gētibz: & multū nostræ quod pderat urbi.
Olim uera fides: sylla marioque receptis
Libertatis obit: pompeio rebus adempto:
Nunc & ficta perit: nō iam regnare pudebit:
Nec color imperiū: nec frons erit ulla senatus.
Ofelix cui summa dies fuit obuia uictō:
Et cui quærendos phariū scelus obrulit enses.
Forstā in loceri potuisses uiuere regno.
Scire mori fors prima uiris: sed proxia cogi:
Et mihi si fatis aliena in iura uenimus

nihil simulatū loq̄tur: nihil ad gratiam. laudat a modestia pom. q̄ nunquam plus sibi sumpserit q̄ ciuica cōditio pateretur. Impar maior. fuit quid ē: iquit: nō comparandus pom. p̄scis illis imperatoribus: uerū tamen ī hac ætate plurimū profuit. nam solus ex p̄cipibus fuit qui se priuatum gereret: quis plæbs illi seruire parata esset. Nosce modum iuris: id est potestatis hoc est cognoscere quātum sibi permetteretur. nunquā enim se supra ciuicā conditionē extulit. In hoc tamē utilis æuo: quia cum ferme oīs iustitia perisset: ī eo adhuc pristina ætatis reliquæ p̄māserunt.

Cui nō nullo. si. r. ut nō oīo iustitiā contemneret: sed eā uerere. Salua libertate potens: non enim ipse ī magistratibus suis tyrannidē exercuit: q̄a nil contra libertatē gessit: quanquā princeps ciuitatis esset. Et solus: ex p̄cipibus omnibus inuentus est pom. unus qui se priuatum gereret. Plæbe parata: licet prompta esset ad seruendum illi plæbs. Priuatus: qui priuatam gereret. Rectorque senatus: erat quidē moderator senatus: ita tamē ut senatus imperaret. Sed regnantis: non seruientis. Nil belli iure poposcit: qd' bello cæteris præstaret: nil sibi plusq̄ cæteri arrogabat. Poposcit: arrogauit sibi. Quæque dari uoluit: non enim ita ipse petebat honores: ut ab inuitis extorqueret: sed auolūtariis acciperet. Immodicas possedit opes: laudat nunc a libertate. Intulit plus: q̄ qd' ipse ī immensas diuitias possederit: tamen plures ī ærarium intulit q̄ sibi retinuerit. Inuasit ferrum: arma pompeio placuerūt q̄bus plurimū ualebat: sed tamē cum tempus pacis esset arma depōebat. Prætulit arma togæ: id est paci præpōluit bellum: nunquā tamē bellum suscepit: nisi ut paci consuleret hæc laudatiōes dignæ sunt & laudator & laudato. Iuuit sumpta ducem: placebat pom. suscipere honores: placebat illos deponere finito magistratu. Potestas. s. magistratuum.

Carens luxu: quia non superfluis rebus pom. familiaria abundabat: sed his tantum modo quæ ciuicæ cōditioni conuenirent. Corrupta: uitata: nam ī felicitate

se moderatum gerere difficilimum est. Clarum & uenerabile: sed non minori ueneratione q̄ admiratiōe habebat pom. nomē. Olim uel. si. ante q̄dem uera libertas erat ī ciuitate nostra: sed postquā Sylla. & Marius ciuitatē occuparūt: uera illa libertas p̄it: tamē fictæ libertatis imago p̄manserat ī pom. solo: q̄ nunc mortuo penitus tollit. Receptis. s. in urbē. Non iam regnare pudebit: q̄a post mortē pom. regnandi pudor oīs extinctus est. nam oēs licenter pro ut supiores erunt rempublicam occupabunt. Color: species quædam imperiū. Nec frons: nullaque erit ipsius senatus libertas. nam ī fronte dignoscitur quantum unicuique liceat. Ofelix: nūc ad consolationem uenit: sic enim ī laudatione funeris fieri solet: ut primo eius qui mortuus est laudes prosequamur. deinde ad consolationem eorum ad quos funus pertinet perueniamus. dicit enim nihil esse cur implacabiliter cædem pompeii flere debeant: quando nihil ei mali contigerit: immo uero īstar foelicitatis eē dicit: quod a ministris ptolemæi occisus fuerit. Ofelix inquit pom. est q̄ simul cum fortuna & republica p̄it: nā latius fuit p̄. nictō mari: q̄ uiuere ne īdiscrimē seruitutis ueniret: & q̄si cum admiratiōe legendū est. Cui q̄. debuisse pom. quædere enses ad se interficiendū: nisi a scelesto rege darent: ne post tantā cladē acceptā superesset. Forstā ī so. & rationē īfert. dicit. n. o pom. nisi te ptolemæus occidisset fortasse passus fuisse Cæ. ipso regnarēt uiuere. Scire. m. so. p. primū īqt ē sciri mori cū necesse fuerit: secūdū uero cogi qd' p̄ximū fuit cōsecutus ē. Proxima. c. u. turpius ducere ī seruitute uiuere: q̄ mori. Viris: uix semp de forti dicere solemus. Proxia secūda. Cogit. s. ad mortē. Et. m. si. s. d. se ipo capit exēplū felicē fuisse q̄ occisus fuerit ipso pro. dicit. n. hāc quoq̄ futurā mihi ipi optaueri: si ī uicturi sum: ut rex luba ad quē nos idē faciat. Si. si. si. fata uolūt: ut seruiamus uictori.

PHARSALIAE

Non deprecor hosti: quasi cōsolatur illud qđ nīmīū idigne ferebat Sextus uidelicet caput pō. uictori Cæ. uel sēdū seruari: nō magnificatio igit: ut seruet uictori: uel capite trūcato: uel iteger dūmodo mortuus seruet. Non deprecor: nō recuso nō repello: Cicero priā deprecatio defēloris. i. depulsio. Ceuice. r. sicut pō. Vocibus. h. m. re petit qđ ab initio dixerat incredibile dictū eē: qđ grata fuerit umbris pō. catōis oratio. Quā si ro. r. sonarēt. Nō tā grata fuisset totius pō. Ro. oratio: ēt si i oī foro laudes pō. decātarent: qđ fuerūt hęc pauca catōis uerba. Fremit iterea discordia uulgi: milites cū antea pō. secuti fuissent nō tā belli ciuilis cupiditate: aut libertatis seruā: dā gratia: qđ q. pom. amabant: sublato eo nūc ipsos arma ferre tadebat: & rediisset oēs ad suas qsq; domos nili adhortatione catonis retenti fuissent. Fremit: se cū murmurāt. Tarchon: dux & princeps cilicū quos pō. deuicerat & deuictis ēt colōias designauerat. Raptā: rapti deducta classe i mare. Onunq; pacata cilix: reprahēdere cōepit tarchontē. Cilix: de cilia duag; puinciag; noīa inuenimus patriū facere: ut a cilia cilix: a bebricia bebrix. Iterū ne ra. iterū ne redis ad antiq; latronicia: ut piraticā mari exerceas. Magnū fortuna: & cā ē cur iterum redis ad piraticū & intellexisti mortuū eē pom. In cōetu motuq; uiros cū cōetus fieri incipiūt: aut in ciuitate: aut in castris a ciuilibus uel a militibus: signum est rē ad seditionē spectare. Motuque: qđ oēs iam moti erāt: ut domos suas se fēcipent

Quorū unus: unus ausus ē aperte alloq; catonem & suā omniūq; suorū mentē aperire. Nos Cato da uēiam: oratio ē illius q ex omni turba ausus est apte sententiā suā dicere & sociorū. Amor pom. du. in arma: sublata causa q nos arma suscipere fecit: nihil relinq; cur bellū psequi uelimus: auctor autē sumendi arma pom. fuit: ille nobis adēptus est: ergo arma nobis deponenda censemus. Fauore: beniuolentia & obseruātia quā in pom. habuimus. lacet: sublatus est nobis.

Paci. p. orbis: nā populi: nationes: & gentes quum in pace geta uiuere possent: maluerunt suscipere bellū: qđ deserer pom. Causaq; pompeius causa nostra perit diis uolentibus. Patrios permittite penates: Quod uirā nobis reliquum est: una cum liberis nostris coniugibusque uiuere permittas: & iustam causam eē ostēdit cur uelint ab armis discedere: ut uidelicet tandem suorum curam habeant. Nam quis erit finis: scilicet bellorum: quā nam causa magna satis esse poterit: quā nos ab armis abducatur: nisi clades pharsalica & ipse pompeii interitus sufficit. Perierunt tempora uitā: idēst bello uitam cōsumpsimus: quod reliquum est nunc morti consulere debemus: hoc est ut quieta morte fruamur: quando uita bellis sēper agitata est.

Mors eat in tutum: idēst nobis quieta mors concedatur. Prospiciat: idēst prouideat. Flammas iustas: idēst debitum honorem sepulchri. Bellum ciuile se. quia occurrebat illud nunquid non fortasse etiam sepulchra consequemini: si in bello peribitis. Minime inquit: uix ducibus ipsis facultas est sepulchri. Ducibus: ne dum multitudini. Non barbara uictos: Responder ad id quod obiici poterat: nunquid satius est liberū mori q seruū uiuere: responder ēt si seruituti sint non barbaris gētib; sed Cæ. parituros eē q ciuis Ro. erat. Armeniū iugū: seruitiū tigranis regis armeniae. Scythi. i. regnū scythiæ. i. nec seruituri sumus Arsacidis. i. Parthis: q ut inquit Solinus. porrecti ad terrā scythag; cum eis concorditer degunt. Togati ciuis. i. Cæ. Quisq; secundus: Qui mihi secundus erat uiuente pō. nūc ipso sublato primus erit. Sacris pręstabitur umbris: & tamen omnino memoriam pompeii obliuioni nunquam trademus: nam quem ipsi uiuo uoluimus pręstare honorem: umbris eius pręstabimus. Clades: scilicet pharsalica cogit nos ut subiiciamur uictori. Nullum magne ducem: ad pompeium absentem apostrophat: nos o pompeii: nullum ducem sequi maluimus pręter te dum uiueres: sed post mortem tuam meliora fata sequemur. Neque: enim sperare secunda: post mortem pompeii non est mihi fas sperare secundā: sed nec liceat quidem & recte dicit: nam aliud est licere: aliud decere: quod decet honestum est: quod uero licet plarumque turpe: ut regibus multa quidem licent: quā tamen non decent: ut in exilium bonos pellere.

Fac talem fortuna iubam. nō deprecor hosti Seruari: dum me seruet ceruice recisa.

Vocibus his maior q si romana sonarent Rostro ducis laudes: generosā uenit ad ūbrā Mortis honos: fremit iterea discordia uulgi Castrorum belliq; piget post funera magni. Cum tharchon motus linquendi signa catōis Sustulit: hunc rapta fugientem classe secutus. Littus in extremum tali cato uoce notauit.

Onunquam pacate cilix: iterum ne rapinas Vadis i æquoreas: magnū fortuna remouit: Iam pelago pirata redis: tum respicit omnes In cōetu motuque uiros: quorum unus aperta Mente fugā: tali compellat uoce regentem.

Nos cato (da ueniam) pompeii duxit i arma Non belli ciuilis amor: partesque fauoris Fecimus: ille iacet quem paci prætulit orbis.

Causaq; nrā perit: patrios permittite penates: Desertaque domū: dulcesq; reuifere natos. Nam quis finis erit: si nec pharsalia pugnae Nec pompeius erit: perierunt tempora uitæ

Mors eat in tutū: iustas sibi nostra senectus. Prospiciat flammās: bellum ciuile sepulchra Vix ducibus donari potest: nō barbara uictos

Regna manēt: nō armeniū mihi saeva minatur Aut scythicum fortuna iugū: sub iura togati

Ciuis eo: quisquis magno uiuente secundus: Hic mihi primus erit: sacris pręstabit ūbris

Sūmus honor: dominū quē clades cogit habere Nullū magne ducē: te solū i bella secutus. to.

Post te fata sequar. neque enim spare secūda

bus: ne dum multitudini. Non barbara uictos: Respon

der ad id quod obiici poterat: nunquid satius est liberū mori q seruū uiuere: responder ēt si seruituti sint non barbaris gētib; sed Cæ. parituros eē q ciuis Ro. erat.

Armeniū iugū: seruitiū tigranis regis armeniae. Scythi. i. regnū scythiæ. i. nec seruituri sumus Arsacidis. i. Parthis: q ut inquit Solinus. porrecti ad terrā scythag; cum eis concorditer degunt.

Togati ciuis. i. Cæ. Quisq; secundus: Qui mihi secundus erat uiuente pō. nūc ipso sublato primus erit.

Sacris pręstabitur umbris: & tamen omnino memoriam pompeii obliuioni nunquam trademus: nam quem ipsi uiuo uoluimus pręstare honorem: umbris eius pręstabimus.

Clades: scilicet pharsalica cogit nos ut subiiciamur uictori. Nullum magne ducem: ad pompeium absentem apostrophat: nos o pompeii: nullum ducem sequi maluimus pręter te dum uiueres: sed post mortem tuam meliora fata sequemur.

Neque: enim sperare secunda: post mortem pompeii non est mihi fas sperare secundā: sed nec liceat quidem & recte dicit: nam aliud est licere: aliud decere: quod decet honestum est: quod uero licet plarumque turpe: ut regibus multa quidem licent: quā tamen non decent: ut in exilium bonos pellere.

LIBER .VIII.

Fas: secundum ius diuinum ius uero humanum. *Fortuna, i. felicitate. Aemathium, i. exercitū Pom. Clausa fides miseris: id est fides quam praeſtat pom. debuimus: finita est. Virgilius. Ante diē clauſo cōponet uesp. olim po. Et toto ſolus in orbe eſt: Vnus tātum ſuper eſt mortuo pompeio: q̄ uelit & poſſit nos uictos ſaluos facere.*

Pompeio ſcelus eſt: Dum pom. uiuere: licuit nobis bellū gerere ip̄o duce cui fidē p̄miſeramur: ſed ip̄o mortuo ſi bellum gereremus impii eſſemus: q̄a ſponte noſtra id faceremus. Quo ſu. u. fides: quia iureiurādo ad dictieramus ad omnia quā nobis iuberet. Si publica iura: ad Catonem conuertitur: ſi leges Romanas ſeq̄-

ris o Cato: & hoc tuum eſt propoſitum ut eas ſerues: nec unquam ab amore patriæ diſcedas: his legibus co- geris ſequi Caeſarem conſulem: & leges uolūt: ut om- nes conſuli parere debeāt: igitur nec tu aliter facere po- tes ſaluis legibus. Petamus: ſcilicet tecum. Sic ille: Quiſquis fuit: qui auſus eſt libere contra Catonem loqui: hāc cum dixiſſet in puppem iſiluit: & alii qui- dē eum comitabantur eo animo: ut ſe ad caſarē trāſ- ferrent. Tumultu: turba iuuenum. Actum Roma- nis: & tantum quidem ualuerat huius adhortatio ut ceteri quidem ad fugam inclinarent: niſi Cato illos ſe- uera repræhenſione retinuiſſet. Actum de rebus. i. ad ſinem peruenerant res Romanæ. Et omnis: ideo finis erat rei publicæ: quia omnes parati erant caſari ſeruire. Indiga: id eſt indigens ſeruitutis. Pari uoto: ſi- mili deſiderio ſicuti caſariani fecere: ut ſi pompeius uinceret: ipſe quoque faceret ſe dominum rerū. Pro dominis: pro uictoria dominorum. Et pompeiana fuiſti: nam antea credebam te fuiſſe Romanum: & tu as copias retinere: quā pro repu. & libertate pugna- rent: nunc cum pompeianus ſis nō pro republica pu- gnasti: ſed pro pōpeio: ut uictor ip̄e regnaret. Quod non re. dū pom. uiueret pugnaſti: ut ipſe regnaret: at uero illo mortuo ſi pugnabis certū erit tibi bellū for- nō dominis. Tibi. i. te ad ultimā tuorū pugnaturū eē nō aliorū ob hanc cām fugis bella: cū uehemētius ap- petere deberes. Nō ducibus: non pro regno: ſed pro libertate: Si uiuus: tibi uincis & nō ducibus: ſicut ante ſi moriaris p̄ libertate morieris pro te: & nō p̄ regno cuiuſq̄. Quod or. ac. Quia ſi uictor fueris tibi domi- nus eris & nō aliis. Tutū ē: piculoſū antea fuit uicere q̄a ſi uiciſſes fortalle pom. libertatē occuparet: nūc au- tē nil tale tibi metuendū eſt. Vacante. i. ceruice libera hoc eſt cum liber ſis ſeruitutem requiris. Cauſa pi. antea ingt pom. cā pugnaſti: mortuo ip̄o nūc p̄ uō- to & libertate ueſtra bellū geretis. Digna ui. i. q̄ uelit libertatē ſuā recuperare. Potuit ueſtro pō. abuti ſan- guine: ut pro ipſius regno ſanguinem ueſtrum funde- retis. Cum prope libertas: Quia ex tribus dominis craſſo pō. Cae. unus tantūmodo ſuper eſt cae. Patriæ iugulos enſeſq̄: Quibus pro pō. antea pugnaſti: nūc patriæ pugnare nō uultis. Pudeat plus regia nili: uos iquit pudere deberet: q̄d plus ad libertatem compa-

Fas mihi: nec liceat: fortuna cuncta tenetur
Caeſaris: aemathium ſparſit uictoria ferrum.
Clausu fides miſeris: & toto ſolus in orbe eſt.
Qui uelit & poſſit uictis praeſtare ſalutem.
Pompeio ſcelus eſt bellum ciuile perempto.
Quo fuerat uiuente fides: ſi publica iura
Si ſemp patriam ſequeris cato: ſigna petamus
Romanus: quā conſul habet: ſic ille profatus
Inſiluit puppi: iuuenum comitante tumultu
Actum romanis fuerat de rebus: & omnis
Indigna ſeruitutis feruebat littore plābes.
Erupere ducis ſacro de pectore uoces.
Ergo pari uoto geſſiſti bella iuuentus.
Tu quoque pro dominis: & pompeiana fuiſti
Non romana manus: q̄ non i regna laboras.
Q̄d tibi nō ducibus uiuis: morerisq̄: q̄ orbē
Acquiris nulli: q̄ iam tibi uincere tutum eſt
Bella fugis: quāriſq̄ iugum ceruice uacante.
Et neſcis ſine rege patri: nunc cauſa pericli
Digna uiris: potuit ueſtro pompeius abuti
Sanguine: nūc patriæ iugulos enſeſq̄ negatiſ:
Cum prope libertas unum fortuna reliquit
Iam tribus e dominis: pudeat. plus regia nili
Contulit in leges: & parthi militis arcus
Ite o degeneres ptolemæi munus & arma
Spernite: quis ueſtras ulla putet eſſe nocētes
Cæde manus: credet faciles tibi terga dediſſe.
Credet ab aemathis primos fugiſſe philiphis.
Vadite ſecuri: meruiſtis iudice uitam
Caeſare. non armis: non obſidione ſubacti.
Ofamuli turpes: domini poſt fata prioris

randam ptolemæus contulerit: & arſacides rex parthorum q̄ ipſi uos conferre uelitis: nam arſacides interfecit Craſ. ptolemæus iuſſit occidi pom. barbari ergo reges meliores fuere libertatis deſenſores q̄ uos. Cōtulit ad leges. i. plus p̄fuit ad leges patriæ ſeruandas occidendo pompeium. Mili. ar. quia ſagittis oppreſſerāt Craſſū cum exercitu ſuo parthi. Munus: quia inſtar muneris uobis eſſe debet: q̄ ptolemæus iuſſerit occidi pompe- ium: ut nunc deniq̄ libere pugnetis. Quis ueſtras: & iuſta cauſa eſt cur ad libertatem tranſearis: neq̄ enim ſu- ſpicari poteſt tam uiles ac ignauos homines bella contra caſarem geſſiſſe: immo non inter fuiſſe pugnae phar- ſalicæ: quare caſar uobis ueniam facile praeſtabit. Terga dediſſe: primo congreſſu in fugam fuiſſe conuerſos. Ab aema. phi. ergo q̄ nō exiſtimat poſſe cōtra uos arma gerere: ſtatim ſimul accōmiſſa pugna fuerit: ip̄e uos ſuſcipiet & ueniam praeſtabit. Iudice. c. q̄a ſe nihil offenſum a uobis putabit. Nō ar. ſed ſpōte ueſtra in deditio- nē ueniſtis. Ofamuli turpes: color rhetoricus qui appellatur conſeſſio: nam quod cōcedere uidetur id maxi- me negat: & quotiens utimur conſeſſione uerba quædam inſeruimus: quā uim habent prohibētis: cum eos degeneres & turpes ſamulos appellat concedere uidetur: tamen maxime negat. Poſt fata: id eſt mortem.

PHAR.SALIAE

Ad heredem: scilicet Cæsarem heredem dominationis Pom. Cur nō maiora: sed si ita inq̃t amicus ē cur nō auderis maiora beneficia Cæ. p̃stare: uidelicet ut occidatis pom. filios & Corneliā occidatis me quoq; ip̃m neque enim paruo id præmium emptum uoluerit Cæsar. Quam uitam ueniam: ideo nō debetis esse contenti uenia: quando potestis Cæsarem uobis maiore beneficio deuincere. Rapiatur: obruatur in undas.

Infelix coniunx: cornelia. Prolesque metelli: Quia filia erat Scipionis & de Metellorum sanguine. Pompeios: scilicet Sextum & Cneum. Ptolemæi uincite: munus ptolemæi iussu unus tantum modo occisus est

pō. sed Cæ. iussu duos filios: uxore: & me quoq; Cæ. inimicissimū occidere potestis. Nra ora: caput mei catonis. Nō par. mer. q̃a ille pro oblato capite nostro magnū a Cæ. p̃miū recipiet. Ista iu. s̃q̃ trāsit ad Cæsarem cognoscat profuisse sibi quod sub me militauerit: q̃a uidelicet me occidendi & caput offerendi occasionem habuerit. Quin agite: hortantis est: nihil ē q̃ dubitetis iam dudum nos occidere: scelus enim fuisse tantum fugiendo ignaui hominis est. Magna cæde: scilicet Corneliæ & filiorum pempei & mei ipsius. Ignauum scelus: idest ignaui hominis scelus est quod fuga comittitur. Et omnes: nunc dicit quem effectum infestatio catonis habuerit: omnes enim statim mutata sententia accensi sunt ad gerendum contra Cæsarem bellum: & per similitudinem ostendit quemadmodum inquit apes cum aluearia deseruerint: & sparsæ quo impetus tulit: dissipentur: simulque uocem strepentis æris audiuerint in aluearia redeunt uel certe de ramo arboris: ueluti racemis uæ dependent: ita Cato uoce sua reuocauit milites. Effetas: uacuas. Fauis: fauis proprie dicitur congeries mellis ac ceræ. Non miscent nexibus alas: idest non pedibus pendent se inuicem sustinentes alas. Volant sibi: idest arbitrio & uoluntate sua: & non regis. Nec degustat thymum: idest nec ipsis curæ est mellificari.

Amarum: non amarum: sed tanquam amarum sugiunt. Thymus flos est quo melapes conficiunt optimi odoris: qui etiam in melle sentitur: nunc ergo dicit fugiunt thymum: quem ante cupidæ mellius tan toper colligunt. Desidiosa: ignaua: quia nullam mellis curam habet. Sonus increpat æris: quia gal li phryges cybellis matris deum sacerdotes sonitu æris utebantur in sacris eius: pulsu autem æris apes statim reuocantur. Attonitæ: idest tanquam attonitæ. Posuere fugam: a fuga destiterunt. Studiumque laboris: studium quod deposuerant colligendi flores: nunc repetunt. Gaudet: scilicet pastor cui curæ sūt apes: ubi uidit eas i aluearia redire. Hyblæo. g. hybla: ut iqt Stra. Siciliæ ciuitas fuit: q̃ p̃itus euanu it: & hybla: iuxta tractū megarensiū: quoz solū (ut idē dicit) Atticæ regionis pars extitit: hic optima mella cō gerere referūt poetæ: p̃ excellentiā ergo dicit hyblæo gramie: nam melaticū cuncta bonitate supat: eo uero il lud lōge p̃stantius esse dicitur: q̃d ad Argentarias gignitur: & atticæ e mōtibz mel optimū gignit hymetus.

Diuitias. i. apes. Casa: nā casa domus pastoralis est: sic dicta a cadendo q̃ cito cadat. Iusti ma. p̃ libertate suscepti. Inculcata: ingesta. Iamq; actu. i. exercito belli: Cato ubi cognouit incertas militū mentes: statuit non p mittere militibus ociū dari: sed eos cōtinue in laboribus continere ne q̃d de fuga cogitādi spaciū darent. Cōstituit. i. paruit. Seriem la. ordinem laborum sine intermissione. Primū littoreis: primū uoluit illos exerceri: ludentes palestra: nā currere i littore & harena nō ē mediocris labor. Proximus: secundus labor fuit. In mu ros: cyrenæi portum clauferant Catoni & classi eius: cyrenæos ergo expugnare instituit cato: & ita secundum historiam expugnauit: tamen ipsis permisit suo iure uiuere: neque enim (sicuti meruerant) militibus diripi endos permisit. In: aduersus muros. Et: pro idest. Cyrenarum: cyrenæ: ut refert Solinus: oppidum est quod maior syrthis ostentat: hoc Battus lacedæmonius rege Martio res Romanas tenente post troiam ca pram condidit: quæ domus Callimachi poetæ fuit & patria. Exclusus: a portu cyrenarum. Nulla ira: Quia in animum sapientis perturbatio nulla cadit. Poenæque: idest hanc solam uictis poenam iferebat cato: ut suo: imperio subicerentur: & illis omnia sua relinquebat. Inde peti placuit: post hæc consilium cepit cato petendi iubam regem socium & amicū populi Romani: ut eius ope & auxilio exercitū compararet satis firmum quo Cæ. resistere possēt. Contermina ma. q̃a iuba rex numidiæ ē: q̃ mauris finitima ē: sed syrte iteraciebant iter.

Itis ad heredem: cur non maiora mereri
Quam uitā ueniāq; liber: rapiatur in undas
Infelix magni coniunx prolesque metelli:
Ducite pompeios: ptolemæi uincite munus.
Nostra quoq; inuiso quisq; feret ora tyrāno
Non parua mercede dabit: sciet ista iuuentus
Cervicis precio bene se mea signa secutam.
Quin agite: & magna maritū cū cade parate
Ingnauum scelus est tantū fuga. dixit: & oēs
Haud aliter medio reuocauit ab æquore pup
Quā simul effœtus liquit examiaceras: pes
Atque oblita faui: non miscent nexibus alas:
Sed sibi quæque uolat: nec iā degustat amare
Desidiosa thymū: rum si sonus increpat æris
Attonitæ posuere fugam: studiumq; laboris
Floriferi repetunt: & sparsi mellis amorem.
Gaudet in hyblæo securus gramine pastor
Diuitias seruasse casæ: sic uoce catonis
Inculcata uiris iusti patientia martis.
Iamq; actu belli non doctas ferre quietem.
Constituit mentes: seriemq; agitare laborum.
Primum littoreis miles lassatur harenis:
Proximus in muros: & mcenia cyrenarum
Est labor exclusus: nulla se uindicat ira
Pœnaque deuictis sola est uicisse catonem:
Inde peti placuit libycis contermina mauris

LIBER .VIII.

Mediis: nam in medio posita erant: nec per syrtes nauigari poterat. Has audax: & quanquam syrtes intercepterent nauigationem tamen: tantum uirtutis animo conceperat Cato ut eas euadere se posse speraret.

Syrtes uel primam:sunt autem syrtes media loca in mari :quæ nunc arefunt:nunc uero undis ac fluctibus exundant:unde syrtes dictæ sunt αρατοῦρσι idest a trahendo:quia fluctus ita trahit aquas:ut harena sicca relinquatur aliquando in littore: id quomobrem fiat querit hoc loco Lucanus:erit autem ordo: natura uel relinquit syrtes in dubio pelagi terræq; cūm daret primam figuram mundo:uel syrtis olim erat altior pela-

Regna iubæ: sed iter mediis natura uetabat
Syrtibus: has audax sperat sibi cedere uirtus.

Syrtes uel primam mundo natura figuram
Cum daret indubio pelagi: terræq; relinquit.

Nā neq; subfedit penitus:quo stagna p̄fundi
Acciperet:nec se defendit ab æquore tellus:

Ambigua sed lege loci: iacet in uia sedes
Aequora fracta uadis: abruptaq; terra pfūdo'

Et post multa sonant proiecti littora fluctus.
Sic male deseruit; nullosque exegit in usus

Hanc patrem natura sui:uel plenior alto
Olim syrtis erat pelago:penitusque natabat.

Sed rapidus titan ponto sua lumina pascens
Aequora subduxit zonæ uicina perusta.

Et nūc pōtus adhuc phœbo ficcāte repugnāt.
Mox ubi damnosum radios admouerit æuū

Tellus syrtis erit: nam iā beruis unda superne
Innata: late periturum deficit æquor.

Vt primum remis actum mare propulit oē
Classis onus: dēfis fremuit niger ibribꝫ auster

In sua regna furens:tētatum classibus æquor
Turbine defendit:longeque a syrtibus undas

Egit: & in lato confregit littore pontum.
Tum quarū recto deprændit carbasā malo

Eripuit nautis: faustra que rubentibus ausis
Vela negare noto: spacium uicere carinæ

ab initio cum creatus est mundus: paulatim calore su-

reno pascuntur. Plini. Zonæ uicina perusta: est ratio quamobrem istic exaruit mare: quia torridæ zonæ p
pinquæ sunt syrtis. Et nunc pontus adhuc: & quamuis radiis solis: & ipsa stellarum flamma exaruit mun
dus: tamen hætenus resistit aqua igni: sed erit tempus q̄ omnia consumet. Repugnat. s. calori solis & stella
rū. Mox ubi damnosū: sed post lōgum tempus cum sensim undam omnem exhausit calor solis: loca syr
tiū penitus arefcent: & nihil nisi terra relinquetur. Dānosum æuū: quod detrimentū facit. Nā jā brevis un
da: quid futurum sit apparex eo quod factum est: quia maxima pars undæ cōsumpca ē sequitur omnem
aquam consumptum iri. Vt primum remis: postq̄ dixit suam de natura syrtium sententiam: nunc ad pro
positum Luca. redit. Dicit passos fuisse tēpestatem milites postquam nauigare cōeperunt. Actum: impulsū.

Omne onus clasi, omnem classem catonis. Densis fre, statim auster cū igenti & effuso imbre ipulit naues. In sua regna furens: quia auster flat a meridie. Turbine impetu suo nam naues repellebat ab undis. Egit: repulit: per eas navigari non possit: & ita defendit. Illarū littore i cumulo harenæ: quia inerus pti abstu-

lit mare & aggerem harenæ reliquit. Tum quarum recto: quarum nauium uela uentus comprehendit: has impulit in littus: sed quarum uella nautæ in summum mali rudentibus traxerunt: has naues in syrtes uetus impulit.

Tū,saufte eripuit naues. Deprehendit,i.corripuit. Nautis,i.potestati nautarū,ga non habet potestatem gubernare naues nimio impetu uenti sublatas. Frustrag; rudentibus au.nautæ si tentassent rudentibus uela in summum mali trahere:uentus uiolabat nautas:ita ut cogerentur relaxare rudentes:quibus relaxatis uen-

tus ita inflabat uela: ut spaciū nauiſ præterirent. Spaciū ca, quia uella inflata ultra prorā tranſibant.

PHARSALIAE

Sinus: id est uellum intumuit. Oia si q̄s: q̄s ē ī summū malī subduxisset **antennas**: una cum uelis uentus repellebat naues: etiam solis armamentis: nam uelum & antenna sunt armamenta nauis. Prouidus. i. q̄ prouidisset anteq̄ uentus nimius inuaderet. Lintea: uela subducēs. Nudis armamentis. s. sine uelo & malo & antēnis quæ sunt armamenta nauū. Sors meli. ol. pars nauium fuit: quæ meliorē exitum habuit: & mari tranquiliore nauigauit. Certo mari: non in syrtibus ambiguis. Quæcunq̄ leuata. i. pars earum nauium quæ sūt subleuata ab undis maris: cæsis arboribus: dimidia parte sui a terrā recepta est: a media parte a mari.

Arboribus cæsis: Quia hoc necesse erat contra tempestatē incidere arbores: ne uentus in malū nauis īpetū faciēs naues subuerteret. Leuata. s. ab undis maris. Effudere flatū. i. emisere uētū nā cū armamenta nauis uento resistūt: nō emittitur uētus: imo retinetur. Has: alias naues. Cōtraria uoluēs: q̄a æstus maris erat cōtrarius uētis: & tantus erat æstus ut uinceret uētū. Voluēs: inuoluēs. Cōtraria: uētis opposita. Detrusit. s. illas naues. In: contra austrū. Obnoxii. i. oppositum: quia plus ualuit æstus: q̄ uentus.

Has. i. eaz̄ nauū partem. Destituūt. s. ne nauigare possent. Interrupta: intercisa. Est. n. descriptio syrtium: syrtis enim ē terra interrupta. Obnoxia fato: quia pars nauis terrā continebatur: pars mari. ideo incertum an terra an mari morentur. Dubio facto: incertæ morti. Sedet. s. terræ. Altera pēdet. s. ps puppis pendet in undis. Tunc magis: nā quia breuius mare: ideo etiam magis patebat uētis uentusque magis in nauē irruerat. In pactū. s. in nauē. Obuia terra: quam uentus impelleret. Quāuis elisus ab austro: quī fluctus frequenter elideretur a uentis: tamē non poterat tātā uim habere: ut moueret naues.

Cumulos harenæ: qui in medio profundo inuicti erant. Elisus: impulsus a uento: quī ipellere ab austro: tamē fortius impellebatur ab harenæ cumulo.

Eminet: apparet & extat. In tergo: ī superficie maris. Procul omnibus: q̄a repellebat undas. Inuiolatus. a. q̄a aqua illuc puenire non poterat. Stāt mis. q̄a naues parti terræ infixæ tenebant: parti ī aqua pendebant. Stāt: īcerti quo fato pereant. Terræq̄ harente ca. quī ī sicco destituta esset nauis: littora tamē non uidebant. Pars rati. ma. icolumis ēualit: ea præcipue quæ nautas uehebat locorum pitos. Regimen clauumque. i. regimē clauī endiadis. Fuga. i. nauigatione. Nautas loci peritos: q̄ ea etiam supiori tēpore nauigauerant. Illæsa: integra. Hæc ut fa. d. triton deus marinus est hunc tubicinem neptuni dixerūt: & tyberio principi nuntiāuit olisiponsium legatio ob id missa: iuentum esse huiusmodi piscem in spelunca canentem conca teste Plinio sicut poetæ & scripserunt: nūc ergo dicit hunc locum tritonem coluisse deum: & eundem & placuisse palladi: q̄ cum primum nata de capite patris e cælo descendisset ad ea loca quæ uiciniora erant peruenit: & quod hanc paludem dilexerit de nomine eius se tritonidem appellauit iō palus tritonis appellatur: q̄ ea mirifice delectaretur Triton: eandem etiam dilexit pallas: q̄ ibi se frequenter lauare solebat. Deus: triton. Quem toto littore: id est describit Tritonem Neptuni tubicinem. Conca: id est tuba. Virgilius Dum personat æquora conca. Patriosque e uertice nata: sic fingunt poetæ de uertice iouis natam esse palludem: & habent rationem physicam: quia pallas Dea est sapientiæ. ideo de cerebro iouis natam esse finxerunt. Nam deos ad similitudinem humanæ imbecillitatis fingeant: fingunt hæc quidem poetæ & adunt ludibria quædam quod cum caput clamaret & partum edere uellet: iuppiter iussit Vulcano filio: ut subtilissimo ferro caput aperiret: ille securim fabricauit adeo tenuem: ut sine doloris sensu caput aperiret patri: ex quo statim est nata Pallas ded ille hoc pacto aperuit ut quod ex illo nasceretur sibi coniungeret: ita tamē si ei placeret. Pallas ubi uulcanum uidit adeo deformem: indignata statim aufugit: & primam telurem petiuit libyen: eo q̄ cælo proxima esset. Ipse calor: Quia libya feruentissima est cæterarum regionum. Stagnique quæta: & uultus suos speculata est in liquida palude. Et se dilecta: & quia palus illi grata fuit de illius nomine se quoq̄ appellari uoluit Tritonida: & (ut ait Solinus) non procul a philenorū aris in intimo recessu syrtis maioris est palus: quam triton amnis interfuit: ubi speculatam se artium deam crediderunt.

Atque ultra prorā tumuit sinus: omnia si quis Prouidus antennæ suffixit lintea summæ

Vincitur: & nudis auertitur armamentis.

Sors melior classi quæ fluctibus incidit altis:

Et certo iactata mari: quæcunque leuata

Arboribus cæsis flatum effedere frementem:

Abstulit has liber uentis contraria uoluens

Æstus: & obnixum uictor detrusit in austrū.

Has uada destituunt: atq̄ interrupta p̄fundo

Terra ferit puppes: dubioque obnoxia fato.

Pars sedet una ratis: pars altera pendet ī ūdis.

Tūc magis ī pactū breuius mare: terraq̄ sæpe

Obuia consurgens: quamuis elisus ab austro

Sæpe tamē cumulos fluctus nō uicit harenæ.

Eminet in tergo pelagi p̄cul. omnibus aruis

Inuiolatus aqua sicci iam pulueris agger.

Stant miseri nautæ: terræque harente carina.

Littora nulla uidet: sic partē ītercipit æquor.

Pars ratim maior: regimen clauumq̄ secuta ē

Tuta fuga: nautasque loci sortita peritos

Torquentem tritonos adit illæsa paludem.

Hæc (ut fama) deus quem toto littore pontus

Audit: uentosa perflantem murmura conca:

Hanc & pallas amat: patrio q̄ e uertice nata.

Terrarū primam libyē (nam proxima cælo ē

Vt probat ipse calor) tetigit: stagniq̄ quæta

Vultus uidit aqua: posuitq̄ ī margine plātes:

Et se dilecta tritonida dixit ab unda.

LIBER .VIII.

Quam iuxta læthes: & iuxta hanc paludē: dicit labi flumē lætheum: qui de læthæa palude iſerog: derivari dicitur circa extimū ſyrtium cornu berenicē ciuitatē aluit lethon amnis: inferna (ut dicūt) exundatione prozumpēs: & apud priſtinos uates latice memoratus obliuionis: ut docet Soli. Trahēs ob. reſpexit ad nomē: nā ΗΛΗΗ ſignificat obliuionē. Atq; iſopiti: hic ē hortus heſperidū. Heſperides aut filia athlantis fuere: cuſto des horti ditiffimi: poma aurea producētis: cuius cuſtos erat puigil ſerpēs. Hercules cū ad ea loca ueniſſet ſer pentē occidit: & poma abſtulit. Priuauit ergo diuitiis puellas. De horti heſperidū & puigili dracōe (ne licētia uulneretur) fides & rō hæc ē: ut refert Soli. flexuoſo meatu æſtuariū e mari fertur ſinuofis lateribus tor tuofū adeo: ut uiſentibus procul lapſus angueos fra cta uertigine mentiaſ: itaq; qd hortos appellauere circūdat. Vnde pomog: cuſtodes interpretātes iſtru xerunt iter ad mēdacium fabulādi: hæc inſula præ ter arbores oleaſtri ſimiles & arā ſacrā Herculi: aliud nihil pſfert: quod propaget uetultatis memoriā. In uidus annoſo æuo: qd occurrebat illud quomō hanc fabulā ipſe qſi uerā cōfirmas: ego inquit ſequor ali os poetas. Nā q antigrati credere noluit iuidus ē: & inuidus ē q poetas uera dicere cogit: quog: propriū ē fingere & cōmiſci. Qui uates ad uera uo. i. poetas uera dicere cogit. Fuit aurea ſylua. i. ſyluæ arbores aurea poma ferētes. Diuitiis: aureis fructibus. Ful uo ger. i. fulgentibus pomis. Virgineus: heſperides athlātis filia quæ cuſtodes huius horti fuere. Som no damna. ſer. i. q nūq ſomnum oculis admitteret. Robora comple. qd circūdabat truncū arboris: ne quis aſcendens poma diriperet. Rutilo cu. me. adeo inqt grauiā erant poma: ut ipſā quog: arborē icurua rēt. Pretiū: aurea poma. Nemoroſiſq; la. quia labo rabat arbor ſuſtinere poma. Argolico tyranno: eu riſtheo regi græciæ. Nā euriftheus inſtinctu Iunōis Herculē mittebat ad oīa picula eo aīo: ut pīret. His igiſ depulſa locis: cū ad hæc loca ueniſſet claſſis non nauigauit ulterius: ſed ibi māſit i meliore pſe libyæ pſectio Cn. Pompeio. Ipſe uero Cato cum reliquo ex ercitu: ſicut ſtatuerat ad regē lubā iter intendit. Ga ramātidas: garamātū regio: ut inquit Stra. ultra gez tuliā ē: & cū illa pariter pſgrediſ: garamātes Corneli us Balbus ſubegit: & primus ex hac uictoria trium phauit auctore Soli. garamaticī at æthiopes matri monia priuati neſciūt: ſed oībus i uenerē uulgo licet ideē q filios matres cognoscunt tantūmō: nā pater ni nominis nulla ē reuerentia: ea propter garamaticī æthiopes iter oēs populos degeneres habent. Me lioris libyæ. i. ſecundioris: nā reliqua (ſicut i ſequē tibus declarabiſ) libyæ arida ē. At ipatiens uir. cato cuius uirtus nullā patiebat deſidiā: qeſcere non pote rat niſi tadē ad regē lubā pueniret. Hære. i. qeſce re. Terra cigere ſyrti. i. terreſtri itinere circuire ſyr tes: qd nauigari nō poterāt. Hæc eadē ſuade. hy. di

Quā iuxta læthes tacitus prælabitur amnis.
Infernis ut fama trahens obliuia uenis
Atque inſopiti quondam tutela draconis
Heſperidū paup ſpoliatīs frondibus hortus:
Inuidus annoſo qui famam derogat æuo:
Qui uates ad uera uocat: fuit aurea ſylua:
Diuitiſque graues: & fuluo germine rami
Virgineuſque chorus nitidi cuſtodia luci.
Et nūq ſomno damnatas lumina ſerpens:
Robora complexus rutilo curuata metello.
Abſtulit arboribus pretiū: memoriſq; laborē
Alcides: paſſuſq; inopes ſine pondere ramos
Retulit argolico fulgētia poma tyranno.
His igitur depulſa locis: eieſtaque claſſis
Syrtibz: haud ultra garamātidas attigit ūdas.
Sed duce pompeio libyes melioris in oris
Manſit: at impatiens uirtus hære catonis
Audet in ignotas agmen committere gentes
Armorū fidens: & terra cingere ſyrtim.
Hæc eadē ſuadbat hyems: q clauſerat æquor
Et ſpes imber erat: nimios metuētibus ignes
Vt neque ſole uiam: nec duro frigore ſauam
Inde polo libyes: hinc bruma temperet ānus.
Atque ingreſſurus ſteriles ſic ſatur harenas.
O quibus una ſalus placuit mea ſigna ſecutiſ:
Indomita ceruice mori: componite mentes
Ad magnū uirtutis opus: ſummoſq; labores.
Vadimus in campos ſteriles: exuſtaq; mundi
Qua nimius titan: & raræ in fontibus undæ:
Siccaq; letiferis ſqualent ſerpentibus arua.
Durū iter ad leges: patriæq; ruentis amorem.

cit ēt huic ſnā ſuæ ſuffragatū fuiſſe anni tēpus uidelicet hyemē ſpabat. n. calorē regiōis illius tēpari poſſe fri gore hyemis. Suadebat. ſ. ut i ulteriore libyā ſe cōferret. Clauſerat. ſ. glacie. Et ſpes iber erat: iber q tpe hye mis regnat ſpē dabat aerē tēpatū fore. Ignēs: ardore. Vt neq ſole uiā: ſpē faciebat iber i regiōe ſicca. Duro fri. qd hyems erat: ut calorē ſolis: anni tēpus tēparēt. Inde: ex hac pte libyæ. Polo. i. pp regiōē: qd australis re gio ſeruet: iō tēpet. Hinc: ex alia pte. Tēpet. i. uiā. Bruma. i. cū bruma. qd hyems erat. Sole: quē frigus tē perabat. O quibus una ſalus: o milites: inqt: q mea caſtra ſequi uoluifſtis: animū ad curā cōfirmate: & ſūmoſ la bores ſuſcipite. ac ſi dicat. Nō uos ad uoluptatē iuito: ſed ad labores. Vna: ſola ſalus ſupeſt. ſ. libertatis. Indo mita ceruice mo. i. i libertate mori. Cōponite men. i. idoneas reddite ad opus uirtutis. Vadimus i cā. ſte. Ca to. n. neq quenq decipere ſe uelle profeſſus ē: ſed plane illos ad labores & picula iutare: ut intelligerent p ar dua omnia atq; difficilia quærendam eſſe libertatem. Steriles cam. libyam: quæ laborat penuria aquæ. Ser pentibus: nam ibi ſerpentes acriores ac ſæuiiores fiunt calore ſolis. Squalent: ſterilia ſunt. Durum iter ad le ges: nec miq cuiq uidri dēbet ſi parati ſumus hos ſubire labores: aliter. n. leges & priæ libertas ſeruari nō pōr.

PHARSALIAE

Inuia: idest per quæ nunq̃ antea fortasse q̃sq̃ uerit: uel pauci admodũ. Euadere uoto: idest qui nulla uo-
ta faciunt euadendi. Si quibus ire fas ē: ueniat mecum illi quibus sufficit ire & nō redire: hoc ē qui nullā redeū-
di curam faciunt. Fallere: mea ratio est ut nolim pericula cuiquam occultare: ut postea se deceptos conquerā-
tur. Tecto metu: occulto periculo. Hi mihi sint comites: ueniat mecum illi qui hoc ipso me sequantur q̃ i
manifestum periculum prodeant. Vel: pro etiam. Tristissima: laboriosissima. At qui sponsore salutis:
sed si quis est cui uita sit carior libertate: hic me destituito se ad Cæsarem conferat uia commodiore. Spon-
sore salutis: qui sibi salutem promitti uult. Ani-
mæ dulcedine: idest cui nimium uita cara est. Me-
liore: hoc est tutiore uia. Arenas: idest arida loca si
uiderint me paratum subire labores: & extrema oīa
nec ipsi quidē recusare debent. Calor æthereus:
quia torrenti zone libyes illa pars propinqua ē. Fa-
toque pericula: ego tanq̃ prægustator malorum oīa
um ero. Sitiāt quicunq̃ bibentem uiderit: non recu-
so quo minus ille sitim pati dedignetur: qui uiderit
me bibere. Aut umbras: & sigs uiderit me umbra
arborum releuare calorem ille etiam calorem nō de-
bebit pati. Aestuet: idest nimio æstu laboret. Aut
egre: & si quis uiderit me equo uehi: ille pedes ille re-
cuset. Deficiat: s. a labore itineris. Si quo discrimi-
ne: nā talis uobiscū ero: ut me nemo dignoscere pos-
sit: miles sim an dux. Serpens sitis: hæc oīa quæ de-
scribit ad pericula & labores esse uidentur: sed dul-
cia sunt his qui uerā uirtutē suscipere possunt. Gau-
det patientia: nec enim paciētia cognosci pōt uiri for-
tis: nisi dura sustineat. Lætius ē: q̃ res honestas ag-
gredit̃ cum labore: hic etiā maiore lætitia gloriā cō-
parat. Honestum: idest honestas: hoc est unicuique
honestas magis grata est. Magno sibi constat: idest
maxima mercede & labore tenditur ad honestum.
Turbam: idest multitudinē malorū: nulla regio ē q̃
possit facere ut uiri fortes gaudeant se fugisse serui-
tutem nisi libye: per quam sine maximis laboribus
ire non possumus ad libertatem: aliter si fugerent si-
ne laboribus: sine periculis uiderentur eē ignaui iner-
tes ad desides. Sic ille pauentes: his uerbis Cato istā
mauit milites: ut oēs labores libenter subire statuer-
rēt. Hoc. n. fieri solet ut cū princeps se periculis expo-
nerit: alii deinde nullū periculū subterfugiant. Irre-
ducemq̃ uiam: quia nunq̃ inde redibit: nam sibi ipsi
mortem uticā cōsciscet. Et libye: nam in libya ē uti-
ca nobilis cædes Catonis. Fata: mortē. Tertia ps: de-
scribit nunc Libyā ostēdēs secūdu quodā eē tertiā p-
tē orbis terrarū: secūdu alios ptē eē Europæ: sed ut in-
telligi possit hæc descriptio: q̃q̃ melius ostendi q̃ uer-
bis exponi posset: tamē de ea breuiter dicemus: om-
nis terra ambitur oceano: & ea quattuor maria reci-
pit unum a septentrione a meridie duo: quartū ab occidēte: uniuersus orbis terrarū in tres ptes diuidit̃. & Ta-
nais quidem a septentrione in meridiem uergens prope meotida defluit. At uero nilus e diuerso defluit i pe-
lagus. Ab altero latere uidelicet ad nilum Aphricam. ab altero uidelicet ad tanaim europā uocant. ultra uero
quicquid ē: Asia ē: ex quo intelligi potest Asiam maiore esse Aphrica & Europa. Nam aphrica quidem termi-
nata ē ab una parte nilo a reliquis tribus partibus a pelago: & breuior est q̃ europa. Nam Europa quidem ter-
minos habet ab oriente tanaim & meotida: & pontum a meridie ab occidente athlanticum: a septentrione
Britannicum: sed asia multo maior est. Nam Asiam quidem attingit oceanus: Ita nominibus: sicut locis dif-
ferens. nam ab oriente mare eom dicitur: a meridie indicum: a septentrione scythicum. Ipsa uero ingenti &
ppetua frōte in meridiē uergens: tātū ibi diffundit̃: quātū aphrica & Europa: ita describit̃ uniuersus orbis ter-
rarū. Famæ: sic. n. fama est. Cælū: sed quomō dicat cælū & uētos i sequentibus aperiemus. Nec. n. plus. l. lō-
gitudine quidē par ē. Latitudine uero inæqualis. Sic ergo littoribus nili aphrica termiā: littoribus tanais Eu-
ropa cōtinet̃. Vtrāq̃ uero a gadibus incipit. Vnde ēt separaf Oceano dirimente per medias gades: sūt at duo
montes: hunc quidem Abilicem uocant: illum uero Calphen: & fama est Herculē coniuncto ppetuo iugulo
colles diremisisse: & Oceanum antea exclusum in ea quæ uicina erant loca admissum discussa mole montiū.

Per mediam libyem ueniant: atq̃ inuia tētēt
Si quibus in nullo positum est euadere uoto:
Sigbus ire sat est. neq̃ enim mihi fallere quēq̃
Est animus: tectoq̃ metu perducere uulgu.
Hic mihi sit comites quos ipsa picula ducēt:
Qui me teste patri: uel quæ tristissima pulchrū
Romanumque putant: at q̃ sponsore salutis
Miles eget: capiturq̃ animæ dulcedine: uadat
Ad dominum melior uia: dū primus harenas
Ingrediar: primusq̃ gradus i puluere ponam.
Me calor æthereus feriat: mihi plena ueneno
Occurrat serpens: fatiq̃ pericula uestra
Prætentate meos: sitiāt quicunque bibentem
Viderit: aut umbras nemoq̃ quicūq̃ petētē:
Aestuet: aut eq̃tē peditū præcedere turmas:
Deficiat si quo fuerit discrimine notum:
Dux an miles eā: serpēs: siuis: ardor: harenæ:
Dulcia uirtuti: gaudet patientia duris.
Lætius ē quotiens magno sibi cōstat honestū.
Sola potest lybie turbam præstare malorum
Ut deceat fugisse uiros: sic ille pauentes
Incendit uirtute animos: & amore laborum:
Irreducemque uiam deserto limite carpit.
Et paruo sacrum nomen clausura sepulchro
Inuasit libye securi fata catonis.
Tertia pars libye rarum: si credere famæ
Cuncta uelis: at si uentos cælumq̃ sequaris
Par erit europæ: neq̃ enim plus littora nili:
Quā scythicus tanais: primis a gadibus absūt

LIBER .VIII.

Vnde europa su. ostendit aphricā partem esse Europæ. uerbi causa. ab occidente per gades diuidit oceanus Aphricā & Europam usque ad nilum a meridie: ad tanaim ab occidente: sed nilus & tanais a gadibus: unde incipit aphrica & Europa tantum differunt: ut alter altero non sit longius a gadibus. Sed pari spacio distat a gadibus: sequitur ergo Aphricam & Europam pares esse longitudine: sed latitudine inæquales: quia latior est Europa. ideo nonnulli hanc rationem secuti dixerunt: eam tertiā partē orbis non esse. Alia ratio quare uideat breuior Aphrica q̄ Europa propterea q̄ in aphrica plus terræ ardore solis: q̄ in Europa frigoris rigore depræ-

Vnde europa fugit libyen: & littora flexu
Oceano fecere locum: sed maior in unam
Orbis abit asiam. nam cum communiter istæ
Effundat zephyrū: boreæ latus illa sinistrum
Contingens dextrumq; notū: descendit i ortus
Eurum sola tenens. libye q; fertile terræ est
Vergit in occasus: sed & hæc nō fontibus ullis
Soluitur: arctos raris aquilonibus imbres
Accipit & nostris reficit sua rura serenis.
In nullas uiciatur opes: non ære nec auro
Excoquitur: nullo glebarum crimine pura.
Et penitus terra est: tantum maurusia genti
Robora diuitiæ: quarum non nouerat usum.
Sed citri contenta comis uiuebat & umbra
In nemus ignorum nostræ uenere secures:
Extremoq; epulas mensasq; petiuimus orbe.
At quæcunq; uagā syrtim complectitur hora
Sub nimio proiecta die: uicina perusti
Aetheris exurit messes: & puluere bacchum
Enegat: & nulla putris radice tenetur.

nō oīno sterile: imo ea producere quibus sustentari possunt incolumes tamē ea quoq; pars penuria aquæ laborat. Quod fertile: pro ea terra libyæ quæ ē fertilis. Non fontibus ul. quis sit fertilis: tamē & ipsa aquæ penuria laborat. Arctos raris: & q̄a sequebat. illud quomō fertilis si caret aquis: dicit ab aquilone nubes ipelli usque in polum antracticū: & pluuias emittit. Nostris reficit: quia quando hic serenū est: ibi nebulosum cælum est: & pluuias emittit. Reficit: recreat. In nullas uitæ opes: id est nullū genus aeris i Aphryca inuenit.

Pura: crimē glebæ appellat aurū & argērum & bene: nā multoq; criminū causa est propterea Virgili. dixit Quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fames? Sed penitus terra est: sine cuiusquam metalli admixtiōe. Tātū: tantūmō. Maurusia: in mauritania arbores nascuntur quæ sunt gentibus illis pro diuitiis. Non nouerat usum: & diu eas arbores habuere aphri sine utilitate: quia non nouerāt i quos usus ualerent: sed romani iquit curiosiores fuerunt qui huiusmodi arborū utilitatem nouere. Mauritania ferax: est parte tamē ex parte quæ deserta est & fluminibus & lacubus abundat: arbores profecto: teste Stra. & multas & magnas habet & omnia fert: at qui & ea mensas ex uno integroq; ligno ac uarias romanis suppeditat. In occidentalibus clarioribusq; libyæ partibus (ut idē refert) habitant qui a grecis maurusii uocantur: libycum genus & oppulenti eos. Romani & indigenæ mauros uocant & iberiæ sunt oppositi. Vsum: utilitatē. Citri contenta: satis habuerunt aphri: ut umbra citri quæ arbor est perniciosissima se a calore solis defenderent. Comis & umbris: unū sequitur ex reliquo: nam comæ sunt frondes arborū & frondibus umbra reddit. In nemus igno. s. aphris qd arbores suæ ualerēt: sed notū romanis & satyricæ carpit luxuriā Romāorum. Nostræ secures: romana. Extremoq; epulas: ex arboribus non romani tragemata & mensas etiā ptiosas fecimus Nā ex fructu citri tragemata id est cibos secundæ mensæ fecimus. Extemo orbe: id est a polo antractico: aphri nō nouerūt huiusmodi epulas citri: nec ex arboribus mēsas ptiosas fieri. At quæcunq; uagā: hæc quidē fecunda ē & habitabilis: at uero pars alia Aphricæ quæ propinqua ē seruētī zonæ nimio solis ardore habitari nō pōt: nec ibi quæ nascit quod ad usus hominum necessariū sit. Sub nimio die: sub nimio sole. Vicina pusti æthe. id est uicina torridæ zonæ. Puluerē: id est calore sequens pro antecedenti. Nulla radice: quia radices altius porrigi non possunt. Temperies uitalis: id est quæ uitā dat plantis & arboribus. Nā triplex est uita. s. uergetatiua: sensibilis: & rationalis. Nulla cura louis: quasi dicat nulla aeris temperies eam terram fertilem reddit: uel quasi destituta sit a deo: & cum alterius orbis curam habeat deus: hanc quasi deseruisse uideatur.

PHAR.SALIAE

Sub illa: idest in illa terra, nam sub pro in ponitur. Virgi. Namq; sub ingenti lustrat dum singula templo. Deside: idest inerti: quia natura illius orbis inutilis est. Immotis ha: idest inaratis non subactis. Annum. i. utilitatem anni: & messes. Hoc tam segne solum: & q̄q̄ hac terra nimio solis ardore sterilis sit: ut nec messes nec uites producat: nascuntur: tamen iquit herbae raræ quibus uestuntur. Nasamones: sunt populi sub feruentiore plaga Aphricæ habitantes. uerum Strabo libro ultimo dicit nasamōes primos postea Pyllos & gætulorum partem & garamātes Libye sterile & aridam regionem obtinere. Segne: iners inutile. Exerit idest aprit. Gens dura: scilicet ictu: nam quanto uictu duriore utuntur: tanto etiā ipsi duriores & patientiores redduntur. Proxīa pon. oceano: nā eo usque hac regio producit: quoad gētibus producere licet. Nudus: nimio calore solis uestibus non utit. Quē mūdī bar. quia occurrebat illud: quomō uiuere possunt si ibi nihil nascitur uel pag? dicit illos uiuere naufragio: ideo q̄ ibi syrtes sunt & plerunq; uentis impulsæ naues syrtibus hærent: & ibi destitutæ cū oibus eaz mercibus a nasamonibus diripiuntur: & hoc genere uitæ sustētāt. Imminet: istat. Sic cū toto cōmertia: quia naufragia sunt eis pro mercibus naufragā. naues: cū i syrtibus depræhensæ tenent copia mercū nasamōibus faciūt. Toto cō. mūdī. ex oī regiōe orbis terraz naues illuc inuitæ cōpellunt. Hac ire ca. nūc quasi cām affert: cur libyes hanc partem descripserit ut ostenderet magnam Catonis uirtutem: qui certū prope periculū petebat: ut si qua ratione posset libertatem prope amissam recuperaret. Dura uirtus: posuit uirtutē pro fortitudine quæ est malorum & periculorum omnium dura ac fortis patientia. Secura: sine cura: de iuuentute Catonis loquitur q̄ numero fuit hominū decē miliū: peragratūq; libyam terrestri itinere diebus triginta per profundā harenam ut Strabo scribit. Illic: uidelicet in ea regione ubi syrtes sunt quas terrestri itinere ambiendo transire constituit Cato. Secura: quia ibi nullos uentos futuros existimabant. Procellas: procella uix uentoz dicit: q̄ oīa percellat idest percutiat. Aequoreos est passa: quia non aliter uexata est itinere terrestri: q̄ nauigatiōe naues concuti solent. Nā littore sic. ibi. nō minus sauiat & crassari solet uentus: q̄ solet in mari. Sicco. s. syrthiū. Ille: auster. Nō mōtibus illū: reddit rationē quare uehemēter sauiat i ea regione auster neq; n. inquit montes ibi sunt qui uim & impetū austru ipeū austru impediāt. ob hanc causā i aliis regionibus non tantopere sauiūt uenti: q̄ uidelicet ob iectos montes habent. Scopulisq; repulsum: nec ibi scopuli sunt: sicut in medio mari quibus uento resistitur. Liquidas. i. puras: quia ibi calor nimius est ita ut uentus ascendere non possit: ideo magis impetum suum exercet. In auras: quia non tendit altius. Turbine: impetu suo. In syluas: quia ibi nullæ sunt arbores. Torquens: uoluens. Lassatur: fatigatur: ut in petu suo desistat. Patet: apertum est omne solum regionis illius. Liberque meatu: idest auster iter liberum habet nullo obice impeditum. Aeoliam rabiem: idest furorem respexit ad fabulam q̄ Aeolus rex uentorum dicatur: & montibus eos coherceat. Et non imbriferam: sed hic uentus non cogit aerem in nubes sed tantummodo intorquet puluerem: & in medio aere retinet: neque enim ipsa in aerem sicut nubes resoluitur. In flexum: in circuitum: quia puluerem contorquet: non nubem ex qua imbres cadant. Pars plurima: idest magna. Tollitur: subleuatur. Pendet: quia non resoluitur sicut nubes in aerem. Regna uidet: nunc dicit uiolentia ipsius austru: non modo puluerem sublimem tolli: uerum etiam tecta domorum rapi: quinetiam saxa uolitare per aera. Regna: quæ ipsi nasamoni loco regnorum sunt. Nam rusticus regna sua agellu appellat. Virgilius Post aliquot mea regna uidens mirabor aristas. Discussas: scilicet impetu uentorum. Non altius ignis: dicit ignem non altius thahere secum quod rapuerit q̄ uentus tollitur: quin etiam fumum non sublimius ascendere: q̄ ea quæ uentus rapuerit. Consurgere fumo: quia tantum aeris continet puluis sublatus uēto: quantū fumus: quia magna emittitur flāma. Violare: obtenebrare diē. Tūc quoq; ro. sol. semp ibi uī maximā exercet uētus: sed quo tēpore p ea loca rōani ibant multo ēt uehemētius sauiēbat.

Temperies uitalis abest: & nulla sub illa
Cura iouis terra est natura deside torpet
Orbis: & immotis annum non sentit harenis.
Hoc tā segne solū: raras tamen exerit herbas:
Quas nasamō gēs dura legit: q̄ proxīa pōto
Nudus rura tenet: quē mundi barbara dānis
Syrtis alit: nam littoreis populator harenis
Imminet: & nulla portus tangente carina
Nouit opes: sic cum toto commertia mundo
Naufragiis nasamones habent: hac ire catonē
Dura iubet uirtus: illic secura iuuentus
Ventorum: nullasq; timens sentire procellas
Aequoreos est passa metus: nam littore sicco
Quā pelago syrtis uiolentius accipit austrū:
Et terræ magis ille nocēs: non montibus ortū
Aduersis frangit libyes: scopulisque repulsum
Dissipat: & liquidas se turbine soluit in auras.
Nec ruit in syluas: annosq; robora torquens
Lassatur: patet omne solum: liberque meatu
Aeoliam rabiem totis exercet harenis.
Et non imbriferam contorto puluere nubem
In flexum uiolentus agit: pars plurima terræ
Tollitur: & nunquam resoluta uertice pēdet.
Regna uidet pauper nasamon errantia uēto:
Discussasq; domos: uolitant a culmine raptæ
De tecto garamāte casæ: non altius ignis
Rapta uehit: q̄tumq; licet cōsurgere summo:
Et uiolare diem: tantum tenet aera puluis.
Tunc quoq; romanū solito uiolentius agmen

LIBER .VIII.

Nullusque potest: ex omni exercitu Catonis nemo erat qui stare potest. Nam uentorum impulsu euerteretur. Raptisque etiam: arena etiam quam pedibus calcabat a uento subtrahebatur. Raptis: subtractis a uento. Concuteret or. tantus hic inquit impetus est uenti: quod si solum illud durius esset & non resolveretur harena: uentus rimis ingressus in uiscera terrae: dum erumpere quæreretur terremotum faceret: sed hoc adiuuat: quia sicut facile per rimas ingreditur ita facile per resolubiles harenas exit. Ideo terremotum nullum facit: & ita latenter terremotus causam inuit secundum philosophos: nam alii dixerunt oceanum causam esse terre

motus: cum uehementius terram impellit & concutit: ut a centro suo discedat. Alii per uiscera terrae ingredi uentum deinde cum exire uoluerit: nec uiam inuenit: qua possit erumpere: terram concutit & terremotus efficitur. A sede: a centro. Solida compage firma iunctura: quod solum illius regionis durum esset & continens. Scopulosa: scopulis plena si esset sed non est. Cauernis ex. idest corrolis & cauis antris. Sed quia mobilibus: sed quia facile resoluitur. Ideo uento commoueri non potest: haec causa est cur terra nunquam moueatur. Nusquam. resistendo uentis: quia resolubilis est. Immo. profundior telus. Stat. idest stabilis permanet quia superficies resolubilis est impellente uento. Galeas & scuta: & tantus fuit turbo: ut saepe e manibus militum pila extorqueretur: & scuta & galeas adimeretur: & ea per aerem uolitantia ferret. Spiritus: illius uenti. Contorsit: conuoluit extorquendo de manibus militum. Actus: impulsu. Intentus uehementis: sicut intentum calorem uehementem dicimus. Illud in extrema: fortasse inquit eo tempore cum uentus saeuiret: & pila e manibus romanorum abstulit: & galeas & alias regiones per aerem ferebat: cum in terras caderent: quasi de caelo lapsa esse existimarunt & prodigii loco habuerunt, quod romae tempore Numae contigit: cum de caelo scutum ancylae cecidit: augures dixerunt ubi scutum illud seruaret: ibi caput orbis fore. hinc est quod Numa. xii. ancylia ad similitudinem illius fieri iussit: ne agnosci posset illud diuinum & Mamurius faber inter ceteros gloriam obtinuit: quod similia illi ancylia sacrificasset: & cum ei optio daretur ut praemium quod uellet artis suae posceret: petiit ex patriciis. xii. salii per urbem cum tripudiis ancylia ferentes: canerent ueterem Mamurii memoriam. Gentes: quae ignorant unde tela uenerint. Hominum erepta: & cum uentus arma e lacertis abstulit putant ipsi calitus esse demissa. Sacrificio numae: idest qui sacrificia populi romani instituit: sicut est apud Luuium: qui legibus urbem uoluit formare & religione instituere: pontifices creauit: flamines diales & alios sacerdotes: pontificem docuit omnem cultum diuinum: ut ex eo ceteri discerent quae unicuique deo sacra facienda essent & quo tempore. Lecta: pro electa. Mouet: concutit. Patricia ceruice: quia e patriciis eligebantur iuuenes sacerdotes: quos salios appellabant a saltando. Spoliauerat auster: sed nihil aliud fuit: nisi quod uentus ea depulerit in regiones nostras: & Numa e caelo lapsa credidit. Nostra: idest quae postea nostra fuerunt. Sic orbem torquente noto: milites romani cum tanto undique impetu uentorum affligerentur se humi prosternebant metuentes ne sublimius tollerentur. Vestes etiam accingebant & manibus terram carpebant: ne a uentis sublata auferrentur. Procubuit: scilicet humi. Torquente orbem: uolente mundum. Constrinxit: scilicet corpori. Inseruitque manus terrae: terram manibus comprehendebat. Nec pondere solo: nec fatis habuit pondere corporis se defendere ne a uentis auferretur: nisi etiam manibus niteretur. Immobilis austro: uix nisi corporis stabilis poterat permanere. Qui super ingentes: cum periculum unum uitasset: ne tollerentur a uentis: aliud non uitassent: ne cumulum harenae quasi aggerem superimponeret corpori & quasi sepeliret. Harens: scilicet humi. Multo congestu: aggere cumulato pulueris. Et stantes: non modo procumbentes milites alligat. Sed etiam stantes. Ager: idest cumulus arenae. Terra surgente: scilicet super corpora eorum. Saxa tulit penitus: quod mixta si alia uentus aufert: cum ipsa saxa secum raperet per aerem uolitantia. Qui nullas ui. & romani cum ea transirent (iam enim uentus abstulerat muros) ruinam quae uidebant: sed domos non uiderant.

Qui nullas uidere domos: uidere ruinas. uinum: ut ex eo ceteri discerent quae unicuique deo sacra facienda essent & quo tempore. Lecta: pro electa. Mouet: concutit. Patricia ceruice: quia e patriciis eligebantur iuuenes sacerdotes: quos salios appellabant a saltando. Spoliauerat auster: sed nihil aliud fuit: nisi quod uentus ea depulerit in regiones nostras: & Numa e caelo lapsa credidit. Nostra: idest quae postea nostra fuerunt. Sic orbem torquente noto: milites romani cum tanto undique impetu uentorum affligerentur se humi prosternebant metuentes ne sublimius tollerentur. Vestes etiam accingebant & manibus terram carpebant: ne a uentis sublata auferrentur. Procubuit: scilicet humi. Torquente orbem: uolente mundum. Constrinxit: scilicet corpori. Inseruitque manus terrae: terram manibus comprehendebat. Nec pondere solo: nec fatis habuit pondere corporis se defendere ne a uentis auferretur: nisi etiam manibus niteretur. Immobilis austro: uix nisi corporis stabilis poterat permanere. Qui super ingentes: cum periculum unum uitasset: ne tollerentur a uentis: aliud non uitassent: ne cumulum harenae quasi aggerem superimponeret corpori & quasi sepeliret. Harens: scilicet humi. Multo congestu: aggere cumulato pulueris. Et stantes: non modo procumbentes milites alligat. Sed etiam stantes. Ager: idest cumulus arenae. Terra surgente: scilicet super corpora eorum. Saxa tulit penitus: quod mixta si alia uentus aufert: cum ipsa saxa secum raperet per aerem uolitantia. Qui nullas ui. & romani cum ea transirent (iam enim uentus abstulerat muros) ruinam quae uidebant: sed domos non uiderant.

PHARSALIAE

Iamq; iter omne latet: dicit aliquid deterius contigisse militibus Catonis q̄ nautis. Nam etiam si uentis dis-
sipentur: semper polum arcticum habent cuius sydera obseruantes sciunt quā partē maris nauigent. At ue-
ro hi tunc flantibus uētis: quia orizonte suo prohibebantur: arcturi siue palustri sydera uidere nō poterāt: ut
in quā prē inclinarent uidere nō possent. Iter latet: obrutū harenis. Nulla discrimi. i. discernere nō possunt.
ubi terrarum sint. Aethereæ flāmæ: id est stellæ sunt. n. stellæ natura flāmæ: quo circa uaporibus aluntur q̄
ex agris sole tepefacti excitant. Syderibus no. uia: obseruatiōe stellæ: postea dignoscebant terras: nō tamen
oēs stellas uidēbāt. nā erāt i orizōte meridiāo: q̄ hūilis
ē. iō nō poterāt aspicere polū arcticū: septētrionē enī
maxime conseruat nauræ & eū spectātes itelligūt q̄ p
te maris nauigēt. Finitor cir. o. i. horizō meridiālis.
horizō appellat circulus q̄ diffinit regionē poli arcti-
ci & antractici. Nā op̄iō significat terminio. Nūc ergo
dicit cōditionē hōz militū deteriore q̄ nautag: quia
nautæ semp uidere possunt stellas septētrionales qui-
bus nauigationē suā dirigūt: quocunq; uoluerit: sed
hi plene oīa sydera uidere nō poterant q̄ rō horizon-
tis facit: i quo tūc erat cato cū exercitu. Tota sy. s. po-
li septētrionalis. Deuexo. m. i. rotūdo. Celat: nā q̄ i
illo horizōte sūt uidere nō possunt stellas huius ho-
rizōtis: q̄a tumor terræ itercipit acies oculorū. Utq;
c. s. p̄rio qdē passi sunt tepestatē uētōz: deīde nimīū
solis ardorē: nā ubi i meridiē sol ascendit uētus statim
calore solis dissipatus ē: sed itēstior: iqt: ardor erat faci-
entibus iter ut e toto corpore sudor manaret. Ca-
lor. s. meridiāi solis. Quē. t. u. i. uoluerat turbie suo &
rotabat. Exarsit. i. factus ē itēstior solis calor. Manāt:
s. ar. unū seq̄ ex reliquo: nā q̄a sudor fūdebat & cor-
pore: iō sequebat sitis. Cōspecta ē p. ma. casus ita tu-
lit: ut haud procul ide spectauerit undā: q̄ potius pi-
scina erat: & statim e militibus unus aquā ide hausit &
eā porrexit catoni: Cato toruis oculis illū acriter rep̄-
hēdit. nūqd inqt ex oibus me unū delegisti: q̄ siti pati
nō possim: & acceptā undā effudit i cōspectū militū
& satisfecit omnibus. Nam milites ubi uiderūt ducē
sitim fortiter pati: nihil erat quod non ipsis tolerabi-
le uideret. Procul: p̄ oculis. Maligna ue. i. iniqua q̄a
aqua nec erat qdē huiusmodi: ut potabilis uideri pos-
set. Quā uix pul. adeo aqua p̄ exigua erat: ut uix eā
haurire potuerit miles. Minimū liquo. i. puā aquæ
prē tenēs manibus. Inuidiosus erat. i. magnā i se cō-
trahebat inuidiā. Primis calo. ut i p̄cipio caloris si-
tim pati nō possim. Quātū p̄cena: hac p̄cena potius
dignus es: qui aliis sitiētibus bibas. Cōcitus ira. i.
perturbatus. Excussit galeā. i. effudit aquā ex galea. Sufficit. i. omnium sitim expleuit. Ventum erat ad tēplū
cū parētē libyam iter faceret Cato: tandē ad fontē iouis ammonis puenit: ubi tēplū erat ipsius dei: s̄ape hoc
dictū qd in fabulis legitur: cū ex india uictor rediret liber pater: & ad arentem libyā puenisset: cū omni exerci-
tu siti laborans supplex dicit rogasse patrē Iouē: ut sibi exercituq; suo miseret: statim ibi apparuit aries: q̄ pede
terrā pcussit & statim fons nitidissimæ aquæ exiuit: unde oīs exercitus bibit: & deinde i honorē patris liber p̄-
ibi tēplū cōdidit & i medio tēplo simulachz iouis i forma arietis erexit: q̄ existimabat iouē sub ea specie auxi-
liū p̄stitisse: & q̄ ad hoc simulachz iouis ueniebāt: de rebus dubiis respōsā accipiebāt. Nunc ergo dicit ubi a ca-
tone & ipsius exercitu illuc uentū ē uniuersæ gentis populi erant: q̄ ad petēda oracula uenerant. Vnū: singula-
re. Inculti: q̄ uitā icultā & rudē exigunt. Illici illo tēplo. Corniger: i forma arietis. Similis nostro: nō ibi fa-
ctus ē iuppiter. Qualis: i capitolio nro. Similis. s. cū maiestate & fulmine. Ammō: ab harena ubi positus ē.
Nā α. u. xos harenā significat siue ab ammōe pastore q̄ illi prius tēplū cōstituisse scribit a paufania: uel ab am-
mun quod lingua ægyptia significat iouē & corrupto sermōe afri amonē uocat Hero. Nō illic libycæ: dicit
ibi nō eē tēplū cōstructū magnificētia ædificiorū: nec donaria plena auro & argēto: sicut romæ. nā ea gēs pau-
per erat: & cōtēta humilioribus: iouē igit adorāt: nō magnis donis: sed potius miti corde. Donaria: proprie
sunt loca ubi dona diis oblata reponunt: sicut sacraia ubi sacra colunt. Quāuis æthiopum po. non sunt hic
dona p̄ciosa: quibus ornari solent templa iouis romæ: quamquam hoc templum sit unicum & singu-
lare gentibus etiam orientis. Beatis: apud quos nascuntur res p̄ciosæ: gemmæ: aurum: & argētum. Pau-
per: adhuc: quis abundant his rebus: tamen non exornāt tēplū: sed precibus potius & piis sacris iouē placāt.

Per æu
posteri se
um ubi
regio ni
posset
uere sic

Pauper a
Diuitis
Numen
Esse loci
Sola uir
Separat
Ignorat
Syluaru
Alligat
Hic qu
Stat lib
Tā bre
Depre
Solstit
Non o
Recti
Autas
Pargen
Humil

prehēlū
lima fu
cipio ar
stria di
duo ale
diū zo
Alti s
i p̄ncipi
meant
de qd
te. i. as
tis occ
cunē c
dic aci
horizo
recta s
zontis
nitur a
æquale
tauro s
in sagitt
dio gra
p̄x. co
gatur c
positus
ro illi
quā eis
lus tem

LIBER .VIII.

Per æuum: per omne tempus ætatis. Morumq; priorum: quia sicut ab initio constitutum fuit: ita etiam posterius seruantur. Numen romano templum: quasi dicat non templum illud exornatur auro: sicut capitolium ubi templum iouis erat: ita. Esse locis supos: q; ibi nume inhabitet: ex eo cognosci potest: q; cū oīs circa ipm regio nimio calore arescat: ibi tantummodo herbæ uirides ac syluæ conspiciuntur. quod sine nume fieri nō posset. Esse superos. i. numen deorum inhabitare. Sola unica sylua per omnem libyam. Nam quicquid puluere sicco: a penapolitana regione usq; ad tripolitanam quicquid iter medium est caret herbis & arboribus: sed ibi tantummodo ubi templum amonis est sylua uirēs reperit. Quicquid: id est omne spaciū terræ.

Pauper adhuc deus est: nullis uiolata p æuū
Diuitiis delubra tenens: morumq; priorum
Numen: romano templum defendit ab auro.
Esse locis superos testatur sylua: per omnem
Sola uiuens libyē: nā quicquid puluere sicco
Separat: ardentem tepida berenitida lepro
Ignorat frondes: solus nemus abstulit amon
Syluarum fons causa loco: qui putria terræ
Alligat: & domitas unda connectit harenas.
Hic quoq; nil obstat phœbo: cū cardie sumo
Stat librata dies: truncū uix protegit arbor.
Tā breuis i mediū radiis impellitur umbræ:
Deprehensū est hūc esse locū: qua circulus alti
Solstitii medium signorum percutit orbem
Non obliqua meant: nec tauro scorpius exit
Rectior: aut aries donat sua tempora libræ:
Aut astræa iubet lentos descendere pisces.
Par geminis chiron: & idē qd carinus ardēs
Humidus ægoceros: nec plus leo tollit urna.

prehensū: de illis loq; quoq; zenith directe capiti eorū superimpositus ē i ægnoctiali situ: qbus duo solstitia altis
lima fiunt & totidē solstitia ima. solstitia alta fiūt his cū sol p capitis eorū ppendiculariter p zenith capitis eorū transit: iō autē alta sol
sticia dicunt: q; sol altis ascendere nō possit. Circulus alti solstici: est ægnoctialis q; sub ægnoctiali cōstitutis
duo alta solstitia fiūt: mediū autē orbem signorum appellant zodiacū. uidelicet qā æquinoctialis circulus me
diū zodiacū diuidit. Percutit: Diuidit. Dephensū. i. ab astrologis. Hūc lo. ubi positū est templum amonis.
Alti so. uidelicet ægnoctialis qre alti: qā uidelicet sub ægnoctiali cōstitutus: duo alta solstitia sūt. uidelicet cū
i principio libræ & itē in principio arietis sol fuerit. Orbē sū. zodiacū in quo. xii. signa posita sint. Nō obliq;
meant. i. nō obliqua oriuntur nec occidunt: ut intelligat hic locus: sciendū est primū qd sit ortus & occasus: dei
de qd sit obliq; oriri & recte oriri. ortus alicuius signi nil aliud ē: q illā partē horizontis oriri cū illo signo oriē
te. i. ascendente supra horizontē arcticū. rursus e diuerso occidere aliqd signū nihil aliud ē: q eā partē horizon
tis occidere: q occidit cū illo signo occidente. Signa. n. cū uident: oriri dicunt: cū autē non uident: occidere di
cunt cū supra horizontē fuit ē acies oculorū & nō uidetur cū supra aliū horizontē fuerit: tumore terræ impe
dit acies oculorū: ne sydera uideri possint: hic ē ortus & occasus. obliq; autē oriri dicunt signa cū minor pars
horizontis occidit cū eo. recte autē oriri dicunt cū magna pars horizontis orit. nūc ergo dicit. Non ob. me. i.
recta signa oriunt: qā cōstitutis in ægnoctialis: sicut sūt hi de qbus loquitur garamates semp maior pars hori
zontis orit & occidit. Nec ta. scor. exit. i. signa opposita æquales habēt ascensiones & descensiones: libra oppo
nitur arietis. Scorpius tauro: Capricornus cancro: Aquarius leoni: Piscis uirgini: & in spæra: ista opposita signa
æquales habent ascensiones & descensiones. i. æqualiter occidunt & oriuntur: & hoc ē quod hoc loco dicit: nec
tauro scorpius exit rectior. Tempora sua: qā eodē tempore & oriuntur & occidunt. Chiron. i. sagittarius nā
in sagittarium signum conuersus est chiron: qui centaurus fuit & nutricius Achillis. Carcinus. i. cancer di
ctio græca est. Idem est. i. in ascensione & descensione. Aegoceros: capricornus. nam & significat capram. ke
pxo. cornu. Nec plus leo. t. urna: qā aquarius opponitur leoni: cū dicit urna intelligit aquariū: nā aquarius pin
gitur cū urna effundēs fluuiū. At tibi q; cunq; es: apostrophat ad eos quorū punctus. i. zenith arabice: superim
positus est capiti eorū & sunt in trophico cancri his enim umbra semp a septentrione uerget in meridiē At ue
ro illius quorū zenith directe capiti eorū superimpositus ē inter tropicū cancri: & inter circulū arcticū: nun
quā eis contingit: ut sol transeat per zenith capitis eorum: & illis umbra semper a meridiē septentrionem uer
sus tendit: sicut nobis ita Lucanus hic dicit ostendens eam gentē quibus umbra semper uerget in meridiem.

PHARSALIAE

Dirempta: id est diuisa es a nobis. In noton umbra cadit: id est in meridiem umbra eius. Quæ nobis. s. qui sumus inter tropicum cancri: & arcticum polum umbra cadit a meridie in septentrionem. Te segnis: o afer garantias. Cynofura: minor. Segnis: quia tarda est. Mergi plaustra putas: quia (sicut dixi superius) tunc dicitur occidere signum aliquod cum tendit sub horizonte: ideo quia horizon hic noster qui diffinit spacium: quod acies oculorum pertingere potest: parum uidetur ab his qui sunt in polo antractico: ob eam causam plaustrum quod circa polum arcticum uertitur: ipsi existimant quum nobis nunquam occidat occidere: quia non uidetur nam tendit sub horizonte: & timore terræ impeditur acies oculorum ideo eis urfa minor licet nunquam occidat: occidere uidetur. In uertice summo: in polo septentrionali: qui semper sublimis est nobis. Procul axis uterque: quia ipsi sunt constitui sub æquinoctiali qui circulus est haud procul a polo arctico. Vterque axis: arcticus & antracticus: quia ipse spæra est recta: cum circuli quinque sint spæra uidelicet arcticus: antracticus: æquinoctialis: hyemalis: & australis: ipsi sunt constituti in æquinoctiali: quia sub meridie sunt.

Fuga signorum: spacium signorum est a terra remotum: ideo fugere uidetur sub utroque orizonte suo & nostro. Stabant ante fores populi: nunc dicit ad hoc templum multarum nationum gentes conuenisse: ut responsa rerum suarum peterent: & simul atque catonem uiderunt: ueneratione quadam moti statim ipsi cesserunt. Eos: oriens hæc dicitur aurora & oriens.

Noua fata: id est responsa rerum nouarum. Exploret: tætet periculum faciat: si uera sint oracula: quæ fama per totum orbem uulgauerat: quod ibi uera & certa responsa darentur. Maximus hortandi: sed inter ceteros hortatores præcipuus erat labienus qui aliquando tribunus plebis fuit: & militauerat sub Cæsare: deinde quod pars melior uidetur pœpeiana: quæ senatus omnis sequeretur: relictis signis Cæsaris transiit ad pompeium. Euentus rerum: id est ciuilis belli fortunam.

Voce: oraculo. Sors obruta: cato fortuna ipsa uoluit ut ad hunc locum ueniremus ubi possemus certa oracula accipere de rebus futuris: nunquid aliquando nostris legibus uiuere debeamus: an bella ciuilia nequicquam susceperimus. Numinis: i. iouis amonis. Consiliumque: id est quod consules potes oraculum iouis. Tuto du: ioue amone. Datot casus: i. qui casus nobis dent. prosperi an aduersi.

Nam cui cre. nec dubium est: quoniam uera responsa habiturus sit a ioue in quo summa semper sanctitas fuit. Certe uita tibi: ostendit ipsum semper obsequente fuisse diis. Ad leges: nunquam iura diuina uiolasti. Deum: i. uoluntatem dei. In aduersus. Excute: exquire diligenter. Mores patriæ: nunquid in libertate uicturi sumus: an in seruitute. Suo proprio iure. An bellum ciuile. i. an frustra bellum ciuile gerimus pro libertate: quam reparaturi non sumus. Voce. s. iouis. Dure sa. uir. & si de rebus futuris querere non est tibi cura: saltem quære quid est uirtus: & ut tibi aliquid uirtutis proponas exemplum. Ille: non opus erat inquit: ut cato suscitaret oracula: nam ipse tota mente deum conueperat. Dignas uo. hoc enim aliter respondit: quasi si deus esset quod oraculum ederet. Adytum: locus secretus quo nemini nisi sacerdoti adire licebat a priuatiuum est aduocandus in gredior. An. l. i. a. iubes ne quæ ea quæ manifesta sunt omnibus: Occubuisse uel. quia satius est mori liberum: quam uiuere seruum.

An sit ui. breuis an longo. uita. n. quatuorlibet longa sit: breuis est. An di. æt. siue adolescens fueris: an iuuenis: an senex: non uita differt: sed differunt mores ætatis. An no. uis. q. d. manifestum est uiolentia fortunæ: aut temporis non posse nocere bonis. Opposita ui. iuuenalis nullum numerum habes: si sit prudentia: sed te nos facinus fortuna dea celo locamus. Laudanda. s. iubes queri. Sit sa. siue honestum consecutus fueris: siue non sufficit: quod ad illud tota mente feraris. Successu: felicitate. Scimus. s. quod ad uirtutem pertinent: quia dixerat superius Labienus quære quod est uirtus.

Hæremus: innitimur stabiliti sumus. Superis: omnes a deo defendimur: instruit ipse nos quod facere debeamus.

At ubi quæcumque es libyco gens igne direpta:

In noton umbra cadit: quæ nobis exit in arcto.

Te segnis cynofura subit: tu sicca profundo

Mergi plaustra putas: nullumque in uertice summo

Sydrus habes imune maris: procul axis uterque est

Et fuga signorum medio rapit omnia celo.

Stabant ante fores populi: quos miserat eos:

Cornigerique iouis monitu noua fata petebat:

Sed latro cessare duci: comitesque catonem

Orant: exploret libycum memorata per orbem

Numina: de fama tam longi iudicet æui.

Maximus horator scrutandi uoce deorum

Euentus labienus erat: fors obtulit inquit:

Et fortuna uia tam magni numinis ora

Consiliumque de tanto duce possumus uti.

Per syrtis: bellique datos cognoscere casus.

Nam cui crediderim superos arcana daturos

Dicturosque magis quam sancto uera catonis

Certe uita tibi semper directa supernas

Ad leges: sequerisque deus: datur ecce loquendi

Cum ioue libertas: inquire in fata nefandi

Cæsaris: & patriæ uenturos excute mores:

Iure suo populis uti legumque licebit:

An bellum ciuile petit: tua pectora sacra

Voce reple: duræ saltem uirtutis amator.

Quære quod est uirtus: & posce exemplar honesti

Ille deo plenus: tacita quem mente gerebat:

Effudit dignas adytis: e pectore uoces.

Quid quæri labiene iubes: an liber in armis

Occubuisse uelim: potuissem regna uidere:

An sit uita nihil: uel longa an differat ætas:

An noceat uis ulla bono: fortuna que perdat

Opposita uirtute minas: laudandaque uelle

Sit satis: & nunquam successu crescat honestum.

Scimus: & hoc nobis non altius inferet amon

Occubuisse uel. quia satius est mori liberum: quam uiuere seruum.

An sit ui. breuis an longo. uita. n. quatuorlibet longa sit: breuis est.

An di. æt. siue adolescens fueris: an iuuenis: an senex: non uita differt: sed differunt mores ætatis.

An no. uis. q. d. manifestum est uiolentia fortunæ: aut temporis non posse nocere bonis.

Opposita ui. iuuenalis nullum numerum habes: si sit prudentia: sed te nos facinus fortuna dea celo locamus.

Laudanda. s. iubes queri. Sit sa. siue honestum consecutus fueris: siue non sufficit: quod ad illud tota mente feraris.

Successu: felicitate. Scimus. s. quod ad uirtutem pertinent: quia dixerat superius Labienus quære quod est uirtus.

Hæremus: innitimur stabiliti sumus. Superis: omnes a deo defendimur: instruit ipse nos quod facere debeamus.

LIBER .VIII.

Temploque tacente: etiam si nullum oraculum fuerit: hoc scire possumus: nil agere homines: nisi ex uoluntate dei: ergo etiam male faciemus sponte dei: sed uoluntas dei duplex ē. potestatiua (ut aiunt Theologi) & permissiua: cum male agimus: permittit nō q̄ ei placeat: Potestatiua dicitur: quia posset prohibere. Nec uocibus ullis: non opus est: ut nobis deus dicat quid sit faciendum: unum tamen nos scire uoluit: omnibus semel moriendum esse. Auctor: uidelicet deus cum daret rationem omnibus: dixit nil genitum cōsistere: qđ ipse declarat in fine orationis: ubi dicit: me non oracula certum sed mors certa facit. pauido fortique cadendum est. Steriles nec legit harenas: nam ubique curam rerum humanarum habet: & sub nomine iouis uerū deum sentiebat Cato. Hoc puluere: id est in hac harena alludit ad nomen iouis ammonis. Estque dei sedes: præterea non hic solum est deus: sed ubique ē potentia quid enī sedes est dei: nisi pontus: terra: aer: uirtus. Nisi uir: in his omnibus rebus deus ē Aratus Poeta πῆριτον νοπῶν scripsit. πανταλίοσεν πληοί. pleni sunt iouis omnes: quidem uitiis mœsti plenum est mare lacus pleni: & omnes ubique utimur deo: secundum hunc sensum Arati loquitur hoc loco Lucanus dicens dei sedem esse pontum: aerem: terram: cælum: & uirtutē. Superos quid quærimus: cū dii sint in nobis ipsis. Quodcūq; mouet aut regit Et qđ nos mouet: anima: quæ data ē nobis a deo: sed in hoc nō nihil errauit: quasi uellet animam eē deum: secundū Pythagoram q̄ dicebat animā esse partem diuini spiritus: secundum quē locutus ē Virgilius. Igneus ē illius uigor & cælestis origo. ita diffiniebant illi deum eē πρῶτος ἄντικλον id est ignē sē sibilē: hūc uigorē sacratū igni dicebāt eē originem animarum: sed sequeretur hoc in loco: si anima est pars diuini spiritus: ergo anima naturaliter ē deus: quod falsum nam pars sequitur suum totum. Dubii, s. s. qui incerti sunt rerum futurarum illi responsa petant ego autem scio quid futurum est res enim cum uirtutibus prospere cedunt: et si aduersæ contingerēt: tamē concientiā recte factorum loco beatitudinis: & instar sibi felicitatis ē. Virgilius illud idē ostēdit paucis uerbis. Quæ uobis quæ digna uiri pro laudibus istis: Præmia posse reat solui pulcherri, ma primum dii moreq; dabūt uestri: sed mors quæ

Hæremus cuncti superis: temploque tacente
Nil facimus nō sponte dei: nec uocibus ullis
Numē eget. dixitq; semel nascentibus auctor
Quicquid scire licet: steriles nec legit harenas:
Ut caneret paucis: merisitq; in puluere uerx.
Estque dei sedes: nisi terra & pontus: & aer
Et cælū: & uirtus: supos qđ quærimus ultra:
Iuppiterē quodcūq; uidēs: quodcūq; moueris
Sortilegis egeant dubiis: semperque futuris
Casibus ancipites: me non oracula certum:
Sed mors certa facit: pauido fortiq; cadēdū ē.
Hoc satis est dixisse iouem: sic ille profatus
Seruataque fide templi discedit ab aris
Nō exploratum populis ammona relinquēs
Ipse manu sua pila gerit: præcedit anhelī
Militis ora pedes: monstrat tolerare labores:
Non iubet: & nulla uehitur ceruice supinus:
Carpentoq; sedens: somni parcissimus ipse ē.
Ultimus haustor aquæ cū tandē fonte repto
Indiga cogatur latices potare iuuentus
Stat dum lixa bibat: si ueris magna paratur
Fama bonis: & si successu nuda remoto
Inspicitur uirtus: quicquid laudamus in ullo

certa ē facit me certū. s. semel nascentibus moriēdū ē. Satis ē dixisse. s. moriēdum eē forti & pauido. Sic ille profatus: hæc ubi dixit: cato extēplo discessit & fidei ammonis oraculo derogarē nihil uoluit. Non exploratum: a se qđ noluit ipse piculum facere: uerū oraculum eēt: nec ne. Ipse manu sua: nūc ostēdit ipsum optimi non impatoris solum: sed militis officio usum: nam sua ipse arma gestabat non ministro: non equo: nō uehiculo usus. Pedes: non equo uehebatur. Militis anhelū. anxii: ut uix spiritū traherē posset. Monstrat tollerare labores: dum ipse primus inserit se laboribus. Non iubet: satius ē elaborando exēplum proponerē aliis quid facere debeant: quam impare. Supinus: sublimis. Nulla ceruice: quia non paritur: ut se humeris gestet milites: nam principes romani ad hanc luxuriam uenerant: ut lecticarios haberēt qui lectica eos quocūq; uehebant: ut in epistola Seruii Sulpitii. coactus sum illum in urbem meis lecticariis deferre lecticarii autem erant: qui lectica uehebāt romanos principes quarum aliæ dicebātur hexaphori: quæ a sex: aliæ octaphori quæ ab octo seruis gestabantur. Carpentoque sedens: carpentum genus est uehiculi. Parcissimus: continentissimis. Ultimus haustor aquæ: & cum casu aliquo offerentur fontes qui rarissimi sunt in ea regione: semper ultimus erat qui biberet. Indigna: indigens. Stat: expectat quoad etiam gregarii milites bibant: immo uero lixa: lixa dicif minister qui aquam coquo suppeditat. nam antiquitus lixa aqua dicebatur. unde elixare est aqua madefacerē. Si ueris magna: nunc per comparationem Lucanus laudat catonem. ostendit enim Catonis ueram uirtutē fuisse: cætera quæ in aliis principibus romanis laudantur: fortunæ magis attribuenda eē: q̄ uirtuti. Fortuna fuit: præter q̄ in Catone. Successu: felicitate remota: secundum stoicos qui solum bonum in uirtute constituunt nam hic stoicus erat: ergo dicebat uirtutē ipsam satis esse ad bene beatēq; uiuēdum: etiam si omnia aduersa contingerent: hic proprie ad uirtutem accedebat: nisi quod in uirtute felicitatem esse uolebat: nam uirtus nō ē felicitas sed per eam ad felicitatem peruenitur. In ullo maiorum: in aliquo antiquorum quicquid laudatur ut i scipione: fortuna fuit. nā laudat qđ speciosas uictorias: triumphos: atq; trophæa de hostibus reportauerit: sed hæc uictoria consistit in fortuna maiore parte sui. Et Cicero cum de his rebus disputaret: q̄ in uno impatore deligēdo quærenda sūt: fortunā inter cæteras posuit. magnam. n. sibi partē in rebus bellicis fortuna uendicat.

PHARSALIAE

Quis Marte secundo: si conferre uolueris uirtutem catonis cum uirtute aliorum principum: quæ res magnas bello gesserunt inuenies Catonis maiorem laudem fuisse nullam enim partem sibi fortuna uendicauit. Tantum: quantum meruit Cato. Mare secundo: rebus bello feliciter gestis. Populorum sanguine: cæsis fugatisque hostibus. Hunc ego per syrtis: dubitari non potest quin hos uersus ex animo scripsit Lucanus quia uirtute Catonis afficiebatur. Maluerim: pro maluissem. Libyæque extrema: per sitiëtem Libyam. Quam ter capitolia curru scandere: idest quæ ter uictoriam huiusmodi consecutum fuisse qualem Pompeius: qui ter triumphauit: & quæ consecutum fuisse uictoriam. C. marii quæ de uicto iugurtha triumphauit: & ipsum ante curru capitium duxit. Frangere colla: idest ceruices & superbiæ iugurthæ qui cum in carcere & uincula coëctus esset: post aliquot dies senatus cōsulto de saxo tarpeio præcipitatus est. Ecce parens uerus: apostrophat ad Romam dicens: si quis unquam fuit qui iuste in deorum numerum constitueretur: hic certe fuit: hic uerus est parens quem pro deo colas romane.

Aris: idest dignissimus tuis deis. Per quem nunquam iurare pudebit: iurare per aliquem est ipsum quasi deum colere & uenerari: ut Horatius laudasque tuum per numen ponimus aras. Ceruice soluta: idest si unquam libera fueris. Iam spissior ignis: nunc redit ad propositum: postquam laudauit uirtutem catonis dicit iam eos ad eam partem libyæ peruenisse ultra quam progredi non licebat iam enim sub ardenti zona esse incipiebant. Ex plaga: quam circulus spæræ medius equinoctialis est: & in extremo duo circuli sunt a septentrione arcticus: a meridie antracticus: hi circuli sunt frigidissimi qui appellantur zonæ frigidissimæ inter æquinoctialem arcticum & antracticum duo sunt circuli: uidelicet zonæ habitabiles hominibus. hyemalis & australis: in qua hyemali nos sumus. i australi sunt atri. dicit ergo quod ad ultimam hanc zonam perueniant: ut ulterius progredi non possent: & ea erat feruentissima regio australis siue æstiuæ. Ultra: idest supra. Mortalibus. a. quia postea est feruentissima ultra quam transiri non potest. Medio die: a meridie.

Vna rarior: unum sequitur ex reliquo: ubi intensior est calor: ibi rarior est unda. Largus: abundans. Stabant in margine sicca: quia sæuientes ueneno serpentes humida loca quærunt. Aspides: genus serpentum letiferum. Dispersades: sunt serpentes sic appellatae ab eo quod faciant. nam quem morfu uel ueneno afflauerint: statim tanta siti laborat: ut sicari non possit. Si ψος enim significat sitio. Ductor ut aspexit: ad fontem uenerat Cato cum suis: & quamquam siti arderent omnes tamē metu ueneni aquam haurire non audebant: quod ubi uidit Cato: adhortatus est eos ad hauriendam aquam: quod diceret serpentes aquam inficere non posse. Perituros: si non biberent. Vana spe. quod putarent serpentes aquam inficere. Tutos: sine metu ueneni. Noxia: tunc inquit nocent serpentes cum uenenum infuderint: & sanguinem corruperint. Dente: non autem habitantes in undis. Pocula morte carent: non enim ueneno infici potest aqua: tametsi in ea uersentur serpentes. Dixit: dubiumque. Et ut maiorem fiduciam faceret militibus: ipse aquam primus bibit: alibi semper extremus. Cur libycus tantis: dicit humana cura humanusque labor scire non potest cur ita frequenter libyen serpentes: & eam nocentem faciant: sed ego inquit sequor antiquam poetarum famam: qui dicunt serpentes de capite sanguinis medusæ tunc emanasse cum per eam regionem Perseus uolans medusæ caput gestaret. Quid: ob quam rem. Libycus: & quasi rationem quandam tetigit cum diceret libycus aer: quia ibi ardores sunt intensiores: serpentes gignuntur sæuiores. In mortes: in pestiferos serpentes. Secreta: arcana: nam ueri causas scire nemo potest. Nisi quod uulgata: preterquam quod fabula uulgata est: quam pro uera deceptum uulgus accepit. Finibus extremis liby. Porcus tres filias ex cetho genuit. uidelicet Medusæ. Sthenionē. & Eurialē: quæ gorgades in sula habitabāt: & hæ tres sorores pulcherrimæ unum oculum habuisse dicunt: quo mutuo utebant. tanta uero pulchritudine fuisse dicunt ut neptunus uisā littore medusæ amauerit: & statim persequens usque in templum palladis ardens eam subegerit: irata pallas medusæ crines commutauit in serpentes: iniecitque tantum terroris in uultum ut omnes aspicientes ob stuporem uerterentur in saxa:

Maiorum fortuna fuit: quis Marte secundo
Quis tantum meruit populorum sanguine nomen?
Hunc ego per syrtis: libyæque extrema triumphum
Ducere maluerim: quæ ter capitolia curru
Scanderet pompeii: quæ frangere colla iugurthæ.
Ecce parens uerus patriæ dignissimus aris
Roma tuis: per quæ nunquam iurare pudebit:
Et quem si steteris unquam ceruice soluta
Hunc olim factura deum: iam spissior ignis:
Et plaga quæ nullam superi mortalibus ultra
A medio fecere die calcatur: & unda
Rarior: inuentus mediis fons unus harenis
Largus aquæ: sed quæ serpentum turba tenebat
Via capiente loco: stabant in margine sicca
Aspides: in mediis stiebant dispersades undis.
Ductor ut aspexit perituros fonte relicto
Alloquitur: uana specie conterite læti
Ne dubita miles tutos haurire liquores.
Noxia serpentum est admixto sanguine pestis.
Morsu uirus habent: & fatum in dente minant.
Pocula morte carent: dixit: dubiumque uenenum
Haurit: & in tota libyæ fons unus harena
Ille fuit de quo primus sibi posceret undam.
Cur libycus tantis exundet pestibus aer
Fertilis in mortes: aut quid secreta nocenti:
Miscuerit natura solo: non cura laborque
Noster scire ualet: nisi quod uulgata per orbem
Fabula pro uera decepit sæcula causa.

Hanc po
pen dedi
dere poss
tari uolu
quo se or
tur: & dep

Finibus
Accipit
Squalle
Non ne
Sed do
Hoc pri
Eduxit
Stridula
Fœmin
Ipsa fla
Surgun
Vipere
Hoc ha
Quo
Quis
Passa
Præuer
Mebrat
Eumeni
Cerberu
Amph
Hoc m
Phorc
Gorgo
Torpe
Ealo
In sco
Aethi
Nullu
Effusi

senfus
pheus
cerbri
tryonia
ge uidet
isse: sed
dēdo: tin
ex cetho
& aspe
Hoc
feræ et
fuerant
mora.

LIBER .VIII.

Hanc postea perseus iterem it quem ad eadem medusæ profecturum pallas & consilio iuuuit & ope: nam harpen dedit ei gladium curuum quo caput & colla medusæ secaret: dedit & clypeum crystallinum per quem uidere posset medusam quam dormientem aggressus fortissimo ictu detruncauit: qui hanc fabulam interpretari uoluerunt, dicunt tres sorores præstatissima forma fuisse: unum autem oculum habuisse idest speculum quo se ornatiores redderent: adeo ut quicunque eas aspiceret: quasi attonitus nimia pulchritudine corripere tur: & deperiret earum amore: sublato speculo non habuerunt occasionem postea se ornandi: ut tantopere deciperentur iuuenes, abscisso igitur capite medusæ cū

Finibus extremis libyes: ubi feruida tellus
Accipit oceanum demisso sole calentem:
Squallebant late phorcynidos arua medusæ.
Non nemorū protecta comat: nō mollia sulco
Sed dominæ uultu conspectis aspera saxis.
Hoc primū natura nocens i corpore sæuas
Eduxit pestes: illis e faucibus angues
Stridula fuderunt uibratis libila linguis
Fœminæ qui more comæ: per terga soluti
Ipsa flagellabant gaudentis colla medusæ.
Surgunt aduersa surrectæ fronte colubræ:
Vipereumque fluit depexo crine uenenum.
Hoc habet infelix cunctis impune medusa:
Quod spectare licet: nā rictus oraq; mōstri
Quis timuit? quē qui recto se lumine uidit:
Passa medusa mori: rapuit dubitantia fata
Præuenitque metus: anima periire retenta
Membra: nec emissæ riguerunt sub ossibus ūbræ.
Eumenidum crines: solos mouere furores
Cerberus orpheo leniuit libila cantu.
Amphitrioniades uidit cū uincere hydræ.
Hoc mōstrū timuit genitor: numenq; secūdū
Phorcus aquis: cethoq; parens: ipsaq; sorores
Gorgones: hoc potuit cælo pelagoq; minari
Torporē solitum: mundoq; abducere terrā:
E aëlo uolucres subito cum pondere lapsæ
In scopulis hæserunt feræ: uicina colentes
Aethiopum totæ riguerunt marmore gentes.
Nullum animal uisus patiens: ipsiq; retrorsū
Effusi faciem uitabant gorgonis angues.

sensus oēs auferebat. Solos fur, ut Arhamati: ut Herculi, Cerberus or. sæuius ē ē hoc mōstrū cerbero: quia orpheus cū ad uxore suā Euridicē recupandā descenderet ad iferos: cātū suauissimo citharæ angues qbus colla cerbri circūdata sūt: leniuit: ut ad cantū eius tantisp mansuescerēt: sed hæc nullo cātū mansuescebat. Amphitrioniades uidit: hydra ē mitior fuit anguibz medusæ. nā Hercules uidit eā: nec in saxū cōuersus ē. Timuit ge. uidet sibi cōtra dicere: nā supius dixit ipune licet oibus spectare medusā. nūc uero dicit genitorē eius timuisse: sed facile qstio hæc soluit. potuit qdem genitor antequā uideret timere. s. ne ad cōspectū eius uēiret: sed uidēdo: timuit nemo. Numē se. s. a Neptuno: quia phorcus Deus ē marius. Parēs. i. genitrix cetho. Ipsaq; so. nā ex cetho & phorco natæ sūt gorgones. Gorgones. s. metuūt yopyos significat terribilē eo q toruos oculos & aspectū habeāt. Hoc. p. pe. medusa oculis potuit: si modo uoluisset: qd sub cælo cōtinet i saxū cōuertere. Hoc. s. mōstrū medusæ. Pelago. c. si i spexisset cælū & mare i saxū cōuerteret. Addu. t. s. saxificādo. In sc. hæ. feræ etiā currentes medio cursu scopulis hæserunt: ubi uisæ fuerāt a gorgone. Vicia co. gentes oēs quæ uisæ fuerant ab ea circa aethiopiam habitantes in signa marmorea uertebant. Rigu. ma. idest duruerunt in marmora. Ipsique re. & ipsi angues q decapite eius pendeant: in aliam partem se auertētes uitabant faciem eius.

talaribus. i. alatis calceis per aera fertur Perseus: quacunque per libyem uolaret guttæ de capite medusæ manabant: ex quibus nati sunt serpentes. Finibus extremis: idest extrema libyæ uersus meridiem. Accipit oceanū: quia haud pcul ab oceāo sol uergit. Phorcynidos: medusæ phorcynis filiæ: phorcys & phorcyn declinatur. Squallebant: erant sterilia & icluta. Coma nemorum: frondibus arborum. Non mollia: quia subigi non poterant præ duritia: omnia eni loca saxa conuersa erant aspectu medusæ. Vultu dominæ. i. oculis medusæ. Hoc primū natura: & caput huius uirginis primum crines habuit serpentinos: e cuius sanguine deinde aliæ serpentes natæ sunt. Sæuas pestes: idest serpentes. Ex faucibus. i. ex maxillis pende bant serpentes. Vibratis linguis: quia tāta celeritate linguam mouent serpētes: ut cum una sit tres eē uideantur. Vibratis: celeriter motis. Fœminæ: quæ nūtrunt comas & eas per colla demittunt. Ipsa colla: p ipsius Medusæ colla. Flagellabant: colla ipsius percutiebant. Surgunt aduersa: pro cincinnis serpētes habebat. Subrectæ: sursum erectæ. Vipereumq; flu. ne cesse erat: ut hēret pectines latissimis dētibus: quia pectebat serpētinis crines: & cū depecteret: de serpētibz fluebat uenenu. Hoc hēt infelix impu. dicit habuisse hoc unū medusæ: q licebat oibus eā impune spectare: quō ipune: s. statim in saxū uertebant: sed dicit oibus ipune licuisse spectare: q dū spectarēt: nihil metuebāt. qd. n. metuerēt q priuūq mala sua cognoscerēt i saxū uertebant? Quis timuit? qd. nemo. Quēq: reddit rationē qre nemo metuebat: nā atequā metuebant uertebant in saxū: & durice saxi anima ipsa compressa tenebat. Quem. s. eorū q eam intentis oculis i spexit. Est passa mori. qd. neminē. Rapuit. d. fata: quia anteq timerent: insensibiles efficiebātur. Fata: id est mortes eorum q eam ispicerent. Præuenit: q morte præoccupabant antequam medusam metuerent. Anima retenta. s. duricie saxi. Nec emissæ: antequā emitterentur e corpore. Eumenidium: per comparationē ostēdit mōstrū hoc medusæ furis fuisse terribus ac atrocius: nā eumēides nihil aliud faciūt. nisi q furorē imittunt. At medusa non furorē imittebat: sed

PHAR.SALIAE

Illam sub hesperis: hæc fuit quæ athlantem gigantem in montem sui nominis conuertit qui altitudine sua dicitur sustinere cælum. Hesperis columnis: id est gadibus hoc est iuxta calpen nā calpes mōtēs fuerūt antea continuo iugo iuncti quos Hercules diremit & aditum oceano dedit: q̄ deinde Aphricā ab Europa separauit.

Cælogi: non timuit ipsa gigantes q̄ aliquando metum intulerunt cælo & Ioui: nam ipsos conuertit i mōtes. Phlegæos: q̄ in phlegra ualle facta est gigantomachia. Stantes serpente: q̄ serpentis pedibus stabant: sic enim fabulæ fingunt: nec caret ratione: nam historia hoc habet q̄ diluuiū aduentante tempore deucalionis pars quæ præsertim Boetiam uersus uergit submer

sa ē. ascenderūt i montes parnasū & citheronē: sedato diluuiū: cū bellum iſerrent gentes q̄ superant aliis regionibus: hi q̄ i monte conſtiterant ex aduerso monte cū ascenderent muniti pedes ferro: uidebantur serpentinos pedes habere: & ita fabulæ datus ē locus q̄ serpentinis pedibus uiderētur repere ex aduerso mōtis. Stātes: serpentinis pedibus nixi. Erexit: id est cōuertit in montes. Bellumque im. medusæ caput in umbone clypei pallas gestabat: & cum pro Ioue cæle risque diis contra gigantes pugnaret clypeum obuer tebat gigantibus: in quo simul atq̄ gorgonis caput ui diffēt: statim conuertebantur in montes. Immane: impium sacrilegum. Bellum deorum: q̄ cōtra de os gerebant gigantes. Confecit: perfecit ad exitū de duxit. E medio pectore: gorgon q̄ ex umbone Aegi dis eminebat. Quo postquam portu: nunc redit ad fabulam: quomodo pſeus auxilio palladis & Mercurii hanc gorgonem obruncauerit. Quo: id est ad illam partē aphricæ ubi gorgon & sorores habitabāt.

Ortum diuite nymbo: id est natum auro: q̄ in formam & speciē imbris ceciderit in gremium Danaes: Acrisius pater Danaes cum accepisset: quod uulgatū erat Iouē insidias facere puellis: filiam suam turri ferrea i inclusit: ne posset corrumpi: sed q̄ potest aurū accedere: nihil tectum est: sic etiam dicere solebat pelopides. nullum locū tam munitum esse quo non iumentū oneratū accedere posset id est iumentū auro & pecunia onustū: ita & turris: quamuis ferrea esset: tamē aurum accedere potuit: cum fabula significet Iouem in speciem imbris aurei cecidisse in gremium danaes: si gnificat q̄ seruos eius auro corruerat: & eo ibre gra uida facta est: ex qua natus est perseus. Pa. i. arcadiæ: nā parrhasia pars est arcadiæ in qua natus est Mercurius. Par. pen. id est Mercurii pennæ: nā talaria cōcessit Mercurius pſeo sunt at alati calcei: q̄bus impositis Mercurius celeriter uolat. Auctoris citharæ. i. Mercurii quem dicunt fuisse inuentorem citharæ & palæstræ: citharam quidem inuenit sed eam dono dedit Phœbo: nam cum per littora maris erraret Mercurius dicitur testudinē aridam inuenisse: & illius neruos baculo tetigit: q̄bus tactis sonū dedit itellexit ad testudinis similitudinē citharam posse fieri: unde testudo etiam dicitur cithara. Liquidæ palæstræ: oleo unctæ nā oleo uncti iuuenes palæstra ludebant. Præpes subitus: id est factus uolucris. nam præpetes aues dicuntur quæ uolatu auspiciū dare solebant: sicut oscines quæ garritu & uoce futura significāt. Harpen cyllenida. i. Mercurii qui colitur in cyllene monte arcadiæ: harpe est gladius ciuruus hoc p̄m significat falcem. Harpen: anadiplosis est. Alterius monstri argi qui centum oculos habebat: iam antea argū occiderat Mercurius iussu Iunonis: sicut in fabulis habetur. Fusio custode: argo occiso. Iuuenæ: ionis. Fratri: id est perseo. nam pſeus & pallas filii sunt Iouis. Innuba: quæ perpetuam uirginitatem seruauit. Pacta: ut occisa gorgone caput eius sibi dono daret. Terræ: libiſſæ: a libya sit libycus. libyſſus. & libiſſimus Catulus. Num te leenam montibus libyſſimis. In fine: iuxta athlantem ibi enim habitabat gorgon. Aduerso: insecto uolatu. Et clypeum: ecce auxilium.

Quam so. & pallas in soporem resoluit medusam: ut eam commodius obruncare posset perseus. Tractus: inducturus. Morte quietē: nā futurū erat: ut dormiens occideret a perseo. Protenti: eminetes. Pars iacet: id est dormit. Oculique tenebras: id est iacet in oculum clausum & allusit ad fabulam: unum enim tantū modo oculū gorgones habuisse dicunt. Cyllenida har. mercurialem. Dirigit. i. corpus gorgonis. Quos habu. uul. ardmirātis est. non interrogantis quasi dicat q̄ terribiles: q̄ toruos habuit uultus. Hamati ferri: est descriptio harpes. Ora: scilicet gorgonis. Effundere oculos: q̄ oculi eius mutati in morte terrorē inferebāt.

Illam sub hesperis stantem titana columnis
In cautes atlanta dedit cæloque timente
Olim phlegæo stantes serpente gigantes
Erexit montes: bellumque immane deorum
Pallados e medio confecit pectore gorgon.
Quo postq̄ partu danaes: & diuite nymbo
Ortum: parrhasia uexerunt persea pennæ.
Arcados auctoris citharæ: liquidæq̄ palæstræ:
Et subitus præpes cyllenida sustulit harpen
Harpen alterius monstri sâ cæde rubentem:
A ioue dilectæ fusio custode iuuenæ.
Auxilium uolucris pallas tulit in unba fratri
Pacta caput monstri: terræq̄ in fine libyſſæ
Persea phœbeos conuerti iussit ad ortus.
Gorgonos aduerso sulcantem regna uolatu
Et clypeum leuæ: fuluo dedit ære nitentem
In quo saxificam iussit spectare medusam:
Quā sopor æternam tracturus morte quētē
Obruit haud totā: uigilat pars magna comæ.
Defendūtq̄ caput protenti crinibus hydri. rū
Pars iacet in medios uultus: oculiq̄ tenebras
Ipsa regit trepidū pallas: dextraque tremante
Perseos aduersi cyllenida dirigit harpen
Lata colubriferi rumpens confinia colli
Quos habuit uultus hamati uulnere ferri.
Cæsa caput gorgon: quanto spirasse ueneno
Ora reat: q̄tumque oculos effundere mortis:

Nec pa
multu
ser: ne u
seus: & a
si p Euro
& hæc cau

Nec pall
Perſeos a
Sparſiſſe
Aliger in
Ille quid
Aera: si
Pallas fr
Et parci
Aethera
Itque su
Syderib
Exuritq̄
Nox ca
Si flexu
Signat
Illa tan
Arua bo
Concipi
Quos c
Hic qua
Aspida
Plenior
Decidi
Ipsa ca

stati ecl
neg me
nā nisi
cū sube
splende
na patit
in duas
nat. Ill
tes. Ta
inoleui
tum ger
natam ex
pore tan
pares effe
tes: moria
lis addid
pētē cec
egens: &
sequitur
ia in pre
tur auar

LIBER .VIII.

Nec pallas: adeo monstrū illud terribile fuit, ut nec pallas quidem spectare potuerit. Vultusq; ge. & haud multum absuit: quin & ipse Perseus conuerteret i saxum: nisi pallas statim vultus crinibus serpentinis textisset: ne uidere posset perseus. Gelassent: riguissent tanquā gelu. Aliger in cælū: sic Medusa obtrūcauerat Perseus: & auxilio talariū sublimis uolare cœperat: secū cogitans iter qđ facturus esset: & breuius qđem uidebat si p Europā transiret. Verū Pallas noluit infici terras fecundas frugibus: sed eū transire iussit p libyen arenosā & hæc causa ē cur regio illa serpentibus abundat: qđ enī aerem sulcando uolabat ea guttæ sanguineæ de capite

Nec pallas spectare potest: uultusq; gelassēt
Perseos aduersi: si non tritonia densos
Sparsisset crines: texissetque ora colubris.
Aliger in cælum sic rapta gorgone fugit.
Ille quidem pensabat iter: propiusq; secabat
Aera: si medias europæ scinderet urbes:
Pallas frugiferas iussit non lædere terras.
Et parci populis: quis enī non præpete tanto
Aethera respiceret: zephyro cōueritur ales:
Itque super libyen: quæ nullo constita cultu
Syderibus: phœboq; uacat: premit orbita solis
Exuritque solum: nec terra cælsior ulla
Nox cadit in cælū: lunæq; meatibus obstat
Si flexus oblita uagi per recta cucurrit
Signa: nec i boreā: aut i noton effugit umbra.
Illa tamen sterilis tellus: fecundaque nulli
Arua bonotuirus stillantis tabe medusæ
Concipiunt: dirosque fero de sanguine rores
Quos calor adiuuit: putriq; incoxit harenæ.
Hic quæ prima caput mouit d puluere tabes
Aspida somniferam tumida ceruice leuauit.
Plenior huic sanguis: & crassi gutta ueneni
Decidit: in nulla plus est serpente coactum.
Ipsa caloris egēs: gelidum nō transit in orbē.

stati eclipsis efficiē ecliptica dicit ab εκλειπω deficio qđ lumē solis & lunæ deficit cum sub illa linea fuerit. Lunaq; meatibus obstat: qđ uaga iter suū facit luna: modo meridiē: modo septētrionē uersus: ideo declinat a sole. nā nisi ita uergeret: modo i dextrā modo i sinistrā: & sub ecliptica linealiter esset: frequēter eclipsim faceret. nā cū sub ecliptica linealiter fuerit: tūc ppendiculariter radii solis feriūt lunæ corpus: qđ excipiens radios: nō pmittit splendore solis ad nos puenire: & ita eclipsis efficiē: sed iter lumē lunæ & terram intercipit umbra lucē: & ita luna patit eclipsim. Vagi fle. declinās modo in dextram: modo in sinistrā partē p eclipticā: quæ mediū zodiacū in duas partes diuidit æquales. Nec in boream: sed perpendicularis est: nec in hanc: nec in illam partem declinat. Illa tamen sterilis tellus: ea tellus quamuis naturaliter sterilis sit: tamen accepto sanguine concepit serpētes. Tabe: sanguine. Concipiunt rē gestā narrat: tanquam nunc primum geratur. Rores: gutta. Incoxit: inoleuit: & quasi partum gremio suo terra concepit: ut serpentes ederet. Hic quæ prima: hinc describit serpētum genera: quæ a sanguine medusæ procreatæ fuerunt. Tumida: inflata. Aspida: primam dicit serpentem natam ex hoc sanguine quæ aspis dicitur a similitudine dicta ē ὀπίσθω significat scutum: eo quod reliquo corpore tanquam scuto utitur: ut caput protegat. plures diuersæque aspidum species: uerum (ut iquit solinus) dispares effectus ad nocendum. Somniferam: quia quoscunque morderit in soporem resoluit: ita ut dormientes moriantur: nullo remedio: præterquam si contactæ partes statim amputent hoc serpentis genus mamillis addidisse perhibent Cleopatram. Plenior hic sanguis: plurimum ueneni de capite gorgonis in hanc serpētē cecidit. Decidit: in hanc serpentem. In nulla: scilicet qđ in hac: hic uel hæc serpens dicitur. Ipsa caloris egēs: & quia calorem amat ideo nunquā nisi iuita i regiones frigidas transit iuita autē dixit: respiciēs ad id qđ sequitur: qđ nunc tanta iniquitas incessit animos hominum: ut serpens quam abominari homines deberet: iā in pretio esse cœperit: apud hominis ætatis nīæ aspidis uenenum: quia maiorem uim habet: & ita detestatur auaritiam hominum & scelus: qui etiam fecerit quod abominandum erat: esse pretium nō mediocre.

Medusæ ceciderūt: quæ i serpentes cōuersæ sūt. Pēfabat: examiabat iter qđ facturus ē. Propiusq; secabat: & si sup europā uolando transiret: uidebat qđem iter breuius fore. Propius: breuius & commodius. Sed pallas fru. qđ Europa omniū rex: ferax ē: ideo pci iussit europæ. Populis: habitantibus europā. Quis enim non præpete tanto: duabus ratiōibus parcebat Europæ: primum ne guttæ sanguineæ in serpentes conuersæ caderent in Europam: deinde ut nemo suspiceret uolare tātum alitem. nam caput medusæ qđ gestabat uidentes: in saxa conuersi fuissent. Respiceret: suspiceret. Præpete tan. qđ si dicat omnes suspexissent cū uidissent tantæ magnitudinis auem. Cōuer. ze. idest occidentem uersus. Itque super li. & monitu palladis iuit super libyem. Constita. plantata. Syde. phœboque ua. idest caloribus tantum solis occupata est. Premit. seam partem libyæ. Nec. t. cel. ul. hoc ideo dicit: quia terra uicina est soli: nam omne rotundum tumet in medio. Ideo altius umbra terræ cadit i cælū quomodo cadit: immo ascendit: cadit autē dixit: respiciēs ad nostrū horizontē nā humilior est: & umbra cadere uidet: quæ in nostro horizonte est. dicit autē umbram terræ in cælū cadere: & inter lunā & terram umbram cadētem lunæ interciper lumē: & facere eclipsim: eminētia enim terræ umbra sua lunæ lumen intercipiet: & eclipsim facit. ideo quotienscunque sub ecliptica linea fuerit linealiter. tunc umbra intercipit lumē & eclipsim facit. ē autē ecliptica linea medium zodiacum diuidēs: ita ut sex gradus zodiaci ex altera parte pmaneant: & totidem ex altera: itaq; ab Ariete usq; ad finē uirginis signa illa appellātur septentrionalia: deinde a uirgine uel libra usque ad finē piscis appellant meridionalia: sed aliquādo sub ecliptica sunt: quotiens sol & luna sub illa fuerint linealiter:

PHARSALIAE

Nilonq; tenus: q̄a non discedit a littoribus nili: nisi q̄s eam coegerit. Lucri pudor: sed q̄s inquit cupiditati & auaritiæ modū posuerit: illa q̄dem iuita discedit a regiōe sua nos uero eā cogimus trāfire ī europā & uenenū ipsius iā magno p̄tio uēdimus & emimus. Quis pu. i. quē quæstū facere nos pudebit: q̄. d. n. illū. Inde: ex regione aphricæ. Libycæ mortes: idest uenenum natū in libya. Huc: in europā. Fecimus aspida: idest uenenū aspidis. At non stare suum: post hanc subsecuta est serpens: cui nomen est hæmorrhōis: q̄a sanguinem fluere facit: nam quecunque momorderit: ille statim cum sanguine exhauritur: & tanquā sudor e corpore emanat. ideo αἷμα sanguis p̄s fluo. Miseris: quos momorderit statim sanguine per cutem erūpere facit tanquā sudorem. Squamiferos: q̄a squamosa est sicut piscis.

Natus & am. chersydros quia duo elementa occupat modo terram: modo aquam: ideo nomen impositum est: nā χερσος terram significat & ὕδωρ aquam.

Via fumante: puluerulenta chelydrus ē serpens cum chelis. Cenchris: κενχρος: significat: mulium: quia distinctus est maculis in similitudinem milii. Ophites: genus est lapidis ad similitudinem huius serpentis maculis albis distinctus: propterea appellatur ophites ab οφις serpens: dicit autem pluribus maculis distinctū esse cenchrium: q̄ lapidem ophitem: q̄ nascitur ī regiōne thebana. Concolor ammodytes: idest qui concolor est harenæ. unde nomen habuit. nā αἰ. υ. ο. ο. ha renam significat: & υ. θ. ω. ingredior: quia graditur per harenā. Indiscretus: nō cognitus: q̄a non discernitur a colore harenæ. Ceraftæ: præferunt quadrigemina cornicula: quoz ostētatiōe ueluti esca illicitas aues perimūt (ut refert Solinus) unde a cornibus nomē habent τοκερς cornu. Et scytale: scytalis tāta p̄fulget tergi uarietate: ut notarū gratia: uidentes retardet: & quoniā reptando pigrior ē: quos assequi nequit: miraculo sui caput stupētes: ī hoc tamē squamarū nitore hyemales exuias prima ponit: dicta α. σ. κ. ο. τ. α. λ. h. scutica & uirga: scytalis. n. uirga est oblōga & rotunda ad cuius similitudinem ē appellatur hoc serpentis genus Lacedemonii appellabant uirgā longā & rotundam scytali qua artificiosas & circūscriptas epistolas scribebāt ita ut a nullo legi possent nisi q̄ eiusmodi uirgam haberet. hoc late Plutarchus. Exuias po. alia serpētes nūquā exuias deponūt: nisi uerno tēpore: sed hæc media hyeme. Et tor. di. s. nata ē quencunq; momorderit: ille siti exardescit: ut satiari nō possit Διψας significat sitio nam siti iterficit: ut docet Solinus. Amphisibæna: amphisibæna cōsurgit ī caput geminū: quorū alterū loco suo est alterū ī ea parte qua cauda: quæ causa efficit. ut capite utrinq; secus nitibundo serpat tractibus circularis: ut idem Solinus docet ideo dicitur ab α. μ. π. i. circum & β. α. π. ο. uado. Natrix: a nando dicta. Iaculique uolucres: genus est serpentis acerrimum. nam quicquid percusserit penetrat: ita ut nihil obstitisse uideatur. Solinus. Iaculi arbores subeunt e quibus ui maxima turbinati penetrant animal quodcunque obuium fortuna fecerit. Phareas: π. α. ρ. ε. i. d. s. sine aspiratione a græcis dicitur: serpens qui cauda tantum: sublato petore incedit. Prestes: prestes: teste Solino: quem percusserit distenditur enormique corpulentia necatur π. ρ. ε. s. t. h. p. significat facem ardentem & flammam: quia fulmineus ē: & tanquam flāmas scintillat ab ore. Spes: serpens est α. σ. η. ω. idest putrefacio: quicquid enim momorderit resoluitur ī putredinem ideo tabificū dixit.

Ante uenena nocens: basiliscus rex est cæterorum serpentum. nam f̄gem significat βασιλεὺς. uis magna serpentis est quod solo uisu mortem inferat: ac homines necat: terram poluit & exurit: denique extinguit herbas: arboresque ipsas: corrumpit etiam auras: ita ut nulla altium impune transuolet: infecta spiritu pestilenti: animal ad semipedem longitudinis: albo quasi mitrula lineatus caput. Sibila: adeo horrendum sibilat: ut serpentes alios terreat. Pestes. i. alios serpentes. Vos quoque: loci iniquitas facit ut dracones qui etiam alibi sūt innoxii in Aphrica uehementer noceant: qui colebantur quasi sacri & adhuc consuetudo manet apud agrestes: qui existimant nefas esse necari huiusmodi serpentes dracones dicti sūt a Δερκω quod ē uideo: nam clarissimam dicuntur habere oculorum aciem: qua ex re etiam incubantes eos thesauris custodiæ causa antiqui finxerunt poetæ: ideo etiam Esculapio dracōis forma datur: quoniam. oportet medicum uigilantissimū esse.

Aurato fulgore: quia habent squamas quodammodo aureas: unde etiam dracones ī tēplis dicunt. Vir. delubra ad summa dracones. Numina: idest tanquam numina. Serpitis: Repere proprie est serpentū & serpere: cum ingrediuntur. Ardens aphrica: nam nimio ardore incendunt dracones tametsi alibi sint sine ueneno.

Sponte sua: niloque tenus metitur harenas. Sed quis erit nobis lucri pudor: inde petunt Huc libycæ mortes: & fecimus aspida mercede. At non stare suum miseris passura cruorem S̄q̄miferos igēs hæmorrhōis explicat orbes. Natus in ambigua coleret qui syrtidos arua Cherhydros: tractique uia fumanta chelydri. Et semper recto lapsurus limite cenchris. Pluribus ille notis uariatam tingitur aluum. Quā paruis tictus maculis thebanus ophi Concolor: exustis atq; indiscretus harenis. tes. Ammodytes: spinaq; uagi torquente ceraftæ. Et scytale sparsis etiam nunc sola pruinis Exuias positura suas: & torrida diplas. Et grauis geminū surgēs caput amphisibæna Et natrix uiolator aquæ: iaculique uolucres: Et contentus iter cauda sulcare parias: Oraque distendens auidus spumantia prester: Ossaquæ dissoluēs cū corpore tabificus seps: Sibilaque effundens cunctas terrentia pestes: Ante uenena nocēs: late sibi sum mouet omē Vulgus: & in uacua basiliscus regnat harena. Vos quoq; qui cūctis innoxia numina terris Serpitis aurato nitidi fulgore dracones.

LIBER .VIII.

Ducitis altum aera: id est uolatis. Verbere: quia cauda eo usque uerberat tauros: ut eos etiam enecet. Nec tutus: elephantes etiam mirae magnitudinis animalia uincuntur. Datis oia loca: occiditis quicquid uobis obui- am factum fuerit. Nec opus ueneno: etiam sine ueneno satis uirium habetis ad mortem. Has inter pestes: postquam descripsit periculum quod in aethiopia erat: & per eam partem in primis qua gradiabantur nunc re- dit ad iter eorum. Pestes. scilicet serpentum. Duro: forti. In paruo uulnere: non enim paruo uulnere mors infer- ri solet: tamen parua plaga serpentis quae uix inspicere posset moriebantur milites. Signiferum iu. primum at-

Letiferos ardens facit aethiopia: ducitis altum
Aera cum pennis: armenta quoque tota secuti
Rumpitis ingentes amplexi uerberare tauros.
Nec tutus spatium est elephas: datis omnia laeto.
Nec uobis opus est ad noxia fata ueneno.
Has inter pestes duro cato milite siccum
Emititur iter: tot tristitia fata suorum:
Insolitasque uidet paruo de uulnere mortes.
Signiferum iuuenem tyrrenum sanguinis aulū
Torta caput retro dipsas calcata momordit.
Vix dolos: aut sensus dentis fuit: ipsaque laeti
Frons caret inuidia: nec quicquam plaga minatur.
Ecce subit uirus tacitum: carpitque medullas
Ignis edax: calidaque incendit viscera tabe.
Ebibit humorem circum uitalia fufum
Pestis: & in sicco linguam torrere palato
Coepit: defessos iret qui sudor in artus
Non fuit: atque oculos lachrymarum uena refugit.
Non decus imperii: non maestum iura catonis
Ardentem tenere uirum: quin spargere signa
Auderet: totisque furens exquireret agris
Quas poscebat aquas: sitiens in corde uenenum.
Ille uel in tanaim missus rhodanumque padumque
Arderet: nullumque bibens per rura uagantem.
Accessit morti libyae: fatique minorem
Famam dipsas habet: terris adiuta perustis.
Scrutatur uenas penitus squalentis harenae.
Nunc redit ad syrtes: & fluctus accipit ore:
Aequoreusque placet: sed non sufficit humor.
Non sentit fatique genus: mortemque ueneni.
Sed putat esse sitim: ferroque aperire tumentes
Sustinuit uenas: atque os implere cruore.
Iussit signa rapi propere cato: discere nulli
Permissum est hoc posse sitim: sed tristior illa
Mors erat ante oculos: miserique in crure sabelli
Seps stetit exiguus: quem fixo dente tenacem
Auulsitque manu: pilo quoque affixit harenis.
Parua modo serpens: sed quam non ulla cruentae
Tantum mortis habet: nam plagae proxima circum
Fugit rapta curis: pallentia quoque ora retextit.

militem dicit cecidisse nomine Aulum. Calcata re. pe-
dibus huius. scilicet praedolore caput conuertit: & morsum
cruri eius infixit. Vix dolor: adeo tenuiter momor-
dit: ut uix eum senserit. Frons caret inuidia: quia si eum in-
spexisses uenenatum: non ostendebat signa mortis in fronte.
Plaga minatur: adeo perexigua erat. Ecce subit
uirus: sed sensim uirus diffundi coepit per uenas ut
uniuersum corpus humore & sanguine exhauriret.

Inis: ueneni. Calidaque icedit. t. quia calore nimio uni-
uersum corporis humorem desiccavit: unde sitis se-
quebatur intolerabilis. Ebibit: exaurit. Vitalia: pro-
cordia. Defessos iret: etiam sudor nullus in toto cor-
pore relinquitur: tametsi nimio ardore caleret. At-
que oculos lachrymarum: nec humor quidem lachry-
marum relictus est. Non decus imperii. nullum catonis
imperium ueritus: signa procul abiecit: & quam maxi-
ma celeritate potuit: quasiuit aquam: qua inuenta
faciari non poterat. Decus: maiestas. Maestum. i. tristis.
feueri. Sitiens uenenum. scilicet sitim adducens in corde. Il-
le uel in tanaim: dicit tota flumina quantacumque fuisse
sent: huius siti sufficere non potuissent. Tanais (ut re-
fert Strabo) ex iisdem Indiae montibus fertur ex qui-
bus ochus: & oxus iaxartes: & omnium septentriona-
lissimum Europam ab Asia disiungens. Nilusque bi. cu-
ius inundatio tanta est: ut uniuersam perfundat aegyptum:
tamen non suffecisset huic. Accessit mors. i. ad hanc si-
tim quae inducebatur morsu dipsadis: accessit etiam exu-
stio regionis. Fatum. mortis: quia non omnino tota
mors attribuitur dipsadi: sed partem regionis: ideo di-
cit dipsadem minorem inuidiam habuisse. Adiuta: scilicet
dipsas. Terris adiuta: libyae quae sicca est Penitus: in-
terius etiam in viscera terrae. Aequoreusque pla-
cet: quamuis homines abhorreant maris undam tamen
sitis tanta erat ut ea sibi grata esset: nec sufficeret qui-
dem. Nec sentit fatique. g. quia non poterat extingue-
re sitim existimabat naturalem sitim esse: potius quam uene-
num. Ferroque aperire tumentes: quando aqua seda-
re non poterat sitim aperuit uenas brachiorum & san-
guinem subegebat. Iussit: uix aulus confectus abiecerat
signa cum statim iussu catonis alius affuit quae signa acci-
peret. Hoc: uidelicet ut cogeret sitis aliquem in tantum
furoris. Sed tristior illa: at uero alius nomine Sabel-
lus crure morsum seps accepit & uulnus quidem erat
exiguum: sed uim habuit incredibilem: siquidem uniuersum
corpus resoluit & ad nihilum redegit. Ab effectu
ergo nomen accepit. nam σαρπηλη est putrefacere. Sabel-
lus: de sabina regione aut potius nomen proprium est.

Stetit in cru. in crure itulit morsum: ille e crure rapu-
it sepe & ipegit humi. Deinde pilo transfixit. Flexo
dente: ut non facile posset a crure auelli. Modo: id est
mensura: quia admodum brevis est. Sed quam non ul-
la: maiorem enim habet uim ceteris: quia resoluit in
nihilum corpora. Plagae: & primum quod partes proximae
morsui refugiunt: & sensim totum corpus tabescit. Cir-
cumsugit rupta: id est circum rupta: & est themelis.

PHARSALIAE

Iamq; sinu lapso: lapsa cute: nam sinum sanguinis cutem appellauit. Sanie: quia Cato omnis in saniem cōuerſa erat. Surra: proprie dicuntur musculi crurum. Virgilius Purpureoque alte surras uincire cotur. Fluxere: resoluta in putredinem. Tegmine: & cute & carne. Liquitur: liqueſcit tabeſcit. Virgilius. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor liquitur. Musculus: musculum appellat solidam carnem: quæ in femore est quod glandium alio nomine appellatur. Distillant inguina: idest resoluuntur in saniem. Membra: idest chartilago quæ intestina coercent resoluta est. Stringens uterum: idest continens intestina. Dissiluit: dirupta est. Nec effluit: scilicet tantum quantum debet effluere. Sæuum uenenum: quia anteq̃ ex ossibus deciderent carnes: prius ardore ueneni: ex maiori parte consumptæ sunt. Decoquit: cōsumit. In minimum: exiguum uirus. Contrahit omnia: idest membra omnia ad minimum redigit. Abstrusum: reconditum. Fibris: uitalibus: uenis uitam ferentibus: nam sedem animæ in sanguine esse uoluerunt. fibræ proprie sunt iecoris uenæ. Quicquid homo est: idest omnes hominis partes etiam secretiores. Natura paret: quicquid est in uniuersa hominis natura patefactum est. Profana: exacrabili & nefanda. Manant: euaneſcūt. tabescunt. Calido non ocyus austro: non segnius inquit corpus ſabelli ueneno resolutum est & liquefactum: q̃ sole nix liqueſcere ſolet: aut cera igne. Ocyus: uelocius. Parua loquor: quia similitudo hæc minor est: q̃ huic ueneno conueniat. Hoc: scilicet ut aliquod corpus guttatim resoluatur: sed fecit aliquid multo maius uenenum: quia nihil omnino reliquit. Sed quis rogos: non omnino rogo superimpositum corpus consumitur: quin pars ossium relinquatur. Medullas: quia una cum medullis ossa quoque consumpta sunt. Rapidi: rapidi. Cynipheas inter pestes: dicit inter libyos serpentes: hanc unam sepem uim cæteris maiorem habere. Tibi: o seps exigue. Eripiunt animam: quia mortem inferunt. Cynipheas: libycas: cyniphs fluuius est libyæ defluens per uberrima regionis illius arua circa quem grandiores nascuntur hirci sicut poetæ perhibent. Virgilius Cyniphei tondent hirci. Ecce subit facies: secutus est illud Et prodesset uolunt & delectare poetæ res enim uarias describit Lucanus: ut erectum legentis animum teneat: Nam diuersū leti genus describit: quem momorderit seps: ille sensim liqueſcit. sed præster tumescere facit adeo ut nulla membra dignosci possint. Leto furenti: idest tabifica pesti. Subit: succedit scilicet sepi. Marſi: de regione marſorum. Torridus: quia torret: ut ardore immittit ut supradictum est. Rubor igneus: quia ita rubescebant genæ: ut ardere uiderentur. Tendit: tumescere facit. Pereunte figura: quia ita inflatur: ut membra distinguere non possint. Late: per uniuersum corpus. Tollente: non auferente: sed extollente ac eleuante ueneno saniem. Ipse latet: tumefacto corpore: ut dignosci non possit. Congesto: in similitudinem aggeris. Auctum: augmentatum: declinauit hic auctus auctus auctui. Spumeus accenso: per similitudinem ostendit quantum ille ueneno serpentis intumuerit. Non magis inquit unda tumescit. quā feruet ahenus: aut uela: cū uentis implentur. Vndarum cumulus: cū ignis subicitur ahenus & unda feruet. Carbasa: carbasa genus est subtilissimi lini: quo texuntur uela: & carbasa pro uelis accipiuntur. Sinus: i. gremium. Est enim quasi gremium uelum cum est uentis plenum. Coro: idest uento ab occasu solstitiali: qui dicitur ὀπρεστος. Tumidos iam non: & usque adeo creauerat uniuersum corpus ut iam membra continere nō posset. Informis globus: globum informem appellauit tumefactum corpus: quia uidebatur potius spærica quædā forma: q̃ hominis. Cōfuso ponde: pro confusi ponderis. Intactum uo. rostris: qui circumsteterat: ubi marſū tumēdo crescere uiderūt: non sūt ausi illum sepulchro mādare nec uolucres q̃dē ausæ sūt lacerare.

Iamque sinu lapso nudū sine corpore uulnus. Membra natant: sanie surra fluxere: sine ullo Tegmine poples erat: femorū quoq; musculus. Liquitur: & nigra distillāt inguina tabe. ois Dissiluit stringens uterum mēbrana: fluūtq; Viscera: nec quantum toto de corpore debet Effluit in terras: sæuum sed membra uenenu Decoq̃t: i. minimū mors contrahit oia uirus. Vincula neruorum: & latez iūctura cauūq; Pectus: & abstrusum fibris uitalibus omne Quicquid homo ē: aperit pestis: natura pfana Morte patet: manant humeri: fortēq; lacertis Colla caputq; fluit: calido nō ocyus austro Nix resoluta cadit: nec solem cera sequetur. Parua loquor: corpus sanie stillasse perustū: Hoc & flāma pōt: sed q̃s rogos abstulit ossa: Hæc quoq; discedūt putresq; secuta medullas Nulla manere sinūt rapidi uestigia fati. Cynipheas inter pestes tibi palma nocēdi est: Eripiūt omnes animam: tu sola cadauer. Ecce subit facies læto diuersa furenti Nasidium marſi cultorem torridus agri Percussit præster: illi rubor igneus ora Succendit: tenditque cutem pereunte figura Miscēs cuncta tumor: maior iā corpore toro: Humanumq; egressa modū: super oia mēbra Inflatur sanies: late tollente ueneno. Ipse latet penitus congesto corpore merſus Nec lorica tenet distenti corporis auctum. Spumeus accenso non sic exundat ahenus Vndarum cumulus: nec tantos carbasa coro Curuauere sinus: tumidos iā non capit artus Informis globus: & confuso corpore truncus. Intactum uolucrum rostris: epulāsq; daturū

LIBER .VIII.

Nondum stante modo: quia adhuc crescebat, Sed maiora parant: Aliud serpentis genus describit qui hæ morrhois appellatur, quoniam faciat sanguinem omnem penitus effluere. Miratori: Sectatori a præcedente quod sequitur: quem enim miramur, hunc & sequimur. Vtque solet: per similitudinem ostendit sanguinem omnem illius e meatibus corporis effusum esse: quemadmodum inquit etiam per foramina totius imaginis succus croci erumpit secum trahens imaginem ipsam & in obuersam superficiem exprimit faciem hæc similitudo sumitur a pictoribus, cum uoluerint imagines in obuersa facie formare: solent crebris foraminibus transferre formam: deinde superinducunt succum croci qui ex omnibus foraminibus statim erumpens: imaginem illius figuræ in obuersam superficiem exprimit. Simul: eodem tempore. Totis signis: idest ex figuris & imaginibus pertulis. Pressura croci: idest succus pressi croci. Corycii: circa corycum cylicia: crocum plurimum optimumque est det licet cyrene: det lycia: hoc primum est: teste Solino. Nam prima auctoritas fuit corycio croco: secunda lycio: uel phlegæo tertia centuripino sicilia: Plinius. De coryco antro iam diximus. Foramina: folles qui sunt in cute emittebant pro sudore sanguinem persistit in similitudine. Redundat: abundans sanguine. Sudor rubet: quia sanguis erat. Totum est: denique corpus: & uolnus unum esse uidebatur. At tibi leue: mitior fuit aspis cæteris serpentibus, i. minus crudelis, nam militem Leuum nomine momordit: & ille statim in somnum resolutus iteriit. Niliaca serpente: idest aspide seu hypnale quæ nascitur circa nilum: quæ usam fuisse Cleopatram historici scribunt. Fixus præcordia: quia uenenum huius aspidis uenas sopiuit & quasi sanguinem congelauit: & ea causa est cur soluitur in somnum. Fixus: quodammodo congelatus. Præcordia pressit: occupauit membra uitalia. Nullo dolore: mors illa suavis fuit: quam dormiens sentire non potuit. Non tam ueloci: in sabæa arabia regione nascitur thurea uirga ex qua colligitur thus: sed alia etiam uirga nascitur ad similitudinem illius quæ legentes thus plerumque fallit: quia acerrimum & terribilissimum uenenum producit. Dicit ergo uenenum huius uirgæ: quis sit acerrimum: tamē maiorem uirga non habet: quæ aspidis uenenum: & si uenenum illius uirgæ poculis immiscuerunt sæuæ noueræ cum priuignos occidere uoluerint: non tam cito moriuntur: quæ celeriter hic mortuus est aspidis morsu. Sabæas uirgas: quæ nascuntur ad similitudinem uirgæ quæ thus producit in sabæa, Sabæorum natio teste Strabone: maxima est apud hos thus & myrrha & cinamomum nascitur: in ora etiam balsamum: & alia quædam herba: odorata quæ eius odor cito deperit: habent præterea palmas odoratas & calamum: serpentes quoque palmarum: colore puniceo usque ad ilia affiliætes quoque morsus incurabilis est. Diro: quia producit uenenum. Fatilegi: idest in mortem legentes. Matura: tempore suo collecta. Ecce procul: Dicit etiam serpentem iaculum: qui in arbore constiterat: transeuntem paulum

Haud impune feris: non ausi tradere busto
Nūdū stante modo: crescens fugere cadauer
Sed maiora parant libycæ spectacula pestes.
Impressit dentes hæ morrhois aspera tullo
Magnanimo iuueni: miratorique catonis.
Vtque solet pariter totis se effundere signis
Corycii pressura croci: sic omnia membra
Emisere simul rutilo pro sanguine uirus.
Sanguis erat lachrymæ: quæcūque foramina nouit
Humor: ab his largus manat cruor: ora redū
Et patulæ nares sudor rubet: omnia plenis dāt
Membra fluūt uenis totū ē pro uulnere corpus.
At tibi leue miser fixus præcordia pressit
Niliaca serpente cruor: nulloque dolore
Testatus morsus: subita caligine mortem
Accipis: & stygias somno descendis ad umbras.
Non tam ueloci corrumpunt pocula læto
Sripite quæ diro uirgas mentita sabæas
Toxica fatilegi carpunt matura sabæi:
Ecce procul sæuus sterilis se robore trunci
Torfit: & emisit: iaculū uocat aphrica: serpens.
Perque caput pauli transactaque tempora fugit,
Nil ibi uirus agit: rapuit cum uulnere fatum
Deprænsū ē quæ fūda rotat: quæ læta uolarēt:
Quæ segnis scythicæ strideret arundinis aer:
Quid prodest miseri basiliscus cuspide murri
Transactus: uelox currit per tela uenenum.
Inuaditque manum: quæ protinus ille reiecto
Ense ferit: totoque simul demittit ab armo.
Exemplarque sui spectans miserabile læti
Stat tutus pereunte manu. quis fata putaret
Scorpion: aut uires maturæ mortis habere?
Ille minax no dis: & recto uerbere sæuus

quendam per tempora percussisse: ita ut in alterum latus erumperet: & sine ueneno militem occideret. Torfit: iaculatus est se ipsum. Deprænsum est: & uelocitate huius serpentis cognitum est in comparatione tar- dam esse sagittam & glandem: quæ funda emittitur. Rotat: respexit ad gestum iaculantium. Segnis: propter tarditatem arundinis Scythicæ. Aer: quia per aerem scindens sagitta arcu emissa fertur. Quid prodest: quasi dicat nihil profuit hasta transfigere basiliscum: quia sanguis per hastam fluens ad manus peruenit: hic ubi sensit manum uenenatam esse statim eam abscidit. Venenum: scilicet sanguinis basilisci. Demittit ab armo: ne uenenum illud reliquum corpus corumperet. Exemplumque sui: spectabat manum morientem: quod exemplum erat mortis futuræ: quemadmodum enim manus illa moriebatur: ita reliquum corpus olim morituum erat.

Quis fata putaret: nunc dicit scorpionem uim etiam leti habuisse: quod uix credibile uideatur: sed regio ari-

PHAR.SALIAE

da facit: ut uim maiorem habeat ille igitur non minus uirum habuit in occidendo milite q̄ scorpis ille quē Diana aliquando immisit orioni: ut iniuriam suam ulcisceretur: q̄ se ille de stupro interpellauerat, sic enim in fabulis est orionem fuisse uenatorem celeberrimum: & Dianam quā & ipsa uenatrix est in syluis aliquando interpellasse de stupro: illa irata scorpionem affixit femori eius cuius morsu interiit orion: & in caeleste signum cum scorpione trāslatus est. Diuersae huius fabulamenti sententiæ sunt apud Iginium. Teste cælo: ga cælum testis est uictum a scorpione fuisse orionem ambo enim in sydera abierunt. Quis calcare tu, Salpiga est teres serpens & oblongus in tubæ modum, nam σαλπὶγξ tubam significat. Quis metuat: quasi dicat nemo, neq̄ enim magnitudinem habes: ut quis mortem a te metuere possit. Et tibi dant: tamen tu quoque uim mortis habes. In sua fila: erumpenda.

Sic ne clara dies: idest die noctuq̄ in discrimine salutis uersabantur. Suspecta: quia iacentes: ut quiescerent: nonnunquam uenenabantur. Frondes: neque enim illis arbores frondescunt nec terra segetes gignit. Congestæ: in unum cumulatae. Expositi corpo: idest habentes corpora exposita morti. Calidoque ua, quia dormientes calefcunt: & serpentes qui humore nocturno frigidiores erant ad calorem dormientium se recipiebant inde sumpto calore tepefacti redebantur nocentiores. Innocuos: quia nimio frigore torpebant. Fouent: calefaciunt. Nec q̄ mensura: nec poterant scire ubi essent: nec quantum itineris superesset. Modus: idest finis. Clamant, r. thessaliam: quæsumus o superi: ut statuatis nos in Thessalia. Patimur cur: dolētq̄ mors sua sit iers. Iurata manus in gladios: qui iure iurando astricti sumus in manu Catonis: ut moriamur pro libertate cur inutiliter perimus? Ire libet qua zona: idest calore melius pibimus q̄ ueneno: id enim nobis tolerabilius erit. Axis: antracticus. Axis inu, ualde uisus: idē ē q̄ zona rubēs, Aethereis causis, s. caloris. Cælo: idest pp cælum feruens. Queror: q̄ peperis hos serpentes: nam orbis terræ partē hāc delegisti: quæ ab humano cultu remota esset: & nos huc iter intendimus: nobis ergo culpa ois ascribenda est. Tot mōstra fe, & iō hanc partem orbis ab hominibus separaueris quā nos cum periculo nostro petiuimus. Impacientq̄ solum: & terram sterilem esse uoluisti ne quis in ea præter serpentes habitaret. Cultore negato: idest agricola. Nos uenimus: sponte nostra: ergo criminādi sumus nos. Tu quisq̄: pro gcunq̄ deogēs. Accipe poenas: nostræ temeritatis: q̄ te inuito in hanc partē uenimus periculosam. Commercia nostra: idest consortia: quia nolebas ut cum his regionibus comertia haberemus: & nos te inuito hoc fecimus. Commercia proprie sunt quas græci κοινῶνιστος: uel ομιλῖς appellant. Torrente plaga: a feruenti zona. Dubiis: p̄ quas nauigari non pōt. Limite: scilicet huius regionis. Per secreta, i. p̄ remota solitudinis tuæ loca. Ciuile bel, nos ciuilibus belli milites. Recessus: idest tuæ solitudinis. Arcani orbis: quem tu secretum esse uolebas miles pedibus calcat: merito ergo poenas damus. Claustra: quæ tu clauferas hominibus. Forfan maiora supersunt: nūc dicit quod est quasi consolationis maiora fortasse pericula instare sibi si studeāt ulterius prodire. Nam uidebatur sol meridiem uersus coniungi cum fluctibus maris & ideo metuebant: ne si in eam regionem deferrentur nimio solis ardore exurerentur: sed dicunt nullam regionem sibi longiorem uideri q̄ in qua Iuba rex habitat. Ea enim semper longius abesse uidetur. Maiora supersunt: scilicet si progressi fuerimus. Coeunt ignes: nam sicut nobis uidetur sol occidens cum fluctibus maris coniungi uidetur. Stridentibus undis: scilicet calore solis: nam ignis aquæ coniunctus stridorem facit. Papinius. Stridoremque rotæ cadentis audis. Natura poli: scilicet antractici qui humilis est. Premitur: idest subfidet & mari contiguus uidetur. Sed longius ista: q̄quam nobis aliæ molestiæ sint: id tamen molestius est q̄ nūquam uidemur posse ad regis iubæ regionem puenire.

Teste tulit cælo uicti decus orionis.

Quis calcare tuas metuat salpiga latebras?

Et tibi dant stygiæ ius in sua fila sorores.

Sic nec clara dies: nec nox dabat atra quietē.

Suspecta est miseris: in qua tellure iacebant.

Nam neq̄ congestæ struxere ciuilia frondes

Nec culmis creuere tori: sed corpora fatis

Expositi: uoluuntur humo: calidoque uapore

Alliciunt gelidas nocturno frigore pestes.

Innocuosque diu rictus torpente ueneno:

Inter membra fouent: nec quæ mensura uiarū

Quisue modus norūt: cælo duce sæpe querē

Reddite dñi clamāt: miseris q̄ fugius arma: res

Reddite thessaliā: patimur cur segnia fata:

In gladios iurata manus: p̄ cæsare pugnant

Diplades: & peragunt ciuilia bella cælasta.

Ire libet: qua zona rubens: atque axis inustus

Solis equis: iuuat æthereis ascribere causis:

Quod pereā cæloq̄ mori: nil aphrica de te:

Nec de te natura queror: tot mōstra ferentem

Gentibus ablatū dederat serpentibus orbem

Impatensque. solum cereris cultore negato

Dānasti: atq̄ hoīnes uoluisti deesse uenenis.

In loca serpentū nos uenimus: accipe poenas:

Tu quisq̄ superum cōmertia nostra perosus:

Hinc torrente plaga: dubiis hinc syrtibus orā

Abrumpens: medio posuisti limite mortes.

Per secreta tui bellum ciuile recessus

Vadit: & arcani miles tibi conscius orbis:

Claustra petit mundi: forsan maiora supersūt

Ingressis: coeunt ignes stridentibus undis:

Et premitur natura poli: sed longius ista

LIBER .VIII.

Tellus: scilicet ubi regnat iuba. Quæremus forsitan istas: & cum regis iubæ regna consecuti fuerimus in has regiones ubi sumus regredi cupiemus: quasi sint meliores. Habet hoc solatia cælum: tametsi ibi serpentes habitent: tamen aura uitalis est: ut animalia uiuere possint: sed illic tanta est solis exustio: ut nec plantæ: nec arbores & multo minus animalia uiuant. Hoc cælum: idest hæc aurea cæli. Viuit aliquid: idest aura uitalis est: & animalia in ea uiuere possunt. Patriæ non arua: nec quæro europâ ubi natus & educatus sum: sed quæ rø aphricæ partem ubi paulo ante fuimus: significat eam aphricæ partem ubi Gn. Pom. cum classe relictus fu

it: haud pcula cyrenis. Patriæ: romæ. Alios soles: mitiores auras: cæli. Qua te parte o aphrica: quasi hæc non uideatur aphricæ pars: ubi nunc positi erāt. Cyrenis: iuxta urbem cyrenæ. Exigua ne uia: nū quid tā breui spacio uia mutauimus orbē terrarum ut aliud cælum hic sit: uidelicet calor & aliud unde discessimus: uidelicet bruma. Legem anni: ut illic q dem sit hyems: hic uero nunc aimius æstus. nā sua le ge annus cōtinet. In aduersa. ad ātipodas qā si sphæ ra cæli octaua: quā alii cælū: alii firmamētū uocant: circuit omnem orbē terræ: axes hemispherii nostri q superiores sunt: & hemisphii inferioris sunt qbus sub iacent antipodes. Aduersos: nobis oppositos. Euol uitur: ex hoc orbe ad orbem antipodum. Terga da mus noto: qui flat a meridie: nunc quidem in oppo situm spirat: at uero cum ad antipodas descēdemus ipsum notū post terga relinquemus. Sub pedibus meis: ad antipodas fortasse descendemus: ut iam sub pedibus nostris posita sit roma. Solatia: unum ē so latium huius molestiæ si dii fecerint: ut nos Cæsar hac uia sequatur ut & hostes experiantur hæc pericu la. Sic dura suos: his querelis non nihil leuare uide bantur mala sua milites. Cogit tam: sed Cato uirtu tis exempla faciebat: ut mala quamuis extrema es sent: leuiora uiderentur nam quia ipse fortiter calor rem ferebat & pericula: milites ipsius exemplo fortio res erant. Prouocat: quasi ad certamen: quia non ti met ullo fortunæ impetu superari. Omnibus fatis: idest mortibus omnium militum aderat ipse: & con solabatur nunc adhortando nunc se ipsū p culis ex ponēdo. Maiusq; sa. qā ipsi maioris faciebāt meritū catonis: q suā salutē. Contulit i letū ui. hoc est dedit militibus iam morietibus uires: ut faceret eos fortio res ad mortē. Puduitq; gementem: turpe militibus fuit in morte ēt gemere præsentē catone. Quod ius habuisset in ipsum: si ipse Cato cā erat: ut cæteri oēs fortunā aduersā contēnent: quanto ipse fortius face re poterat. Lues: pestis. Spectatorq; docet: & dum spectat picula: & labores militū suoz facit: ut æquo aio oīa sustineāt. Nil posse. s. cōtra uirtutē. Vix mi seris ser. postq diu uexati fuerūt milites serpentibus: calore & media: tādē auxiliū post longum tem pus affuit: nam puenerunt ad psyllos populos aphri cæ qui sunt intacti ueneno serpentum: immo carminibus & solo aspectu abigunt serpentes: ut non ipsis: sed nec aliis quidem præsentibus ipsis detrimentum aliquod inferant: ipsi etiam hospitales sūt: & rectissime me dentur serpentibus si quis uenenatus fuerit. Dicti a psyllo rege: ut scribit Plinius supra garamantes psylli fue runt: teste Solino: contra noxium uirus muniti incredibili corporis firmitate. soli moribus anguium non in teribant: & quis dente letali appetiti icorrupta durabant sanitate: recentes etiam editos serpentibus offerebant si esset partus adulterini: matrum crimina plectebantur interitū paruulorum: si pudici: probe ortos a morte paterni sanguinis priuilegium tuebantur: psylli uero: ut refert Strabo apud cyrenaicam regionem naturalē quandam uim habent contra serpētes: sic & Tentyritæ contra crocodilos. Lingua par. idest carmina eorum quibus ita serpentes attonitos reddunt: ut nocere non possint. Potentibus herbis: quibus etiam morsibus serpentum medentur. Ipse cruor tutus: neq; enim sanguis ipsorum infici poterat ueneno. Vel: p ēt. Cātu: icātatione. Natura lo. dicit ita naturam locoz tulisse: ut ubi nati & geniti sunt: ibi uim nullam serpentes ha beant. Pax illis: fiducia ipsorum tanta est ut etiam cum morte pacem habere confidant: qā nūq uenenantur.

f iii

PHARSALIAE

Sanguinis: idest generis ipsorum. In terras paruus: & ne sorte uxores contra fidem aliquid commiserint simul ac nati sunt filii eos ad serpentes diferunt: si sui fuerint serpentes nocere non possunt: si alienigenae: a serpentibus mordent. In terras: quia non habent toros quibus incumbant. Externæ ueneris: ne fidem matri/monii uiolauerint uxores. Vtq; iouis uo. p. similitudinem ostendit quod psylli filios suos experiantur: quæ ad modum: inquit aquilla pullos simulatq; ex iouis protulerit statim ad radios solis cōuertit: & qui acie oculo, rû: lumē solis sustinere poterunt eos cōseruat: reliquos at abiicit quasi nothos. Protulit: eduxit ex iouis. Ca lido ouo: qd fouerat antea. Lumine re. intenti ocu lis. Diē. i. solē a præcedente quod sequitur. In usus eæ. ad usum aeris. Qui phœbo cæssere. i. qui uicti sunt nimio splendore solis. Iacent: quia aquila detru dit eos ex nido. Nec solū gens: nō satis est quod ipsi sint incolumes a serpentibus: immo ēt saluti hospi tum diligentissime consulunt. Hospitibus: ad salu tem hospitum. Populis. i. aduenis qui ad regiones suas applicuerunt. Secutus signa: quia cum militi bus sequebantur catonem. Verbis: incantationibus. Vltima: extremitatem castroz suffumigabāt. Hic ebu. stri. hæc genera arborz Mycander in pharmacia sua ponit quæ sunt optima ad repellenda uenena: q bus nunc urebatur psyllus ut castra romanorū mili tum tutiora redderet. Ebulum: cōburebat has her bas: ut nidore fugarentur angues: iter quas ebulum fuit: est autem species herbæ: quæ uulgo nascit in ri pis fluuialibus. Virg. Sanguineis ebulis baccis. Gal bana: galbanum genus fruticis est cuius nidore fugā tur serpentes Virg. Galbanorū agitare graues nido re chelydros. Peregrina: qd apud eos nō nascuntur. Thamarix: est arbor non admodum foliosa: infesta anguibus: fugare dicitur etiam pediculos. Nō lata: nā rara & angusta sunt folia. Eoq; cu. radix ē exi mii odoris in idia nascens: foditq; in petale isula. Pa nacea: herba est: ut inquit Plini. q nomine ipso oīum morborū remedia p mittit: a πᾶν. oē & ἀκὸς mede la Huius uaria genera sunt apud eundē auctore. Cē tauria: hāc aliqui chironiū uocant quoniā ea sanatus chiron dicitur: quum tractanti arma herculis: sagit ta cecidisset in pedem: auctor est Plinius: quīs Ouidi us scribat nō post uulnus die iteriisse. Centauræ fo lia sunt lata & oblonga: serrata ambitu: dēla ab radi dice: caules ternum cubitorum geniculati: radix ru bicunda: & amara q i uino albo pota serpentū mor sibus medet. Thessalia: q in thessalia abūdat: & i ar cadia. Peucedanum: herba ē amarissima ad multos usus efficax: quos Plini. exponit dicta a πικρὸς & ἀνός amarus. Tapsus: hāc plurima nascitur in eryce mō te sicilia. Larices: larix arbor est odoris grauissimi: ea p̄sertim quā græci σῶκτον uocant: Plinius. Fu moq; p̄terea urunt abrotonum: cuius fumus quoni am amarissimus ē: infestat serpentes: Abrotoni duo sunt genera. Cāpestre & mōtanū Absynthii amaritu do in utroq; Plinius. Longe: procul ab aphrica nascentis. Sic nox tuta uiris: psylli faciebant: ut ro. tuto que scerent superueniente nocte. At si quis peste diurna: sed si quis forte interdū tactus esset morsu tum uero ui deres ui maiorem horum psyllorum: nec enim quēquam perire permittunt & cum cætera omnia experti es sent: tandē ēt fugebant uenena: si forte penitus inessent & sugēdo itelligūt cuius serpētis uenenū sit. Fata tra hit. i. uenenum quod est causa mortis. Psyllorumq; ingens: nam psylli cum uenenis decertant donec ipsa ue nena superauerint. Nā primū: salua sua circuit uulnus illius quem momorderit serpens: & uis tāta ē saluæ ut uenenū i suo loco coercitū teneat ne reliquū corpus maculare possit. Pestē: uenenū. Spumanti lingua: si gnificat eos celeritate & uolubilitate liguæ carmīa sine itermiſsiōē dicere. Nec dāt sus. i. nec respirāt qdē iter dicēdū carmina: ne si respirauerit & itermiſserint fortasse uenenū iterea penetret iterius. Cursus uul. i. celeri tatem ueneni. Suspiria: idest respirationem. Haud minimū tacere: quia si tacerent statim uenenū iualesce ret. Sæpe quidem pestis: & tantam uim habent carmina: ut sæpenumero uenenum expellant ex ossibus.

Sanguinis: i. terram paruus cū decidit infans
Nequa sit externæ ueneris mixtura timētes:
Letifica dubios explorant aspide partus:
Vtq; iouis uolucer calido cum protulit ouo
Implumes natos: solis conuertit ad ortus.
Qui potuere pati radios: & lumine recto
Sustinuere diem: cæli seruantur in usus:
Qui phœbo cessere iacēt: sic pignora gentis
Psyllus habet: si qs tactos non horruit āgues:
Si quis donatis lusit serpentibus infans:
Nec solum gens illa sua contenta salute:
Excubat hospitibus: cōtraq; nocentia mōstra
Psyllus adest populis: q tūc romana secutus
Signa: simul iussit statui tentoria ductor
Primū quas ualli spaciū cōprændit harenas
Expurgat cātū: uerbisque fugantibus angues.
Vltima castrorum medicatus circuit ignis:
Hic ebulū stridet: peregrinaq; galbana sudāt
Et thamarix non lata comis: eoaque costus.
Et panacea potens: & thessala centaurea:
Peucedanūq; sonās flāmis: ericinaq; tapsos.
Et latices fumoq; grauem serpentibus urunt:
Abrotonū: & lōge nascentibus cornua cerui:
Sic nox tuta uiris: at si quis peste diurna
Fata trahit: tunc sunt magicæ miracula gētis.
Psyllorumq; ingens: & rapti pugna ueneni.
Nam primū tacta designat membra salua:
Quæ cohibet uirus: retietq; i uulnere pestē:
Plurima tūc uoluit spumanti carmina ligua.
Murmure continuo: nec dant suspiria cursus
Vulneris: haud minimū patiuntur fata tacei.
Sæpe quidem pestis nigris inserta medullis.

LIBER .IX.

Sed si tardius: sed si uenenum fuerit aliquanto uehemētius: q̄ ut carminibus cedat: tum uero illi recūbunt uulne ribus & lingua lābentes: atq; haurientes ore non prius delinunt: q̄ totū uenenū eduxerint. Audit, s. carmina. Elicitū, i. cū elicitur: & educit: participiū p̄teriti t̄pis passiui posuit pro p̄cipio p̄sentis tēporis: q̄ apud latinos passiui nō inuenitur p̄cipium p̄sentis tēporis: quod gr̄ci habent: & ideo poet̄a s̄ape abutuntur: ut Qua uectus abas, i. qua uehebat. Iussumq;: dū iubetur exire. Repugnat, s. exire. Supincumbēs, s. uulne-
rii. Exicat den, usq; adeo haurit: ut iter dētes uenenū trahat. Extractāq;: & cū eduxerit uenenū de corpore iā

Excantata perit: sed si quod tardius erit
Virus & elicitum iussumq; exire repugnat:
Tunc super incumbēs pallētia uulnera lābit
Ore uenena trahens: & siccāt dentibus artus:
Extractāq; tenens gelido de corpore mortem
Expuit: & cuius morsus superauerat anguis
Iā prōptum psyllis uel gustu nosce uenenū.
Hoc igitur leuior tandem romana iuuentus
Auxilio: late squalentibus errat in aruis.
Bis positis phœbe flammis: bis luce recepta
Vidit areniuagū surgens fugiensq; catonem.
Iamq; illic magis atq; magis durescere puluis
Cœpit: & in terram libye spissata redire.
Iamq; procul nemorū rarā se attollere frōdes:
Surgere congesto non culta mapalia culmo
Quāta dedit miseris: melioris gaudia terrā:
Cum primum sauos contra uidere leones:
Proxima leptis erat: cuius statione quietam
Exegere hyemē nimbis flammisq; carentem.
Cæsar ut æmathia satiatus clade recessit:
Cætera curarum proiecit pondera: soli
Intentus generos: cuius uestigia frustra
Terris sparsa legens fama duce tēdit ī undas.
Threiciasque legit fauces: & amore natarum,
Aequor: & heroas lachrymoso littore turres
Qua pelago nomē nepheleias abstulit helle.
Non asiā breuioris aquæ disternat usquā
Fluctus ab europa: quāuis byzantion arcto

erat regis iussu. Fama duce: nā qua fama erat ipsum profectū esse: ea iter intendebat. Legēs: nauigās. Threicias fa. q̄ nauigauerat Pom. Legit: transit. Amore na. æquor: amore Heronis & Leandri: significat hellespōtum. Natatū, s. Leandre: quia de abydo natabat ad Sexton ad angustias hellesponti maris ut ad amicam heronē ueniret. Heroas, i. heronis turres: quæ declinantur per ω in nominatiuū apud gr̄cos: apud nos accipiunt nis in genitiuo ut θῆρας θῆρας οὐσ: hæc dido nis ino inonis: deinde efficitur possessiuum inous inoa uidelicet: ita herous roa uidelicet. Helle ne, i. est nepheles filia: nā cū fugeret nouercales insidias & ipsa cum phrixo tandem uenisset ad angustias huius maris precibus petiit a diis: ut sui misererentur: nam instabat pater insequens eos: affuit maris & statim affuerunt duo arietes: & intellexerunt opem diuinā sibi præstitam esse tergo eorum infederunt: & angustias maris natate cœperunt: sed responsum acceperunt: ne retro aspicerēt dum ad ulteriorem ripam uenirent. Phrixus secutus responsi iussu, helle (ut natura mulieris solet esse leuior) respexit: & statim tergo arietis excussa: nomen mari dedit. Nam antea pontus dicebatur: sed ab helle submersa dictus est hellespontus. Non asiā, bre. dicit nulla parte angustias diremptam esse Asiam ab Europa. nā maris hellesponti angustia diuidunt Asiam ab Europa septem stadiis: latitudine abydos est in Asia: sextos ī Europa. Quāuis by. quāuis bizantium hoc est bosphorus thracicus diuidat calcedona ab Europa: breui & angusto sinu tamen breuior est hic sinus hellespontus. Byzātium: accusatiuus gr̄cus. ē at byzatiū oppidū thracis, duo sūt bosphori, s. cimerius & thracicus: q̄ Dari, d̄duxit exercitū: d̄ quo hic loq̄r: ubi nūc ē cōstātinopolis.

PHARSALIAE

Chalcedona: calcedon est dextrorsum intrantibus euxinum qua dirimitur pontus helleponto. Hæc ciuitas ædificata fuit a megarensibus Strabo. Ostriferam: quia ibi nascuntur ostrea. Euxinumq; se. α. ἔ. πο. ο. pri mum rudi terra & truci icolarum barbariæ dictus est: quasi inhospitalis: postea cum motes aduenage com mertio moliri cœperunt: paulatim dici cœptus est εὐσιππος idest hospitalis. Paruo ruat ore propontis: hel lespontus incipit a rhoeteo littore: quod nobile est tomba Achillis & Aiakis templo & statua: quam ab An tonio ablatam & in ægyptum asportatam: Augustus Cæsar illiensibus restituit: teste Strabone: tenuis at hel lesponti euripus (ut refert Solinus) porrigitur ad asiæ urbem Priapum: qua magnus Alexander potiundi orbis amore transcendit: & potitus est: inde diffusus æquore patentissimo rursus stringitur in proponti dem: mox i quingētos passus coarctatur: fit bospho rus thracius: qua Darius copias transportauit. Stra bo autem dicit a Cyzicena regione: & locis esapo & granico uicinis usq; aby dum & Sextum proponti dis oram esse. in pontum itaq; euxinū a propontide nauigantibus. a leua iacēt ea quæ byzantio sunt con zigua: & a thracibus habitata a dextris sunt chalcedo ni: proxima Bithiniorum sunt: sequentia marandi norum. Sigæasq; petit fa. & cū ad hæc loca peruenis set: tandem Cæsar cupidus cognoscendi: atq; uisendi ea q̄ sæpe audiuerat: secū habuit ex icolis unū q̄ regē illius loci pitissimus erat: & ex eo accuratissime iter rogabat de sepulchro Achillis Aiakis & heroū de quibus monumēta tradita sūt apud poetas atq; scripto res. Sigæas: figei p̄mōtorii Troiæ i quo Patroclus & Antilocus sepulti sūt. Et simo. flu. ē Troiæ q̄ cū scamādri iūgit Pli. Rhoeteō: i rhoeteo mōte Achillis se pulchre extructū ē. Vmbras. si græcorū & troianorū. Debētes uaq; carminibus uatū noīa heroū ppetuo du rāt. Nomē. m. t. nā immortalis ē fama illi: quæ tā diu durabit: q̄ diu carmina Homeri erunt. Magna uē. reliq; as. Muri. p. i. troiani qui auxilio phœbi atq; neptuni conditus est: nā (ut in fabulis ē) neptunus & phœbus auxilio fuerunt laomedōti urbē ilion ædificantī. Iam syl. iā ibi inquit inatæ sunt arbores & syluæ inter rui nas illi. Putres trun. quia iā annosa uetustate putrefactæ erant arbores. Præssere do. quia inatæ erant syluæ. Tantū æui longinqua ualet mutare uetustas. Lassa: iam porrecta radice. Periere rui. non solū mœnia urbis illi euerſa sunt: sed etiā parua admodū uestigia ruinæ supererant: ut nec uestigia quidē urbis ulla apparerēt. Aspicit: ut pote diligens scrutator antiquitatis Cæsar. Heliōes sco. ubi helione exposita oli fuit ceto: cū lao medon ædificaturus esset urbē troianam & petiisset a Neptuno & Phœbo: ut sibi auxilio essēt ad condendā urbē: pactus magnā pecuniæ quantitatem. postq̄ illi benigne affuerūt condita urbe p̄tium quod diis pmissē rat Laomedon negauit. iratus Neptunus cetō imissit q̄ carnibus humanis uescebat: & cum primo a nobili bus quisq; plābeius mitteretur cetō deuorandus. Plābs cognouit nullū ex stirpe sua remansurū eē. itaq; se ditione facta nō uidebantur hoc esse passuri. coactus est Laomedon sorte pmittere: q̄ nā deuorādī mitterēt cetō: fors cecidit i helionem filiam Laomedontis: & cū exposita esset cetō deuoranda: superueniens Hercu les liberauit eam. tunc quū inter argonautas nauigaret. Syluasq; pa. ubi cū uenere cōcubuit anchises: & ex ea gennit æneā. nā apud undas simoētis sylua fuit ubi cū uenere cōcubuerē solebat Anchises: ut apud Virgi. Tu ne ille æneas quē dardanio anchisæ Alma uenus phrygiū genuit simoētis ad undā? Quo iu. se. an. Aspicit ēt antq; quo iudex paris federat: nā sicut fabulæ uel historiæ narrāt: accepto somno Hecubæ Priamus q̄a ui derat in somnis se piturā cū utero gestaret paridē: facē q̄ uniuerſa mœnia troiæ cōburerentur responſū ē ab haruspicibus nasciturū eē ex Hecuba q̄ cā esset excidii troiani. cōsilio igi aruspis Priamus mādauit: ut qcqd ex ea nasceret alitibus & feris deuorādū exponeret: natus ē q̄ pulchritudine sua aīum m̄is pietate cōmouit: ip sūq; pastori demādauit alēdū: cū igi grādiōr factus eēt: & ludi i urbe troiana fierēt: iussit ipsū uēire Pria. ut cū æq̄libus certaret ubi cæteros oēs lupauit ludo agōali: sæpe ēt ipsū hectore pcutiebat. adeo iratus ē hector & i furorē cōuersus: ut ipsū occidere uoluerit: nisi iussus eēt abstineri. tūc Pria. optauit illū q̄sq; eēt. suū filium esse tūc Hecuba capta occasione qd̄ p̄caris iqt cōsecutus es: nā filius ē tuus. sed dū adhuc eēt i sylua Paris nuptiæ celebratæ sūt iter Peleū & theridē: qbus iterfuerūt dii: deaq; oēs. p̄ter discordiā: idignata aureū pomū fabrica uit: & sup̄ iscripsit. pulchrioris: potētioris: ac sapiētioris esto. & ad mēſā ubi accūbebāt deæ pomū illud cōiecit qd̄ ad manus primū puenit lunonis: q̄ cū legisset potētiori def: pomū suū eē dixit: quoniā potētior eēt oibus aliis legees deinde Pallas sapiētiori detur: imo meū eē debet. At uero Venus pulchriori legens sibi uendica uit: & ita exorta est contentio iter eas cū igi ad iouē uenissent & orarent: ut hanc litem inter eas componeret excusauit se iuppiter q̄ iudicū illud asserre nō posset qn̄ rem molestā faceret: uel sorori & uxori lunōi: uel filiæ Palladi: uel filiæ itē Veneri. Ergo misit illas ad Paridē: q̄ tpibus illis æq̄ssimus habebat (unde paris dictus ē q̄ par eēt iter oēs) ille eas nudas uidere uoluit: & acceuit ueneri: q̄ promiserat se daturā opā: ut pulcherrimā oīū mulierē i matrimoniū acciperet. s. Helenā. dicit ergo Cæsarē antq; hoc fuisse cōtēplatū i quo Paris iudex cō federat: tūc cū iter dās iudicauit. Et ut ait Stra. Alexādria mōs ē iminēs atrādri ubi dicūt pidē adiudicasse dās.

LIBER .VIII.

Cælo: i cælū. Puer: ganymedes cuius amore captus Iuppiter rapuit eū i idā Aqla quæ Iouis armiger dicitur. Nais: naides dicuntur fortium nymphæ. Luferit: sicū paride: hæc amica fuit pidi quā perdit aliquo tpe amavit: de qua mentionē fecit Ovi. cum paris Oenone poterit spirare relicta ad fontē xanthi uersa recurreret aqua. Nullū ē si. no. la. sed alicuius magnæ rei monumētū habet. Inscius in sic. cū lustraret oīa loca Cæ. ubi Troia fuerat & herouū græcorū: piter ac troianorū monumēta diligēter exgreret: forte qdā p loca transibat: ubi hectoris sepulchrū fuerat: & cū incautus trāsiret: mōstrator q̄ ducebat eū admōuit: cauere ne sepulchrū hectoris calcaret. Hectoris lucus ē iuxta Pteleū lacū in ophrunio loco cōspicuo (ut refert Stra). Nescius: ignarus Cæ. ibi cōsecratos eē cieres hectoris. Xāthus flu. troiāus cuius aq̄ epota flauū facit pecus: idē nomē traxit nā lxx p̄oos flauū significat. Securus: sine cura siliōis ulli us. Incola: hitator & idigēa. Discussa ia. & mirū nō erat si ibi nulla sepulchra fuisse nō nouerat Cæ. nā uix uestigia sepulchri apparebāt: tāt si saxa qdā auulsa pāsi cōstitērāt. Nō re. a. q. d. pedibus calcādo piaculū cōmittis. O sacer: prūpit in exclamationē hoc loco Lu. ostēdēs uī magnā eē poetarū: q̄ faciūt mortalia imortalia esse carminibus suis. nā et si sepulchri illius uestigia uix apparebāt: tamē q̄ mēoriæ p̄dita erāt carminibus homeri: nō adhuc nō exciderāt ex aīo icolag. Fato e. liberas oīa a morte. Aeuū: diuturnū & ppetuā uitā dōas. Inuidia sa. Cæ. sicut. n. herouū troiāorū atq̄ græcorū noīa carminibus homeri illustrāt. ita tu quoq̄ o Cæ. nris carminibus illustrabēt. si mō musæ latinæ aliqd ualēt. Nec tā. p ne tāgaris iuidia. i. nulla te moueat inuidia achillis & hectoris q̄ fama eorū ppetuo mēeat. Legēt: sed nō tamē cū magna laude Cæ. Smyrnæi. i. homeri honores. nā d̄ Smyrna oppido Hō. fuisse phibēt. licet chiū & colophōi: & alii cōplures populi suū q̄ si ciuē uelit: sicut est apd Cice. i. oīe p archia. & ut ingt gelius de isignis Hōeri stirpe certāt septē urbes Smyrna: Rhodus: colophō: salami: ius: Argos: Athenæ. Aristoteles uero tradit ex iūla iō natū. Phar. no. i. carmīa nra qbus pharsalica pugna describit ppetuo manebūt Et pharsalia i scriptō ē operis: sic ut illas hōeri. Tenebris dā. q. d. nō tradet obliuioi. Vt du. ip. nūc dicit qd egerit Cæ. postq̄ oīa p uolūtate sua diligēter inspexit. nā aras ibi erigi iussit & diis iliadis sacrificia exhibuit obtestas: ut sibi ad ea q̄ supererāt pagēda uellēt. p̄spos successus dāt. Venerāda ue. q̄ sp̄ i honōr hñi solet: q̄a melior ē. Cōgestu. c. d̄ cespitē struxit arā ubi sacrificia diis iliadis fecit. Nō ir. q̄a dii sp̄ Cæ. faueret donec ad exitū ciuilia bella pduxit. Dii ci. ordo ē: o dii cieq̄: dei q̄ mei: & o Alba. date felices cursus. Dii ci. i. dii iliadi

Vnde puer raptus cælor: quo uertice nais
Luferit cœnone: nullum est sine nomine saxū.
Inscius in sicco serpentem puluere riuum
Transierat qui xanthus erat: securus in alto
Gramie ponebat gressus: phryx icola manes
Hectoreos calcare uetat: discussa iacebant
Saxa: nec ullius faciem seruantia sacri.
Hectoreas monstrator ait non respicis aras?
O sacer & magnus uatum labor: omnia fato
Eripis: & populis donas mortalibus æuum
Inuidia sacræ cæsar ne tangere famæ.
Nam si quid latius fas est promittere musis:
Quantum smyrnæi durabūt uatis honores:
Venturi me teq̄ legent: pharsalia nostra
Viuet: & a nullo tenebris damnabitur æuo.
Vt ducis impleuit uisus ueneranda uetustas.
Erexit subitas congestu cespitis aras.
Votaque thuriferos non irrita fudit in ignes.
Dii cinerū phrygias colitis quicunq̄ ruinas:
Aeneæque mei: quos nunc lauinia sedes
Seruat: & alba lares: & quorum lucet in aris
Ignis adhuc phrygius: nulliq̄ aspecta uiroq̄
Pallas i obstruō pignus memorabile tēplo.
Gentis iuleæ uestris clarissimus aris:
Dat pia thura ne pos: & uos in sede priori
Rite uocat: date felices in cætēra cursus
Restituā populos: grata uice mœnia reddent

Vir. iliadicieres & flāma. Aeneæq̄. m. dii p̄ates quos secū i Italiā detulit æneas. Lauinia se. nā primū cōdidit oppidū de noīe uxoris lauiniæ ubi deos penates cōsecrauit i tēplo. Et alba: albā cōdidit Ascanius æneæ filius: quā a situ porrecto i dorso urbis lōgā appellauit: albā aut a sue: quā albā cū. xxx. porculis i littoī iuenit. Ig. a. p. nā adhuc albā i tēplo uestæ ppetuus seruabāt ignis de quo luuenalis. Ignē. t. & uestā colit alba minorē ad cuius similitudinē romæ conditū est templū uestæ & uirgines consecratæ perpetuam uirginitatem conseruabāt æternum ignē in templo custodientes. Nulliq̄ al. ui. pal. nā sicut est apud Homeq̄ & Virg. cōmemorat Diomedes & ulyxes cæsis custodibus arcis surriperūt palladium. Vlyxes autē dū domū rēdiret & multa picula maris p̄fessus eēt: admonitus tādē oraculo ē ut palladiū rederet æneæ: qd̄ ē fecit. Aeneas igit secū palladiū attulit in Italiā. est autē palladiū simulachrū palladis. qd̄ deinde seruabāt Romæ in tēplo palladis: sicut i arce troiana seruabāt: & erat quoddā q̄ si pignus iperū sunt: nā q̄ diu seruaret: tā diu ēt iperū duraturū acceperant. Nulli as. q̄a nulli uiro aspicere licebat: palladē seruabāt i adyto tēpli: illud tatūmodo sacerdos uirgo itrabat. Gentis iu. q̄a gens iulia se ab iulo æneæ originē ducere uolebat. Vir. Nasce pulchra troianus origine Cæsar Iulius a magno demissum nomen iulo. In se. pri. s. existens ipse. i. qua prius hitare solebātis: quos nunc uocat secundum ritum antiquum: Cæsar nepos gentis iuleæ. In cætēra: ad reliqua: quæ mihi pagenda supersunt. Restituā po. dicit se nouam Troiam i stauraturū: ut illi mœnia renouent: & quemadmodū troiani Roma i Italia condidere: ita ipse in Asia urbē ilion restaurabit: qd̄ i aīo habuerat Cæ. fecisset: nisi satis puentus fuisset. Ausonidæ: itali. Grata ui. q̄a grati erāt & memores: sicut illi cōdidere urbē romā: ita nūc renouabunt ilion.

PHAR.SALIAE

Pergama romanaque: a romanis condita. Sic fatus: & his sacrificiis peractis Cæsar nauigare cœpit: q̄ maxima celeritate potuit: ut tarditatem quam illo fecerat celeritate compensaret. nā inter cæteras Cæ. uirtutes maxima fuit conficiendi celeritas. Vrgente pro. idest ui uentorum: nam procella uis uentorum dicitur: ab eo qđ omnia percellat idest percutiat quæcunque obuia facta fuerint. Moras illi: idest tarditatem quam fecerat i contemplandis illi urbis monumentis. Asiamq; potentem: q̄ multas prouincias sub se continent Bithyniam: Phrygiam: Galciam: Lydiā: Cariam: Panphiliam: Liciam: Isauriam: deniq; ipsa est dimidium terrarū.

Septima nox: dicit septem dies totidemque noctes uisum fuisse uentis secundis: cū iam pharos apparere cœpit. Nunq̄ laxante: sed intendente rudentes: q̄ uel inflata rudentes itendunt. Aegyptia: idest portum ægyptium. Phariis flammis: quia fax nocturna sp̄ ardebat: ut signum esset nauigantibus: quo naues i portum dirigerent: & inde nomen etiā accepit locus. nā φάρος significat turrem i qua lux nocturna semp ardet. nam (ut refert Solinus) i portubus machinas ad p̄ lucēdi misterium fabricatas pharos dicūt. Sed prius or. di. antequam ingredi posset portum satis tutum: superuenit lux diei quæ lucem nocturnā obtenebraret. Texit: obscurauit. Tutas: sine tumultu. nam sup ueniente die: cum iam fama Alexandriam uenisset ad uentare Cæsarem ingens turba uirorum obuiam p̄dierat: ut Cæsarem exciperet & tumultus igens erat i littore adeo ut Cæsarem terruerit. dubitabat enī quo animo essent: & qđnam sibi fremitus uellet. Ibi ple. tu. non tutum uidebatur igredi portum: ubi omnia fremitu & clamore plena erant. incertus ergo qđnam cōsiliū ageret: subsistit aliquādiu Cæ. Incerto murmur: q̄ satis scire nō poterat qđ illi cōsulerēt. Crede re: cōmittere se: ut ausus se credere cælo. Abstinit. i. cōstituit a portu. Sed di. fa. & ecce cū dubitaret cæ. portū intrare: aderat rēgia puppis cū satellitibus: q̄ caput pō. offerre uiderent Cæ. satellites latini dicunt: quos græci σωματοφύλακες appellant. i. q̄ latera regū armati stipāt. Terrarū do. nondū didicerat Cæ. occisū eē pō. ergo hic dicit se nūc uenisse: ut rē aperiret Cæ. quam ipse magno pretio emptam uelit. uidelicet ipsum esse securum generi sui: qđ munere ptolemæi ciuilia bel la peracta sunt. Romanæ ma. i. dux nulli romanorū conferende. Pellæus. i. alexādrinus. Terræ. p. q. l. do nat. i. ipse te liberaf laboribus belli terrestribus atq; maritimis. nā adhuc pom. sicut & ipse Lucanus cōmemorauit: classē maximā habebat: & uniuersum prope mare suis nauibus obtinebat. Et æmathiis: q̄ in acie pharsalica nondū cōsecutus fueras: hic tibi pactū reddit. Thessalicas q̄. narrare incipit quō ptolemæus iterfici iussit. dicit. n. cū pom. q̄reret ciuile bellū opibus regis renouare eum occidimus. Tanto pi. tanta mercede. Hoc sanguine: scilicet pompeii sœdus iētū ē nobis tecū. Nullo cru. incruēta tibi uictoria cōcedit & i deditiōē tuā nos cū rēgno nō uenimus. Niliaci. g. i. uis uniuersi gypti. Accipe. q. p̄tiū oē q. p. capite pō. dedisses: id nūc tibi remittimus. Dignūq; cli. dignare patrocinio tuo suscipe Ptolemæū. nā patronus & cliens cornelia sūt. Cui. t. fa. li. quādo dii p̄pitii fuerūt ptolemæo: ut iā ipse maximā cōsecutus fuerit gloriā: ut potissimū ipsū occideret pō. debes & tu illum amicitia tua nō idignū putā. Nec ui. pu. q̄a occurrebat illud qđ nā magnū fuit occiderē pō. q̄ spoliatus exercitu & oī auxilio i manus ufas cōsiliis uobis puenerat: dicit nō ob eā rē uilius meritū suū putari debet: nā multa itercedebāt iura & aicitia & beneficii ut a cæde pō. ptolemæus desisteret: sed tamē illū oīa post hūisse uoluntati cæsaris. Facili cæde: & facilitas occidē di pō. non debet efficere ut meritū nostrū cōtemnas. Hospes aui. e. nā iura hospitii erāt iter pō. & ptolemæū seniorē. Depulso sce. p. nā ipso pōpeio intercedēte & auctore restitutus ē in regnū pater huius ptolemæi: q̄ ab alexādrinis pulsus fuerat immo & Gabinus per quem in regnū restitutus est: milite pom. usus est: qui tūc i syria hybernaret. Ferram: qđ plura dicā. Tibi no. tā. tibi p̄mittimus: ut hoc qđ fecimus causa tui: nomie quocūq; uolueris appelles. q. d. nos tātū beneficiū nostrū quo nomie appellamus non satis itelligimus: tu p̄ arbitrio tuo nō iabis. Vel: p̄ etiā.

Ausonidæ phrygib;: romanaq; pgama surgūt
Sic fatus repetit classes: & tota secundis
Vela dedit coris: auidusq; urgente procella
Iliacas pensare moras: asiaque potentem
Præuehitur: pelagoq; rhodō spumate reliqt.
Septima nō zephyro nunquā laxate rudetes
Ostendit phariis ægyptia littora flammis
Sed prius orra dies noctura lampada texit
Quā tutas intraret aquas: ibi plena tumultu
Littora: & incerto turbatas murmure uoces
Accipit: ac dubiis ueritus se credere regis
Abstinit tellure rates: sed dira fatelles
Regis dona ferens: mediū prouectus i æquor
Colla gerit magni: phario uelamine recta.
Ac prius infanda commenda crimina uoce.
Terrarum domitor romanæ maxime gentis
Et quod adhuc nescis genero secure perēpto
Rex tibi pellæus terræ pelagique labores
Donat & æmathiis quod solum defuit armis
Exhibet: absenti bellum ciuile peractum est.
Thessalicas quærens magnus reparare ruinas
Ense iacet nostro: tanto te pignore cæsar
Eminus hoc tecū percussū ē sanguine sœdus
Accipe regna phari: nullo quæsitā cruore.
Accipe niliāci ius gurgitis: accipe quicquid
Pro magni ceruice dares: dignumq; chilentē
Castris crede tuis: cui tantum fata licere
In generum uoluere tuum: nec uile putari
Hoc meritū nobis facili quod cæd peractū ē.
Hospes auitus erat: depulso sceptrā parenti
Reddiderat: qđ plura feram: tu nomina tāto

Fama
hoc ipse
ipso de
lam la
rat a Ca
uult Luc

Inuenie

Si scelus

Q d sce

Detextu

Effigies

Non p

Auertit

Vtque

la bon

Effudi

Non a

Gaudi

Destru

Qua

Calca

Vider

Non a

Huncc

Quiti

Te gen

Credis

Hoc

Anger

Hoc a

Vind

Victo

Impe

Scilio

Nō u

Arbit

Sceper

hanc o

bant:

tibi pre

mao.

pompe

multas

aliae su

ironia

ne uid

positio

peris i

in tuas

LIBER .VIII.

Famam consule mundi: quia si uniuersus mundus ita sentit de cæde pompeii: quod scelus sit appellandum hoc ipso debes existimare magnum esse quod fecimus. quia te tanto crimine liberauimus. Plus: te fateris hoc ipso debere nobis. Quod scelus: quia nos pro te hoc scelus suscepimus. Tenuit: ut uideri posset a Cæsare.

Iam lan. mor. & quia iam multi dies interesserant: ex quo pompeii caput obtruncatum erat dignosci non poterat a Cæ. pompeii ne caput esset an non. Noti oris. i. uultus quem antea dum uiueret & Cæ. cognouerat. Non pri. cæ. uultu Luca. probare moerore cæsaris simulatum fuisse: simulatasque lachrymas: ideo utitur his coniecturis ex eo

Inuenies operi. uel famam consule mundi:

Si scelus est: plus te nobis debere fateris.

Quod scelus hoc non ipse facis: sic fatus opertum

Detexit: tenuitque caput: iam languida morte

Effigies habitum noti mutauerat oris

Non primo cæsar damnauit munera uisus:

Auertitque oculos: uultus dum crederet hæsit.

Vtque fidem uidit sceleris: tutumque putauit

Iam bonus esse socer: lachrymas non sponte cadentes

Effudit. gemitusque expressit pectore læto.

Non aliter manifesta putas abscondere metis

Gaudia: quam lachrymis meritumque imane tyranni

Destruit: & generi mauult lugere reuulsum

Quam debere caput: quod duro membra senatus

Calcarat uultu: qui sicco lumine campos

Viderat æmathios: uni tibi magne negare

Non audet gemitus. o fors durissima fati.

Hunc cæne tu cæsar scelerato Marte petisti:

Qui tibi flendus erat: non mixti foedera tagunt

Te generis: nec nata iubet parere neposque:

Credis apud populos pompeii nomen amantes

Hoc castris prodesse tuis: fortasse tyranni

Angeris inuidia: captique in uiscera magni

Hoc aliis licuisse dolores: quererisque perisse

Vindictam belli: raptumque e iure superbi

Victoris generum: quisquis te flere coegit

Impetus a uera longe pietate recessit.

Scilicet hoc animo terras atque æquora lustras:

Non ubi suppressus pereat genero bene rapta

Arbitrio mors ista tuo: quam magna remissit

sceperat pompeius: nisi abortiuum. Iubet: cogit. Credis apud populos: ideo doles uel dolore simulas: quia hanc opinionem doloris tui existimabas tibi profuturam esse apud populos: qui pompeium uehementer amabant. Hoc: scilicet moerorem præferre. Fortasse tyranni: est fortasse alia ratio: quia inuides ptolemæo quod tibi præripuerit occasionem occidendi pompeium nam maluisses illum tuis manibus occidisse. Aliis: ptolemæo. Capit: qui quasi in captiuitatem uenerat. Vindictam: quod uno potueris ulcisci iniuriam: quam a pompeio bellum tibi inferre te acceperas. E iure: de potestate. Victoris: idest tui. Quisquis te flere: post multas rationes quibus ostenditur simulatum fuisse dolorem cæsaris: concludit dicens: siue hæ causæ siue aliæ fuerint: certe nulla te pietas uera flere cogit. Recessit: alienus fuit a pietate. Scilicet hoc animo: cum ironia legendum: credendum est inquit te: ideo tot labores: tot pericula perpeti & circuire orbem terrarum ne uidelicet aliqua uis inferatur pompeio. Lustras: circuis. Suppressus: pro oppræssus præpositio pro præpositione. Obene rapta: per exclamationem o bene factum inquit quod dii uoluerunt: ut arbitrio tuo pompeius interficeretur. quæ magna res: magnum crimen fortuna donauit romano pudori idest dedecori: ne uidelicet in tuas manus pompeius ueniret: siue illum crudeliter occidi iussurus eras siue etiam ipsi ueniam daturus.

cognosci potest quod ante quam cognosceret pō. caput eēt an non: nulla signa moeroris ac lachrymarum dedit: sed postquam cognouit esse pompeium: quia talis uideri uolebat: ut bonus esset socer: tunc demum lachrymas dedit. Hæsit: dubitauit. Dum. id. donec. Usque si. ui. sed postquam cognouit uerum esse pompeii caput: tunc denique simulauit se bonum socerum esse: & quasi grauius dolens gemitus & lachrymas dedit. Tutum pu. hoc uerbum: sum es est: adeo est similitum copulatiuum: ut si infinitus addatur uerbo quod requirat suppositum nominatiui & ipsum uerbum cum nominatiuo retinet: & omnem alium casum. Non sponte: sed coactus lachrymas dedit. Expressit: quasi nolens & coegerit gemitus a pectore erumpere. Non aliter: non poterat: inquit: alio pacto letitiam oculatam quam animo conceperat: nisi lachrymas dedisset. Meritumque: nam cum se dolore simulat meritum ptolemæi diminuit: quod etsi maximum erat: tamen cæsar paruū uideri uolebat: immo nullū: ut nihil ei obligatus eēt.

Destruit: Eleuat: minuit: ostendendo moerore. Immane: immensum. Quam debere: idest quam obligatus esse ptolemæo. Lugere reuulsum: nam dum luget: displicere sibi ostendit quod magnopere placebat & ob eam rem nolebat uideri obligatus tyranno: immo uero ipsum uehementer damnabat. Qui duro: multis rationibus ostendit non ueras fuisse lachrymas Cæ. dicit enim qui in minori clade lætus fuerat: in maiori certe non doluisset: nam occisos esse alios in æmathia minus erat: quam nunc occisum esse pompeium. ipse enim totius belli & summa & caput erat: ergo si lætus fuerat clade æmathia: quanto nunc lætior fuit: ubi pompeius cedere cognouit: quod solus superat quem opprimere cupiebat. Duro uultu: rigido & non soluto in lachrymas. Sicco: sine lachrymis. O fors dum hæc exclamatione prorumpit dicens fati sortem durissimam esse: quam cæsarem flere coegit & inuitum placet iquit ei præ cæteris omnibus occisum esse pompeium: & tamen cogitur etiam inuitus flere: ne in inuidiam populorum incurrat: a quibus mirifice pompeius diligebatur. Non mixti: foedera mixti generis appellauit affinitatem quam cum pompeio cæsar per iuliam coniectus erat. Neposque: abortiuus: neque enim ex iulia filium ullum suscepit.

PHARSALIAE

Tristis: aduersa. Nec non his: post simulatas lachrymas addidit & uerba Caesar: quibus eam eadem se gra-
uiter tulisse ostendebat. Fallere: scilicet praesentes. Acquirisque fidem: id est uerbis ac oratione fidem simu-
lati doloris augere uoluit. Funesta: crudelia dona quae de pompeio: mihi maiorem iniuriam fecistis occidendo
pompeium quae ipsi pompeio: & reddit rationem. Unica belli praemia ciuili: haec uerba non erant aliena a natu-
ra caesaris uel certe a beneficiis eius: sicuti postea re ipsa declarauit quicquid loquatur Lucanus. omnes enim qui
bellis ciuilibus supererant saluos esse uoluit quod si phario. unum est quod grauiter fero Cleopatram iuissam esse
ptolemæo: nam dissensio erat inter ptolemæum & so-
rorem: & factione potētiori ptolemæus e regno cleo-
patram eiecerat: quae tamen & ipsa cum suis exerci-
tum habebat: haud procul a pharo. Secreta quod arma:
quid sibi uult ptolemæus: ut arma quae a bellis ciui-
libus remota fuerant: nunc demum & ipse immisceat.
Secreta: id est seorsum remota. Ergo in thessalicis:
ergo uictoria nostra causa fuit ut plus iuris haberet
Ptolemæus: antequam uincerem non ausus fuisset oc-
cidere pompeium: sed post uictoriam nostram plus
sibi audaciae sumpsit. Ius: id est licentiam ac potesta-
tem dedimus. Non tuleram magnum: bene res se ha-
bet: nam qui antea non tuli pompeium mihi parem:
nunc ego feram te parem o ptolemæe? Frustra ciui-
libus armis: frustra ignit totum terrarum orbem bel-
lo perturbauimus: si alius est qui regnet praeter Cae-
sarem. Miscuimus: perturbauimus. Si tellus: & si
ulla regio usquam inuenitur quae duorum sit: non
unius Caesaris. Vertissem latias: adeo inquit Caesar
detestor hoc scelus uestrum: ut statim fueri naues a
littore uestro auersurus: nisi uererer ne hoc me ho-
mines dicerent timoris causa fecisse. Vertissem: pro-
auertissem. Famæ cura: id est cura nominis mei nam
mihi curae est quam in partem populi accepturi sint
si discessero: ideo hic permanere constitui ne mihi ui-
ctio timoris detur. Damna: tanquam scelestâ & abo-
minabilem. Nec fallere uos me: ad illud respicit:
quod benigne regnum ptolemæi Caesaris polliceban-
tur: uos inquit hac pollicitatione uestra me fallere cre-
ditis: sed nec uideo inquit: quid passurus fuerim: nisi
in thessalia uicissem: nam si me uictum huc recepis-
sem: itidem in me fecissetis: sicut in pompeium: mea
me igitur uictoria conseruat non pollicitatio uestra.
Nobis quoque: id est non mitiores fuissetis in me
quam in pompeium. Maiore profecto: maiori inquit
periculo bellum ciuile gessimus: quam quisquam credere
potuerit: si enim uictus essem non tam mihi timen-
dus erat pompeius: non roma: non senatus quam ptole-
mæus: si ad illum me recepissem. Arma: id est bella.
Quam metui: a nobis. Exilium generique minas:
timebam illos quod fortasse minus mihi nocuissent: hunc
uero qui me capitali odio persequeretur non time-
bam. Exilium: scilicet si uictus fuisset. Poena fu-
gæ: quia si fugissem ad illum mihi parata erat caedes
ex eo quod in pompeium fecere: conitio quid in me
facturi fuissent. Sed parcimus annis: ætas ptolemæi
tenera & puerilis facit ut ipsi ignoscant: alioquin ostē-
disse quod mihi hoc facinus displicuisset. Sciat hac: nul-
lus igitur praemium sceleris quaerat ptolemæus praeter ueniā: potius. nam magnū supplicium mereretur. Vosco. bu.
quod ad uos attinet: date operam: ut honore sepulchri decoreris pompeii reliquias. Sed non: non ob hanc causam
ut hoc scelus uestrum occultetur: honorari sepulchro uelim reliquias potius. uerū ēt iusta exhibeatis manibus eius.
Iusto: pro iusta thura dare sepulchro pompeii iusta appellantur inferiæ quae exhibentur mortuis. Placa:
scilicet sepeliendo caput eius: & sicut imperauit: ita factum est nam in casio sepultæ sunt pompeii reliquiae: qui
mons est sepulchro pompeii nobilis. Sentiat aduentum soceri: me adueniente sepulchrum consequatur: quo
aliter caruisset. Querentis: conquerentis de morte Pompeii. Umbra: anima Pompeii. Pias uoces: pro uocibus pii Caesaris.

Crimina romano tristis fortuna pudori.
Quod te non passa ē misereri perfide magni
Viuentibus: nec nō his fallere uocibus audes:
Acquirisque fidem simulati fronte doloris.
Aufer ab aspectu nostro funesta satelles
Regis dona tui: peius de caesare uestrum:
Quā de pompeio meruit scelus: unica belli
Praemia ciuili uictis donare salutem
Perdidimus: quod si phario germana tyrāno
Non inuisa foret: potuissent reddere regi
Quod meruit fratrique tuum pro munere tali
Misissem cleopatra caput: secreta quid arma
Mouit: & inseruit nostra sua tela labori:
Ergo in thessalicis pellæo fecimus aruis
Ius gladio: uestris quæ sita licentia regnis:
Non tulerā magnum mecū romana regentē
Te ptolemæe feram: frustra ciuilibus armis
Miscuimus gentes: si qua ē hoc orbe potestas
Altera quam caesar: si tellus ulla duorum est:
Vertissem latias a uestro littorē proras.
Famæ cura uetat: ne non damna: scelestam
Sed uidear timuisse pharō: nec fallere uos me
Credite uictorē: nobis quoque tale paratum
Littoris hospitium ē: ne sic mea colla geratur:
Thessaliae fortuna facit: maiore profecto
Quā metui poterat discrimine gessimus arma
Exiliū generisque minas romamque timebam:
Poena fugæ ptolemæus erat: sed parcius ānis
Donamusque nefas: sciat hac pro cæde tyrānus
Nil uenia plus posse dari: uos condite busto
Tanti colla ducis: sed non ut crimina tantum
Vestra terga tellus: iusto date thura sepulchro
Et placate caput: cineresque in littore fusos
Colligite: atque unā sparsis date manibus urnā.
Sentiat aduentum soceri: uocesque querentis

LIBER .X.

Dum nobis: ipse enim pompeius dum credere mauult huic clienti ptolemæo: i discrimen salutis uenit: nā si mihi se committere uoluisset: benigne illum suscepissem: & satis mihi fuisset ut pari potestate cum illo i urbe uiuerem. Lata dies: dies inqt quam populi magna lætitia celebraturi fuissent: nobis adempta ē: statuerā. n. pom. cōplecti: alloqui: & pacem cū eo iungere: ut orbis terrarū concordia nostra lætaref. Pærfert: anteponit oia nobis: quasi fideliora. Phario clienti: qā cliens pom. Ptolemeus erat. Concordia mundi: qā pace duorū totius orbis terrarū status componebatur. Perit: scilicet dum mihi fidem præstare non uult. Caruere deis. i. uota mea deos non habuere propitios. Affectus ue. amoris antiquos: ut quēadmodū iter nos amicitia iūcti fuimus superiori tēpore: ita nūc quoq; iungeremur.

Audiat umbra pias: dū nobis omnia præfert:
Dum uitam phario mauult debere clienti.
Lata dies rapta est populis: concordia mūdo
Nostra perit: caruere deis mea uota secundis.
Ut te complexus positis felicibus armis
Affectus abs te ueteres uitamque rogarem
Magne tuam: dignaq; satis mercede laborū:
Contentus par esse tibi: tunc pace fideli
Fecissem ut uictus posses ignoscere diuis
Fecisses ut roma mihi: nec talia fatus
Inuenit fletus comitum: nec turba querenti
Credidit: abscondūt gemitus: & pectora læta
Fronte tegunt: hilareq; nefas spectare cruētū
O bona libertas: cum. cæsar lugeat audent.

•M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER DECIMUS.

T primum terras pō
pei colla secutus
Attigit: & diras cal-
cauit cæsar harenas
Pugnauit fortuna
ducis: fatūq; nocētis
Aegypti: regnū lagi
romana sub arma
lret: an eriperet mū-

do memphiticus ensis

Victoris uictique caput: tua profuit umbra
Magne: tui socerū rapuere a sanguine manes.
Nec populus post te nilū romanus haberet.
Inde parentoniam fertur securus in urbem
Pignore tam sæui sceleris sua signa secutus.
Sed fremitu uulgi fasces & iura querentis

magna: & populosa: & secunda post alexādrīā. Tua. p. ui. hoc oē attribuit umbris pō. q. nō fuerit ægyptiorū ar-
mis subacti romani: nā pō. pati uoluit: ut romana arma ægyptiis armis cederet. quo factū ē: ut et romani ægy-
ptū amarēt: ubi manes pō. sepulti erāt. Post. t. post mortē tuā. Tui so. iō ubi tuæ reliquæ sūt o pō. eū locum po-
pulus ro. amauit. Inde pa. cū in terrā primo descendisset Cæ. se contulit alexandriā: nā sperabat se ibi tutū fore
pcipue hoc ipso: q. pompeii occiderat ptolemæus: nā & si simulauerat ægre tulisse: tamē cedere nō poterat qn
ibi tutus eēt ubi pōpeius fuerat occisus. Inde: postq. in continentē terram descendit. Paretoniam uir. i. alexā-
driam: quæ metropolis est ægypti: quam a seipso alexander alexandriam appellauit: cum illā auxisset: pareto-
nium uero ut inquit Strabo: urbs est & portus ingens. xl. fere stadiorum: hanc alii Paretonium: alii Ammoni-
am uocat. Pig. i. a. sce. i. pignore capitis & cædis pompeii. Signa. s. uictoria. Sed fremitu: securus quidem
profectus est alexandriam: uerum tamen dum incederet per urbem præcedentibus lictoribus qui fasces ge-
rebāt more romano: sensit fremitū uulgi: dedignabant enim q. i regia urbe alia potestas esset maior rege suo.

ut quēadmodū iter nos amicitia iū-
cti fuimus superiori tēpore: ita nūc quoq; iungeremur.
Vitāq; ro. i. rogassē: ut mecū pari potestate uiuerē uel
les i urbe roma: nec tibi aliqd grauius cōsuleres. Di-
gnāq; sa. qā hoc satis magnū uictoriæ pmiū uideri
potuit: ut tibi par essem i urbe roma. Tūc pa. si. & ita
uicissim ego tibi: & tu mihi profuisses: profuissēm ti-
biq; te mihi parē mecū uolebam & tu mihi: qui fecis-
ses: ut senatus populūq; ro. mihi ignosceret si qd for-
te cōtra tempus fecissem. Victus. s. ut mihi par esses.

Ut ro. mi. si. ignosceret. Nec ta. fa. Luca. dicit ita qui
dē locutū fuisse cæsarem & uerba ipsius plena huma-
nitatis fuisse: sed neminē ex omnibus qui aderant cre-
didisse. Querenti: sed existimauit tentare animos: &
si quem uidisset flentem: obseruare eum diligēter &
existimabat sibi iniuriā esse. Abscondūt gemitus:
etiam si dolerent quāto miserabilior uidebat oratio
Cæsaris: tāto magis ipsi spem uultu simulabant. Pe-
ctora: scilicet plena mœroris. Tegūt: occultāt. Læta
fronte: læto uultu. Hilares: scilicet uultu: sed pector
mœsto. Nefas: ptolemæi. O bona libertas. q. dista
non est dicēda libertas cæsar luges: & cæteri lugerē nō
audent: quia existimabāt dolos latere sub illis lachry-
mis: ut obseruaret eos q. morte pompeii lachrymarē-
tur. Audēt hil. sp. n. i. nō audēt lugere metu cæsaris.

Pharsaliæ Liber Decimus.

T primum terras Pompeii colla secu-
tus: hic decimus & ultimus continet
hæc breuiter: primum quomodo cæ-
sar accuratissime cōtemplatus fuerit
pyramides ægyptorum regum dein-
de quomodo luxuriosam cœnā Cleo-
patra Cæ. pparauerit postea uero i ipso cōuiuio deso-
te nili diligēter ab Achoreo sacerdote q. fieri postre-
mo quo pacto photinus cū Achilla q. perant exercitū
fgis: cōsilia agitauerit interficiēdi Cæ. & Cæ. se ab ipso
manibus eripuerit. Diras: appellauit a cæde pō. Pu-
gnauit fortuna: i. discriminē uenit: utrū Cæ. uiceret ægy-
ptios: an ægyptii Cæ. Nocētis: Respicit ad cædē pō.
An. r. i. nūqd fata ægyptiorū supiora eēnt fortūa Cæ.
Regnū la. i. ægypti. nā Lagus primus rex ægyptiorū
fuit. Méphiticus: ægyptius a méphi ciuitate ægypti
Méphis: ut fert Strabo ægyptiorum regia fuit urbs

PHARSALIAE

Suis: q̄ sua iura. Iura: potestatem romanam. Magnumq; p. l. sensit nō in gratia cæsaris: sed occisū eē potius ad utilitatē ægyptiorū. Tum dul. cæsar tametsi non sibi placeret fremitus uulgi: tamen spē uultu simulat p̄mit altū corde dolorē: & uultu intrepido (sicut consueuerat) uoluit contēplari uerusta ægyptiorū regū ædificia. Et tēpla ue. nu. isidis cuius tēplum uetustissimum erat iuxta ueneris fanū: ut inq̄t Strabo. Testantia uires ma. ea enim illic condita fuerant ab Alexādro rege macedonum. Circuit: contemplatur. Et nulla: & alia oīa tametsi p̄tiosa erant utpote auro argentoq; ornata: tamen pro nihilo habebat comparatiōe pyramidum: ubi corpus alexandri sepultum fuerat. Illic p̄. in hac pyramide quam Cæsar contēplabatur: cōditum erat Alexandri corpus. Vesana pro. quia pronus erat ira cundiam Alexander: iō ip̄m uesanū appellauit quod ita eē testat̄ chytus amicus & familiaris paternus hasta traiectus: & Lysimachus leni obiectus: & Callistenes philophus in cauea mori iussus. ita egit ut deo genitus crederet: pagrauit orbē rectoribus Aristotele & Callisthene usus: forma fuit supra hoīem augustior: ut refert Solinus: ceruice cæsa: lætis oculis & illustribus: malis ad gratiā rubescētibus: reliq; liniamētis corporis nō sine maiestate quadam decoris: uictor oīum uiuo & ira uictus sic morbo uinolētiae apud Babylo nem humiliore q̄ uixerat fortuna exemptus est alexā dri corpus (ut inq̄t Strabo) perdicæ ereptū ptolemæus alexandriam detulit: eiq; parentauit: qd̄ & adhuc ibi iacet sed nequa q̄ i eodē alueolo: nam qui nūc uitreus est: prius aureus erat. Felix p̄do. qui aliena diripiēdo sibi regnū cōparauit. Vidice fa. ga mors fuit ultrix terrarū: tunc enim cū rapuit Alexandrū ulta est iniuri as quas iniurias populis Alexander intulerat. Sacra tis to. & in hac pyramide cineres alexandri sp̄posuerāt: qui uento potius fuerāt spargendi. Per orbem: ubi cunq; aliqd̄ detrimentū fecit membra spargēda erant Fortūa p̄. nam fecit ut regem suum perpetuo dura ret: usq; ad eam ætatem q̄ si populi in libertatem alia quādo uenissent: nō dubiū erat quin corpus alexā dri dilaceraturi fuerit memores iniuriarū quas ab eo ac ceperāt Durauit ad ul. i. usq; ad ultimū tēpus: ut ob liuiscerent iniuriam populi: nā regnū diuīsum ē i pri cipes q̄ alexādrū cōitati fuerant. Si red. or. i. si unquā orbis terrarū esset sui iuris: nō dubium erat quin sa uituri fuissent in reliquias alexandri. Non utile mū do: quia ipse docuit orbem terrarum sub unius pote state eē posse: nunq̄ ante alexandrū quisq; inuētus fue rat: q̄ uniuerso prope orbi terrarum imperaret. Exē plum: quia exemplo alexandri cæsar & multi alii do mini orbis terrarum esse uoluerūt. Esse sub. i. posse seruire uni uiro. Macedum fines: nam alexander nō contentus regno paterno exercitum traduxit in asiam: & eam oēm uicto Darīo imperio suo subiecit. Late brasq; quia macedonia erant ferme latebræ q̄dam comparatione reliqui orbis: quem ipse armis subiecit. Pa tri. i. a Philipho. Popu. as. quia bis Darium alexander superauit: & ipsum tertia uictoria profligauit: cū in ca ptiuitatem duxisset uxorem quis & filias: tamen hoc modestiæ documentum dedit eximium: quia quāq̄ illæ pulcherrimæ essent: tamen intactas seruauit. Humana strage cum ruina & magna cæde hominum. Exegit: exercuit. Amnes: euphratem & ganstem: quia euphrates flu. ē qui totam intra se cappadociam cōprehendit & Comagenam: & amanum & issicum sinum magnam & paruam harmēiam percurrit: mesopotamiam di sterminat: ex euphrate ferebatur aqua in hortos pensiles babylonis. Gages: flu. est indiæ: dicit autem hos flu uios miscuisse sanguine humano eorum quos uincendo occiderat. Terrarum fa. ma. in animo habuit alexā der: ut oīa in potestatem suā redigeret: nisi morte p̄uentus esset. Malū fa. destinatū malū terris & letiferum. Fulmen: quia uno eodemq; tpe omnia puerteret q̄ si fulmen. Et sydus ini. aduersū: sicut aduersa sydera in ducūt pestilētiā. Parabat: postq̄ maiore partē orbis terrarū domuerat. Exterior ma. ga oceāo sp̄ra terræ cir cundat. Nō illi fl. & usq; ad torridā zonā penetrauit: nil illi obstare potuit. Flamma: si feruentis zonæ. Vn dæ. s. oceani obstitit. Sterilis: quis sterilis: tamen non obstitit quo minus duceret exercitum. Ammon .i. templum iouis amonis quod positum est inter syrtes: de hoc satis superius. In occasum: iam properabat iræ i ultimum occidentē ad æthyopas. Deuexa: decliua: uidelicet meridiem: ga polus antracticus humilis e.

Inferri romana suis: discordia sensit
Pectora: & acipites animos: magnūq; perisse
Non sibi tum uultu semper celante timorem.
Intrepidus superum sedes & templa uetusti
Numinis: antiquas macedum testantia uires
Circuit: & nulla captus dulcedine rerum:
Non auro cultuq; deum: non mœnibus urbīs
Effossum tumulis cupide descendit i antrum.
Illic pellæi proles uesana philippi
Felix prædo iacet: terrarum uindice fato
Raptus sacratis totum spargenda per orbem
Membra uiri posuere adytis: fortuna pepercit
Manibus: & regni durauit ad ultima fatum.
Nam sibi libertas unquam si redderet orbē
Ludibrio seruatus erat: non utile mundo
Editus exemplum: terras tot posse sub uno
Esse uiro: macedum fines: latebrasque suorū
Deseruit: uictasque pri despexit athenas.
Perque asiæ populos fatis urgentibus actus
Humana cū strage ruit: gladiumq; p omnes
Exegit gentes: ignotos miscuit amnes.
Persarū euphratem indorū sanguine gagem.
Terrarū fatale malum fulmenq; quod omnes
Percuteret pariter populos & sydus iniquum
Gentibus oceano classes inferre parabat
Exteriore mari: non illi flamma nec undæ
Nec sterilis libye nec syrticus obstitit amon.
Iset in occasum mundi deuexa secutus

Polos: f.
rarunt int
nili quo ac
erit. Occ
ditatiale
sania quada

Ambislet
Occurrit
Hunc pot
Qui lecti
Abstulit
Totius fa
Sed cecid
Proh pud
Qua nū
Regnum
Flagrant
Arfacidu
Exigua
Iam pelu
Rex pu
Obside
Cæsar er
Corrupt
Intulit æ
Dedecus
Roman
Iliacasq
Hesper
Terruit

ma sibi
iple ad C
ægypti:
habebat
racis, C
bus cor
fellit p
erat por
æmathi
tii: ita
cæsar: d
ter Ota
ibiq; mul
Quanto
lena q̄ bel
gnauit ad
tulit: quā
rubæ icu
q̄ orfiri u
diis place
tum ac u
se guberna

LIBER .X.

Polos, arcticū & antarcticum. A fonte: quem nullus unq̄ inuenire potuit in hoc etiam multi reges elaborarunt inter quos Cambyſes rex perſarum miſit qui diligenter ſcrutarentur: hi uero nauigarunt ex aduerſo nili quo ad ripas quasdam peruenerunt in nauigabiles: nec tamen referre potuerunt: ubi nilus originem haberet. Occurrit ſuprema dies: his cogitatis mors interuenit. Naturaq; ſolum: & nihil fuit qđ potuiſſet cupiditati alexandri modum imponere præter naturam: quia mortalis natus erat. Veſano regi: inſaciabili qui in ſania quadam ferebatur: ut nihil unq̄ animum eius explorare potuiſſet. Qui ſecū: id eſt inuidia fecit ut domio

Ambiſſetq; polos: nilumq; a fonte bibiſſet:
Occurrit ſuprema dies: naturaque ſolum
Hunc potuit finem ueſano ponere regi:
Qui ſecū inuidia qua totum ceperat orbem:
Abſtulit imperium: nulloque hærede relicto
Totius fati lacerandas præbuit urbes.
Sed cecidit babylone ſua: parthoq; timēdus.
Proh pudor æoi propius timuere ſariſſas. Et o
Quā nūc pila timēt populi: licet uſq; ſub ar-
Regnemus: zephyriq; domos: terrasq; premamus
Flagrantis poſt terga noti: cedamus in ortus
Arſacidum domino: non felix parthia craſſis.
Exiguæ ſecura fuit prouincia pellæ.
Iam peluſiaco ueniens a gurgite nili
Rex puer imbellis populi ſedauerat iras.
Obſide quo pacis pellæa tutus in aula
Cæſar erat: cum ſe parua cleopatra biremi
Corrupto cuſtode phari: laxare catenas
Intulit æmathiis ignaro cæſare teſtis
Dedecus ægypti: latii feralis erinnys
Romano nō caſta malo: quātū impulit argos
Iliacasque domos facie ſparthana nocenti:
Heſperios auxit tātum cleopatra furores.
Terruit illa ſuo (ſi fas) capitolia ſiſtro,

mā ſibi hūit. Iam pe.ia. nūc redit ad Cæ. & ptolemæū. dicit autē poſtq̄ rex tādē fremitū populi ſedauit: uenit ipſe ad Cæ. & ſe in eius poteſtatē ſutuſq; dixit. rege ergo obſide ſecurius Cæ. coepit deinde deligētius cōtēplār ſitū ægypti: & ſe ēt dedere regi: cū paulo poſt Cleopatra ſupueit q̄ blāditiis ſuis pellexit cæ. Peluſiaco: ibi enī caſtra habebat ad peluſiū. In aula pe. i. aula Alexādriæ quam pellæus alexander condiderat. Obſide: tanq̄ obſide peracis. Cū: cum excluſa eſſet cleoptra extra pharum: & ipa quoque exercitum hēbat contra ſrem: illa muneribus corripit cuſtodes phari q̄ catenas ſoluerēt qbus illa extra portam excluſa erat: & parua bireme igreſſa ſefellit ptolemæū: & ad cæſarem peruēnit. Biemi. nauī q̄ duobus ordinibus remoz; uteretur. Cuſtode: qui p̄ erat portui. Catenas: portus qbus excluderetur. Teſtis æma. lōge repetitum ē epithetō. i. teſtis Cæ. uictoris æmathiæ. Dedecus. æ. cū ipa ēēt impudica. luxuriola: auara: dedecus erat ægypti. Feralis he. furia letifera. Latii: italiæ: q̄tas clades itulerit italiæ hiſtoria docet primo enī cauſa fuit: ut multi e romanis occiderentur cum cæſare: deinde cum cleopatra ſe coniunxiſſet cum Antonio cauſa fuit: ut bellum ciuile iterum conſlaretur inter Octauium & M. Antonium: & ad Leucadem p̄montorium bello nauali uicta ē cleopatra cum Antonio ibiq; multa nulla romanoz; periire. Nō ca. i. ipudica ad malū romanū: q̄ blanditiis duces romanos pellexit. Quātū im. ar. dicit non mīus ppe exitiū intuliſſe romanis cleopatrá: q̄ intulit helena troianis. Spartana: helena q̄ bello iritauit græciā & aſiā pulchritudine ſua rapta ex oppido ſparta. Vir. Mē duce dardaniis: partā expugnauit adulter. Argos: europā: i. q̄ ē græcia. Iliacasq; do. aſiā nā iliō i aſia ē. Facie nō. nā forma ſua tātū mali intulit: quātū helena. Terruit: parū igt abſuit qn cleopatra iperū orbis terrarū terreret. Siſtro: ſiſtrū ē genus tubæ icuruz; quo utebāt ſacerdotes tūc cū ad inſitionē oſiridis populū cūuocabāt: ut imitaret ſiſidis plāgores q̄ oſiri uirū ſuū diu q̄ſitū tādē inuenit. Capitolia im. romanū. Si fas: ita dixit quēadmodū dicer ſolemus: ſi diis placet. Petit: iuadit. cōtra Octauīū duxit exercitū. M. Antōio cōiūcta. Cāopo: populo ægypti. Cāopoſcētum ac uiginti ſta diis diſtat ab Alexādriā: pedeſtri itinē uadentibus: dicta de nōmine canopi: qui menelai claſſē gubernabat: & ibi mortuus eſt (ut refert Strabo) in ea eſt Sarapidis templum & cultu & ſiligione excellens.

PHARSALIAE

Imbelli: molli: ut supra emollit gentes clementia cæli. Ductura triumphos: quia in amorem suum pellexit cæsarem: ut parum abfuerit: quin amore uictus se crederet ægyptiis occidendum. nam dum ille amoris operam daret: & luxu captus cōiuiis indulgeret pene a photino & achillas ē oppressus. Leucadioq; fuit: postea apud leucadem promontorium In magno discrimine fuit imperium ro. An mundum: duplici ratione indignum fuisset romanis: si cleopatra regnasset & q; indigna mulier erat: & nō romana. Nec nostra: idest nec romana quidem. Illa nox: qua consuetudinem cum cæsare inuit. Animi: scilicet Cleopatraz. Incestam ptolemæida: impudicam cleopatram ptolemæi filiam.

Nostris ducibus: cum cæsare prius deinde cum M. Ant. Quis tibi uesani: nunc cæsarem reprehendit q; cum ductor esset fortissimus: & i medio flagrante bello ciuili uersaretur: tamen amore mulieris corruptus fuerit: ut propterea ignoscendum sit antonio: qui cū mellioris esset ingenii arboribus huius capi potuerit a maiori ad minus: si uincere potuit animum cæsaris durum & non facile credentem blāditiis mulierum: quanto facilius id in M. antonio fecit qui natura mollior erat? Hauferit: cōprehenderit. Ignem: pro amore ponitur. Virg. & cæco capitur igni. Et in media rabie: cum bello ciuili adhuc eēt occupatus: magnus enim adhuc labor supererat. nam uincēda erat classis pom. uicēda reliquæ belli ciuilis: quas secum duxerat cato & ad iubam regem libyæ peruenerat. Aula: cum ante oculos obuerlaretur pom. cædes & ipsa aula ptolemæi regis esset: cuius iussu pompeius occisus fuerat cæsar operam amoribus dedit. Sanguine: nondum inquit absterfus erat cruor in thessalia sparsus: cū tamen cleopatraz blanditiis molliori potuit. Illicitosque toros: ut pote ex pellice: nam ex hoc compressu cæsaris grauida facta est Cleopatra & puerum peperit cui postea nomen imposuit cæsariem. Coniuge: calphurnia. Proh pudor: per exclamatiōem exaggerat adulterium cæsaris: dedecus igens fuit: ut fratres iuliæ ex pellice Cleopatra generaret: quam ex matrimonio legitimo conceptam in matrimonium pōpeio dederat. Obscena: detestabili & execrabili. Matre: idest pellice. Partesque fugatas: & preter facinus quod admisit: minime ignoscendum accessit qd' interea partibus pompeianis spem dedit: qua possent ciuile bellum raparare: nam ille dum operam dat amoribus. iterea cato ad iubam peruenit: & ope illius exercitum iustū renouauit. Coalescere: simul crescere augeri. Regnis libyæ: i regno iubæ. Depedit: tradidit. Tempora: quæ consumenda erant ad perficiendum ciuile bellum. Turpis adulter. Niliaco amoris: idest cleopatraz: quæ regina fuit ægypti. Donare: scilicet cleopatraz. Non sibi: sed cleopatraz uicere cuius amoribus correptus erat. Quæ formæ confisa: nunc dicit quomodo cleopatra cæsarem i suum amorem pellexit: cū corruptis custodibus ad Regiā uenisset i Alexandria: ad Cæ. ingressa ē: & Cæ. pedibus prostrata opē rogauit dū Cæ. esset i regia: & epulis ac regifico luxui intentus delegit ergo tēpus & locū ut posset sibi obsequium facerē Cæ. Tristis. i. mœrorē simulās. Cōpta. i. ornata habēs dolorē simulatū: q; se ornauit q̄tū simulatū dolorē cōueniebat. Quā de. q. d. nō decuit. Veluti: tāq; disp̄sa sit illa nihilo segnius: q; si sparsis capillis puoluta eēt genibus cæsaris ausa est i hunc modū loq. Dispersa: scissa ac iornata capillos. Si qua est: confuse loq̄tur & perturbate: ut fœmina & perturbata solet. ordo est. ego fœmina non prima tenebo urbes niliacas: si tua dextra restituat me ueteri fato deinde per parentheses lege: & cum superioribus iunge ego regina clarissima p̄les lagi pharii complector pedes: si qua est nobilitas o maxime cæsar: & ego exul in æternum delapsa a regnis paternis: tu æquum sydus: ades nostris gentibus. Proles lagi: idest quæ a lago rege ægyptiorum originem duco idest cui pater ptolemæus Aulætes. Delagidar in successione satis superius est de Strabone repetita historia. Exul i æter. nisi tua ope in regnum restituar. Veteri fato: idest antiquæ fortunæ meæ. Sydus æquum: tanq̄ sydus prosperum. Fœmina: quia occurrebat illud fœmina es: & regnare non potes dicit ipsa non ita esse: hanc enim consuetudinem esse in ægypto: ut fœminæ regnent. Discrimine: nulla differentia sexus. Lege summa: & ut i testamēto q; ipsa cum fratre pariter hæres regni ægypti relicta fuerit. Summa: ultima.

Et romana, petit imbelli signa canopo:

Cæsare captiuo pharios ductura triumphos:

Leucadioque fuit dubius sub gurgite casus:

An mūdum ne nra quidem matrona teneret.

Hoc animi nox illa dedit: quæ prima cubili

Miscuit incestā ducibus ptolemæida nostris

Quis tibi uesani ueniam non donet amoris

Antoni: durum cum cæsaris hauserit ignes

Pectus: & in media rabie medioque furores:

Et pompeianis habitata manibus aula:

Sanguine thessalicæ cladis perfusus adulter

Admisit uenerem curis: & miscuit armis

Illicitosq; toros: & non ex coniunge partus.

Proh pudor: oblitus magni: tibi iulia fratres

Obscena de matre dedit: partesque fugatas

Passus in extremis libyes coaliscere regnis

Tempora niliaco turpis dependit amoris:

Dū donat pharon: dū nō sibi uincere mauult.

Quem formæ confisa suæ cleoptra: sine ullo

Tristis adit lachrymis: simulatū cōpta dolorē

Quā decuit: ueluti laceros dispersa capillos.

Et sic orsa loqui. si qua est o maxime cæsar

Nobilitas: pharii proles clarissima lagi:

Exul maternum sceptris depulsa paternis:

Si tua restituat ueteri me dextera fato:

Complector regina pedes: tu gentibus æquū

Sydus ades nostris: non urbes prima tenebo

Fœmina niliacas: nullo discrimine sexus

Reginā sit ferre pharos: lege summa perēpti

Qui tur
ipse lo. si q
filio regit
subiectus
det disce
litum regit

Verba pa

Et thalam

Sit modo

Affectus

Iuris hab

Solue de

Et regem

Mente g

Iā tibi

Sat fuit

Pompe

Nec qu

Vultus

Exigit

Pax tibi

Excep

Explic

Nondum

Ipse loc

Extrua

Diuiti

Nec su

Marn

Purp

Calca

ornat

fūmis

recti i

nō se

næ æ

amab

riret

præse

irrub

dans t

Purp

fusus:

habuit

india h

frequ

ribus

ferme

deoru

malef

tico tr

LIBER .X.

Qui iura: moriens pater iussit: ut matrimonio iungere Ptolemæo fratri: & una cum illo regnarem. Puer ipse lo. si quæris cæsar cur me regno pepulerit: non ipse fuit: sed satellites ipsius. Siphonius & achillas quoque cō filio regitur. Puer: puerum appellauit: ut mirum uideri non possit: si imperio ac consilio satellitum suorum subiectus est. Si modo li. si modo sit sui iuris. Affectus: uoluntates. Suos enes: id est potestatem & non audeat discedere a uoluntate satellitum. Nil ipsa paterni: quæso id agas: ne regnū ægypti sit sub potestate satellitum regis nā hoc dedecus pati non possum. Solue: libera. Regem: id enim quod rogo est: ut frater meus

Verba patris: qui iura mihi communia regni
Et thalami cum fratre dedit: puer ipse sorore
Sit modo liber: amat: sed habet sub iur' photini
Affectus enesque suos: nil ipsa paterni
Iuris habere peto: culpa tantoque pudore
Solue domū: remoue funesta satellitis arma:
Et regem regnare iube: quantos ne tumores
Mente gerit famulus: magni ceruice reuulsa:
Iā tibi (sed pcul hoc auertant fata) minatur.
Sat fuit indignum cæsar mundoque tibi que
Pompeii facinus meritumque fuisse photini.
Nec quicquam duras tentasset cæsaris aures:
Vultus adest precibus: faciesque icesa perorat
Exigit infandam corrupto cælare noctem.
Pax tibi parata duci: donisque iugibus emptæ.
Excepere epulæ tantarum gaudia rerum
Explicuitque suo magno cleopatra tumultu
Nondum translatos romana in sæcula luxus.
Ipse locus templi quod uix corruptior ætas
Extruat: instar erat: laqueataque tecta ferebant
Diuitias: crassumque trabes absconderat aux.
Nec summis crustata domus: sectisque nitebat
Marmoribus: stabatque sibi nō segnis achates:
Purpureusque lapis: totaque effusus in aula
Calcabat onyx: hebenus matreotica uastos

ornatas: ut uix pondus auri sustineret. Diuitias: aux: argentum: & lapides pretiosos. Crassum: solidum. Nece sumis cru. & domus nō erat crustata marmore: sed rota erat marmorea: crustati dicuntur pietes marmore tecti in superficie tātū dīa ē inter crustū & crusta. crustū est esculentū: crusta de aliis rebus dicitur. Stabatque nō se. a. & non erat inutilis achates: q lapidis tātūmodo positus esset ad ornatū: imo uero achaticæ colum næ ædium arcus sustinebant: ideo non segnis: achates est pretiosus lapis: quem qui gestauerit in annulo efficitur amabilior. Achatē lapidem Sicilia primum dedit in achatis flu. repertum non uilem: cum ibi tantum repe- riretur: quippe inter scribentes eum uenæ naturalibus sic notant formis: ut cum optimum est uarias rerū præferat imagines nunc diuersis in locis apparet: teste Solino dat creta: dat india: achates sanguineis maculis irubescit: sed qui maxime probat uitream habet perspicuitatem: ut Cyprus. Nam qui ex facie cerea abun- dans triualiter negligitur. Purpureusque la. atque purpureis lapidibus stratum erat pauimentū ipsarū ædium. Purpureus: porphyreus: sicut enim appellatur porphyra petra: nā porphyra græci dicunt: nos purpura. Ef- fusus: stratus. Calcabatur. s. a. cōuiuantibus. Onyx: lapis est nitidus colore unguis: unde ēt denominationē habuit. nam ονυξκος significat unguē. Hebenus: q alibi pretiosa habentur: ibi erant pro uilissimo ligno. Sola india hebenū mittit: nec uniuersa: uerum exigua sui parte syluis hoc genus edit arbor est plerūque tenuis: sed frequentior uimine raro in crassitudine caudicis extuberata: hiulco cortice & admodum reticulato: dehiscē- tibus uenis adeo: ut per ipsos sinus pars intima uix tenui libro contegatur. lignū omne atque mediale: eadem ferme & facie & nitore qui est in lapide gagate: teste Solino: indi reges ex eo sceptrā sumunt: & quascun- que deorum imagines non nisi ex hebeno habent: idem ferunt materia ista liquorem non cōtineri & quicquid maleficium fuerit: tactu eius auerti: hac gratia pocula ex hebeno habent. Hebenum ex india mithrida- tico triumpho romæ primum Pompeius magnus exhibuit. Mareotica: quæ nascit apud paludē mareoti.

PHARSALIAE

Non operit postes: non in superficie hostii ponebatur hebenus: ut esset ad hornatum. Sed stat pro robore: quia hebenæ columnæ structæ erant quibus sustentaretur domus. Vili: ideo dixit quia superius achatiscas columnas habuisse dicitur: comparatione ergo achatis uilis est hebenus. Auxilium: ad sustentandum domum. Non forma: non pro ornatu domus. Ebur: crusta eburnea. Et suffecta: Testudo idica quæ solet esse in pretio: nunc erat tegmen postium: testudo est animal aquaticum simul & terrestre. Strabo refert indorum legatos qui ad Cæsarem Augustum uenerant: ei dono attulisse inter cætera octo seruos nudos in subligaculis aromatibus delibutos: Mercurium a puero brachia ab humeris exertum: item uiperas ingentes & serpentem decem cubitorum: & testudinem fluuialem trium cubitorum: Solinus uero dicit qui Taprobanem insulam colunt marinas etiam testudines capere: quarum tanta est magnitudo: ut superficies earum domum faciat: & numerosam familiam non arcte receperet. Ostreum est habet enim tegmen ostrearum eius cortice ornabantur postes: & lecticæ, unde Iuuenalis. Qualis in oceani fluctu testudo nataret Clarum troiugæis factura & nobile fulcrum. Terga: coria. Suffecta: inserta foribus. Manu: scilicet artificis: nam thessælis quibusdam huius indicæ testudinis distinctæ erant fores: & uermiculatas fores intelligit. Sedent: scilicet in ipsis foribus. Maculis distincta: idest habentia maculas distinctas. Smaragdus: smaragdis scythicis tertiam inter lapides dignitatem Theophrastus dedit. Nam licet sint ægyptii: & chæcedonii & medici & laconici præcipuus est honor scythicis: nihil his iucundius: nihil utilius uidetur oculi: nam uisus quos alterius gemmæ fulgor reuertit: smaragdi recreant. Fulcit: sustinet fulcra ex gemma dicit habuisse thoros. Nam fulcire est sustinere.

Gemma toris: idest tori habent fulcra gemmata. Iaspide: iaspis Plinius libro trigessimoseptimo naturalis historiæ dicit iaspidem uiridem & crassi coloris esse. Fulua supellex: idest thori uestis & aulea iaspide ornata erant per supellectilem intelligo uestes quibus tori ornantur. Assirio succo: idest purpureo colore qui in assiria tingitur. Cuius pars: pars erat ornata purpura assiria pars autem tyryna: nam in assiria & tyro purpura tingitur prætiosa: tyrus est oppidum phœnitæ ubi piscis nascitur cuius sanguine tingitur purpura. Cocta diu: nam quanto diutius coquitur purpura: tanto etiam melior ac tenacior redditur: ideo uirus appellauit succum purpuræ. Lētū: tenax. Nō duxit: i. traxit. Vno ahe. i. sapius coacta. Plumata: i. in plumæ modum squamata auro. Ignea co. nam coctineus color igneus est. Ut mons est. p. i. ægyptiis: nā hoc texendi genus distinctum diuersis coloribus in ægypto est. Litiæ: sunt quibus tela textitur. Tunc factæ epulis eiusmodi sumptuosas erant dissoni linguis: dissoni moribus: facie atque colore. Famulæ turbæ: pro turbæ famulantis. Populisque minister: idest multitudo seruorum. Sanguis: genus quia diuersi generis erant. Distinxerat ætas: quia alii iuuenes alii grauioris ætatis erant. Libycos: nigros. Tam: adeo flauos: ut Cæsar ipse fateretur se in regione germaniæ non uidisse crines nitidiores: nam germani habent crines flauos ac nitidos. Cæsar: qui galliam & germaniam bello subegerat. Vsti sanguinis: idest æthiopum uel mauro-rum pars erat. æthiops. n. dicitur ab αἰς idest combusto: & ὤψωνος uultus. Torta. c. i. capillos habet. n. mauri capillos ocrispos & retorditos. Refugos: retro fugientes a fronte: quia torti sunt. Nec non infelix: quia uiriliter amiserat erāt. n. eunuchi cōplures: nam sicut apud Terentiū legitur in domibus regum sunt eunuchi qbus reginæ delectant. Ferro mo. i. mollior effecta cū genitalia essent abscissa. Execta. u. i. habens amputatā uirilitatem. Vix nūl. fu. ostendit hanc partem famulorum fuisse i ipsa pubertate. Lanugine: primis barbæ pilis: q adeo tenues sunt & cādidi: ut uix discerni possint. Discubere to. nunc describit cōuiuias: non indignos tāto apparatu. Reges: ptolemæus & cleopatra. Immodice: imoderate sed p̄cipue imorā i describenda pulchritudine Cleopæ. & ornatus eius supfluo. nā gemis & auro onusta erat: ut uix suū ipā sustineret posset ornatū. Fuca. falso colore: nā fucus p̄prie dicitur color: q puellis colore inducit et pallidis. Cōtēta. s. q̄ maiora et regna cōcupisceret. Nec fr. m. q̄ iā i cōplexus suos pellicere uolebat cæsare. Maris. r. i. mari rubro nascitur margaritæ qbus ipa ornata erat: dat & idia: dat et littus britanicū margaritas: sicut diuus iulius rhoracē quē ueneri genitrici i tēplo eius dicauit: ex britanicis margaritis factū subiecta i scriptiōe intelligi uoluit. Colloq:

Non operit postes: sed stat pro robore uili
Auxilium nō forma domus: ebur atria uestit.
Et suffixa manu foribus testudinis indæ
Terga sedēt cūbro maculis distincta smaragdo
Fulget gēma toris: & iaspide fulua supellex.
Sic torus assyrio cuius pars maxima succo
Strata micent tyrio: quorū pars maxima lētū
Cocta diu uirus non uno duxit ahenō:
Pars auro plumata nitet: pars ignea cocco:
Ut mos est phariis miscendi litiæ telis
Tūc famulæ numerus turbæ: populisq; mini
Discolor hoc sanguis: alios distinxerat ætas: ster
Hæc libycos pars tā flauos gerit altera crines:
Ut nullis cæsar rheni se dicat in aruis:
Tā rutilas uidisse comas: pars sanguinis usti
Torta caput: refugosq; gerens a frōte capillos:
Nec non infelix ferro mollita iuuentus
Atque execta uirum: stat contra fortior ætas
Vix ulla fuscante tamen lanugine malas
Discubere toris reges: maiorque potestas
Cæsar: & immodice formam sucata nocētem
Nec sceptris contenta suis: nec fratre marito:
Plena maris rubri spoliis: colloq; comisq;

mōilia co
pa. pector
us teger
in pulch
illa & m
di genit

Diuitias
Cādida
Quod
Soluti
Detibus
Impolu
Nec cap
Ambitio
Diuitia
Holpit
Marit
Pene d
Fabrici
Sordid
Optab
Infude
Quo
Ambitio
Nō man
Ægypt
Niliaca
Excep

fauros:
nam lu
maius:
uersum
du. pri
ac mo
tinent
ab arat
rum c
sis. Q
nicop
cinos:
p. cupi
uē. can
tur diu
tur: & a
pharao
sunt p̄
coleren
crystal
seut ex
tus æg
dio sui
quidius

mōilia colli gestabat plena gēmis. Cultumq; laborat: idest uix sustinet ornatum suum. Cādida: dicit Cleo-
pa. pectori suo superimposuisse tenuissimum uelum: quod per lucebat non ut redderet pectus sed ut decenti
us tegeret. Sidonio: sidon post barutum ē: ut refert Stra. quadringentis fere stadiis ab ea distans situm hēt
in pulcherrimo continentis portu: poetæ adeo sidonem celebrant: ut Home. nō meminerit tyri: quæ cum
illa & magnitudine & antiquitate contendit. Quod nilotis acus: idest ægyptia. Nam in ægypto hoc texen-
di genus fieri solet Mar. quando eques: & picti tunica nilotide ma. sensus est quod pectē texēdo densauerat

Diuitias cleopatra gerit: cultūq; laborat.
Cādida sidonio perlucent pectora filo.
Quod nilotis acus cōpressum pectine serū
Soluit: & extenso laxauit stamina uelo:
Dētibus hic niueis: sectos athlātide sylua
Imposuere orbes: quales ad cæsaris ora:
Nec capto uenere iuba: proh cæcus & amēs
Ambitione furor: ciuilia bella gerēti
Diuitias aperire suas: incendere mentem
Hospitis armati: nō sit licet ille nefando
Marte paratus opes mūdi quæsisse ruina:
Pene duces priscos: & nomina pauperis æui
Fabricios: curiosq; graues: hic ille recumbat
Sordidus etruscis abductus cōsul aratris:
Optabit patriæ talē duxisse triumphum
Infudere epulas auro: quod terra quod aer
Quod pelagus nilusq; dedit: q; luxus inani
Ambitione furēs toto quæsiuit in orbe
Nō mandāte fame: multas uolucresq; ferasq;
Ægypti posuere deos: manibusq; ministrat
Niliacas crystallus aquas: gemmæq; capaces
Excepere merū: sed non mareotidos uuæ.

fauros: ut nisi ipse sua sponte incensus esset: præsertim tantarum rerum prætio iritari potuit. Ambitione:
nam luxus omnis ad ambitionem pertinet. Armati: cæsaris bella gerentis. Licet: argumentū a minori ad
maius: nam si non esset paratus ad prædam totius mundi (nam ob hanc causam bellum suscepit: ut uni-
uersum orbem terrarum in potestatem suam redigeret) nunc res tanti prætii animū eius incēderēt. Pone
du. pri. perstat in hac argumentatione potuisse impelli non tātum animū Cæsaris: sed cuiuscūq; parcissimi
ac moderatissimi uiri. Fabri. & c. fuerūt exactissima norma romanæ frugalitatis: quoz; uirtus bellica & cō-
tinentia latissime patet: tum etiam superius commemorata. Hic il. in hoc conuiuio si adesset consul ille q;
ab aratro ad consulatum accitus fuit. Atilius. s. qui a serendo ferranus est appellatus: se a diuitiarum tanta-
rum cupiditate abstinere nō potuisset. Triumphos. i. regnum cum huiusmodi diuitiis. Auro: aureus ua-
sis. Quod ter. ut lepores: apri: capreæ: nam domestica uilia fuissent. Quod aer: ut phasian: perdoes: phœ-
nicopteri: turdi. Pelagus pisciū oē genus lautissimū. Nilusq;: nā nilus alios pisces generat: ut alabetas: cora-
tinos: siluros. Inani am. ambitio quis proprie sit honoz; & magistratuū tamē p. oī cupiditate ponit: ut hic
p. cupiditate supflua ciboz;. Nō me. s. nō ad necessitatē: sed ad uoluptatē. Feras: appo. deos: nā ægyptii: bo-
uē: canē: felē colūt: ex uolatilibus accipitrē atq; ibi. Ex piscibus lepidotū & oxyrynchū: ut asseruit Stra. rōnē
tur diuersa genera aīaliū colerēt ægyptii hāc fuisse phibēt: cū pharao īgenti exercitu moyse cū po. dei psequē-
tur: & ad mare rubz; puenisset diuina potētia statim mare cessit fugiētibus hebreis: cū ī alueū ingressus fuisset
pharao cū suis mare qd utriq; sublatū erat: simul rediit: & oēs oppsit cū curribus armis: q; uero coacti non
sunt p. pficisci aliqua necessitate ipediti: alii dū pascerēt equos: alii dū nutrent sves: nonnulli dū suos hortos
colerent: ea deniq; animalia & res: cū qbus detenti fuerūt domi pro diis coluerunt. Crystallus: idest uasa ex
crystallo fabrefacta. Gēmæq; ca. nō dicit gēmata pocula: sed gēmea hoc ē gēmas tantæ magnitudinis fuisse
se: ut ex his cauarent pocula. Nō no. uinum quod esset expsum ex uua mareotide contulit. Mareotis ē la-
tus ægypti apud quē nascit ptiolissimū uinū. Virgi. Sunt & mareotides albæ. Meroe: est isula: quā in me-
dio sui facit nilus: cū sol fuerit in cancro: tantus ibi calor est: ut uinum paucis mensibus decoquat: adeo ut li-
quidius & purius factū uetustissimi uini sapore referat. Vinū enī quāto uetustius ē tāto ligdus & suauius ē.

PHARSALIAE

Paucis annis: quis nō multis ante annis natum esset: tamen quia in meroe in uasis detentum fuerat: calor
 ipsius insulae reddiderat uinū liquidius & purius: adeo ut uetustissimū uini saporem redderet. Accipiūt
 ser. moris erat apud antiquos: ut primo se balneis lauarent: deinde unguentis ungerentur: sed capita in pri-
 mis postea feta superimponeret: & ita uncti epulabant: quem morem dicit hic fuisse seruātū. Sic & Hora.
 Canos odorati capillos Dum licet: assyriacq; nardo potemus uncti. Nardo: nardus est flos odoris maximi
 ex quo coronati erant. Nar. flo. pro nardi florentis. De nardo autem Pli. in. xii. Nunquā fugiēte: qā ibi aura
 clāmentior est. iō semper rosae inueniuntur. Madē
 ri: id est unguentata. Cinamū: est genus fruticis aro-
 matici: quod in oriēte nascitur: & quia paulopost di-
 cit amomum uidendum est quid intersit inter am-
 momum & cinnamomum: cinnamomum dicitur
 aromatis genus: quod de terra in terram saepe trans-
 ferri solet: & cum primū colligitur appellatur amo-
 mum: deinde cum in diuersas orbis terrarū ptes trās-
 fert uēdendi gratia appellat cinnamomū: unde & no-
 men cōsequit: nam kivēō significat moueo: qā a mer-
 catoribus trāsferit. dicit quis cinnamomū eēt: tamē ita
 seruātū fuerat i uase: ut nihilo segnius odorē redde-
 ret q si nouū eēt: qā qto magis trāsferit de loco ad lo-
 cū: tātō magis perdit odorē. Plura de amomo leges
 apud Pliniū naturalis historiae lib. duodecimo. Nō
 euauit: qā recunditū seruabat. Nec perdidit: quis
 uas esset de aliena terra & cinnamomum esset: tamē
 saporē saporē suū & odorē pstabat. Nā sapor ē exha-
 latio quā dā quā capitur ex speciebus fractis. Vnde
 dicimus: fragrare odorem reddere. Aera. i. odorem
 suum. Aduētum q: quis de terra ubi nascitur i aliā
 translatum eēt: tamē nō perdidit odorē suū. Re-
 cens: quia nūdum editum fuerat: sed magnū i suo ua-
 se seruabat odorē. Vicinā: qui nascit in india & me-
 dia a quo aegyptus haud procul abest. Dicit opes:
 cāsar si antea nō nouerat dissipare opes: nūc primū
 factus ē doctior. Spoliati: ut cū mūdū uincēdos spo-
 liauerit rebus nō uti solū: sed etiā abuti sciāt. Et ges-
 sisse pu. quasi se ipsum rephendit: q tantū laborē su-
 sceperit Cā. & bellū contra Pompe. gesserit q cōpara-
 tione Ptolemāi paup erat: cū hūc minori labore an-
 teq discederet uincere potuerit. Paupere ge. ex quo
 non multum pdae consequi potuerit. Et cau. & op-
 rat sibi dari cām ut bellū iuste iſerre possit aegyptiis.
 Postq epu. postq nō ad satietatē mō: sed ēt ad uolu-
 ptatē epulae sūptae sūt: lōgiori sermōe noctē pducere cōepit Cāsar: & sacerdotē quendam achoreū qui conui-
 uio intereat interrogauit de uetustate aegypti: de moribus eius de nili fonte: de rōne sydege: quoz oīum p-
 tissimi sunt aegyptii. Producere: porro ducere trāsire. Sūma: sublimi. Lanigex: sacerdotē a filio lanā: qd
 in apice pilei sacerdotes gestabāt: unde & flamines dicti sunt: quasi filamines a filo qd gestabāt in uertice si-
 ue pileo: quia sacerdoti nō licebat eē aperto capite: iō tpe astatu cū seruētissimus calor eēt lanā filū tantum-
 modo gestabāt. Cōpellat: interrogat. Deuote: destinate sacrificiis. Senex: nā ex eo qd seniores dignoscit te
 diis capē eē. Nō negle. imo accepte. Arguit: ostēdit. Aetas: nā cū longiorē uitā deus dedit: hūc ēt sibi carū
 eē demonstrat. Ediffere: disputa doce. Virgi. Mihiq; hāc ediffere uera roganti. Sitū: statū regionis. Et ritus
 interest: quia mores hoīum sunt: ritus uero sacroz. Formas: diuersas species: id est qua spe & imagine pin-
 gunt. nā alio mō illic pingebant dii: q alibi. nā Mercurius in formā canis pigit ut mōstra & latrator anubis.
 Vetusis ad. antiqs tēplis a pte totū itelligit. Sic cecropiū: & probat a minori ad maius Cāsar: nā si inquit
 inferiores cāsare digni habiti sunt: quibus sacra deoz aegyptioz reuelarent: quāto dignior ē Cāsar: & se su-
 periorē dicit eē Platonē. nā in uita Platonis dicitur: quomō diuersas orbis regiones lustrauerit discēdi cupi-
 ditate ductus: sed p̄cipue oēm aegyptū diligēter circuit: & antiqua sacra & ritus deoz a sacerdotibus aegypti-
 is. xiii. annis eudoxo didicerit. Cecropiū: atheniēsem a cecrope q atheniēsiū rex fuit. Dignior. siq; cāsar.
 Mūdi ca. i. regē caelestiū. Nā mūdū p cālo posuit. Fama qdē ge. qā rumor erat huc aduēisse Pom. secutus sū
 sed libēter ēt accessi: q me huc forma uestri rapiebat. Cupieba. n. uidere: q fama audiuerā de aegypto. Media
 inter prae. & ita re uera fuit: nā inter cāteras uirtutes Cāsaris hoc quoq; legif. q nūq; adeo ipeditus fuit & oc-
 cupatus ēt i medio belli ciuilis ardore: qn semp aliquot horas legēdo cōsumeret: nec qdē arrogātis ē: qā uera
 dicit. Plagis: regionibus caeli. i. dum obitus ortusq; stellarū ingro. Superis: caelestibus & sacris deorum.

Nobile sed paucis senium cui cōtulit amnis
 Indomitū meroe cogens spumare salernū.
 Accipiūt fectas nardo florente coronas.
 Et nūq; fugiēte rosa: multumq; madenti
 Infudere comā: quod nōdum euauit aura
 Cinnamō: externā nec perdidit aera terrā.
 Aduētūq; recēs uicinā messis ammoum.
 Discit opes cāsar: spoliati perdere mundi
 Et gessisse pudet genero cū paupere bellū.
 Et causas martis phariis cum gētibus optat
 Postq epulis bacchoq; modū lasata uoluptas
 Imposuit: longis cāsar producere noctē
 Inchoat alloquiis: summaq; in sede iacentē
 Lanigerum placidis cōpellat achorea dictis
 O sacris deuote senex: quodq; arguit aetas
 Non neglece deis: phariā primordia gentis
 Terrarūq; situs uulgiq; ediffere mores:
 Et ritus formasq; deū: quodcūq; uetustis
 Insculptum ē adytis profert: nosciq; uolentes
 Prode deos: si cecropiū sua sacra platonē
 Maiores docuere: tui quis dignior unquam
 Hoc fuit auditu: mūdiq; capacior hospes:
 Fama qdē generi pharias me duxit ad urbes
 Sed tamē & uestri: media inter praelia semp
 Stellarum: caeliq; plagis superisq; uacau.

LIBER .X.

Eudoxi: eudoxus mathematicus peritissimus fuit: q̄ himerologiā idest rationem dieꝝ accuratissime scripsit. Nunc ergo dicit annū quē ipse Cæsar distinxit: nō cedere fastis eudoxii. hic ut inquit Strabo. Egnido fuit Platonis sodalis: cum quo profectus ē in ægyptū: & ambo cū sacerdotibus hominibus philosophiæ & astronomiæ deditis annis. xiii. uersati sunt (ut quidam uolūt) nā cum sacerdotes illi & i regē cælestium scientia præstarent: essentq; mystici & incommunicabiles. tamen in tēpore & obsequio exorati: non nulla præcepta cōmonstrarunt: plurima. n. barbari occultabant ii excurrentes diei ac noctis p̄tulas. CCC. & Lxv. diebus i anni complementum tradiderunt. ignorabatur annus eo tempore apud græcos quemadmodum & alia p̄ multa: quousq; iuniores astrologi ab iis ea acceperūt q̄ sacerdotū monumenta in græcā linguā transtulerunt: & adhuc tū ab illis: tū a chaldæis acceperūt. Fastibus: grāmatici hic repræhenderunt Luca. q̄ dixit rit fastibus pro fastis: nam fastus quartæ significat superbiam: fasti fastorum libros significant in quibus continebatur ratio dierum ac temporum: & dies fasti ac nefasti: & in qbus nomina magistratū iscribebantur. Meus an. Cæsar hoc ideo de se dicit q̄ cū esset pontifex maximus: suo tertio & M. æmilii consulari fastos correxit: iā pridē uitio pontificum per intercalandi licetiā adeo turbatos: ut neq; messū feriæ æstati: neq; uindemiæ autū no competerēt. Annūq; ad cursum solis accommodauit: ut trecentorū sexagintaq; dieꝝ & sex horarū esset: ut intercalari mense unus dies quarto quoq; anno intercallaret: quo aut magis in postq; ex calendis Ianuarii nobis tēpore rō congrueret inter nouēbris & decēbris mensem iteriecit duos alios. Fuit autem his annus quo hæc constituebantur quindecim mensium cum intercalario mēse qui i eum annum inciderat: numero dieꝝ quadragintatū: hunc autem intercalarem macedoniū uocatū Plutarcus in uita Cæsaris scribit. Sed de anni constitutione quā cæsar publicauit leges plura apud Macrobiū in saturnaliis. Tanta uirtus: non est repræhendendus Cæsar: q̄ se laudet præcipue inter ignotos qui non nouerant quantum ingenio ualeat. Nam & æneas inter aduenas se laudauit. Sum pi

Nec meus eudoxi uincetur fastibus annus:
Sed cū tanta meo uiuat sub pectore uirtus
Tantus amor ueri: nihil est q̄ noscere malim:
Quam fluuii causas per sæcula tāta latentis:
Ignotumq; caput: spes sit mihi certa uidendi.
Niliacos fontes: bellum ciuile relinquam.
Finierat: contraque sacer sic orsus achoreus:
Fas mihi magnorū cæsar secreta parentum.
Edere ad hoc æui populis ignota profanis:
Sit pietas aliis miracula tanta silere
Ast ego cælicolas gratum reor ire per omnes
Hoc opus: & sacras populis notescere leges.
Syderibus quæ sola fugā moderat̄ olympi:
Occuruntque polo diuersa potentia prima
Mundi lege data est: sol tempora diuidit anni
Mutat nocte diem: radiisq; potentibus astra:
Ire uetat: cursusque uagos statione moratur
Luna suis uicibus tethym terrenaque miscet.
Frigida saturno glacies: & zona niualis
Cessit: habet uentos icertaq; fulmina mauors.
Sub ioue temperies: & nunquā turbidus aer.

us æneas. item Fama super æthera notus. hoc etiam Vlyxes homericus in regno Alcinoi. Ignotumq; casus fontis nili. Spes mihi sit: si sperarem inuenire posse fontem nili postponerem bella ciuilia huic cognitioni: ut se ostendat cupidū sciendi atque discendi. Fas mihi magno. morem geram uoluntati tuæ Cæsar tam & si maiores nostri hæc occulta uoluerint. Fas. si sit profanis: non sacris: profanus & sacer contraria sunt. Pietas alii inquit hanc pietatem seruauerunt: ut occulta sacra deorum tacerent. Hoc opus: quod pertinet ad pietatem. Gratum reor: esse diis si edidero sacra quæ ad hanc usque ætatem occulta fuere. Syderibus: Incipit nūc de syrtibus loqui: & primum de planetis. Occurruntq; polo: contra cælum feruntur planetæ sp̄arici cælū enim idest octaua sp̄ara (sic enim uocant mathematici) ab oriente uertitur in occidentem. Planetarum uero puncti: quorum sp̄ara tametsi impetu cæli rapiatur: tamen tantus est impetus cæli ut quāuis contra ferantur resistere non possint celeritati sp̄aræ planetæ autem licet a cælo rapiant: tamē cōtra nitunt: adeo ut non nihil celeritatē cæli retardent: ideo dixit fugā idest celeritatē. Moderant̄ olym. quia in occidentē uoluit octaua sp̄ara: & cæli uelocitatē tēperat. Occurrunt: obuiā eūt. Sol tē. di. scilicet i uer: æstatē autumū: & hyemē. Mutat no. di. Vicisim dies nocti: & nox diei: succedit. Astra ire. i. uetat oriri stellas: sed ē sciendum tres esse ortus & totidem occasus: uidelicet heliacū: cosmicū & chronicū: de cosmico & chronico nihil ad hunc locum: sed de heliaco tantum loquitur ortu & occasu. na heliacus ortus idest solaris dicitur alicuius syderis: quod remotione solis uideri pōt: Occasus at heliacus dicit̄ alicuius signi: qd̄ propinguate solis uideri non pōt Sol. n. maiori suo splendore uetat: ut sydera apareant. Vetat. i. uidetur uetare ad aspectū hominū. Cursusq; ua. errantes: unde errare dicuntur planetæ. Statione: sede & ortu suo. Luna su. nunc de luna cuius influentia maria conturbant: ut in primo: An sydere mora secūdo tethios unda uagæ lunaribus æstuēt horis. Vocibus: uicissitudinibus: alternationibus. s. crescendo ac decrecendo. Misce: perturbat. Tethym: nā luna deficiente: humor & oceanus euanescit. imo ēt uniuersa gignentia deficiente luna deferunt: ac decrescūt. humor q̄ naturalis quodāmodo deficeat: uē: sed nusq; melius leges naturā planetarū quā apd̄ Ci. hæc. n. silētio tāti motus icitati possūt. Frigi. stella Satu. n. q̄ frigida & rigētis naturæ ē: p̄st zōe glaciali. Cessit. i. fortē data ē. Fulmina ma. sydus ardēs martis icedit & fulmīa trahit sydera. n. q̄to sūt seruētiora: tāto magis hūorē trahūt. Sub io. tē. iuppiter ardor martis & rigor saturni: q̄b̄ iteriecit ē ita tēpaf: ut sit salutaris. Pli. Aer: q̄a tēpatus ē & saluta-

PHARSALIAE

ris iuppiter At fœ.ue.quis luna faciat grauitatē ac maturitatē gignendi:tamen hoc p̄cipue daf ueneri: q̄ sit
regz oīum genitrix: q̄ ipsa Venus & Mercuri. soli obediūt: & hō ex hoīe & sole generat: & ita oīa ex sole & hūo
re gignunt: cū uero Venus soli obediat & Mercurius: Luna frigida ē & humida. Venus ergo q̄ soli obedit: so-
lis naturā sapit: ergo ex Venere. i. calore & hūore oīa gignūtur: iō fœcūda. Cyllenius .i. Mercurius. Arbiter
undæ: quomō Mercurius p̄est aquis: nūqd non Neptunus p̄est undæ & mari: sed alia rōe dicit Neptunus p̄-
esse mari: & alia Mercurius. Id at in sequentibus declarabit. Pars cæ.ordo ē: tūc nilus exit soluto fonte: cū do-
mius aquaz p̄cussit q̄. i. illa ora. Vbi. i. postq̄ ps cæli
tenuit hūc cylleniū: q̄ pte sydera leonis mixta sunt
cācro: & qua pte syrius erexit rapidos ignes: & circu-
lus mutator uarii anni tenet ægocero & cancro: cui
cancro ora nili subdita latēt. Pars cæ. remotis sole &
luna: quoz domicilia singula sūt. Cancer domiciliū
ē lunæ: leo solis. Mercurii qdē domicilia sunt a supe-
rioribus uirginis: a sequētibz gemini. Veneris at do-
micilia sūt libra taurus. At uero iouis domicilia sunt
lagittarius & piscis. Saturni uero domicilia sunt ca-
pricornus & aquarius. Martis aries & scorpio. Secun-
dū at hāc rōem Mercuri. hēt domiciliū: hūc uirginis:
ide gemioz: sed uirgo collateralis ē leoni: at uero ge-
mini collaterales sūt cācro. Ergo hāc signa dicit iter
se mixta eē. Scimus ēt cū sol ē i cācro: siue i leone: ma-
ximos calores eē. His. n. quū accedit mercurii ignis:
nilus a fonte suo tollit: & uniuersā ægyptū inundat:
nā nilus subiectus ē cācro: cui succedit leo. Ille quidē
xiii. die iunij: hic uero. xv. die iulij & sol eū igredit: cir-
ca meridiē: tū at orit & syrius: uel paulo post: uidelicet
xvii. die iulij. Est at syrius canis q̄ ante os leonis posiz-
tus ē: & tūc dies ardētissimi caniculares incipiūt. q̄ sunt
nūero. xl. his cū accedit ignis Mercuri. istat nilus. His ita dictis itelligi poterit qd sibi uelit hoc loco poeta. Mi-
xta: q̄ cū duo mercurii domicilia sit: hic uirgo: ide gēini & uirgo collateralis sit leōi: & gēini cācro: ē necesse so-
cii mixti sit. Sūt. c. cū his accedit Mercuri. ignis stat i stat nilus iō dī Mercuri. arbiter undæ: nō generalis q̄ nep-
arbiter ē: sed ipse specialis ē undē. i. nili q̄ subiectus ē cācro: d quo supra. Rapidos. q̄. i. syrius eadē stella ē q̄ &
canicula dicit: q̄ ē ante os leonis posita: oriēs. xvii die iulij: sole primā leonis pte igrediete. Exerit: aperit. Et
uarii m. u. cir. a. conybus est circulus imp̄fectus: a κολοσος. i. mutilus: q̄ mutilatus uī nō tamē q̄ ip̄fectus sit
sed tātū dimidiū eius a nobis uī: hoc rō orizōtis facit ut dimidiū tātū a nobis uideat: duo at sūt conybi: unus
ē q̄ solstitia distinguit: alter uero ægnoctia ille solstitia diuidit trāsiens p̄ mūdi polos atq̄ zodiacū: semp ma-
ximas facit solis declinatōes: uidelicet p̄ primos gradus crācri & capricorni & ubi conybus itersecat zodiacū
facit solstitium æstiuū & alter conybus interceptus iter solsticii circulū: & circulū siue punctū æquinoctiale:
maxima dicitur solis declinatio. Nam tunc magis sol non pōt ad zenith capitis nostri aut potius. Circulus
m. u. a. n. est ipse zodiacus p̄ quē sol transiens quattuor anni tēpora definit: nā ab ariete incipiens uer osten-
dit & taugz & geminos transiens idē significat. Sed iā capi. geminorum circulū æstiuū tangere uidetur etiā
per cancrum & leonem transiens & uirginem æstatem efficit in libra autem æquinoctium conficit & autū-
num facit: Deinde in capricorno: aquario: piscibus: hyeme transigit. Aegoceron: idē capricornum ubi fa-
cit hyemale solstitiū & cancrum: ubi facit æstiuū solstitium: ægoceros: capricornus dī uerbū de uerbo ab æi
γος capra κερατος cornu. Ora. i. fons. Latēt: bene dixit: q̄ nūq̄ iuenitur: & adhuc iuentus est nemo q̄ sci-
at ubi sit fons nili. Dominus. a. mercurius. Aquaz: noli itelligere generaliter: sed nili tātū. Igne su. i. ignibus
cācri sup̄iecto igne mercurii. Tunc. n. i. flāmea. n. i. stellæ sūt & pascūt hūore quē ad se trahūt: cū igif trahāt ad
se hūore necessario flāt nilus ut exeat ripas. Oceanus. i. q̄ crescēte luna istat oceanus: q̄ ignis lunæ ad se tra-
hit hūore oceani: & ita necessario crescit: hic ē q̄ mare fluxū facit atq̄ refluxū: cū fluit ad nos crescere uī: cū re-
fluit uī diminui. Lunaribz i. bene dixit it̄piciēs ad illud domiūs p̄cussit aq̄z: nā quēadmodū luna ē domia
oceani: ita & Mercuri. domiūs nili. Auctus: nūc dicit q̄ diu inundatio nili p̄maneat. Nō. a. c. i. finit coeret. Au-
ctus: suas auctiōes. Aesti. ho. i. atēq̄ sit ægnoctiū autūnale: nā nilus incipit crescer lūa noua q̄cūq̄ post solstitiū ē
sensim modiceq̄ cācz sole trāseūte: abūdātissime: at leonē: & residet i uirgine iisdē q̄ creuit mōis. i. totū at re-
uocat intra ripas in libra: ut tradit Hero. cētēsimō die: huius: incrementi cāz sūt uariæ ap̄ Pli. in. v. A so. ante
q̄ sol puenerit ad librā. nā in libra facit ægnoctiū autūnale: in ariete ægnoctiū uernū. Vana si. u. nūc aliogz p̄
seq̄ opiniōes: q̄s ēt refellit atq̄ cōfutat rōibus suis. dicit. n. in æthiopia niues sūt i solui q̄bus augeat nilus: & inū-
dare cogit. hāc opinionē uanā achoreus subiiciēs ostēdit. Nō ar. in li. arctos. i. ur̄sa mīor q̄ ē in septētriōe nec
boreas q̄ p̄flat a septētriōe ē ibi: ut p̄p̄a abūdēt niues q̄bz liq̄ factis nilus crescere possit. Testis ti. & p̄bat nō
ē arctō nec boreā. uis inq̄ itelligere ibi nō ē frigus & p̄p̄a nec niues abūdare: ut in septētriōe: potissima rō
ē color gētis illius q̄ niger ē. nā calor ille caloris illius r̄giōis æthiopiæ significat & altez diffentit ab altero ubi
calor ingēs ē: ibi frigus eē nō pōt. Vapo. au. nā auster ē uetus flās a meridie nō p̄cula torrida zōa: iō sp̄ calido.

LIBER .X.

Adde quod omne: alia ratio: si nilus cresceret liquefactis niuibus tempore uerno cresceret: quo liquefiunt niues: at uero non ueris tempore: immo i media crescit æstate. Omne ca. i. cuiuslibet fluiui fons. Soluta: liquefacta. Præcipit: currere facit cum ipetu. Tabes: resolutione niuiū. Nilus nescit, at uero nilus nō ante crescit: q̄ syrius oritur: ut est antedictum. Ante parem nocti: idest antequam sit æquinoctiū autūnale inundatio nili non decrescit. Alligat am. tunc enim ripis tenetur amnis cum decreuerit. Ante phœbum pa. idest ante æquinoctium. Sub iudice libra: sub autumnali æquinoctio: qua sol in ariete facit uernum æquinoctiū: in libra uero autūnale. Inde: etiam Et hæc est

Adde quod oē caput fluiui quodcūq; soluta
Præcipitat glacies: ingresso uere tumescit
Prima tabe niuis: nilus neque suscitatur undas
Ante canis radios: nec ripis alligat amnem:
Ante parem nocti libra sub iudice phœbum.
Inde etiam leges aliarum nescit aquarum
Nec tumet hibernis cum longe sole remoto
Officiis caret unda suis: dare iussus iniquo
Temperiem cælo: mediis æstatibus exit
Sub torrente plagæ: neu terras dissipet ignis
Nilus habet mundo: contraq; incensa leonis
Ora tumet: cancroq; suam torrente syennem
Imploratus adest: nec campos liberat undis
Donec in autūnū declinet phœbus: & ūbras
Extendat meroe: quis causas reddere possit:
Sic iussit natura parens discurrere nilum.
Sic opus ē mūdo: zephyros quoq; uana uetu
His ascripsit aq̄s: quorū stata tēpora flatū stas
Continuūque dies: & in aere longa potestas:
Vel quod ab occiduo depellunt nubila cælo
Trans notō: & fluuiū cogūt imponere nībos:
Vel quod aquas. totiens rumpētis littora nili
Assidue feriunt: coguntque resistere fluctus.
Ille mora cursus aduersique obice ponti
Aestuat in campis: sunt qui spiramina terris

hoc naturæ attribuerit: poeta tamen adhuc causas adducit secundum diuersas opiniones. Alii inquit uoluerunt fieri flantibus zephyris nilū inundare: q̄ uidelicet resistunt cursui amnis: & ipsum inflare cogunt. Vana: fallax. Vir. Vanū mendacēq; improba finger: significat hanc rationem nō placere sibi. Zephyri: sunt occidentales uenti qui ineunte uere dies aliquot iugiter spirant: & nubes inducunt ad nilum quibus aquis repletus exundat. Ascripsit aquis: idest zephyros. causam uoluit esse cur nilus inunder: & addit rationē. Flatus: genitiui casus. Stata: statuta: ut apud Valeriū. maiores stas. Continui dies: quia ineunte uere: zephyri aliquot dies spirant iugiter. Longa potestas: quia frequentius spirant: sed remissius. Vel q̄ ab occiduo: uel q̄ zephyris ab occasu nubes pelluntur in meridiem & effusi imbres sequuntur quibus inflatur nilus uel alia ratione: q̄ zephyri mare perturbent: cuius fluctus cursui nili resistunt: & dum ille non potest uiribus suis in mare descendere: recurrere cogatur & ita inundat ægyptum. Trans notō: in meridiem. Nimbos: effusos imbres. Ferunt. s. zephyri. Assidue: singulis annis. Fluctus: scilicet maris. Resistere. s. cursui amnis. Obice: oppositione pōti q̄ flantibus zephyris inflat mare: & obstat nilo. Sūt q̄ sp. aliā rōem adducit terrā ca uernosā eē: & tpe æstatis calor solis trahi humorē aquarū undiq; & p̄cipue a septentriōe: ubi & niues & pluuia abūdāt: & cū in meridiē traxerit undiq; aq̄s: efficiunt fulmē unū ex multis fluminibus q̄ illuc currunt quem postea nilum appellauere: & simul causas affert: quamobrem huius fluminis origo & fons adhuc ignoretur. Strabo autem geographus inquit antiquos coniectura: posteros etiam uisu cognouisse: nilum ab æstiuis imbribus augeri: cum superior æthiopia in ultimis montibus dilueret. imbribus at cessantibus paulatim insudationem cessare nili incrementa maxima & minima & mediocria annotata ex puteo quodā i nili ripa ex integro lapide constructo: Nam aqua putei cum nilo pariter crescit ac decrescit: suntq; in putei pariete notæ quædam incrementorum omnium mensuræ: hæc itaq; obseruantes cum aliis notant. ut incrementa cogno

PHARSALIAE

scant. Nam ex his signis multo ante futuram nili excrecentis cognoscunt: idq; omnibus prædicunt quæ res
 profecto agricolis ad aquarum conseruationem & aggerum & canalium offosionē: principibus uero ad pro
 uentus utilissima est. refert idem Strabo alio in loco fuisse qui crederet nili ortum extremis mauritaniæ par
 tibus proximū esse: ortum at̄ habet a monte inferioris mauritaniæ: ut docet Soli. Spiramina: cauernas per
 quas uenti spirant. Magnosq; cauæ. declarat quod dixit spiramina. Cauæ cōpagis: dixit continentē, conti
 nens terra ideo compago dicitur quia ipsa suis librata ponderibus se continet. Hac: per hos meatus terræ.
 Penitus: interius & in uisceribus terræ. Tacitis: ocul
 ris. Frigore ab arctoo: a septētrione cōmeat in me
 ridiem. Cum phœbus p̄s. cum sol est in cancro tūc
 enim meroe quæ subiecta est cācro magno solis ar
 dore exurit: nā tunc sol non potest magis accedere
 ad zethin capitis eorum & quia tunc ingens calor p̄
 cipue ē meridie. calor ad se undiq; trahit hūiores: &
 ex omnibus fluuiis unus quasi efficit nilus. Duxit:
 quia naturale est ut calor humorē ad se trahat. Tra
 hitur gangesq; pa. per hos fluuios maximos intelli
 ge etiam minores. Per tacitum mū. per occulta ter
 rarum. Oia flu. quæ traxerit calore solis ab aliis re
 gionibus illuc. Nō uno gur. hæc cā ē cur ripæ nilū
 non possunt. Non uno: nā septē hostiis ifluit quorū
 noia sunt canopicum bolbitinum sebeniticum pha
 niticum mēdisium. Tantum pelusiicum. Rumor
 ab oc. Alii phibent ex oceano nasci nilū: & q̄a obice
 retur si ab oceāo nascitur: quid causæ ē cur nili aquæ
 dulces sint quia diu cur su aq̄ exerceat: iō purgatur &
 amaritudinē maris relinqt. Erumpere: exif nilum.
 Aequoreos sales: amaritudinē aquæ maris. Misce
 re dulcescere. Tractu. i. cursu. Nec nō oceano: & ue
 rum est: ita enim physici putāt flāmeas esse stellas &
 nutrirī humoribus terrarum q̄ ex agris & aquis so
 le tepēfactis excitantur. Phœbum: nā ut iquit Ma
 crobius ignem æthereum physici tradiderunt hūo
 re nutrirī: asserētes ideo sūt zona cæli pusta: quā uia
 solis. i. zodiacus occupauit: oceānū a natura locatū:
 ut oīs latitudo: qua sol cū qnq; uagis ultro citroq; dif
 currunt habeat subiecti humoris alimonīā. Polū. i.
 cælū hoc ē sydera cæli. Hūc: oceānū. Brachia can
 cri. i. cū i cācro ē. Aer digerat: quia sydera quæ flam
 mea sunt non possunt sumere uniuersam aquā quā
 ad se traxerunt: iō cū remittunt instantur aquæ & p̄
 cipue nilus. Hoc. fundæ: quod non potest igne sy
 derū consumi. Referunt: reddunt. Niloq; refun. i.
 nilū ut cā sit inflati amnis. Ast ego si tantam: postq̄
 multorum diuersas opiniones dixit: nunc suā tandē sententiā Cæsar q̄q̄ id mihi non arrogo ut tantam litem
 componere audeam: sed tamen existimo deum opificem regū omnium cū primū orbē terrarum cōdidit q̄s
 dam aquas remisisse: quasdam autem secreto tenuisse: quarum originem nemo scire posset: satis caute quæ
 stionē hanc soluit poeta. Si fas. uitat arrogantiam. Soluere: componere. Tantam litem. i. diuersorū qui ali
 ter sentiūt sera longa. Non id agente deo: sed uetustate: q̄a ab initio cū deus condidit orbē terrarū aquæ sub
 terra continebantur: sed uetustate: deinde longā aquæ tādē: eruperūt. Cōpage. i. terra cōtinēti. Cū toto:
 cum uniuerso. Quasdam. i. aquas ille qdē nō agēte deo sed uetustate erumpūt: sed aliæ aquæ eiusmōdi sūt: ut
 legē ab ipso deo semel ipositam præterire non possint: quæ aquarū arbitror eē nilū q̄ tarditā legē nō cōtēpse
 rit: sed semper mediā æstate iflatus inundet ægyptum. Quæ tibi noscendi: non miror inquit si hæc animi
 cupido aium tuum inceserit cognoscendi originem nili: nā alii cōplures fuerunt magni principes q̄ hac cu
 piditate flagrarunt: nec tamen ipsum dignoscere potuerūt. Persis: regibus persarū. Macedū: p̄ macedonū
 & præcipue alexandro. Nullaq; nō ætas: omnis ætas uoluit hāc notitiā posteris tradere: sed nequit. Cōfer
 re: tradere. Sed uincit ad. i. adhuc latet origo nili: & oīum hominū idustriā supauit. Summus alex. priō q̄
 dē dicit Alexandrum illū domitorē orbis hac icensum cupiditate misisse uiros electos: qui cū ex aduerso nili
 diu nauigassent: tandē puenere haud procul a seruētī zona: nec tamē illius fontē inuenire potuerunt: idē & se
 lostris concupiuit & cambyes aliq; reges: tamen cupiditati suæ satisfacere non poterunt. Alexander scilicet
 magnus rex macedonum qui asiam toto bello subegit: uictō terdario: quem tandem occidit capta uxore
 cum filiabus. Memphis: pars pro toto idest ægyptus. Inuidit nilo: q̄ fontem eius inuenire non potuit.

Esse putent: magnosq; cauæ compagis hiatus
 Commeat hac penitus tacitis discursibus ūda
 Frigore ab arctoo mediū reuocata sub axē.
 Cū phœbus pressit meroen: tellusque perusta
 Illuc duxit aquas: trahitur gangesq; padusq;
 Per tacitum mundi: tūc omnia flumina nilus
 Vno fonte uomens: non uno gurgite profert
 Rumor ab oceano: qui terras alligat omnes
 Exundante procul uiolentū erumpere nilum
 Aequoreosque sales: longo mitescere tractu.
 Nec non oceano pasci: phœbumq; polumq;
 Credimus: hunc calidi tetigit cū brachia cācri
 Sol rapit: atq; ūdæ plusquā quod digerat aer
 Tolitur: hoc noctes referunt: niloq; refundūt
 Ast ego: si tantam fas est mihi soluere litem:
 Quasdam cæsar aquas: post mūdi sera peracti
 Sæcula: concussis terrarum erumpere uenist:
 Non id agēte deo: quasdam compage sub ipsa
 Cum toto cœpisse reor: quas ille creator
 Atque opifex rerum certo sub iure coercet.
 Quæ tibi noscendi nilū romane cupido est:
 Hæc fatiis persisq; fuit: macedumq; tyrānis.
 Nullaque non ætas uoluit conferre futuris
 Notitiam: sed uincit adhuc natura latendi.
 Sūmus alexander regnū quē mēphis adorat
 Inuidit nilo: misitque per ultima terræ

Lectos:
 entales &
 lantur. Il
 perire non
 rex ægypti
 citur reges

Aethiopu
 Zona po
 Venit ad
 Et phario
 Ante tan
 Quam
 Cambisē
 Defectu
 Ignoto t
 Ausa loc
 Quere
 Vi nilo
 Quad
 Temih
 Ausus i
 In bore
 Cursus

ammonis
 ratus est i
 dit Strabo
 admodū
 annos cer
 quiret
 neribus
 crobion
 nissent
 uit: q̄ nā
 ex farin
 tū ille n
 stasset: u
 raret: ol
 duxitq;
 ut in pa
 ipse pot
 derat: se
 a deficio
 tes sorti
 mor: ita
 ritur: sed
 nec alius
 Dedit i
 gere am
 ridie sub
 æstium
 lorum.
 a merid
 Nun

LIBER .X.

Lectos: pro electos uiros. Per ultima terræ æthiopum, i. usque etiam ad occasum: nam æthiopes sunt orientales & occidentales: utrobique enim perusti nimio solis ardore homines nigri sunt: unde æthyopes appellantur. Illos rubicunda: cum declinassent meridiem uersus. Videre nilum calentem: ipsius autē fontem reperire non potuerunt. Venit ad occasus: Sesostris etiam rex ægyptius hoc idem tentauit: sed frustra, sesostris rex ægyptius fuit q̄ gentes omnes domuit usq; ad occidentem & cimmericum bosphorum quinq; etiam dicitur reges currui suo subiecisse: hic fortissimus non solum fuit: sed etiam prudentissimus totam æthiopiam

Aethiopum lectos illos rubicunda perusti
Zona poli tenuit, nilum uidere calentem.
Venit ad oceanum: mundiq; extrema sesostris.
Et pharios regum currus ceruicibus egit.
Ante tamē uestros amnes: rhodanūq; padūq;
Quam nilum de fonte bibit. uesanus i ortus
Cambises longi populos peruenit ad æui.
Defectusque epulis & pastus cæde suorum
Ignoto te Nile redit non fabula mendax
Ausa loqui de fonte tuo est: ubicunq; uideris
Queris: & nulli contingit gloria genti:
Vt nilo sit læta suo: tua flumina prodam
Qua deus undarum cælator Nile tuarum:
Te mihi nosse dedit: medio consurgis ab axe:
Ausus in ardentem ripas attolere cancrum.
In boream is rectus aquis: mediumq; booten.
Cursus in occasus flexus toquentur & ortus

permeauit (ut inquit Strabo) usque ad cinnamomi regionē: & adhuc quædam eius monumenta extāt & columnæ & epigrammata sacris litteris trāsītum eius significant. Mundi q; extrema: usq; ad æthiopes: sicut alexander miserat. Et pharios currus: quia domuit regiones usq; ad bosphorū cimmericum & currum suum reges subegit ut traherent. Ante tamen: prius padi rhodanīq; fōtes iuenit q̄ nili. Vesanus in ortus: Herodotus hoc scribit Cambysem misisse qui exquirent nilum: & simul ipse nauigauit: & dum longissime nauigationē continuasset tandē inopia regis laborauit adeo ut ex ministris suis nō nullos comedere coactus fuerit nec tamen fontē uidit sed quēadmodum diximus antea nilus & Plinio & Solino auctoribus originem habet a monte inferioris Mauritanie non procul ab oceano: lacu protinus stagnante quē uocat nilidē ibi pisces reperiūt: alabeta: coracini siluri crocodillus quoq; quæ & in nili alueo spectat. Præterea obseruatū est prout i mauritania niues imbresue fuerint: ita nilū crescere ex hoc lacu hoc affirmare libros punicos: hoc iubā tradidisse referūt. Vela. quia natura iracundus erat & Apitaurum quem magna ueneratione colebat ægyptii ipse stricto gladio interfecit. templū eius & aliorum deorum q̄ colunt ab ægyptiis euerit: milit q̄ templū

ammonis diriperent: quo factum ē: ut i infantiā uerteretur & cum equum ascenderet: gradu eminenti uulneratus est in femore: quo uulnere haud ita multo post periit: & Cambyxis etiam sacrilegium his uerbis ostendit Strabo Cābises rex persarum templa p̄ti igni: parti ferro deuastabat: mutilans: excindens: amburens: quē admodū & obeliscos: quoz duo romā delati sunt. Longi æui po. p. i. ad æthiopas macrobios p̄fectus ē: qui annos centū & uiginti uiuit a μακροσ longus & βιοσ uita, uerum ut scribit Herodotus non ut nilum inquireret: sed ut macrobios subiugaret: legatos ichthyophagos ut cuncta explorarent ad eos misit cum muneribus uidelicet cū uasculo uini cum pane & arcu & simul monili aureo. Legati cābysæ cum ad regem Macroborum uenissent rex intellexit illos exploratores esse: non legatos: & tamen iussit eos exponere: quid uenissent rege suo dixerunt ut illis muneribus ipsum cambysæ conciliarent cum obtulissent panem iterrogauit: q̄ nā cibis ille ēēt: illi declarauerunt frumētū nasci ex humore terræ & ex grāo illius frugis farinā fieri & ex farina panem. Interrogauit deinde quot annos uiuerent: responderunt septuaginta annos: uel octoginta tū ille non miror inquit si stercore uescentes paucis annis uiuitis: deinde obtulerunt uasculū uini ille cū gustasset: uinum probauit & dixit hāc unā eē cām q̄ aliq̄diu uiuerēt q̄ uidelicet malignitatē illius cibi uinū tēperaret: obtulerūtq; monile tū ille minas mihi inquit catenas rex uester: sed apud me robustiora uicula sunt duxitq; eos ad carcerem ubi catenæ erant aureæ postea ostendūt arcū quē cū itēdisset rex ipse eo usq; traxit ut in partes cōfregit. tū demū iussit arcū afferri ex suis: & dedit legatis cābysæ: dicēs quando rex uester aut ipse poterit: aut aliq; ex suis hūc arcū itēder: tūc dicite ut nos bello suadat redierūt legati & oīa narrarūt q̄ uiderāt: sed anteq̄ discederēt ostēdit eis mēsa solis. Quod si lōgiorē historiā uoles: ē apud Hero. i. iii. Defectus: a deficior. i. cū epulæ deficerēt. Pastus: cū ad extremā iopiā puenisset Cābyses ministris suis uescebat: & milites fortiti ex se ipsis decimū quēq; comederūt: ut uitā sustēarent. Nō fabula mē. quia sicut fabula est & rumor: ita & re uera comprobatur. uidelicet ubicunq; aquam tuam ostendis o Nile: ibi etiam tuus fons quæritur: sed iueniri non potest. Nilo suo: idest apud se orienti. Tua flumina prodam: fontem tuum: nec ego nec alius cognoscere potuit. ego uero deo fauente cognoui per quas terras iter facias. Qua: pro in quātum. Dedit. i. quātū permisit: ut ego cognoscam. Prodam: aperiam: indicabo. Medio consur. incipis inquit surgere: a meridie. Ab axe: idest a polo antractico ubi cancer est directe impositus super his populis qui in meridie sub æquinoctiali constituti sunt. In ardentem cancrum: quia cum sol in cancro est facit solstitium æstiuum: & ibi sol ad magnas declinationes dicitur esse: quia non potest magis accedere ad zenith capitis illorum. In boream is: in septentrione. Mediumquæ bootem: idest in septentrionem. Cursus in occasum: a meridie recto limite tendis in septentrionem: deinde flecteris a cursu tuo in occasum: deinde in orientem. Nunc: aliquando. Aequus: benignus fœcunditate tua. Arabum: quorum agros fœcundiores facis.

PHARSALIAE

Lybicis harenis: populis habitantibus in meridie cum uergitur in oriētē. Seres: populi oriētales de qbus antea dictū est: ipsi primi uident nilū de qbus Martia, itelligit Et q prima bibit depnū flumina nili. Primi: q uis his priō appareas populis tamē nondum fontē inuenere. Alieno gurgite: Aliunde nascente. Te paruū. i. fōtē tuū. Sinus: receptacula tui amnis. In ipsis solstitiis: cū sol ē in cancro q facit solstitiū æstiuū: nā alii fluuii consurgunt ineūte uere: aut ī media hyeme: tu inflaris æstate. Aliena brui. i. quū bruma ē antipodibus: & nos hēamus æstatē. Hyemes: inūdatiōes. Hic. i. apud nos quæritur fons tuus illic apud illos ubi nasceris q ritur: exitus in mare: nā sicut nos nescimus fontem: ita illi nesciūt exitum nili quastis septē fluminibus ī ægyptū pelagus irrūpit. Late tibi gurgite: dicit nilū meroē insulam ī medio sui facere. Quæ: adeo subiecta ē leoni ut q̄q multis arboribus abundet: tamē nulla umbra se a calore solis defēdit: cū pūctus leōis directe sup̄positus sit meroe. Rupto: diuiso. Fœcunda colonis: q̄ abūdat cultoribus. Nigris: nimio solis ardore. Comis he. ligni p̄tiosi: de quo dixius sup̄ius abūdat. n. arboribus palma: persico: hebeo & Siliq̄stro teste Stra. hāc insulā clypei figurā h̄re dicunt cuius magnitudo sortasse supra uera dicta ē longitu die triū miliū fere Stadiorum amplitudine: mille: & dicta ē meroe a forore ibi mortua uel ut alii tradūt ab uxore quā habuit Cābyfes hoc noīe. Mitigat: leniorē facit. Rectū leonē: q̄a pūctus ille directe sup̄positus ē capiti eoz cū sol puenerit ad q̄rtā decimā p̄te leōis. Plagas phœbi: meridiei regionē. Dānū nō: q̄uis p̄ exustam plagā decurras: tamen non es passus dānū aquarū: q̄a calor regionis nihil diminuit aquas. Sreriles ha. p̄ arētē libyā. Nūc ua. i. ī unū amnē aliquādo colligeris: aliquādo uagaris diuisus ī plures alueos. Piger alueus: q̄a cū ī unū amnē uenerit lenior efficit. Multifidas undas: quæ ante ī diuersas pres fluebāt. Qua di. ægyptus sup̄ior ī oriētē p̄ lōgū extēdit: & a septētrione arabicus ē sinus: a meridie uero oceanus: nā ab occasu ex īferiore ægypti p̄te ad oriētē rubro mari terminat: hoc est q̄ dicit hoc loco nā philæ ē urbs īter æthiopes & ægyptios q̄ finitima & cōfinis ē utriusq̄ regni: imo (ut refert Stra.) philæ cois æthiopū & ægyptioz h̄itatio ē Stra. dicit se philas ex syene plauistro uenisse per capū ualde planū. C. stadioz spacia p̄ totā fere uia: uidisse se ostēdit utriq̄ multis ī locis quasi scopulosos petrā arduā rotūdā politā: nigri ac duri lapidis ex quo mortaria fiunt. Philæ: est numeri plura is: sicut athenæ. Aegyptia rura: idest diuidūt Arabiam ab ægypto. Mox te: a meroe insula cū ad Arabiā usque puenerit īmanē lacū facit: ex quo p̄cipiti impetu egressus alteram īsulā amplectitur nomine Talesum a qua deinde uariis montiū obicibus incitatus torrentior efficitur: & inter obuios scopulos se præcipiens fluctibus sese ipsos tangentibus: impetu tam uasto ac fragore ferē: ut incolaz aures ad surditatē usq̄ offendat. Inde ē locus catadupos ē appellatus nā θυμπος sonitū significat. Secatē: cū amplexus fueris alterā insulā talesū. Rubro ponto: q̄a ad oriētē rubro mari terminat. Cōmertia: loca finitima & cōtigua. Nostz: ægyptū. loquit̄ achoreus. Mollis la. quia ī amplissimū effunditur lacum. Quis te: cum tu adeo leniter fluas ad insulā talesū: q̄s crederet te deinde tanto impetu decursuz esse ut incolas magno terrore percelleres: q̄. d. nemo. Lene: pro leniter. Indignaris: nā quia non potes ullo obice retineri: ideo cū ad catadupū ueneris: uariis montium obicibus icitatus multo magis indignaris. Abrupta: p̄cipitia cursus tui. Lapsus: decursus. Præcipes ca. descensiones: cataracta proprie d̄r aspera descensio ακατορακτω idest collido & cum strepitu impello apud græcos est generis masculini. ο κατορακτω. hinc cataractas appellauere obices portaz ferrearum q̄ magno cum sonitu demittuntur uerum (ut inquit Strabo) est cataractes ad mediū fere flumen paulo supra elephantinam petrosū quoddā superciliū ī superiore p̄te planū: ut flumē recipe possit: desines uero ī p̄cipitiū ex aq̄ p̄cipitatur: utriq̄ secus terrā alueus ē: q̄ facile ad nauigari pōt: hac itaq̄ ad nauigantes defluunt ī cataractē: & cū scapha ī p̄cipitiū detrudūt: & ipsi & scaphæ illæsi. Cau. obices montiū. Astra: idest tua unda uerberat sydera.

Nūc arabū populis: libycis nūc æquus hareis
Teq̄ uidēt primi: quærūt tamē hi quoq̄ seres
Aethiopumque feris alieno gurgite campos
Et te terrarum nescit: cur debeat orbis.
Arcanum natura caput non prodidit ullis:
Nec licuit populis paruū te Nile uidere:
Amouitque sinus: & gentes maluit ortus
Mirari: quam nosse tuos. consurgere ī ipsis
Ius tibi solstitiis: aliena crescere bruma:
Atque hyemes offere tuas. solique uagari
Concessum p̄ utrosq̄ polos: hic quærūt ortus:
Illic finis aquarū. late tibi gurgite raptō
Ambitur nigris meroe fœcunda colonis.
Læta comis hebeni: quæ quāuis arbor multa
Frondeat. æstatem nulla sibi mitigat umbra.
Linea tam rectum mundi ferit illa leonem.
Inde plagas phœbi dānū non passus aquarū
Præueheris: sterileſque diu metiris harenas:
Nunc omnes uires unum collectus ī amnē:
Nunc uagus & spargēs facillē tibi cedere ripā
Rursus multifidas ruocat piger alueus ūdas.
Qua dirimunt arabū populis ægyptia rura
Regni claustra philæ: mox te deſerta secantē
Qua dirimunt nostrū rubri cōmertia ponti
Mollis lapsus agit: quis te tam lene fluentem
Moturum totas uiolenti gurgitis iras
Nile putet: sed cum lapsus abrupta uiarum
Excepere tuos: & præcipes cataractæ:
Ac nusquam ueritis ullas obſistere cautes
Indignaris aquis: spuma tunc astra laceſſis.

Cantha:
retineri nō
locū magni
ptus. Hinc
terræ quæ
dior appare

Cū catat
Spumeus
Hic abato
Terra pot
Et scopul
Qua m
Hinc mō
Qui lib
It conua
Prima ti
Rura: m
Sic uelu
Noctis
Mens in
Ascleru
Ia putat
Vlricel
Dignatur
Quo for
Pœnaqu
Pene dat
Crimen
In scelus
Exemp
Nec pa
Inuictu
Tantum
Cæsar
Atq̄ ha
Ad por
Quæ p
Et dede
In cun
Nunc in
Inuasit
dem nact
idoneus
ac potest
nunc ma
pet. quā
irretitū
& iterſer

LIBER .X.

Cuncta: scilicet loca circa catadupum. Montis: catadupi. Albescit: quia spumeus. Fluctibus inuitis, i. qui retineri nō possunt. Hinc abaton: cum ad catadupum perueneris locū haud pcul ab ægypto: abaton arduū locū magno fragore permeas unde nomē accepit quasi αβατον iaccessibilis, tū primum te sētere incipit ægyptus. Hinc: ex catadupo. Potens: quia iaccessibilis est. Percussa, s. tuo strepitu. Quod: quia scopuli huius terræ quā abaton uocat: sentiūt tuos tumultus quos icolæ iō uenas nili appellauere: quia ibi nilus primū grā dior apparere incipit. Placuit, s. incolis. Noui tumoris: admirandæ inflationis. Hinc: ab hac abato. Vagis:

Cūcta tremūt ūdis: ac multo murmur mōtis
Spumeus inuitis canescit fluctibus amnis
Hic abaton: quā nra uocat uenerāda uetustas
Terra potēs: primos sētit percussa tumultus:
Et scopuli: placuit fluuii quos dicere uenas.
Quā manifesta noui primū dāt signa tumo/
Hinc mōtes natura uagis circūddīt undis: ris:
Qui libyæ te Nile negant: quos inter in alta
It conualle iacens: iam montibus unda quietis
Prima tibi cāpos permittit aperta: q̄ mēphis
Rura: modūq̄ uetat crescēdi ponere ripas,
Sic uelut in tuta securi pace trahebant
Noctis iter mediæ: sed non uesana photini
Mens imbuta semel: tam sacra cæde uacabat
Asclerum motu: magno nihil ille perempto
Iā putat eē nefas: habitāt sub pectore manes
Vltricesq̄ umbræ dāt i noua mōstra furorē.
Dignatur uiles isto quoq̄ sanguine dextras:
Quo fortuna parat: uictos perfūder patres
Pœnaque ciuilis belli: uindicta senatus:
Pene data ē famulo: procul hoc auertite fata
Crimen: ut hæc bruto cēruix absente secetur.
In scelus it pharium romani pœna tyranni
Exemplumq̄ perit: struit audax irrita fatis
Nec parat occultæ cædem committere fraudi:
Inuictumque ducem detecto Marte lacescit.
Tantum animi delicta dabant: ut colla ferire
Cæsaris: & locerum iungi tibi mane iuberet.
Atq̄ hæc dicta monet famulos pferre fideles:
Ad pompeianæ socium sibi cædis achillam:
Quē puer imbellis cūctis præfecerat armis
Et dederat ferrum nullo sibi iure retento
In cunctos: in seq̄ simul: tu mollibus inquit
Nunc incumbē toris: & pingues exige sōnos.
Inuasit cleopatra domū: nec prodita tātum ē

dem nacta nouarū materia eēt. Fideles: qbus arcana committere solebat. Puer im. mollis & bellis minime idoneus. Et de. ferrū. Vires oēs totius regni huic achillæ pmiserat: ut non in alio solum: sed in ipso ius suum ac potestatem haberet. Ferrum: idest totius regni opes in potestate tenebat. Mollibus inquit: Ecce dicta q̄ nunc mandat ad achillam referri tu nūc iquit ocio te dede segnis achilla cum iterim cleopatra regnum occupet. quā ante cōsilio nostro e regno prolemæus eiecerat: ea nūc blanditiis suis nō regē modo: sed Cæ. quoque irretitū tenet. Et pingues exige somnos: concessio ē color: cū id negamus quod maxie concedere uidemur: & iterferimus et aliq̄: qbus et sensus noster appareat, dede te inqt ocio: & interea regnū Cleopatra occupauit.

errātibz. Libyæ. s. superioris: nā per iferiorē late uagat: iō nō pmittunt in superiore libyā decurrere. It. decurrit. Conualle. sillogz montiū. Iā mollibus: q̄ ibi humiliora sūt saxa: iō ēt lenius fertur amnis, de cursus. Priā tibi cāpos: & primū icipis p planiora decurrere cū ad mēphim pueneris urbē ægypti. Campos planitiē. Vetat. s. mēphis. Modū: mēsurā crescēdi: q̄ nō possūt te coercere ripæ. Sic ue. i tu. ita iqt audiebat de nilo & de huiusmodi rebus Cæ. cū cōiuiis q̄ i tuta pace positi eēnt: & nō puidebant quantus belli tumultus istaret. Sed nō ue. sed photinum nō desinebat cogitat quomodo cæsare opprimeret: post q̄ semel sanguie Pom. maculatus erat. Sacra: execrabilis. Asclerū motu: q̄ scelus sceleri addere tētabat. Magno. n. perēpto: oē nefas sibi licere existimabat. Manes. s. Pom. dicit in infaniā conuersū eē photinū. Vltricesq̄ um. s. pompeii q̄ ultionē suā cupiūt. Dāt furorē: ut ipsum ad pncipiē deducāt. Dextras. s. suas & suoz nō satis hēt fundi sanguinē pompeii sed ēt Cæ. Quod fortuna: fortūa uolebat: ut sanguine cæsaris cruentarent senatores. Victos: ēt uictos. Pœnaque ciuilis: Quia parū absuit: qn famulus occuparet uindictam Senatus quæ debebat patriæ nō famulo. In scelus it: si fata concesserint satellitibus regis cæsarem obtruncat: scelus erit: quod postea futurū ē Bruti meritū ingens: scelus enim erat: ut regis ministri occiderent cæsare. Exemplumq̄ perit: exemplum quod romanis omnibus Brutus præponeret ne aliquem regnā permittat. Struit audax: redit ad id quomodo photinus consilia occidendi cæsarem agitauerit. Audax: Semper de infelici dici solet. Virg. audacem ad rutulum. Irrita: Vana. Quia fata nō permiserunt consilia photini ad exitum perducī. Nec parat occulte: in tenebris noctis opprimere cæsare: sed clara luce. De testō Marte: aperto bello. Tantū animi delicta: q̄ semel scelus commiserat obtruncando pompeium: iō nunc etiam animi supererant ad occidendum cæsare. Atq̄ hæc dicta: hæc ubi cōsilia occidendi Cæsaris animo agitauit statim mādāta dedit famulis: q̄ ad achillā perferrent qui præerat exercitui regis nam Cæsar (ut Suetonius docet) Alexandriā fugientē psecutus Pō. ut occisum deprehendit cum prolemæo rege a quo sibi quoque insidias tendit uidebat bellum sane difficilimū gessit: neque loco: neque tempore æquo: sed hyeme anni: & intra mœnia copiosissimi ac solertissimi hostis: inops ipse rerū omniū atq̄ iperatus: regnū ægypti uictor. Cleopatraz fratriq̄: eius minori pmissit: ueritus puinciā facere ne quādoq̄ uolentiorē pmissi

PHARSALIAE

Sed donata pharos: iā pharon cæsar Cleopatram donauit: & eam cum fratre cōciliauit. Pharos. i. ægyptus. Ad dominæ thalamos: ut eā opprimas. Nuplit so. ipia: postq̃ adulteriū cū cæsare cōmisit, nunc ad uirū suū & fratrē redit. Iam la. postq̃ cæsar ex cleopatra uoluptatē cepit: eam nūc fratri cōiungit. Iterq̃ ma. nūc ad cæsarem nūc ad fratrē. Romāq̃ me. i. sperat, n. romam postq̃ semel cæsarem blāditis suis pellexit. Expugnate senem: argumentū est a maiori ad maius: cleopatra si iam cæsarem prouectioris ætatis in suos incitauit amplexus: multo magis decipere poterit puerū ptolemæū. Veneris: more: & recte dixit nam uenenum dicitur q̃ per uenas igrediat nā sic medullas calefacit amor: sicut uenenū haustū per uenas discurrit. Vir. Vulnus alit uenis: & cæco carpiſ igni. Crede: cōfide cōstantē fore puerū: quādo uictus est et cæsar. Quem si nox: Nā si una nocte cleopatra cū rege cōcubuerit: nō dubiū ē quin caput tuū meūq̃ obtruncari obtineat a fratre quoq̃ cōsilio scit se a fratre de rēno pulsam fuisse. Quē: ordo ē illa cleopatra donauit meū tuumq̃ caput illi per singula oscula: si iunxerit quē ptolemæū. Amplexus: accusatiuus casus ē. Incesto: q̃a iā se miscuerat cū cæsare. Titulo: sub titulo & nomīe pietatis. Oscula: quotiēscūq̃ obſculabſ eum nomīe pietatis meū tuumq̃ caput ab adultero Ptolemæo ipetra bit. Crucibus flā. nos uel tollemur in crucē: uel igne cōburemur. Non discedit Lucanus ab historia: Cæ. n. alexandriam cū uenisset: Teste Appiano: ab regiis ministris benigne ſceptus ē & diſputatibus philosophis in multitudine præſens aſtitit aſſistente uero exercitu Photinum q̃dem & achillam ob ea quæ in Pompeiū perpetrauerāt morte multauit: Theodotum demū fugientē Cassius cum i Aſiam uenisset cruce ſuſpēdit Tumultu ob hāc rem iter alexandrinis ortocū regiū exercitū in illū cōcitasset pluribus præliis circa regiā: & i maris littore certatū ē quo in loco cū i mare deſiſſet: & in pfundo aliq̃diu enataſſet. Alexandrini uel ſtē ab eo ademptā i trophæi modū erexere poſtremo iuxta Nilū cum Rege certamē iniit: i quo uictoria ſu prior euasiſt: inter hāc per nouem mēſes cōmoratus: tandē cleopatram fratris loco ægyti regnū iuſſit obtinere: per nilū quoque quatercentis nauibus deuectus quo regionem pluſtraret oculis cū Cleopatra ſimul adiit: multaq̃ alia ut illi obſequereſ effecit. Fuerit formosa. i. ſi placuerit: a præcedente quod ſegitur: nam q̃ formosæ ſunt placere conſueuerūt. Nil undiq̃. r. nil ſupeſt inquit nobis quo cōfugiamus: nā hinc a rege i de a cæsare opprimimur: niſi nobis ſalutiq̃ noſtræ cōſulamur. Sontes: nocentes: q̃a culpa noſtra ē. Nocentē: tota culpa nobis ē attribuenda: q̃a eam intactā reliquimus: nā & noſtros appetebat ipſa cōcubitus. Per te. ordo ē. Oro te p nefas q̃d una fecimus: & una pdidimus & oro te p foedus iſtū ſanguine magni. Ades: pro adſis. Quod fecimus. ſ. occiſo Pompeio. Perdidimusq̃. n. niſi conſilio noſtro: prouideamus pdidimus nefas: q̃a nihil omnis a Cleopatra & a Ptolemæo uel Cæsare opprimemur. Iſtum foedus: quēadmodū percuſſa porca foedus iungit: ita pcuſſo pōpeio dicit foedus iſtū eē inter eos. Molire. i. fac: ut Moliri ue morā & ueniēdi poſcere cauſas. Irrue: inuade. Tædas: nocturnas nuptias. Funere. i. cæde. Crudelemq̃ toris: & cleopatram impiam in ipſo toro occidamus. Quocunq̃ uiro: uel Cæsare uel ptolemæo. Nec nos. d. a. nec terreat magnitudo Cæsaris. qui cum præſtet omnibus ducibus: ut iam fama ſui nominis totum orbem terrarum impleat: tamen & nos quoque eadem gloria eſſerre poteſt: quæ ſuſtulit Cæsarem: quod ita ſit probari pōt: occidimus enim pompeium qui cæsari par erat: poterimus & ipſū cæsarem occidere. Cōmunis gloria: eadē gloria quæ accidit cæsari poteſt nos quoq̃ magnos facere: ergo eſt cōmunis. Nos quo. q̃a ſicut uictus Pom. magnū fecit Cæ. idē occiſus: nos quoq̃ faciet igentes. Littus: appo. ſpem ſicut occidimus Pom. ſperare nos facit poſſe ēē occidi cæsare. Pollutos: ſanguine pompeii. Conſule: quære ex illo ſanguine: quō polluta eſt unda maris noſtri quid liceat nobis. Pulvere paruo: ut nec corpus q̃dem plene tegere poſſet: uel quod melius eſt quia caput a reliquo corpore ſeparatum erat. Quem metuis: Oſtulte Achilla: cæſar quem metuis erat Par pompeii. quem occidimus. Nō ſanguine clari: reſpondet tacitis obiectiōibus: nā ſi q̃s obiceret nos ignobiles eē: & humilitatē ſanguinis nobis obſtare: ne rē tanta audeamus: dico nihil itereſſe noſtra: nullius. n. magnis opibus: aut regnis populorū nobis opus ē ad hāc rē adoriendā: nā fortuna ipſa nobis: ſicut i antea Pō. ita nunc Cæ. obtulit: ut nullius auxilio indigeamus ad rem perſicendam.

Sed donata pharos: ceſſas accurrere ſolus
Ad domiæ thalamos: nuplit ſoror ipia fratri.
Nam latio iam nupta duci eſt: iterq̃ maritos
Diſcurrēs agyptō habet: romamq̃ meretur.
Expugnare ſenem potuit cleopatra uenenis:
Crede miſer puero: quē nox ſi iunxerit una:
Et ſemel amplexus inceſto pectore paſſus
Hauit obſcænum titulo pietatis amorem
Meque tuumque caput p ſingula forſitan illi
Oſcula donabit: crucibus flāmiſque luemus.
Si fuerit formoſa ſoror: nil undique reſtat
Auxilii: rex hinc coniuſnx: hinc cæſar adulter.
Et ſumus (ut fatear) tam ſæua iudice fontes.
Quē non ex nobis credit cleopatra nocētē.
Aquo caſtra: fuit per te quod fecimus una:
Perdidimusq̃ nefas: perq̃ iſtū ſanguine magni
Foedus ades: ſubito bellum molire tumultu.
Irrue: nocturnas rumpamus funere tædas.
Crudelemq̃ toris dominā mactemus i ipſis
Cum quocunq̃ uiro: nec nos deterreat auſis
Heſperii fortuna ducis: quæ ſuſtulit illum:
Impoſuitque orbi: communis gloria nobis
Nos quoq̃ ſublimes magnus facit: aſpice lit.
Spē noſtri ſcleris: pollutos cōſule fluctus: tus
Quid liceat nobis: tumulūq̃ e pulueri paruo
Aſpice pompeii nō omnia membra tegentem.

Non fan
nobis ſecū
tera ui. Cæ.
uictimis p
ſe. ſ. Cæ.
fulgor ois

Quē met
Quid iſe
Ad ſcelu
In noſtra
Victima
Heſperia
Hoc præ
Vi popul
Horemu
Miles eri
Inferia
Quod o
Cæſaris i
Hoc reg
Plenū ep
Inuenies
Brutoru
Suadenti
Vi mos ſi
Vilius cl
Inſtrume
Plæbis e
Cœpit i
Vi duce
Quos
Nulla f
Venale
Aere m
Non ſil
Inueni
Theſſal
More ſu
Auſa for

plus accep
ibi. ſoia
Iugulū
ciāt. Nō
uilia ſieri
ſata uolu
pharſalia
More ſu
Quid

LIBER .X.

Non sanguine clari sumus. Quid refert, q. d. nihil interest nobiles simus: an ignobiles: dū modo fortuna nobis secūda sit. Nec opes po. mo. sed ipse se ultro offert nobis. Ad sce. in. postq̄ semel occidimus Pom. Al. tera ui. Cæ. quē q̄ si uictimā occidamus. Placemus cæ. p̄sistit in trāslatiōe q̄a uictimā appellauit Cæ. nam sicut uictimis placat dii: ita cæde pō. & Cæ. placabimus Italiā: q̄ eā his occisis tyrānide liberasse uidebimur. Cæde se. f. Cæ. Iugulus. m. c. h. occiso Cæsare ueniā a populo Ro. ipetrabimus q̄ pom. occiderimus. Quid no. tā. fulgor oīs Cæ. nō debet nos detertere a pposito & si uires magnas hēt & exercitus ingētes: tamē si a suis mili- tibus destitutus fuerit: iperā desister: & miles eē inci- piet. Noia. i. fulgorē tātū nominis cæsariani. Viresq̄ d. i. magnos exercitus Cæ. & classes. Nox hæ. & bre- ui spacio tēporis poterimus Cæ. in nra ptāte hēre ui- delicet hac nocte. Inferias: expiatiōes piaculā: q̄ exhi- bent mortuis. Populis: quos i pharsalia prostrauit.

Quē metuit par huius erat: nō sanguine clari
Quid rferet: nec ope populor: aut rigna mo
Ad scelus igētes facti sumus: atrahit illos uēus
In nostras fortuna manus: en altera uenit
Victima nobilior: placemus cæde secunda
Hesperias gētes: iugulus mihi cæsari haustus
Hoc præstare potest: pompeii cæde nocentes
Vt populus romanus amet: qd nomina tāta
Horemus: uiresque ducis: quibus ille relictis
Miles erit nox hæc peraget ciuilia bella:
Inferiasque dabit populis: & mitter ad umbras
Quod debet adhuc mūdo caput: ite feroces
Cæsaris in iugulum: præstet lagæa iuuentus
Hoc regi: romana sibi: tu parce morari:
Plenū epulis: madidūq̄ mero: ueneriq̄ para-
Inuenies. aude. superi tot uota catonum: tum
Brutorumque tibi tribuent: nō lentus achillas
Suadenti parere nefas: haud clara mouendis:
Vt mos signa dedit castris: nec prodidit arma
Vilius clāgore tubæ: temere omnia sæui
Instrumenta rapit belli: pars maxima turbæ
Plæbis erat latia: sed tanta obliuio mentes
Cœpit in externos corrupto milite mores:
Vt duce sub famulo iussuque satellitis irent:
Quos erat indignū phario parere tyranno:
Nulla fides pietasq̄ uiris qui castra sequūt:
Venalesq̄ manus: ibi fas ubi maxima merces.
Aere merent paruor: iugulumq̄ in cæsaris iræ
Non sibi dant: proh fas ubi non ciuilia bella
Inuenit imperii fatum miserabile nostri:
Thessaliæ subducta acies: in littore nili
More fuit patrio: quid plus te magne recepto
Ausā foret lagæa domus: dat scilicet omnis

plus accepit. Nulla si. nullū iusiurādū nulla pietas: nulla fligio. Venalesq̄. m. ga q̄ plus dederit hūc ēt sequūt. Ibi. f. oia licēt militibus q̄ maximā mercedē appetūt. Meret: militat. Paruo: si magnū æs accipe nō potuerit. Iugulūq̄ i cæ. hoc ē nō patiunt Cæ. iugulā ad utilitatē suā ut se liberos faciāt: sed ut regi ægyptio gratū fa- ciāt. Nō dat: nō concedūt. Proh. f. p̄ exclamationē irumpit i conq̄stionē. nā de diis q̄ritur: q̄ ubicūq̄ bella ci- uilia fieri uoluerūt. milites. n. q̄ sub rege ægypto militabāt romani erāt: & si pcul fuerāt a bellis ciuilibus: tamē fata uoluerūt: ut nec ipsi qdem eēnt belli ciuilis imunes. Fas: o ius diuinum. Vbi nō. c. nō i italia solū nō in pharsalia: sed ēt in ægypto. Thessaliæ sub. acies q̄ remota fuerat a thessalia: in ægypto nūc paget ciuilia bella. More fu. p. t. secundū cōsuetudinē patriæ: quē ad modū ciues romani sani erūt bello ciuili: ita nūc ipsi iisaniūt. Quid plus. i. non minus hostes Cæsaris fuerint ægyptii occiso pom. q̄ si pōpeiū benignissime suscepissent.

PHARSALIAE

Quod de q̄a dii uoluerunt: ut romani oēs ubicunq; essent: ciuili se bello miscerent. Ois. l. romana. Dat. f. bellū ciuile. Vacare. i. uacuū eē a bello ciuile. Latiū: lic. f. conq̄stio ē poetæ: q; dii noluerūt roma. ullos belli ci uilis eē imunes: & simul ēt grauius fertq; achillas satelles regius i occisū ducis successerit & pag; defuerit qn fa ta ēt huic uictoriā p̄starent: qd multo ēt idignius fuisset. Latiū. c. i. po. romanū. nā latiū italia appellat: eo qd ibi Saturnus latuerit: dū arma filii fugeret: & ē in italia latiū antiquū: qd teste Soli. ātea a tyberis hostiis ad uisq; lyri amnē p̄rigebat. Romani. f. ducis. i. i locū pō. successit achillas: qd molestius fero. Et. n. fa. & hoc ēt multo ē itolerabilius q; ptes q̄ secutæ sūt satellitē regiū pene uictoriā obtinuerūt. Vincent: p uicissent. Arcēt: p arcuissent: loq̄t poeta tāq; res sit futura. Manus. f. ægy ptias: sed dii noluerūt tantū scelus perpeti: ut famulo rū manibus occideretur Cæ. Aderat ma. nūc descri bit magnā opportunitatē habuisse achillā atq; photi/ nū occidē di si occasiōe uti uoluisset sed q̄ noctē illā p terierūt & sequēti die cōstituerūt iuadere bello regia: hęc Cæ. cā salutis fuit. Vterq; achillas & photinus.

Maturus: i tēpore. uenerāt iqt i magnā occasiōē p petrādī sceleris. Districta: occupata epulis ipedita: q̄a nihil minus metuebāt q̄ bellū: q̄a epulis dediti erant.

Per re. po. i cōuiuio regis. Mensæ icū. ce. i. obrūcari Cæ. poterat ad mēsam. Sed me. bel. sed timuerūt ne dū Cæ. occidere uolūt cū romanis oibus & cleopatra i ipso furore ptolemæū quoq; regē occiderēt: hęc cā fuit cur noctē illā p̄terierint: & i posterū diē expectaue rit. Trepidus: dubios. Tāta ē si. f. sibi fata p̄spera fore ut uoluerūt rapti nefas ppetrare: sed cōsulto oīa facef.

Nō rapuer. f. temere & sine cōsilio. Facultas: oppor tūitas q̄ dabat eis. Reparabile dānū. i. uisum ē possi bile achillæ atq; photio recuperari dānū noctis illius postero die. Seruat pœnas: qd hac noctē differimus: sequēti luce iplebimus. Donata nox: idignū facinus est qd in p̄tate photini fuerit uiuere ne an moreretur cæsar. In ortus phœbeos: i sequētem diē. Luciferia ca sia: describit nūc posterū diē postq̄ achillas cū exercitu separauit: ut alexandriā inuaderet ac regiā ubi qere & tranquilla pace q̄secebāt rex cū Cæ. ac cleopatra. A casia repu. a casio mōte quia primū de locis altioribus dies apparet de casio morte satis iā dictum fuit. Sole cal. ga i meridie posita ē ægyptus: & cū primū sol suos ra dios detexerit statim seruet ægyptus: ex quo intelligi pōt q̄tum feruet i meridie. Nō spa. i. ordiata. Mani plis: manipuli sūt ordies i acie ducentorū militum pri mo milites centū manipuli cōtinebant: sed q̄ prius du plicauerit manipulos: sicut apud Liuiū est fuit tarqnus supbus: q̄ sicut in cæteris rebus uitupandus ē: ita non in re bellica degenerauit. Iustos: sicut ad hostes qbus de more iustū bellū idictum sit iri solet: ita recta frōte uenerūt ad urbē. Passuri ar. i. passuri cadē si opus fue rit. Et la. f. cadē eo aīmo ibāt ut uel occiderēt alios uel occiderent & q̄ hoc aīo i bella ruūt: non facile uincūt: ut illud Viciū haud gratis iugulo q̄ puocat hostē. At cæ nūc dicit qd Cæ. fecerit & ostēdit ipsū ēt metuisse q̄ supiori tēpore semp itrepidus fuerat. Diffusus: q̄a nō satis confidebat ciuib; alexādrinis: ergo clausis foribus aulæ recepit se i regiā: & eam repagulis clausā corona militum circūdat: ut a regia saltem propulsarent hostes. Degeneres: uiles. Cōpresso. i. concluso in angustū.

Minima collegerat: q̄a se in interiorem partē domus recepat: ut eā cum paucis militibus melius defenderet

Arma. i. armatos suos q̄ pauci erāt collegerat i angusta domus pte. Tāgunt aīos: aīus cæsaris distrahebatur. nūc qdē timebat: nūc idignabāt ira metusq; pugnabāt iter se. Timet icur. f. hostiles ad id qd dixit metus. In dignat: qd ad id qd dixit iræ. Sic fre. p similitudie ostēdit hitum aī Cæ. quēadmodū iqt leo cū captus cauea in clusus fuerit idignat & dēribus frēdēs uectes & claustra caueæ dēribus ifringit: & quēadmodū i ætna monte fureret uulcanus si cauerna occluderet: ita i regia cæsar iclusus ifaniebat. Fera nobi. ut leo. Nō secus: & nō ali ter uulcane in cauernis ætnæ fureres: si qs forte spiramina ipsius mōtis occluderet: loquit secundū fabulam.

Dextera quod debet superis: nullique uacare
Fas est romano: latium sic scindere corpus
Diis placitum. non in loceri generiq; fauorē
Discendunt populi ciuilia bella satelles
Mouit: & in partem romani uenit achillas.
Et nisi fata manus a sanguine cæsaris arcent
Hæ uincunt partes: aderat maturus uterque.
Et districta epulis ad cunctas aula patebat
Insidias: poteratque cruor per regia fundi
Pocula cæsareus: mensæq; incūbuere ceruix.
Sed metuūt belli trepidos in nocte tumultus
Ne cedes confusa manu: permissaque fatis
Te ptolemæ trahat: tanta est fiducia ferri.
Non rapuere nefas: summi contenta facultas
Est operis: uisū famulis reparabile damnum
Illam maētandi dimittere cæsaris horam:
Seruatur pœnas in aperta luce daturus
Donata est nox una ducit uixitque photini
Munere phœbeos cæsar dilatus in ortus.
Lucifer a casia prospexit rupe: diemque
Misit in ægyptum: primo iam sole calentem:
Cū procul a muris acies non sparsa manipulis:
Nec uaga cōspicit: sed iustos qualis ad hostes
Recta fronte uenit: passuri cominus arma
Laturique ruunt: at cæsar mœnibus urbis
Diffusus: foribus clausæ se protegit aulæ.
Degeneres passus latebras: nec tota uacabat
Regia compresso: minima colegerat arma
Parte domus tangunt animos iræq; metusq;
Et timet incurfus: indignaturque timere.
Sic fremit i paruis fera nobilis abdita claustris
Et frangit rapidos præmorso carcere dentes.
Non secus i siculis fureret tua flāma cauernis

Summa
ce Solino re
latebras lōg
Audax the
ret: nūc tū
gesta ē. Cū

Obstruere
Audax the
Hesperia
Pompeiu
Non timu
Expauit
Obstruere
Nō scyth
Hic cui re
Paruaq;
Ceu puer
Quærit
Ponit: &
Non lin
Sumpu
Missu
In famul
Creditur
Ense suo f
Expectat
Spem pa
Regius
Corripe
Sed neq;
Gentib;
Aestim
Tot mō
Vastat

in mitti
fēt: sed A
duo lega
mulos: a
nā aucto
oēs etiam
lam. Ora
os alterca
da i nume
quid nā fa
ta lis o Ae
aphrica q̄
tellus: se
cum reli
pontus p
teste Sue

LIBER .X.

Summam ætnā, i. apicem ætnæ unde euomentur flammæ: ætna Sicilia mōs ē sacer uulcano i cuius uerti-
ce Solino teste hiatus duo sūt: p quos eructatus erūpit uapor: pmissio prius fremitu: q p æstuates cauernarū
latebras lōgo mugitu terræ uiscera diu uoluit: nec ante se flammæ globi attollūt: q̄ iterni spiritus antecedūt.

Audax thessalici: Qui paulo ante nō timuerat aciem romanā: non pom. ipsum: quāuis deteriorē causā habe-
ret: nūc timere cogit seruile bellū. Rupe sub æmi: æmus mons est thessaliæ ubi pugna inter cæsare & pom.
gesta ē. Cūctos proceres, i. omnes principes italiæ q cū pōpeio erant. Cā. sp. u. cā. deteriore. Fatūq; sibi. i. tā-

Obstrueret summā si qs tibi mulciber ætnā,
Audax thessalici qui nuper rupe sub æmi
Hesperia cunctos proceres: acieq; senatus:
Pompeiumq; ducem causa sperare uetante
Non timuit: fatumq; sibi promisit iniquum.
Expauit seruile nefas miraque penates
Obstruitur telis quem non uiolasset alanus
Nō scythæ: non fixo q ludit i hospite maurus
Hic cui romani spacium non sufficit orbis:
Paruaq; regna putat tyriis cū gadibus indos
Ce u puer imbellis: uel captis fœmina muris
Quærit tuta domus: spē uitæ i limine clauso
Ponit: & incerto lustrat uagus atria cursu:
Non sine rege tamen: quē ducit i omnia secū,
Sumpturus pœnas: & grata piacula mortis:
Missurusque tuum: si non sint tela nec ignes.
In famulos ptolemæe caput: sic barbara col-
Creditur ultorē metuens regniq; fugæq; chis
Ense suo fratrisque simul ceruice parata
Expectasse patrē: cogūt tamen ultima rerum
Spem pacis tentare ducem missusq; satelles
Regius ut sœuos absentis uoce tyranni
Corriperet famulos: quo bellū auctore moue
Sed neq; ius mūdi ualuit nec fœdera facta rēt
Gentibus: orator regis pacisq; sequester
Aestimāt i numero scelerum ponenda tuorū
Tot mōstris ægypte nocens: nō thessala tellus
Vastaq; regna iubæ: nō pōtus: & impia signa

.n. mittia Rege legatos ad Achillā q ipsū iuberēt ab armis discedere & q̄rerent quo nā auctōr bellū Cæ. itulit
fēt: sed Achillas cōtra ius gētiū legatos iussit iterfici: ex quo apparuit quē aiūm hēret in Cæ. Missusq; sa. h.
duo legati fuerūt dioscorides & serapion: quos achillas priusq; audisset cuius rei cā uenisset: iterfici iussit. Fa-
mulos: achillā cū exercitū suo. Voce tyranni. i. urbis ipsius regis. Quo bellū. i. corriperet famulos dicēs quis
nā auctōr belli huius iterfēdi fuisset? Sed neq; ius: ius gentiū nō ualuit apud achillā: nā ius gentiū legati apud
oēs etiam hostes tuti sunt. Nec fœdera sacra. s. ualuerunt. i. nec humana nec diuina iura ualuerunt apud achil-
lam. Orator regis: missus a rege. Pacisq; sequester. i. mediator: nā sequester proprie dicīt mediator iter du-
os altercantes: & seq̄ster est is apud quē pecunia deponitur. Aestimāt. i. æstimare facit scelera: quæ sūt ponen-
da i numero tuorū scelerum: nā qd̄ Aegyptii iterfecere etiam legatum a Rege missum ex eo æstimari potest
quid nā facturi essent in ipsum cæsarem. Monstris: monstro sis sceleribus. Non thessala tellus: quis delica-
ta sis o Aegypte: & delitiis affluens & effœminata: tamē plus audaciæ ostendisti contra cæsarem q̄ Thessalia: q̄
aphrica q̄ pōtus: q̄ hispania: & omnis regio sœuissima: ubi bellum cæsar cum hostibus suis gessit. Nō thessala
tellus. s. est ausa tantum scelus: ubi pom. cum cæsare confligit. Vastaq; re. i. ubi cato Regi iubæ coniunctus
cum reliquiis exercitus pompeiani bellum aduersus Cæsarem renouauit. Et ipia signa. s. declarat qd̄ dixit
pontus pharnax filius fuit Mithridatis regis ponti ubi Cæ. pharnacem facile superauit: nam pontico triūpho
teste Sueto. iter pompæ fercula: sicut breuiter uicit: ita breuiter trium uerbog; ptulit titulum. Veni: uidi: uici

PHARSALIAE

Gelido ibero: in hispania ubi deuicit Cn. Pō. Pōpei primo gentium cū maximo discrimine salutis suae. Nō sy. bar. redit ad illud qd̄ dixit uastaq; regna iūbā. nā syrtes i africa sūt. Tuā: o aēgypte. Premit. s. Cæ. Inq; do. iā telis regiā inuaserant aēgypti. Non aries uno: reprahendit inscitiam Achillæ & aēgyptiorum qui circumdederāt regiā: quibus nunq; in mentem uenit arietibus euertere postes aedium: quod si fecissent: cæsarē facile opprimere potuissent. Flammis: uel igne inquit circumdedit aedes: sic enim Cæsar euadere non potuisset. Cæca: inconsiderati consilii. Diuisa: in diuersas partes. Et nusq; totis: nec omnes uires in unum locū conuersæ erant: quod si fecissent facilius regiā expugnassent. Fata uetāt: dū nolebant ut summis uiribus niteretur omnes. Vicem: ad similitudinē muri erat cæsaris fortuna. Nec non & r. præterea non solū terra oppugnabatur: sed etiam mari. Protulit: porrexit.

Audaci margine: pro ipsa audax: audax nimium uidetur esse regia quæ se fluctibus exponeret. Sed ad est de magnanimitatem Cæsaris ostendit: & industriam qui nullo loco deerat: sed quacumq; hostes inuaderent: ea se pariter ferebat. Vbique & terra & mari.

Hos ad glā. i. iubet strictis gladiis milites obfistere.

Ig. arcet. i. ignes iacedit: ne trāfire possēt hostes. Obsessusq; ge. adeo superabant animi Cæsari ut qui obsidebatur: obsidere uideretur. Tanta est con. ladeo animo suo cōfidit & est επιφωνήμα. Piceo ungui. & facies etiam pice illitas in uela nauium mittebat: quæ: cū flāmæ corripuissent armamenta nauium cōburebant: quæ uero mœnibus urbis contigua tecta erant igne ēt in cendebantur: cum iam aliquot aedium incendiū corripuisset ab oppugnatione aedium auersi sunt ciues ad restinguendū incendiū: ita datū est spaciū Cæ. ut se i naues reciperet. Vngue. i. picis humore illatas. Nec piger: qā facile corripiebat materiam aridā.

Stupea uin. pro rudētes stupeas. Manātes Cæ. cæra picē appellauit: q̄ oblinunt naues. Trāsta: sedilia sūt nautag. Ceruchi: significat antemnas: q̄ qbusdā quæ si cornibus uela sustinēt: Vir. Cornua uellatarū obuertimus atemnas: κερωχας dī a κερος cornu: & exω habeo. Iā. p. iā ps magna nauium icēsa erat. Iancq; h. na. qā icēsis nauibus: ut sibi salutiq; suæ cōsulerēt milites se de nauibus i mare coniiciebant. Nec pup. nec solū igne cōsumptæ sūt naues: sed flāma quoq; itecta urbis trāscendit: & plæraq; tectog. incendio correpta sūt.

Lōgis ua. qā nauibus i tecta trāsierant. Et cla. accesserūt ēt uenti q̄ iuuarēt incendiū. Percussa: qā flāma nauium uēto pcussa: non aliter lōgo tractu trāsui i tecta urbis: q̄ saepe uidemus ignē longū tractū per aera ducere: q̄ casus stellarū imitat. Sulco æt. i. lōgo tractu philosophi dicūt uentū uiribus suis ad superiores partes ascendere: & partē aliquā ignis rapere: quæ dein de lōgo tractu ducta casum imitat stellarum. Materia: q; lignis: aut alio fomite. Illa leues: nunc dicit datam esse requiem Cæsari & suis cum oppugnatione aedium milites conuersi essent ad auxilium urbis: ut incendiū aedium restingeret. Lues: incendium urbis. Ab aula clausa: ab oppugnatione clausa aula.

Nec tempora: nec interea deses iacuit Cæsar: se dubi uidit ab oppugnatione aedium discessisse milites statim se recepit i classem. Tempora cladis. i. incendii. Semp feliciter: Cæsar ita nunc celeritate usus: secundam fortunam habuit: sicut in omnibus bellis. Rapto: raptim capto. Tunc claustrum pelagi: & classe cœpit pharon portumque eius tenuit: quo pharos cum alexandria urbe coniungitur. Pharos est insula haud procul ab urbe Alexandria: & pons ē q̄ pharon cum urbe coniūgit: & hoc dupliciter profuit cæsari: nec terra per pontē transire poterant: & capta pharo & pōte cæsar prohibuit ne q̄s ad auxilium hostium peruenire posset. hoc animo spem habere cœpit cæsar: ut se facile ab hostibus defenderet quod: & fecit. Diximus pharum insulam oblongam esse: quæ teste Strabone continenti adiacet: bicipitem ad eam portum faciens: nam cū littore regio sit sinuosa: duo p̄ montoria in mare emittit: inter quæ insula iacet quæ portū claudit: ei namq; p̄ longū obiciit.

Pharnacis: & gelido circumfluis orbis ibero.

Tantū ausus scelerum: nō syrtis barbaræ: q̄tū

Delitiæ fecere tuæ: premit undique bellum.

Inq; domū iā tela cadūt: quassantq; penates

Non aries uno moturus limina pulsu:

Fracturusq; domum: nō ulla ē machina belli

Nec flāmīs mādatur opus: sed cæca iuuetus

Consilii uastos ambit diuersa penates.

Et nusquam totis incurfat uiribus agmen:

Fata uetant: murique uicem fortuna tuetur.

Nec non & ratibus tentatur regia: qua se

Protulit in medios audaci margine fluctus

Luxuriosa domus: sed adest defensor ubique

Cæsar: & hoc aditus gladiis hos ignibus arcet:

Obsessusq; gerit: tanta est constantia mentis

Expugnatis opus: piceo iubet unguine tictas

Lampadas immitte: iunctis in uela carinis.

Nec piger ignis erat: p̄ stupea uincula: perq;

Manantes cæra tabulas: & tempore eodem

Transtraq; nautarū summiq; arsere ceruchi.

Iā quoq; semiustæ mergūtur i æquore: classes.

Iancq; hostes & tela natāt: nec puppibus ignis

Incubuit solis: sed quæ uicina fuere

Tecta mari longis rapuere uaporibus ignes:

Et cladem fouere notis: percussa que flamma

Turbine: non alio motu per tecta cucurrit:

Quā solet æthereo lampas decurrere sulco:

Materiaque carens: atque ardens aere solo.

Illa lues paulum clausa reuocauit ab aula.

Urbis in auxiliū populos: nec tempora cladis

Perdidit in somnos: sed cæca nocte carinis

Insiluit cæsar: semper feliciter usus

Præcipiti cursu bellorum: & tempore rapto.

Insula q̄
antissa ph
ius ment
ut ab eo
suo app
rat p̄ hibe

Tūc clau

In medio

Proteos:

Illa duci

Abstulit

Cæsar &

Hostia:

Destulit

Nō crui

Heu fac

Magni

A famu

Cæsaris

Vt pro

Terribi

Alter

Nec sa

Vindict

Sufficit

Dū patr

Magnu

Sublat

Auspici

Prælia

Cæsari

obtinui

faceret

et satiss

Ista su

Dum

etur ex

qui pars

noes eur

spiciis: er

& ad ult

si potui

cū oppido

drinis: &

scalas rap

omnibus

post se cl

a tergo c

tutā relin

lo est uer

cōstitera

LIBER .V.

Insula quondam: nunc uero contigua est urbi alexandriae quae etiam Ouidi. memorat. Fluctibus ambita fuerat: antissa pharosque & phoenissa tyros: quae nunc insula nulla est. Sub te, uia, quo tempore ptenus uates regnauit: cuius mentione Virgi. facit hunc, n. dicit esse pastorem neptuni & pascere phocas ad quem cyrene filium aristem misit ut ab eo disceret extinctas apes recuperare. Pellaeis, m. pelus alexander capta aegypto condidit urbem quam de nocte suo appellauit alexandria. Muris pel. pharos, n. ponte iungit cum alexandria. Geminos bel. na terra marique poterat perhibere hostes: & per terram auxilia hostibus uenire non poterat capta, n. pharo de nilo in pharum ascendere non poterant qui ad urbem uenerat. Geminus usus: duplicem utilitatem. Abstulit ex, non enim ex ciuitate excurrere poterant in Ca. ecce primus usus. Et fauces aequoris: alius usus: nec per nilum auxilia hostibus uenire poterant. Caesar ut aux. photinus nutricius regis & procurator regni erat cum rege quia regem caesar semper secum duxerat hic nuntios misit achillae ne quauis caesar uellet discedere animo deficeret: ne uel a negotio disisterit quibus internuntiis deprehensisset & ad Ca. ductis Ca. photinum obtruncari iussit. Sed quod non: sed poeta igitur affectus est photinus nimium maelicta morte meruerat, n. crucibus affigi & incendio cremari: indignum quippe fuit: ut ea de morte paret qua Pom. occidit. Libera ho. quae auxiliari uenire non poterat ad hostes. Meriti: quod non metuerat poena capitis affici: sed cruce & flammis cruciari: & feris pabulum obici. Heu fa. indignum igitur facinus quod caepit photino a Ca. obtruncatum fuerit. Magni mo. si mili morte qua Po. perierat. Hac non sur. hoc huius historia. Ca. postquam mole pharon tenuit: & pontem iuris sui esse uidebat: photinum iussit obtruncari: sed non propterea aegypti bello destiterunt successit Ganynedes cum Arsinoe: nam huius auxilio arsinoe filia minor Ptolemaei e regia sese traiecit in exercitum ad achillam sperans uacua regni possessionem: & statim controuersia orta est de principatu: cum primum cum consilio bellum aduersus Ca. gereretur: itaque coepit uterque insidias facere: sed Arsinoe per ganynedem nutricium suum & Eunuchum occupauit imperium: & Achillam interfici iussit ipsumque ganynedem exercitui praefecit. A fa. ab eunuchio nutricio Arsinoes. Paratis do. Quos parabat ganynedus: per dolum, n. e regia ipsam in exercitum ad Achillam traduxit. Ad ho. ad achillam Proles la. Quae a Lago priore lege aegyptiorum discederat. Carertia re. Quae Ca. quasi obsidem secum retinuerat in conuiuium cum Cleopatra deprehensum sed cum esset orta inter eos controuersia de principatu impii publicoque consilio

Tunc claustra pelagi coepit pharum. insula quondam
In medio stetit illa mari: sub tempore uatis
Proteos: at nunc est pellaeis proxima muris.
Illa duci geminos bellorum praestitit usus
Abstulit excursus: & fauces aequoris hosti:
Caesar & auxiliis ut uidit libera ponti
Hostia: non fatum meriti: poenasque photini
Destulit ulterius sed qua non debuit ira:
Non cruce non flammis rapuit: non de te ferax:
Heu facius: gladio ceruix male caesa pepedit
Magni morte piti: nec non surrepta paratis
A famulo ganynede dolis: puenit ad hostes
Caesaris arsinoeque castra carentia rege.
Ut proles lagaea tenet: famulumque tyranni
Terribilem iusto transiegit achillea ferro.
Altera magne tuis iam uictima mittit umbris
Nec satis hoc fortuna putat: pcul absit ut ista
Vindicta sit summa tua: non ipse tyrannus
Sufficit in poenas: non omnis regia lagi.
Dum patrii ueniant in uiscera caesaris enses:
Magnus inultus erit sed non auctore furoris
Sublato cecidit rabies: nam rursus in arma
Auspiciis ganynedis eunt: ac multa secundo
Prælia marte gerunt: potuit discrimine summo
Caesaris una dies: in famam & saecula mitti

obtinuisset Arsinoe iussit Achillam occidi. Achillea: declinauit achilleus achillei. Terribile. Quauis terror faceret quod ius omne habebat armorum. Altera ui. achillas: post photinum. Nec fa. nec satisfactum est umbris Po. neque est satisfactum erit si occiderit Ptolemæum: nam non prius plena erit ultio cædis Pompeii quam Caesar ipse occidatur. Ista summa: id est conclusio uidelicet ut occiso photino & achilla iam nihil superfit ad uindicandam cædem tuam. Dum: pro donec. Enses patrii. Brutus & Cassius & cæterorum coniuratorum. Manus inultus: non plene dicetur ex hostibus ultionem fecisse Pompeius: nisi cum Caesar occisus fuerit. Sed non auctore: occiso achilla qui pars magna erat huius belli: non tamen finitum est bellum quia praefectus est exercitui ganynedes Arsinoes eunuchus. Auspiciis: imperio ganynedis: quia imperator non praeficiebatur exercitui: nisi prius captis auspiciis: ergo a praecedente quod sequitur. Secundo mar. quia magno in periculo Caesar fuit. Potuit discrimine: & ad ultimum discrimen Caesar adactus est: ut dies illa potuerit memorabilis fieri nece Caesaris. In famam & si. potuit perpetuo posteris memoriae mandari. Molis in ex. mole pharum dicit quod potest & itinere angusto iungit cum oppido: id est pugnabat a caesarianis: ex arce uero quae erat aduersus pontem & ex nauibus contra molem ab alexandrinis: & nauibus egressi acriter insequiebantur caesarem cum suis: & hi etiam qui in nauibus remanserant. scalas rapere pontem facere: nauesque a terra repellere properabant: ne his nauibus potirentur hostes quibus omnibus rebus perturbati milites trium cohortium caesaris quae in ponte ac prima mole circumstiterant: cum post se clamorem exaudirent fugam suorum uiderent: magnam uim telorum aduersi sustinerent: uerti ne a tergo circumuenirentur & discessu nauium omnino reditus intercluderetur munitionem in ponte institutam relinquerent: & magno cursu icitati ad naues contederunt caesar quoad potuit cohortando suos: eodem periculo est uersatus: postquam uniuersos cedere animaduertit sese ex nauigio suo eiecit in undas ad easque quae longius constiterant naues adnatauit: & ita periculum euasit: & ideo ducit diem unam fieri potuisse memorabilem morte caesaris.

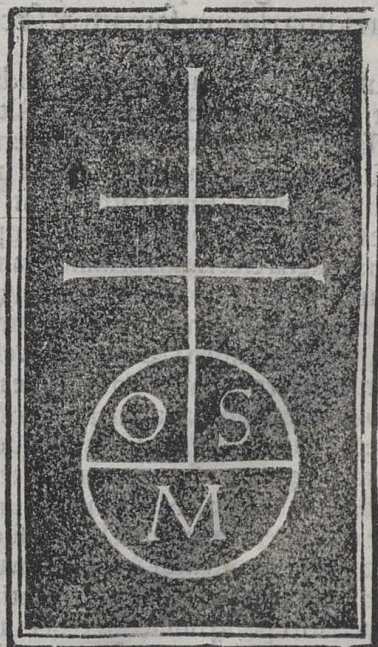
PHARSALIAE

Molis exi. quia trium cohortium milites occupauerant eam molem de qua pugnabāt: & erat angusta: ergo cū metuerēt ne discessu nauū reditus includerent: i. naues magno cursu properarūt. Armis: armatis militibus. Molis: phari. Inuacuas carinas: nā e nauibus egressi pharō ceperant. Formidie belli: Quia a tergo clamorē exaudiebat suos fugere uidebat: & magnā uī telorū aduersi sustinebāt. Hic: ab alexādrinis. Hinc: a terra. Via nulla: nā ab una parte classis erat: a tergo pedites circumueniebāt. Nō fu. nō fugiendi facultas daf. Nō uir. nulla fortitudo potuit eos ab incurſu hostium defendere. Mortis honesta. s. nō superat fere tēpus quo se occidere ne in manus hostiū deueniret. Magnae stragis: qā parum abfuit quin caperetur nauigiū Cæsaris: & captum qdem fuisset: nisi se cōiecisset i. undas & summo periculo: libellos etiam quosdam altera manu tenens enataſſet ad suos. Forte: Fortūa. Caprus: cū circumdatus eēt. Dubius: incertus an timeret mori: an optaret: qā optabat mori: ne i. manus hostiū deueniret. Respexit i. agmine: sed cū ita circūspiceret se undiq; ab hostibus circūuētū nec spē ullam salutis dari: rediit in memoriā scæuæ illius: q. solus oēm ipe tū Pom. sustinuerat apud Dyrrhachiū: & cū imago illius scæuæ centurionis fortissimi uiri oculis eius obuersaret ille exēplo eius se deiecit i. undas & ad naues q. lōgius cōstiterat enatauit aut respexit. i. uidit i. agmē scæuam ipm nā etſi appianus & Valerius scribūt ipſū dyrrhachii occubuisse: Tamē Plutarchus & Cæsar dicūt tuto euasisse. itaq; eum nunc in acie uidēs Cæsar exēplo eius innanimatus ē. Ad cāpos epi. apud dyrrhachiū nā dyrrhachiū & epidannos idē sunt quā urbē cōdidere corcyrei: teste Strabone. Aptis mu. qā iā euerſa munitiōe Cæ. scæua solus clauſerat Pō. ne e castello exiret: Sensus autem historiæ hic apertus nō est: quoniā poeta odio Neronis interceptus obit: ut sit oībus studiosis cū Martiale exclamādū. Heu uero crudelis: nullaq; iuſſior umbra. Debuit hoc salte nō licuisse tibi.

a	lamag	Damnata
prima alba	Noti orbis	Fulminibus
etica	Exigua	o
Bella per	h	Gladiis
Orbem	Pompeianus	fata redire
b	Testes. i.	Nulla loci
Per imas	Sic semine	Immemor
de iniuria	ctu libyæ	p
Non secus	i	Quamuis
tatur	Summa	Quas magis
c	Soceroq;	Et quo
Troianum	Hoc tamen	Sceptra
Sisæ.	Premens	q
Præcia	Rubor	Cinyreæ
li lingulas	k	Condita
d	Ouitæ	Semideofq;
uentosis	Turbo	Austriferis
Post me.	Discordia	r
batur: q;	Dispersis	Mediis:
in adriaticum	l	Quam iuxta
e	Muralia	Vnde europa
Ergo ubi	Pompeius	Nullusq;
Albaq;	Hesperiam	f
Carinas	Fortior	Ducitis
Attonitam	m	Nondum
f	Discolor	Tellus:
Semper	Nefando	Sed si tardius
Vacat. i.	est sustinere	t
Roborag;	Mortemq;	Qui iura
Haud	n	monilia
g	Facies	Eudoxi
Producere	Non iratorū	Adde quod
		lectos

Molis in exigue spatio stipātibus armis:
Dū parat i. uacuas martem transferre carinas
Dux latius: tota subito formidine belli
Cingit hinc dēſæ prætexūt littora classes.
Hinc tergo insultāt pedites: uia nulla salutis:
Nō fuga nō uirtus uix spes quoq; mortis hōe
Nō acie fusa: magnæ nec stragis acruo: (stæ
Vincēdus tūc cæſar erat: sed sanguine nullo
Captus forte loci pēdet: dubius ne timeret
Optaret ne mori: respexit in agmine dēſo
Scæuam perpetuæ meritū iam nomia famæ
Ad campos epidanne tuos: ubi solus apertis
Obſedit muris calcātem mœnia magnum.

Impressum Veneciis impensis Octauiani Scoti necnon arte Bertolamei de Zanis de Portesio Anno domini. M. cccc. lxxxii. die ultimo mensis martii. Finis.

ingustare
matis mi
ia a tergo
s. Hinc a
ultas dat.
fere tepus

mis:
carinas
li
asses.
salutis
rtis hōe
uo: (Ita
e nullo
neret
dēfo
a fama
aperus
num.)

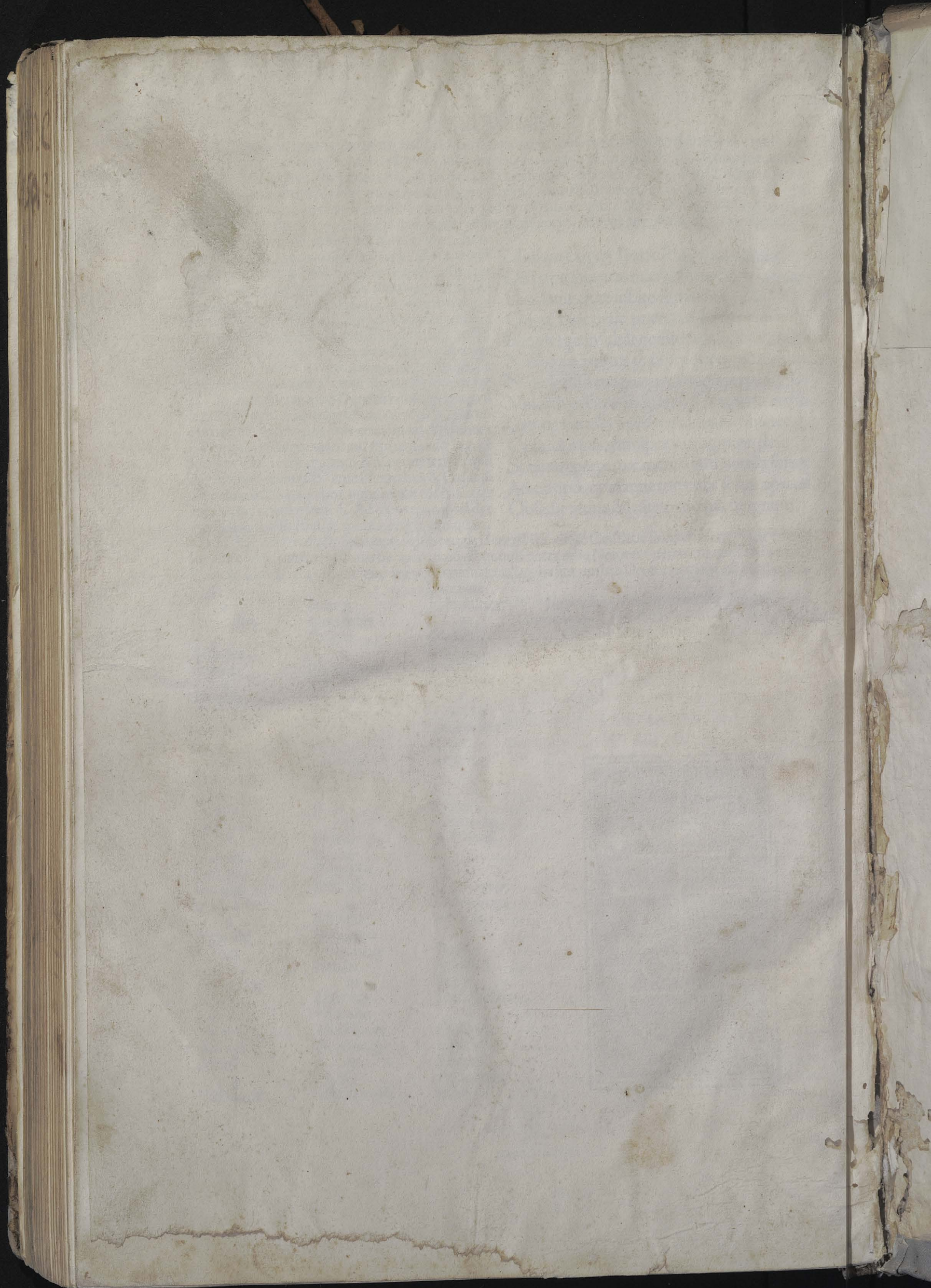
ne e castel
sit oibus
uisse tibi.

iani Sco
de Por
die.

Dis
M
Sub
Aup
P
C

op
fac
et
li
Du
m
qu
no
f
2
A
m
th
l
om
p
t
m
t

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016172

